

Thiên Thượng Hồng Phi

Contents

Thiên Thượng Hồng Phi	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	11
4. Chương 4	15
5. Chương 5	20
6. Chương 6	27
7. Chương 7	36
8. Chương 8	43
9. Chương 9	49
10. Chương 10	55
11. Chương 11	63
12. Chương 12	67
13. Chương 13	70
14. Chương 14	77
15. Chương 15	82
16. Chương 16	86
17. Chương 17	90
18. Chương 18	95
19. Chương 19	100
20. Chương 20	105
21. Chương 21	110
22. Chương 22	115
23. Chương 23	120
24. Chương 24	124
25. Chương 25	129
26. Chương 26	135
27. Chương 27	139
28. Chương 28	141
29. Chương 29	147
30. Chương 30	154
31. Chương 31	158
32. Chương 32	162
33. Chương 33	165
34. Chương 34	167
35. Chương 35	172
36. Chương 36	177
37. Chương 37	179
38. Chương 38	185
39. Chương 39	189
40. Chương 40	195
41. Chương 41	202

Thiên Thương Hồng Phi

Giới thiệu

Thiên Thương Hồng Phi vốn là nhân vật nữ duy nhất đạt cấp độ đại thần Trong Thiên Địa Huyền

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thien-thuong-hong-phi>

1. Chương 1

Chương 1.

Đêm dài yên tĩnh.

Một đôi tay trắng trẻo ở trên bàn phím màu bạc rất nhanh gõ một chuỗi ký tự, tiếp đó kích vào biểu tượng đăng nhập, hệ thống bắt đầu hoạt động.

[Hệ thống]: Mật khẩu sai, xin hãy nhập lại lần nữa.

Hạ Hồng Phi sững sốt một chút, lại nhanh chóng gõ lại mật mã.

[Hệ thống]: Mật khẩu sai, xin hãy nhập lại lần nữa.

Cái gì! Hạ Hồng Phi có chút khó chịu, sợ mình lại nhập sai, vì thế mở một trang văn bản, sau khi đánh mật khẩu của mình vào thì bôi đen, ấn 'ctrl+c', tiếp đó nhấp vào ô mật khẩu trên màn hình ấn 'ctrl+v'

[Hệ thống]: Mật khẩu sai, xin nhập lại lần nữa.

[Hệ thống]: Hôm nay bạn còn một lần cơ hội, nếu lại nhập sai, xin đăng nhập lại sau 12 giờ.

Hạ Hồng Phi thấy không cần thiết phải thử lại nữa, bởi vì mật khẩu của nàng chỉ có một: 1a2b3c. Xác nhận không có nhầm lẫn, chỉ có thể chứng minh: Nàng bị trộm acc.

Trộm acc? Hạ Hồng Phi cắn đôi môi tái nhợt, trên gương mặt trắng trẻo tinh tế không có một chút biểu tình. Acc của nàng được bảo mật, hướng hồ nàng không ra ngoài chơi, máy tính lại cài đặt chế độ quét virus, như thế nào bị hack? Đã như vậy, kết quả chỉ có một: Tên trộm acc, là lão công của nàng trong trò chơi: Thiên Hạ Huyền Ca.

A! Hạ Hồng Phi cười lạnh một tiếng, trực tiếp mở trang chủ, nhấp vào đăng ký, không đến nửa phút, đã đăng ký một acc mới.

Nàng một lần nữa đăng nhập trò chơi, thiết lập nhân vật, ở ô tính danh đưa vào một cái tên: Thiên Thương Hồng Phi 1

Sau khi hệ thống đăng nhập, nàng mở danh sách cao thủ trên thế giới, ở trong 10 thứ hạng đầu tìm được tên của Thiên Hạ Huyền Ca, tên nhân vật màu lam, chứng tỏ đang online. Vì thế nàng [Mặt ngữ] với hắn.

[Thiên Thượng Hồng Phi 1] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Không phải người thay đổi mặt khẩu của ta chứ?

Thiên Hạ Huyền Ca không nghĩ tới Thiên Thượng Hồng Phi đã ly khai một tháng giờ lại đột nhiên phát tin tức với hắn, có chút kinh ngạc, phải một lúc lâu mới hồi phục.

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi 1]: Người thật sự là Hồng Phi? Người rời đi không nói câu nào, ta cứ nghĩ người không chơi nữa.

Hạ Hồng Phi ở trước máy tính cười lạnh. Nghĩ nàng ly khai thì có thể đổi mặt khẩu của nàng sao?

Bất quá không thích cũng chỉ có thể nhẫn nhịn, acc còn ở trong tay người ta, dù trước kia có là vợ chồng ở chung một chỗ, nhưng dù sau cũng là trong trò chơi. Hắn có thể đổi mặt khẩu của người, thì cũng có thể bán acc của người.

Thiên Thượng Hồng Phi cũng không phải tốt lành gì, đồ của mình, chỉ có thể do chính tay mình phá nát, tuyệt đối không tặng cho người khác. Cho dù đã sớm giác ngộ trang bị cùng vật phẩm trong acc có thể một đi không trở lại, nhưng ít nhất acc phải về trong tay mình.

[Thiên Thượng Hồng Phi 1] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Trong nhà có việc, quên không nói, hơn nữa việc gấp, không có thời gian lên mạng giải thích cho người, chúng ta lại không trao đổi số di động, nên không thể liên lạc. Hiện tại rảnh rồi nên đăng nhập thì không thể vào game được nữa. Nói cho ta mặt mã đi, lão bằng hữu.

Lại một trận trầm mặc.

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi 1]: Mặt khẩu có thể cho người, bất quá trang bị bên trong...

Quả nhiên... Nếu nói Thiên Thượng Hồng Phi đối với nhân phẩm của Thiên Hạ Huyền Ca còn ôm một phần vọng hy vọng thì hiện giờ đã hoàn toàn thất vọng. Nếu dụng tâm suy nghĩ, trừ bỏ một chút mất mát, Thiên Thượng Hồng Phi vẫn bình thản đánh ra một hàng chữ.

[Thiên Thượng Hồng Phi] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Ta không nói với người lời nào đã ly khai lâu như vậy, người xử lý acc của ta như vậy cũng không có gì đáng trách.

Ngoài miệng nói vậy, trong lòng lại hung hăng mắng: Coi như lão nương bị mù, mẹ nó, lần đầu tiên đem acc giao cho người khác, lại gặp phải lang sói. Người là gì của ta, ta chưa từng xin người một món trang bị, tử sắc trang bị trên người người là ta đánh ra, hiện tại còn dám bán đồ của ta...

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi]: Ác Ma Chi Nhân, người còn nhớ không?

[Thiên Thượng Hồng Phi] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Nhớ rõ, là đồng đảng của người?

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi]: Hắn vì một nữ nhân mà bán acc, sau đó hối hận, muốn tiếp tục chơi, nhưng không muốn luyện lại, ta nghĩ người không ở, liền đem acc của người cho hắn chơi. Không nghĩ hắn chê acc của người là nữ, không dùng, còn đem trang bị trong acc của người bán đi, lấy tiền mua một acc nam. Nếu ta biết hắn làm như vậy, ta tuyệt đối sẽ không đem acc của người cho hắn, hiện tại hối hận đã không kịp nữa rồi, nếu bây giờ người đã trở lại thì cứ yên tâm, trang bị của người ta nhất định sẽ giúp mua lại.

Nghe Thiên Hạ Huyền Ca giải thích, Thiên Thượng Hồng Phi có chút thoải mái. Có vẻ thành ý, có nên tin tưởng không?

Trang bị thực có thể mua trở về? Thiên Thượng Hồng Phi không phải người thích đồ vật của người khác, bởi vì nàng không muốn thiếu nợ nhân tình, nếu người trộm trang bị của nàng không phải Thiên Hạ Huyền Ca, bắt hắn hoàn lại có lẽ hơi quá đáng, dù so nàng ở trong trò chơi này đã làm loạn đến thất điên bát đảo. Trong bảng cao thủ bài danh thứ tám, đứng thứ nhất trong bảng xếp hạng các nữ cao thủ, chiếu theo quy củ, hắn là nên thoái ẩn. Nếu không tâm huyết dâng trào muốn nói chuyện với mấy người bạn chí cốt, thì

nàng cũng đã từ bỏ trò chơi này rồi. Cho nên không nhất định phải bắt hấn mua lại trang bị, dù sao toàn bộ thanh đồng cấp 5, bảo thạch cấp 5 đều là trang bị của Athena, không phải dễ dàng kiếm được.

Vì thế Thiên Thượng Hồng Phi đã ra một quyết định sai lầm nhất trong cuộc đời.

[Thiên Thượng Hồng Phi] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Nếu không phải người bán thì người không cần mua trả lại. Ta chỉ muốn tìm lão bằng hữu, không chơi, người đem mật khẩu nói cho ta.

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi]: Mật khẩu 123454321

[Thiên Thượng Hồng Phi] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Ta đổi pass.

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi]: Được.

2. Chương 2

Chương 2.

Thiên Thượng Hồng Phi online.

Một tháng không online, cấp bậc giảm xuống, bắt quá cũng không nhiều, nữ game thủ trong thiên địa huyền môn đều không thuộc dạng luyện cấp điên cuồng. Trong bảng xếp hạng nữ game thủ, nàng chẳng qua đứng sau 10 vị, còn trong bảng xếp hạng cao thủ thế giới cũng chỉ sau 100 người mà thôi.

Bất quá dù 1 tháng không online, cấp bậc rút đi nhiều, Thiên Thượng Hồng Phi vẫn là nhna vật đứng đầu thiên địa huyền môn.

[Thế giới][Tình Thiên Tiểu Trư](heo con trời nắng): Lão bà, mau đi ra nhìn thần tượng.

[Thế giới][Âm Thiên Tiểu Trư](heo con trời mưa): Thiên Thượng Hồng Phi? A a a a. Nàng chẳng phải không chơi nữa sao?

[Thế giới][Hồng Phi người hầu 1]: Chủ nhân online, cung nghênh chủ nhân trở về.

[Thế giới][Hồng Phi người hầu 2]: Cấp bậc chủ nhân giảm xuống, chủ nhân nhanh đi Thiên Long Bát Bộ, hưởng vị trí thứ nhất bảng xếp hạng tiến tới.

[Thế giới][Lưu Tinh Thiểm Thiểm](ánh sao lập lòe): Không biết lần này Thiên Thượng Hồng Phi phải mất bao nhiêu thời gian mới có thể có tên trong danh sách mười người đứng đầu.

[Thế giới][Tình Thiên Tiểu Trư]: Lấy tốc độ của thần tượng, một tuần là có thể vọt tới.

[Thế giới][Ta Là Tân Nhân]: Một tuần? Từ top 100 leo lên top 10? Từ cấp 68 lên cấp 72? Trừ khi nàng online 24/24

[Thế giới][Âm Thiên Tiểu Trư]: Quả nhiên là người mới, chẳng nhẽ người không biết thần tượng bất kể chơi trò gì cũng online 24/24 sao?

Chính xác, Thiên Thượng Hồng Phi, chơi game hai năm, tổng cộng chinh phục được 10 game, mỗi trò chơi đều trong vòng 1-3 tháng lọt vào top 10, sau đó rửa tay gác kiếm, thoái ẩn giang hồ, lưu lại chỉ có bốn chữ Thiên Thượng Hồng Phi cùng với vô số người sùng bái và cừu nhân.

[Thế giới][Ta Là Tân Nhân]: Oa! Trâu như vậy! Thần tượng chiếu cố người mới a, mang ta đi luyện cấp.

[Ta Là Tân Nhân] kêu như vậy, tần số thế giới nhất thời nổ tung, nơi nơi là tiếng xin mang theo, tìm sư phó, đều là tiếng của những người sùng bái Hồng Phi, cũng có người chơi lên diễn đàn post một bài, nói Thiên Thượng Hồng Phi đã trở lại, chuẩn bị một lần nữa chinh phục Thiên Địa Huyền Môn, dẫn đến vô số người chơi post bài thảo luận, trong vòng một tuần bài viết đó luôn nằm ở trang đầu. Phải biết rằng Thiên Địa Huyền Môn hiện giờ là trò chơi đứng thứ nhất, thu hút sự chú ý cực cao, người chơi post bài mau chưa từng

có, nghe nói chỉ trong vòng hai ngày, số lượng bài đã có thể so sánh với bài danh đệ nhất bảng ‘Ly Thương Chi Tuyết ‘.

Thiên Thượng Hồng Phi không rảnh chú ý mình có đứng đầu hay không, chỉ nhanh nhanh chóng chóng xem lại vật phẩm trong kho hàng của mình và trong mấy acc nhỏ.

Tốt lắm! Ác Ma Chi Nhân quả nhiên tinh mắt. Trang bị đáng tiền, hồng lam được, tài liệu, thanh đồng, bảo thạch toàn bộ không cánh mà bay, mấy triệu kim tệ cũng trở về số 0. Mẹ nó chứ, số đó bán đi cũng phải được mấy vạn nhân dân tệ.

Thiên Thượng Hồng Phi không phải người chơi dựa vào nhân dân tệ, tất cả trang bị đều là do đánh quái, săn boss mới có được, nàg trước giờ chinh phục trò chơi chưa từng bỏ ra một phân tiền, nàg không thiếu tiền, nhưng cũng không lãng phí. Cho nên lần đầu tiên thấy trang bị của mình bị người khác đem bán lấy nhân dân tệ, làm cho nàg thực sự khó chịu. Nhưng không thích cũng đành chịu, chỉ có thể đem tổ tông 18 đời của ‘Ác Ma Chi Nhân’ ra hỏi thăm, có muốn trừng phạt cũng không có cơ hội. Bởi vì nghe nói ‘Ác Ma Chi Nhân’ sau khi mua acc mới, chỉ chơi một thời gian rồi lại không chơi nữa, nói cách khác nàg đã định phải ngậm bồ hòn.

Lần này Hồng Phi hướng đến lão bằng hữu trong trò chơi cáo biệt, nàg bình thường thích luyện cấp, không hay kết giao bằng hữu, nhưng không đại biểu nàg không có bạn, Đông Phương gia tộc – Bằng Phong và bang hội Thí Thần Yêu Nguyệt cùng nàg giao hảo không tệ.

[Tán gẫu][Lệ Bằng Phong]: Hồng Phi, sao ngươi có thể không nói tiếng nào mà rời đi? Hại bọn ta lo lắng đã lâu.

[Tán gẫu][Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta không phải đã online rồi sao, ha ha. Ngượng ngùng, làm cho mọi người lo lắng.

[Tán gẫu][Thí Thần Chi yêu]: Hồng Phi, ngươi biết không, khi ngươi vừa đi Thiên Hạ Huyền Ca đã tìm tân lão bà.

[Tán gẫu][Lệ Bằng Phong]: Yêu Yêu!

Thiên Hạ Huyền Ca, bởi vì có quan hệ với Hồng Phi nên từng là bằng hữu của bọn họ. Đối với việc Thiên Hạ Huyền Ca đi tìm lão bà mới, bọn họ rất oán hận. Nhưng dù gì cũng do Hồng Phi rời đi trước, các nàg chẳng có lý gì để trách cứ hắn.

[Tán gẫu][Thiên Thượng Hồng Phi]: a, vậy sao, ta biết.

[Tán gẫu][Thí Thần Chi yêu]: Hồng Phi, ngươi đừng quá đau buồn, tìm lão công khác là được.

Thiên Thượng Hồng Phi chơi nhiều trò như vậy, trước giờ chưa từng tìm lão công, mà lão công của Hồng Phi ở trong Thiên Địa Huyền Môn là do nàg giới thiệu, cho nên đối với việc Thiên Hạ Huyền Ca vui duyên mới, làm cho Thí Thần Chi yêu cảm thấy cực kỳ có lỗi với Hồng Phi

[Tán gẫu][Thiên Thượng Hồng Phi]: Buồn? Ta đâu có buồn, Yêu, ngươi đừng quá lo lắng. Trò chơi rất hư ảo, ta đâu có dồn nhiều tình cảm vào trong đó.

Huống hồ, vì chuyện trong nhà, làm cho nàg đối với tình yêu cũng không ôm nhiều hy vọng.

[Tán gẫu][Thí Thần Chi yêu] Vậy là tốt. Đúng rồi, Hồng Phi, ngươi có biết lão bà của Thiên Hạ Huyền Ca là ai không?

Tuy không dành nhiều tình cảm, nhưng tính cách Hồng Phi rất ác liệt, thà đập vỡ cũng không thể cấp cho người khác, cho nên đối với Thiên Hạ Huyền Ca di tình biệt luyến (thay lòng đổi dạ, chuyển dời tình cảm) vẫn là có chút không thích, bởi vậy cũng rất muốn biết là kẻ nào trong vòng một tháng ngăn ngử đoạt đi người của nàg.

[Tán gẫu][Thiên Thượng Hồng Phi]: Ai?

[Tán gẫu][Thí Thần Chi yêu]: Quả Táo Của Hera.

Nàng? Đồ đệ mà nàg thu thật tốt.

Trong Thiên Địa Huyền Môn, cấp bậc cao nhất là cấp 80, quái vật cao cấp nhất cũng là cấp 80. Lúc trước đối với Hồng Phi cấp 68 mà nói, luyện cấp phải đánh quái ngoài cấp 65. Bất quá chênh lệch cấp bậc khiến cho điểm kinh nghiệm không được nhiều lắm, cho nên muốn tìm đồ đệ tổ đội cùng đi, chẳng những không mất kinh nghiệm, ngược lại còn tăng đáng kể. Vì thế Hồng Phi treo bảng thu đồ đệ, chính là Quả táo của Hera.

Tốt lắm, gian tình đã có từ lâu, vận khí của Thiên Thượng Hồng Phi nàng rất cuộc kém đến vậy sao, cư nhiên gặp phải chuyện chết tiệt này.

Bất quá đã quyết định rời khỏi Thiên Địa Huyền Môn, nàng cũng chẳng cần truy cứu, cùng Thí Thần và Băng phong nói vài câu tái kiến, chuẩn bị logout bán acc chạy lấy người.

Thí Thần Chi yêu có chút không nỡ, bởi Hồng Phi là nữ bằng hữu thứ nhất thiết tình đối xử tốt với nàng, chỉ cần nàng gặp phiền toái, bất kể Hồng Phi đang làm việc gì đều chạy tới giúp đỡ. Trong trò chơi có rất nhiều người hiểu lầm nàng, mắng nàng là yêu nữ, hoặc mắng nàng là gay, bởi vì nàng làm việc hết sức tùy tiện, mặc kệ tốt xấu, chỉ làm theo tâm trạng hỉ nộ thất thường của mình, làm bằng hữu của nàng có thể nói là may mắn, chỉ ít nàng luôn đặt hai chữ nghĩa khí lên hàng đầu.

“Hồng Phi, thật sự không chơi tiếp nữa sao?”

“Yêu, người biết nguyên tắc của ta, ta chỉ thích luyện cấp, trò chơi này đối với ta mà nói đã không còn gì để chinh phục”.

“Ta biết, chỉ là ta luyến tiếc người thôi, người cũng biết ta rất yếu đuối, sau này nếu gặp phải phiền toái thì biết tìm ai?”

“Ê... Băng Phong ở bên cạnh, người nói như vậy không sợ hấn ăn dấm chua hay sao?”

“Hừ, hấn dấm, người là đại lão công của ta, còn hấn là tiểu lão công.”

Lệ Băng Phong phát ra biểu tình ủy khuất, ở nơi nào đó lã chã rơi lệ.

Ta cư nhiên là tiểu lão công

ô

Nghe nàng nói như vậy, Hồng Phi cũng bật cười “Này, trên bảng hệ thống nói có boss xuất hiện, chúng ta cùng nhau đi giết đi.”

Có boss sao? Thí Thần Chi yêu chuyển sang kênh [Hệ thống], quả nhiên thấy ở phía đông bắc Nga Mi sơn, 19:30 có boss ngàn năm Dã Nhân Vương xuất hiện.

Ngàn năm dã nhân vương chết sẽ rơi ra thanh đồng cấp 5, trực tiếp tăng 25 điểm công kích, là bảo thạch tốt nhất để khảm lên vũ khí.

“Đại lão công thật tốt, đến đây yêu một cái.” Nói xong gửi qua một biểu tượng nụ hôn nồng thắm, khiến cho Lệ Băng Phong ở nơi nào đó nước mắt lưng tròng, cuồn mắng các nàng đang làm cái trò gì.

“Đi, người cũng có thể làm bl (boy’s love).” Bất quá trực tiếp bị ghét bỏ.

Ô

~ Ta muốn lão bà, không cần nam nhân.

“Bất quá Hồng Phi, trang bị của người...” Lệ Băng Phong nhìn thấy Hồng Phi một thân bạch trang thì có chút nghi ngờ. Không có bộ trang bị Athena phòng ngự cường đại, một kiếm khách như Hồng Phi không thể chịu nổi một kích của dã nhân vương.

“Yên tâm.” Hồng Phi trấn an “Phía trước tùy ý đánh vài con quái, lấy mấy cây kinh chi ngàn năm cho ta, tự ta có thể sống lại vài lần. Huống hồ ta là miễn chiến, tránh né cao, Dã Nhân Vương đánh ta miss cũng nhiều. Bất quá ta thật sự phải mượn vũ khí của người.”

“Ok.” Lệ Băng Phong lập tức lấy từ trong kho hàng ra một cây kiếm cấp 40 khảm hoàng ngân cấp 4 giao dịch với Hồng Phi. Vẫn còn lo, lại lấy ra trang bị hoàng kim cấp 37 giao cho Hồng Phi.

“Có một chút còn hơn không, ít nhất có thể thêm phòng ngự.”

Hồng Phi thấy thể liền thu lấy, mặc ở trên người.

Ngàn năm Dã Nhân Vương rất nhanh xuất hiện, địa điểm lại không cố định, vì thể rất nhiều người chơi biết thời điểm boss xuất hiện nhưng lại khổ vì không tìm được địa điểm, chẳng biết đợi ở đâu, chỉ có thể đi xung quanh vùng đông bắc, hy vọng có thể may mắn gặp được.

“Đi theo ta.”

“Hong Phi, ngươi có biết toạ độ Dã Nhân Vương xuất hiện?”

“Biết, trước kia vũ khí hoàng ngân cấp 5 của ta là do nó phá tan chứ đâu.”

Hồng Phi không thích tiêu tiền mua đồ trong trò chơi, tất cả trang bị đều do chính mình đánh được, bởi vậy độ quen thuộc đối với trò chơi cơ hồ là 100%, ngay đến GM chưa chắc đã thành thực như nàng.

Có Hồng Phi dẫn đường, ba người rất nhanh đến được toạ độ, chia nhau ra tìm kiếm xung quanh, quả nhiên thấy được Dã Nhân Vương.

Lệ Băng Phong là võ giả, cận công, nhưng phòng ngự rất cao, thích hợp ở phía trước đánh quái.

Hồng Phi là mẫn kiếm, công kích từ xa, bạo dẫn cũng cao, 10 lần thì có đến 5 lần bạo kích.

Thí Thần Chi yêu là cung thủ, phụ trách đứng đằng sau bắn lén. Ba người phối hợp với nhau, chỉ trong chớp lát Dã Nhân Vương liền ngã gục, ngoan ngoãn dâng lên hoàng ngân cấp 5.

[Hệ thống]: Thiên Thượng Hồng Phi, Lệ Băng Phong, Thí Thần Chi yêu giết chết ngàn năm Dã Nhân Vương, đạt được 100 vạn EXP, một khối hoàng ngân cấp 5.

Công cáo vừa ra, thể giới lại sôi trào.

[Hong Phi người hầu 1]: Chủ nhân đã ra tay, không việc gì là không thể, chủ nhân chính là đỉnh cao.

[Ta Là Tân Nhân]: Hồng Phi đại thần mang ta.

[Thương nhân chuyên dụng]: Thiên Thượng Hồng Phi, hoàng ngân cấp 5 bán ta, giá cả tùy người.

[Rmb là vương đạo]: Bán cho ta, giao dịch bằng rmb(tương tự Kim Nguyên Bảo)

[Vô địch kiếm khách]: Mẹ nó, lại là tiện nhân Thiên Thượng Hồng Phi đánh được, mãnh liệt yêu cầu GM nói ra toạ độ boss xuất hiện.

Hồng Phi [Mật ngữ] với hai người bọn họ “Đem đến thợ rèn khảm. Nhớ rõ chỉ có Ân Đô lão đầu kia mới có thể khảm.”

“Đã biết, chúng ta đi trước. Người chờ một lát, tí nữa chúng ta lại tiếp tục nói chuyện.”

“Được, ta đi dạo chung quanh.”

Nếu Hồng Phi biết được lần đi dạo này khiến cho nàng gặp phải chuyện buồn bực thì không biết nàng có còn muốn đi dạo nữa hay không.

Bất quá trên thế giới không có nếu, cho nên Hồng Phi vẫn tiếp tục tung tăng, thuận tiện đánh quái kiếm đồ, chuẩn bị đánh lên một dòng chữ “Thiên Thượng Hồng Phi chinh phục nơi này.”

Đang lúc nàng tìm nơi có phong cảnh đẹp, lại thấy có bóng người lướt qua, một nữ nhân mặc bộ y phục màu lam đập vào mắt nàng.

Hồng Phi đầu tiên nhìn không phải là tên người đó, mà là trang phục người đó đang mặc trên người.

Bởi vì y phục đó, giống y như trang bị trước đây của nàng.

Y phục trên dưới đều là màu lam, sau lưng có đôi cánh trắng muốt, chính là y phục Athena.

Trong lòng vừa định cảm thán một chút, lần này nàng chơi game có chút buồn bực, không nghĩ tới sau khi nhìn thấy tên người đó, cảm thấy chút buồn bực đó đã không còn tồn tại, bởi vì đã trực tiếp biến thành một làn khói đen bay trên đỉnh đầu.

Quả Táo Của Hera!

Tiểu tam!

Cấp bậc hiện giờ đứng hàng thứ 9, là lão bà đương nhiệm của Thiên Hạ Huyền Ca.

Giờ phút thấy trang bị Athena, trong lòng Hồng Phi đột nhiên hình thành một ý tưởng đáng sợ.

“Hắc, đồ nhi ngoan.” Có nghi vấn, đương nhiên phải đi chứng thực, Hồng Phi không muốn rời đi không minh bạch.

Thấy Thiên Thượng Hồng Phi, Quả Táo Của Hera giống như hoảng sợ, sững sờ một hồi mới nói “Thiên Thượng Hồng Phi.”

Ngữ khí có chút phòng bị.

“Người hẳn nên gọi ta là sư phó?”

“Ta đã lên cấp 65.” Thiên Địa Huyền Môn 25 cấp tự động xuất sư, hướng hồ Hồng Phi hiện tại chỉ là cấp 68, hơn nàng có 3 cấp, kêu sư phó....

“Một ngày là thầy, cả đời là mẹ.” Hồng Phi lầm bầm nói “A, ta quên, người vừa mới đoạt trạng phu của mẫu thân, cũng chính là cha người, người muốn loạn luân a.” Nàng gật gật đầu “A, nhân phẩm của người như vậy, không cần gọi ta là sư phó, miễn dọa ta sợ.”

Hồng Phi vẫn được xưng là yêu nữ, thứ nhất do nàng làm việc tùy hứng, thứ hai là do nàng trời sinh độc miệng, đối với người không thích, tuyệt đối phải làm cho bọn họ tức chết mới thôi.

Hồng Phi không thích PK, thích đấu văn, nói khó nghe chính là thích chửi mắng, mở miệng mắng người không chút thô tục, có rất nhiều người dưới miệng lưỡi sắc bén của nàng trực tiếp buông vũ khí đầu hàng.

“Người...”

Thấy Quả Táo Của Hera cứng họng, trong lòng Hồng Phi thấy khá hơn một chút, sau đó làm bộ vô tình hỏi “Trang bị này kiếm ở đâu ra? Theo như ta biết, trước khi ta rời đi, toàn thể giới chỉ có duy nhất một bộ. Hiện giờ không phải biến thành hàng chợ rồi chứ? Ngay cả người cũng có thể mặc?”

Hứ! Khinh thường bốn tiểu thư.

Quả Táo Của Hera giận giữ, nhưng suy nghĩ một hồi, lại nén giận nói “Đây là cực phẩm, toàn sever chỉ có 3 bộ, mà cái này là cực phẩm trong cực phẩm, bởi vì được khảm hồng bảo thạch cấp 5.”

Hồng Phi trước máy tính sắc mặt dần dần trầm xuống, nàng hỏi “Người tìm được ở chỗ nào? Mua của Ác Ma Chi Nhân?”

“Mua?” Quả Táo Của Hera đắc ý dào dạt nói “Không cần mua, lão công ta tặng.”

“Hừ.” Nàng lại tiếp tục nói “Lúc trước Huyền Ca chắc hẳn không tặng cho người thứ gì tốt.”

Hồng Phi cảm thấy được máu nóng toàn thân đều bốc lên, nhanh chóng đến yếu hèn, nàng cắn chặt môi, đem tức giận phát tiết trên bàn phím, bùm bùm đánh “Như vậy, người có trang sức Athena, bao tay, váy, giày? A, còn có 5 cấp thanh đồng phi kiếm vô song?”

Quả Táo Của Hera vừa nghe nàng nói vậy, liền đem giá trị của bộ trang bị trên người báo ra “Lúc trước người có thứ gì, hiện giờ ta cũng có, là lão công giúp ta tìm.”

A,a!

Hồng Phi không giận lại cười.

Tìm? Nữ nhân này bị đánh hỏng óc rồi thì phải? Một bộ trang bị cực phẩm, cả trò chơi có ai thu thập đủ? Chỉ có Thiên Thượng Hồng Phi nàng. Thiên Thượng Hồng Phi nàng không bán trang bị, hiện giờ tại sao lại ở trên người nàng.

“Người cười cái gì, người nghĩ Huyền Ca thích người? Hẳn chỉ lợi dụng người luyện cấp mà thôi. Nói thật với người, trước khi người rời khỏi trò chơi, ta cùng hẳn quan hệ rất tốt.”

“Người nghĩ Thiên Thượng Hồng Phi người rất oai phong sao? Tất cả mọi người đều nói về người? Cho nên người tự phụ? Nói cho người, nam nhân vĩnh viễn sẽ không thích người, bọn họ còn cho rằng người là gay, a, cũng phải thôi, có nữ nhân nào lại luyện cấp 24/24? Cho dù thực sự là như thế, cũng chỉ có thể là xấu nữ. Huyền Ca là nam nhân, như thế nào lại thích nữ nhân có khả năng là xấu nữ?”

Hồng Phi tâm lạnh.

Nhớ rõ một tháng trước, nàng cùng Huyền Ca chia thời gian luyện cấp, bình thường nàng luyện 14h, Huyền Ca luyện 10h, sau lại kéo Quả Táo Cửa Hera vào, thời gian luyện cấp của Huyền Ca lại càng ít, hẳn tìm lý do nói thân thể không thoải mái, vì thế Hồng Phi luyện 17h, Huyền ca luyện 7h. Hoá ra lúc trước không phải hẳn sinh bệnh, mà cùng Quả Táo Cửa Hera nói chuyện phiếm.

Trách không được khi nàng luyện cấp nói chuyện với bọn họ, lại không có ai trả lời.

Hoá ra đã sớm bị phản bội.

Trái tim băng giá đến một mức nhất định, người sẽ biến ngốc. Hồng Phi đánh ra một câu mà đời này nàng cảm thấy uất ức nhất “Lời người nói ta không tin, tìm Thiên Hạ Huyền Ca đến đây, ta có việc muốn hỏi hẳn.”

Thiên Hạ Huyền Ca rốt cuộc cũng đến.

Bất quá hẳn trầm mặc thật lâu, không biết nên mở miệng thế nào.

Hồng Phi nhìn nam nhân trước mặt đã lên cấp 73, một thân trang bị cùng vũ khí toả ánh hào quang, nhớ tới lúc hẳn cùng nàng kiếm trang bị, bởi nàng suốt đêm, bắt nàng đi ngủ, sau đó hẳn mang acc của nàng đi luyện cấp, đủ mọi việc, tự nhiên trong lòng nàng có cảm giác hoảng hốt.

Lúc này nàng cảm nhận được, chỉ cần Thiên Hạ Huyền Ca nói trang bị không phải do hẳn lấy, nàng nhất định sẽ tin tưởng hẳn.

Nhưng Thiên Hạ Huyền Ca cái gì cũng không nói, hẳn chỉ trầm mặc.

[Thiên Thượng Hồng Phi] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Là người?

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi]: Đúng.

[Thiên Thượng Hồng Phi] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Vì sao lại gạt ta?

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi]: Thực xin lỗi.

[Thiên Thượng Hồng Phi] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Người cùng Quả Táo Cửa Hera khi nào ở chung một chỗ?

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi]: Sau khi người rời đi.

[Thiên Thượng Hồng Phi] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Đến bây giờ người còn gạt ta?

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi]: Không bao lâu khi người nhận nàng làm đồ đệ, ta phát hiện nói chuyện với nàng rất vui vẻ.

Một hồi tán gẫu, Hồng Phi cuối cùng thấy rõ bộ mặt thật của Thiên Hạ Huyền Ca.

[Thiên Thượng Hồng Phi] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Người thích nàng sao?

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi]: Nàng cùng ta gặp mặt, mà người không có. Người khác đều nói người là gay, ta vẫn không tin, nhưng tại sao người không chứng minh cho ta xem người là nữ nhân?

[Thiên Thượng Hồng Phi] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Ngay từ đầu chúng ta đã nói rõ ràng, không gặp mặt, không điện thoại, trò chơi là trò chơi, cuộc sống là cuộc sống.

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta chỉ muốn chứng minh ngươi là nữ mà thôi, vì cái gì chứng minh cũng không được?

Hồng Phi phát hiện không thể nói chuyện tiếp với hấn, Thiên Hạ Huyền Ca trước đây đã chết.

Người cười nói với nàng, nàng là thiên thượng, ta là thiên hạ, chúng ta kết hôn đi.

Người quan tâm nàng, nói với nàng đêm đã khuya, nữ nhân phải ngủ sớm da mới đẹp, ta mang nàng đi luyện cấp.

Người kia bá đạo nói với kẻ khác, nàng là lão bà của ta, không được nhiều lời với nam nhân khác.

Huyền Ca như vậy đã chết, ở đây chỉ còn lại một người xa lạ, không phải Huyền Ca mà nàng biết. Có lẽ đây mới là sự thật, chỉ có điều nàng vừa mới phát hiện mà thôi.

[Thiên Thượng Hồng Phi] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Thôi được rồi, ta nói cho ngươi, lý do ta không thể gặp mặt ngươi. Bởi vì, ta đích xác là nhân yêu. Sao hử, cảm thấy ghê tởm phải không? Cùng một nhân yêu thân mật lâu như vậy a.

Nghe nàng nói như vậy, Quả Táo Của Hera lập tức nhảy đến, hơn nữa diều vô dương oai “Huyền Ca, ta nói có đúng không, làm gì có nữ nhân nào luyện cấp điên cuồng như vậy, khẳng định là gay.”

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi]: Hồng Phi, kỳ thực ta tin tưởng ngươi, ta tin ngươi là nữ nhân, không cần lừa ta.

Tự mình đa tình.

Không muốn chọc tức hấn, chỉ muốn hấn ghê tởm ma thôi.

Không nghĩ hấn lại tự luyện như vậy, Thiên Thượng Hồng Phi nàng kiêu ngạo, là hoa hậu giảng đường của C đại, như thế nào thích đồ vô sỉ đó?

[Thiên Thượng Hồng Phi] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Ta cũng không muốn nhiều lời, ngươi nhận thức ta lâu như vậy, hấn biết tính tình của ta, ta không hích người khác dùng đồ vật của ta, nếu ngươi còn niệm chút tình cũ, hãy đem trang bị Athena trả lại cho ta.

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta biết ngươi giận ta không đợi ngươi, chính là ngươi không muốn chơi tiếp, giữ đồ vật này lại có ích lợi gì, không bằng để lại chút nhân tình, cấp cho Quả táo đi.

[Thiên Thượng Hồng Phi] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: A, trang bị đó là của ta, ta thích thì cho, không thích liền đập bể, ngươi quản được sao.

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi]: Thiên Thượng Hồng Phi, ngươi như thế nào không nói đạo lý!

Là ai không nói đạo lý? Lấy trang bị của nàng tặng cho người khác? Cưng nhiên còn có mặt mũi quản việc của nàng, quả thực tức cười.

[Thiên Thượng Hồng Phi] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Một câu thôi, trả hay không trả?

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi]: Ngươi đừng quá đáng, ta nhớ đến tình cũ mới đứng đây nói chuyện với ngươi này giờ, ngươi đừng bức người quá đáng.

Nàng bức ai? Hồng Phi đảo cặp mắt trắng dã, không nói gì giữa mặt hỏi trời cao. Lỡ lại trang bị của chính mình lại bị coi là bức người, Đậu Nga còn chưa oan như vậy.

[Thiên Thượng Hồng Phi] nói với [Thiên Hạ Huyền Ca]: Ngươi muốn thế nào?

[Quả Táo Của Hera]: Huyền Ca, đừng cùng gay nhiều lời vô nghĩa, giết nàng.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Giết ta? Aka, dị sĩ cấp 73, tuyệt đối là vua PK, chẳng trách liên tục đứng đầu bảng PK lâu như vậy, đến nha, giết ta đi, trộm trang bị còn vô sỉ như vậy, ta lần đầu được thấy.

[Thiên Hạ Huyền Ca] nói với [Thiên Thượng Hồng Phi]: Là người bức ta.

Giơ cung tiễn trong tay, nhắm ngay Thiên Thượng Hồng Phi.

Thi triển Hội Tâm Nhất Kích, Hồng Phi đương trường toi mạng.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Tốt lắm! Cảm ơn các người, làm cho ta phá vô lời thề thứ nhất.

3. Chương 3

Chương 3.

Khi chơi game Hồng Phi đã thề, thứ nhất: Chinh phục xong trò chơi, tuyệt không tiếp tục.

Thiên Hạ Huyền Ca, cấp bậc đứng hàng thứ 9, Pk thường xuyên đứng đầu bảng. Nhân vật của hắn, cơ bản là do một tay Hồng Phi bồi dưỡng mà ra, hao phí rất nhiều tinh lực. Huyền Ca thăng đến cấp 65 mới từ tân nhân chuyển thành dị sĩ, theo như kinh nghiệm điều tra nhiều lần của Hồng Phi, tân nhân cấp bậc cao chuyển chức, năng lực công kích rất cao. Bởi vì mỗi khi tân nhân thăng một cấp, hệ thống tự động phân phối nhanh nhẹn cùng lực lượng, mà khi dị sĩ thăng cấp, hệ thống sẽ tự động phân phối thể chất cùng trí lực, đối với một acc Pk mà nói, thể chất cùng trí lực không quan trọng, lực lượng cùng nhanh nhẹn mới là vương đạo, cho nên acc Hồng Phi vẫn mang acc Huyền Ca đi luyện cấp, bởi vì Huyền Ca vẫn là tân nhân, không thể học bất cứ kỹ năng nào. Chính vì như vậy, Hồng Phi trước kia mới có thể phá lệ đem mật khẩu cấp cho Huyền Ca, để hắn vào acc của mình, dẫn acc của hắn đi luyện cấp.

Hiện giờ, Hồng Phi một thân bạch trang căn bản không thể cùng Huyền Ca đối địch. Thứ nhất, nàng không muốn phá lời thề thứ hai của mình, không dùng nhân dân tệ trong trò chơi. Thứ hai, cho dù có dùng, vẫn tồn tại sự chênh lệch trong trang bị cùng cấp bậc.

Vì thế, mục tiêu thứ nhất của Hồng Phi là Quả Táo Của Hera.

Nàng báo thù, một người cũng trốn không thoát.

Cứ từ từ, nàng sẽ khiến cho bọn họ chết rất khó coi.

Thiên Thượng Hồng Phi cấp bậc cao, kiếm tiền cũng nhanh, chỉ trong chốc lát đã mua được bộ khải giáp cấp 50 khảm hồng bảo thạch cấp 4, cũng không biết làm sao kiếm được nhật nguyệt song huy kiếm cấp 50 khảm thanh đồng cấp 4.

Nàng chờ đợi thời cơ, lựa lúc Thiên Hạ Huyền Ca không có mặt, mở một acc nhỏ, lên vào địa phận luyện cấp của Quả Táo Của Hera.

Quả Táo Của Hera cũng là dị sĩ, bất quá thiên tư so với Huyền Ca còn kém xa, bởi vì ngay từ đầu đã nhanh chóng chuyển từ tân nhân thành dị sĩ, kém hơn Huyền Ca đến 100 điểm lực lượng cùng nhanh nhẹn. Huống hồ nàng rất ngu ngốc, dị sĩ là Pk chuyên dụng, đáng lẽ nên đến thợ rèn mua một cái Chuy Định Âm hoặc là Cung Thất Tinh Bạ Nguyệt, nàng lại đi học kỹ năng sát của pháp sư. Vì thế không nói đến tốc độ luyện cấp chậm, chẳng những cần không nổi kiếm khách, Pk cũng không thắng được các chức nghiệp khác, thật sự là phế vật. Huống hồ còn lãng phí trang bị Athena của nàng... A, quên nói, trang bị Athena tăng lực lượng, pháp sư không dùng, không hiểu Quả Táo Của Hera lấy làm gì.

Thiên Hạ Huyền Ca có lẽ đang ngủ, Quả Táo Của Hera tổ đội cùng hắn, lại tự lập một acc bá chính mình làm sư phụ, tổ đội ở nơi đó bắt đầu dẫn quái.

Acc phụ của Hồng Phi – Cười ha ha lên vào trong đám quái.

Quả Táo Của Hera lập tức tung kỹ năng quần sát.

Cười ha ha mở ra hệ thống bảo hộ.

Kỹ năng quần sát vốn dĩ rất mạnh a, nhưng nhìn xem cấp bậc công kích, thật là thấp đến đáng thương.

Hồng Phi cười lạnh, nhìn Quả Táo Của Hera nháy mắt biến thành hồng danh.

Vì thế lập tức chuyển sang acc chính, mua một hảo hữu quyền trực truyền tổng, nháy mắt bay đến bên người acc phụ Cười ha ha, cũng chính là nơi Quả Táo Của Hera luyện cấp.

“Đồ nhi ngoan, chúng ta lại gặp nhau.”

Cười ha ha chào hỏi.

“A, hồng danh thật đẹp mắt, cùng vi sư luận bàn thử xem.”

Vừa dứt lời, một chiêu thần vương kiếm phóng qua.

Nghĩ kỹ chuyển chức sớm cũng có ưu thế, thể chất nhiều a, máu cũng nhiều, cho nên một chiêu của Hồng Phi chưa giết chết được nàng.

Hồng Phi thấy nàng ta yếu như vậy, phi thường ảnh hưởng đến tâm trạng PK của nàng, chậm rãi chờ nàng ta hồi máu.

1 giây, hồi máu phải chờ 1 giây, thật là chậm.

Nàng có thể sử dụng 3 lần khởi tử hồi sinh.

Thấy Hồng Phi không tiếp tục công kích, Quả Táo Của Hera bắt đầu làm bộ đáng thương, trên [Thế giới] hô: “Thiên Thượng Hồng Phi nhân yêu này không biết xấu hổ, hại ta hồng danh còn đánh lén.”

[Thế giới][Hồng Phi người hầu 1]: Nữ nhân điên không cần phá hoại thanh danh chủ nhân ta.

[Thế giới][Âm Thiên Tiểu Trư]: Thần tượng là gay? Lấy ta, lấy ta làm lão bà đi.

[Thế giới][Tinh Thiên Tiểu Trư]: Lão bà, lão công của người, ta đây còn chưa có chết...

[Thế giới][Quỷ thích náo nhiệt]: Báo toạ độ, báo toạ độ.

[Thế giới][Ta Là Tân Nhân]: Hồng Phi nữ thần, PK không tốt, vẫn là mang tiểu đệ đi luyện cấp đi.

[Thế giới][Người Qua Đường Giáp]: Ta đi ngang qua...

[Thế giới][Người Qua Đường Ất]: Ta cũng đi ngang... thấy Thiên Thượng Hồng Phi, toạ độ 731,521, đảo Queri, mau thêm ta làm hảo hữu, dùng hảo hữu quyền trực truyền tổng tới.

Kết quả là, Người Qua Đường Ất bị số người thêm hảo hữu làm rớt mạng.

Phía đông đảo Queri, chật ních người đến xem náo nhiệt.

Ai da, thật là náo nhiệt, Hồng Phi muốn thấy chính là cảnh tượng này. Lặng lẽ giết người không vui, chỉ có càng nhiều người đến xem mới thể hiện được trình độ PK của nàng.

Nói, cũng lâu rồi nàng không PK.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: máu chắc hẳn đã mua đủ, khai chiến.

[Đến xem thần tượng]: Không hổ là thần tượng, PK còn nói đạo nghĩa. Thần tượng, I love you.

[Quả Táo Của Hera]: Đánh thì đánh, ta mặc trang bị Athena thêm 1000 điểm phòng ngự, còn sợ người thế nào.

Câu này của Quả Táo Của Hera giống như muốn cho toàn thế giới biết mình có cực phẩm trang bị, mặc lên người là muốn khoe khoang, không cần biết trang bị này có hợp với mình hay không.

Đã biết nữ nhân này ham hư vinh, Hồng Phi trước máy tính cười thầm khi gian kế được thực hiện.

Kéo nhiều người như vậy đến xem, toàn bộ trang bị Athena, thật dễ dàng đánh rớt.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta sợ người... Không phải người sợ y phục cấp 50 trên người ta sao, được rồi, để ta cất đi.

Nói xong, quả thực đem khăn giáp lam sắc cấp 50 bỏ vào trong bao đồ.

Mọi người vây quanh xem náo nhiệt chỉ thấy Hồng Phi cởi bỏ y phục lam sắc, khoác vào người bộ quần áo tân thủ cấp 0.

[Hồng Phi người hầu 1]: Chủ nhân rất trâu! chủ nhân diệt nàng.

[Vô địch kiếm khách]: Thiên Thượng Hồng Phi quá kiêu ngạo, Quả Táo Của Hera, giết nàng.

[Ta Là Tân Nhân]: Nữ thần giết người xong mang ta luyện cấp đi.

[Người Qua Đường Giáp]: Ta tiếp tục đi ngang qua.

[Người Qua Đường Ất]: Giết nàng, giết nàng.

Thấy Thiên Thượng Hồng Phi thoát trang bị, Quả Táo Của Hera bình tâm trở lại, nàng biết bản thân là hồng danh, chết đi nhất định rút trang bị, nhân yêu Thiên Thượng Hồng Phi chết tiết này đích xác biến thái, bị nàng đánh rút trang bị thật không tốt, cho nên nàng nghĩ vạn nhất đánh không lại thì quay đầu bỏ trốn.

Bất quá hiện giờ Thiên Thượng Hồng Phi thoát trang bị, như thế nào có thể đánh thắng nàng?

Cơ hội để nàng một trận thành danh đến rồi đây.

[Quả Táo Của Hera]: Nhân yêu, người đừng khinh người quá đáng, thừa dịp lão công ta không có ở đây đánh lên ta.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ai đánh lên người? Người chịu thiệt bao giờ? Máu không phải đã đầy rồi sao? Huống hồ ta mặc bạch trang đánh với người, coi như sư phó ta huấn luyện đồ đệ đi.

Lời của Thiên Thượng Hồng Phi làm cho mọi người giật mình nhớ tới, Quả Táo Của Hera từng là đồ đệ của Thiên Thượng Hồng Phi. Đồ đệ thừa dịp sư phó không ở, cướp lão công của sư phó, thật sự quá tầm thường.

[Âm Thiên Tiểu Trư]: Đoạt lão công của sư phó, lấy oán báo đức, không biết xấu hổ.

[Hồng Phi người hầu 2]: Chủ nhân, mau giết nữ nhân không biết xấu hổ này.

[Vô địch kiếm khách]: Nếu là gay, đừng trách người ta cướp lão công của mình.

[Âm Thiên Tiểu Trư]: Vô địch kiếm khách, ai chẳng biết người cướp điểm luyện cấp của thần tượng, bị thần tượng giết vài lần, hiện nay là Quả Táo Của Hera không đúng, người trợn mắt nói dối là có ý tứ gì?

[Vô địch kiếm khách]: Tiện nữ nhân, người biết cái gì.

[Tinh Thiên Tiểu Trư]: Người mắng lão bà ta, ta giết người.

Vì thế còn chưa khai chiến, một bên đã đánh nhau.

Làm cho một người thân bại danh liệt, phương pháp vì thực rất đơn giản.

Mà hết thấy đều ở trong trò chơi, vậy càng đơn giản.

Phương pháp của Thiên Thượng Hồng Phi là: Ở trước mặt mọi người, lấy trang bị cực kém giết người mặc trang bị cực phẩm kia.

Huống chi, giết Quả Táo Của Hera, nàng chỉ cần 10 giây.

Cho tới bây giờ chưa từng có ai thấy Thiên Thượng Hồng Phi PK, giết người thì cũng có, bất quá không tính. Nàng luyện cấp quá nhanh, giết người bình thường đều là nhân vật cấp thấp hơn nàng, bởi vậy mới để lại nhược điểm, khiến cho cừu nhân của nàng nói nàng thắng không vẻ vang, dựa vào cấp bậc giết người, thực lực không bằng người. Mà lần này nàng lấy bạch trang đối kháng cùng Quả Táo Của Hera cấp bậc

không kém mình bao nhiêu, lại làm cho người ta đại khai nhãn giới. Nguyên lai Thiên Thượng Hồng Phi không chỉ luyện cấp cường, còn là một cao thủ PK.

Quả Táo Cửa Hera, công kích tuy không cao, nhưng đánh lên Thiên Thượng Hồng Phi mặc bạch trang vẫn phát huy công hiệu.

Những người đến xem náo nhiệt, tuyệt không thấy Thiên Thượng Hồng Phi hồi máu.

Không biết nàng né tránh lợi hại hay tốc độ uống máu của nàng quá nhanh, mọi người chỉ thấy Thiên Thượng Hồng Phi dùng một chiêu thức của kiếm khách – Thần Vương Kiếm pháp, còn những kỹ năng khác nàng lười dùng, đã hoa lệ giết được Quả Táo Cửa Hera tự xưng là có trang bị cực phẩm.

Rầm, trang bị rớt một món.

Hồng Phi thấy Quả Táo Cửa Hera chết trên mặt đất, chậm rãi tiến lại gần.

[Quả Táo Cửa Hera]: Hồng Phi nhân yêu, người đánh rớt trang bị của ta?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Trang bị của người?

Hồng Phi một thân bạch trang chuyển hướng sang mọi người.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Những người ở đây đều là lão nhân trong trò chơi, các người nói xem bộ trang bị Athena được khảm hồng bảo thạch cấp 5 rốt cuộc là của ai?

[Hồng Phi người hầu 3]: Là của chủ nhân. Chủ nhân ở trên diễn đàn post bài, thuộc tính đều không bỏ sót, hồng bảo thạch cấp 5, toàn sever chỉ có một kiện.

[Thương nhân chuyên dùng]: Là của Hồng Phi, lúc trước ta còn hỏi mua.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Vô địch kiếm khách, người nói, là của ai?

[Vô địch kiếm khách]: Đây... là của người. Nếu người không có bộ trang bị này, lúc trước như thế nào giết được ta.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Đồ đệ ngoan còn gì muốn nói?

[Quả Táo Cửa Hera]: Là lão công mua tặng cho ta! Lúc trước người bán đi trang bị, cũng đừng không biết xấu hổ đoạt về.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta bán trang bị? A, a, những người thường chơi game đều biết, ta tổng cộng từng chơi qua 10 game, tất cả cực phẩm trang bị đều ở để ở trong acc của ta, người thấy ta bán bộ nào bao giờ chưa? Nếu so giá trị, bộ trang bị MS so với bộ Athena này còn đắt hơn, nghĩ xem lúc trước ta xử lý nó như thế nào. Đốt! Nếu so sánh, quần áo mới LQ mỗi kiện đều là cực phẩm, kết quả sao? Hợp thành rồi bỏ. Bộ y phục Athena này, ta làm sao lại bán? Nói cho người, Thiên Thượng Hồng Phi ta tuyệt không tiêu tiền vào game, cũng tuyệt không cần kiếm tiền trong trò chơi.

So năng lực nói chuyện, Quả Táo Cửa Hera tuyệt đối nói không lại Hồng Phi, huống hồ Hồng Phi lại chiếm mất thế thượng phong.

Dưới ánh mắt khinh bỉ của mọi người, Quả Táo Cửa Hera cũng không tiếp tục nói nữa, hoá thành một làn khói trắng rời khỏi, trở về điểm phục sinh.

PK đã chấm dứt, tuy nhiên bởi vì Quả Táo Cửa Hera quá kém, làm cho người ta xem không đã, bắt quá nhìn thấy yêu nữ Thiên Thượng Hồng Phi trong truyền thuyết cũng đủ thoả mãn.

Thấy nhiều người còn ở lại, Hồng Phi ở tần số [Thế giới] đánh ra một hàng chữ:

[Thế giới][Thiên Thượng Hồng Phi]: Trang bị ta đã lấy về, trò chơi đến đây kết thúc, hẹn gặp lại các vị.

[Thế giới][Thiên Thượng Hồng Phi]: A, đúng rồi, theo quy định cũ, ta ở trên diễn đàn sẽ post một bài cáo biệt, hy vọng có thể gặp lại mọi người trong một trò chơi khác.

Vừa dứt lời, Hồng Phi tiêu huỷ trang bị, nàng ở trên đỉnh núi đánh một hàng chữ “Thiên Thượng Hồng Phi chính phục xong”

Lại huỷ y phục Athena, biểu hiện phá gia.

Bộ y phục này trị giá mấy nghìn rmb, liền như vậy bị nàng huỷ.

Bên cạnh đó cũng xuất hiện mấy chữ: Đồ vật của Thiên Thượng Hồng Phi vĩnh viễn thuộc về Thiên Thượng Hồng Phi, y phục bị người khác xuyên qua đã bị nhiễm bẩn, vì thế huỷ áo.

Topic này, đồng thời được post lên diễn đàn, có thể nói, diễn đàn lại sôi sục.

Có người nói, Thiên Thượng Hồng Phi quá kiêu ngạo, trò chơi sau, nhất định phải làm mất nhuệ khí của nàng.

Có người nói, chơi trò chơi phải tiêu sái giống như nàng.

Có người nói, không biết tiếp theo đây Thiên Thượng Hồng Phi sẽ chơi trò gì, mau chóng nghe ngóng mấy trò chơi mới, tiến lên chiêm ngưỡng thần tượng.

Đương nhiên, phần đông là luyến tiếc y phục Athena, toàn game chỉ có 3 bộ, cái này là cực phẩm nhất, liền bị huỷ như vậy, quả thực làm lãng phí lương thực, lại còn khiến cho người ta phẫn nộ, trực tiếp bay đến trình độ: Nhân thần căm phẫn.

4. Chương 4

Chương 4

Làm cho người ta thất vọng chính là, không ai tra được tiếp theo Thiên Thượng Hồng Phi sẽ chơi trò gì.

Bởi vì nàng căn bản không định chơi trò chơi mới.

Phong toả tài khoản Thiên Thượng Hồng Phi, Hạ Hồng Phi lại đăng ký một tài khoản mới.

Nàng hiểu rất rõ, mục đích lần này không dễ dàng như đối phó với Quả Táo Của Hera, mà là Thiên Hạ Huyền Ca.

Nàng rất rõ, trực tiếp đối chiến với Thiên Hạ Huyền Ca, nàng căn bản không có phần thắng.

Mà thời điểm tạo nhân vật, Hạ Hồng Phi lại ngây ngẩn cả người.

Bởi nàng không biết nên lấy tên gì.

Dùng quan tên Thiên Thượng Hồng Phi, muốn đặt tên khác lại nghĩ không ra.

Vì thế hướng về chúng tỷ muội trong phòng xin viện trợ.

“Uy, ta nói, nên đặt tên gì mới tốt?”

“Thiên Thượng Hồng Phi.”

“Cùng trò chơi, không thể đặt trùng tên.”

“Cùng trò chơi?” Chúng tỷ muội trong phòng ngạc nhiên “Thật nhìn không ra? Cái tên có mới nói cũ như người sẽ chơi lại cùng một game.”

“Đừng nói, Lão Tứ của các người bị người ta đùa giỡn, không trả thù thì còn gì là mặt mũi của lão đại.”

“Hử, tên nào không có mắt lại dám đùa giỡn với người?”

“Lão công tiền nhiệm.”

Có gian tình, vì thế càng hăng say.

“Sao lại thế.”

Nguyên bản không muốn đem chuyện xấu hổ này nói ra, bắt quá không chịu được mọi người áp bức cùng dụ dỗ, đành phải cung khai từ đầu chí cuối.

“Thật là, dám đùa giỡn với lão tứ của chúng ta như vậy, không trả thù, mặt mũi chúng ta để ở đâu?”

“Lão Tứ, người cứ yên tâm, nhất định sẽ đặt cho người một cái tên đẹp hơn bây giờ nhiều, đảm bảo làm cho một đồng nam tử mê mẩn.”

Ách... không cần để cho nam nhân mê nàng, nàng đâu phải đi dễ thân.

“Được rồi Lão Tứ, mau mua cơm chiều cho tỷ tỷ ta, ta nghĩ cho người một cái tên.”

“Tỷ tỷ ta muốn KFC, gà rán cộng thêm một phần khoai tây chiên.”

Gì chứ, đặt mỗi cái tên mà dám sai nàng.

“Tỷ tỷ ta muốn ăn đơn giản một chút, cơm lạp sườn, thịt kho tàu, cá chiên, sườn xào chua ngọt, cộng thêm một chén canh táo tía là được.”

Này gọi là đơn giản....orz

“Đi nhanh về nhanh, tỷ tỷ ta giảm béo, không bắt người đi mau đồ ăn, bắt quá sau khi về giúp tỷ tỷ giặt quần áo nha, cũng làm bài tập cho tỷ tỷ.”

Hồng Phi hoàn toàn hồng mắt, nhớ trong trò chơi nàng diều vô dương oai, ở trong phòng lại chịu cảnh áp bức này. Ai bảo tuổi của nàng nhỏ nhất, chỉ có thể chấp hành mọi mệnh lệnh.

“Ta nói, ta chỉ muốn các người nghĩ giúp ta một cái tên.” Không phải chuyện quá phức tạp a.

“Đương nhiên, tế bào não của các tỷ rất quý báu a, giúp người nghĩ tên thì ít ra người cũng phải bồi thường cho bọn ta một chút chứ, đi nhanh về nhanh.” Nói xong, hợp lực đem Hồng Phi đẩy ra ngoài cửa.

“Ta...”

Muốn tiến vào phòng, lại phát hiện cửa khoá, nàng lại không mang theo chìa khoá....555555

“Ô, để ta đi vào, ta không mang theo tiền.”

“Thanh toán bằng sắc đẹp.”

Giải quyết dứt khoát, Hồng Phi lệ rơi đầy mặt, chỉ còn cách hướng về căn tin cách đó không xa mua cơm.

Đợi mua xong cơm, trở về giặt giũ đồng quần áo, ba tỷ tỷ cảm thấy cuộc đời đã hao phí tế bào não xong, nghĩ được một cái tên rất hay.

“Đến đây mau.” đem Hồng Phi kéo đến trước bàn, để cho nàng xem nhân vật.

Ưu... Tiểu Tước Ưu Thương?(chim nhỏ ưu thương)

Đây là tên của nàng? Thực không có khí phách.

Nàng phun phun phun....

“Vì sao chọn tên này?”

“Ta nghĩ lão công của người bị cướp, nhất định rất ưu thương a.” Lão Đại đầu nâng cao 45o, làm ra bộ dáng ưu thương.

Chính là nàng may mắn được không... làm sao ưu thương?

“Vậy chim nhỏ?”

“Tự do! Cái đó tượng trưng cho tự do a.” Lão Nhị làm ra bộ dáng thi nhân ngâm cứu.

“Tự do cái P, còn không phải lúc trước người bị con chim ị lên trên đầu, bị Hồng Phi cười nhạo, ôm hận đến bây giờ.” Lão Tam lập tức đả kích Lão Nhị.

Lão Nhị không để ý tới nàng “Ta vốn muốn đặt cho ngươi là quạ đen ưu thương, bất quá hai người bọn họ phủ định.”

Hồng Phi lệ rơi đầy mặt.

Tiểu Tước Ưu Thương thì Tiểu Tước Ưu Thương, không cần đưa ra ý kiến phản đối, nếu không đến lúc ba tên biến thái kia bắt nàng lấy tên quạ đen ưu thương thì thật bi thảm.

Vì thế, hướng các vị tỷ tỷ nịnh nọt “Các tỷ tỷ vất vả, nhanh đi ăn cơm đi.”

Lập một acc mới, Hồng Phi không lập tức đăng nhập trò chơi, ngược lại chạy lên diễn đàn post một bài.

Tên topic: Ly Thương Chi Tuyết, ta thích ngươi, làm lão công của ta đi, tên nhân vật: Tiểu Tước Ưu Thương.

Mục đích của Hồng Phi rất đơn giản, nếu nàng luyện một nhân vật mới, muốn giết Huyền Ca thật sự rất khó, việc nguy hiểm như vậy chi bằng để cho người khác đi làm. Nàng chọn đi chọn lại, phân tích 10 vị cao thủ đứng đầu bảng, phát hiện Ly Thương Chi Tuyết thân là pháp sư thực lực rất mạnh.

Topic vừa phát ra, nàng cũng không hy vọng Ly Thương Chi Tuyết lập tức thích nàng, vì nàng lên núi đao xuống chảo dầu, ít nhất để cho hắn nhìn quen mắt.

Chẳng qua nguyện vọng này của Hồng Phi, vẫn là thất bại.

Bởi vì Tiểu Tước Ưu Thương là người mới, tất nhiên sẽ không có ai biết đến. Tiếp đó lại nói, từ khi Ly Thương Chi Tuyết vào trò chơi đến giờ, chưa từng nghe thấy chuyện xấu của hắn, cho nên nữ game thủ thích hắn nhiều như tức nước vỡ bờ, đuổi đi không hết. Thêm nữa, khi Hồng Phi rời đi đã để lại một topic, đến giờ vẫn còn xếp ở trang đầu, thu hút hết sự chú ý của mọi người, ai lại đi chú ý đến một người mới như nàng.

Vì thế, topic vừa mới lập, chỉ sau 5 phút đã bị đẩy tới trang thứ năm, vĩnh viễn ở lại nơi đó, còn có tác dụng hay không... chuyện này tạm thời không nhắc tới, để nói sau.

Buồn bực buồn bực buồn bực.

Từ trước đến giờ hưởng thụ cảm giác quần tinh ủng nguyệt, tình cảnh bi bi thảm thảm, không có lấy một bài trả lời như bây giờ làm cho Hồng Phi hết sức bi ai.

Quên đi, nếu không thể làm cho mục tiêu ở trên diễn đàn chú ý tới nàng, chỉ có cách vào trò chơi tìm hắn.

Hồng Phi... không, hiện giờ hắn kêu là Tiểu Tước Ưu Thương, nhập vào mật khẩu, đổ bộ đến thế giới bên trong trò chơi.

Xem xét bảng xếp hạng nhân vật, Ly Thương Chi Tuyết online, không tệ.

Hệ thống không thông báo có boss xuất hiện, như vậy online khẳng định là đang luyện cấp.

Nơi luyện cấp trong Thiên Địa rất ít, luyện cấp cho cao thủ lại càng ít.

Bình thường nơi luyện cấp tốt cần thỏa mãn ba điều kiện:

Thứ nhất: Quái vật nhiều, tập trung.

Thứ hai: Bản đồ rõ ràng, góc lag ít, không ảnh hưởng đến góc độ chạy trốn.

Thứ ba: Có góc lag an toàn, có thể miễn cho nhân vật bị quái vật quần công (mục đích lập tổ đội với acc nhỏ là để chia đều cấp bậc, đề cao kinh nghiệm nhận được khi đánh quái).

Vì vậy, địa phương luyện cấp thích hợp nhất cho pháp sư cấp 79 chỉ còn lại một chỗ.

Thiên Long Bát Bộ – tầng thứ 8

Ly Thương Chi Tuyết luyện cấp nhanh như thế, 8/10 là ở nơi đó.

Thiên Long Bát Bộ tầng thứ 8, Tiểu Tước Ưu Thương chưa từng đi qua, nhưng Thiên Thượng Hồng Phi lại đi qua rất nhiều lần. Nếu muốn tới tầng thứ 8, phải từng bước đi từ tầng 1 lên đến tầng 7, sau đó mới có thể lên tầng thứ 8, tất cả quái vật bên trong đều là quái chủ động công kích, chỉ hơi không cẩn thận, hoặc cấp bậc không đủ, đều có thể chết thảm nơi đó.

Địa điểm Thiên Thượng Hồng Phi từng luyện cấp là Thiên Long Bát Bộ tầng thứ 7, bất quá nàng cũng đã lên chơi tầng thứ 8, bởi vì nàng vĩnh viễn online 24/24, nên mặc kệ là ai, đều thích thêm nàng làm hảo hữu, bởi vì thêm nàng, chẳng khác nào có thể đến thẳng Thiên Long Bát Bộ, chỉ cần đến thương nhân bỏ ra chút tiền mua hảo hữu truyền tống trực, liền có thể nhanh chóng đến địa điểm luyện cấp.

Bởi vì người khác xem mình là phục vụ viên miễn phí, Hồng Phi dần dần không thích thêm hảo hữu, hơn nữa nàng ly khai một tháng, cho nên không biết được có một người cũng luyện cấp điên cuồng như nàng, đó là Ly Thương Chi Tuyết.

Một tháng, chỉ với gần một tháng, từ một nhân vật vô danh đã biến thành người đứng đầu bảng xếp hạng toàn sever.

Nguyên bản Hồng Phi muốn đến Thiên Long Bát Bộ rất đơn giản, chỉ cần đăng nhập vào Thiên Thượng Hồng Phi, sau đó thêm Tiểu Tước Ưu Thương làm hảo hữu, tìm một địa phương an toàn để Tiểu Tước Ưu Thương truyền tống đến.

Bất quá đã phong toả acc Thiên Thượng Hồng Phi, nàng nhất định sẽ không dùng tới.

Vì thế phương pháp duy nhất, chính là liều chết xông qua.

Thiên Địa luyện cấp khó, đó là cấp bậc cao mới khó, ước chừng ngoài cấp 50, nhân vật sẽ rất khó dễ thăng. Bất quá đến trước cấp 30, nhân vật chỉ cần làm nhiệm vụ 24/24 là có thể lên được.

Hồng Phi cũng không có lòng tham, tùy tiện làm mấy nhiệm vụ đã lên đến cấp 20, cũng không tiếp tục thăng cấp nữa, thuộc tính của nàng cũng đơn giản, toàn bộ điểm thể chất đều tăng vào máu. Bởi vậy Tiểu Tước Ưu Thương cấp 20 có lượng máu nhiều ngang một kiếm khách cấp 60. Tiếp theo, nàng đem tất cả tài sản đi mua bình máu cùng Thiên Sơn Tuyết Liên, sau đó mới ra đi.

Thiên Long Bát Bộ, quả nhiên rất khó xơi, lúc trước khi còn ở cấp bậc cao không có cảm giác gì, giờ đến một tiểu quái cũng có thể giết chết nàng. Nếu không phải Hồng Phi thao tác tốt, đi đứng nhanh nhẹn, lại nhiều bình hồi máu nên tránh né khá tốt, nếu lỡ chẳng may chết đi, còn phải dùng Thiên Sơn Tuyết Liên tự sống lại. Như vậy một đường đi thẳng về phía trước, thời điểm tới được Thiên Long Bát Bộ tầng thứ 8 cũng đã mất đến 3h.

Tìm chỗ quái vật bất động, Hồng Phi mở bản đồ, lựa chọn truy tìm, quả nhiên tên của tất cả người chơi có mặt ở đây đều hiện lên trên bản đồ.

Ở trung tâm bản đồ hơi chếch về phía nam một chút, phát hiện Ly Thương Chi Tuyết.

Bên kia là địa bàn của Cửu Vĩ Xi Vưu và chủng môn Tuyệt Tình Sạn, cấp bậc phân biệt là 74 và 75, Ly Thương Chi Tuyết cấp 79, mang theo 2 acc nhỏ phụ.

Hoàn hảo địa điểm không xa, Hồng Phi chết mất 2 lần, cuối cùng cũng tới được chỗ 2 acc phụ của Ly Thương Chi Tuyết.

Ly Thương Chi Tuyết sử dụng một chiêu Bạo phong tuyết đóng băng lũ quái vật, một đám 20 – 30 con quái phía trước đều bị hấn giết chết.

Hấn đường như không phát hiện Hồng Phi, lại đi kéo một đám quái, tiếp tục luyện cấp.

Không phát hiện, Hồng Phi ở trước mấy tính gương nanh múa vuốt, uy uy uy, ta đứng chinh ỉnh ở nơi này, cư nhiên không chú ý tới! Bốn cô nương thực sự không cho người một chút cảm giác tồn tại hay sao?

Ta nhẩn...

Ta chờ...

Chờ a chờ, chờ đến nửa giờ, đối với tên Ly Thương Chi Tuyết siêu cấp cận thị, Hồng Phi rốt cuộc đầu hàng.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Đây...

[Ly Thương Chi Tuyết](biểu tượng mặt cười) Rất cuộc nói chuyện?

Hoá ra có chú ý tới nàng! Nàng giận! Bất quá đừng quên mục đích, thu hồi tiểu móng vuốt, Hồng Phi giả bộ yếu đuối.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người yên tâm, ta không đến cướp địa bàn.

Có thể tưởng tượng Ly Thương Chi Tuyết trước máy tính hơi nhú mày, có chút tức cười.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ta rất yên tâm.

Tiểu Tước Ưu Thương cấp 18, không cần hấn ra tay, quái vật sẽ giải quyết nàng(vốn là cấp 20, chết nhiều quá bị hạ cấp)

....

Lần đầu thấy nam nhân thật khó theo đuổi, Hồng Phi có chút mờ mịt, không biết nên làm sao.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: A, ta đến xem phong cảnh. Ân, phong cảnh nơi này không tồi.

Ly Thương Chi Tuyết trầm mặc, phỏng chừng đang nhìn khung cảnh xung quanh.

Thiên Long Bát Bộ, khắp nơi đều là quái vật và những tảng đá màu sắc quỷ dị, toàn bộ đều là màu vàng đất, tầm nhìn không rõ ràng, lại chẳng có hoa hoa cỏ cỏ.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Phẩm vị thật đặc biệt.

Nghĩ chính mình cũng cảm thấy nơi này không có cảnh đẹp để ngắm, Hồng Phi đỏ mặt, nhưng tốt xấu lại không tìm được lý do.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: A, nơi này có Cửu Vĩ Xi Vưu thật đáng yêu, ta thích,

Cửu Vĩ Xi Vưu nghe có vẻ bá đạo, kỳ thực là một con chim khổng tước, màu sắc rực rỡ, bất quá cũng được coi là cảnh đẹp nhất trong Thiên Long Bát Bộ.

Giống như muốn chứng minh bản thân thực sự thích Cửu Vĩ Xi Vưu, Hồng Phi lập tức rời khỏi chỗ an toàn, vọt tới trước mặt Cửu Vĩ Xi Vưu, lườm một cái, chọc một phát.

[Hệ thống]: Tiểu Tước Ưu Thương ở Thiên Long Bát bộ tầng thứ 8 triển khai công kích.

Cửu Vĩ Xi Vưu đang bị Ly Thương Chi Tuyết vật lỏng, nhìn thấy Tiểu Tước Ưu Thương dễ bị bắt nạt, cũng không thèm để ý đến việc y mạng hiếp yếu, trực tiếp cắn chết.

[Tiểu Tước Ưu Thương]:....

[Ly Thương Chi Tuyết]:... Nếu người thích khổng tước, đến công viên chơi đi, bọn chúng rất hiền lành, tuyệt không dả thương người.

Mất hết thể diện... Hồng Phi ở trong trò chơi luôn hấp tấp, kiêu ngạo ương bướng, hiện giờ lại thua trong tay con khổng tước thối tha, còn bị bại không chút hình tượng, chỉ cảm thấy trời sập, đất rung, tim gan yếu ớt đều nát....

A a a...

Hồng Phi tức giận đá rơi nguồn điện kết nối, máy tính tắt phụt.

Mà Ly Thương Chi Tuyết trong trò chơi, nhìn thấy Tiểu Tước Ưu Thương trên mặt đất biến mất, lộ ra nụ cười như có như không.

5. Chương 5

Chương 5

Hồng Phi sau khi logout, càng nghĩ càng uất ức, không thèm tắm rửa mà trực tiếp trèo lên giường đi ngủ.

Muốn ngủ cũng ngủ không được, lại đứng dậy login vào trò chơi.

....Có thể do cấp bậc thấp, khiến người ta không thấy hứng thú, trước tiên cứ luyện cấp lên cao rồi hẵng nói.

Vì thế chạy khắp thế giới, bắt đầu làm nhiệm vụ.

Hồng Phi đối với những gì trò chơi đặt ra như nhiệm vụ, bản đồ, boss đều rất quen thuộc, cho nên làm nhiệm vụ cũng nhanh hơn người khác 2,3 lần, không quá 2 giờ, đã lên đến cấp 30.

Ở cấp 30 có nhiệm vụ giết Vạn năm quy vương, đại điểm làm nhiệm vụ là Thuỷ Lao ở Đông Phương thế giới.

Hồng Phi đối với toạ độ mà boss xuất hiện hiểu rõ như lòng bàn tay, bản đồ Thuỷ Lao hết sức phức tạp, cho dù biết toạ độ, nhưng bản đồ quanh co khúc khuỷu giống như mê cung kia vẫn làm cho người ta cảm thấy buồn bực.

Ở cửa vào Thuỷ Lao, có người đang treo biển “Cầu mang giết Vạn năm quy vương, thưởng cho 5 cái hoàng ngân cấp 4, 500 vạn tiền trò chơi...”

Cái này làm cho những người chơi khác chú ý.

Bình thường những người đến Thuỷ Lao, cấp bậc đều là trên dưới ba mươi, tiền cũng chỉ có hơn 100 vạn, vũ khí trên người khảm hoàng ngân cùng bảo thạch cấp 2, hoàng ngân cùng bảo thạch cấp 4 trong mắt bọn họ chính là thần vật.

Cho nên biển vừa trưng ra, đã thu hút rất nhiều người chú ý đến “Acc phú hộ”

Hồng Phi không quan tâm người chơi lắm tiền, nhưng không đại biểu nàng không thích “phú hộ”, bình thường những người như vậy đối với người thông thuộc trò chơi giống như Hồng Phi nàng chính là đem tiền dâng đến cửa. Thiên Thượng Hồng Phi có thể không thiếu tiền, nhưng Tiểu Tước Ưu Thương thật sự rất nghèo nha. Lúc trước chỉ vì muốn thấy Ly Thương Chi Tuyết, nàng đã dùng sạch tiền tích lũy bấy lâu, hiện tại tuy buôn bán có lời, nhưng nhiều nhất cũng chỉ được 30 vạn mà thôi.

Vì thế...

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Lập tổ đội, ta mang người đi.

[Bá vương dừng gấp]: Người là ai, đoạt vụ làm ăn của lão tử? Lập tổ, ta mang người.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người biết toạ độ không? Báo ra nghe coi.

[Bá vương dừng gấp]: Báo ra? Người nghĩ ta ngu ngốc sao?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người không nói, ta nói, toạ độ 105,97

[Bá vương dừng gấp]: Nữ nhân đúng là ngốc, lão tử giết người.

[Lưu manh thô lỗ]: Bá vương dừng gấp người là đồ rác rưởi, đừng có đem nữ nhân chúng ta gộp vào làm một rồi mắng, mẹ người không phải nữ nhân a.

[Bá vương dừng gấp]: Lão tử cứ mắng, nữ nhân các người đều là một đám xuân tóc, toạ độ báo ra rồi, acc nhỏ kia còn chịu chi tiền sao?

Đột nhiên

[Hệ thống thông báo]: Vô Thanh Vô Túc yêu cầu Tiểu Tước Ưu Thương tổ đội.

Hồng Phi thật sự sửng sốt, bình thường mà nói, khi nàng báo ra toạ độ, người kia có thể tự mình, làm gì tốn tiền yêu cầu tổ đội với nàng.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Vì cái gì không tự mình đi?

[Vô Thanh Vô Túc](cười hở răng): Tất cả mọi người đều là tân nhân, không thể chiếm tiện nghi của người.

A.. tên này không những là “phú ông”, còn là một tên ngu ngốc, có tiện nghi không kiếm. Bất quá người ngốc có phúc của người ngốc, đại đa số người chơi dù biết toạ độ ủa vạn năm quy vương, nhưng cũng khó tìm được nó. Bởi vì, thứ nhất, phải đợi nó hiện ra, thứ hai, phải đi qua mê cung, lúc trước nàng phải mất bốn tiếng nghiên cứu mới đi qua được.

[Hệ thống thông báo]: Tiểu Tước Ưu Thương đồng ý tổ đội với Vô Thanh Vô Túc.

Hai người tổ đội, Vô Thanh Vô Túc liền đưa ra yêu cầu giao dịch, Hồng Phi xem xong, thấy đúng là 5 khối hoàng ngân cấp 4 cùng 500 vạn, nàng cũng không khách khí, coi như việc đương nhiên, bình thản nhận lấy.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Đi theo ta.

Nói xong, lại đi theo hướng ngược với toạ độ.

Nguyên bản có nhiều người muốn đi theo Tiểu Tước Ưu Thương, nhưng thấy nàng mù đường đều cười khinh bỉ, vì thế cứ y theo toạ độ lúc trước chạy đến.

[Vô Thanh Vô Túc]: Ân

[Mật ngữ][Tiểu Tước Ưu Thương]: Ta đi hướng ngược lại, người như thế nào không thấy kỳ quái?

[Mật ngữ][Vô Thanh Vô Túc](biểu tình kinh hãi): Người đi theo hướng ngược lại sao? Ta là kẻ mù đường, không biết....

[Mật ngữ][Tiểu Tước Ưu Thương]:....

[Mật ngữ][Tiểu Tước Ưu Thương]: Vì cái gì còn đi theo ta?

[Mật ngữ][Vô Thanh Vô Túc]: Vì người bảo ta theo người.

[Mật ngữ][Tiểu Tước Ưu Thương]:....

Được rồi, đủ chứng minh tên này rất ngu ngốc.

Bất quá vẫn hảo tâm giải thích một phen.

[Mật ngữ][Tiểu Tước Ưu Thương]: Có câu vào chỗ chết sẽ tìm ra đường sống, bản đồ này được thiết kế dựa theo suy nghĩ đó, phải đi theo hướng ngược lại, bên kia có cửa ngầm, có thể trực tiếp đi đến chỗ vạn năm quy vương.

[Mật ngữ][Vô Thanh Vô Túc]: Biết, biết.

Hồng Phi mở bản đồ, một đường đi thẳng về phía trước, Vô Thanh Vô Túc tức ngoan ngoãn bám đuôi theo sau.

Một đường đi không nói gì, Hồng Phi nhàm chán mở bảng thuộc tính của Vô Thanh Vô Túc ra xem xét.

Nhưng vừa nhìn thấy, liền không khỏi ngạc nhiên, sững sốt nửa giây, lại không nhận được bật cười khúc khích.

Vô Thanh Vô Túc, cấp bậc 69, chức nghiệp cung thủ. Cấp 69 a, cư nhiên còn làm nhiệm vụ Vạn năm quy vương cấp 30, bái phục hẳn.

Đi được vài phút, đến trước con đường có hai cánh cửa, Hồng Phi lại đi về phía trước vài bước, làm vài động tác dậm chân, lúc này mới nói “Nơi này chính là địa điểm boss xuất hiện. Bất quá còn chưa xuất hiện, một ngày nó chỉ xuất hiện có 2 lần, lần gần nhất còn phải chờ đến 10 phút.”

Bộ dáng Vô Thanh Vô Túc dường như rất sùng bái nàng, phát ra một biểu tình hai mắt sáng lấp lánh “Biết nhiều như vậy? Người mới cấp 30 sao?”

Hồng Phi không muốn bại lộ thân phận, trả lời “Trước khi ta chơi trò này đã vào xem hướng dẫn, bây giờ chỉ việc làm nhiệm vụ.”

“A, quái không được người lại rõ ràng như thế. Đúng rồi, có hứng thú gia nhập bang hội của ta hay không?”

[Hệ thống thông báo]: Vô Thanh Vô Túc mời Tiểu Tước Ưu Thương gia nhập bang hội.

Hồng Phi không thích vào bang hội, bầm cứt tuyệt.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ta Là Tân Nhân, không có trang bị cho người.

[Vô Thanh Vô Túc]: Ta cho người trang bị.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người nhiều tiền lắm sao?

[Vô Thanh Vô Túc]: Về tài chính tại hạ không thiếu, chính là chiến sĩ nhân dân tệ mà mỗi trò chơi không thể thiếu.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Xem thường.

[Vô Thanh Vô Túc]: Thêm đi thêm đi, Tiểu ưu....

Tiểu ưu? Nàng là Thiên Thượng Hồng Phi, nào có cái tên nghe thiếu khí phách như vậy.

[Tiểu Tước Ưu Thương](tiếp tục không nhìn hấn): Boss đi ra, tập trung đánh.

[Vô Thanh Vô Túc]: Ta cấp bậc cao, đánh quái không có kinh nghiệm, không bằng người đánh đi? Ta thêm trạng thái cho người.

Hồng Phi nghĩ thế cũng tốt, cũng không từ chối.

Lại không nghĩ đến, quyết định của nàng làm cho Vô Thanh Vô Túc tức đánh ngồi trước máy tính kia héch miệng cười đắc ý.

Đột nhiên, hệ thống lại phát ra một thông báo, nàng hiện tại tập trung toàn bộ tinh thần chăm chú sát quái, tùy tiện nhấn một cái, Vạn năm quy vương dưới công kích của nàng rất nhanh bị hạ gục.

Trừ bỏ kinh nghiệm, con quái vật mang tiếng là boss này không cấp cho nàng một phân tiền nào, quả nhiên không hổ danh là thiên địa bần cùng boss.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hô, giết xong rồi, nhiệm vụ hoàn thành.

[Vô Thanh Vô Túc]: Hắc hắc hắc hắc...

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Cười ngây ngô cái gì đó?

[Vô Thanh Vô Túc]: Nhìn đỉnh đầu của người.

Hồng Phi nhìn nhân vật của mình, phát hiện trên danh tự Tiểu Tước Ưu Thương xuất hiện thêm bốn chữ: Thần Phong Ngự Tuyết.

Thần Phong Ngự Tuyết? Tên này có chút quen thuộc, chỉ có điều trong chốc lát không nhớ ra được.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Thời điểm ta đánh quái nhảy ra cửa sổ, là người mời nhập bang hội?

Tuy có hỏi, nhưng đã khẳng định.

[Vô Thanh Vô Túc]: Đúng a đúng a.

Ngôn ngữ lúc này, rất đắc ý.

[Tiểu Tước Ưu Thương]:

[Bang hội][Hồng Phi người hầu 1]: Đến, hoan nghênh tân nhân.

[Bang hội][Hồng Phi người hầu 2]: Lại là người sùng bái chủ nhân sao?

[Bang hội][Hồng Phi người hầu 3]: Mau niệm theo ta, vĩnh viễn trung thành với chủ nhân, vĩnh viễn đứng về phía chủ nhân, Hồng Phi chủ nhân vạn tuế.

Người sùng bái Hồng Phi đều là người của bang Thần Phong Ngự Tuyết? Điều này làm cho Hồng Phi lắp bắp kinh hãi.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Acc phụ?

[Hong Phi người hầu 1]: Acc chính.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: A, phẩm vị không tồi.

[Bang hội][Hong Phi người hầu 2]: Quả nhiên là người sùng bái chủ nhân, đến đến...

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Các người đừng quá đáng, biết ta ghét nhất Thiên Thượng Hong Phi xú nữ nhân kia, một đám cư nhiên ăn hiếp ta, Tiểu ưu dễ thương, ngay cả người cũng bắt nạt ta...ô...ô...

Tiểu ưu? Ê, ta với người rất quen thuộc sao?

[Bang hội][Ta Là Tân Nhân]: Chính là Hong Phi nữ thần đã rời đi, không ai mang ta thăng cấp.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Người như thế nào cũng ở đây?

[Bang hội][Ta Là Tân Nhân]: Người biết ta?

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Người... rất nổi bật.

Ai... Nói dối lòng a.

[Bang hội][Ta Là Tân Nhân](biểu tình hạnh phúc): Thật sao? Ta cũng là danh nhân, từng bước tiếp cận tới vị trí của Hong Phi nữ thần.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương](biểu tình không còn gì để nói): Xin hỏi điều kiện gia nhập bang hội?

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Chán ghét, khinh bỉ, oán hận, muốn giết, vĩnh viễn cùng Thiên Thượng Hong Phi là địch.

Lời chưa dứt, đã bị cắt ngang.

[Bang hội][Hong Phi người hầu 1]: Ưu thương mm đừng nghe lời hấn nói, chung thân thần tượng chủ nhân, vĩnh viễn đứng về phía chủ nhân, không rời không bỏ, làm trâu làm ngựa.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Ta là bang chủ, điều kiện nhập bang là do ta định.

[Bang hội][Mị Vũ Chi Giã]: Tân nhân mm, lại bị Vô Thanh Vô Túc lừa vào, cái gì bản công tử, chiến sĩ nhân dân tệ, rmb....

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Là lừa, cảm ơn.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Tiểu ưu, người lại bắt nạt ta..ô..ô...Chương 6.

Bởi vì là acc nhỏ, mục đích là báo thù, Hong Phi không có luyện cấp điên cuồng 24/24 như lúc trước, mà nên ngủ thì ngủ, nên đi học thì đi học, không có việc gì làm mới online.

Đợi nàng login thời điểm đã là ngày hôm sau.

[Bang hội][Tuyết Hoa Lưu Ly]: Cho hỏi một chút, thầy thuốc nên tăng điểm thể nào?

Lúc này là giờ cơm trưa, có lẽ mọi người trong bang hội đi ăn cơm, cho nên không có người trả lời.

[Bang hội][Tuyết Hoa Lưu Ly]: Uy, có người ở đây không?

Liên tiếp hỏi n lần, cũng không ai trả lời.

Hong Phi không phải người nhiệt tình, bất quá đối phương là nữ hài tử, như vậy cũng đáng thương, vì thế đáp lời một tiếng.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Kỹ thuật của người thế nào?

[Bang hội][Tuyết Hoa Lưu Ly]: Người đang hỏi ta chẳng?

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Đúng vậy.

[Bang hội][Tuyết Hoa Lưu Ly]: Lần đầu tiên chơi game online....

Hiểu rồi, chính là một chút kỹ thuật cũng không có.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: 3 thể chất 1 trí lực, y phục cộng thêm huyết, thích hợp với người.

[Bang hội][Tuyệt Hoa Lưu Ly]: A, a, cảm ơn tỷ tỷ.

Cách một hồi.

[Bang hội][Tuyệt Hoa Lưu Ly]: Tỷ tỷ cấp mấy?

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: 32.

[Bang hội][Tuyệt Hoa Lưu Ly]: Ta 36, tỷ tỷ có muốn ta mang người theo?

Oạch... cấp 36 mang nàng theo, sẽ rất không ít kinh nghiệm nha, bắt quá Hồng Phi ngồi trước máy tính cũng chưa ý thức được mình đang cười.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Được, người ở tọa độ nào, ta tìm người.

[Bang hội][Tuyệt Hoa Lưu Ly]: Làm sao xem tọa độ?

Hồng Phi không phải người kiên nhẫn, bắt quá với Tuyệt Hoa Lưu Ly, nàng thật sự rất kiên nhẫn.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Mở bản đồ, sẽ xuất hiện vị trí của người, phóng to lên, sẽ xuất hiện tọa độ.

[Bang hội][Tuyệt Hoa Lưu Ly]: A, tỷ tỷ, tọa độ 475,32

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Ân, lập tức đến đây

Kỳ thực Hồng Phi có thể thêm Tuyệt Hoa Lưu Ly làm bạn tốt, sau đó lập tức truyền tống, bắt quá đối với tân thủ mà nói, truyền tống trực có điểm quý giá, vẫn là tự thân vận động.

Hai người rất nhanh tổ đội, Tuyệt Hoa Lưu Ly mang Hồng Phi đến địa điểm nàng thường luyện cấp – Hoả Diệm Sơn.

[Tuyệt Hoa Lưu Ly]: Ta giết dị yêu nữ, người ở bên xem.

Dị yêu nữ, quái vật cấp 30, nàng đã cấp 36, giết chúng nó chỉ nhận được một nửa điểm kinh nghiệm.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người vẫn nên đi theo ta.

[Tuyệt Hoa Lưu Ly]: Hả?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người có phát hiện bây giờ người thăng cấp rất chậm hay không?

[Tuyệt Hoa Lưu Ly]: Có a, thật kỳ quái, trước kia giết một con được 2000 điểm kinh nghiệm, giờ còn có 1000, chia cho người một nửa, còn 500.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Cấp bậc chênh nhau 5 cấp, kinh nghiệm giảm một nửa.

[Tuyệt Hoa Lưu Ly]: A a a , vậy làm sao bây giờ?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Chúng ta về trước về thành chuẩn bị cho tốt, ta mang người đi chỗ khác luyện cấp.

[Tuyệt Hoa Lưu Ly]: Hảo tỷ tỷ, ta phải chuẩn bị cái gì?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Chuẩn bị hơn 20 cái kim chúc hộ thân phù. Phải rồi, y phục của người còn chưa khảm bảo thạch đúng không? Người đánh dị yêu nữ chắc nhận được bảo thạch cấp 2, toàn bộ khảm lên hết, nhớ rõ khảm hồng hoặc lam, hồng thêm huyết, lam thêm trí, tùy ý người. Cuối cùng, mang thêm hồng, lam được.

Đợi cho Tuyệt Hoa Lưu Ly chuẩn bị tốt, Hồng Phi mang nàng đến một địa điểm luyện cấp dưới chân núi Côn Lôn.

Thiên Địa là trò chơi đứng đầu, người chơi rất nhiều, lại không mở bản sao, thế nên tất cả người chơi đều ở trên đất bằng luyện cấp, làm cho rất nhiều người vì tranh giành một chỗ luyện cấp mà trở mặt thành thù.

Hồng Phi biết thực lực của Tuyết Hoa Lưu Ly có hạn, cho dù có tìm cho nàng một chỗ luyện cấp tốt, nàng cũng chưa chắc giữ được, vì vậy mang nàng đi giết một số quái vượt cấp thường xuất hiện đơn lẻ, tuy không có nhiều, nhưng là quái cho kinh nghiệm cao, lại vô hại.

Công kích của Hồng Phi thấp đến mức thảm thương, cho nên trực tiếp nhường cho Tuyết Hoa Lưu Ly thể hiện, bất quá nàng sẽ ở một bên thêm trạng thái, thấy nàng gặp nguy hiểm thì xông lên đánh một cái, hấp dẫn sự chú ý của quái, cho nên Tuyết Hoa Lưu Ly không gặp nguy hiểm gì, con đường luyện cấp tương đối thuận lợi, chỉ trong một giờ đã lên được một cấp.

Buổi chiều còn có giờ học, Hồng Phi trước giờ là đại vương trốn học, bất quá mục tiêu hiện giờ không phải là luyện cấp, thế nên trở về hàng ngũ đệ tử ngoan, cùng Tuyết Hoa Lưu Ly nói gặp lại, sau đó liền đi học.

Đợi sau khi tan học, đã là giờ cơm chiều.

Hồng Phi chậm rãi đăng nhập vào trò chơi, đã thấy bang hội bùng nổ.

Tất cả mọi người đang nói chuyện sôi nổi.

Vừa thấy nàng đến, liền tập trung vào nàng.

[Bang hội][Hồng Phi người hầu 1]: Ưu thương mm, mang ta đi chỗ tốt luyện cấp đi.

[Bang hội][Hồng Phi người hầu 2]: Cũng mang ta.

[Bang hội][Hồng Phi người hầu 3]: Đừng quên ta a.

[Bang hội][Ta Là Tân Nhân]: Ưu thương tiểu nữ thành, người mang ta đến chỗ tốt, ta kéo người luyện cấp.

[Bang hội][Mị Vũ Chi Giã]: Ưu thương mm, người nói thợ rèn nên học kỹ năng nào thì tốt?

[Bang hội][Chiến vô bất bại]: Vô giả thì sao? Dùng trang bị gì thì thích hợp? Thuộc tính của ta là Kim, đánh loại quái vật nào thì tốt?

[Bang hội][Tuyết Hoa Lưu Ly]: Tỷ tỷ, chuyện người mang ta buổi chiều đã nói cho mọi người biết, tất cả mọi người đều sùng bái người nha...

Hồng Phi một trận đau đầu....

Nàng hiện giờ là một tân nhân cấp thấp nhất trong hội được không.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Tức]: Tiểu ưu là của ta, mọi người không cần giành người của ta.

[Bang hội][Mị Vũ Chi Giã]: Một cước đá bay.

[Bang hội][tiểu tiểu tích đáp]: Biến, đi tìm Thần Phong Nhất Thụ ca ca của người là đi.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Tức]: Các người cái đám luyện nữ này, là ta bị mù nên mới mời đám sói các người nhập bang. A a a, Tiểu ưu, đừng để ý đến các nàng, ta là người bình thường a.

Không nhìn hấn.... không nhìn hấn.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Cái kia, Hồng Phi người hầu, các người là chức nghiệp gì, thuộc tính gì a.

Đối với người sùng bái mình trước sau như một, Hồng Phi quyết định khai sáng cho họ trước.

[Bang hội][Hồng Phi người hầu 1]: Kiểm khách, nữ, cấp 45, cách thêm điểm: 2 mẫn, 1 lực, 1 thể.

[Bang hội][Hồng Phi người hầu 2]: Như trên.

[Bang hội][Hồng Phi người hầu 3]: Me too.

Nữ kiểm khách, cách tăng điểm 2 mẫn 1 lực 1 thể, sao nghe quen quen à nha.

Hồng Phi là mẫn chiến, cho nên chú trọng thêm mẫn chứ không tăng lực, cho nên nàng vẫn luôn tăng 2 mẫn 1 lực 1 thể. Nàng có thói quen ở trên diễn đàn trò chơi viết bài hướng dẫn cách tăng điểm. Lúc trước

khi vừa lên cấp 60, nàng đã viết bài mô tả quá trình thăng cấp của nữ kiếm khách, không ngờ có ba người hoàn toàn trở thành bản sao của nàng.

Đột nhiên, nàng có dự cảm không tốt.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Xin hỏi các người thiết lập nhân vật.

[Bang hội][Hong Phi người hầu 1]: Athena tóc xanh, mắt xanh chan chứa tình yêu thương, đôi môi hồng đào, 3 vòng tiêu chuẩn.

[Bang hội][Hong Phi người hầu 2]: Như trên.

[Bang hội][Hong Phi người hầu 3]: Me too.

Quả nhiên quả nhiên, Hong Phi lệ rơi đầy mặt.

Hoàn toàn là phiên bản của Thiên Thượng Hong Phi a, lại còn ba người... cảm giác giống như ba ác ma trong phòng ngủ a. ô ô ô....

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Các người cái lũ biến thái này, đừng dùng bộ dạng của Thiên Thượng Hong Phi suốt ngày lượn lờ trước mặt ta, nhìn thấy là chán ghét.

[Bang hội][Thần Phong Nhất Thụ]: Chán ghét sao? Ta thường xuyên thấy người đối với bộ dạng các nàng ngẩn người.

ách!

Thần Phong Nhất Thụ?

Hiện tại cấp bậc đứng hàng thứ 7, đệ sĩ.

Hong Phi có chút ngây người, bang hội này đúng là long đàm hổ huyệt nha.

Nàng biết, Thần Phong Nhất Thụ không thường xuyên online, nhưng luyện cấp so với người bình thường nhanh hơn. Hắn viết bài hướng dẫn PK, đối với ưu và nhược điểm của các chức nghiệp đều biết rõ, điều này tuyệt đối không sai, một chút kỹ năng PK của nàng cũng từ bài viết của hắn mà học được.

Bất quá không biết gần đây xảy ra việc gì, hắn so với trước càng ít online hơn, cấp bậc cũng từ hàng thứ ba tuột xuống hàng thứ bảy.

Còn có lời đồn, hắn cùng đệ nhất danh Ly Thương Chi Tuyết là bạn bè. Nếu hắn ở Thần Phong Ngự Tuyết, vậy Ly Thương Chi Tuyết rất có thể....

[Bang hội][Bồ đào đa đa]: A, đại thần xuất hiện, mau đến cũng bái.

[Bang hội][Ta Là Tân Nhân]: Đại thần, mang ta luyện cấp.

[Bang hội][Hong Phi người hầu 1]: Woo.... người phải kiềm chế, phải kiềm chế a. người người sùng bái là chủ nhân, nhớ kỹ, nhớ kỹ- a, a. Mặc kệ, đại thần, cho ta chiêm ngưỡng chút đi.

[Bang hội][Hong Phi người hầu 2]: Người thấy lợi quên nghĩa, bán chủ cầu vinh. Đại thần, mặc kệ nàng, cho ta chiêm ngưỡng chút đi.

[Bang hội][Thần Phong Nhất Thụ]: Aa, làm sao chiêm ngưỡng? Thoát y?

.....

Trước khi Thần Phong Nhất Thụ nói chuyện đó, Hong Phi cảm thấy hình tượng của hắn trong lòng mình vô cùng vĩ đại, nhưng khi nghe hắn nói xong những lời này, hình ảnh hoa lệ trong lòng nàng lập tức bể nát....

Quả nhiên, bang hội lâm vào trầm mặc.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Ha ha, bại lộ, xem người làm sao tán gái.

[Bang hội][Thần Phong Nhất Thụ]: Ngô... đầu đầu a, ta nguyên bản còn muốn cấp tân nhân mm một ấn tượng tốt...

Tân nhân mm? Chỉ nàng sao?

Trong đầu Hồng Phi đột nhiên nảy ra một ý tưởng, nhưng sau lại gạt phắt đi.

Trò chơi giống như một xã hội, chỉ có người mạnh mới dễ bị chú ý, nàng chỉ là chim nhỏ cấp 32 vừa làm xong nhiệm vụ tân thủ, không có khả năng làm cho đại thần chú ý đến.

[Bang hội][Thần Phong Nhất Thụ]: Được rồi, Ưu thương mm, có hay không muốn xem ca ca loã thể?

....

Hồng Phi nguyên bản vừa mới uống một ngụm trà, hiện giờ phun toàn bộ, khiến toàn bộ màn hình máy tính ướt nước. Vội kéo khăn giấy đến chà lau cật lực.

Đợi khi lau sạch, bang hội lại một lần nữa náo nhiệt.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Tức]: Người cái đồ biến thái, không cần câu dẫn Tiểu ưu của ta.

[Bang hội][Thần Phong Nhất Thụ]: Ưu thương là của người sao?

[Bang hội][Vô Thanh Vô Tức]: Đương nhiên....

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Không phải

[Bang hội][Thần Phong Nhất Thụ]: Xem đi.

[Bang hội][Bồ đào đa đa]: Có gian tình.

[Bang hội][tiểu tiểu tích đáp]: Đúng... có gian tình. Tiểu tình nhân cãi nhau, còn kéo Ưu thương mm đến làm đệm chôn lưng, bl, bl hoa lệ.

Bl cùng luyện nữ, tiểu bạch hội, chỉ số thông minh bằng 0, cùng với đại thần bại lộ cuồng.... nàng gia nhập bang hội gì thế này?

Chính là im lặng không nói gì, trên màn hình nhảy ra một cửa sổ, chính là Thần Phong Nhất Thụ phát đến.

“Tiểu ưu thương nhi, có muốn xem khổng tước không?”

Lần này Hồng Phi hoàn toàn chết lặng.

Khổng tước? Thiên Long Bát Bộ Cửu vĩ xi vu?

6. Chương 6

Chương 7.

Đối với ngôn từ quan ái của đại thần Thần Phong Nhất Thụ, Hồng Phi không để ý đến.

Bất quá đại thần không hổ là đại thần, bại lộ cuồng đại thần lại sử dụng vật phẩm đắt tiền, chạy đến bên người Hồng Phi hiện đang cùng Tuyết Hoa Lưu Ly luyện cấp.

Hơn nữa... Quả thật không có mặc y phục nha.

Sai rồi, vì tránh bị mang tiếng là game sex, vẫn còn một mảnh lá cây che dậy....

(Người chơi bình thường đều có y phục do hệ thống mặc định, trò chơi này biến thái nhất chính là ở chỗ có thể đem y phục đó cởi ra. Nam có 1t phiến lá cây che bộ phận quan trọng, nữ có nhiều hơn 2 phiến. Đương nhiên y phục không phải muốn thoát là thoát, phải đạt đến một cấp độ nhất định, lại mất thêm một số tiền mới có thể thoát. Cho nên mặc dù biến thái nhiều, nhưng người đạt đến cấp độ có thể thoát lại không nhiều lắm, hơn nữa tiền rất khó kiếm.)

[Thế giới][Diệp chi phiêu linh]: Mau đến tọa độ 250,250 Thần Phong Nhất Thụ sama lại thoát....

[Thế giới][Dục huyết phần chiến]: Lại thoát, lại thoát – nói, lần này thoát thành dạng gì?

[Thế giới][Tuyết Hoa Lưu Ly]: Loã thể, a a a.

[Thế giới][Người Qua Đường Giáp]: Thật gọi cảm.

[Thế giới][ta yêu Thần Phong Nhất Thụ]: Thượng đế, thỉnh ban cho ta một trận cuồng phong, cuốn chiếc lá kia đi a.

[Thế giới][Thần Phong Nhất Thụ]: Tiểu ưu thương nhi, có thích bộ dạng này của ca ca không?

Hồng Phi luôn cho rằng mình là người có sức chống cự phi thường, bất quá Tiểu ưu thương nhi – ca ca, cách xưng hô này vẫn làm cho nàng cảm thấy buồn nôn.

Huống hồ, nàng một chút cũng không muốn thành danh. Nàng chính là nghĩ biện pháp âm thầm báo thù, âm thầm, là âm thầm có được không?

Đương nhiên nàng vẫn không nghĩ đến việc mình đi câu dẫn Ly Thương Chi Tuyết thay mình báo thù, đã không thể dùng hai từ âm thầm để hình dung.

[Thế giới][Gian tình không chỗ nào không có](biểu tình kinh hãi): Có gian tình.

[Thế giới][Cục cưng tiểu thỏ]: Tiểu ưu thương nhi là ai? Chức nghiệp? Cấp bậc, đứng hàng thứ mấy?

[Thế giới][Tuyết Hoa Lưu Ly]: Chính là Tiểu Tước Ưu Thương, cấp 34, vô thứ hạng, chức nghiệp tân nhân, là tỷ tỷ của ta. Hắc hắc.

Hồng Phi ngồi trước máy tính, trên trán xuất hiện một loạt vạch #####. Hảo, Lưu ly mm, chuyện này có đáng để kiêu ngạo không?

[Thế giới][Tiểu Tước Ưu Thương]: Ra vẻ, ta cùng ngươi không quen.

[Thế giới][Thần Phong Nhất Thụ]: Ta quen ngươi là được, Tiểu ưu thương nhi, ca ca lần này đến cho ngươi xem vật này.

Nói xong nhấn vào trong hành trang, phóng thu yêu phù màu đỏ, lập tức một con khổng tước xanh biếc hoa hoa lệ lệ chui ra.

[Thế giới][Thần Phong Nhất Thụ]: Ca ca biết Tiểu ưu thương nhi thích xem khổng tước, liền đặc biệt bắt ,cào cấu một con đến. Thế nào, hoạt bát lại không đả thương người. Ngoan, sau này không cần đến địa phương nguy hiểm như Thiên Long Bát Bộ, chết nhiều, ca ca sẽ đau lòng.

Hồng Phi một trận hít thở không thông, sau khi hít sâu vài cái, mới bật kênh tán gẫu với Thần Phong Nhất Thụ.

“Ngươi là Ly Thương Chi Tuyết?”

“Ngươi nói ta giống không?”

“Không giống.”

“Thật tinh mắt, ca ca đẹp trai hơn nhiều.”

“.....”

Thần Phong Nhất Thụ còn muốn nói cái gì đó, đột nhiên dưới góc phải của màn hình hiện lên dòng thông báo “Hảo hữu Ly Thương Chi Tuyết của bạn online”

Thần Phong Nhất Thụ cười nhẹ, thuần thục thao tác chuột.

Hồng Phi chỉ thấy nhân vật Thần Phong Nhất Thụ tiến tới gần Tiểu Tước Ưu Thương một chút, đến khi hai nhân vật sắp chạm vào nhau liền dừng lại, sau đó điều chỉnh góc độ, lúc này mới ngừng lại.

Vừa định hỏi xảy ra chuyện gì, đột nhiên một vầng hào quang giống như lửa cháy bùng bùng, trước mắt Hồng Phi loá lên một cái, liền thấy một thân ảnh mặc lam bào của pháp sư truyền tống tới.

Nhìn một cách cẩn thận, ánh sáng rực rỡ cùng trang bị cao cấp đó không phải người bình thường có thể có được.

Người đến, đích thị là Ly Thương Chi Tuyết.

Nhưng mà, góc độ Ly Thương Chi Tuyết xuất hiện lại làm cho Hồng Phi có chút ngượng ngùng.

Bởi vì góc độ vừa rồi Thần Phong Nhất Thụ đứng có chút ‘quỷ dị’, cho nên thời điểm Ly Thương Chi Tuyết dùng hảo hữu truyền tống trực truyền tống đến đây, nhân vật Ly Thương Chi Tuyết cùng Tiểu Tước Ưu Thương tự nhiên dán lại cùng một chỗ, vì thế hiện tại tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy, Tiểu Tước Ưu Thương giống như con chim nhỏ vùi đầu vào trong lồng ngực của Ly Thương Chi Tuyết, mà Ly Thương Chi Tuyết giống như đang ngẩng đầu nhìn về phương xa.

Thật là một bức bích nhân đồ hoàn hảo.

Có lẽ do hoàn cảnh đẹp, nhân vật đẹp, Hồng Phi nhất thời quên mất phải rời khỏi vòng tay của Ly Thương Chi Tuyết, chỉ có thể ngây ngốc nhìn hình ảnh tuyệt đẹp trước mắt.

Mà Ly Thương Chi Tuyết bên kia cũng không biết đang suy nghĩ cái gì, không hề có bất cứ động tác nào.

[Thần Phong Nhất Thụ]:... A, hình ảnh không tồi, ca ca chụp lại.

Quay đầu lại [Mật ngữ] với Ly Thương Chi Tuyết.

[Mật ngữ][Thần Phong Nhất Thụ]: Thích không. Đừng sùng bái ca, ca chính là truyền thuyết.

[Mật ngữ][Ly Thương Chi Tuyết]: Ân, cũng phải nói, nhân vật thiết định của người hình như rất giống ta.

Thần Phong Nhất Thụ ở trước máy tính cảm thấy dạ dày dường như bị một trận co rút. Nguyên bản hắn chỉ muốn trêu chọc một chút, có điều, nếu như muốn so lãnh khốc – hay như trong tiểu thuyết còn gọi là phúc hắc, thì cái tên nói chuyện không khách khí Ly Thương Chi Tuyết này chỉ một câu đã làm cho hắn buồn nôn nửa ngày, đành phải giương mắt nhìn hai nhân vật đang ở góc độ mờ ám, hung hăng dậm chân vài cái, lúc này mới chịu logout.

Trầm mặc một hồi, Hồng Phi mới di chuyển con chuột, làm cho Tiểu Tước Ưu Thương rời khỏi ‘vòng tay’ của Ly Thương Chi Tuyết.

Đột nhiên.

Hệ thống thông báo: Ly Thương Chi Tuyết thêm bạn làm hảo hữu.

??

Đối với những cao thủ bình thường, có lẽ là vì đứng ở chỗ cao nên rất ít khi thêm người cấp thấp làm hảo hữu. Bởi vì một khi thêm hảo hữu, bọn họ có thể suốt ngày quẩn quít lấy người xin cái này đòi cái kia, hoặc là đi theo người, muốn người mang hắn luyện cấp.

Đương nhiên thời điểm Hồng Phi còn là Thiên Thượng Hồng Phi, nàng cũng rất ít thêm tân nhân làm hảo hữu.

Nguyên nhân có rất nhiều, chứ không phải khinh thường.

Chẳng qua đây chỉ là thế giới ảo, vẫn là làm cho chính mình càng mạnh càng tốt. Vô luận là thực lực bản thân hay thể lực chung quanh.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Đại thần, ta là tân thủ.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ta biết.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ta có thể quẩn lấy người xin trang bị, quẩn lấy người mang ta đi luyện cấp, hoặc là gây phiền toái để người đi giải quyết.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người sẽ làm vậy sao?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: ách.... tạm thời sẽ không.

Trừ bỏ việc Thiên Hạ Huyền Ca, Hồng Phi sẽ không đem mọi việc nói quá tận tường.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Tạm thời? A, a

Ly Thương Chi Tuyết lại phát ra lời mời hảo hữu.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hôm nào người cảm thấy hứng thú với động vật kia, ta không để ý người truyền tống đến xem.

Hồng Phi lại đỏ mặt.

Tuy rất muốn cự tuyệt lời mời kết bạn của hắn, bất quá nghĩ tới mục tiêu của mình chính là câu dẫn đối phương, mà thêm hảo hữu chính là bước đầu tiên, vì vậy không có tôn nghiêm mặt dày đồng ý.

Thuận tiên hỏi một câu.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người nói cho Thần Phong Nhất Thụ ta đi xem khổng tước?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Vào thời điểm đó, hắn ở bên cạnh ta ăn mì.

Nguyên lai thời điểm mất mặt kia còn có người khác nhìn thấy, người kia lại còn là tên sắc tình bại lộ cuồng.

Rầm một cái, ngụm cà phê sữa còn chưa kịp uống vào miệng, còn chưa kịp tru lên, màn hình đã xuất hiện thêm một câu.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Đúng rồi, không phải người thích ta sao?

Choang một tiếng, Hồng Phi cũng giống như cái chén Mark đã theo cô 7 năm lăn đùng ra đất, tứ phân ngũ liệt. Chương 8.

Tuy Hồng Phi từng ở trên diễn đàn post một bài thổ lộ tình yêu với Ly Thương Chi Tuyết, chẳng qua muốn lôi kéo sự chú ý của hắn. Nhưng hiện giờ lại chính tai, không, phải nói là chính mắt thấy đương sự không chút nào uyển chuyển hỏi một cách trực tiếp, Hồng Phi có cảm giác quần bách giống như bị người ta nhìn như một vật lạ.

Đối với tình cảnh dầu sôi lửa bỏng, người luôn tự cho mình là thông minh như Hồng Phi rốt cuộc đã dùng tới đầu óc, vì thế phương pháp trực tiếp nhất là đá nguồn điện, sau đó nhắm mắt làm ngơ.

Chạy nhanh như vậy?

Lần trước post bài nói thích hắn ở trên diễn đàn chính là nàng a?

Không nên nghĩ nhiều, nếu đã online, vẫn nên đi luyện cấp.

Hồng Phi sau khi logout, bởi vì không tìm thấy lý do cho nên chậm chạp không online.

Nghĩ đến kế hoạch luyện lên cấp 40 của mình bị ngâm giấm, không khỏi lệ rơi đầy mặt.

Đến khi nàng nghĩ được lý do thuyết phục thì cũng đã là ngày hôm sau.

Lý do mà nàng đưa ra không thể chính đáng hơn được – nhà trường bị cúp điện -0-

[Bang hội][Tuyết Hoa Lưu Ly]: Tỷ tỷ, hôm qua tại sao không nói tiếng nào đã logout?

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Nhà trường bị cúp điện, sớm không đến muộn không đến, thật đáng ghét.

Ly Thương Chi Tuyết thấy khộng? Bốn tiểu thư không phải trốn chạy nha, ta bị bắt buộc.

Bang hội xem ra vẫn rất náo nhiệt, câu nói đánh lên đặc biệt mau, vì vậy Hồng Phi nhin không được spam vài câu.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Nhà trường bị cúp điện, sớm không đến muộn không đến, thật đáng ghét.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Nhà trường bị cúp điện, sớm không đến muộn không đến, thật đáng ghét.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Nhà trường bị cúp điện, sớm không đến muộn không đến, thật đáng ghét.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Nhà trường bị cúp điện, sớm không đến muộn không đến, thật đáng ghét.

Hồng Phi lại sợ mình spam khiến cho người khác hoài nghi, còn nói thêm một câu.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Ai da, máy tính tại sao lại bị treo, muốn đánh chữ cũng không được.

[Bang hội][Tuyệt Hoa Lưu Ly]: Tỷ tỷ, người đã nói 5,6 lần.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Phải không phải không? Ngượng ngùng a.

Hồng Phi lại sợ mình spam khiến cho người khác hoài nghi, tiếp tục nói.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Phải không phải không? Ngượng ngùng a.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Phải không phải không? Ngượng ngùng a.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Phải không phải không? Ngượng ngùng a.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Phải không phải không? Ngượng ngùng a.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Phải không phải không? Ngượng ngùng a.

Mấy lần như vậy rốt cuộc internet đình chỉ trạng thái.

Hồng Phi xoa xoa tay, trong lòng thở dài một tiếng.

Trách không được người ta nói giả ngu không khó, khó chính là cả đời giả ngu.

Spam một câu không khó, khó nhất là spam nhiều câu.

[Bang hội][Thần Phong Nhất Thụ]: Tiểu ưu thương nhi, như thế nào mới sáng ra đã tập đánh chữ? Ai, ca ca biết người rất tích cực. Đây, Tuyệt ca ca không ở, chẳng phải còn có ca ca ta sao?

Đối với loại mặt dày siêu cấp cộng thêm sắc lang bại lộ cuồng, biện pháp đơn giản nhất chính là không nhìn hân.

Vì thế Hồng Phi trực tiếp bỏ qua Thần Phong Nhất Thụ, nói chuyện cùng Tuyệt Hoa Lưu Ly.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Lưu ly, người ở nơi nào?

[Bang hội][Tuyệt Hoa Lưu Ly]: Tỷ tỷ, ta đang giết quái vật, bên này có một con boss cấp 30, giết nó chắc sẽ được nhiều kinh nghiệm.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Thật sao? Báo tọa độ cho ta, ta lập tức tìm người.

[Bang hội][Tuyệt Hoa Lưu Ly]: 100, 100

Con số hảo quen thuộc.... Hồng Phi thoáng suy tư một chút rồi kinh hoảng hét lên.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Đừng giết.

[Bang hội][Tuyệt Hoa Lưu Ly]: Ta vừa giết xong, người sao vậy? A, nó sống lại.

Thôi rồi, gặp phiền phức.

Hồng Phi đối với trí nhớ của mình rất tin tưởng, kinh nghiệm cao, lại dễ giết, khẳng định là linh thú bảo hộ khu vực.

Linh thú bảo hộ kỳ thực không khó giết, so với boss ở khu vực đó còn dễ giết hơn nhiều lắm, nhưng nguy hiểm ở chỗ, một khi giết xong sẽ gọi về chủ nhân của nó.

Chủ nhân của nó, không phải quái vật rất mạnh, mà là người chơi từng đánh bại nó.

Đương nhiên trải qua một loạt giết chóc cùng tranh đoạt, chỉ có mấy vị bài danh hàng đầu hoặc trưởng lão của bang hội mới may mắn có được một con, những người khác, cho dù có thể đánh tống nó, cũng chỉ có thể đứng từ xa nhỏ nước miếng. (Một người chơi chỉ có thể có một con linh thú bảo hộ)

Tuyết Hoa Lưu Ly, một tân thủ cấp bậc thấp như vậy, lại mang theo một tân thủ như Hồng Phi luyện cấp, nàng đã chơi game nhiều năm, lần đầu tiên đụng phải đứa con nết như vậy, làm cho đáy lòng Hồng Phi mềm nhũn.

Người vừa ngốc vừa tốt như vậy, không thích hợp chơi trò này.

Hồng Phi không hề tiếc kim tệ, đi đến chỗ thương nhân mua hảo hữu truyền tống trực, vèo một tiếng bay đến bên cạnh Tuyết Hoa Lưu Ly.

Trên đầu tinh thú bảo hộ đã đổi tên mới, bốn chữ to màu hồng: Tuyết Hoa Lưu Ly.

Nhưng bốn chữ hồng này, không phải là vinh quang, ngược lại chính là giết chóc.

Thế giới này, mạnh được yếu thua.

Có lẽ tất cả những tân nhân cần học một khoá này.

Có người vốn dĩ cảm hận rời đi, nhưng rồi cuộc quay lại, mang trên lưng sứ mệnh không thoái mái – báo thù. Vì thế lần chơi này không hề đơn thuần, hết thấy biến thành thăng cấp điên cuồng, liều mạng chém giết.

Thiên Thượng Hồng Phi, đã tiến lên như vậy.

Có người như thế, mới là hy vọng của cả trò chơi.

Thời điểm Hồng Phi truyền tống tới nơi, Tuyết Hoa Lưu Ly đã bị một đám người vây quanh.

Những người đó mặc trên người bộ y phục sáng lập lòe, mang theo vũ khí hoàng ngân, hung hăng xông tới, lại phát hiện người cướp đoạt tinh thú bảo hộ của mình lại là một tân nhân chưa đến cấp 40.

Hồng Phi liếc mắt nhìn người cầm đầu, trầm mặc.

Nếu Tiểu Tước Ưu Thương đụng phải hai người kia, tuyệt không yếu thế, nhưng nàng còn phải bảo hộ Tuyết Hoa Lưu Ly, Hồng Phi chỉ có cách thu liễm tức giận, nhẹ nhàng giải thích.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Các vị ca ca tỷ tỷ, đại thần nữ thần, đây là muội muội ta, nàng lần đầu chơi game, không biết tinh thú bảo hộ đại biểu cho cái gì, cho nên có thể hay không buông tha nàng? Nàng thật sự không cố tình hướng các người tuyên chiến.

Dừng một chút, Hồng Phi lại đánh một câu,

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Dù sao các vị đại thần nữ thần chỉ cần giết tinh thú bảo hộ một lần nữa là có thể đoạt nó về.

Thứ nhất lên tiếng chính là Quả Táo Cửa Hera.

[Quả Táo Cửa Hera]: A, nực cười. Nếu mỗi người khi giết tinh thú bảo hộ đều nói như vậy, ta phải chẳng đều tã hết cho các nàng? Một tân thủ, không cố gắng làm tốt nhiệm vụ, cố tình cậy mạnh, giết boss cái gì, chết cũng đừng trách bọn ta cậy mạnh hiếp yếu, nếu không phục, mau chóng thăng cấp tìm bọn ta báo thù.

Hồng Phi cười lạnh, Quả Táo Cửa Hera, lúc trước ngươi chẳng phải đi lên từ tân thủ đó sao? Lúc trước ngươi như thế nào cầu xin ta mang ngươi luyện cấp? Hiện giờ bắt quả chỉ là một tiểu đệ sĩ nhỏ nhoi, lại luyện thành một thân phế vật, dám ở nơi này điều võ giương oai? Còn không phải cậy bên người có một tên pk đỉnh cấp Thiên Hạ Huyền Ca hay sao?

Nghĩ đến đây, Hồng Phi lại thấy khinh bỉ chính mình, nhìn người không tốt, còn giúp đỡ luyện ra một acc biến thái như vậy.

Cơn tức dần bốc lên, Hồng Phi cũng không muốn tiếp tục giả trang thành kẻ yếu, trực tiếp lên tiếng

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Chẳng nhẽ các người cậy mình cấp bậc cao bắt nạt hai người mới chơi như chúng ta, nói ra có mất mặt hay không?

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Ta không cho rằng tân thủ thì sẽ không biết ý nghĩa của tinh thú bảo hộ. Mặc kệ là trên diễn đàn hay tần số thể giới, đều đã nhiều lần thảo luận qua. Hiện tại không tự dưng có tân thủ đến giết tinh thú bảo hộ, trừ phi – a, là acc phụ của cao thủ. Chúng ta giết acc phụ của cao thủ, không thể nói lấy mạnh hiếp yếu.

Đem như lời vô sỉ như vậy nói ra miệng một cách đường hoàng, Hồng Phi quả thực không còn lời nào để nói.

Thiên Hạ Huyền Ca, ha ha, đây chính là Thiên Hạ Huyền Ca nàng từng quen biết, từng là lão công của nàng.

Nàng rốt cuộc đang nên tìm người nào báo thù.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Được rồi, cứ coi như ta là acc phụ của người khác, chuyện này kỳ thực là do ta làm, là ta cảm thấy boss này sẽ rơi ra thứ tốt, cho nên bảo muội muội ta giết, các người muốn tính sổ cứ đến tìm ta.

Hồng Phi vừa dứt lời, Tuyết Hoa Lưu Ly liền lên tiếng.

[Tuyết Hoa Lưu Ly]: Không cần giết nàng, boss là ta giết, có bản lĩnh thì đến giết ta.

Nói xong liền quay về phía Hồng Phi đánh một câu.

[Tuyết Hoa Lưu Ly]: Tỷ tỷ, không phải chết thôi sao? Ca ca ta nói trong trò chơi mà không chết một hai lần thì chơi game không hoàn mỹ.

[Quả Táo Của Hera]: Nếu các người thích giảng nghĩa khí như vậy, ta thành toàn cho các người.

Nói dứt lời, sử dụng một chiêu bạo phong tuyết của pháp sư.

Tiểu Tước Ưu Thương cùng Tuyết Hoa Lưu Ly nhất thời ngã trên mặt đất.

[Thế giới][Tiểu Tước Ưu Thương]: Quả Táo Của Hera, bạo phong tuyết, 2000 thương tổn, a a.

Hồng Phi không có nói rõ, nhưng chỉ cần là người trong trò chơi đều biết, bình thường dị sĩ cấp 60, cho dù học kỹ năng của pháp sư, ít nhất cũng tạo ra 3000 thương tổn. Quả Táo Của Hera này tạo ra thương tổn thấp như vậy, không biết tăng điểm kiểu quái gì, phét vật.

Vì thế, tần số thể giới lại náo nhiệt.

[Thế giới][Âm Thiên Tiểu Trư]: Quả Táo Của Hera, bạo phong tuyết, 2000 thương, phía dưới giữ vững đội hình.

[Thế giới][Tinh Thiên Tiểu Trư]: Quả Táo Của Hera, bạo phong tuyết, 2000 thương, phía dưới giữ vững đội hình.

[Thế giới][Người Qua Đường Giáp]: Quả Táo Của Hera, bạo phong tuyết, 2000 thương, phía dưới giữ vững đội hình.

[Thế giới][Trư đến Phi Châu]: Quả Táo Của Hera, bạo phong tuyết, 2000 thương, phía dưới giữ vững đội hình.

.....

Nghĩ đến Quả Táo Của Hera bình thường hổng hách, những người căm ghét nàng như thế nào bỏ qua việc này, vừa nghe thấy có người chửi mắng, liền chạy đến góp vui, vì thế trên kênh thể giới toàn là những lời châm chọc.

Quả Táo Của Hera tức giận muốn chết, trực tiếp lên tiếng chửi mắng.

[Thế giới][Quả Táo Của Hera]: Thế nào? không phục sao? Không phục thì đến đảo Khắc Lý, tìm lão công ta pk.

[Quả Táo Của Hera]: Tiểu Tước Ưu Thương, Tuyết Hoa Lưu Ly, lần sau đừng để ta nhìn thấy các người, bằng không sẽ chẳng chết một cách đơn giản như vậy đâu, ta sẽ luân bạch người.

Chính mình không có thực lực, lại khoa trương như thế, Hồng Phi có thể đoán được bộ dạng thê thảm trong tương lai của nữ nhân này, đương nhiên trong đó cũng cần nàng trợ giúp một chút....

[Tuyết Hoa Lưu Ly]: Tỷ tỷ gặp lại, hy vọng lần sau gặp người, người còn có thể kiêu ngạo như vậy.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Lưu ly, đi thôi, trở về thành.

[Tuyết Hoa Lưu Ly]: Vâng.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Tiểu ưu, ta vừa mới login đã thấy người nói Quả Táo Của Hera, phát sinh chuyện gì? Nữ nhân đó ra tay rất kém, không cần để nàng bắt nạt.

Hồng Phi vừa định nói, đã bị Tuyết Hoa Lưu Ly cướp lời.

[Bang hội][Tuyết Hoa Lưu Ly]: Không có gì, chỉ thấy nàng giết quái, tạo ra thương tổn có 2000, 2000 hắc không tính là cao, ta mới cấp 40 mà sát thương đã được 1800.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Quả Táo Của Hera và Thiên Thượng Hồng Phi không phải có xích mích sao, người chán ghét Thiên Thượng Hồng Phi như vậy, hẳn phải có hảo cảm với Quả Táo Của Hera.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Chán ghét là chán ghét, nhưng nhân phẩm lại là vấn đề khác. Dù sao Quả Táo Của Hera nữ nhân này ta thực không thích, nếu như phải bắt tay nàng đi đối phó Thiên Thượng Hồng Phi, không bằng ta đi chết còn hơn.

Câu trả lời của Vô Thanh Vô Túc khiến Hồng Phi rất hài lòng. Nguyên bản nàng muốn rời khỏi bang hội, nhưng nàng lại không chuẩn bị rút lui.

Nguyên nhân thứ nhất chính là Ly Thương Chi Tuyết cũng ở trong này.

Nguyên nhân thứ hai có lẽ đúng như Vô Thanh Vô Túc nói, nàng thực sự đã yêu thích bang hội này.

[Bang hội][Thần Phong Nhất Thụ]: Thật không? Vì sao lúc trước ta cùng a Ly muốn giúp người đối phó Thiên Thượng Hồng Phi, người lại từ chối? Chẳng nhẽ ta và a Ly giống như Quả Táo Của Hera?

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Thêm vào! Người, Thần Phong chết tiệt.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Một nam nhân như ta đối phó một nữ nhân mà phải tìm người giúp, mất mặt chết người.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Chính là như vậy, mất mặt chết người, cho nên mới không tìm các người hỗ trợ, nghe thấy không đó?

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Ta phát thệ, phải một mình quyết đấu với Thiên Thượng Hồng Phi.

[Bang hội][Thần Phong Nhất Thụ]: Có thật không?

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Có a.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Ta có a.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Ta có....

Sau đó bắt đầu spam, tất cả đều là Vô Thanh Vô Túc “Ta có a....”

Hồng Phi lắc lắc đầu, tên này bắt đầu bị thiếu năng.

Duỗi người cho thoải mái, Hồng Phi hí hóp, chuẩn bị công cuộc trả đũa.

Trong rương chứa đồ có 600 vạn (500 trong đó là Vô Thanh Vô Túc cấp), đi thu ba cái lao thế giới. Đương nhiên chỉ có thể mua ba cái, nàng không đủ tiền....

Tuy nhiên tần số thế giới rất nóng, không phải thứ đặc biệt thì không thể thu hút sự chú ý của người ta. Nhưng loa thế giới lại không giống như vậy, đầu tiên là chữ của nó rất lớn, người khác không dễ gì bỏ

qua, tiếp đó nó xuất hiện phía trên màn hình, còn biến hoá màu sắc đến 5-6 lần mới biến mất. Cho nên một khi phát loa thể giới, chỉ cần không logout, đều có thể nhất thanh nhị sở.

Hồng Phi nghĩ nghĩ, bắt đầu lên tiếng.

[Thế giới][Tiểu Tước Ưu Thương]: Quả Táo Của Hera, đừng tưởng người có lão công là pk đệ nhất bảng mà khi dễ tân nhân chúng ta, trong trò chơi không chỉ có mình các người, cũng có chúng ta. Lúc trước không phải người cũng từng cầu Thiên Thượng Hồng Phi mang người sao? Tất cả mọi người đều từng là tân thủ, cần gì đuổi tận giết tuyệt.

Thứ nhất: Thành công mang Thiên Thượng Hồng Phi ra, tăng sức ảnh hưởng, hơn nữa khiến cho fans Hồng Phi chú ý, gia tăng độ cừu hận. Hơn nữa chính mình lấy thân phận tân nhân ra nói, khiến cho nhóm tân nhân sinh ra đồng tình.

[Thế giới][Tiểu Tước Ưu Thương]: Chúng ta đánh không lại người, chúng ta có thể cho người giết, nhưng đừng quên, giết người sẽ biến thành hồng danh.

Thứ hai: ám chỉ Ta Là Tân Nhân đánh không lại người, chẳng lẽ đến để cho người giết sao? Người giết chúng ta, bắt quả chúng ta chỉ mất 1% kinh nghiệm, nhưng người lại biến thành hồng danh.

[Thế giới][Tiểu Tước Ưu Thương]: Người người ý có Thiên Hạ Huyền Ca mới kêu ngạo như vậy, chẳng nhẽ hẳn sẽ online 24/24 sao? Trang bị của người tốt, việc này tất cả mọi người đều biết, nhưng đừng quên, hồng danh một khi chết, trang bị sẽ rớt.

Đệ tam: Mặc kệ là tân nhân, lão nhân, tất cả mọi người có thể lập acc nhỏ hại Quả Táo Của Hera thành hồng danh, một khi hồng danh, chỉ cần thừa dịp Thiên Hạ Huyền Ca không ở, giết chết nữ nhân công kích thấp này bạo trang bị là chuyện dễ dàng.

Đê tiện không? Đê tiện không?

Chính là —

Thích a thích a thích a.

Hồng Phi vừa nói dứt, liền cảm thấy vui vẻ. Nếu không nhầm, mấy ngày sau sẽ có kịch hay để xem.

Bước thứ nhất báo thù, tước trang bị của nhược địch.

He he, cơ bản hoàn thành.

Có thể logout.

Nhưng một giây trước khi logout, Tuyết Hoa Lưu Ly lặng lẽ nói.

[Mật ngữ][Tuyết Hoa Lưu Ly]: Tỷ tỷ, không cần vì ta mà gặp nữ nhân điên kia. Thù bọn chúng giết ta, ta sẽ tự mình báo. Vốn mỗi ngày ta chỉ có thể chơi 3 tiếng, bắt quả ca ca vừa phê chuẩn ta có thể chơi 4 tiếng. Ta sẽ cố gắng luyện cấp, biến cường đại để bảo vệ người.

Bảo vệ nàng? Lưu ly mm thật đáng yêu.

[Mật ngữ][Tiểu Tước Ưu Thương](biểu tình vui vẻ): Lưu ly mm, người thật sự... a a, rất đáng yêu, nếu người là nam, ta thú người.

[Mật ngữ][Tuyết Hoa Lưu Ly]: Tỷ tỷ.... kỳ thực, kỳ thực... ta có thể thú người.

[Mật ngữ][Tiểu Tước Ưu Thương]: -0-??

[Mật ngữ][Tuyết Hoa Lưu Ly]: Ta là nam.

7. Chương 7

Chương 9

Hồng Phi tâm tình tốt lắm, vì thế chủ động đi đến lớp, hơn nữa trong buổi học còn hăng hái xung phong phát biểu.

Sau khi tan học, kéo ba ác ma trong phòng đi siêu thị ở gần trường học mua đồ, ba ác ma chính là ba ác ma, tiền xe ta trả, tiền mua đồ người thanh toán, Hồng Phi nhìn xe hàng bị ba tỷ tỷ không biết kiểm chế ném vào không biết bao nhiêu đồ ăn vặt, lệ rơi đầy mặt.

Đợi cho đến lúc ăn xong bữa chiều trở về phòng ngủ, đã là 20:00

Nhớ tới hình ảnh thê thảm của Quả Táo Cửa Hera, Hồng Phi tạm thời bỏ qua oán niệm túi tiền của mình bị vét sạch, phi thường khoái trá nhập vào mật mã, login vào trò chơi.

Hồng Phi phỏng chừng đã coi nhẹ nhân phẩm Quả Táo Cửa Hera, nguyên bản nghĩ nàng ta nhiều nhất cũng chỉ bị bạo vài món trang bị cực phẩm, thiệt hại khoảng mấy triệu mà thôi. Không nghĩ tới vừa login đã được người ta báo cho biết: Quả Táo Cửa Hera tên hồng giống như quả cà chua, trải qua sự tính toán chuẩn xác còn nhanh hơn máy tính của Thần Phong Nhất Thụ sama, muốn tẩy bạch, trừ phi 24/24 không logout, hơn nữa phải giết quái vật cấp 70 suốt một tuần. Hồng Phi mới vừa orz một chút, còn chưa kịp chế nhạo Quả Táo Cửa Hera, thì một tin tức lại tiếp tục truyền đến: Quả Táo Cửa Hera vừa rồi ở tọa độ 141,311 bị bạo một kiện Nghê thường vũ y.

Nghê thường vũ y với bộ Athena của Hồng Phi trước kia là trang bị có cùng cấp bậc, bất quá chỉ phù hợp với nữ dị sĩ, thợ rèn và cung tiễn thủ, bộ quần áo này tuy không thể so được với bộ Athena của Hồng Phi mà toàn sever chỉ có ba bộ, nhưng bấm tay mà tính, cho đến giờ mới chỉ có 10 bộ mà thôi. Một kiện y phục như vậy, giá cả ít nhất cũng lên tới tiền triệu. Hơn nữa Quả Táo Cửa Hera vừa mới khảm vào đó hồng bảo thạch cấp 5, tất nhiên đáng giá hơn.

Hồng Phi cười đến đặc ý.

Bất quá không bao lâu, liền không thể cười được nữa.

[Mật ngữ][Ly Thương Chi Tuyết]: Đến đây.

Hồng Phi cọ xát tiểu móng vuốt, đánh ra một hàng chữ.

[Mật ngữ][Tiểu Tước Ưu Thương]: Ân, ngày hôm qua mất điện.

[Mật ngữ][Ly Thương Chi Tuyết]: Hệ thống điện lực tời vậy sao?

[Mật ngữ][Tiểu Tước Ưu Thương]:

[Mật ngữ][Ly Thương Chi Tuyết]: Hiện tại sẽ không đứt mạng nữa chứ?

[Mật ngữ][Tiểu Tước Ưu Thương]: Có lẽ, có thể, hẳn là...

[Mật ngữ][Ly Thương Chi Tuyết]: Vậy tiếp tục vấn đề ngày hôm qua.

Nguyên bản tưởng rằng kẻ luyện cấp cuồng như Ly Thương Chi Tuyết chính là người lãnh đạm không thích nói chuyện, không nghĩ tới hẳn chẳng những phúc hắc lại còn bá đạo.

[Mật ngữ][Ly Thương Chi Tuyết]: Ta không tìm lão bà trong trò chơi.

[Mật ngữ][Tiểu Tước Ưu Thương]: Biết biết.

[Mật ngữ][Ly Thương Chi Tuyết]: Bất quá thiếu một người hầu, thế nào, muốn hay không?

Người — hầu — ?

Hồng Phi ở trò chơi đều là muốn gió được gió, muốn mưa có mưa, bất kể là lúc nào, đều có nhiều người chơi muốn kết bạn với nàng, tổ đội cùng nàng, tất cả đều kêu nàng là Hồng Phi nữ thần, Hồng Phi đại nhân, Hồng Phi sama, hiện tại có một kẻ cao ngạo nói với nàng, muốn nàng làm người hầu của hắn?

Được rồi, cũng phải nói thêm, hiện giờ Hồng Phi đại nhân của chúng ta chỉ là một acc nhỏ, là Tiểu Tước Ưu Thương chưa đến cấp 40, nhưng sự kiêu ngạo của đại thần, tôn nghiêm của đại thần còn lại lúc trước, nàng như thế nào chấp nhận?

Vì thế phi thường quyết đoán đánh hai chữ: Cự tuyệt.

Nhưng còn chưa kịp gọi đi, tầm thất ba ác ma lão Đại cùng lão Tam liền phi thường không phúc hậu kéo nàng ra ngoài. Mà lão Nhị, ngồi ở vị trí của Hồng Phi, vừa nhìn dáo dác, vừa cười ha ha không chế con chuột, nghĩ muốn đem tên chim nhỏ ưu thương đổi thành quạ đen ưu thương.

“Làm cái gì a? Bỏ tiểu thư còn đang vội, đừng cản trở ta chơi game?”

“Hừ? Chơi game quan trọng hơn chung thân đại sự?”

“Chung thân đại sự?” Hồng Phi thần tình kinh ngạc, lại vừa xảy ra chuyện gì a?

“Đi ra ngoài sẽ biết.”

Hồng Phi đẩy cửa, đứng ở ban công trước phòng ngủ, rất nhanh nghe được một trận thanh âm chất chứa. Hướng dưới lầu nhìn lại, ở dưới ánh đèn huỳnh quang chói mắt, thế nhưng phát hiện một sinh vật giống đực đang ôm đàn ghi ta diễn tấu.

Người nọ thấy Hồng Phi đi ra, ngẩng đầu liếc nhìn nàng một cái, cười một cái, lộ ra chiếc răng nanh trắng ớn.

Nghe được vài giây, Hồng Phi liền biết rõ giai điệu.

Là Canon*

Nhớ ngày đó nàng trong lễ kỷ niệm thành lập trường dùng đàn vi-ô-lông diễn tấu một khúc Canon vô cùng du dương, hấp dẫn vô số ong bướm, chỉ tiếc bọn họ đều bị nàng cự tuyệt, hiện tại dùng ghi ta ở dưới lầu của nàng biểu diễn Canon, là vô ý, hay là....

“Ừ” Hồng Phi nhin không được hỏi “Người đến đây đá quán sao?”

Lão đại cùng lão Tam ở một bên ước chừng rút con mắt, nữ nhân này khuyết tâm khuyết nhân hay là thiếu não a, người kia chẳng qua là theo đuổi người có được không?

“Ngô...” Nam nhân dưới lầu nghe nàng nói như vậy liền ngẩn người, bất quá lập tức khôi phục lại, cười hi hi nói “Coi như là vậy đi....bất quá chúng ta thử tài cao thấp một lần? Nếu ta thắng, người làm bạn gái ta.”

Phía sau, mặc kệ là trên lầu hay dưới lầu, người kéo đến đã đông nghịt, tất cả đều chăm chú nhìn hai nhân vật phong vân trong trường học.

Hồng Phi rõ ràng đỏ mặt, mọi người đều nghĩ nàng thẹn thùng, không nghĩ tới cô nàng giận đến đỏ mặt “So thì so, còn sợ người thế nào.”

Nói xong, nhanh chóng từ trong phòng ngủ lấy ra một cây vi-ô-lông, đối với tên dưới lầu nói “Canon? Bắt đầu đi. đừng tưởng ta sợ người.”

Âm nhạc kích động lại vang lên, bất quá lần này là do cây vi-ô-lông phát ra, Hồng Phi diễn tấu thật sự mau, ngón tay ở trên dây đàn nhảy múa, nàng rất chăm chú, giống như đắm chìm vào thế giới của riêng mình.

Người nọ thấy Hồng Phi đàn đến mê mẩn, ở đoạn tiếp theo, cũng ôm đàn ghi ta cùng nàng diễn tấu.

Rốt cuộc kết thúc một khúc, trong tiếng vỗ tay hưng phấn của tất cả mọi người, Hồng Phi mở mắt.

“Tiết thứ nhất, sai 2 âm, tiết thứ 2, sai 1 âm. xem ra, là người thua.”

Người nọ thấy Hồng Phi chỉ ra khuyết điểm của mình, cũng không tỏ vẻ tức giận, dù vậy vẫn ung dung nhìn nàng. Hồng Phi vốn có chút tức giận, bất quá sau khi nhìn thấy ánh mắt thâm thúy như sao trời của hắn, không khỏi tiếng lòng vừa động.

Nhìn không được, lại hỏi một câu buồn cười “Ta nói, người thích ta khi nào?”

Nàng không phải kẻ ngốc, người ta theo đuổi nàng, nàng như thế nào không nhìn ra? Chẳng qua khuôn mặt tươi cười không coi ai ra gì của người đó làm cho nàng không nhìn ra hẳn có chút thật lòng nào mà thôi.

“Trong tiệc liên hoan buổi tối của tết âm lịch năm trước.”

Năm trước? Tiệc liên hoan? Hồng Phi nghiêng đầu suy nghĩ.

Đột nhiên cả người khựng lại, nụ cười trên mặt đông cứng.

Lần liên hoan đó, nàng cùng mấy tỷ tỷ trong phòng đứng lên diễn vở Hồng Lâu Mộng. Mà nàng, vì khuôn mặt xinh đẹp, bị một đám nữ nhân ghen tị bắt diễn vai già Lưu....

“Hừ! Quả nhiên đến đá quán.”

“Bình” một tiếng. Hồng Phi đóng sập cửa đi vào trong phòng.

Nữ diễn viên vừa đi, tiếp tục diễn cũng chẳng có ai xem, mọi người ai về phòng nấy.

“Tốt lắm tốt lắm, mau thu đèn pin lại đi, chiếu nữa ta chói mắt.”

Cảnh tượng chiếu đèn hoành tráng lúc này, thực ra dùng đèn pin để làm....

“Lão đại.”

Lúc này từ trong bụi hoa nhảy ra mấy người, đi đến bên cạnh nam sinh kia.

“Vì cái gì không nói cho nàng biết người mới học ghi ta một tháng? trình độ làm sao mà giỏi ngay được.”

“Thua chính là thua, không cần kiểm soát.”

Không khó coi, một chút cũng không khó coi, chỉ cần làm cho nàng chú ý, một chút khó coi cũng chẳng sao.

Người trước mắt này, đệ nhất soái ca của hệ kiến trúc không muốn tìm bạn gái thì thôi, nhưng lại gây cản trở nghiêm trọng trong việc tìm bạn gái của ba huynh đệ trong phòng. Không phải hẳn cướp nữ nhân huynh đệ nhìn trúng, mà là tên xuất quỷ nhập thần này thường Vô Thanh Vô Tức xuất hiện ở nơi bọn họ ước hội, hơn nữa luôn phi thường ‘không cần thận’ làm cho người ta chú ý đến sự tồn tại của hắn, sau đó phóng ra một ánh mắt ai oán... Còn đối với nữ sinh, điều này làm cho bọn họ cảm thấy một nam tử anh tuấn tiêu sái như vậy đến nay chưa tìm được bạn gái, nguyên nhân chỉ có thể là do hắn đối nam tử có hứng thú. Hơn nữa ánh mắt bi ai của hắn làm bọn họ cảm nhận được bản thân đã đoạt lấy... người trong lòng. ở hiện đại, thời điểm mà bl phổ cập rất nhanh, các nàng tình nguyện không có bạn trai, chứ không muốn chen chân vào giữa đôi bl này, trăm phương ngàn kế, tốt nhất là nên tránh xa bọn họ....

Bởi vậy, thời điểm biết được người trong lòng của tên biến thái vô lương này, huynh đệ cùng phòng bọn họ chỉ thiếu nước đốt pháo ăn mừng. Chẳng qua, hành động theo đuổi lãng mạn như vậy lại bị phá hư, như thế nào không làm cho người ta rơi lệ đến bình minh.

“Đi thôi.”

“Lão đại, người định từ bỏ?”

“Ai nói? Khó tìm được nữ hài tử nào thú vị như vậy.”

Hồng Phi đi đến chỗ ngồi của mình, nghĩ vừa rồi không trả lời Ly Thương Chi Tuyết, hẳn có nghĩ mình lại bị đứt mạng hay không.

Mà khi nàng nhìn thấy non xanh nước biếc cùng với nhân vật phong lưu tiêu sái, lại nhin không được thiếu chút nữa hôn mê.

Chỉ thấy phía trên danh tự Tiểu Tước Ưu Thương, rõ ràng có một hàng chữ: Người hầu của Ly Thương Chi Tuyết.

Trong trò chơi thiên đại này, không chỉ có hệ thống phụ thê, còn có quan hệ chủ tớ. Khi phụ thê cùng nhau luyện cấp, có thể gia tăng 10% kinh nghiệm. Mà khi chủ tớ luyện cấp, người hầu kinh nghiệm giữ nguyên, mà chủ nhân được tăng 20% kinh nghiệm.

Vì sao a... nàng mới rời đi có 10 phút, lại biến thành người hầu của kẻ khác, nàng còn mặt mũi nào nữa.

“Là ai là ai?” Hồng Phi tiểu vũ trụ bùng nổ.

Lão Nhị một mình ở trong phòng không có chứng cứ ngoại phạm, trực tiếp bị coi là huynh thủ.

“Lão tứ...”

“Ta đối đãi người không tệ, người hãm hại ta.... 55555.”

“Ai bảo trò chơi này không thể đổi tên, nguyên bản ta chỉ muốn đem cái tên chim nhỏ ưu thương đổi thành quạ đen ưu thương, nhưng tìm nửa ngày không được, nên đành chấp nhận thỉnh cầu của tên kia.”

“Ta mặc kệ, tôn nghiêm của ta, kiêu ngạo của ta, trả lại cho ta trả lại cho ta.”

“Lão tứ.” Lão Đại đi ra hoà giải “Ly Thương Chi Tuyết, cấp bậc đứng hàng thứ nhất toàn sever, làm người hầu của hần, so với làm lão bà của tên Thiên Hạ Huyền Ca rác rưởi kia thì mạnh hơn nhiều, huống hồ người chỉ là tân nhân, không ảnh hưởng a. Hơn nữa nếu làm tốt, gần quan sẽ được ban lộc, nói không chừng người sẽ dụ dỗ được Ly Thương Chi Tuyết, vậy sự nghiệp báo thù của người không phải đã xong rồi sao.”

“Thật sự?” Hồng Phi đành chỉ xúc động, giống như con mèo nhỏ đáng thương nước mắt đầm đìa nhìn lão Đại.

“Thật.” Biểu tình chém đinh chặt sắt... đương nhiên trong lòng cũng không khỏi toát mồ hôi lạnh.

“Được rồi, người hầu thì người hầu.” Hồng Phi rốt cuộc chấp nhận sự thật “Bất quá...” Nàng chỉ chỉ lão Nhị “Về sau người không thể sai ta, ngược ta, đối với ta gào thét. Chỉ ta mới có thể sai người, ngược người, gào thét người.”

Ly Thương Chi Tuyết giống như bề bộn công việc, sau khi nhận Hồng Phi làm người hầu liền logout, cho nên thời điểm Hồng Phi ngồi trước máy tính, hần đã ở trạng thái offline, bất quá miễn cho Hồng Phi cảm thấy xấu hổ.

Giữa trưa ngày hôm sau, Hồng Phi nghĩ Ly Thương Chi Tuyết sẽ không online vào buổi trưa, thế nên lặng lẽ login. Nhưng lúc máy tính đăng nhập vào trò chơi, ngay lập tức hiện lên một dòng tin nhắn.

“Truyền tống đến bên ta, có lễ vật tặng người.”

“Trong hành trang của người có hảo hữu truyền tống trực không, cho người 100 cái.”

Ký tên: Ly Thương Chi Tuyết.

Vì sao a.... Hồng Phi liền rơi lệ, thuận tiện dùng ánh mắt giết người bắn về phía lão Nhị.

Lão Nhị nguyên bản đang sửa móng tay, nhận thấy ánh mắt sát nhân của Hồng Phi, liền lấy tốc độ nhanh như gió vọt tới bên cạnh Hồng Phi, phi thường nịnh nọt nói với nàng “Tiểu Phi Phi, không cần dùng loại ánh mắt này nhìn ta, người xem, hiện tại các người gần như vậy, người có thể lấy sắc đẹp câu dẫn hần.”

Tức giận trả lời: “Hần chưa từng nhìn thấy diện mạo của ta.”

“Vậy lấy giọng hoàng oanh ra dụ dỗ hần.”

“Không mở miệng tán gẫu.”

“Ách... lấy khí chất nữ vương thụ của người chinh phục hần.”

“Đi.” Một cước đá văng lão Nhị, Hồng Phi vừa tức vừa buồn cười “Người mới là nữ vương thụ, cả nhà người là nữ vương thụ.”

*Canon cung Rê trưởng (tên gốc Kanon und Gigue in D-Dur für drei Violinen und Basso Continuo) nghĩa là Bản luân khúc cung Rê trưởng cho ba đàn vĩ cầm và bè trầm đánh số; cũng được biết đến trong tiếng Việt qua các tên Canon hay Canon in D) là một trong những bản nhạc nổi tiếng nhất của Johann Pachelbel. Nó được viết vào khoảng năm 1680, thời kỳ Baroque, như là một bản nhạc giao hưởng dành cho ba đàn vĩ cầm và bè trầm đánh, nhưng sau đó được hòa âm nhiều kiểu dành cho đồng diễn.

Canon in D: Dòng suối mát cho tâm hồn.Chương 10.

Bởi vì trở thành ‘người hầu’ của đại thần, Hồng Phi ở trong danh mục hảo hữu có thể nhìn thấy tên của Ly Thương Chi Tuyết, còn vì hắn là chủ nhân, cho nên tên của hắn luôn đứng ở vị trí thứ nhất.

Có lẽ thu được một người hầu làm cho Ly Thương Chi Tuyết thực vui vẻ. Thời điểm Hồng Phi truyền tống qua, hắn không có kuyện cấp, ngược lại hứng trí đứng đó ngắm cảnh.

Thấy Hồng Phi xuất hiện bên người mình, lập tức đánh ra một hàng chữ

[Ly Thương Chi Tuyết]: Theo ta.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hả?

[Ly Thương Chi Tuyết](biểu tình tươi cười): Thân là người hầu, không phải nên nói ‘chủ nhân, ngài tìm ta có việc gì?’

Hồng Phi muốn bùng nổ, bị lão Đại ấn lại.

“Trước tiên xem hắn tặng người lễ vật gì rồi nói sau.”

Vì thế—

[Tiểu Tước Ưu Thương](biểu tình kinh ngạc): Chủ nhân, ngài tìm ta có chuyện gì?

Lần này Ly Thương Chi Tuyết thật không có tiếp tục trêu nàng, chính là lặng lẽ [Mật ngữ] nói với nàng một câu, bảo nàng tạm thời im lặng.

Tuy trong lòng ngạc nhiên, nhưng Hồng Phi cũng biết Ly Thương Chi Tuyết không phải người nhàn rỗi liền đi trêu chọc người khác, nàng cũng tạm thời trầm mặc, không nói một câu.

Bởi vì nhàm chán, Hồng Phi đưa mắt nhìn bốn phía, nơi này là Thiên Long Bát Bộ tầng thứ 8, ngoại trừ Ly Thương Chi Tuyết chiếm chỗ luyện cấp, bên kia còn có ba người nữa, hiện tại bọn họ đan ở góc bản đồ phía đông, là nơi Dung Nham Nhiệm Công tụ cấp, đó là quái vật cấp 71. Mà lúc này có người đứng giữa đám quái vật giờ cao cung tiền bản không ngừng, một tiền một con, công cao vô cùng, nhưng không thể quần công. Tâm Hồng Phi nhảy mạnh một cái, căn môi tập trung nhìn vào đó, không sai, là Thiên Hạ Huyền Ca.

Hồng Phi vừa định hỏi Ly Thương Chi Tuyết tại sao mang nàng đến đây, Ly Thương Chi Tuyết đã đi trước nói một câu.

[Mật ngữ][Ly Thương Chi Tuyết]: Người ở đây chờ ta một chút, không cần lên tiếng.

[Mật ngữ][Tiểu Tước Ưu Thương]: Biết.

Một câu ngắn ngủi, Ly Thương Chi Tuyết hoàn toàn im lặng. Hồng Phi có chút nhàm chán, nhìn chăm chăm Thiên Hạ Huyền Ca.

Ước chừng nửa phút sau, tốc độ công kích của Thiên Hạ Huyền Ca dần dần chậm lại, không đến 30s thì hoàn toàn đình chỉ, ngậy ngốc đứng ở chỗ đó, bị Dung Nham Nhiệm Công dùng mãnh chùy công kích. Thiên Hạ Huyền Ca không hổ là đệ nhất PK, công cao, bạo cao, nhanh nhẹn cao. Mà nhanh nhẹn cao cũng có nghĩa tỷ lệ né tránh công kích của quái vật cao, đừng nhìn hắn bị hơn 10 con Dung Nham Nhiệm Công vây quanh, nhưng thật ra số công kích có thể gây thương tổn đến hắn rất ít.

Nhưng cho dù né tránh cao, bị vây công lại không thêm máu, chỉ sau đó 5 phút, giây máu của Thiên Hạ Huyền Ca chỉ còn lại một vạch.

Khoé miệng Hồng Phi hiện lên nụ cười, có thể nhìn thấy Thiên Hạ Huyền Ca ở trước mắt mình bị quái vật ngược chết, là điều làm nhiều kẻ vui sướng a.

Thiên Hạ Huyền Ca hiển nhiên không muốn chết không minh bạch ở Thiên Long Bát Bộ, liền tắt máy logout.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Thế nào? Thích không?

Đột nhiên, đại thần quý dị xuất hiện.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: ách... là người làm hắn rút mạng.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Là tự hấn logout.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Làm thế nào vậy?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người đoán.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người trộm acc của hấn?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Nhân phẩm của chủ nhân người kém thế sao?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Đúng ha. Chủ nhân thiên thu vạn tuế, nhất thống giang hồ.

[Ly Thương Chi Tuyết](hơi hơi cười): Ta đăng ký một acc phụ, thêm hấn làm hảo hữu.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Nhưng hấn sẽ không thêm người.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Đương nhiên, cho nên ta không ngừng thêm hấn.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hấn cự tuyệt không đến 1s, mà người thêm hấn phải mất 10s, không có khả năng tạo nên ảnh hưởng.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Có cái đồ vật gọi là auto sao?

[Tiểu Tước Ưu Thương]:***?

t_t , hay là chủ nhân cùng người hầu có gì đó khác nhau? Chủ nhân có thể đánh ra ẩn tự, mà người hầu không thể?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: wai gua? Ta đánh không ra hai chữ kia, vì sao người đánh được?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ta sửa ký tự của trò chơi.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Cái auto thêm hảo hữu kia cũng là người làm ra?

Rất trâu a. Vì muốn làm cho người ta logout, liền làm ra một cái auto.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Chỉ là một chuỗi ký tự đơn giản mà thôi, không cần nhiều thời gian.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: -0-!!

[Ly Thương Chi Tuyết](khuôn mặt tươi cười): Làm sao vậy? Sùng bái ta? Làm người hầu của ta không tính là sỉ nhục người phải không?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Không tính....

[Ly Thương Chi Tuyết]: Tâm bất cam tình bất nguyện. Quên đi, mà hay còn ở phía sau.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: ??

[Ly Thương Chi Tuyết]: Chờ ta.

Nghĩ phương thức làm Thiên Hạ Huyền Ca logout vừa rồi rất có ý tứ, Hồng Phi thật sự chờ mong động tác kế tiếp của Ly Thương Chi Tuyết , vì thế nhẫn nại chờ đợi.

Chỉ trong chốc lát, từ ngách phía đông xuất hiện một võ giả, sau lưng hấn là một đám quái vật cùng với.... Ta Vì Ai Cuồng – trước mắt Hồng Phi chính là bang chủ của bang phái lớn nhất.

Võ giả kia không biết cấp mấy, một đám quái vật cũng không làm gì được hấn, có ngẫu nhiên đánh trúng hấn, cũng chỉ xuất hiện chữ miss. Bang chủ bang hội cấp cao Ta Vì Ai Cuồng cùng với một đám quái vật đuổi theo một tân nhân, loại cảnh tượng này cũng thật buồn cười quá.

Sau khi võ giả kia chạy đến chỗ Thiên Hạ Huyền Ca luyện cấp thì đột nhiên ngừng lại, để cho đám quái vật cắn chết. Hồng Phi nhú mày, quái vật vừa rồi công kích hấn đều miss, tại sao trong nháy mắt lại có thể giết chết hấn, chẳng nhẽ là do lỗi mạng?

Hiện tượng không thể giải thích này chỉ có thể quy kết cho lỗi mạng.

Hồng Phi không suy nghĩ nhiều nữa, tiếp tục xem kịch.

Ta Vì Ai Cuồng thấy địa phương tốt như Thiên Long Bát Bộ lại không có ai chiếm lĩnh, tâm hoa nở phóng, cũng không so đo với võ giả vừa bị giết, tiếp tục kéo một đám quái tới luyện cấp.

Phía sau, bản tôn Ly Thương Chi Tuyết trở về,

[Mật ngữ][Ly Thương Chi Tuyết]: Đi thôi, chúng ta đi luyện cấp.

[Mật ngữ][Tiểu Tước Ưu Thương]: Biết.

Đội chuyển qua chỗ Cửu Vĩ Xi Vưu, Hồng Phi chọn một góc độ quái vật không động đến, lúc này mới thông thả tán gẫu.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Võ giả vừa rồi chính là người?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người đoán xem.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người dẫn hắc đến đó, là vì muốn hắc cướp chỗ luyện cấp của Thiên Hạ Huyền Ca?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Xem ra người hầu của ta cũng không quá ngốc.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Đương nhiên, ta còn biết tại sao người lại dẫn Ta Vì Ai Cuồng đến mà không phải kẻ khác.

[Ly Thương Chi Tuyết]: A, người nói một chút xem.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Những người khác cho dù đến đoạt chỗ luyện cấp của Thiên Hạ Huyền Ca, thì sau khi login, Thiên Hạ Huyền Ca cái tên đứng đầu bảng PK đó không dám đoạt lại hay sao? Bởi Ta Vì Ai Cuồng là bang chủ của bang hội cường đại, Thiên Hạ Huyền Ca mới không dám cùng hắc đối địch, nói cách khác, lần này hắc nhất định phải ngậm bồ hòn làm ngọt.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Không đứng chỗ nào?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ta kéo Ta Vì Ai Cuồng đến căn bản đúng như người nói. Bất quá Thiên Hạ Huyền Ca cũng chỉ là là sever đệ nhất PK mà thôi. Theo ta biết, sever của chúng ta, những người có thể thắng hắc không chỉ có một.

Acc Thiên Hạ Huyền Ca này tuy rằng làm cho Hồng Phi khinh thường, nhưng không thể phủ nhận, acc này có một nửa tâm huyết là của nàng. Là nàng suốt đêm không ngủ phân tích ưu khuyết điểm của các chức nghiệp, cuối cùng mới quyết định cách tăng thuộc tính, là nàng hao phí rất nhiều thời gian mới luyện ra được một acc PK cao cấp như vậy, có thể nói, acc Thiên Hạ Huyền Ca trong mắt Hồng Phi chính là cường giả PK độc nhất vô nhị.

Mà nguyên do nàng chọn Ly Thương Chi Tuyết báo thù thay mình, là vì xem trọng cấp bậc 79 của hắc hiện giờ cao nhất sever, lại là pháp sư, công cao, nếu thao tác tốt, có thể có cơ hội chiến thắng Thiên Hạ Huyền Ca. Nhưng, cún chỉ là có thể. Kỳ thực trong lòng Hồng Phi, acc có thể thắng Thiên Hạ Huyền Ca chính là không tồn tại. Chính vì mẫu thuẫn tâm lý nên khi nàng nghe được những lời Ly Thương Chi Tuyết nói thì cảm thấy có chút không vừa ý, rồi lại mang theo một ít hy vọng.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Như thế nào? Không vui?

Hồng Phi tuy kinh ngạc vì hắc quá mẫn cảm, bất quá ngay lập tức hồi phục, đánh ra một hàng chữ.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Đâu có, ta nói sai rồi, người có thể thắng Thiên Hạ Huyền Ca tất nhiên là có, tỷ như chủ nhân ngài....

Lập tức siểm nịnh một phen, chuyển rời sự chú ý của hắc.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Thích lễ vật ta đưa cho người không?

Hồng Phi sững sốt, đoạt chỗ luyện cấp của Thiên Hạ Huyền Ca, làm cho hắc không thể luyện cấp, cư nhiên là lễ vật hắc đưa cho nàng.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Vì cái gì?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người chỉ cần nói cho ta biết người có thích hay không là được, không cho phép nói dối, người hầu lừa chủ nhân, chính là phải chịu trừng phạt.

Trừng phạt? Lão Đại lão Nhị lão Tam đứng sau Hồng Phi cười ha hả.

Trừng phạt nha... hơn nữa là chủ nhân đối với người hầu, làm cho người ta nghĩ đến loại phương thức tà ác.

Hồng Phi mặt đỏ bừng.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Thích.....

[Ly Thương Chi Tuyết]: Vậy thì tốt.

Trong khoảng thời gian ngắn, giống như có chút ám muội. Hồng Phi cũng không muốn tiếp tục dây dưa, chỉ tùy tiện chuyển sang một đề tài khác.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người trước thêm Thiên Hạ Huyền Ca làm hảo hữu, không dùng acc chính của mình chứ?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Đương nhiên.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ta lập một acc mới, lấy tên.... Thiên Thượng Hồng Phi 2.

Phốc... Hồng Phi đang uống cà phê phun bằng sạch.

8. Chương 8

Chương 11

Căn tin của C đại có rất nhiều đồ ngon để ăn, cho nên cho dù là những thành phần trí thức xung quanh hay học sinh đều thích đến đây ăn. Hồng Phi cũng cực yêu đồ ăn trong trường học, thí dụ như thịt.... cho nên thời điểm thực đơn của căn tin có món này, Hồng Phi liền lấy tốc độ nhanh nhất phi thẳng đến.

2 tuần a! Nàng đã chờ 2 tuần, cuối cùng cũng được ăn món ưa thích.

Hồng Phi hai mắt sáng ngời nhìn thực đơn, hận không thể đem toàn bộ món ăn yêu thích đóng gói mang về nhà, sau đó để dành ăn từ từ. Loại khí thế này, cho dù là thời điểm Thiên Thượng Hồng Phi giết boss siêu cấp Ryan cũng không xuất hiện qua.

Chẳng qua, ý muốn của Hồng Phi chẳng mấy chốc hoá thành bọt nước. Các đạo nhân mã từ bốn phương tám hướng bắt đầu ủa đến, trực tiếp làm tắc nghẽn giao thông. Bộ dạng Hồng Phi tương đối nhỏ xinh, tuy dùng cảm cùng các lộ nhân mã tranh đấu, nhưng cuối cùng cũng trực tiếp bị đẩy ra ngoài.

t_t nước mắt lưng tròng.

Vẫn nhớ rõ, hai tuần trước nàng không ăn được món yêu thích cũng chỉ vì nguyên nhân này.

Còn có, một tháng trước cũng vậy....

Hai tháng trước cũng thế....

.....

Hồng Phi đã nghĩ không chỉ một lần, nếu nàng thật sự đủ cường đại, đừng nói những người trước mắt này, cho dù có hàng ngàn người, nàng cũng có thể ung dung mua thịt rồi đi, nhưng sự thật vĩnh viễn tàn khốc, Hồng Phi chỉ có thể hoá bi thương thành sức mạnh, tập trung tất cả phần nộ, bi thương cảm hận vào trong trò chơi, thế là một lần lại một lần đứng đầu trong trò chơi, một Thiên Thượng Hồng Phi cường đại giết người trong vài giây đã xuất hiện.

Nếu fan của Thiên Thượng Hồng Phi biết được nguyên nhân nàng trở nên cường đại như vậy, tất cả chỉ vì một món ăn thì không biết sẽ có cảm tưởng gì.

Hồng Phi như bong bóng xịt, cúi đầu, xoay người, chuẩn bị rời đi.

“Người muốn ăn cái gì?”

“??” Hồng Phi ngẩng đầu lên “Là người?”

Nam sinh ngày đó đứng ở dưới lầu.

Người nọ mỉm cười để lộ ra hàm răng trắng khiến người ta ghen tị “Lúc trước còn hưng phấn như vậy, như thế nào không mau lại trở ra?”

“Người nhiều lắm, ta vào không được.”

“Ta giúp người.”

Nói xong đưa tay ra, Hồng Phi bị hắn ôm lên. Còn không kịp hét chói tai, người nọ đã nói “Người muốn ăn gì?”

Giờ khắc này tất cả mọi người trong nhà ăn đều khiếp sợ, không ai dám dùm đẩy, cũng không dám lớn tiếng, im lặng nhìn thiếu niên anh tuấn mang làn da nâu nhấc bổng cô gái nhỏ xinh đẹp, đối diện với cửa sổ căn tin, không biết đang nói cái gì.

Hồng Phi gật gật đầu, hướng ai đi sau cửa sổ nói “Thịt..., ta muốn thịt..... cho ta 10 phần! Không, 20 phần, ta muốn đóng gói.

A di làm trong căn tin sớm choáng váng, niệm niệm 10 phần, 20 phần, mượn vài hộp cơm giúp Hồng Phi đóng gói.

Rốt cuộc mua được món ăn trong mơ, Hồng Phi vừa lòng mỉm cười.

“Cám ơn.”

“Chỉ là cái nhắc tay thôi, bất quá...” Hắn chỉ vào mấy hộp thịt “Nhiều như vậy, người khẳng định sẽ ăn hết?”

“Đương nhiên.” Hồng Phi có chút căm giận “Ta muốn đem một tháng trước, hai tháng trước... một năm trước toàn bộ ăn trở về.”

“...”

“Đúng rồi, người tên gì?”

Rốt cuộc có hứng thú với hắn? Người nọ cười cười “Ta tên Quý Viễn.”

“Quý Viễn” Hồng Phi nở nụ cười, cười đến mức đôi mắt biến thành hình trăng khuyết, bên trong đồng tử màu đen sáng như mã não chột loé lên, thực dễ dàng làm người ta hôn mê “Hy vọng hai ngày cuối tuần sau có thể gặp lại người ở căn tin.”

Hai ngày cuối tuần? Căn tin?

Quý Viễn sờ sờ mũi, ý cười càng thêm nồng đậm.

Bởi vì ăn rất nhiều thịt, bụng Hồng Phi khó chịu một hồi, nửa đêm canh ba còn phải chạy vào WC. Tỷ muội trong phòng giúp nàng đi đến phòng y tế lấy một ít thuốc, lại giúp nàng xin nghỉ ngày hôm sau, dặn nàng ở trong phòng hảo hảo nghỉ ngơi.

Hồng Phi ngủ thẳng đến 10 giờ, cảm thấy bụng tốt hơn nhiều, từ trên giường ngồi dậy, thấy không có việc gì làm liền đăng nhập vào trò chơi.

Hệ thống thông báo: Đang bảo trì, xin đăng nhập sau.

Hồng Phi suy nghĩ, hôm nay là cuối tháng, buổi sáng từ 9:00 đến 12:00 là thời gian bảo trì.

Nhất thời nhàm chán, liền đi dạo diễn đàn một phen.

Lúc này diễn đàn đang ở trong trạng thái nước sôi lửa bỏng, nơi nơi là lời chửi mắng, nghi ngờ, phỏng chừng quản lý diễn đàn muốn xoá hết được những lời đó cũng phải tốn không ít khí lực.

Mà người khởi xướng, chính là Hồng Phi tiểu thư đau bụng suốt ngày hôm qua.

Nguyên lai Ly Thương Chi Tuyết sử dụng phần mềm bứt Thiên Hạ Huyền Ca logout, lại thiết kế để Ta Vì Ai Cuồng chiếm cứ địa bàn của hắn, khiến hắn mãnh liệt bất mãn, huống chi Ly Thương Chi Tuyết dùng tên Thiên Thượng Hồng Phi 2, trực tiếp để cho Thiên Hạ Huyền Ca tìm được nhược điểm, lên diễn đàn mắng nhiếc Hồng Phi.

Nghĩ lúc trước hắn cùng Thiên Thượng Hồng Phi chia tay, lại thừa dịp nàng không ở lấy cấp trang bị của nàng mang cho tiểu tình nhân Quả Táo Của Hera – cũng chính là đồ đệ của Thiên Thượng Hồng Phi, sớm làm cho nhiều người chơi chửi mắng, tuy không cam lòng, nhưng Thiên Thượng Hồng Phi đã rời đi, hắn cũng không thể nói cái gì. Hiện giờ Thiên Thượng Hồng Phi sử dụng phần mềm, thuận tiện để cho hắn tìm được cái cơ để rửa sạch ác danh của mình.

Vì thế toàn diễn đàn đều là bài post nghi ngờ.

Thứ nhất: Thiên Thượng Hồng Phi sử dụng phần mềm hack, cấp bậc của nàng cao như vậy có phải chẳng đều do sử dụng phần mềm hack? Trang bị? Cũng dùng phần mềm mà hack được?

Lại ví như? Cư nhiên sử dụng phần mềm hack, lẽ nào GM mặc kệ? Mãnh liệt yêu cầu phong toả tài khoản Thiên Thượng Hồng Phi.

Tiếp theo: Thiên Thượng Hồng Phi là gay, có đồ làm chứng.

Hồng Phi nhấp vào đó, đúng là lúc trước khi nàng cùng tthc nói chuyện, đã bị Quả Táo Của Hera chụp lại.

A, a, Hồng Phi cười lạnh vài tiếng, nàng đã xem thường hai con sói này, thật không bỏ qua bất cứ cơ hội nào để bêu xấu nàng.

Nhìn một cái, toàn bộ bài post trong diễn đàn, những kẻ mắng thăm nhất quay đi quay lại không phải chỉ có vài người thôi sao, đều là acc phụ cùng đám hồ bằng cầu hữu của Thiên Hạ Huyền Ca và Quả Táo Của Hera.

Hồng Phi tiếp tục xem cẩn thận, phía dưới đều là những người không hiểu rõ chân tướng đi theo kêu gào cổ vũ, bất quá có 1 người nào đáng để nàng chú ý.

Vô Thanh Vô Tức?

A, a! Người vĩnh viễn xem Thiên Thượng Hồng Phi là cừu nhân cư nhiên vì nàng nói chuyện?

“Thiên Hạ Huyền Ca, nếu Thiên Thượng Hồng Phi thực sự muốn chinh người, cần gì dùng tên Thiên Thượng Hồng Phi 2? Nàng như thế nào ngốc như vậy, hoặc là trực tiếp đăng nhập vào acc Thiên Thượng Hồng Phi, hoặc là lập một acc phụ không ai biết.”

“Hơn nữa, Thiên Thượng Hồng Phi vì cái gì phải chinh người? Hay là người từng làm chuyện xấu khiến cho nàng quay lại báo thù.”

“Thiên Thượng Hồng Phi là gay? Ai chẳng biết nàng cường đại, xuất ra mấy tấm ảnh vớ vẩn, có giỏi lấy chứng cứ ra đây.”

“Thiên Thượng Hồng Phi dùng phần mềm hack? Xin hỏi người có biết nàng dùng phần mềm gì? Hãy nói ra để chúng ta cùng nghe. Nếu nói không được, hừ, chẳng lẽ người cho rằng Thiên Thượng Hồng Phi thật sự thông minh đến mức tự mình làm ra được phần mềm, chỉ vì muốn chinh người. Ta thấy người cũng tự đề cao mình quá.”

Oa... Trên cơ bản trong từng bài post đều có hình ảnh của hắn.

Ngực Hồng Phi dâng trào cảm xúc ầm ập, muốn nói nhưng không rõ, chính là trong mắt nàng tràn ngập ý cười, là vui mừng, là hạnh phúc đi.

Ngao ngao... rốt cuộc đã đến 12 giờ.

Hồng Phi gấp gấp đăng nhập vào trò chơi.

Bang hội đã đầy người, tất cả đều đang sôi nổi thảo luận những tin tức trên diễn đàn.

[Hong Phi người hầu 1]: Ta không tin chủ nhân dùng phần mềm để luyện cấp.

[Hong Phi người hầu 2]: Ngẫm lại cũng đúng, Thiên Hạ Huyền Ca cùng Quả Táo Của Hera kia hợp sức bôi xấu chủ nhân, lại còn mặt sát nòng, thực tm không biết xấu hổ, không cần để ta nhìn thấy, thấy một lần, ta để cho bọn họ hồng danh một lần.

[Hong Phi người hầu 3]: Duy trì phương thức tự sát trả thù.

[Ta Là Tân Nhân]: Vậy Thiên Thượng Hồng Phi 2 ngày đó thì sao? Nếu thật sự là Thiên Thượng Hồng Phi thật thì cũng không tệ, ít nhất nàng còn ở lại trò chơi này.

[Mị Vũ Chi Giả]: A,a,a , cũng đúng, ta thật sự muốn thấy bộ dạng Thiên Thượng Hồng Phi mang Quả Táo Của Hera.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ta cũng tin tưởng Thiên Thượng Hồng Phi không sử dụng phần mềm hack.

[Tuyết Hoa Lưu Ly]: Tỷ tỷ online, ngày hôm qua không thấy người, rất nhớ người nha.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: ách... Lưu Ly... khỏe...

Vốn định kêu Lưu Ly dd, bất quá nghĩ người ta không muốn bại lộ thân phận, nàng tự nhiên tiếc lộ cũng không tốt, vì thế bỏ hai chữ mm, trực tiếp kêu Lưu Ly.

[Tuyết Hoa Lưu Ly]: Tỷ tỷ, có thể về sau ta không dùng acc này nữa. Ca ca ta nói nam hài dùng acc gay không truy được nữ hài.

[Tiểu Tước Ưu Thương]:

[Ta Là Tân Nhân]:

[Mị Vũ Chi Giả]:

[Bồ đào nhiều hơn]: Ê! Lại có gian tình.

[Lưu hoả]: Tỷ tỷ, giờ ta dùng acc này, 59 cấp, võ giả.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người có acc cao cấp như vậy?

[Lưu Hỏa]: Tự ta luyện, ca ca cũng giúp một chút. Tỷ tỷ, hiện tại ta đã đủ mạnh, có thể thú người không?

[Vô Thanh Vô Túc]: Ai, ai muốn thú tiểu ưu? qua một cửa của ta trước.

[Lưu hoả]: Vô Thanh ca ca, là ta.

[Vô Thanh Vô Túc]: Người? cả người cũng đến cướp Tiểu ưu của ta. Hừ! đến đây một chọi một với ta.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Lấy lớn bắt nạt bé, người càng lúc càng không ra gì. Đừng quên hần mới 11 tuổi.

[Vô Thanh Vô Túc]: Ai dám cùng ta thưởng lão bà, chính là đối địch với ta, đến đến đến, chúng ta PK.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ai là lão bà của người.

[Vô Thanh Vô Túc]: Tiểu ưu, người làm ta thương tâm.

[Lưu hoả]: Tỷ tỷ, gả cho ta được không?

[Thần Phong Nhất Thụ]: Đi, người còn nhỏ. Tiểu ưu thương nhi vẫn là để ca ca ta ôm ấp, mau, không cần e thẹn, nhào vào lòng ta.

[Vô Thanh Vô Túc]: Người cùng ta thưởng Tiểu ưu? Đến tọa độ 32,12, chúng ta PK đến chết.

Hồng Phi trước máy tính đỏ mồ hôi lạnh, nàglàm sao vậy, thời điểm dùng acc Thiên Thượng Hồng Phi chưa từng có người theo đuổi, chỉ một tên Thiên Hạ Huyền Ca, dùng vài lời ngon ngọt đã lừa nàng đi làm

lão bà. Nhưng Tiểu Tước Ưu Thương còn chưa tới cấp 40, lại làm cho nhiều người đến tranh cướp... Hay là cái tên không có khí phách này làm cho nam nhân cảm thấy thương tiếc?

Bất quá nàng login không phải để mọi người tranh giành, vì thế...

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ta nói, bang hội vì cái gì kêu Thần Phong ‘Ngự’ Tuyệt?

Chữ Ngự này dùng thật tốt nha, trực tiếp cho mọi người biết người nào ở trên người nào ở dưới. Gian tình Hồng quả quả a, chẳng lẽ người trong bang không chú ý tới. Nàng không để ý để cho fan đam mỹ hưng phấn một chút.

Quả nhiên.

[Bồ đào đa đa]: Đến! Hay là thần Phong ca ca là công, Ly Thương Chi Tuyệt đại thần là thụ?

[Tiểu tiểu tích đáp]: Ta cảm thấy Ly Thương Chi Tuyệt đại thần có thể vừa là công, vừa là thụ.

[Đam mỹ miêu]: Vô Thanh Vô Túc tiểu dd của chúng ta có thể là vạn năm tổng thụ.

[Mị Vũ Chi Giả]: Ha ha! Thần Phong là bá vương tổng công, Vô Thanh Vô Túc là vạn năm tổng thụ, Ly Thương là kiêm công kiêm thụ, quá mạnh mẽ,

[Đam mỹ miêu]: ưu thương mm có thể trực tiếp nhìn ra bản chất của vấn đề, vạch trần sự thật mà chúng ta chưa từng phát hiện..., hay người chính là đam mỹ cuồng lang đã che đậy nhiều năm?

[Tiểu Tước Ưu Thương](cười): Có thể làm cho các tỷ tỷ vui vẻ là vinh hạnh của ta.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Internet có vấn đề, trước logout.

[Vô Thanh Vô Túc]: Tiểu ưu, người nói ta là công hay là thụ, ta rõ ràng là công.

[Ly Thương Chi Tuyệt]: Người hầu càng ngày càng lớn mật, cư nhiên ở trong này nói xấu chủ nhân.

Đại thần đứng hàng thứ nhất nguyên bản chưa bao giờ ở tần số bang hội lên tiếng rồi cuộc đã mở miệng.

[Hồng Phi người hầu 1]: -0-

[Hồng Phi người hầu 2]: -0-

[Hồng Phi người hầu 3]: – miệng-

[Ta Là Tân Nhân]: Đại... đại thần...(nói nhỏ) có thể phiền người mang ta luyện cấp không?

[Mị Vũ Chi Giả]: Oa, Vô Thanh Vô Túc không gạt ta, Ly Thương Chi Tuyệt thật sự ở trong bang chúng ta, trời ạ!

[Tiểu tiểu tích đáp]: Đại thần, để cho chúng ta cúng bái đi.

[Lưu hoả]: Ca ca, vì sao người nói tỷ tỷ là người hầu?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ca...ca...!!

[Vô Thanh Vô Túc]: Cái gì??? Người hầu??? A Ly người cũng cùng ta thưởng lão bà?

[Bồ đào đa đa]: Người hầu? Lão bà? Chủ phó luyện? Đến a, lại có gian tình.

[Đam mỹ miêu]: đại thần công thụ đều kiêm, cư nhiên là song tính luyện.

[Vô Thanh Vô Túc]: Xù lông xù lông.

[Ly Thương Chi Tuyệt]: Người muốn lấy người hầu của ta làm lão bà? Ngô... ta thật không có ý kiến, bất quá không phải người thích Thiên Thượng Hồng Phi sao?

Một kích chí mạng.

[Vô Thanh Vô Túc](có chút khó thở): Người nói ai, ai thêm thích yêu nữ kia. Hung hãn như vậy, 24 giờ luyện cấp không logout. Trách không được người ta nói nàng là gay.

[Ly Thương Chi Tuyệt]: Nàng? Nói như vậy người tin nàng không phải gay? Vì cái gì?

Không hổ là đại thần, một câu làm Vô Thanh Vô Túc chết lặng.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Làm sao vậy? Không phải Vô Thanh Vô Túc luôn ghét Thiên Thượng Hồng Phi?

[Mị Vũ Chi Giả]: Sao không có khả năng. Người không thấy hắn luôn kêu Thiên Thượng Hồng Phi là cừu nhân, nhưng lại chiêu mộ toàn những người hâm mộ Thiên Thượng Hồng Phi hay sao?

Đều thích Thiên Thượng Hồng Phi? Hồng Phi nhin không được nhìn Ly Thương Chi Tuyết, hắn thì sao? Có phải hắn cũng thích Thiên Thượng Hồng Phi?

[Vô Thanh Vô Túc]: Cái gì, ta nào có!

[Mị Vũ Chi Giả]: Còn không có? Vậy chứ ai rảnh rỗi ở trên diễn đàn post bài biện hộ cho Thiên Thượng Hồng Phi, còn là mỗi chủ đề đều post.

[Vô Thanh Vô Túc]: Ta chỉ không quen nhìn tên tiểu nhân Thiên Hạ Huyền Ca.

[Hồng Phi người hầu 2]: Chủ nhân, ta phát hiện chủ nhân.

[Vô Thanh Vô Túc]: Thật không? ở nơi nào? Mau báo toạ độ.

[Mị Vũ Chi Giả](ánh mắt gian xảo): Như vậy còn nói không thích? Thành thật một chút.

Thế là Vô Thanh Vô Túc dưới sự bức bách của mọi người, chỉ có thể đem toàn bộ ân oán gút mắc của mình cùng Thiên Thượng Hồng Phi nói hết ra, cái gọi là nói một đằng làm một nẻo đều được thể hiện....

Ngày xưa ngày xưa, lúc Hồng Phi còn chưa chơi Thiên Địa, từng chơi qua một game tên gọi LQ. Đường nhiên coi tác phong mạnh mẽ của nàng, tự nhiên là cấp bậc đại thần. Mà Vô Thanh Vô Túc dd của chúng ta thì sao, lúc đó hắn vẫn còn cầm vũ khí tân thủ, ở tân thủ thôn giết dã lang.

Hồng Phi đại thần phỏng chừng đầu óc có vấn đề, không có việc gì tự nhiên ở tân thủ thôn lác lư, lại tự dưng ra tay giết quái... ách, nhìn thấy Vô Thanh Vô Túc bị quái vật giết, trong tình huống đầu óc có vấn đề cư nhiên nói với hắn nàng khinh thường nhất là kỹ xảo giết quái của tân thủ, cũng cho hắn mấy thứ trang bị cùng vũ khí không tồi.

Vô Thanh Vô Túc dd vẫn rất có tôn nghiêm, tự nhiên không cần, Hồng Phi vì thế tiến hành giáo dục hắn: “ở trong trò chơi, không có trang bị tốt sẽ bị người ta giết, nếu phải ở nơi này kêu chút chút, chi bằng cầm vũ khí hảo hảo luyện cấp.”

Những lời khác Vô Thanh Vô Túc dd nghe không vào, nhưng không có trang bị tốt hắn lại nhớ rất rõ, bởi vậy tên có gia cảnh tốt như hắn bắt đầu sa đoạ – lại biến thành chiến sĩ nhân dân tệ.

Vô Thanh Vô Túc dd có chút tâm động, bỏ tiền ra mua trang bị cùng vũ khí cực phẩm luyện cấp, thời điểm cấp bậc của hắn vượt qua Thiên Thượng Hồng Phi, quyết định theo đuổi nàng thì mới phát hiện, người ta đã chuyển sang chơi trò khác.

Dưới sự cố gắng không ngừng, rốt cuộc đã tìm ra trò mà Thiên Thượng Hồng Phi chơi – Thiên Địa Huyền Môn, vì vậy mượn acc của bạn thân đăng nhập vào trò chơi.

Thời điểm đó Thiên Thượng Hồng Phi cấp 67, Vô Thanh Vô Túc cấp 63, chức nghiệp cung thủ.

Thiên Hạ Huyền Ca là đệ tử, không thể học kỹ năng, chỉ có thể ăn cắp kỹ năng của người khác. Nếu Thiên Hạ Huyền Ca phải đi theo con đường PK, tất yếu cần học kỹ năng Nhất tiễn thôi miên cùng Tiên nữ tán hoa của cung thủ, là kỹ năng mà cung thủ cấp 61, 62 có thể học. Lúc đó cấp bậc của người chơi trong Thiên Địa Huyền Môn đều không cao, cung thủ vượt qua cấp 60 chỉ có một người, đúng là acc của Vô Thanh Vô Túc – Thịnh Thế Nhất Tiểu.

Thiên Thượng Hồng Phi cùng Thiên Hạ Huyền Ca tìm được Thịnh Thế Nhất Tiểu, Thiên Hạ Huyền Ca thái độ kiêu ngạo, trực tiếp hỏi “Ra giá đi, người muốn bao nhiêu cũng được, cho ta thầy kỹ năng.”

Vô Thanh Vô Túc dd nhìn thấy Thiên Thượng Hồng Phi đã lâu không gặp thì cao hứng, bất quá nàng đã có lão công nên cũng buồn bực một phen, hắn là là rmb chiến sĩ, tự nhiên không thiếu tiền, thấy Thiên Hạ Huyền Ca kiêu ngạo như thế, tất nhiên sẽ không đồng ý.

Không cho trâu, chính là không cho trâu.

Hồng Phi thấy thái độ của Thiên Hạ Huyền Ca không đúng, nghĩ muốn nói cái gì đó, bất quá Thịnh Thế Nhất Tiểu không chạy trốn cũng không cho trâu kỹ năng, cũng rất không phúc hậu, nàng chơi game vui là chính, mỗi ngày chạy theo một cung thủ phiên muốn chết. Vì thế ra một chiêu, trực tiếp đem Thịnh Thế Nhất Tiểu đánh chết...

Nữ thần biến la sát, làm cho Vô Thanh Vô Túc dd của chúng ta vừa yêu vừa hận , liền tự mình luyện một acc, báo thù hay báo ân, vẫn là nói không rõ.

9. Chương 9

Chương 12

Đối với những việc Vô Thanh Vô Túc trải qua, mọi người dù rất muốn cười, bất quá nghĩ người trong bang hội nên đoàn kết, vì thế đem cười nhạo đổi thành thổn thức.

Trong lúc đó, tất cả mọi người ở nơi đó than thở.

Hồng Phi mặc dù muốn bùng nổ, bất quá cũng tự kiểm điểm một phen, kết quả kiểm điểm chính là không thể để cho người ta nhận ra nàng là Thiên Thượng Hồng Phi, vì thế phi thường đối trá hòa theo thổn thức.

Bởi vì quá đối trá, cho nên nhìn qua rất có thành ý.

[Vô Thanh Vô Túc]: Tiểu ưu, cũng là người tốt nhất a... ô ô..., nếu ta gặp người trước, nhất định sẽ đối tốt với người.

Hồng Phi trong lòng chột dạ, tự nhiên không dám trả lời, ở nơi đó ân ân a a lặn qua lộn lại.

Nhưng mấy thành viên trong bang hội lại không bỏ qua.

[Mị Vũ Chi Giả]: Nếu người thích Thiên Thượng Hồng Phi, vậy gần đây theo đuổi Tiểu Tước Ưu Thương làm cái gì?

[Vô Thanh Vô Túc]: Còn không phải A Ly.

Mọi người trợn mắt nhìn chằm chằm vào màn hình, cùng đợi tiến thêm một bước mở màn.

Hồng Phi tâm nhảy dựng, nội tâm cơ hồ có chút mong chờ.

Chính là Vô Thanh Vô Túc lại không có nói gì.

Mọi người định rống hấn, lại thấy trên box chat bang hội nhảy ra một câu.

[Vô Thanh Vô Túc]: t_t A Ly đánh ta.

Sau việc này cũng không được làm rõ, có người trong tối ngoài sáng bí mật hỏi Vô Thanh Vô Túc, hấn lại giống như bị khâu miệng, nửa chữ cũng không để lộ ra.

xxxx

Hồng Phi không có sử dụng auto, lại càng không đăng nhập trò chơi, cho nên nhà phát hành game không thể phong tỏa tài khoản Thiên Thượng Hồng Phi, vì vậy sau khi giải thích trong diễn đàn, việc này coi như tạm lắng xuống.

Bất quá diễn đàn không tiếng súng, không đại biểu ân oán trong trò chơi đã giải quyết xong. Bởi vì Vô Thanh Vô Túc ở trên diễn đàn nói giúp Hồng Phi không ít, làm cho Thiên Hạ Huyền Ca rất bức mình, vì vậy phát lệnh truy nã hấn.

[Thế giới][Thiên Hạ Huyền Ca]: Toàn sever truy sát Vô Thanh Vô Túc, ai giết hấn một lần, thưởng cho một ngàn vạn kim tệ.

[Thế giới][Vô Thanh Vô Túc]: Toàn sever truy sát Thiên Hạ Huyền Ca, ai giết hắn một lần, thưởng cho một triệu kim tệ.

[Thế giới][Vô Thanh Vô Túc]: Ân, thưởng thêm một vòng cổ cấp 30 tăng độ chính xác, một khối hoàng ngân cấp 5.

Giá cả này, so với Thiên Hạ Huyền Ca còn cao gấp 30 lần.

Cùng ai so chứ đừng cùng chiến sĩ rmb so.

Vô Thanh Vô Túc chính là rmb chiến sĩ, hơn nữa là rmb chiến sĩ nổi bật nhất.

Giá truy sát của Thiên Hạ Huyền Ca quả thực mê người, bất quá so với Vô Thanh Vô Túc thì trực tiếp bị ném đến sông Hoàng Phố, đương nhiên Thiên Hạ Huyền Ca là một cao thủ PK, ai có năng lực giết hắn? Bởi vậy Vô Thanh Vô Túc ra giá cao đến đâu, cũng không có người thực hiện. Không chiếm được thượng phong làm cho Thiên Hạ Huyền Ca mặt xám như tro, cho dù có phong quang đến mấy cũng không thể trở mình.

Ai nói rmb chiến sĩ chỉ biết tiêu tiền, còn không biết kiếm tiền?

Bất quá có lợi tất có hại, Vô Thanh Vô Túc kiêu ngạo như vậy, tự nhiên Thiên Hạ Huyền Ca không thể bỏ qua, cũng không tiếp tục lên thế giới phát lệnh truy sát, tự mình dẫn bang chúng trong bang đi giết hắn.

Vô Thanh Vô Túc là loại hình tử sĩ, cho dù chạy trốn vất vả thế nào, bất quá chưa bao giờ ở bang hội kêu la một tiếng, chứ đừng nói tới việc cầu cứu Ly Thương Chi Tuyết cùng Thần Phong Nhất Thụ.

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Người không phải rất kiêu ngạo sao? Có ngon thì đứng im cho lão tử giết.

[Vô Thanh Vô Túc]: Cả đời ta chỉ nghe lời lão bà, nếu người tự nhận là lão bà của ta, ta tự nhiên sẽ đứng im một chỗ mặc cho người tùy tiện xử lý.

[Quả Táo Của Hera]: Vô Thanh Vô Túc người thực không phải nam nhân, chỉ trốn không đánh, cũng dám tự nhận mình là bằng hữu của nhân yêu Thiên Thượng Hồng Phi kia.

[Vô Thanh Vô Túc]: Tìm nhân yêu làm bằng hữu, còn tốt hơn lấy dâm phụ làm lão bà.

Những lời này mắng rất hay, thời điểm trốn chạy quên không xem bản đồ, không nghĩ chạy tới đây lại bị cây chặn đường, thời điểm muốn quay lại, đã bị đối phương dùng kỹ năng Khổn Thiên Tác trực tiếp trời trụ, giảm bớt 100% tốc độ.

[Bá vương dừng gấp]: Chạy đi? Ta xem người chạy tiếp thế nào! Thời gian sử dụng Khổn Thiên Tác là 30 giây, trong lúc đó người cũng bị chúng ta giết vài lần.

Vô Thanh Vô Túc thấy chạy không được, cũng không tiếp tục giãy dụa, bật tần số [Phụ cận], bắt đầu đánh chữ.

[Vô Thanh Vô Túc]: Bá vương dừng gấp? Tên rất hay a. Không phải lúc trước người mở tường mấy trăm vạn kim tệ của bổn thiếu gia sao? Lại còn lừa một mm mới cấp 30. (Nếu có quên, xin xem lại lần đầu tiên Tiểu Tước Ưu Thương gặp gỡ Vô Thanh Vô Túc)

[Vô Thanh Vô Túc]: Tiểu nhân Thiên Hạ Huyền Ca kia cho người nhiều hay ít, bổn thiếu gia ra giá gấp 10, người có đồng ý không?

Đưa ra một số tiền lớn, không tin không có phản đồ, hơn nữa mấy kẻ bên người Thiên Hạ Huyền Ca đều không phải bạn chí cốt, thấy Vô Thanh Vô Túc hào phóng như thế, cũng không để cho hắn tiếp tục nói lời vô nghĩa, trực tiếp phóng qua một kỹ năng.

Kỹ năng này dùng hết toàn lực, là chung cực kỹ năng của cung thủ – Tiên nữ tán hoa.

[Quả Táo Của Hera]: Hắn! Hắn cư nhiên ăn kim đan! Tmd, rác rưởi.

Cái gọi là kim đan, chính là một trong những vật phẩm dùng để kiếm tiền của Thiên Địa Huyền Môn, nếu ăn vật này, nội trong 30 giây sẽ ở trong trạng thái vô địch, bất luận kẻ nào công kích, thương tổn vĩnh viễn là miss.

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Đê điều, người chuẩn bị Khổn Thiên Tác, 30 giây sau tiếp tục dùng chiêu này trói hần.

[Đê điều hoa lệ]: Biết.

Cái gọi là Khổn Thiên Tác chính là kỹ năng của thợ rèn, 100% sử dụng thành công, nhưng quy định là nhân vật phải nằm trong phạm vi 1/4 màn hình mới có thể thi triển, một khi thi triển, đối phương nội trong 30 giây sẽ bị giảm tốc 100%, thời gian chờ là 2 phút.

Nghĩ Thiên Hạ Huyền Ca dự mưu đã lâu, một lần mang tới 4 thợ rèn, có thể không ngừng hướng Vô Thanh Vô Túc sử dụng kỹ năng.

Thiên Hạ Huyền Ca này cũng thực tiểu nhân, một hần nghĩ ra chủ ý không biết xấu hổ này, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Vô Thanh Vô Túc hôm nay khẳng định phải bị luân bạch đến 0 cấp mới thôi.

[Quả Táo Cửa Hera]: Không thể tưởng tượng nổi đúng không! Chúng ta có tới 4 thợ rèn. Hôm nay người trốn không thoát.

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Kim đan chỉ có thể duy trì trong 30 giây, người có thể ăn được bao nhiêu.

Loại kim đan này xuất hiện khẳng định ảnh hưởng đến thể cân bằng của trò chơi, cho nên đơn giá mà nhà phát hành đưa ra thật sự rất đắt, 10 nguyên mới có thể mua 1 viên. Vô Thanh Vô Túc tuy là chiến sĩ rmb, nhưng không thể trong mấy giờ liên tục dùng thuốc.

Vì thế, cứ mỗi 30 giây, Khổn Thiên Tác hoa hoa lệ lệ lại bay về phía Vô Thanh Vô Túc, mọi người chỉ thấy cung thủ mặc áo giáp vàng bị trói ở đó, không thể động đậy.

Thiên Hạ Huyền Ca không ngừng công kích, kỹ năng Tiên nữ tán hoa phát ra dày đặc, công kích dù cao tới đâu, cũng không mấy may làm tổn thương đến hần.

Đảo mắt, đã qua 2 giờ.

Mọi người không chỉ mệt mỏi, ánh mắt cũng có phần dờ dẩn.

Này cũng không phải giết boss lấy cực phẩm trang bị. Công kích người không thể đánh trả, ngược lại khiến giá trị tội ác của mình gia tăng. Mọi người ngay từ đầu đã từ bạch danh chuyển thành hồng danh, rồi chuyển thành đỏ thẫm...

Huống hồ, giết boss còn mất máu, giết người này, đừng nói là làm hần bị thương, ngay đến góc áo còn chưa sờ tới được nữa là.

[Đê điều hoa lệ]: Dựa vào! Tên này là kẻ điên, tuyệt đối là kẻ điên.

[Bá vương đừng gấp]: 2 giờ, là 2400 rmb a.

[Quả Táo Cửa Hera]: Mđ! Ta không tin hần có thể tiếp tục ăn kim đan trong 2 giờ.

Hệ thống thông báo: Vô Thanh Vô Túc gửi ảnh.

Mọi người vừa nhìn thấy, tức thì hộc máu.

Nguyên lai hần phát ảnh không có ý gì khác, chỉ muốn cho bọn họ nhìn thấy số lượng kim đan mà hần đang sở hữu.

Rõ ràng hơn 20 bao, mỗi bao 20 viên.

[Vô Thanh Vô Túc]: Ha ha, đến nha đến nha, trong rương của bốn thiếu gia còn đến mấy chục bao, ăn hết, chỉ cần truyền tổng từ trong rương đến đây là được. Các người cứ từ từ khốn từ từ giết, bốn thiếu gia chậm rãi ngắm nhìn.

Nguyên lai người khác ở đây tồn công giết hần, còn hần thiết lập hệ thống cứ 30 giây lại dùng kim đan một lần, thu nhỏ màn hình rồi làm việc khác.

Lần này bọn người Thiên Hạ Huyền Ca chịu đả kích không nhỏ, những kẻ có tiền ngoạ vông du không ít, nhưng người nghèo cũng rất nhiều, bọn họ vì mấy chục vạn kim tệ mà từ huynh đệ vợ chồng trở mặt thành thù, lại chưa thấy kẻ nào vung tay một cái là mấy ngàn, thậm chí mấy vạn rmb.

Nhất thời mọi người có chút yên lặng.

Huống chi, nếu bọn họ tiếp tục giết nữa, thì hồng danh này không phải ngày một ngày hai có thể tẩy sạch.

Trong lòng nghĩ rút lui, bất quá vấn đề mặt mũi cũng rất quan trọng, thế nên trước khi có kẻ mở miệng rời đi, tất cả bọn họ không ai trở về.

Vô Thanh Vô Túc của chúng ta vừa lướt web vừa nhìn trò chơi, cười đến cực kỳ thoả mãn.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Này, ta có nhiệm vụ thu thập Dạ thần lệ, có ai ở Dao Trì phụ cận Nga Mi sơn không?

[Bang hội][Mị Vũ Chi Giả]: A, là Vô Thanh Vô Túc, hẳn một mực ở bên đó luyện cấp.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Cảm ơn, ta truyền tổng qua.

Hồng Phi từ trong kho hàng lấy ra một hảo hữu truyền tổng trực, từ trong danh sách hảo hữu tìm ra tên của Vô Thanh Vô Túc – kỳ thực cũng chẳng cần tra, danh sách hảo hữu của nàng có mấy người à.

Nhấp vào tên Vô Thanh Vô Túc, lựa chọn dùng hảo hữu truyền tổng trực, trong chớp mắt bay đến bên hắn.

Sương trắng mù mịt dần dần tiêu tan, khung cảnh chung quanh chính là Lệ Sơn Phong của Nga Mi, thật là thiên đạo luân hồi.

Mà Vô Thanh Vô Túc đứng ở nơi đó, hai tay bị trói trước ngực, không thể động đậy.

Khốn Thiên Tác?

Hồng Phi cả kinh, nhanh chóng nhìn bốn phía xung quanh, tâm lạnh nửa phần, bốn thợ rèn đứng cách hắn 3 bước, không ngừng thi triển kỹ năng, mà Quả Táo Của Hera cùng Thiên Hạ Huyền Ca đứng ngoài 1/2 màn hình, sử dụng kỹ năng công kích xa.

Đê tiện!

Có acc PK cấp 73 cầm đầu, 4 thợ rèn cấp 60 hỗ trợ, cư nhiên ở nơi này khi dễ cung thủ cấp 69 có lực phòng ngự cực kém.

(Quả Táo Của Hera: Tạo sao không nhìn lão nương?)

Thiên Hạ Huyền Ca, tiền đồ của ngươi thật tốt.

Hoặc là hắn luôn luôn như thế, nên mới tìm lão bà chỉ biết sinh chuyện như Quả Táo Của Hera.

Cấp bậc của Tiểu Tước Ưu Thương thực thấp, kỹ năng thiên nữ tán hoa của Thiên Hạ Huyền Ca lại thuộc loại quần sát, Hồng Phi một khi truyền tổng đến, khẳng định chết không sai.

Nàng phản ứng rất nhanh, sau khi chết liền lựa chọn về thành phục sinh.

Bởi vì động tác của nàng quá nhanh, cũng bởi nhân vật sau khi truyền tổng lại mang theo một ít sương khói, cho nên trong lúc mọi người còn chưa nhận ra người đến là ai, thì Tiểu Tước Ưu Thương đã biến mất không còn bóng dáng.

Hồng Phi nguyên bản định thông tri Ly Thương Chi Tuyết hoặc Thần Phong Nhất Thụ, nhưng lại suy nghĩ, Vô Thanh Vô Túc là bạn bè còn không gọi, mình tự nhiên đi gọi làm gì? Nhất định là tự tôn quá lớn, không chịu gọi người đến giúp. Nhìn thấy hắn bị công kích lại không mất máu, khẳng định là ăn kim đan, kim đan trân quý như vậy lại hao phí trong tình cảnh này, quả thực không đáng giá.

Huống hồ Vô Thanh Vô Túc bị Thiên Hạ Huyền Ca đuổi giết như vậy, cũng vì hắn ở trên diễn đàn nói giúp cho nàng.

Một người không quen biết, cũng chưa từng trao đổi, cư nhiên giúp nàng như vậy, cái gọi là vì bằng hữu mà không tiếc cả mạng sống chính là như vậy sao?

Khoé mắt ửng đỏ, trong khoảng khắc, nàng thật sự bị cảm động.

Ở LQ, vũ khí và trang bị nàng cho hần quả thực là đồ tốt, nhưng đối với nàng thì sao? Bất quá chỉ là trang bị này nọ mà thôi. Nàng dạy hần giết sói, chẳng qua là lúc tâm huyết dâng trào, bọn họ căn bản không tính là nhận thức.

Mà đến Thiên Địa Huyền Môn, nàng lại chặn đường hần, đuổi theo hần khắp thế giới, bất quá chỉ vì muốn thu hần một kỹ năng, mà bởi vì hần không chịu cho lão công của nàng thu lại ra tay giết hần.

Thấy thế nào, nghĩ thế nào cũng đều cảm thấy mình quá đáng, mà tên ngu ngốc này, lại vì mình mà xuất đầu.

Ngốc! Thật sự ngốc.

Hồng Phi chớp chớp mắt, hạ một quyết tâm.

Lời thề thứ hai khi Hồng Phi chơi game: Acc đã rời khỏi trò chơi, tuyệt đối không đăng nhập lại.

Thực không tốt, lại phá một lời thề.... bất quá nàng dứt khoát.

Hồng Phi rời khỏi trò chơi, một lần nữa đăng nhập vào acc cũ, login.

Tốt lắm, lúc trước giết boss Dã nhân vương, hệ thống cũng tặng cho một ít kim tệ, đủ để mua hảo hữu truyền tống trực.

Hồng Phi mở danh sách bạn tốt, thấy tên Thiên Hạ Huyền Ca ở ngay trước mắt, thực chăm chọc.

Nhấp vào Thiên Hạ Huyền Ca, sử dụng hảo hữu truyền tống trực, Hồng Phi một thân áo lam nháy mắt bay đi.

Tất cả mọi người đều không nghĩ đến Thiên Thượng Hồng Phi sẽ online, mà sau khi login lại dùng phương pháp này để truyền tống tới.

Thiên Hạ Huyền Ca thấy Hồng Phi đứng bên mình, gõ một hàng chữ, lại xóa đi, rồi lại gõ, như thế nào phát ra ngoài.

Lúc này Vô Thanh Vô Tịch đã dạo xong diễn đàn, nhàm chán liếc nhìn giao diện trò chơi, không ngờ nhìn thấy Thiên Thượng Hồng Phi đứng ở bên người Thiên Hạ Huyền Ca. Khảm giáp màu lam, mái tóc dài phiêu tán, đôi môi đỏ mọng, tuy giống hệt như Hồng Phi người hầu, nhưng đích thực chính là Thiên Thượng Hồng Phi.

Vô Thanh Vô Tịch mở to mắt, gất gao nhìn chăm chăm màn hình, đột nhiên thấy sợ hãi nếu như cảnh tượng trước mắt là ảo ảnh, Thiên Thượng Hồng Phi sẽ như một cơn gió biến mất không thấy tung tích.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ha! Không phải loạn luân đồ đệ cùng loạn luân lão công sao? Lâu quá không gặp.

Tiểu Tước Ưu Thương cấp bậc thấp, cho nên nói chuyện phải nhún nhường, nhưng Thiên Thượng Hồng Phi lại không như vậy, cấp bậc cao, uy danh cũng cao, tự nhiên có thể tùy ý nói chuyện, thường là nói đến mức khiến người ta tức chết không cần đền mạng.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Hứ! Bốn thợ rèn, khổ thiên tác, đánh lâu như vậy mà vẫn chưa luân bạch được, Thiên Hạ Huyền Ca người quả thực càng ngày càng kém cỏi, hoàn hảo bốn tiểu thư đã vứt bỏ người.

[Quả Táo Cửa Hera]: Rõ ràng là Huyền ca không cần người trước! Người là nhân yêu! Tiện nhân.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Đồ đệ ngoan, làm tiểu tam phải biết thấp giọng, thấp giọng có biết không? Nếu không biết thì nên đi tra bách độ đại thẩm, nhìn xem Quỳnh Dao a di viết tiểu tam giả trang đáng thương như thế nào?

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Người như thế nào lại online? Tiếp tục chơi nữa sao? Lần trước dùng acc phụ hại ta mất chỗ luyện cấp đích thực là người?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Cái gì kêu là đích thực? Người đã sớm khẳng định là ta? Bằng không sao ở trên diễn đàn post bài như thế?

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Người cũng lên diễn đàn?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Không thì ta online làm chi?

Thiên Hạ Huyền Ca không nói gì.

Kỳ thực nội tâm của hắn rất mâu thuẫn, trước kia Thiên Thượng Hồng Phi đối với hắn rất tốt, tặng hắn trang bị, mang hắn luyện cấp, hướng hồ thanh danh nàng cực vang, ở cùng một chỗ với nàng, hắn cũng được hưởng không ít hào quang. Chơi game vì cái gì? Không phải vì muốn được nhiều người chú ý, để thỏa mãn hư vinh hay sao? Có thể nói thời điểm ở cùng Thiên Thượng Hồng Phi, thanh danh của hắn vang rất xa.

Hiện giờ ở cùng một chỗ với Quả Táo Của Hera, trừ bỏ nàng là trung đẳng mỹ nữ, bản thân cũng không đạt được cái gì.

Cho nên thấy Thiên Thượng Hồng Phi đột nhiên online, sau khi login lại lập tức truyền tống đến bên cạnh mình, nghĩ nàng đối với mình vẫn còn tình cũ, nhất thời hư vinh dâng cao, nội tâm rất là vui mừng.

Nhưng nghe thấy nàng đã lên diễn đàn, nghĩ đến nàng cảm thấy mình kém cỏi, lại có phần uể oải.

Trong lúc vừa vui vừa buồn, vẫn không quên công kích.

Hồng Phi lại phát ra một khuôn mặt tươi cười thẹn thùng cấp Vô Thanh Vô Túc.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Cám ơn người ở diễn đàn giúp ta nói chuyện.

[Mật ngữ][Thiên Thượng Hồng Phi]: Kỳ thực Khổn Thiên Tác có bug, phương pháp đào thoát rất đơn giản, thời điểm đối phương thi triển khổn thiên tác, người chỉ cần tùy ý phóng thích một kỹ năng, không cần đánh người khác, hướng vào đánh chính mình, là có thể trừ bỏ trời buộc.

Hồng Phi đánh chữ cực nhanh, nói xong liền hướng về phía Đê điều hoa lệ mà công kích. Đê điều hoa lệ thấy kỹ năng đóng băng của mình đã hết thời gian chờ, thấy Vô Thanh Vô Túc có thể động đây, lại bắt đầu chuẩn bị phóng kỹ năng. Thao tác của Hồng Phi thuần thực cỡ nào? Trước mặt cùng Thiên Hạ Huyền Ca nói chuyện, sau lưng lên xem thuộc tính, trạng thái kỹ năng của mấy người kia, đúng thời điểm Đê điều hoa lệ sử dụng kỹ năng, lập tức phát ra Địa bá cửu kiếm, một chiết tất sát, Đê điều hoa lệ thật sự hoa lệ chết ở trên mặt đất.

Giờ phút này trời buộc của Khổn Thiên Tác lên người Vô Thanh Vô Túc cũng đã giải.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Chạy!

Liền đi trước phá vây, Vô Thanh Vô Túc phản ứng cũng cực nhanh, bật người chạy đi.

Thiên Hạ Huyền Ca cũng không uống mang danh cao thủ, tình thế biến hóa nhanh như vậy, hắn tuy có quýnh lên, nhưng rất nhanh lấy lại bình tĩnh, chuẩn bị cung tiễn bắn về phía Thiên Thượng Hồng Phi.

Thời điểm Thiên Thượng Hồng Phi sử dụng Địa bá cửu kiếm, vẫn là đứng bên cạnh Thiên Hạ Huyền Ca, thế nên tuy chạy trước Vô Thanh Vô Túc, nhưng kỳ thực vẫn ở phía sau hắn, hơn nữa còn nằm trong phạm vi công kích của Thiên Hạ Huyền Ca.

Bạo kích! Hồng Phi bị bắn ra ngoài, không biết là may mắn hay do vận khí tốt, cứ nhiên bay thẳng ra ngoài phạm vi công kích.

Nhìn thấy mình còn lại 20 máu, mau lẹ phát ra một biểu tượng mặt cười chạy như bay.

[Quả Táo Của Hera]: Md! Thương tổn 8000 mà không giết được nàng, nhân yêu kia vận khí thật tốt.

Thiên Hạ Huyền Ca mặt đen một nửa.

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Không phải vận khí tốt, mà do phòng ngự của nàng cao. Hừ! Bộ y phục Athena khảm hồng bảo thạch cấp 5 đó, nàng căn bản không có tiêu hủy.

10. Chương 10

Chương 13.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Chạy theo ta.

Vô Thanh Vô Túc không biết nàng muốn dẫn hắn đi đâu, nhưng, chạy theo nàng quả thực không tồi, nó khiến cho một nơi bụi giăng mù mịt ghê tởm như Lục Đạo Luân Hồi cũng trở nên vô cùng xinh đẹp.

Thiên Hạ Huyền Ca, Quả Táo Cửa Hera cùng bốn thợ rèn cũng sôi nổi đuổi theo sau họ.

Căn cứ thuộc tính của trò chơi này, nhân vật mang thuộc tính không giống nhau.

Tỷ như nhanh nhẹn có thể tăng thêm tốc độ di chuyển.

Vô Thanh Vô Túc là cung thủ, nhanh nhẹn cao, còn có thêm kỹ năng gia tốc, chạy tự nhiên sẽ nhanh nhất, cho nên trước kia chủ yếu là do hắn để cho bọn Thiên Hạ Huyền Ca truy đuổi, nếu không sớm đã dùng quyền trục hồi thành.

Hồng Phi là kiếm khách, lại là loại mẫn kiếm giống như thích khách, tốc độ cũng không chậm, ước chừng có thể so với Thiên Hạ Huyền Ca, Quả Táo Cửa Hera và hai đệ sĩ. Bốn thợ rèn nặng nề, trên lưng còn đeo thiết chuỳ, muốn thân khinh như yến là không có khả năng, vì thế dần dần gia tăng khoảng cách.

Hồng Phi chạy đến một góc chết, Quả Táo Cửa Hera nhìn bản đồ, đặc ý đánh một chuỗi ký tự.

[Quả Táo Cửa Hera]: Ha ha! Ta tưởng Thiên Thượng Hồng Phi giỏi giang thế nào, lại chạy vào góc chết nộp mạng cho chúng ta, ngu, thật sự quá ngu.

Thiên Hạ Huyền Ca không nói gì, nở nụ cười lạnh.

Vô Thanh Vô Túc tuy là kẻ mù đường, nhưng không đến mức xem không hiểu bản đồ, mắt thấy gần chạy đến góc chết, không kinh hoàng cũng không thất thố, đối với Thiên Thượng Hồng Phi có một sự tín nhiệm thần kỳ.

Huống hồ, cho dù có chết, hắn cũng rất thích thú nha. Cái kia.... không cầu sinh cùng năm cùng tháng, nhưng chết cùng tháng cùng năm, oa ha ha ha!

Bất quá Hồng Phi không muốn chết cùng một chỗ với hắn, thời điểm tiếp cận góc chết, nàng... đột nhiên biến mất.

[Mật ngữ][Thiên Thượng Hồng Phi]: Sử dụng động tác nhân vật, nhảy qua.

[Mật ngữ][Vô Thanh Vô Túc]: Nga.

Nhảy theo, cũng đồng loạt biến mất.

Hoá ra, đây là lối tắt đi đến Ngũ Đạo Luân Hồi.

Thiên Hạ Huyền Ca phóng to bản đồ, nhìn kỹ mới thấy nơi này có một con đường hẹp giao nhau với Ngũ Đạo Luân Hồi, nghĩ hai người kia đi xuyên qua nơi đó, vội vàng thao tác nhân vật nhảy vào kẻ hở bên trong.

Kẹt... nhân vật bị mắc kẹt.

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Đừng tới đây!

Không còn kịp rồi, Quả Táo Cửa Hera đi theo sau hắn, cũng hoa lệ bị mắc kẹt.

Vô Thanh Vô Túc thấy thế, cũng không tiếp tục chạy nữa, ngược lại ngạo nghễ đi đến trước mặt hai người bọn họ, dùng động tác múa may nhảy lên nhảy xuống, rất có hương vị giương nanh múa vuốt.

[Vô Thanh Vô Túc]: Đuổi a! Ha ha, cho bọn ngươi đuổi, hừ!

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Đừng có đứng gần quá, tuy bọn họ không động đây được, nhưng vẫn có thể công kích.

Lời này đã nhắc nhở Thiên Hạ Huyền Ca, dây cung căng lên, Tiên nữ tán hoa phóng xuất.

Tốc độ uống máu của Vô Thanh Vô Túc không nhanh như tốc độ chạy trốn, tốn thêm một viên kim đan nữa, tất cả công kích đều biến thành miss, rất chói mắt, rất chói mắt.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Bọn họ là đệ tử, cho dù thân được kỹ năng của cung thủ, lực công kích cao hơn người, nhưng phạm vi tấn công lại nhỏ hơn. Người có thể đứng ở ngoài $\frac{1}{2}$ màn hình đánh bọn chúng.

Đánh ra những dòng này, Hồng Phi ngồi trước máy tính ngả người ra sau cười.

Dạy người hành hung, nằng, nằng thật sự rất xấu.

Vô Thanh Vô Túc lùi ra sau vài bước, quả nhiên gương cung bắn hai người.

Bất quá công kích vài cái liền ngừng lại.

Giết chết bọn chúng trở về mất thì không vui, không bằng để cho bọn họ bắt kẹt trong này, từ từ chơi đùa.

[Vô Thanh Vô Túc]: Người khẳng định chán ghét bọn chúng?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta có thể không chán ghét sao?

[Vô Thanh Vô Túc]: -,- hẳn là.

[Vô Thanh Vô Túc]: Vậy đem cơ hội giết bọn chúng nhường cho người.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Giết không được.

[Vô Thanh Vô Túc]: Tại sao?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta là kiếm khách, t__t phạm vi công kích quá nhỏ.

[Vô Thanh Vô Túc]: - - !!

Trong trò chơi Thiên Địa này, phạm vi công kích của cung thủ là cao nhất, hơn $\frac{1}{2}$ màn hình, tiếp đó là đệ tử (thân kỹ năng của cung thủ hoặc pháp sư) cùng pháp sư. Kiếm khách, ngoài trừ một chiêu công kích tầm xa(tỷ như địa bái cửu kiếm dùng để giết Đê điều hoa lệ lúc trước) được khoảng non nửa màn hình, còn lại đều là lấy cứng đối cứng.

[Vô Thanh Vô Túc]: Ta đây giúp người báo thù.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Hảo a hảo a.

[Vô Thanh Vô Túc]: Có điều kiện.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Cái gì?

[Vô Thanh Vô Túc]: Gả cho ta đi.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Còn không bằng ta tìm cung thủ đến giết bọn chúng.

[Vô Thanh Vô Túc]:

Chưa từ bỏ ý định a, chưa từ bỏ ý định.

[Vô Thanh Vô Túc]: Chuẩn bị tiếp tục chơi thiên Địa?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta đã không muốn chơi.

[Vô Thanh Vô Túc]: vậy sao online?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Cảm tạ hiệp sĩ trượng nghĩa có được không?

Có hy vọng!

[Vô Thanh Vô Túc]: Nếu cảm tạ ta, chỉ bằng lấy thân tương hứa ^__^

[Vô Thanh Vô Túc]: Nếu người cảm thấy uỷ khuất, ta gả cho người cũng được.

Phốc... có nhiều kinh nghiệm phun cà phê, Hồng Phi giờ đã luyện thành bản sự nuốt ngược trở vào, rốt cuộc cũng giúp cho màn hình máy tính tránh được tai ương.

Vô Thanh Vô Túc này trước kia không phải rất tiểu bạch sao? Từ lúc nào lại trở nên mỗ nhọn như vậy, cả nàng cũng không đối phó nổi.

Còn không biết nên trả lời hần như thế nào cho tốt, Thiên Hạ Huyền Ca cùng Quả Táo Cửa Hera đã lên tiếng mắng chửi.

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Vô Thanh Vô Túc người làm mất mặt nam nhi chúng ta.

[Quả Táo Cửa Hera]: Thiên Thượng Hồng Phi nhân yêu không biết xấu hổ, đi khắp nơi câu dẫn nam nhân, bại hoại.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta nói này loạn luân đồ đệ, nữ hài tử tốt nhất là nên giữ miệng mồm sạch sẽ, không ngừng nói tục, cho dù có xinh đẹp, nam nhân cũng không hứng thú.

[Quả Táo Cửa Hera]: Ha ha ha! Người đừng quên lão công của người là do ai cướp, so mị lực? Người so với lão nương kém nhiều lắm.

[Quả Táo Cửa Hera]: Người không chịu cùng Huyền Ca gặp mặt, thậm chí tán gẫu cũng không chịu, hoặc là gay, không thì xấu xí, không nhận ra hình người. Vô Thanh Vô Túc người mắt có bị sao không vậy? Loại tiện nhân này cũng để ý?

[Vô Thanh Vô Túc]: Không để ý nàng thì để ý người a? Nữ hài tử miệng không sạch sẽ, bốn công tử mới không hứng thú.

[Quả Táo Cửa Hera]: Người....

[Vô Thanh Vô Túc]: Lại nói, Hồng Phi của ta mà tranh nam nhân với người? Người cũng tự đề cao mình quá, nam nhân có nhân phẩm như Thiên Hạ Huyền Ca, nàng coi như rác rưởi ném đi, còn người thì lại coi là bảo bối.

Hồng Phi của ta... ách.

Bất quá xem hần đang nói giúp cho mình, vậy không cần vạch trần hần.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Vô Thanh Vô Túc của ta, không cần nhiều lời với bọn họ, chúng ta đi.

[Vô Thanh Vô Túc](phỏng chừng đang lảng lảng vì câu nói Vô Thanh Vô Túc của ta): Nga.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Thiên Hạ Huyền Ca, hoặc là tự sát trở về, hai là cầu cứu GM, chính mình chọn đi.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: A, quên nói cho người, người hiện tại là hồng danh.

Hồng danh sau khi chết tỷ lệ bạo trang bị là 100% , đặc biệt là tên gia hỏa có trang bị cực phẩm như Thiên Hạ Huyền Ca, chính là bất cứ kẻ nào cũng mong muốn thử.

Nhưng Vô Thanh Vô Túc dd của chúng ta hiển nhiên bất mãn việc này, mua lấy hai cái loa thế giới, bắt đầu hô ba la.

[loa thế giới][Vô Thanh Vô Túc]: Mau qua Ngũ Đạo Luân Hồi, tọa độ 135,341 , con gà chọi hồng danh Thiên Hạ Huyền Ca bị mắc kẹt.

[loa thế giới][Vô Thanh Vô Túc]: Nhớ mang theo acc phụ cung thủ đến, bạo trang bị mới không sợ trả thù, oa oa!

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Người –!

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Vô Thanh Vô Túc, hữu thù bất báo phi quân tử.

[Vô Thanh Vô Túc]: Đến đây đi đến đây đi, bốn công tử sẽ lấy kim đan hảo hảo hầu hạ người.

Nói xong, hai người không mang theo một kiện trang bị rời đi, đem chuyện ngược đãi Thiên Hạ Huyền Ca giao cho nhóm dân chúng cùng khổ.

[Vô Thanh Vô Túc]: Hiện tại đi đâu?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Không đi, ta logout.

[Vô Thanh Vô Túc]: Nhanh như vậy? còn online không?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ách....

[Vô Thanh Vô Túc]: Online đi online đi online đi.....

[Vô Thanh Vô Túc]: Online đi online đi online đi.....

[Vô Thanh Vô Túc]: Online đi online đi online đi.....

[Vô Thanh Vô Túc]: Online đi online đi online đi.....

[Vô Thanh Vô Túc]: Online đi online đi online đi.....

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Xem tình huống ^__^

[Vô Thanh Vô Túc]: Vậy là nhận lời? Ha ha ha , thật tốt quá.

[Vô Thanh Vô Túc]: Đúng rồi, trang bị Athena của người không phải bị huỷ rồi, sao? Như thế nào lại còn?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Đờ thời trang miễn phí.

Bởi vì y phục Athena quá ít, nhưng nữ ngoạn gia lại rất thích, cho nên công ty trò cho phát miễn phí, mỗi người chỉ có thể nhận một lần, thời gian sử dụng là một ngày, không thể giao dịch.

[Vô Thanh Vô Túc]: Ách, nhưng miễn phí không có hiệu quả?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Acc này lâu không đăng nhập, hệ thống thưởng cho một viên tiểu hoàn đan.

Công dụng của tiểu hoàn đan: Một lần ngăn cản nhất kích trí mạng.

[Vô Thanh Vô Túc]: Ha ha! Thiên Hạ Huyền Ca chắc sẽ nghĩ người không phá bỏ bộ Athena, cái này nhìn được nhưng không sờ được, cho bọn họ khổ sở đến chết.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: A, ta logout!

[Vô Thanh Vô Túc]: Từ từ.

Nói xong mời nàng làm hảo hữu.

Hồng Phi do dự một hồi, lựa chọn đồng ý.Chương 14.

Hồng Phi logout khỏi acc Thiên Thượng Hồng Phi, lại sợ bị người ta hoài nghi, không dám ngay lập tức đăng nhập vào Tiểu Tước Ưu Thương, thẳng đến 10h tối, khó khăn lắm mới online.

Vô Thanh Vô Túc nhìn thấy nữ thần trong mộng, hoan hoan hỉ hỉ, kéo Ly Thương Chi Tuyết tán gẫu trên tần số bang hội.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: A Ly! Bản công tử hôm nay gặp may! Ha ha, có biết xảy ra chuyện gì không?

Ly Thương Chi Tuyết không thích nói chuyện trong bang hội, dù Vô Thanh Vô Túc điểm đích danh hắn, hắn cũng không đáp lại nửa chữ.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: A Ly a Ly!!

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Tử A Ly tử a Ly!!

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Xú A Ly xú a Ly!!

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Người còn không lên tiếng, bốn công tử liền đem Tiểu ưu....

[Bang hội][Ly Thương Chi Tuyết]: ?

Đại thần quả thực một chữ ngàn vàng a.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc](cười to): Có muốn biết không?

[Bang hội][Ly Thương Chi Tuyết]: Không muốn

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Tiểu ưu... gọi tiểu ưu, có chuyện quang trọng muốn nói cho người.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Đây.

[Bang hội][Ly Thương Chi Tuyết]: Nói đi.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: A Ly người muốn biết? Bản công tử không nói cho người, hừ hừ, tức chết người tức chết người tức chết người.

[Bang hội][Mị Vũ Chi Giả](lắc đầu): Vô Thanh Vô Túc người muốn chết thì nói một tiếng, không cần làm đại thần phí thời gian vác vũ khí đến giết người.

[Bang hội][Ly Thương Chi Tuyết]: A, quên đi.

[Bang hội][Tiểu Tiểu Tích Đáp]: Ha ha ha ha... người lại bị vô thị.

[Bang hội][Hong Phi người hầu 1]: Thực đáng thương.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: -_-!!

Cách một hồi, Vô Thanh Vô Túc lại nhịn không được.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: A Ly, người hỏi ta có chuyện gì đi... hỏi nha hỏi nha.

[Bang hội][Ly Thương Chi Tuyết]: Không có hứng thú.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Người khi dễ ta. Tiểu ưu, Tiểu ưu đáng yêu đến đây, Vô Thanh ca ca nói cho người một bí mật.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Cái gì?

[Bang hội][Ly Thương Chi Tuyết]: Nói đi, việc gì?

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Hắc hắc! Nói cho các người, buổi chiều nay bản công tử gặp được Thiên Thượng Hồng Phi, hơn nữa cùng nàng kết tình hữu nghị thâm hậu, tin tưởng tương lai không xa, có thể đem tình hữu nghị thăng cấp thành tình yêu. Ha ha...

Hồng Phi quỳnh lên.

Ai cùng người hữu nghị thâm hậu? Ai cùng người thăng cấp thành tình yêu? Tử Vô Thanh! Phá hư thanh danh của ta.

[Bang hội][Ly Thương Chi Tuyết]: Người không phải đem nàng liệt vào tử địch sao?

Một câu, đâm thẳng vào trái tim đỏ rực đang nhảy nhót mãnh liệt của Vô Thanh Vô Túc.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: A Ly... về sau người vẫn nên, ân, bảo trì bộ dạng im lặng là vàng của người đi.

[Bang hội][Hong Phi người hầu 1]: Cái gì? Người gặp chủ nhân? Tại sao không thông tri ta?

[Bang hội][Hong Phi người hầu 2]: Tại sao tại sao?

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Hừ! Thế giới riêng của hai người, kẻ khác đừng đến quấy rầy.

Hồng Phi lại quỳnh.

Ai cùng người thế giới hai người? Người coi Thiên Hạ Huyền Ca và Quả Táo Của Hera là người chết a?

[Bang hội][Thần Phong Nhất Thụ]: Đáng thương a, thật lâu không chạm vào nữ nhân, ở đó mà yy đi.

Thật lâu không chạm—nữ nhân?

Không hổ là đại thần sắc tình bại lộ cuồng, một khi đã lên tiếng, làm cho người ta miên man bất định, máu mũi chảy loạn.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Bản công tử không phải là người, bản công tử luôn thủ thân như ngọc.

[Bang hội][Bồ Đào Đa Đa]: Như ngọc cái đầu người! Người quên sự thật bị Thần Phong sama và Ly Thương Chi Tuyết áp rồi hay sao?

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Ai bị áp? Có áp cũng là ta áp bọn hần!

[Bang hội][Tiểu Tiểu Tích Đáp]: Nga... phải áp cũng là người áp bọn họ.... ha ha, quả nhiên là có gian tình, ta phải chụp lại.

[Bang hội][Hong Phi người hầu 3]: Ta phải nói cho chủ nhân. Vứt tình hữu nghị thâm hậu, vứt cái gì thắng hoa thành tình yêu, chủ nhân là của mọi người, người mà cũng xứng chiếm lấy.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Không a, ta không áp bọn họ a! A Viễn, a Ly, các người chứng minh cho ta a!

[Bang hội][Thần Phong Nhất Thụ]: ^ _ ^

[Bang hội][Ly Thương Chi Tuyết]: Ngu ngốc.

Sau khi bị mọi người khinh bỉ, Vô Thanh Vô Túc cuối cùng cũng yên tĩnh, bắt quá ngọn lửa tình yêu thiêu đốt, sao có thể tắt nhanh như vậy, vì thế một lúc sau lại ngốc đầu lên.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Ta quyết định, 10 phút sau tiến hành hoạt động bang hội, chúng ta đi giết boss Bối Lạp Tư Thông.

Boss Bối Lạp Tư Thông, là boss cuối cùng trong bản sao mới được mở ra ngày hôm nay, nghe nói khi chết sẽ rớt ra th yêu phù cấp 100, hoàng ngân cùng thanh đồng cấp 6, một kiện thủy tinh khả giáp. Từ lúc mở ra buổi chiều, các đại bang đều đã khiêu chiến qua, bất quá đều bị diệt cả đoàn, hiện tại thảo luận hàng đầu trên diễn đàn chính là làm sao giết được boss này.

Đáng thương chúng thành viên gia nhập Thần Phong bang hội lâu như vậy, chưa bao giờ tham gia bất cứ hoạt động gì, vừa nghe thấy hoạt động tập thể đã không thêm để ý đến việc boss cường hãn đến mức nào, toàn bộ đã báo danh tham gia....

Mà Hồng Phi nữ thần của chúng ta... cũng là hai mắt sáng ngời đi báo danh.

Ân, cũng khó trách nàng, thân là đại thần, còn là đại thần hiếm có, rụt rè là phải, bởi vậy bằng hữu rất ít, cũng chưa từng gia nhập bang hội... cho nên, có được hoạt động bang hội lớn như vậy cũng là lần đầu tiên.

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Boss Bối Lạp Tư Thông máu nhiều công cao, nhiều bang hội đã bị diệt cả đoàn, phỏng chừng khi đánh hần không thể gõ chữ, cho nên hết thảy dùng kênh ngữ âm chỉ huy đi.

[Bang hội][Tiểu Tiểu Tích Đáp]: Tán thành.

[Bang hội][Hong Phi người hầu 1]: Vừa lúc có thể nghe được giọng nói của Ly Thương đại thần, hảo hưng phần a.

[Bang hội][Bồ Đào Đa Đa]: Kỳ thực ta có chút tò mò với giọng nói của Thần Phong Nhất Thụ.

[Bang hội][Ly Thương Chi Tuyết]: Ta cũng muốn nghe xem thanh âm của người hầu rốt cuộc là dạng gì.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Ta... ta không tán gẫu.

[Bang hội][Thần Phong Nhất Thụ]: Tiểu ưu thương nhi... người làm ca ca thương tâm.

[Bang hội][Tiểu Tước Ưu Thương]: Ngại quá, ta đeo tai nghe lên, nghe các người chỉ huy được không? Ta phát thệ, không tán gẫu không gặp mặt...

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: Gì a, đã phát thệ thì không nên phá bỏ, coi chừng thiên lôi đánh xuống. Tiểu ưu a, người chỉ cần nghe giọng nói mê người của ca ca, không cần nói chuyện.

[Bang hội][Thần Phong Nhất Thụ]: Vô sỉ, a Ly người mặc kệ hần không trông nom, để mặc hần đi quấy nhiễu tình dục người hầu của người?

[Bang hội][Ly Thương Chi Tuyết]: Muốn ta đem những gì vừa chụp được đưa cho Thiên Thượng Hồng Phi?

[Bang hội][Vô Thanh Vô Túc]: -0-!! A Ly, ta hận người!!!

[Bang hội][Mị Vũ Chi Giả]: Được rồi, đừng nhiều lời vô nghĩa, ta đã lập một phòng, mọi người vào đó nói chuyện đi, mật mã là 123321.

Hồng Phi mở phòng tán gẫu, tìm được phòng, nhập vào mật mã, bắt đầu đăng nhập.

Ở bên trong đã có hai ba người đang tán gẫu.

“Hai, ta là Mị Vũ Chi Giả, mọi người có thể bảo ta là tiểu mị.”

Thanh âm giống như trong tưởng tượng của Hồng Phi, có hương vị trầm ổn của tỷ tỷ trong nhà.

“Ta là số 1.”

“Ta là số 2.”

“Ta là số 3.”

Tên không sai biệt, thanh âm cũng không tệ lắm...

“Ta Là Tân Nhân, mọi người buổi tối tốt lành.”

“Dựa vào! Tân nhân cư nhiên là nam? Người chơi nick nữ?” Lại một thanh âm vang lên, ngừng một chút, lại nói tiếp “Ta là Tiểu Tiểu Tích Đáp.”

“Ta là Bồ Đào Đa Đa.”

“Hai... bản công tử cũng đến.”

Nghe được giọng nói của Vô Thanh Vô Tức làm cho Hồng Phi lắp bắp kinh hãi. Nguyên bản vốn tưởng giọng hắn rất khô cứng, giống như tiếng tranh cãi ồn ào, nhưng kỳ thực trong đó lại phát hiện có điểm trầm thấp, nếu buổi tối trước khi đi ngủ hát nhạc nhẹ, phỏng chừng có thể rất nhanh ru người ta ngủ, ôn nhu an tường.

Cho nên, người không thể chỉ nhìn tướng mạo, giọng nói không đại biểu tính cách một người a.

“A Ly, a Ly! Nói chuyện.”

Kêu to như vậy, làm người ta khó chịu nha. Bất quá trong tai nữ hài tử, lại mang một phong vị khác.

“Ân.”

Đại thần vẫn duy trì hình tượng ít nói, chỉ phát ra mỗi một âm tiết, nhưng cũng đủ để cho chúng nữ thét chói tai.

Có điểm lười nhác, có chút thuận hậu, làm cho người ta vô phương chống cự.

“Người hầu có đến đây không?”

Hồng Phi bị tiếng nói này hấp dẫn, thiếu chút nữa phát ra âm thanh, hoàn hảo lập tức khôi phục tinh thần, gõ nhanh hai chữ.

“Đến đây.”

“A, a, đã đông đủ.” Thần Phong Nhất Thụ là người xuất hiện cuối cùng, tiếng nói của hắn đích thực không làm cho người ta thất vọng, có một loại hương vị đặc biệt, hơn nữa, làm người ta cảm thấy có chút quen thuộc....

“Thực chậm.” Vô Thanh Vô Tức lầm bầm một tiếng.

“Nhìn diễn đàn.”

“Nghiên cứu...” Hồng Phi chủ động đánh một hàng chữ.

“Ân. Các ngươi biết nguyên nhân các bang hội khác bị diệt cả đoàn không?”

“Như thế nào?”

“Bối Lạ Tư Thông công kích quần thể trong phạm vi 180 độ, thương tổn thấp nhất là 3 vạn+.”

3 vạn+, cho dù là võ giả mãn cấp có sức phòng ngự cao nhất cũng không thể ngăn được một kích.

“Trách không được...”

“Bất quá ta có một đề nghị.”

“Nghĩ ra kế hay? Không hồ là a Viễn, đối với trò chơi tiến công chiếm đóng đều rất quen thuộc.”

Hồng Phi cũng phi thường tán thưởng những kiến giải của Thần Phong Nhất Thụ trong trò chơi, bởi vậy xem nhẹ hai chữ a Viễn, vĩnh tai lên nghe.

Bên kia truyền đến một trận cười khẽ “Biện pháp giết boss ta không có, bất quá nếu công kích của Bối Lạp Tư Thông cao như thế, chúng ta có mặc trang bị hay không cũng như nhau, không bằng, loã chiến đi.”

Hồng Phi quay đầu, lệ rơi đầy mặt, Thần Phong Nhất Thụ này, đầu óc có thể bình thường một chút được không?

Bất quá đầu óc không bình thường hiển nhiên không chỉ có một vị, đề nghị đáng kinh như thế lại được đa số phiếu thông qua. Duy chỉ có Hồng Phi cùng Ly Thương Chi Tuyết kiên quyết không chịu.

“A Ly! Nếu người không thoát, bản công tử sẽ thân chinh đi máy bay đến thoát quần áo thật của người.”

“A, người đánh thắng được hấn sao?” Thần Phong Nhất Thụ sama ở bên cạnh tạt gáo nước lạnh.

“Đánh... bất quá...ô...”

“Bất quá người có thể mua vé đến chỗ Tiểu ưu thương nhi thoát quần áo của nàng.” Thần Phong sama chỉ sợ thiên hạ không loạn.

“Không được, có thoát cũng phải thoát của Hồng Phi nhà ta.” Oa oa, nghĩ cảnh y liên chảy máu mũi.

“Vô Thanh chết tiệt, người dám khinh nhờn chủ nhân của chúng ta.” Quả nhiên khiến cho chúng người hầu của Hồng Phi cảm phẫn.

Gân xanh trên trán Hồng Phi nổi lên, nhịn thật lâu mới không nhảy ra mà nói:

Ưu Thương là nàng.

Hồng Phi cũng là nàng.

Thoát cái đầu người mà thoát.

“Ta mặc kệ. A Ly người nếu không thoát, ta nói cho Tiểu ưu người.”

Ly Thương Chi Tuyết ho khan một tiếng, thoả hiệp “Được rồi.”

“Bất quá, người hầu nàng không phải thoát.”

-0-! Không hồ là chủ nhân a. Bảo vệ trong sạch cho nàng.

“Có điều người hầu phải mặc y phục của người hầu.”

Nói xong, nhấn vào thương thành trong trò chơi, mua một bộ y phục nô tỳ mới nhất, giao dịch với Tiểu Tước Ưu Thương.

Hồng Phi nhận lấy, vừa thấy trực tiếp nằm ngay đơ.

Không biết mấy tên thiết kế y phục trong Thiên Địa biến thái hay cố tình chơi ác, y phục mới của người hầu đối từ y phục thông thường thành điểm lệ mê người (điều chỉnh góc độ một chút là có thể thấy được phần lót màu hồng), tất chân màu đen có nhiều lỗ hồng, màu da, đùi nhìn không sót thứ gì, cái nơ con bướm vốn kết trên ngực cũng buông lỏng một chút, ngẫu nhiên có thể nhìn thấy bộ ngực phập phồng, ngay cả dây buộc tóc màu trắng trên đầu cũng rủ xuống một bên, trông giống như vừa bị chủ nhân dạy dỗ...

Mặc cái này so với loã thể càng làm cho người ta suy nghĩ ám muội hơn à nha.

“Ta vẫn là loã chiến đi.”

“Không được.” Ngay lập tức vấp phải sự phản đối mạnh mẽ.

11. Chương 11

Chương 15.

Đánh Bối Lạp Tư Thông nhiều nhất chỉ có 2 tổ, nói cách khác boss Bối chỉ tiếp kiến 16 người, nhiều hơn không gặp.

Hồng Phi bọn họ tổng cộng có 12 người, chia làm hai tổ.

Thời điểm phân công công tác, phát hiện một vấn đề thực cấp thiết, bang hội có hơn 10 người, pháp sư không thiếu, chiến sĩ không thiếu, cung thủ không thiếu, thợ rèn cũng có, duy độc chỉ thiếu có mục sư -0-!

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Tiểu Tước Ưu Thương. Hồng Phi đã có acc cấp cao như vậy, acc phụ tất nhiên không dụng tâm luyện cấp, thường xuyên trà trộn trong đám người uống nước ăn cơm nói chuyện phiếm, mặc kệ những việc khác. Bởi vậy tuy đã là dị sĩ, nhưng một điểm kỹ năng cũng chưa từng dùng qua. Đây cũng có thể coi là acc có tính cơ động vô hạn – tỷ như lúc này bang hội thiếu thầy thuốc, nàng đương nhiên phải gánh lấy trách nhiệm cứu tử phù thương.

“Tiểu ưu

người theo chúng ta đi.”

“Tiểu ưu mm, làm thầy thuốc cũng không tệ nha, cứu tử phù thương là giấc mộng của nữ hài tử.”

Giấc mộng cái đầu! Bang hội nhiều mẫu như vậy, tại sao đến một cái thầy thuốc cũng không có?

Hồng Phi có một tật xấu, cung thủ, pháp sư, chiến sĩ, thích khách nàng đều chơi hết, chỉ duy độc không chơi mục sư. Tuy mục sư cũng có kỹ năng, nhưng tác dụng chủ yếu là thêm buff và cứu người. Hồng Phi không phải người theo chủ nghĩa hòa bình, cái loại đứng sau lưng người khác, việc làm xiêm y cho người khác nàng mặc kệ.

Bất quá tình thế cấp bách, hiện tại mục sư là chức nghiệp khan hiếm, đây lại cũng chỉ là acc phụ, thế nên Hồng Phi liền an ủi chính mình, coi như bổ sung một ít tri thức về các chức nghiệp của Thiên Địa đi.

Vì thế sử dụng thâm kỹ năng, ở chủ thành A-Ten tìm một số thầy thuốc thâm kỹ năng hồi phục sinh mệnh, phong chi chúc phúc, khởi tử hồi sinh, tỉnh giấc quang hoàn, thần thánh quang huy, chân khí hộ thể ...v...v... nhìn thấy nhiều trạng thái cùng kỹ năng như vậy, Hồng Phi có chút đau đầu. Nàng... quả nhiên không thích hợp làm thầy thuốc a.

Tổng cộng có hai đội ngũ, chỉ có một thầy thuốc là không đủ, mọi người gãi đầu gãi tai một lúc, rốt cuộc nhớ đến acc trước của Lưu Ly tiểu dd hiện giờ đã đi ngủ... tuy cấp bậc thấp, nhưng tốt xấu cũng là mục sư, chộp tới chộp tới.

Tuyệt đại thần cũng nghĩ như Hồng Phi, đời này chưa từng tham gia hoạt động bang hội, khi nghe thấy có nhiều người cùng nhau đánh boss cũng là tâm động vạn phần, vì vậy đối với đề nghị giết hại đóa hoa tương lai của tổ quốc không chút nào dị nghị, ngược lại kiên định bước tới, trực tiếp đem Lưu Hoả dd hiện đang ngủ chảy nước miếng bắt đến.

“Ca ca” Lưu Hoả tiểu bằng hừ dụi dụi đôi mắt nhấp nhem “Trời đã sáng rồi sao?”

“Vào acc Tuyệt Hoa Lưu Ly.”

“Không phải chính huynh nói dùng acc nữ không truy được lão bà sao?”

“Vào acc này, có thể nghe được giọng nói người hầu của ta.”

Lười giải thích, nhưng lại mang theo lực hấp dẫn chí mạng.

“Thật sự?” Khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời bừng sáng, đầu không mê, chân không loạn, bật người tỉnh dậy, chạy tới trước máy tính đăng nhập vào trò chơi.

Ước chừng 5 phút sau, những người đang ở trong phòng tán gẫu như được âm thanh của Lưu Hoả tiểu dd, tuy rằng non nớt, nhưng lại rất dễ nghe.

“Tỷ tỷ, người ở đâu.”

“Đây.”

“Tỷ tỷ, vì sao không tán gẫu, còn đánh chữ a? Là cảm nên yết hầu không thoái mái sao? Tỷ ở thành thị nào? Đã sang mùa đông rồi sao? Phải mặc nhiều quần áo nha.”

Tiểu đệ đệ 11 tuổi có thể quan tâm người khác như vậy, Hồng Phi rất cảm động, hít một hơi thật sâu, nàng đánh ra một hàng chữ.

“Ta không sinh bệnh, đừng quá lo lắng, chẳng qua tỷ tỷ phát thệ không tán gẫu.”

“Nga...” Tuy rằng ngoan ngoãn không yêu cầu, bất quá Hồng Phi có thể cảm nhận rõ sự tiếc nuối trong tiếng kêu kia.

Khụ, nếu chỉ kêu một tiếng, không tính là phá lời thề nha.

“Meo meo.”

“Mèo hoang ở đâu ra.”

-_-!!

“Meo meo meo meo.”

“A, là Tiểu ưu thương nhi.”

“Oa! Ưu thương mm người thanh âm nghe rất êm tai, mềm mại ôn nhu, người không chịu mở miệng. Ta thiếu chút nữa hoài nghi ta và người cùng là nhân yêu.”

Mềm mại ôn nhu!!

Rơi lệ

~~Kỳ thực đây mới là nguyên nhân tại sao nàng không tán gẫu ở kênh ngữ âm nha, cường thế Thiên Thượng Hồng Phi lại có giọng nói non nớt như nữ sinh, như thế nào cũng không chấp nhận được, ảnh hưởng trực tiếp tới khí chất nữ vương của nàng.

Chính đang ưu thương, lại truyền đến một tiếng “Ca! Ta không cần uống nước tăng lực a.”

“Đề cao sức chống cự.” Lý do của đại thần lúc nào cũng chính đáng.

“Ô...”

Vô Thanh Vô Túc đột nhiên bật cười “Tiểu Lưu Hoả a, người không phải không biết ca ca người lòng dạ hẹp hòi, hẳn đợi nghe thanh âm của tiểu người hầu, người ta lại không chịu, người tùy tiện nói một câu thì đã nghe được rồi, rõ ràng là ăn dấm chua thôi.”

“Thật vậy chăng? Ca ca, người cũng thích tỷ tỷ?”

“Trước tiên phải nói cho rõ, là ta nhìn trúng tỷ tỷ trước, ta sẽ không vì người là ca ca mà nhường cho người.”

Phốc... chuyện gì đang xảy ra thế này, bất quá, Ly Thương Chi Tuyết hẳn thật sự ăn dấm chua?

Hồng Phi nhìn pháp sư áo lam trên màn hình, nhất thời có chút sợ sệt.

“Đã khuya, mau đi ngủ nào.”

Hiển nhiên đối với đề tài này, đại thần thẹn thùng không dám nói tiếp, vội ho khan một tiếng, giục mọi người đi ngủ.

Tổ đội an bài như thế này.

Tiểu Tước Ưu Thương, Ly Thương Chi Tuyết, Vô Thanh Vô Túc, Thần Phong Nhất Thụ, Mị Vũ Chi Giả làm một tổ.

Ly Thương Chi Tuyết chủ công.

Vô Thanh Vô Túc chủ dẫn.

Thần Phong Nhất Thụ khiêu khích.

Tiểu Tước Ưu Thương thêm buff cộng hồi sinh.

Mị Vũ Chi Giả bảo hộ mục sư.

Một tổ khác, từ Tuyết Hoa Lưu Ly, Hồng Phi người hầu 3 người, Ta Là Tân Nhân, Bồ Đào Đa Đa, Tiểu Tiểu Tích Đáp, tạo thành một tổ chiến vô bất bại.

Lưu Ly phỉ trách thêm buff cùng trị liệu sống lại.

Ba người hầu không mạnh như Thần Phong Nhất Thụ nên luân phiên khiêu khích.

Bồ Đào Đa Đa bảo hộ.

Còn lại công kích.

Sắp đặt như vậy, chính là chiến thuật cơ bản nhất khi hạ bản sao, mọi người trong Thần Phong Ngự Tuyết đều muốn hưởng thụ cảm giác giết boss, có thể giết chết đối phương hay không kỳ thực cũng không quá để ý.

Hai tổ nhân mã thoát sạch sau khi tiến vào bản sao, đột nhiên phát hiện boss Bối Lạp Tư Thông. Nó rất to lớn, ước chừng lớn bằng 4,5 người chơi đứng song song, mặt người thân thiện, thật là quá ghê tởm.

Boss ngẫu nhiên nhìn thấy một tổ, một bên dùng 8 cái chân đầy lông di động đến chỗ bọn họ, một bên say mê nói: “Mọi người đều thích bảo ta tiểu Bối, nói diện mạo của ta đủ để cùng... so sánh. Hừ! Hừn có thể đẹp trai hơn ta, q hơn ta... nhưng ta có nhiều chân hơn hừn.”

nhất, mọi người chấn động rớt xuống một đồng da gà, bắt đầu công kích.

Hồng Phi thi triển phong chi chúc phúc cho toàn đội – gia tăng tốc độ di chuyển (này là thân của cung thủ), dùng tinh giác quang hoàn đề cao lực miễn dịch, thần thánh quang huy nâng cao hp, chân khí hộ thể cộng thêm mp. Sau đó nhanh chóng đi ra phía sau boss, miễn cho công kích 180 độ của hừn đánh trúng.

Thần Phong Ngự Tuyết thông minh dùng một chiêu Băng Thiên Tuyết, làm cho boss giảm 10% tốc độ. Lại dùng một chiêu Khô Đằng Triền Nhiễu, giảm 15% tốc độ di chuyển cùng 5% lực công kích.

Thần Phong Nhất Thụ liên tục dùng kỹ năng khiêu khích, làm cho boss cứ nhăm vào hừn mà đánh.

Vô Thanh Vô Túc đi theo sau Thần Phong Nhất Thụ, vạn nhất khiêu khích thất bại thì ngăn không cho boss quay đầu công kích Ly Thương Chi Tuyết cùng Tiểu Tước Ưu Thương.

Chẳng qua nếu giết Bối Lạp Tư Thông đơn giản như vậy thì sẽ không có nhiều bang hội cao cấp bị diệt cả đoàn. Tuy đã bị giảm tốc độ, nhưng sức chạy của nó so với người chơi bình thường kém không nhiều lắm. Tiếp theo đó Băng Thiên cùng Khô Đằng chỉ dùng được trong 10 giây, nhưng đối với nó lại chỉ có hiệu quả từ 5-7 giây, huống hồ hai kỹ năng này có thời gian chờ cách nhau những 15 giây.

Dưới sự công kích của boss, Thần Phong Nhất Thụ rất nhanh bị hạ sát, hừn không nghĩ đến mặt mũi, nằm ở trên đất chụp một bức ảnh làm kỷ niệm.

Vô Thanh Vô Túc dẫn dụ sự chú ý của boss, Hồng Phi thừa cơ phục sinh Thần Phong Nhất Thụ.

Ly Thương Chi Tuyết đã dùng qua ma pháp, kỹ năng hiện tại đang trong thời gian chờ, Mị Vũ Chi Giả đi lên phóng xuất Khổn Thiên Tác, phát hiện tiểu Bối tuy có chừng lại nhưng không bị trói buộc, kỹ năng không có hiệu quả, vì thế Mị Vũ Chi Giả cũng bị giết.

“Trước tách ra chạy trốn.” Thần Phong Nhất Thụ sửa lại ngữ khí cợt nhả mọi khi, bắt đầu chỉ huy “Chờ a Ly đóng băng nó, mọi người hãy lại gần.”

“Ân.”

“Biết.”

Nguyên bản năm ba tốp hợp thành một đoàn, theo bốn phương tám hướng chạy trốn, trong khoảng thời gian ngắn làm tiểu Bối chạy đông chạy tây, thật có chút hương vị chơi rượt bắt.

Mọi người cũng coi như chơi đến nghiện, cũng không quản nó khùng bố cỡ nào, cứ thế đùa giỡn vui vẻ.

Tiểu Bối chạy theo Bồ Đào Đa Đa nhiều hơn, Vô Thanh Vô Túc tiến lên chụp ảnh thân mật, chụp xong nằm ngay đơ, bất quá vẫn như cũ đặc ý dào dạt kêu gào đáng người hoàn mỹ của hắn cùng tiểu Bối chụp ảnh chung. Hồng Phi đi lên cứu sống hắn, bất hạnh bị tiểu Bối nhìn trúng. Ly Thương Chi Tuyết đi lên phóng ra một hỏa cầu, chuyển dời sự chú ý của nó, lúc bị nó công kích cũng là lúc Vô Thanh Vô Túc sống lại, Ly Thương Chi Tuyết lấy hắn làm đệm lưng tránh được một kiếp. Chỉ thương cho Vô Thanh Vô Túc vừa mới bò từ trên đất dầy đã nhanh chóng ngã sấp xuống.

“A Ly! Người rất đê tiện.”

“Cám ơn.”

“Hắn luôn luôn như vậy.” Thần Phong Nhất Thụ sama nở nụ cười.

“Ta nói, tiểu Bối quả thực rất đàn ông.” Thường thức cái đẹp của Hồng Phi người hầu 1 hiển nhiên vô cùng đặc biệt.

“Đích xác, rất lợi hại.” số 2 cũng không kém.

“Ta nói, cùng chủ nhân của chúng ta có vài phần giống nhau.”

“Đúng a đúng a.”

Hồng Phi - ____-!!

Nàng rõ ràng rất đẹp mà, mặc kệ là trò chơi hay người đời! Ánh mắt vậy là sao chứ? Hừ!

Chơi như vậy đến mười mấy phút, mọi người cũng đã đến lúc cạn kiệt lương tuyệt, lúc này mới nhớ tới mục đích của bọn họ đến đây là giết boss, không phải chơi trốn tìm....

Hồng Phi nhìn hồi lâu, có chút thăm dò tình thế, trong lòng âm thầm hiện ra một ý tưởng, nếu dựa vào cái này thì cho dù không phải là cao thủ cũng có thể giết chết được boss....

Nhất thời có chút hưng phấn, lại có chút nóng lòng muốn thử. Hồng Phi nhin không được nói ra tiếng “Luân phiên, luân phiên có lẽ sẽ giết được nó.”

“Hử?”

“Nơi này công kích của Ly Thương là cao nhất, hắn phụ trách công kích đằng sau boss, toàn bộ những người khác phụ trách luân phiên giữ quái, đừng cho nó quay đầu lại công kích hắn. Ta cùng Lưu Hoả phụ trách khởi tử hồi sinh, như thế sẽ không mất kinh nghiệm.”

“Ý kiến hay! Nơi này nhiều người như vậy, muốn giết hết cũng không ứng phó nổi đâu.”

“Biết.” Tuyết đại nhân cũng vuốt cằm đồng ý.

“Không có ý kiến.”

“Cái gì?” Thần Phong Nhất Thụ sama vừa mới đi wc, không nghe được giọng nói của Hồng Phi.

Vô Thanh Vô Túc đem những đề nghị của Hồng Phi nói lại một lần, cũng đạt được sự đồng ý của Thần Phong Nhất Thụ.

Vì thế hoạt động luân phiên – bắt đầu.

12. Chương 12

Chương 16.

Ý tưởng của Hồng Phi thật hữu hiệu, hoặc có thể nói, ở trong một số trò chơi, đánh luân phiên là phương pháp trực tiếp nhất, công hiệu nhất. Đương nhiên, những bang hội khác không phải chưa từng nghĩ đến, nhưng bọn họ bị diệt cả đoàn là do không có mục sư hoặc dị sĩ không thâm kỹ năng hồi sinh của mục sư để sống lại những người khác, cho nên thất bại. Mọi người trong Thần Phong Ngự Tuyết bình thường đều cùng nhau đánh quái, tình cảm thâm hậu, đối với sự hiểu biết lẫn nhau cũng thâm hậu, bởi vậy trong lúc luân phiên dẫn quái, bọn họ luôn phối hợp ăn ý, đảm bảo cho hai tiểu thầy thuốc đứng ở hai góc không bị quái giết chết, đây mới là mấu chốt thành công của bọn họ.

Bởi vì là bang hội đầu tiên giết được boss, cho nên tiểu Bối cũng rất hào phóng, thưởng cho mỗi người một món lễ vật, tự động để vào trong hành trang của bọn họ.

Ly Thương Chi Tuyết lấy được một kiện huyền thiên tinh giáp. Pháp sư mặc áo giáp phòng ngự cao như thế, quả đúng là nghịch thiên -0-!!

Thần Phong Nhất Thụ đạt được thu yêu phù cấp 100 làm cho hắn rất là hài lòng, la hét muốn đi bắt một con Vô Thân Độc Nhãn đến cho Ưu Thương làm sủng vật.

Hồng Phi nghĩ đến bộ dạng giống như nồi cháo sôi sùng sục của Vô Thân Độc Nhãn, cả người không nhịn được run lên bần bật.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Cám ơn, ta không cần.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Không cảm khách sáo. Ca ca tin tưởng với khiếu thẩm mỹ của Tiểu ưu thương nhi khẳng định sẽ rất thích nó.

[Tiểu Tước Ưu Thương]:

Mọi người đều rất vui vẻ với lễ vật của mình, dù sao những thứ linh tinh như thanh đồng cấp 5 coi như là thần vật độc nhất vô nhị.

[Tuyết Hoa Lưu Ly]: Tỷ tỷ, người nhận được vật gì?

Hồng Phi lúc này mới nhớ mình còn chưa có xem qua lễ vật, vội thao tác nhân vật mở hành trang.

Đợi đến khi mở hành trang, rõ ràng thấy nhiều thêm một kiện y phục, vừa xuyên ở trên người, Hồng Phi buồn bực muốn chết.

Vì sao vì sao a!

Vì sao lại là một bộ y phục người hầu? Nàng làm nữ vương, nữ thần, không cần làm nữ phó, ô...

Sau khi hoạt động bang hội kết thúc, Mị Vũ Chi Giả đem tấm ảnh chụp boss ngã xuống post lên diễn đàn, làm ra sự oanh động không nhỏ.

Dù sao sau khi đệ nhất bang hội giết boss thất bại, một tiểu bang phái vô danh lại cư nhiên giết được tiểu Bối, hơn nữa là lỏa chiến, đây là loại sự kiện khiến cho người ta khiếp sợ cỡ nào.

Đương nhiên những người tán thưởng có nhiều, những kẻ khinh bỉ cũng không ít.

Có người nói, Thần Phong Ngự Tuyết có người đứng đầu sever – pháp sư Ly Thương Chi Tuyết với lực công kích cao, lại có chuyên gia bày binh bố trận nổi tiếng toàn sever Thần Phong Nhất Thụ, giết tiểu Bối cũng là trong tầm tay, không có gì đáng để sùng bái.

Nhưng lập tức có người phản bác: Trừ bỏ 2 nhân vật cao cấp, những hội viên còn lại cấp bậc không tính là cao, thấp nhất là cấp 45, còn đầu chia đều xuống dưới, căn bản không thể so với Ta Vì Ai Cuồng thống lĩnh bang chúng của Ngọa Hổ Tàng Long, người ta đều là những vị đã ngoài 72 cấp, đứng top 50 trong bảng xếp hạng cao thủ. (t_t, Vô Thanh Vô Tịch rơi lệ, bản chiến sĩ cũng đứng trong top 100, tại sao không nhắc đến ta?)

Quả Táo Cửa Hera thấy bang hội của Vô Thanh Vô Túc, không cần xem giới thiệu về boss đã nóng vội post bài trả lời: Vô Thanh Vô Túc trong sever có tiếng là chiến sĩ nhân dân tệ, có thể lỏa chiến giết chết tiểu Bối, khẳng định là đốt tiền ăn kim đan, không tính có bổn sự.

Mới vừa post xong, khiến cho trăm người chơi cuồng nhiệt post bài, tất cả đều cười nhạo nàng ngay đến kiến thức cơ bản cũng không biết.

Bởi vì giết Bối Lạp tư Thông, không thể ăn bất cứ vật phẩm nào có khả năng phá vỡ thể cân bằng của trò chơi.

Đương nhiên, trong 100 người này, có rất nhiều người là acc phụ của người trong Thần Phong Ngự Tuyết.....

Nếu đã xác định chuyển chức, Hồng Phi tự nhiên cũng có kỹ năng, không thể tiếp tục đi theo Lưu Hoả ăn không kinh nghiệm, liền tự mình chạy khắp nơi làm nhiệm vụ.

Bởi vì quá quen với trò chơi, tuy tốn chút thời gian đánh quái, nhưng thời gian chạy đi tìm đồ tương đối ít, luyện cấp cũng không đến nỗi quá chậm, luyện vài ngày, cư nhiên lên tới cấp 50.

Ngày hôm đó sau khi Hồng Phi login, như thường lệ chạy nhiệm vụ, ở Minh Vương Sâm Lâm thấy mấy người trong đệ nhất bang hội ý người đông thể mạnh, cư nhiên khi dễ hai người chơi ở bang phái nhỏ.

Hồng Phi không thích xen vào việc của người khác, chọc đệ nhất bang so với chọc Thiên Hạ Huyền Ca còn phiền toái hơn, tất nhiên sẽ không làm những chuyện bất hảo như thế này. Vì thế không chút suy nghĩ, lợi dụng bọn họ không chú ý vung trộm đi qua.

Hồng Phi cũng đang nhàm chán, đưa mắt nhìn một chút hai người đen đui kia là ai. Mới nhìn, bất luận như thế nào cũng không thể không nhúng tay vào.

Hai tên quỷ đen đui kia, lại là bằng hữu thân cận nhất của Thiên Thượng Hồng Phi: Lệ Băng Phong cùng Thí Thần Chi yêu.

Quên đi.

Hồng Phi lén quay trở lại.

Dùng Thiên Thượng Hồng Phi chọc Thiên Hạ Huyền Ca thì được, không thể dùng Tiểu Tước Ưu Thương chọc đệ nhất bang hội được hay sao?

Lệ Băng Phong là võ giả, cho nên vẫn tận lực nhận lấy những công kích của bọn họ lên người mình, ngược lại Thí Thần Chi yêu là cung thủ, phòng ngự thấp, những người đó cấp bậc lại cao, 2-3 nhất là có thể lấy mạng nàng.

[Bích huyết kiếm khách]: Lệ Băng Phong, ngoan ngoãn đem vũ khí khảm hoàng ngân cấp 5 giao ra đây, lão tử có thể tha cho ngươi một mạng.

[Thí Thần Chi yêu]: Phi! Ngươi tính cái gì? Đồ rác rưởi ăn cướp.

[Bích huyết kiếm khách]: Cướp? Thí Thần Chi yêu ngươi cũng thật không biết xấu hổ, vũ khí khảm hoàng ngân cấp 5 rõ ràng là của Tây Tây, ngươi mới là kẻ cướp.

[Lệ Băng Phong]: Tây Tây? Nực cười! Hoàng ngân cấp 5 này là thời điểm lúc trước Thiên Thượng Hồng Phi cùng chúng ta giết boss có được. Không tin ngươi có thể đi hỏi.

[Bích huyết kiếm khách]: Hỏi ai? Ha ha ! Ngươi muốn ta đi hỏi Thiên Thượng Hồng Phi sao? Ai cũng biết nàng không chơi nữa, không cần đem nàng đến hù dọa lão tử.

[Thí Thần Chi yêu]: Bích huyết kiếm khách, ngươi đừng không nói đạo lý, nếu hoàng ngân cấp 5 này thật sự là của Tây Tây, vậy ngươi hỏi thử xem nàng có biết tọa độ của ngàn năm Dã Nhân Vương ở đâu không?

[Bích huyết kiếm khách]: Đây là vật trước kia Tây Tây thu được, nàng không thích luyện cấp, như thế nào biết tọa độ của Dã Nhân Vương.

[Thí Thần Chi yêu]: Nếu nàng không biết tọa độ, ngươi như thế nào tin tưởng lời của nàng?

[Bích huyết kiếm khách]: Không tin nàng chẳng nhẽ tin người?

[Lệ Băng Phong]: Thèm vào! Ngọa Hổ Tàng Long các người không nói đạo lý, Yêu Yêu, cùng đánh bọn chúng.

[Thí Thần Chi yêu]: Hảo! Có bản lĩnh luân bạch bọn ta, để cho mọi người thấy Ngọa Hổ Tàng Long các người ghê tởm cỡ nào!

Nói rồi, song phương lại đánh lên.

Lệ Băng Phong phòng ngự thật cao, có hẳn che chở, những người kia tạm thời không thể đụng đến Thí Thần Chi yêu, Thí Thần Chi yêu là cung thủ, công kích gần với pháp sư, bắn một tiễn, cũng đủ để người trong Ngọa Hổ Tàng Long lãnh đủ. Nhưng đối phương người đông thế mạnh, trong thời gian dài, hồng được của Lệ Băng Phong rốt cuộc đã dùng hết, mắt thấy sẽ chết dưới sự quần công của mọi người.

[Mật ngữ][Tiểu Tước Ưu Thương]: Băng Phong, khai tổ.

Lệ Băng Phong không biết Tiểu Tước Ưu Thương là ai, nhưng thấy nàng đến trợ giúp mình, sau khi uống xong bình hồng được cuối cùng liền khai tổ.

Tiểu Tước Ưu Thương gia nhập tổ đội.

Thí Thần Chi yêu thấy có người nhập đội, tưởng có bằng hữu cấp cao tới hỗ trợ, có chút cao hứng, nhưng vừa nhìn thấy Tiểu Tước Ưu Thương cấp 50, không biết có bốn sự gì, lại mơ hồ có chút thất vọng.

Giơ cao tiểu pháp trượng, Tiểu Tước Ưu Thương cấp Lệ Băng Phong một cái buff hồi phục sinh mệnh, khiến thanh máu của hắn nhất thời đầy lại.

Hồng Phi thao tác rất nhanh, ngón tay như nhảy múa, trong chốc lát buff cho hai người phong chi chúc phúc, tỉnh giác quang hoàn, thần thánh quang huy, chân khí hộ thể.

Sau khi buff xong, lại hướng về phía sau Lệ Băng Phong, bắt đầu triển khai kỹ năng nguyên rửa đối phương.

Một hồi là băng thiên tuyết, một hồi là khô đàng triền nhiễu, một hồi lại là kịch độc tân tinh, làm đối phương kêu khổ không ngừng.

Mục sư bình thường vốn không có những kỹ năng này, bất quá Hồng Phi là dị sĩ, không cần học kỹ năng, chỉ cần đi thấu là được. Điểm kỹ năng để học những thứ này không nhiều, cũng đủ để Hồng Phi cấp 50 với số điểm kỹ năng ít ỏi có thể học được. Hồng Phi không hề nghĩ tới, dưới tình huống bắt buộc, mình cư nhiên đã luyện được mục hệ dị sĩ rất mạnh.

Đương nhiên loại sức mạnh này phải có một thao tác phi thường.

Thứ nhất: Kỹ năng nhiều, phải lật qua lật lại mới có thể tìm được, so với khổng chế các chức nghiệp khác thì khó hơn nhiều.

Thứ hai: Phải nắm chắc các thuộc tính buff, thời gian chờ, thời gian hiệu quả, còn phải bình tĩnh phân tích tình thế, bởi vì chức nghiệp này ngoại trừ buff chỉ có nguyên rửa, muốn dùng nó giết người chính là vô phương.

Bất quá tổ đội có võ giả che chắn, lại có cung thủ cao công, hơn nữa lại có một dị sĩ khác loại, thật làm cho tình thế biến hóa nghiêngng trời lệch đất.

Rất nhanh binh bại như núi, người của Ngọa Hổ Tàng Long chống đỡ không nổi.

[Thí Thần Chi yêu]: Cảm ơn, người thao tác thật nhanh.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: ^_^

[Bích huyết kiếm khách]: Kẻ không liên quan mau tránh ra, bằng không chính là kẻ địch của Ngọa Hổ Tàng Long chúng ta.

[Lệ Băng Phong]: Bích huyết kiếm khách, người kêu ngạo cái gì, thoát ly Ngọa Hổ Tàng Long, người chẳng là cái thá gì.

[Bích huyết kiếm khách]: Mẹ nó, Lê Băng Phong, người chờ.

Trò chơi chính là như thế, lấy nhiều đánh ít. Đánh không lại, gọi người đến giúp.

Cái Ngọa Hổ Tàng Long không thiếu nhất chính là người, hơn nữa đều là cao thủ, Bích huyết kiếm khách ở kênh bang kêu gọi một hồi, liền rất nhanh có người truyền tống đến bên cạnh hắn, gia nhập chiến cuộc.

Vốn là lấy ba địch năm, bỗng nhiên biến thành lấy ba địch tám.

Tình thế này tựa như gió mùa thu, nói biến liền biến a.

Tổ đội của Hồng Phi có chút ăn không tiêu.

[Bích huyết kiếm khách]: Tiện nhân, coi người kiêu ngạo, coi người thích xen vào việc của người khác, lão tử phải hảo hảo giáo huấn người.

Hồng Phi không thèm đếm xỉa đến hắn, hai tay để ở trên bàn phím liên tục ấn ấn, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm màn hình, sợ điểm sai người, phóng sai buff.

[Siêu cấp mã lực]: Yêu! Cô bé kia mới cấp 50, năng lực phóng buff thật là mạnh, sẽ không phải là acc phụ của ai đó chứ?

[Sinh hóa nguy cơ]: Đừng quản nàng có phải là acc phụ của cao thủ hay không, người của Ngọa Hổ Tàng Long chúng ta còn phải sợ nàng? Nàng không nhìn xem chúng ta là ai, không biết trời cao đất rộng đi giúp đám phản đồ.

[Đồng nhất thiên không]: Đánh rơi trang bị, luân bạch tiện nhân này, để cho nàng biết rõ lần sau muốn chơi trò gì, trước tiên phải nhìn kỹ xem người nào có thể chọc, người nào là đại gia chỉ có thể hầu hạ.

Hồng Phi ở phía sau đã muốn giận dữ, nhưng nàng càng sinh khí lại càng bình tĩnh, chết thì có gì đáng sợ, chẳng qua nếu có chết, nàng nhất định phải nhớ rõ hôm nay người giết nàng là ai, chức nghiệp gì, trang bị như thế nào, dùng nghĩ năng gì, ngày khác báo thù thuận tiện làm rớt vài món trang bị.

Lúc sau, tình thế cơ bản đã định, ba người bên ta cũng gần hết hồng được lam được (Hồng Phi cấp người khác thêm máu, chính mình phải hao tổn lam được), máu cũng giảm hơn một nửa, nói chung là chờ chết đi.

Hồng Phi mở to mắt, chuẩn bị nhìn acc phụ của mình bị giết.

Chẳng qua nàng không có phúc nhìn thấy bộ dạng của Tiểu Tước Ưu Thương khi chết, ngược lại nhìn thấy một người của Ngọa Hổ Tàng Long bỏ mạng trong nháy mắt.

Bên người nàng, không biết từ khi nào đã nhiều thêm một vị pháp sư mặc huyền thiên tinh giáp, người nọ có một mái tóc ngắn màu đỏ, lại thêm một đôi mắt lạnh khốc vô tình.

13. Chương 13

Chương 17.

Ly Thương Chi Tuyết vừa xuất hiện, người của Ngọa Hổ Tàng Long không thể tưởng tượng được công kích của hắn lại cao như vậy, trong chớp mắt đã giết chết 8 người, bọn họ chỉ biết nằm ngây ngốc trên đất, quên hồi sinh cũng quên luôn việc gọi người đến hỗ trợ. Lê Băng Phong cùng Thí Thần Chi yêu cũng không thể tin nổi đại thần Ly Thương Chi Tuyết trước giờ luôn độc lai độc vãng, không thích Pk lại ra tay giúp đỡ bọn họ, hơn nữa sạch sẽ gọn gàng, làm cho bọn họ nhất thời vui sướng vạn phần.

Đương nhiên trình độ rung động của hai người họ tuyệt đối không thể vượt qua Hồng Phi đồng học.

Anh hùng cứu mỹ nhân, tuyệt đối là tuyệt chiêu hàng đầu trong bí kíp tán gái từ xưa đến nay, mỹ nữ chết bởi chiêu này từ trước đến giờ vẫn là nhiều không đếm nổi. Là một mỹ nhân yếu đuối, người có thể làm

anh hùng của nàng nhiều lắm, nàng không khỏi phải chọn qua chọn lại. Nhưng mỹ nữ của chúng ta là Hồng Phi nữ thần, thân là nhân vật cấp đại thần, nhiều năm trong lịch sử vòng du vĩnh viễn là nhân vật phong vân đứng đầu bảng, nàng tùy tiện nhấc tay cũng có thể giải quyết vấn đề. Bởi vậy, nam nhân có cơ hội đảm đương vai trò anh hùng trong lòng nàng chưa bao giờ xuất hiện. Cho nên sau khi Ly Thương Chi Tuyết hoa lệ xuất hiện, Hồng Phi đồng học của chúng ta nhất thời trầm mặc, ở nơi nào đó âm thầm cười trộm, trên khuôn mặt còn xuất hiện vết đỏ rất khả nghi.

Nhân mã ba phe nhất thời không nói chuyện, cuối cùng cũng là Ly Thương Chi Tuyết lên tiếng trước.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ân, người hầu càng ngày càng tự giác.

Hắn đây ám chỉ Hồng Phi tự giác mặc y phục người hầu.

Hồng Phi phục hồi tinh thần, nhìn trên người Tiểu Tước Ưu Thương đang mặc y phục nữ phó mới nhất mà toàn sever chỉ có duy nhất một bộ, nhất thời có chút quẫn ý.

Nàng có cố ý mặc bộ này đâu, nhưng đây là bộ thời trang duy nhất có thuộc tính, mặc cũng không sao.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Cảm ơn.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Khách khí như vậy? Không phải người hầu đang thẹn thùng đó chứ?

[Tiểu Tước Ưu Thương]:

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hồng danh, người mau tẩy đi!

(Chú ý: giết người sẽ hồng danh, sau khi hồng danh phải đi giết quái để giảm nhẹ giá trị tội ác)

[Ly Thương Chi Tuyết]: Không quan trọng.

Làm sao không quan trọng! Hồng Phi quả thực phải kêu lên, cho dù có lợi hại đến đâu cũng không thể ngăn được mấy chục người vây công, một khi hồng danh, chết đi nhất định sẽ rớt trang bị, huyền thiên tinh giáp này là cực phẩm trang bị của sever, mọi người đều mơ ước, hiện giờ hồng danh, mặc kệ có phải đối thủ hay không, khẳng định sẽ xông lên cướp.

[Thí Thần Chi yêu]: Oa! Không hổ là đại thần, rất suất! Ta hảo sùng bái người nha! Người cũng thu ta làm nô tỳ đi.

[Lệ Băng Phong]: Lão bà.... lão công của ngươi còn chưa có chết....

[Thí Thần Chi yêu]: Đại thần, thu ta đi thu ta đi....

[Lệ Băng Phong]:

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người hầu chỉ cần có một là đủ rồi.

[Tiểu Tước Ưu Thương]:

Tuy luôn không hài lòng về cách xưng hô người hầu, bất quá không thể phủ nhận, thời điểm nghe được hắn gọi một tiếng người hầu, lòng của nàng dường như có chút vui mừng.

Bốn người bên này cư nhiên đứng đó nói chuyện phiếm, mà mấy con kiến của Ngọa Hổ Tàng Long nằm trên mặt đất lúc này mới nhớ đến việc phải tỏ vẻ phần nộ cùng với biểu hiện tương lai sẽ báo thù.

[Bích huyết kiếm khách]: Ly Thương Chi Tuyết, Ngọa Hổ Tàng Long chúng ta cùng người trước giờ nước giếng không phạm nước trà, hôm nay ngươi làm như vậy, chẳng nhẽ không nghĩ đến hậu quả?

[Lệ Băng Phong]: Là nước giếng không phạm nước sông....

[Thí Thần Chi yêu]: (khinh bỉ) Hảo thất học a! Lão công, ngươi nhất định phải hảo hảo đọc sách, bằng không trước mặt người khác bêu xấu, ta sẽ không cần ngươi.

[Lệ Băng Phong]: Biết, lão bà.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: =,=

[Bích huyết kiếm khách] (thẹn quá hóa giận): Lệ Băng Phong, có ngon thì đừng kêu người đến giúp, chúng ta solo.

[Thí Thần Chi yêu]: Ha ha! Thời điểm các người lấy nhiều đánh ít sao không kêu solo, bây giờ đánh không lại mới kêu, có xấu hổ hay không?

[Bích huyết kiếm khách]: Người.

[Đồng nhất thiên không]: Ly Thương Chi Tuyết, đừng nghĩ đứng đầu sever thì cúng ta sợ người, có bốn sự thì đến luân ta.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Nga? Như vậy.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người hầu, hồi sinh hẳn.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: -0-?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Nếu hẳn đã yêu cầu như vậy, không đáp ứng hẳn dường như quá vô nhân đạo.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: – -!

Nâng lên pháp trượng, bạch quang thiểm điện, Đồng nhất thiên không từ trong ánh sáng trắng đứng dậy.

Nhưng bởi vì hẳn không cùng tổ đội với Hồng Phi, nên dù có được thầy thuốc phục sinh thì cũng rất không ít kinh nghiệm.

Nhân vật vừa đứng lên, Đồng nhất thiên không phòng chừng còn chưa điều khiển nhân vật đã thẳng tắp ngã xuống.

[Đồng nhất thiên không]: Người! Chết tiệt. Tiện nhân Tiểu Tước Ưu Thương, tính người độc ác.

Lão tử lão tử a, thực là đảm lượng, mắng cũng chỉ dám mắng kẻ yếu, thật là....

Hồng Phi cười lạnh.

[Thí Thần Chi yêu]: Lão công! Tại sao Đồng nhất thiên không chỉ mắng Tiểu Tước Ưu Thương mà không mắng Ly Thương Chi Tuyết?

[Lệ Băng Phong]: Lão bà người không hiểu, quả hồng mềm mới dễ bóp.

[Thí Thần Chi yêu]: Nguyên lai là như thế a a

~~Ha ha! Hồng Phi bật cười thành tiếng, trách không được nàng cùng bọn họ kết giao bằng hữu, thẳng thắn đến đáng yêu nha. Nàng có thể tưởng tượng biểu tình hiện giờ của Đồng nhất thiên không, phòng chừng khuôn mặt đều đen đi.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hồi sinh.

Ân ân, chủ nhân có lệnh, không hề không theo. Hồng Phi xin thề, nàng chưa bao giờ cảm thấy làm người hầu lại sướng khoái như vậy.

Vì thế lần lượt chết đi sống lại, Đồng nhất thiên không bị luân bạch đúng như ý nguyện.

[Đồng nhất thiên không]: Người, tính người ngon ăn, lão tử nhớ kỹ.

Nói xong, sử dụng quyền trục hồi thành, biến mất không thấy bóng dáng.

Những người khác thấy thế cũng sợ bị luân bạch, không quản có mất mặt hay không, lần lượt chọn về thành dưỡng sức, còn dư lại Bích huyết kiếm khách nằm trên mặt đất, bất quá hẳn cũng không dám sửa bảy nữa.

[Bang hội][Bích huyết kiếm khách]: Đồng nhất thiên không bị luân bạch, các huynh đệ có còn ai không?

[Bang hội][Ái lệ tây tư]: Ai dám đối địch với Ngọa Hổ Tàng Long chúng ta, lá gan cũng thật lớn, ta đến ta đến.

[Bang hội][Ác ma bỉ phương]: Đúng vậy, cũng quá kiêu ngạo! Rất cuộc là ai a.

[Bang hội][Bích huyết kiếm khách]: Là Ly Thương Chi Tuyết.

[Bang hội][Ái lệ tây tư]: Ách... Bích huyết người như thế nào đặng phải hần? Ta nhớ rõ hần luôn luyện cấp tại Thiên Long Bát Bộ, chưa từng rời khỏi đó. Hay là... người đoạt chỗ luyện cấp của hần?

[Bang hội][Bích huyết kiếm khách]: Không, ta đang giết tiện nhân Thí Thần Chi yêu kia, đột nhiên xuất hiện một tiện nhân cấp 50, chính tiện nhân này mang ơn thần Ly Thương Chi Tuyết đến.

[Bang hội][Ác ma bỉ phương]: Đừng bảo ta không nói với người à nha, Ly Thương Chi Tuyết tên này rất biến thái, lúc trước huynh đệ chúng ta nghĩ muốn đoạt chỗ luyện cấp của hần, kết quả thế nào người biết không? 5,6 cao thủ cấp 70 đều bị hần giết sạch.

[Bang hội][Người khác nói ta suât]: Dựa vào! Trâu như vậy.

[Bang hội][Ái lệ tây tư]: Trâu hơn nữa là lúc đó hần mới cấp 60.

[Bang hội][Tây tây á vũ]: Oa! Lợi hại như vậy.

[Bang hội][Ác ma bỉ phương]: Tây Tây người không biết a, hần cùng Thần Phong Nhất Thụ là bằng hữu, hai người thường xuyên xuất hiện cùng nhau, Thần Phong Nhất Thụ có biết không? Đại hồng nhân trên diễn đàn, có vô số người hâm mộ, cùng Thiên Thượng Hồng Phi chia đôi thiên hạ, thao tác cùng kỹ thuật của hần phải nói là nhất tuyệt. Huống hồ trang bị cùng được thủy của hai người đều dùng nhân dân tệ đổi lấy, cái tên chiến sĩ nhân dân tệ nổi danh Vô Thanh Vô Túc ra giá thu mua trang bị chính là để cấp cho hai người kia.

[Bang hội][Ái lệ tây tư]: Đúng vậy, cho nên lão đại của chúng ta có nói. Cướp điểm luyện cấp của tên đệ nhất Pk Thiên Hạ Huyền Ca kia cũng không sao, nhưng chớ có chọc Ly Thương Chi Tuyết.

[Bang hội][Đồng nhất thiên không]: Vậy chuyện ta bị luân bạch cũng bỏ qua?

[Bang hội][Ác ma bỉ phương]: Ly Thương Chi Tuyết không để ý người, cũng không chủ động giết người, hần luân bạch người, khẳng định người có điểm nào đắc tội với hần.

[Hệ thống] thông báo: Đồng nhất thiên không rời khỏi Ngọa Hổ Tàng Long.

[Bang hội][Ác ma bỉ phương]: Rời bang làm chi? Tính tình kém như vậy, khẳng định đắc tội với Ly Thương Chi Tuyết nên mới bị hần luân bạch, ta chơi lâu như vậy, chưa từng thấy hần tuyệt đường sống của ai bao giờ, Bích Huyết người nói xem, có phải hần đã chọc vào ai hay không?

[Bang hội][Bích huyết kiếm khách]: Cũng không phải chuyện lớn gì, chính là mắng người hầu của Ly Thương Chi Tuyết vài câu.

[Bang hội][Ái lệ tây tư]: Người hầu? Không thể nào, ta chưa từng thấy Ly Thương Chi Tuyết dùng danh hiệu chủ nhân của xxxx.

Tiếp theo chúng hủ nữ của Ngọa Hổ Tàng Long bắt đầu bàn luận về mối quan hệ bất chính của Ly Thương Chi Tuyết, Thần Phong Nhất Thụ và Vô Thanh Vô Túc, không ai còn để ý đến Bích huyết kiếm khách.

[Mật ngữ][Tây tây á vũ]: Bích huyết, người ở nơi nào? Ta đến đây.

[Mật ngữ][Bích huyết kiếm khách]: Tây Tây người đừng tới, Ly Thương Chi Tuyết cũng ở đây, ta sợ người bị luân.

[Mật ngữ][Tây tây á vũ]: Hần thích luân cứ để hần luân, ta không sợ, huống hồ người gặp rắc rối cũng bởi người ra mặt hộ ta.

[Mật ngữ][Bích huyết kiếm khách]: Tây Tây người.... ai...

Tây tây á vũ trong bang hội của bọn họ là siêu cấp mỹ nữ, lại còn ôn nhu, biết nghĩa khí, chẳng trách tất cả mọi người đều thích nàng.

Nói xong, Tây Tây á vũ sử dụng hảo hữu truyền tống trực bay đến bên người Bích huyết kiếm khách, nàng không thèm đếm xỉa đến thi thể của Bích huyết kiếm khách trên mặt đất, trực tiếp đi đến trước mặt Ly Thương Chi Tuyết lượn lờ vài vòng.

[Tây tây á vũ]: Người chính là đệ nhất pháp sư của sever chúng ta.

Ly Thương Chi Tuyết không trả lời nàng, trực tiếp không nhìn....

[Tây tây á vũ]: Uy! Người đừng tưởng mình đứng thứ nhất thì ta sợ người? Nếu không phải trang bị người tốt, cấp bậc cao, ta mới không sợ người.

[Thí Thần Chi yêu]: Tây tây á vũ người bị hỏng não a, chơi game không so trang bị, không so cấp bậc thì so cái p.

[Lệ Băng Phong]: -,- Lão bà.... chú ý hình tượng, không cần nói toẹt ra.

[Thí Thần Chi yêu]: Nhìn thấy tiện nhân làm bộ đáng thương này là ta lại không nhịn được. Tự nghĩ ở trên diễn đàn post một tấm ảnh mờ mờ ảo ảo, liền tưởng mình đẹp đến nỗi thiên hạ vô địch, tưởng nam nhân đều thích nàng yêu nàng, không biết xấu hổ.

[Tây tây á vũ]: Ly Thương Chi Tuyết, người như thế nào không nói? Không online sao?

Đại thần đối với người khác một mực không hứng thú, Tây tây á vũ nói những lời thiếu i-ô-t như vậy, hẳn điều chỉnh hệ thống tự động chặn lại...

Bất quá đối với người nào đó không nhìn đến mỹ nhân, Hồng Phi đồng học trong lòng tự nhiên cảm thấy vui vẻ, khỏe môi vừa lòng nhếch lên thành hình vòng cung, vui sướng cần phải phát tiết, nhịn không được dõ một chữ.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Phốc

[Ly Thương Chi Tuyết]: ... Có gì buồn cười?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Không... lần đầu tiên thấy được chủ nhân rất anh tuấn.

[Ly Thương Chi Tuyết](thẹn thùng): Hừ, vô nghĩa.

Thấy Ly Thương Chi Tuyết không chú ý đến nàng, Tây tây á vũ rõ ràng cảm thấy hẳn không ưa nữ nhân thích gây sự, vì thế [Mật ngữ]

[Mật ngữ][Tây tây á vũ]: Này Tuyết gg, phỏng chừng Bích Huyết và người phát sinh hiểu lầm, người đại nhân đại lượng, sẽ không so đo với hẳn.

[Mật ngữ][Tây tây á vũ]: Tuyết gg cấp bậc cao, sẽ không khi dễ chúng ta.

[Mật ngữ][Tây tây á vũ]: Hiện giờ ta có thể phục sinh cho hẳn không? Tuyết gg không cần giết ta, cấp bậc ta thực thấp.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người là ai? Ta không biết người.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Làm sao vậy?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Không có gì, ta đi luyện cấp, người hầu có đi không?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Nga, đợi lát tìm người.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ân.

Nói xong, sử dụng hảo hữu truyền tống trực, đến điểm luyện cấp cố định tại Thiên Long Bát Bộ, mà cái gọi là hảo hữu, chính là acc phụ hẳn đặt ở Thiên Long Bát Bộ. Máy tính của đại thần, lúc nào cũng có thể treo 8 acc.

Đại thần đi rồi, Tiểu Tước Ưu Thương cùng Lệ Băng Phong và Thí Thần Chi yêu đối địa phương nói chuyện phiếm, ở lại chỗ đó chỉ có Tây tây á vũ cùng Bích huyết kiếm khách nằm chết trên mặt đất.

Ly Thương Chi Tuyết phải không? Đại khái chưa thấy qua ảnh chụp bốn tiểu thư post ở diễn đàn nên mới vô cảm như vậy. Không vấn đề, bốn tiểu thư sẽ từ từ làm cho người thích ta.

Bởi vì Tây tây á vũ nghĩ đến nhập tâm, lúc bỏ đi quên mất không phục sinh cho Bích huyết kiếm khách.

Vì thế thi thể kiếm khách, dưới những cơn gió thổi phỏng chừng rất nhanh sẽ hóa thạch.Chương 18.

[Thí Thần Chi yêu]: Tiểu ưu, cảm ơn người đã cứu chúng ta, người là acc phụ của ai?

Đương nhiên, lấy cấp bậc của Tiểu Tước Ưu Thương, có thể thao tác tốt như vậy thực khó làm cho người khác tin tưởng, huống hồ không quen không biết làm sao dám đắc tội với Ngọa Hổ Tàng Long để cứu bọn họ.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ta là Hồng Phi.

[Thí Thần Chi yêu]: -0-! Hồng Phi!!!! Người là tiểu Hồng Hồng

ha ha ha

thật không thể tin được nha.

[Lệ Băng Phong]: Người như thế nào lại chơi nữa? Chúng ta còn tưởng người chuyển qua trò khác, còn nghĩ chờ một thời gian nữa sẽ đi tìm người.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: t_t Bởi vì ta có trò chơi mới...

[Lệ Băng Phong]: Oạch...

[Thí Thần Chi yêu]: Sao người không chơi acc Hồng Phi, lại chơi acc phụ?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Đã chinh phục qua, không muốn tiếp tục nữa....

[Thí Thần Chi yêu]: Ta nghĩ người không muốn thấy tiện nhân Thiên Hạ Huyền Ca.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: =,= Người nói đúng!

[Lệ Băng Phong]: Hồng Phi người muốn tìm hắc báo thù sao?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Đang báo oán

~[Lệ Băng Phong]: Ách....

[Thí Thần Chi yêu]: Trách không được Thiên Hạ Huyền Ca gần đây mọi sự đều không thuận, nghe nói hắc cùng Quả Táo Cửa Hera có chút xích mích.

Hồng Phi đối với chuyện của Thiên Hạ Huyền Ca không có hứng thú, không muốn nghe tiếp liền chuyển sang đề tài khác.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Đúng rồi, các người tại sao lại đối địch với Ngọa Hổ Tàng Long? Còn Tây tây á vũ lại làm sao?

[Thí Thần Chi yêu]: Nói đến việc này là ta lại tức muốn chết. Tiểu Hồng Hồng người còn nhớ hoàng ngân cấp 5 không, là vật lần trước rút ra khi người cùng chúng ta đánh Dã Nhân Vương đó?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Nhớ.

[Thí Thần Chi yêu]: Sau khi người đi, chúng ta đem nó khảm lên Phượng Hoàng cung. Tiếp đó Thí Thần Yêu Nguyệt cùng Đông Phương gia tộc đánh nhau, ta cùng Băng Phong liền rời bang, gia nhập Ngọa Hổ Tàng Long, ở bên trong quen biết Tây tây á vũ. Nữ nhân này bình thường giả trang tiểu bạch, chính mình không luyện cấp, thường xuyên tìm nam nhân trong bang kéo nàng, ở trên diễn đàn post mấy tấm ảnh, có mấy kẻ ngu xuẩn bị nàng câu dẫn, lại cấp nàng mua trang bị cùng vũ khí. Trong lúc vô tình nàng thấy Phượng Hoàng cung của ta lấp lánh ánh sáng tím, liền theo ta hỏi này hỏi kia, ta cũng không hoài nghi, nói cho nàng sở dĩ nó đẹp như vậy là do khảm hoàng ngân cấp 5, đó là một cực phẩm, toàn sever không có đến 10 viên. Lúc ấy nàng không nói gì, mấy ngày sau liền ở bốn phía tuyên truyền mình dùng rmb mua được một cây cung khảm hoàng ngân cấp 5, nhưng ngay ngày hôm sau lại nói mình bị mất trộm, vì thế tất cả mọi người đều nhìn vào vũ khí ta đang cầm!

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ách, vậy mọi người có biết người có cung này không?

[Thí Thần Chi yêu]: -,- Không! Ta vẫn trân quý cất nó trong kho hàng, cơ hồ không lấy ra dùng, phải dấu đi a.

[Lệ Băng Phong]: Lão bà, có chuyện cần nhắc nhở người, tặc xấu thích cất chứa đồ vật nên thay đổi đi thôi.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: -0- Băng Phong nói đúng đó.

[Thí Thần Chi yêu]: 5555, tiểu Hồng Hồng người nói xem tại sao mệnh ta lại khổ như vậy, trang bị lúc nào không khoe, lại đem khoe trước mặt tiện nhân kia, hiện tại làm cho cả Ngọa Hồ Tàng Long truy nã chúng ta, tức chết a!

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Tìm bang chủ của bọn họ Ta Vì Ai Cuồng giảng đạo lý đi.

[Thí Thần Chi yêu]: Hắc? Hắc cũng bị tiện nhân Tây Tây kia mê hoặc.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Trách không được.... Vậy đi, lần sau ta vào acc Thiên Thương Hồng Phi , [Mật ngữ] nói với Ta Vì Ai Cuồng, làm sáng tỏ vấn đề hoàng ngân cấp 5, lúc trước còn có mấy thương nhân ở đó, tìm bọn họ chứng minh là được.

[Thí Thần Chi yêu]: Oa, thật tốt quá~~ thân thân tiểu Hồng Hồng...

[Lệ Băng Phong]: Khụ khụ!! Lão bà....

[Thí Thần Chi yêu]: Đúng rồi, tiểu Hồng Hồng người làm sao nhận thức Ly Thương Chi Tuyết? Hắc thực trâu a, cho tới bây giờ chưa từng thấy hắc nói chuyện với nữ ngoạn gia chứ đừng nói nổi giận vì hồng nhan! Gian tình, có gian tình. Đúng rồi , hắc có biết người là Thiên Thương Hồng Phi không?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Chắc là không, còn nữa, các người không được nói cho ai biết ta là Thiên Thương Hồng Phi.

[Thí Thần Chi yêu]: Yên tâm yên tâm, lập acc phụ hảo hảo báo thù, làm cho tiện nhân Thiên Hạ Huyền Ca không thấy ánh mặt trời.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hắc hắc.

[Thí Thần Chi yêu]: Tiểu Hồng Hồng không cần đánh lạc hướng chúng ta. Nói! Người cùng Ly Thương Chi Tuyết là quan hệ gì? Ta nói Ly Thương Chi Tuyết này, trang bị, cấp bậc, thanh danh so với Thiên Hạ Huyền Ca cao hơn không biết bao nhiêu, nếu được người theo hắc đi?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Theo cái đầu người! Ta là người hầu của hắc.

[Thí Thần Chi yêu]: Giới cho Hồng Phi! Theo đuổi rất nhanh. Người nói xem sever của chúng ta có mấy nữ ngoạn gia theo đuổi được Ly Thương Chi Tuyết? Mặc kệ là người đứng đầu bảng cấp bậc hay tài phú, cũng như diện mạo, có hơn 50% nữ ngoạn gia đều đeo đuổi hắc(50% còn lại là đi theo Thần Phong Nhất Thụ sama, có lẽ còn có mấy con mèo nhỏ nhìn trộm tiền của Vô Thanh Vô Tắc dd....), nhưng hắc một mực không để ý tới, không nghĩ tới , tiểu Hồng Phi không có kinh nghiệm yêu đương của chúng ta lại dùng thân phận người hầu làm lay động trái tim của Tuyết sama, gần quan được ban lộc a...

Hồng Phi hồng mắt....

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ai chủ động đi làm người hầu của hắc, là hắc nói không tìm lão bà, chỉ cần người hầu.

[Thí Thần Chi yêu]: No~no~no, chẳng nhẽ người không biết người ta thẹn thùng sao? Không thể trực tiếp bày tỏ tình cảm nên mới phải làm như vậy.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: 0.0 Băng Phong, lão bà của người kinh nghiệm thật phong phú....

[Lệ Băng Phong]:

Chia tay cùng Lệ Băng Phong và Thí Thần Chi yêu, Hồng Phi sử dụng hảo hữu truyền tống trực bay đến bên cạnh Ly Thương Chi Tuyết.

Nhìn thấy hắc vẫn hồng nhan, trong lòng có chút cảm động, lại thấy mình có lỗi với hắc.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người cấp 79, giết quái vật cấp thấp hơn còn lâu mới giảm được giá trị tội ác.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ân, chỉ có Hoàng Hôn Chi Tuyền là có quái cấp 79, 80. Bất quá số lượng rất nhỏ, còn không nhanh bằng nơi này.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Chủ nhân đi theo ta đi.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hả?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ta biết địa phương tẩy hồng cực tốt.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Được.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người như thế nào không hỏi vì sao ta biết?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người muốn ta hỏi?

[Tiểu Tước Ưu Thương]:.... Đi thôi.

Hồng Phi mang theo Ly Thương Chi Tuyết sử dụng bản đồ quyền trục, trước tiên bay đến Hoàng Hôn Chi Tuyền, sau đó đi dọc theo chân núi về hướng bắc, trực tiếp đi đến tọa độ giáp biên giới phía bắc, ở trên cùng của bản đồ.

Bình thường không có ai đi đến nơi đó, điểm cuối cùng chính là chân trời góc bể, bản đồ lớn như vậy, đi đến đó cũng chỉ tổ lãng phí thời gian.

Nhưng Ly Thương Chi Tuyết cũng không hỏi nhiều, chỉ im lặng đi phía sau Tiểu Tước Ưu Thương.

Trên giao diện trò chơi, pháp sư mặc huyền thiên tinh giáp màu bạc, cầm trong tay bàn long bạch trượng màu xanh da trời lộng lẫy đuổi theo nữ đệ tử váy hồng tóc quăn, nhất thời có điểm gắn bó thân thiết. Hồng Phi nhìn nhìn, không khỏi có cảm giác ngáy người.

14. Chương 14

Chương 19.

Đi tới đỉnh Sơn Hải, ở nơi giao thoa giữa núi biển, Hồng Phi rút cuộc dừng bước.

Nơi này tuy là nơi giao thoa, nhưng lại có một khe hở rất hẹp, hoàn toàn bị phong bế, không thể đi qua.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Đến, điều chỉnh góc tọa độ, đến 2451,4241 thì dừng lại, sau đó bấm liên tục vào sườn núi mà đi.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ân.

Làm theo yêu cầu của Hồng Phi, hai người rất nhanh tiến vào một không gian quái dị.

Nơi đây sương mù mênh mông, mây trắng bay lượn, không gian rộng lớn cùng rừng cây hoang dã, màu xanh của lá tao nhã phiêu dật, phẳng phất giống như tiên cảnh.

Ly Thương Chi Tuyết hiển nhiên có chút kinh ngạc, ngũ khí của hắn từ trước đến nay luôn lạnh nhạt, hiện giờ cứ nhiên mang theo một tia tán thưởng.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Không nghĩ tới lại có một nơi đẹp như vậy, trang chủ dường như không nói qua.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Bởi vì chưa mở bản đồ.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Chưa mở bản đồ? Trách không được người nói tẩy hồng danh ở đây mau, nơi này khẳng định có quái ngoài cấp 80.

Vừa đánh xong hàng chữ, một vật thể bay vèo về phía bọn họ, Ly Thương Chi Tuyết cùng Tiểu Tước Ưu Thương đều phản ứng rất nhanh, tự động nâng lên pháp trượng.

Chẳng qua là quái vật chủ động công kích, không cần thiết phải thêm buff.

Thao tác của hai người phải nói là nhất đẳng, trải qua sự kiện đánh Bối Lạp Tư Thông, hợp tác tự nhiên không chệch vào đâu được, con quái đánh lên này không chiếm được chút tiện nghi nào, ngược lại trong nháy mắt chết ở trên mặt đất.

[Ly Thương Chi Tuyết](có chút tán thưởng): Người hầu thao tác không tồi.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Chủ nhân người cũng vậy a.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Nói đến thao tác, ta thấy người giống một người.

[Tiểu Tước Ưu Thương](kinh hãi): Ai?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Thần Phong.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Úc... Ta có xem qua mấy bài hắc post trên diễn đàn, thực không tồi.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Úc? Người hầu giống như có điểm thất vọng a, người hy vọng ta nói người giống ai? Thiên Thượng Hồng Phi sao?

[Tiểu Tước Ưu Thương](chỉ có thể giả vờ ngốc, giả vờ khờ dại): Hắc hắc, đương nhiên, nàng là thần tượng của ta.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Đích xác, người có nhiều chỗ giống Thiên Thượng Hồng Phi.

[Tiểu Tước Ưu Thương](cẩn thận hỏi): Làm sao giống a?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Thiên Thượng Hồng Phi hoàn toàn nắm rõ tọa độ trong bản đồ, cùng với kỹ năng của tất cả các chức nghiệp, hơn nữa thao tác thuần thục, điểm ấy người rất giống nàng.

Một tân thủ, không thể quen thuộc trò chơi như thế, dù đọc bài chỉ dẫn cũng không thể.

Lời đuôi rồi sao? Biết thế thời điểm đánh Bối Lạp Tư Thông đừng ra sức như vậy, thực lúc trước kia của nàng nhìn thế nào cũng không giống tay mới, hơn nữa.... lần này không dẫn hắc đến Mê Thất Sâm Lâm thì tốt rồi.

Bất quá, ta sẽ giả ngu, sống chết không thừa nhận, người có thể làm gì được ta?

Vì thế—

[Tiểu Tước Ưu Thương]: -0-!! Chủ nhân, người rất để ý Hồng Phi nữ thần nha, hơn nữa giống như rất tán thưởng nàng, sẽ không phải thích nàng đi?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Nếu ta nói thích, người hầu sẽ ăn dấm chua sao?

.....

Lời này thật ái muội!! Mặt Hồng Phi hoàn toàn trở thành quả cà chua chín, sờ sờ hai má nóng bỏng, Hồng Phi có chút cảm giận, lại có sự vui sướng không gì diễn tả được, rốt cuộc lắm bỉnh nói: Hảo a! Ly Thương Chi Tuyết người cư nhiên câu dẫn ta, xem ta phản công đây.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Có a.

A a, thật là nữ hài tử giáo hoạt, nguyên bản chỉ muốn thử nàng, không ngờ nàng phản công như vậy.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Tốt lắm, làm người hầu thì phải thế.

[Tiểu Tước Ưu Thương]:

Người hầu có ý tứ cỡ này, hẳn cùng nàng nói chuyện không nhiều, thời gian ở chung một chỗ cũng không nhiều, nhưng hẳn càng ngày càng tham luyến muốn cùng nàng ở chung một chỗ, lại chủ động để ý nàng có login hay không, chủ động cấp cho nàng hồng lam dược, ở trong bang hội cũng chủ động nói chuyện với nàng, những điều này trước giờ hẳn vẫn khinh thường.

Chính là người hầu này, nàng có rất nhiều bí mật.

Lúc trước Thiên Thượng Hồng Phi rời đi, Tiểu Tước Ưu Thương liền online.

Hắn vốn không chú ý đến nhân vật nho nhỏ như Tiểu Tước Ưu Thương , nhưng đúng lúc đó nàng lại lên diễn đàn post một bài, mà nội dung trong đó lại nhắm vào hắn. Hắn đối với loại chuyện này không cảm thấy hứng thú, nhưng không biết tại sao lại nhắm vào.

Mỗi máy tính đều có mã IP khác nhau, hắn vừa nhìn một cái liền phát hiện, Tiểu Tước Ưu Thương cùng Thiên Thượng Hồng Phi là cùng một IP.

Nhưng đây cũng là mã IP trong trường của Thần Phong, thế nên hắn cũng không thể xác định các nàng có phải là một người hay không, vốn định tìm cơ hội cùng nàng hỏi rõ, ai ngờ nàng lại tự dẫn xác đến tìm mình. Vì thế để cho Vô Thanh Vô Tức chủ động tiếp cận nàng, mời nàng gia nhập bang hội, muốn từ đó nhìn ra manh mối.

Kết quả... xác suất nàng là Thiên Thượng Hồng Phi quá lớn.

Trước không nói thao tác, một tân thủ không thể có thao tác hoàn mỹ như thế, nhưng điểm này có thể lý giải rằng nàng đã từng chơi nhiều trò chơi, có cơ sở vững chắc.

Tiếp theo, nàng đối với tọa độ cùng bản đồ trong trò chơi hết sức quen thuộc, không chỉ có hắn mà ngay toàn sever, không có lấy một người đạt đến trình độ như nàng, trừ bỏ Thiên Thượng Hồng Phi nổi danh biến thái.

Còn nữa, trong bang hội còn đồn rằng, lúc Vô Thanh Vô Tức bị vây hãm, Tiểu Tước Ưu Thương có truyền tống qua, sau đó thì Thiên Thượng Hồng Phi xuất hiện.

Cho nên, Tiểu Tước Ưu Thương này hoặc là bản thân Hồng Phi, hoặc là bằng hữu thân thiết của nàng.

Nhưng là, bằng hữu của Thiên Thượng Hồng Phi tính đi tính lại cũng đâu có nhiều ? Trong lòng hắn đều đã rõ ràng, cũng ôm 1 phần vạn hy vọng, vì thế chậm chạp không lật tẩy nàng.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Chủ nhân chủ nhân? suy nghĩ cái gì? Tại sao không nói a.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ta có việc rời đi một chút, người đừng có lo.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Nơi này rất ít quái vật, cho dù có cũng chỉ là 1,2 con, ta có thể ứng phó.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ân, chờ ta.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Được.

Hồng Phi thao tác nhân vật, trước buff cho hai người phòng ngự và tăng máu để phòng ngừa vạn nhất, sau đó lựa chọn một nơi có phong cảnh đẹp ngồi xuống.

Bởi vì nhàm chán, cho nên xoay tới xoay lui, bắt đầu tinh tế xem xét nhân vật Ly Thương Chi Tuyết.

Trò chơi thiên địa này, hình mẫu nhân vật khá nhiều, có thể nói mấy ngàn mấy trăm người cũng không có lấy một người trùng nhau. Có rất nhiều nam nhân thích điều chỉnh diện mạo của mình cho thật nổi bật, nhưng mọi người đều biết, trong trò chơi này không có nhân vật quá đẹp, trừ phi người bỏ ra nhiều tiền hoặc cấp bậc rất cao, nếu không cơ bản sẽ chẳng có mm nào chú ý đến người. Đương nhiên Ly Thương Chi Tuyết không phải muốn các mm chú ý, đơn giản vì bản thân hắn yêu thích chủ nghĩa hoàn mỹ mà thôi -0-!

Chính đang miên man suy nghĩ, màn hình trước mặt Tiểu Tước Ưu Thương chợt lóe sáng, Hồng Phi tưởng quái vật, vừa định công kích thì phát hiện, hóa ra đó cũng là người chơi giống nàng.

Đương nhiên địa phương này người bình thường không thể biết được, sở dĩ có ngoại nhân tiến vào, nhất định là thời điểm Tiểu Tước Ưu Thương mang Ly Thương Chi Tuyết đến đây không cẩn thận bị người ta phát hiện, người nọ chính là Đồng nhất thiên không – kẻ đã bị Ly Thương Chi Tuyết luân bạch.

Giờ phút này trước mặt Hồng Phi, ngoại trừ Đồng nhất thiên không còn có ba người chơi cấp 60, đều là chức nghiệp công kích.

Hồng Phi nhìn Ly Thương Chi Tuyết vẫn còn hồng danh ở phía sau, lại nhìn mấy tên hung hăng trước mặt rõ ràng đã trà trộn từ lâu, lại chờ đến khi Ly Thương Chi Tuyết rời đi mới dám ra mặt, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đã lâu không thấy.

Đây đúng là nụ cười đặc trưng khi nàng gặp phải phiền toái.

Bỏ các đốt ngón tay, Hồng Phi uống nốt cốc cà phê sữa để lấy tinh thần.

Ân... Ác chiến bắt đầu.

Ly Thương Chi Tuyết nguyên bản đang cùng Hồng Phi trò chuyện, đột nhiên điện thoại di động trên bàn rung lên, cúi đầu nhìn, là người nào đó tên Quý Viễn.

Ly Thương Chi Tuyết, bản danh Tương Ly, đệ đệ kêu Tương Dịch. Thời điểm Tương Dịch mới sinh ra, vì công tác của phụ thân nên đem cả nhà chuyển đến Anh quốc. Trước mắt học ở Cambridge, có nhà riêng, Tương Dịch thỉnh thoảng cũng đến chỗ hắc ở vài ngày.

Đầu dây bên kia truyền đến tiếng nói đứt quãng, hiển nhiên là lạnh đến run người “A Ly, ta lại đến thăm người.”

“Người thật rảnh rồi, lần này đến làm gì? Lại ăn một bát mì ăn liền sau đó bay trở về?” Tên Quý Viễn đó bay hơn 10 tiếng đồng hồ đến đây chỉ vì ăn một bát mì ăn liền ở chỗ hắc, sau đó vèo một tiếng lại bay trở về. Phỏng chừng nếu phải bình luận loại mì ăn liền nào đắt nhất trong kỷ lục guinness, không ai khác hơn là Mạc Chúc.

“Hắc! Làm sao, lần này ta còn mang theo một cái đuôi đến.” Mới vừa nói xong, điện thoại đã bị cướp mất “Tương Ly a, chúng ta đang ở bên ngoài, người mau ra mở cửa đi, ta sắp lạnh chết.

Tương Sinh lão gia hỏa kia cũng đến.

Đương nhiên Tương Sinh này chính là Vô Thanh dd của chúng ta.

Bên ngoài tiêu sái đi ra cửa, cửa vừa mở ra, một trận cuồng phong cuốn theo tiếng kêu gào tiến vào.

“A Ly, lạnh muốn chết, mau để chúng ta vào.”

“Các người đến làm gì?”

“Đến xem người a.”

“Nga? Xem xong rồi, có thể trở về.” Nói xong, phanh một tiếng đóng cửa.

Hai người đứng trước cánh cửa bị đóng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, tính tình Tương Ly phải nói là kém kém kém.... trách không được đẹp trai như vậy lại không có bạn gái, oa oa oa~~~ nhện không được lại đau lòng một hồi, quên mất bản thân mình cũng giống như hắc, vương bát cười ô quy, năm mươi bước cười một trăm bước.

Hai người đã có chuẩn bị, Quý Viễn đưa tay ra, gõ gõ cửa kính trong suốt.

“A Ly, nơi này có bánh ngọt đặc biệt của s house.”

“Đúng a, người cũng biết cửa hàng này rất kiêu a, không chịu giao hàng tận nhà....”

Nguyên Tương Ly vốn đã chuẩn bị trở về phòng, nghe đến bánh ngọt của s house lại xoay người đi ra mở cửa.

Hắc không thích những món ăn ở Anh quốc, chỉ có bánh ngọt mới khiến cho hắc có mục đích sinh tồn, hưởng hồ lại là của s house... đáng chết cửa hàng này không chịu giao hàng tận nhà. Bởi vì thời tiết rất lạnh, đã lâu không ra ngoài ăn....

Cho nên Tương Ly đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi cuối cùng vẫn phải cúi đầu trước bánh ngọt. Hắc mở cửa, mau chóng giật lấy bánh ngọt, sau đó chuẩn bị đóng cửa thật nhanh, ai ngờ hai đám không địch nổi bốn tay, địch quân đã sớm có chuẩn bị, một người cùng hắc dây dưa, một người thừa cơ lên vào.

Thấy phòng thủ thất bại, Tương Ly cũng không tiếp tục đuổi bọn họ đi, ôm bánh ngọt chạy nhanh vào phòng bếp.

Trong lòng rất vui vẻ, một cái lớn như vậy, có thể cứu vớt hắc vài ngày.

“A Ly! Ta còn chưa có ăn cơm, bánh lớn như vậy, cùng nhau ăn đi.”

“Muốn ăn thì tự đi mà mua, từ nơi này lái xe đến đó mất khoảng 20 phút, cứ đi không tiền.”

“Ồ... rất tàn nhẫn.”

Tương Ly cũng không đến nổi ngược đãi hai vị khách không mời mà đến, tính hần còn có chút lương tâm.

Vì vậy—trên bàn có hai cốc – lực độ thân.

Cái gọi là lực độ thân chính là một chai nước cam ép đun sôi được quảng cáo có lợi cho sức khỏe, bản chiến sĩ cùng lửa thần tự nhiên không có hứng thú, cúi đầu có điểm yếu ớt.

“Lần trước ta đến tốt xấu gì cũng có mì ăn liền...”

“Vì sao mệnh của ta lại khổ như vậy!!”

“Tưởng tượng chúng ta giống như dân chạy nạn chết đói ở Châu Phi, người qua đường chết khô trong sa mạc.” Như vậy là đủ rồi chứ...

Dưới ánh mắt khinh bỉ của Tuyết sama, hai người không cam lòng uống sạch cốc nước, còn phi thường tự an ủi bản thân: Tốt xấu cũng còn nóng! Ấm thân.

Uống xong đồ uống, Tuyết sama còn đang định mời họ đi, ai ngờ Tương Sinh từng bước nhằm thẳng thư phòng của hần, mà Quý Viễn cũng theo sát, cùng lẫn lộn đi vào.

Tuyết sama là người cuối cùng đi vào, lại thấy Tương Sinh cùng Quý Viễn mở to mắt, há hốc miệng sững sờ ở nơi đó.

“A Ly, Tiểu ưu nàng.”

“Ân?”

“Sắp bị luân bạch.”

“Cái gì?”

“Không phải, là nàng chết đi sống lại nhiều quá, kinh nghiệm mất hết, không bị luân.”

Tương Ly tiến lại gần, thấy chính là một cảnh tượng như vậy.

Phần y nữ đệ tử cấp 50 không hề công kích, một lần lại một lần bị Đồng nhất thiên không tấn công, nàng cũng không hề tự vệ, ngược lại còn đứng ra nhận hết công kích của địch nhân, bởi vì nàng còn phải bảo hộ một người, đó là ngân pháp sư hồng danh hiện đang đứng phía sau.

Bởi thao tác của nàng hoàn mỹ, cho dù bị vây công, ngân y pháp sư cũng không hề chịu chút tổn thương nào, điều tệ hại duy nhất chính là cấp bậc của nàng không ngừng giảm xuống.

Nàng không ngừng bị giết, không ngừng hồi sinh tại chỗ, vừa đứng lên đã phóng kỹ năng thêm máu.

Mà Ly Thương Chi Tuyết đứng ở nơi đó, mặc cho bão nổi, vẫn phong lưu tự tại.

Một cổ tức giận dấy lên trong lòng, Tương Ly một lần nữa khống chế bàn phím và con chuột, giữa cuộc hỗn loạn phóng xuất văn thạch thuật khí thể bức người, hỏa diễm cầu hỏa lực cường đại, băng nhận thuật mãnh liệt xuyên qua.

Trên bầu trời nhất thời hỏa thạch cuồn cuộn, tiếp sau đó lại là băng thiên tuyết, bốn người Đồng nhất thiên không không phải là đối thủ của hần, trực tiếp ngã xuống trên mặt đất.

“Hồi sinh.”

Chữ đánh ra dường như mang theo nỗi tức giận của hần, Hồng Phi ở bên kia cũng cảm nhận được cả người hần mang theo hàn băng.

“Được.”

Tiểu pháp tượng nhẹ nhàng vung lên, tỏa ra ánh sáng trắng, nhưng đây không phải là ánh sáng hy vọng, mà là hồi quang phản chiếu trước khi bị hủy diệt.

Giống như Đồng nhất thiên không đã từng nói, có một số người có thể học, một số lại phải xem như chủ tử để hầu hạ, lời hấn nói rất đúng, nhưng khổ nỗi hấn lại không làm như thế, cho nên mới gặp phải tai ương ngày hôm nay. Tin tưởng sau hôm nay, hấn cũng không thể sống yên ổn trong trò chơi này được nữa.

“A Ly.”

“Gi?”

“Tiểu ưu không tệ, có muốn hay không gặp mặt nàng?”

“....”

“Người xem, Tiểu ưu rốt xuống cấp 10, người phải gánh chịu toàn bộ trách nhiệm, ai cho người rời khỏi nàng, rõ ràng biết nàng yếu đuối như vậy.”

“....”

“Còn nữa, lúc trước người bảo ta mời nàng nhập bang, khẳng định là nhìn trúng người ta.”

Cho nên hấn và Quý Viễn đều không nhận được cùng đi trên chóc Tiểu ưu, bởi vì bọn họ biết bên cạnh có một tên khuyết thiếu biểu tình sẽ chú ý.

Tương Ly nghiêm mặt, nhìn Tiểu Tước Ưu Thương trên màn hình, thở dài nhẹ nhõm.

Ngay từ đầu hấn vốn không thích nàng, nhưng vì bị bằng hữu cười nhạo, nhận không được mới để ý đến nàng, thẳng đến 10 phút trước, hấn đối với nàng cũng không quá thích, nhưng trong lòng tràn đầy cảm động giống như đang cắn xé linh hồn một con người, làm cho người ta dần dần, dần dần mê muội vì nàng.

Thấy hấn như vậy, Tương Sinh cùng Quý Viễn cũng không tiện nhiều lời, đều lặng lẽ quay trở về

15. Chương 15

Chương 20

Mây mù trong bản đồ mới biến hóa theo thời gian, bày ra cảnh đẹp bất đồng, giờ phút này thần vụ đã lui, rừng lá xanh hơn, hoa nhiều hương sắc, đôi khi có một vài con đại bàng bất ngờ bay qua, làm cho bọn họ lầm tưởng đó là gm hóa thân.

Bốn người Đồng nhất thiên không nhanh chóng bị luân bạch, vất vả lắm mới trở về cấp 0, đến lúc đó mới có thể về thành dưỡng sức. Thời khắc này càng làm cho người ta hiểu hết được câu nói trước kia của Ta Vì Ai Cuồng, vì cái gì có thể chóc pk đệ nhất bảng Thiên Hạ Huyền Ca chứ không thể dây vào Ly Thương Chi Tuyết lặng lẽ giống như không tồn tại, hấn như thế không phải vì thực lực kém cỏi, mà là mạnh đến mức không có đối thủ, nhưng lại không có tâm tình tranh bá.

(ghi chú: Hỏi: Tại sao Đồng nhất thiên không ở thời điểm tử vong không lựa chọn về thành dưỡng sức? Đáp: không phải không nghĩ, mà do Hồng Phi hồi sinh bọn họ quá nhanh, Ly Thương Chi Tuyết giết bọn họ càng nhanh hơn, còn chưa kịp về thành đã bị hồi sinh giết tiếp.... lại không thể hồi sinh tại chỗ, vì như thế so với được thầy thuốc hồi sinh bị rút kinh nghiệm nhiều hơn.)

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Đã trở lại?

Khẩu khí không hề lo sợ, giống như người vừa rút 40 cấp kinh nghiệm không phải là nàng mà là người khác.

Hồng Phi không quan tâm, không có nghĩa là Ly Thương Chi Tuyết không để ý, đôi mày nhíu lại, hấn đánh một hàng chữ rồi xóa đi, liên tục như thế vài lần, cuối cùng vẫn là không biết nói gì.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ai? Ai? Có ở nhà không đó?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ân.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Tên càng đỏ, nhanh đi tắm rửa sạch sẽ.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Chờ đã.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Gì?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Vì cái gì?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hả?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Biết rõ đánh không lại bọn chúng, vì sao không chạy?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Bởi vì chủ nhân người hồng danh a, kẻ có đầu óc khẳng định sẽ nhằm vào người mà giết, tuy công lực của người hầu hơi thấp, nhưng tốt xấu cũng chống đỡ được đến khi chủ nhân trở về.

[Ly Thương Chi Tuyết]:

Một tân thủ, nếu muốn lên cấp 30 thực quá dễ dàng, bởi vì liên tục có nhiệm vụ, kinh nghiệm cũng đủ cho người lên cấp 30, nhưng đối với một người đã làm nhiệm vụ lại bị luân bạch xuống cấp 10 mà nói, không thể nhận lại nhiệm vụ, muốn thăng cấp phải nói khó càng thêm khó.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: ^__^ Chủ nhân có tâm đau người hầu sao.

Thừa dịp hấn cảm động chạy tới câu dẫn, câu được rồi là có thể đổi lấy...tự do.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ân.

Mặt có chút xấu hổ.

Hồng Phi cũng thế.

Bất quá then thùng là then thùng, giao dịch vẫn phải làm a.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Nếu chủ nhân có lòng thương người hầu, vậy người hầu có tâm nguyện, chủ nhân có thể thỏa mãn không?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Được.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Vậy chủ nhân đem kế ước bán thân cho người hầu đi, t__t

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hảo....

Không nghĩ tới nàng ra yêu cầu này, bất quá cũng tốt, không làm người hầu, có thể làm lão....

Đang suy nghĩ, Hồng Phi lại đánh ra một hàng chữ.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Thật tốt quá, đúng rồi, gần đây ta bận chút việc, không thể thường xuyên online.

Tương Ly ngồi trước máy tính nguyên bản đang rất vui vẻ, nhìn thấy câu này sắc mặt nhất thời tối sầm, ánh mắt nhìn hàng chữ nhảy ra trên màn hình máy tính, thật lâu không nói câu nào.

Giống như cảm giác được Ly Thương Chi Tuyết không vui vẻ, Hồng Phi vội vàng giải thích.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Là thế này, trường học có cuộc thi, ta phải ôn tập.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ta biết.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: ^__^, vậy kế ước bán thân kia ~

~[Ly Thương Chi Tuyết]: Ta đổi ý.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Á? ~__

~[Ly Thương Chi Tuyết]: Dù sao người cũng không thường xuyên online, có tự do hay không cũng không phải chuyện lớn, vẫn là đặt ở chỗ ta đi.

Nghe nghe! Ngữ khí này, cái gì kêu là người không thường xuyên online a.

Ủy khuất giống như một oán phu a.

Nghĩ đến hai từ oán phu, Hồng Phi cảm thấy toàn thân thư thái, chính vì thư thái quá nên quên mất phải so đo với hắn, nói một câu hẹn gặp lại, sau đó liền logout.

Hồng Phi chuẩn bị hạn chế thời gian online của Tiểu Tước Ưu Thương tự nhiên không phải vì cuộc thi, trái lại, sự thật chứng minh nàng đã học hết toàn bộ chương trình trong học kỳ này, may mắn khuôn mặt và đầu óc nàng không tỷ lệ nghịch, đạt tiêu chuẩn căn bản dễ giống như ăn một miếng bánh.

Tiểu Tước Ưu Thương làm phụ trợ đích thực là mạnh đến không còn gì để nói, nhưng nếu muốn cùng người khác Pk, khẳng định là chết không kịp ngáp. Tuy Hồng Phi ngay từ đầu tiếp cận Ly Thương Chi Tuyết, mục đích để hắn giúp mình báo thù, nhưng trong lòng vẫn hy vọng mình có thể tự thân giải quyết. Một tháng rồi đi đó, nguyên nhân thực sự là nàng cảm thấy acc Thiên Thượng Hồng Phi đã bị vũ nhục, nếu online sẽ cảm thấy hết sức buồn bực.

Hiện tại, bị Đồng nhất thiên không giết nhiều lần, tuy Hồng Phi không ở trước mặt Ly Thương Chi Tuyết tỏ vẻ phần nộ, nhưng cũng không biểu hiện nàng không để ý tới, cái gọi là phần nộ đối phần nộ, tựa như lấy độc trị độc, tạt xấu không vào acc chính của Hồng Phi cũng hoàn toàn cải biến.

Cho nên, nàng quyết định, trong vòng nửa tháng nhất định phải để cho cấp bậc của Thiên Thượng Hồng Phi trở về top 10.

Khắc đầu tiên của ngày đầu tiên khi Thiên Thượng Hồng Phi trở về Thiên Địa Huyền Môn, Vô Thanh Vô Túc đã sử dụng hảo hữu truyền tống trực bay đến bên cạnh nàng.

[Vô Thanh Vô Túc]: Người thật sự online.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: ^ _ ^

[Vô Thanh Vô Túc]: Đến xem bằng hữu sao?

Tỷ như bản chiến sĩ ta, đúng không đúng không.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Không phải.

Vô Thanh Vô Túc trốn vào góc tường tự kỷing.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Chuẩn bị quay lại Thiên Địa.

[Vô Thanh Vô Túc]: !!!! Thật sự?

Dụi dụi hai mắt, hay đây chính là công hiệu của việc mình khổ tu mấy ngày nay? (cái gọi là khổ tu chính là mỗi ngày uống một chén lực độ thân)

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ân ân!

[Vô Thanh Vô Túc]: hHắc hắc! Đúng rồi, bình thường người thích làm gì?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Luyện cấp.

[Vô Thanh Vô Túc]: ... Còn gì nữa?

Ví dụ như ngắm hoa a, bắt sủng vật a? Hoặc là chụp ảnh, hắn đều có thể bồi nàng.

Còn có gì a? Hồng Phi nghiêng đầu, thật sự nghiêm túc suy nghĩ.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: ... Luyện cấp.

Vô Thanh Vô Túc bị nàng đánh bại... Thân là Hồng Phi nữ thần được đông đảo mọi người chú ý, vậy mà ham thích duy nhất lại chỉ có luyện cấp.

Được rồi...

[Vô Thanh Vô Túc]: Ta cùng đi với người.

Hồ thẹn a, tuy bản chiến sĩ cấp bậc 69, đứng trong top 100, nhưng bình thường toàn dp Ly Thương Chi Tuyết hoặc Thần Phong Nhất Thụ mang đi luyện cấp... Bất quá dù mang tiếng lười biếng, đứng trước mặt mỹ nữ vẫn phải chịu khó một phen.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Không cần.

Một câu kia như trần đình chặt sắt a...

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Sẽ rút kinh nghiệm.

[Vô Thanh Vô Túc]: Ta có thể login 7 acc! Giúp người dạy đồ đệ, như vậy người sẽ có dư kinh nghiệm.

Nghĩ một chút, cảm thấy đề nghị này không tồi, Hồng Phi lập tổ, mời Vô Thanh Vô Túc tiến vào.

Máy tính của Vô Thanh Vô Túc đương nhiên không biến thái như của Ly Thương Chi Tuyết, login 7 acc là cả một vấn đề, vì thế chạy ra phòng ngoài quai: “6 người ở phòng IT bước ra khỏi hàng, cho ta login acc phụ vào Thiên Địa.”

Lâm bầm: Bọn người kia bình thường không có việc gì làm liền lên nông trường bón phân thu đồ ăn, nhàm chán chết đi được, nào có vui vẻ như hần bồi nữ thần?

Vì thế Hồng Phi nữ thần của chúng ta tổ đội một đám acc phụ của tinh anh IT, nghênh ngang đi đến Thiên Long Bát Bộ tầng thứ 8. Đương nhiên nàng không hề nghĩ đến, 6 acc phụ kia vì ngại dâm uy của boss nên mới từ bỏ công việc mình đang làm, nhàm chán đăng nhập acc phụ cùng nàng chơi đùa.

Không hổ là tinh anh IT, đầu tiên dùng cao đẳng nguyên lý toán học, tính toán ra tỷ lệ phân phối kinh nghiệm do chênh lệch cấp bậc, sau đó lựa chọn logout acc phụ cấp 15, tiếp nữa là đăng nhập vào acc phụ cấp 0 để gia nhập tổ đội, đảm bảo cho Hồng Phi nhận được số điểm kinh nghiệm cao nhất.

Tinh anh IT: t_t Chúng ta bất quá là công cụ tán gái...

Tinh anh phòng kế hoạch: Thêm vào! Lúc trước ta còn bị đuổi lên diễn đàn post mấy bài trả lời, các người thấy đủ đi! Lão tử viết 1 ngàn chữ đổi lấy 1 vạn tiền lương.

Hồng Phi từ cấp 68 lên đến cấp 69, kinh nghiệm phi thường viên mãn, vui vui vẽ vẽ chuẩn bị logout.

[Vô Thanh Vô Túc]: Muốn vào bang hội của ta hay không?

Nói xong phát ra một biểu tượng chớp chớp mắt làm bộ đáng yêu, khiến cho mấy vị tinh anh phòng IT lại khom lưng nôn mửa.

Hồng Phi nhớ tới bang hội, cũng không từ chối, nhấn vào nút đồng ý.

[Hồng Phi người hầu 1]: Ai đến nói cho ta, mắt ta không có hạt?

[Hồng Phi người hầu 2]: Ai đến nhéo nhéo số 1, nàng có nằm mơ hay không?

[Hồng Phi người hầu 3]: Oa oa oa! Thật sự là chủ nhân, chủ nhân gia nhập bang hội của chúng ta.

[Lưu Hoả]: Ách!

[Mị Vũ Chi Giả]: Thiên Thượng Hồng Phi hảo.

[Ta Là Tân Nhân]: -0-!

[Vô Thanh Vô Túc]: Đến a đến a! Thế nào, cũng giống như Tiểu ưu, không phải vì a Ly và a Viễn mà tiến vào, đều do bản chiến sĩ dùng nhân cách cùng mị lực chính phục a!

Hồng Phi , nhân cách mị lực cái đầu người! Chinh phục cái đầu người.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Chào mọi người.

[Vô Thanh Vô Túc]: A Ly a Ly, nhanh đến đây.

[Ly Thương Chi Tuyết]: ?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Chào người.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hừ!

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ách.....

[Vô Thanh Vô Túc]:

[Ta Là Tân Nhân]:

[Mị Vũ Chi Giả]:

[Hồng Phi người hầu 1]:

[Hồng Phi người hầu 2]:

[Hồng Phi người hầu 3]:

[Lưu Hoả]: Mấy hôm trước lão sư vừa dạy ta một câu thành ngữ, kêu là....

Tiểu bằng hữu Tương Dịch sinh ra và lớn lên ở Luân Đôn, nhưng cha mẹ hắn không muốn thấy con mình mở miệng ra là tiếng anh, cho nên mỗi ngày đều có người đến dạy hắn tiếng Trung.

[Lưu Hoả]: Đúng rồi, là một núi không thể có hai hổ, Vô Thanh..... ca ca có phải hay không?

[Vô Thanh Vô Túc]: Có lẽ thế.

Hao tổn tâm tư, hắn giống như rất tức giận, nhưng nàng đâu có đắc tội với hắn, không có đạo lý a? Chẳng nhẽ.... không có khả năng không có khả năng...

Đương nhiên Ly Thương Chi Tuyết tức giận cũng có nguyên nhân, Tiểu Tước Ưu Thương lừa hắn nói không online, nhưng lại nhảy vào acc Thiên Thượng Hồng Phi cùng Tương Sinh tên kia ước hội, khó tránh khỏi cảm giác phi thường khó chịu khi ăn dấm chua....

16. Chương 16

Chương 21.

Thiên Thượng Hồng Phi trở về Thiên Địa Huyền Môn, đây là đề tài được mọi người thảo luận nhiều nhất trên diễn đàn mấy ngày nay.

Bài post với tiêu đề như sau: Thiên Thượng Hồng Phi trở về, phải chăng đối với võng du Trung Quốc đã không còn chờ mong, tìm không được trò chơi hay?

Còn có bài post nghi ngờ: Thiên Thượng Hồng Phi lần này trở về, có hay không sẽ tìm Thiên Hạ Huyền Ca ôn lại truyện cũ?

Đương nhiên chủ đề phía dưới có vô số người lao vào chửi mắng, phần lớn là những đoạn IP lặp đi lặp lại, mỗi chữ tinh hoa, mỗi câu hoa mỹ (đáng thương cho vị phụ trách phòng kế hoạch a....), đương nhiên bọn họ không thể giống như Ly Thương Chi Tuyết có công lực cao siêu có thể che dấu IP của mình trên diễn đàn, nhưng mọi người cũng chỉ nghĩ đến hai kẻ khiến cho người ta chán ghét là Thiên Hạ Huyền Ca và Quả Táo Của Hera mới có thể post nhiều câu ác ý như vậy.

Hồng Phi là người luyện cấp cuồng, tự nhiên không có thời gian chú ý đến mấy bài viết đó, nàng vẫn như trước bay đến điểm luyện cấp ở Thiên Long Bát Bộ đánh quái.

Không lâu sau khi hạ sát Ngô Công Vương, một vị khách không mời mà tới truyền tống đến bên cạnh nàng.

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Hồng Phi, ta vừa thấy tin tức ngươi đã trở về trên diễn đàn, còn tưởng là giả, không nghĩ ngươi thật sự online.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Hồng Phi? Kêu thân thiết như vậy làm chi, ta cùng ngươi rất thân thiết sao?

[Thiên Hạ Huyền Ca]: A a, là rất thân thiết, bằng không sao người không xóa tên của ta trong danh sách hảo hữu?

Hồng Phi ảo não kêu lên! Nàng một lòng luyện cấp, Thiên Hạ Huyền Ca tên rác rưởi này đã bị nàng đá ra khỏi đầu không biết bao nhiêu ngày, căn bản không chú ý đến danh sách hảo hữu.

Vì thế, oán hận mở danh sách hảo hữu, lựa chọn nhân vật – xóa tên.

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Người làm gì? Ta thừa nhận lúc trước thật có lỗi với người, nhưng người xem, ta đã đổi ý, cũng đã chia tay với Quả Táo Của Hera.

[Thiên Thượng Hồng Phi]:

Với loại người vô sỉ như thế này thật không thể nói chuyện được a.

Không nhìn hấn, Hồng Phi tiếp tục dẫn quái, sử dụng kỹ năng quần sát mãn nguyệt trảm.

Thiên Hạ Huyền Ca này không biết là cố tình hay vô ý, thời điểm nàng dẫn quái, hấn một mực đứng ở giữa không đi, đến khi nàng thi triển kỹ năng, tên nhất thời biến thành màu hồng nhạt.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Phiền loạn luân tiền lão công người cút ngay, cảm ơn hợp tác.

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Ta đã nói ta chia tay cùng Quả Táo Của Hera, người còn muốn náo loạn.

Tiếp tục dẫn quái, giết quái, Thiên Hạ Huyền Ca lại như một tên người gỗ đứng đó không đi, Hồng Phi mặc kệ mình có phải hồng danh hay không, đánh trung hấn thì mặc cho đánh trúng, không cần nhìn hấn là được.

Cho đến thời điểm tên càng lúc càng hồng, bên người Thiên Hạ Huyền Ca lại có một người chơi truyền tống đến. Người nọ nhìn thấy Hồng Phi hồng danh mới cấp 70, có chút vui vẻ.

[Vô địch kiếm khách]: Thiên Thượng Hồng Phi, người cũng có hôm nay.

Chỉ tiếc nàng cấp thấp hơn hấn, một thân bạch trang, lại còn hồng danh.

[Vô địch kiếm khách]: Còn nhớ rõ ta không?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Hừ! Là người? Đến cướp điểm luyện cấp hay báo thù?

[Vô địch kiếm khách]: Cả hai. Nhìn người không có trang bị Athena, cấp bậc lại không cao! Ta không tin một nữ nhân chỉ dựa vào thao tác mà có thể thắng được lão tử.

Mới vừa đánh xong hàng chữ đã lập tức tấn công, hấn hoàn toàn quên mất mình cấp bậc cao hơn nàng, trang bị mạnh hơn nàng, thao tác ‘tốt’ hơn nàng.

Hồng Phi cười lạnh, Thiên Hạ Huyền Ca này thật thú vị, tìm lão bà hay bằng hữu đều là cực phẩm.

Hai người chính đang Pk, tự dưng thấy một băng tiến bắn lại, Vô địch kiếm khách bị đóng băng. Hồng Phi không phải kẻ thừa dịp người khác gặp nguy mà ra tay, nàng cũng triệt tiêu kỹ năng, không tiếp tục công kích nữa.

[Vô địch kiếm khách]: Ly Thương Chi Tuyết?

[Ly Thương Chi Tuyết]: ?

[Vô địch kiếm khách]: Đây là việc của ta và bà nương này, hy vọng người không cần xen vào việc của người khác.

Thực lực Pk của Hồng Phi, cho dù không có trang bị tốt, 1vs1 thắng Vô địch kiếm khách cũng không có vấn đề, vốn không cần Ly Thương Chi Tuyết đến tương trợ. Bất quá bên cạnh còn có Thiên Hạ Huyền Ca, với nhân phẩm có bệnh của tên đó, vẫn là đuổi đi tốt hơn.

Vì thế....

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ly ~Thương ~ gg, chuyện của ta có phải là việc của người hay không?

Đánh xong hàng chữ này, bản thân Hồng Phi cũng muốn ói.... Rất ẻo lả, ẻo lả đến mức nàng nghĩ mình không phải là nữ, mà là gay --!!

Phỏng chừng Ly Thương Chi Tuyết cũng bị 4 chữ Ly Thương gg này làm rung động, cách một lúc lâu mới hồi phục.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Đúng.

[Vô địch kiếm khách]: Thêm vào! Tính lão tử không hayho.

Nói xong, không dám ở lại lâu, dùng truyền tống trục nhanh chóng rời đi.

[Mật ngữ][Vô địch kiếm khách]: Thiên Hạ Huyền Ca, lão tử là bằng hữu của ngươi nên mới đến đây giúp, không nghĩ tới ngươi lừa lão tử.

[Mật ngữ][Thiên Hạ Huyền Ca]: Ta cũng không ngờ nàng quen biết Ly Thương Chi Tuyết.

[Mật ngữ][Vô địch kiếm khách]: Đó là lão bà của ngươi, ngươi không biết thì ai biết? Được rồi, lão tử không giỡn với ngươi, gặp lại.

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Ta rốt cuộc biết tại sao ngươi không chịu tha thứ cho ta, nguyên lai ngươi đã sớm thay lòng đổi dạ.

[Thiên Thượng Hồng Phi]:

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta đề nghị ngươi đi báo danh làm diễn viên cho Quỳnh Dao đi, căn bản không cần xem kịch bản, trực tiếp diễn luôn, có ngươi ở đó, chẳng kể nào có thể sống yên ổn.

Ly Thương Chi Tuyết giống như khinh thường Thiên Hạ Huyền Ca, đối Thiên Thượng Hồng Phi nói:

[Ly Thương Chi Tuyết]: Phẩm vị của ngươi thật kém cỏi.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta RP càng kém.

Lúc trước động kinh mới coi trọng người như thế....

Quên đi, trước lấy Ly Thương Chi Tuyết đối phó Thiên Hạ Huyền Ca rồi nói sau.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ly Thương gg, ta luyện cấp thực mệnh, ngươi cùng ta thị tần nói chuyện được không ?

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Vì cái gì? Lúc trước ngươi sống chết không cùng ta tán gẫu trên kênh ngữ âm, cũng không cho ta nhìn mặt, hiện tại nguyện ý cùng hân?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Có thể so sánh sao? Ly Thương gg người ta ôn nhu nhã nhặn (trợn mắt nói dối), còn không có bên ngoài lăng nhăng lung tung, ngươi tính cái gì!

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Ha ha ha! Ngươi đừng nói dễ nghe như vậy, ta biết nữ nhân các ngươi thích nhất là hư vinh, hân cấp bậc cao, trang bị tốt, rmb nhiều, ngươi vì thế nhìn trúng hân?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Yêu! Xem bộ dạng ngươi hình như bị Quả Táo Của Hera quăng à nha? Mau, phát huy độ vô sỉ của ngươi giết chết nàng? Hai người đúng là thiên tiên tuyệt phối, thật làm cho Thiên Địa thất sắc a.

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Hừ! Thiên Thượng Hồng Phi ngươi không cần châm chọc ta, ta ngốc nên mới đến tìm ngươi.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Đi thông thả không tiền, đừng quên báo danh diễn kịch Quỳnh Dao, gần nhất bấm máy Tân Nguyệt cách cách, ngươi thích hợp diễn vai ‘Bàn Đại Hải.’

Thiên Hạ Huyền Ca rốt cuộc rời đi trong nỗi oán hận, đương nhiên vẫn phi thường quy củ quay đầu mắng Ly Thương Chi Tuyết một phen – nói mỗi hận đoạt thê ngày khác sẽ báo.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Cảm ơn.

Ly Thương Chi Tuyết không chú ý đến nàng, quay đầu rời đi.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: =,= Người hình như rất chán ghét ta?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ta không thể chán ghét người sao?

[Thiên Thượng Hồng Phi]:

Đương nhiên, nghe được 4 chữ Ly Thương gg, Tuyết sama có đôi chút thích thú, nhưng đối với Hồng Phi không vào acc Tiểu Tước Ưu Thương làm người hầu cho hắn vẫn tràn đầy bất mãn, đối với acc Thiên Thượng Hồng Phi này có oán niệm thật sâu a.

Kế hoạch luyện cấp của Hồng Phi cứ như vậy thuận lợi tiến hành, thời điểm lên tới cấp 73, lọt vào top 10 đại cao thủ, Hồng Phi uốn éo thắt lưng, quyết định pha cho mình một ly cà phê sữa nghỉ ngơi một chút, nhưng khi nhìn lại, mới phát hiện cà phê hết, sữa cũng hết t_t.

Cầm lấy ví tiền, Hồng Phi quyết định xuống Buck ở dưới lầu giải quyết vấn đề khẩn cấp.

Bảo nhân viên cửa hàng lấy cho một cốc cà phê nóng, Hồng Phi lấy hai viên đường chuẩn bị cho vào, lại phát hiện ở trong một góc khuất, có người vừa vui vẻ uống trà chiều, vừa đánh máy tính.

Đối với những người theo đuổi Hồng Phi luôn luôn không nhìn, chẳng qua người nọ chính là Quý Viễn đồng học lần trước giúp nàng mua thịt. Vì món ăn ngon sau này, Hồng Phi quyết định thiết lập mối quan hệ thật tốt với Quý Viễn đồng học, vì thế lén lén lút lút nhẹ nhàng đi đến sau lưng hắn, muốn nhìn rõ hắn đang làm cái gì.

Quý Viễn đồng học thật sự rất chăm chú, đầu cúi xuống, từ góc độ của Hồng Phi có thể thấy được hàng lông mi của hắn vừa dài vừa cong hơn cả nữ nhân, mũi hắn cao, lông mày đậm, hơn nữa ánh mắt thâm thúy, làn da màu tiểu mạch, không thể phủ nhận, Quý Viễn đồng học phi thường đẹp trai.

Quý Viễn chơi game, đúng là Thiên Địa Huyền Môn.

Nhân vật thao tác rất thuần thực, thế nhưng lại là Thần Phong sama biến thái bại lộ cuồng thích lấy lỏa làm vinh.

Nhất thời thiên lôi, động đất, lòng mẹ gan ruột chút nữa nhảy ra ngoài.

Hồng Phi bị dọa không nhẹ, thân thể co rúm lại, trước ánh mắt quỷ dị của nhân viên cửa hàng, lén lút nhìn quanh một vòng, mau chóng chuẩn ra khỏi Buck.

Thiên Địa Huyền Môn là trò chơi rất nổi tiếng, trong trường học có người chơi cũng là điều hết sức bình thường, chưa tính đến chơi, cổ tình học theo nàng làm đại thần. Đại thần cũng bỏ qua, lại cổ tình cùng nàng gia nhập một bang hội. Bang hội không tính, còn cổ tình cõi sạch y phục ở bên mình đi qua đi lại.

Nghĩ Thần Phong Nhất Thụ lỏa thể, không biết thế nào lại liên tưởng đến nguyên bản Quý Viễn cũng lỏa thể. Hồng Phi sau khi trở về liền ngủ một giấc, hơn nữa lại nằm mơ, trong mơ nàng thấy bản thân bị Quý Viễn cùng Thần Phong Nhất Thụ xé quần áo, y phục rách tơi tả, tiếp đó biến thành y phục của nữ phó, Ly Thương Chi Tuyết không biết đi ra từ nơi nào, lạnh lùng nói với nàng một câu ‘người hầu không biết giữ mình hắn không cần’, tiếp theo phát tay áo rời đi, sau đó Hồng Phi cũng tỉnh giấc.

Tỉnh dậy cũng đã chạng vạng, lão Tam học môn tự chọn nhấn tin cho nàng, nói rằng ở căn tin có món mà nàng thích, Hồng Phi lắc lắc cái đầu trống rỗng, thần chí mơ màng hưởng căn tin trường học chạy đến.

Thời điểm Hồng Phi ra sức chen vào giữa đám người, không hề ngoài ý muốn bị đẩy ra, vừa lúc đụng trúng một người.

“Thật trùng hợp, có cần ta hỗ trợ hay không?”

Tiếng nói quen thuộc, nụ cười quen thuộc, cái răng trắng quen thuộc, còn có.... lỏa thể.

Hiện tại trong đầu Hồng Phi đã đem Quý Viễn và Thần Phong Nhất Thụ hợp làm một, chỉ khác nhau là một người lỏa, một người bọc.

Vì thế không cần suy nghĩ, Hồng Phi hỏi “Người vì sao không lỏa?”

Bởi vì đầu óc đang bị vây trong trạng thái vô thức, Hồng Phi không điều chỉnh được volum, tuy không đến mức tất cả người trong căn tin đều nghe thấy, nhưng những người trong phạm vi mấy thước đều nghe không sót chữ nào. Thanh âm của nàng nhuyễn nhuyễn nhu nhu, hơn nữa từ ‘lõa’ này nghe rất ám muội, vì thế tất cả mọi người dùng nụ cười khả nghi nhìn cặp đôi trước mắt này.

Bây giờ tư tưởng rất thoáng, học sinh chung học còn có hiện tượng sống chung, đừng nói là sinh viên.

Bởi vậy, Hồng Phi cùng Quý Viễn tự nhiên theo lẽ thường trở thành một đôi từng có xxx.

Quý Viễn nhất thời có chút kinh ngạc, nhưng nhìn thấy hai má Hồng Phi đỏ bừng như quả táo, nhất thời cảm thấy đáng yêu, vì thế cười cười nghiêng ngả.

Vừa định nói gì đó, Hồng Phi đã ôm mặt chạy ra khỏi căn tin.

Tối nay, Hồng Phi xấu hổ vạn phần nằm trên giường lăn qua lộn lại một hồi lâu, chỉ muốn thất cổ chết quách đi, cho đến khi ba tỷ tỷ trở về phòng.

Đỉnh đỉnh đỉnh, điện thoại vang lên.

Lão đại bình thường có nhiều người tìm nhất, thực tự nhiên đi tiếp điện thoại.

“Lão Tứ, tìm người.”

“Nói ta chết rồi.”

“Hắn nói hắn chưa chết, người vì sao lại chết.”

“...” là Quý Viễn.

Hồng Phi nhảy xuống giường tiếp điện thoại.

“Này này.” Thanh âm nho nhỏ sợ người khác nghe thấy.

Đầu dây bên kia truyền đến một tiếng cười trầm thấp, tiếp đó làm ra vẻ nho nhã nói một câu “Tại hạ không biết, thì ra tiểu thư thích tại hạ lõa?”

17. Chương 17

Chương 22.

Biết hắn cười nhạo nàng, Hồng Phi nhất thời im lặng... cách một lúc mới trả lời “Xin lỗi.”

“Người hại ta mất mặt trước toàn thể sinh viên, nên bồi thường như thế nào? Hả?”

“Người muốn thế nào?”

“Ít ra cũng mời ta muốn tách cà phê.”

Đơn giản như vậy? Hồng Phi sợ hắn đổi ý vội vàng đáp ứng “Có thể.”

“Khi nào?”

“Chiều mai người có tiết không?” Nghĩ nghĩ, chiều mai cũng giống như hôm nay không có tiết, Hồng Phi quyết định dành ra một giờ chơi game để đi an ủi ‘tâm linh bị thương’ của Quý Viễn đồng học.

“Không có.”

Các huynh đệ bên cạnh Quý Viễn hò hét “Như thế nào không có, rõ ràng có 4 tiết.”

“Hảo, quyết định vậy đi, 2h chiều mai gặp nhau ở Buck.”

Hồng Phi làm việc không thích bị quấy rầy, thời gian luyện cấp tuyệt đối không thể rút ngắn, vì thế dùng thời gian ngủ để bù đắp lại, ngày đó luyện thăng đến 5h sáng mới logout, 8h sáng ngày hôm sau dậy đi học. Những ngày nay chăm chỉ luyện cấp, mỗi ngày nàng chỉ ngủ có 4h, hơn nữa ăn uống không theo quy luật, người gầy nhom, mắt trũng sâu, làn da trắng không có chút huyết sắc, trạng thái tinh thần thật không tốt.

Buổi chiều thời điểm dần dần y hện xuất môn, bị ba ác ma trong phòng kéo lại.

Trách không được vận đào hoa của lão Tứ lại kém như vậy, dù thế nào cũng không thể qua loa a. Vì thế đề nàng lại thoa phấn, đánh má hồng, tô son bóng. Đã không thể chống cự, Hồng Phi cũng buông lỏng hoàn toàn, nghiêng đầu ngủ 10 phút, nước miếng chảy thành dòng, cho đến khi trang điểm xong bị đẩy ra khỏi cửa, Hồng Phi cũng không nhìn vào gương đến một lần.

Mới vừa đi xuống lầu, Quý Viễn đã chờ ở nơi đó.

Hắn mặc áo sơ mi sọc xanh, bên ngoài khoác áo len màu đỏ, phong cách rất cứng chặc, thân hình hắn cao to, nghiêng người tựa vào cửa như vậy tự động trở thành phong cảnh đẹp khiến người ta đui mù.

Nhìn thấy bộ dạng của Hồng Phi, Quý Viễn không khỏi cả kinh, vốn định nói với nàng: bất quá cũng chỉ là uống tách cà phê, có cần hóa trang thành bộ dạng người khác nhận không ra như vậy không?

Nhưng lại tưởng tượng theo hướng khác, nữ nhân thích được khen, nàng vì hắn cố tình ăn mặc đặc biệt, mặc dù trang điểm hạn chế, nhưng nhất quyết không thể cười nhạo, bằng không làm tổn thương lòng tự trọng, muốn theo đuổi nàng khó càng thêm khó.

Đang suy nghĩ miên man, Hồng Phi đã đi đến bên cạnh hắn “Xin lỗi, bắt người đợi.”

“Không có gì, ta cũng vừa tới.”

“Vây đi thôi.”

“Được .”

Hai người một trước một sau ra khỏi cổng, Quý Viễn rất tự nhiên đứng bên cạnh nàng, còn Hồng Phi thì mặt mày nhăn nhó, che che dấu dấu.

Quý Viễn cười khê, nói “Yên tâm, người khác không nhận ra người.”

“Àn?” Hồng Phi tuy không yên lòng, bất quá đầu óc không phải bã đậu, liên tưởng đến tài nghệ hóa trang của ba ác ma trong phòng, cảnh giác hỏi “Ta trang điểm rất khó nhìn?”

“Không, che khuất toàn bộ khuyết điểm của người.”

Không tính nói dối a, màu da phía sau bị lớp phấn che lấp không nhìn rõ, đừng nói là khuyết điểm, cho dù có ưu điểm cũng bị át đi.

Hồng Phi có chút an ủi, hướng hắn cười cười.

Đến buck, Hồng Phi gọi một cốc caramen Machiato, Quý Viễn vẫn như trước gọi một cốc Carmel không đường... nhìn Hồng Phi cho từng viên đường trắng đường đỏ vào cốc cà phê, Quý Viễn cười nói “Thích ăn ngọt như vậy? Thật giống bằng hữu của ta.”

“Bằng hữu của người?” Là Vô Thanh Vô Tức hoặc Ly Thương Chi Tuyết sao?

“Àn, hắn kêu Tương Ly.”

Tâm Hồng Phi giật thót một cái, quả nhiên là Ly Thương Chi Tuyết.

“Tên kia uống một tách cà phê có thể cho 10 viên đường, cơm trưa cơm chiều không chịu ăn, bánh ngọt lại chén sạch.”

Ngẫm lại Ly Thương Chi Tuyết bình thường lạnh như băng, lại không thích nói chuyện cùng với sở thích ăn đồ ngọt thật sự không đồng nhất a....

“Các người thường xuyên gặp nhau sao?”

“Trước đây thì đúng, bất quá sau này cả nhà hẳn định cư ở Anh quốc, thời gian gặp nhau cũng ít đi. A Ly này tính lãnh đạm, không thích nói chuyện, cũng không biết biểu hiện tình cảm, rõ ràng muốn ta đến thăm hẳn, điện thoại chỉ nói muốn ăn bánh ngọt ở s house, bảo ta đi mua tặng.”

“Phốc... thật khó xử a.” Không nghĩ chủ nhân khi lúng túng lại đáng yêu như vậy.

Nói dối cũng phải biết lựa để người ta không phát hiện, bánh ngọt s house ở ngay gần nhà hẳn, lái xe mất có 20 phút, ta nơi này thừa phi cơ, lại khác lộ trình, muốn nhanh cũng phải mất 20 tiếng mới đến nơi. Hẳn cũng thực lười biếng, lý do như vậy dùng suốt mười một năm cũng không chịu thay đổi, là ta cùng Tương Sinh quá cứng chiều hẳn.”

Quý Viễn còn chưa nói xong, Hồng Phi đã muốn cười gập bụng. Bởi vì màn mở đầu không tồi, Hồng Phi cùng hẳn nói chuyện rất vui vẻ, nguyên bản tính dành ra một giờ, hiện tại mất đến gần 3 tiếng.

Tiền cà phê bị Quý Viễn ở thời điểm thần không biết quỷ không hay thanh toán mất, Hồng Phi cực kỳ ảo não, lập tức Quý công tử lại đề nghị, cơm trưa ngày mai để cho nàng mời.

Hồng Phi tất nhiên không có ngốc như vậy, chỉ tưởng tượng cũng biết được hẳn làm thế là có mục đích gì, bất quá hai người có cùng chung sở thích, nói chuyện rất vui vẻ, hơn nữa nàng chưa bao giờ có bằng hữu khác phái, nhất thời cảm thấy mới mẻ, cũng không bài xích mà gật đầu.

Quý Viễn đưa nàng đến cổng, Hồng Phi đã thực mệt mỏi, lí nhí nói câu gặp lại, sau đó lắc lắc đầu đi về phía cầu thang.

Quý Viễn thấy nàng như vậy thì có chút lo lắng, vẫn đứng ngoài cổng nhìn theo.

Hồng Phi nhiều ngày chưa được ngủ ngon, điểm tâm và cơm trưa hôm nay cũng chưa kịp ăn, thức ăn ở Buck nàng không vừa miệng, tính đi tính lại cũng chỉ uống một cách cà phê ngọt phát sợ, hơn nữa nói chuyện quá nhiệt tình, tinh thần lực tổn hao khá nhiều, huyết áp nàng trước giờ luôn thấp, vừa mới quay người thì trước mặt đã biến thành màu đen, thời điểm đi đến cầu thang thì mất đi tri giác.

Quý Viễn sớm đã chuẩn bị, một khắc khi nàng ngã xuống đã lao vọt lên, để Hồng Phi vững vàng ngã vào trong lòng của hẳn.

Không phải hôn mê, Hồng Phi lập tức mở to mắt, cảm giác được mình đang dựa vào người ai đó, toàn thân không được tự nhiên, giãy dụa muốn rời đi.

“Đừng động.” Quý Viễn thế nhưng không có buông nàng ra, ngược lại vươn tay ôm lấy nàng “Ta đưa người lên lầu.”

A di quản lý ký túc xá từ đằng xa đã nhìn thấy hai người, thấy hai người không để ý đến ai khác cứ thế ôm ấp nhau. Hồng Phi đáng thương vẫn là đứa nhỏ chưa từng thử qua mùi vị ái tình, cùng nam sinh nắm tay còn không có, đừng nói chi đến ôm... Quý Viễn ngược lại thần sắc tự nhiên, như thể Hồng Phi là bạn gái của hẳn.

“Để ta xuống, ta có thể tự đi.”

“Ta ôm người lên.” Quý Viễn không thể nghi ngờ lúc nào cũng tươi cười cợt nhả, lúc này đây lại có biểu tình nghiêm túc đến đáng sợ như vậy. Khí thế nhất thời bạo tăng, mạnh đến tột đỉnh a.

Hồng Phi rụt cổ, tự nhiên không dám ngỗ nghịch, trầm mặc để cho hẳn ôm lên lầu.

Lão tam trong phòng Hồng Phi vì mê tín nên đã treo một cái gương trước cửa phòng, nguyên bản với độ cao của Hồng Phi tự nhiên sẽ không nhìn thấy, nhưng giờ này được Quý Viễn ôm lấy, Hồng Phi phi thường nhìn rõ bộ dạng hoàn mỹ của mình.

“Ta...ta... ta dùng bộ dạng này... để ra ngoài?” Hồng Phi run rẩy hỏi.

Quý Viễn còn chưa kịp trả lời, cửa phòng đã bật mở, ba nữ ác ma hùng dũng đi ra.

“Các người... các người.” Mắt Hồng Phi đỏ ửng, giống như nhân vật đang hấp hối trong trò chơi, nhảy tới trước mặt ba nữ ác ma “Ta muốn giết các người! Ta muốn giết các người!”

Ba nữ ác ma thấy nàng như vậy nào dám lưu lại, nhanh một chút tản ra đằng xa. Quý Viễn không đành lòng nhìn nàng hao phí tinh lực, một phen giữ chặt “Hảo hảo nghỉ ngơi.”

Hồng Phi hai mắt nhắm lệ nhìn hắn, nhớ tới bộ dạng khi mình trang điểm, hai má hồng như mộng khỉ, đôi mắt như gấu mèo, cùng với cái miệng đỏ chót, khe ưm một tiếng, vọt vào trong phòng đắp chăn trùm kín đầu không dám ra.

“Hắc hắc, tính tình lão Tứ nhà ta vẫn vậy, người đừng ghét bỏ nàng.”

Lão Nhị thích nhất là cùng dễ nhìn nói chuyện phiếm, hướng chi Quý Viễn thuộc loại cực phẩm, vội vã xua lão Đại và lão Tam đi an ủi Hồng Phi, còn mình thì đứng ngoài cửa nói chuyện với hắn.

“Tinh thần nàng sa sút như vậy, có phải mấy đêm rồi không ngủ?”

“Cái này...” Lão Nhị thần sắc buồn bã “Nói ra thì dài...”

“Như thế nào...”

“Vậy ta nói ngắn gọn nhé.”

“Àn.”

Nhưng cái gọi là nói dài nói ngắn, cũng phải mất hơn 30 phút mới xong.

Hồng Phi không biết lão nhị rốt cuộc nói về mình như thế nào trước mặt Quý Viễn, ngày hôm sau vẫn theo lệ thường đăng nhập vào trò chơi, bắt đầu luyện cấp.

Bang hội nói chuyện náo nhiệt, Hồng Phi tuy không trả lời, nhưng vẫn chăm chú theo dõi.

Thần Phong sama mấy ngày nay ít login đột nhiên xuất hiện, hội các mm có chiều hướng kích động, vội hỏi hắn nguyên nhân.

Nguyên lại đường cáp mạng trong phòng hắn có vấn đề, vẫn đang trong thời gian sửa chữa, nhiều ngày nay online vẫn phải dùng tạm internet ở Buck.

Mới vừa nói xong, Vô Thanh Vô Tức liền đi ra.

[Vô Thanh Vô Tức]: Nói bậy, gần đây hắn ít online rõ ràng là do có bạn gái.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Ta nói Tương Sinh, bát quái như vậy không phù hợp với tuổi tác của người.

[Vô Thanh Vô Tức]: Hừ! Trọng sắc khinh hữu.

[Bồ Đào Đa Đa]: Dấm chua dấm chua! Thần Phong sama, người như thế nào vì một nữ nhân mà không cần Vô Thanh dd đáng yêu

~~[Vô Thanh Vô Tức]: Không biết nữ nhân kia tròn méo thế nào, lấy phẩm vị của a Viễn, khẳng định là khó xem. Mắt tứ giác, mũi tẹt, răng hô.

[Mị Vũ Chi Giả]: Xem ra đúng là dấm chua....

Hồng Phi bị Vô Thanh Vô Tức hình dung

Nữ nhân mà người cho là mắt tứ giác, mũi tẹt răng hô kia chính là bốn tiểu thư được không!!

Vì thế nhện không được...

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Khụ....

Hồng Phi vừa nói, Tuyết sama cũng theo đó trở về.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hừ.

Sau đó bang hội đương bay múa đầy trời đột nhiên chìm vào yên lặng.

Đề tài vừa mới bỏ qua đã được Thần Phong Nhất Thụ câu trở về.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Bất quá gần đây nàng liên tục thức đêm.

[Vô Thanh Vô Túc]: Chơi vòng du sao?

[Thần Phong Nhất Thụ]: Không chơi. Nghe bạn cùng phòng của nàng nói gần đây nàng đang tập đàn.

Hồng Phi đối với tin tức mà ba nữ ác ma cấp cho Quý Viễn rất ư vừa lòng, vừa định khen gọi, Quý Viễn lại tiếp một câu.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Bất quá nghe nói nàng gần đây viết tiểu thuyết nặng mùi bl.

Hồng Phi hồng mặt... Ba nữ ác ma trong phòng nhất thời cảm thấy sau lưng lạnh buốt, có người đang dùng ánh mắt sát nhân giết bọn họ thiên đao vạn quả.

[Vô Thanh Vô Túc]: ... Tìm được nàng khẩu vị của người cũng rất nặng.

[Bồ Đào Đa Đa]:... Thần nữ, giới thiệu cho ta đi.

[Mị Vũ Chi Giả]: A a a

~~[Lưu Hoả]: Ca ca, cái gì kêu là tiểu thuyết nặng mùi bl?

[Ly Thương Chi Tuyết]:

[Lưu Hoả]: Tỷ tỷ, nói cho ta a.

[Tiểu Tước Ưu Thương]:

(Hong Phi vì không muốn người ta hoài nghi, mở cả 2 acc)

[Lưu Hoả]: Vì cái gì không nói cho ta. Ô

[Vô Thanh Vô Túc]: Ngoan, chính là hai nam nhân đánh nhau, Lưu Hoả không cần học.

[Lưu Hoả]: Vì cái gì ca ca và người, còn có Thần Phong ca ca đánh nhau, ta lại không được học.

[Thiên Thượng Hồng Phi]:

[Mị Vũ Chi Giả]: Trời ạ....

[Bồ Đào Đa Đa]: Lấy giấy a! Ta chảy máu mũi!!!!

Đổi thoại chấm dứt vài ngày, Hồng Phi cũng không tiếp tục bán mạng luyện cấp, ăn no ngủ ngon.

Thời điểm Quý Viễn thấy Hồng Phi lần sau, mặt nàng hồng nhuận, làn da vừa trắng vừa mềm, quả thực có thể nhéo ra nước.

Vì thế cười nói “Nộp bài xong rồi?”

Hồng Phi ngoài cười nhưng trong không cười “Các nàng còn nói gì với người?”

“Ách...”

“Đem tất cả những gì người biết nhất loạt nói cho ta.”

“Cũng không phải nói xấu người.”

“Ta không tin.”

“Ngạch, nói người ngôn ngữ giản dị, câu cú tinh luyện.”

-0-! Ba nữ ác ma tốt vậy sao?

“Ví dụ như...”

Quý Viễn phá lệ có chút không tự nhiên, thanh thanh yết hầu, cũng không dám lớn tiếng, ghé vào bên tai nàng nói nhỏ “Tất cả chỉ gói gọn một câu, xx rất lớn, thực thoải mái.”

Quả nhiên ngôn ngữ giản dị, câu cú tinh luyện a.

Hồng Phi khiếp sợ! Chấn động! Giận run người.
Ông trời a! Hóa thành sấm sét đánh chết ba ác ma kia đi!

18. Chương 18

Chương 23.

Thấy Hồng Phi đứng bên vò vức sụp đổ, Quý Viễn cũng không tiếp tục khi dễ nàng, uống một tách trà, ung dung nói “Ta tin tưởng người.”

“Ách?”

Quý Viễn cười, “Ta tin tưởng người không viết tiểu thuyết bl.”

Tri âm a! Hồng Phi xúc động đến mức suýt nữa nắm lấy tay hắn, chớp chớp mắt hỏi “Người thật sự tin tưởng ta?”

Quý Viễn gật đầu “Với tính cách của người, không thể viết được a.”

Nói xong, ngón trở nhẹ nhàng vuốt cái trán của Hồng Phi.

Ngón trở của hắn có chút thô ráp, hơn nữa rất nóng.

Hồng Phi có thể cảm giác được hắn đem hơi ấm truyền cho nàng theo đầu ngón tay, ngay lập tức làm cho đôi má nàng tăng lên mấy chục độ, máu nóng sôi trào.

Hồng Phi bị hành động đột ngột của hắn dọa cho sợ, thân thể theo bản năng lùi về phía sau, ghé dựa ngòai không vững, thiếu chút nữa ngã lộn xuống đất.

Quý Viễn cười to “Đó, dễ đổ mặt như vậy, như thế nào viết được tiểu thuyết bl?”

Bởi vì sự quấy rối của Quý Viễn, kế hoạch của Hồng Phi không thể hoàn thành. Nửa tháng qua, nàng vẫn chưa thể trở về top 10, nhưng dù như thế, nàng vẫn làm trên diễn đàn phát hỏa một phen.

Ly Thương Chi Tuyết bởi vì Tiểu Tước Ưu Thương không thường xuyên online mà tinh thần có chút sa sút, nguyên bản không ở bang hội nói chuyện, mà có nói cũng chỉ là mấy dấu ba chấm hoặc một chữ ‘hừ’. Vô Thanh Vô Tức thấy hắn như vậy có chút lo lắng, nghĩ tiểu tử a Ly kia bởi vì cùng người hầu không chút tiến triển nên có chút ức chế, vì vậy hắn quyết định ra tay trợ giúp.

Ngày ấy cứ theo lẽ thường login, lại có rất nhiều người xin gia nhập bang hội.

Từ khi Thiên Thượng Hồng Phi gia nhập Thần Phong Ngự Tuyết đến nay, tiểu bang hội vốn có mười mấy người này một phen phát hỏa, lại có người tiếc lộ Ly Thương Chi Tuyết cùng Thần Phong Nhất Thụ cũng ở trong này, cuối cùng dẫn đến chúng mm chạy theo xin gia nhập.

Vô Thanh Vô Tức thực vô sỉ từ chối tất cả yêu cầu gia xin nhập của các nam ngoại gia (hừ, đều vì Hồng Phi mà đến, tình địch hắn không thể cho tiến vào—chính là hắn không biết, hai tình địch lớn nhất đang ở trong bang, orz), sau đó đem mấy mm xinh đẹp tiến vào, lý do rất đơn giản: Có cạnh tranh mới có phát triển, có đả kích mới có tình yêu. A Ly cùng Tiểu Ưu phải có chất xúc tác thì tình cảm mới có thể đột nhiên tăng mạnh.

Vì thế, dưới sắp đặt của Vô Thanh Vô Tức, rất nhiều mm lặn lội tiến vào.

[Lăng Ba tiên tử]: Chào mọi người, ta là Lăng Ba, là fan cuồng của Ly Thương sama và Thần Phong sama.

[Bồ Đào Đa Đa]: Hoan nghênh.

[Nam dã minh nhật hương]: Sớm a! Chúc nghiệp của ta là vú em, cần tìm gg đẹp trai lắm tiền mang...

[Mị Vũ Chi Giã]: Sớm.....

[Thanh sắc đồng thoại]: Ly Thương đại nhân đâu? Ta cúng bái Ly Thương đại nhân.

[Bồ Đào Đa Đa]:

[Phong phiêu tuyết]: Cầu tổ chức đoàn thể xem xét Ly Thương đại nhân.

[Mị Vũ Chi Giã]: Ách.... người như Tuyết sama không thích bị người ta vây xem.

[Bồ Đào Đa Đa]: Mị, ta nói hôm nay như thế nào có nhiều tân nhân như vậy?

[Mị Vũ Chi Giã]: Ta cũng không rõ, chờ Vô Thanh Vô Túc đến đây rồi hỏi hần.

[Tây tây á vũ]: Chào mọi người, ta là Tây Tây.

[Mị Vũ Chi Giã]: Tây Tây á vũ? Tên hay a.

[Lăng Ba tiên tử]: Người chính là Tây Tây á vũ? Mỹ nhân đứng đầu bảng? Ta đã xem qua ảnh chụp của người, mặt tròn tròn đáng yêu nha.

Mặt ngoài tán dương, kỳ thực chê người ta béo...

[Tây tây á vũ]: A a, cảm ơn tỷ tỷ.

Như thế nào không biết người khác châm chọc, chẳng qua thấy Ly Thương Chi Tuyết ở bang hội này, không thể để người ta thấy mình là loại không có giáo dưỡng, huống hồ lần gặp trước đây, hần dường như thích loại con gái như nhuận ngoan ngoan.

Nhất thời những mm thức thời ở trong bang hội bắt đầu nịnh hót, một người nói xx của người cấp bậc hảo nha (đứng thứ 500), một người khác nói trang bị của người thật tốt a, còn có người khen kỹ năng sống của người thật lợi hại, về sau giúp ta chế tạo vũ khí nha, blap blap một hồi, ngoài thì tỏ vẻ khen ngợi, bên trong thực chất thổi phồng lẫn nhau, muốn thu hút sự chú ý của Ly Thương Chi Tuyết hoặc Thần Phong Nhất Thụ chú ý vào mình. Bất quá Tuyết sama ngại phiền không nói câu nào, cũng chặn lại toàn bộ [Mặt ngữ].

Hồng Phi chiếu lệ vào acc Thiên Thượng Hồng Phi luyện cấp, thuận tiện treo máy acc Tiểu Tước Ưu Thương, còn chưa có bắt đầu, Vô Thanh Vô Túc liền bắt lấy cơ hội phát ra tin tức.

[Vô Thanh Vô Túc]: Tiểu Ưu, gần đây sao không nói câu nào a?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: ^__^ Ta treo máy.

[Vô Thanh Vô Túc]: Làm sao vậy?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Có cuộc thi, phải chờ thi xong mới có thể online.

[Vô Thanh Vô Túc]: Như vậy a ~~ Tiểu ưu phải nói chuyện nhiều hơn nha, bang hội so với trước kia náo nhiệt hơn nhiều.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ân ân. Phải rồi, người thêm Tây Tây á vũ vào?

Hồng Phi không phải người nhiều chuyện, nhưng Thần Phong Ngự Tuyết bang hội này nàng thực thích, lấy phẩm hạnh của Tây Tây á vũ, nếu lại làm ra việc hãm hại người khác... Vì vậy lắm miệng hỏi một câu,

[Vô Thanh Vô Túc]: Người biết nàng?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Mỹ nhân đứng đầu bảng.

[Vô Thanh Vô Túc]: A, trách không được, bất quá Tiểu ưu người đừng quá lo lắng, a Ly là người như thế nào ta rõ ràng nhất, hần không phải người chỉ biết nhìn bề ngoài.

[Tiểu Tước Ưu Thương](giả ngốc): -0-! Vậy ý người là người thuộc loại trông mặt mà bắt hình dong sao? Ta phải nói cho Hồng Phi đại nhân!

[Vô Thanh Vô Túc]: =,= Không phải không phải! Ta cùng a Ly giống nhau! Mặc kệ Hồng Phi xấu hay đẹp, ta đều đứng bên nàng.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Nếu Hồng Phi đại nhân là nam -0-

[Vô Thanh Vô Túc]:.... Ngạch, ta chuyển sang bl là được chứ gì.

[Tiểu Tước Ưu Thương]:.....

[Vô Thanh Vô Túc]: Không cần lảng sang chuyện khác. Tiểu ưu, có biết vì sao ta để nhiều mm tiền vào không?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người muốn kiến lập hậu cung?

[Vô Thanh Vô Túc]: Ta chỉ cần Hồng Phi nhà ta là đủ rồi... Ta thêm nhiều mm như vậy, tất cả là vì người cùng a Ly.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: -0-

[Vô Thanh Vô Túc]: A Ly tính tình kém, lại lãnh đạm, hai người cứ tiếp tục như vậy vĩnh viễn không có kết quả gì a, cho nên ta để một ít mm tiền vào, ở bên cạnh a Ly quấy rối, ka ka ka, còn có diễn kịch.

[Tiểu Tước Ưu Thương]:Người thực vô địch....

[Vô Thanh Vô Túc]: Đúng a! Không cần sùng bái ta, ta là nam nhân thành thực, khó tránh khỏi có chút chu đáo.

Mệt cho hần.....

[Tiểu Tước Ưu Thương]: -- Ta treo máy, 88.

[Vô Thanh Vô Túc]: 886.

Vô Thanh Vô Túc truyền tống đến bên người Ly Thương Chi Tuyết, chọn một địa điểm an toàn, sau đó gọi vài vị mm yếu đuối vừa thêm hần làm hảo hữu lại đây, chỉ trong chốc lát, bên cạnh Ly Thương Chi Tuyết đã có thêm mấy vị 'giai lệ'.

Sợ bị Tương Ly mắng, Tương Sinh sau khi sau việc liên cụp đuôi chuồn thẳng. Nguyên bản định đi tìm Thiên Thượng Hồng Phi cũng đang ở Thiên Long Bát Bộ luyện cấp, nề hà công việc hôm nay bận rộn, đành phải logout đi xử lý công vụ

~~[Lăng Ba tiên tử]: Thiên Tám(Thiên Long Bát Bộ tầng thứ 8)! Ta cho tới giờ chưa từng đến Thiên Tám a! Ly Thương sama có thể mang ta lác lác không?

[Nam dã minh nhật hương]: Quái vật cấp 76 cũng có thể giết! Ly Thương gg người rất lợi hại, có thể mang ta luyện cấp không?

[Thanh sắc đồng thoại]: Ly Thương đại nhân, ta là Thanh sắc đồng thoại, ở Nam Thiên Môn đã từng gặp qua, người còn nhớ ta không?

[Phong tuyết phiêu]: Ly Thương gg, người vừa dùng là kỹ năng gì a? Thật lợi hại, là chung cực kỹ năng của pháp sư sao?

.....

Đông đảo mm mồm năm miệng mười, Ly Thương Chi Tuyết đều nhất nhất không nói câu gì, Tây Tây á vũ ngược lại không hề nói câu gì, chỉ im lặng đứng ở chỗ đó.

Hừ! Một đám nhảy nhót diễn trò, Ly Thương Chi Tuyết đối với bọn người căn bản không có hứng thú, cũng không tự xem lại mặt hàng! Nhưng Tiểu Tước Ưu Thương lần trước lại không thể xem thường, nữ nhân kia cư nhiên có thể kiếm có đến làm người hầu của hần, có thể thấy được thủ đoạn không tầm thường, phải đề phòng cẩn thận.

Đúng rồi! Trước tiên lợi dụng lòng đồ kỵ của nữ nhân đến đối phó với Tiểu Tước Ưu Thương kia.

[Tây tây á vũ]: Tuyết gg, Ưu Thương tỷ tỷ đâu? Các người vẫn đi cùng nhau, như thế nào không thấy nàng?

Thấy tên Tiểu Tước Ưu Thương, Ly Thương Chi Tuyết rất cuộc có phản ứng, tiến trình đánh quá chậm lại vài giây.

[Ly Thương Chi Tuyết]: ?

Biểu hiện trước sau khác nhau một trời một vực a, chúng nữ nổi giận!

[Lăng Ba tiên tử]: Tiểu Tước Ưu Thương là ai? Chưa từng nghe qua. Là ai a?

[Tây tây á vũ]: Là người hầu của Tuyết gg.

[Thanh sắc đồng thoại]: Nga....

Nghĩa bóng của im lặng tuyệt đối: Tiểu Tước Ưu Thương nữ nhân này đủ đề tiện, vì truy nam nhân đồng ý làm người hầu.

[Nam dã minh nhật hương]: Có ảnh chụp trên diễn đàn không?

[Tây tây á vũ]: Hình như không có.

[Phong tuyết phiêu]: Ách, a a....

Cười dối trá che dấu hàm ý: Không dám post ảnh chụp, phỏng chừng là xấu nữ không có ai muốn.

Đoàn người riu rít rất náo nhiệt, đáng thương trò chơi này không thể che lại tán gẫu, Tương Ly không thể chịu được chúng nữ đầu độc.

Đột nhiên, hần triệu hồi tọa kỵ, không nói một tiếng hướng về phía tây Thiên Long Bát Bộ chạy đến.

Chúng nữ theo ben năng muốn chạy theo, nhưng bị Tây tây á vũ quát dừng lại.

[Tây Tây á vũ]: Nơi này nhiều quái vật chủ động công kích, đừng lộn xộn.

Vì thế chúng nữ chỉ có thể phi thường bị ai nhìn theo bóng dáng dần xa của Ly Thương Chi Tuyết.

Nơi Tương Ly chạy đến, là chỗ Thiên Thượng Hồng Phi luyện cấp.

Giờ phút này Hồng Phi vừa lên cấp 75, cách top 10 không xa. Mới vừa cụp mắt nghỉ ngơi, đã thấy Ly Thương Chi Tuyết đột ngột xuất hiện trước mặt mình.

Không biết sao, nhìn thấy hần liền nhện không được cảm thấy chột dạ.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Hai... Thật trùng hợp, như thế nào rảnh rồi đến chỗ ta?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Đổi chỗ luyện cấp.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Gì?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Cấp bậc quái không khác nhau lắm, quái chỗ ta càng tập trung, muốn hay không?

Nghĩ nghĩ, chỗ kia chính là tinh hoa của Thiên Tám, vì thế đồng ý.

Đợi khi chạy tới, mới biết mình bị Ly Thương Chi Tuyết đem ra đùa giỡn.

[Lăng Ba tiên tử]: Thiên Thượng Hồng Phi... là nàng!

[Phong tuyết phiêu]: Thiên Thượng Hồng Phi, người tới đây làm gì?

[Nam dã minh nhật hương]: Đây là nơi Tuyết gg luyện cấp, người không định cướp đấy chứ.

Nghe nghĩ khí, các nàng đều như hổ rình mồi a.

Hồng Phi trừng mắt nhìn, đám nữ nhân này là do Vô Thanh Vô Túc tìm đến để tác hợp nàng và Ly Thương Chi Tuyết?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: ^__^ Các mỹ nữ vất vả.

Khổ sở đến nơi này làm nền, cấp cấp

[Tây tây á vũ]: Người...người... lão công người là Thiên Hạ Huyền Ca, sẽ không định tới....

Hồng Phi vốn không thích Tây tây á vũ, nghe nàng đem mình và Thiên Hạ Huyền Ca hợp cùng một chỗ nhất thời càng chán ghét hơn.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta nhận ra ngươi, đệ nhất mỹ nhân toàn sever a!

Tây tây á vũ thoáng chút đắc ý.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Sai rồi, thiếu mất hai chữ, là đệ nhất ps mỹ nhân toàn sever.

[Tây tây á vũ]: Ngươi....

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ai da, đừng tức giận đừng tức giận, nữ hài tử phải ôn nhu, ngươi cũng biết Ly Thương Chi Tuyết thích nhất là nữ tử ôn nhu.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Còn có các ngươi.

Hồng Phi đem mũi giáo chuyển hướng chúng nữ.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Đừng nói tỷ tỷ không nhắc nhở các ngươi nha, Ly Thương Chi Tuyết thích im lặng, không thích nữ nhân quá ồn ào, các ngươi có thể im lặng ngồi ở nơi này không nói một câu, ở trong lòng hắn là hoàn mỹ nhất.

[Phong tuyết phiêu]: Hồng Phi sama như thế nào biết?

A a, ngay cả xưng hô cũng thay đổi.

Hồng Phi cười thầm một tiếng.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Đương nhiên biết, người hầu của hắn là Tiểu Tước Ưu Thương, không thích nói chuyện, suốt ngày treo máy, nhưng Ly Thương Chi Tuyết lại thích bộ dạng này, đưa thuốc tặc trang bị, người khác bắt nạt còn đến báo thù, không biết có bao nhiêu ôn nhu! Ảnh chụp của Tiểu Tước Ưu Thương kia ta có nhìn qua, nào xinh đẹp như Tây Tây ngươi a, cố lên nha, tất cả đều có cơ hội!

Nga... chỉ cần im lặng là được, hơn nữa không đẹp bằng Tây tây á vũ. Vì thế Hồng Phi thuận lợi đem người cần ưu tiên giải quyết trước của bọn họ chuyển lên đầu Tây tây á vũ.

[Ly Thương Chi Tuyết]:.....

Hồng Phi không ngờ Ly Thương Chi Tuyết đột ngột quay lại, hoảng sợ, nghĩ tất cả những gì mình nói này giờ đều bị hắn nhìn thấy, trong lòng tự nhiên phát hoảng a.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: A a... về rồi hả? Không giúp ngươi trông bãi, ta đi chỗ luyện cấp của ta, 88.

Nói xong lấy tốc độ bão nổi phi thân bỏ trốn.

Vì muốn biết Ly Thương Chi Tuyết rốt cuộc có tức giận hay không, quyết định dùng acc Tiểu Tước Ưu Thương đi thăm dò hư thực.

Ước chừng 10 phút sau, Tiểu Tước Ưu Thương phát tin tức cho Ly Thương Chi Tuyết.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Thi cử mệt mỏi quá a, nghỉ ngơi một chút. Chủ nhân đang luyện cấp sao? Ta đến chơi với ngươi.

Ly Thương Chi Tuyết thấy Tiểu Tước Ưu Thương chủ động nói chuyện, khóe miệng nhếch lên thành hình vòng cung.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Tốt.

Hệ thống thông báo: Tiểu Tước Ưu Thương sử dụng hảo hữu truyền tống trực.

19. Chương 19

Chương 29

Tử vong trong đấu trường La Mã, có thể sống lại trong vòng 10 giây. Thần Phong Nhất Thụ sau khi đứng dậy từ mặt đất, lập tức thay trang bị kỹ sư cực phẩm, cũng rất nhanh thêm trạng thái, nhắm ngay Ly Thương Chi Tuyết chính là một chiêu Băng phong vạn lý.

Ly Thương Chi Tuyết là pháp sư chân chính, đối mặt với chức nghiệp cao công, tất nhiên phải lui về phía sau tránh né, bởi vì bị đánh trúng một chút, tuy không chảy máu nhưng cũng xước da. Đương nhiên sau khi bình tĩnh lại, không cam lòng yếu thế, đánh trả một chiêu Địa long tỏa.

Đối với hai người tự nhiên xoay qua đánh nhau, Hồng Phi có chút kinh ngạc, được thấy hai người đẳng cấp siêu cường, thao tác siêu đẳng của sever pk là cơ hội hiếm có không thể bỏ qua. Hồng Phi nhanh chân chạy đến một chỗ khác, tiến vào nguyệt quang bảo hộ, sau đó thưởng thức ing

~~Đương nhiên mục đích tiến vào nguyệt quang bảo hộ chính là sợ kỹ năng quần công trên diện rộng siêu mạnh của pháp sư giết đến..... thưởng thức là một chuyện, nếu xem quá mê mẩn, không cẩn thận bị 'tên bay đạn lạc' đánh trúng, thanh danh một đời của cô coi như bỏ đi.

Ly Thương Chi Tuyết đơn thuần là pháp sư, công kích so với dị sĩ cao hơn, nhưng phòng thủ lại thấp hơn, đương nhiên hẳn có huyền tinh chiến giáp đến gia tăng phòng ngự, Thần Phong Nhất Thụ cũng có sủng vật mạnh nhất sever đến trợ giúp công kích, bởi vậy hai người sà sà như nhau, nhất thời không phân cao thấp.

Hồng Phi biết lần pk này không có kết quả, hoặc sẽ lưỡng bại câu thương, hoặc cả hai cùng thu tay lại, vì vậy đối với kết quả trận pk này không có hứng thú. Cô xem, chủ yếu là vì 2 vị này rất tiêu sái, cùng với việc phân tích kỹ năng pk.

Không hổ là cao thủ số một số hai của sever, đối với thời gian hồi kỹ năng do hệ thống quy định, ở trong mắt bọn họ giống như không tồn tại, pháp sư mang tinh giáp màu lam cùng dị sĩ một thân hoàng kim khải giáp, một khắc không ngừng phát ra đủ loại hào quang, đại biểu cho kỹ năng không ngừng phóng xuất, cũng chỉ có người nắm chắc thời gian hồi cũng tần suất của các loại kỹ mới có thể đạt đến cảnh giới như vậy.

Chênh lệch a, Hồng Phi chu môi, âm thầm có chút khó chịu.

Cô cùng bọn họ, đối với khả năng nắm bắt kỹ năng có thể coi như không phân cao thấp, nhưng kỹ năng thao tác bàn phím vẫn chậm nửa phần.

Cho nên nếu để Ly Thương Chi Tuyết hoặc Thần Phong Nhất Thụ đi pk Thiên Hạ Huyền Ca, coi cấp bậc cùng thực lực của hẳn lúc này, ước chừng cùng Thiên Hạ Huyền Ca ngang sức ngang tài, ai cũng không chiếm được tiện nghi.

Có nhận định này, Hồng Phi cảm thấy bản thân còn phải luyện tập nhiều hơn nữa, mặc kệ là luyện cấp hay thao tác.

Nghĩ như vậy, đối với trận pk này đã không còn hứng thú, nhanh chóng kêu dừng.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Này, ta nói các người, các người ở trước mặt ta đánh nhau, chẳng lẽ muốn tranh bốn cô nương?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ai da, mỹ nhân hóa ra cũng không hẳn là tốt.

Đối với những lời không biết ngượng của người nào đó, rốt cuộc khiến hai nam nhân đang hứng trí pk ngừng lại.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Các người kỹ thuật không tệ, nhất thời không phân định được ai hơn, như vậy đi, ta chiếm tiện nghi, cả hai đều lấy.

Hừ hừ, một người thích Hạ Hồng Phi ở ngoài đời thực, trong trò chơi lại dám hái hoa ngắt cỏ, rõ ràng không phải thiện tình.

Một người khác, trong trò chơi cùng người hầu ái muội, ngoài đời đã có bạn gái, còn chạy đến nhà người ta, cũng không phải thật tâm.

Nếu tất cả mọi người đều không thật lòng, vậy đến đùa giỡn.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: hai tư sáu một người, ba năm bảy người còn lại, còn chủ nhật, các người muốn bị ta cũng không để ý.

Ai bảo các người ở ngoài đời đùa giỡn bốn tiểu thư, trong trò chơi ta phải đòi lại.

[Ly Thương Chi Tuyết]:.....

[Thần Phong Nhất Thụ]:.....

Thành công thu hoạch, hai tên im lặng tuyệt đối. Hồng Phi rất ưa hài lòng, cười to vài tiếng, ngẩng đầu ưỡn ngực nghênh ngang mà đi.

Bởi vì ở nhà Tương Ly ngủ một đêm, lãng phí không ít thời gian luyện cấp, Hồng Phi quyết định sẽ chơi suốt đêm.

Đương nhiên phải luyện cấp, nhưng kiếm tiền cũng không thể bỏ qua.

Hồng Phi nhớ rất rõ ràng, rạng sáng lúc 3 giờ, phía tay hồ nước trung tâm đảo Queri, boss Hắc Đế Tư sẽ xuất hiện trong nửa giờ. Tên kia, khi chết có xác suất nhả ra hoàng ngân thư cấp 4.

Khiến vũ khí gia tăng 20 công kích, tây phương có hoàng ngân thư cấp 4, đông phương có thanh đồng cấp 4. Mà hoàng ngân thư này phải là người đã từng đọc qua hoàng ngân thư, sưu tập đủ tài liệu mới có thể làm ra. Những thứ như vậy rất hiếm, bởi vì boss mỗi lần xuất hiện đều ở địa điểm khác nhau, chỉ có dựa vào may mắn, thêm nữa chỉ có 20 % xác suất rơi ra.

Bởi vậy quyển sách này có giá trên trời, trên sever đã ra giá 1 triệu nhân dân tệ.

Hồng Phi không lấy acc Thiên Thượng Hồng Phi đi tìm boss, bởi lẽ điểm luyện cấp ở Thiên Long Bát Bộ rất ít, nếu rời khi rất có thể bị kẻ khác chiếm mất, tuy có thể lấy về nhưng nghĩ đến vạn nhất chọc tới kẻ phiền toái liền chán ghét. Mục đích của Hồng Phi là tìm Thiên Hạ Huyền Ca báo thù, tạm thời không nghĩ chọc đến nhiều phiền phức, bởi vậy acc Thiên Thượng Hồng Phi nhất định phải ở Thiên Long Bát Bộ chiếm chỗ.

Hồng Phi song song mở acc Tiểu Tước Ưu Thương tới đảo Queri. Tiểu Tước Ưu Thương trước mắt cấp 20, đều là do cô cùng Ly Thương Chi Tuyết lúc trước mang đi luyện cấp. Ngay cả như vậy, một nhân vật cấp thấp, nếu muốn đánh boss cấp cao vốn không có khả năng. Bất quá Hồng Phi biết có một vài góc lag, có thể khiến quái bị động, kế tiếp có thể an toàn ngược boss. Đương nhiên kỹ thuật này không phải kẻ nào biết cũng có thể thực hiện.

Thời điểm 3 giờ sáng, boss lập tức hiện ra. Hồng Phi biết có vài điểm là nơi boss có khả năng xuất hiện, ấn theo trình tự đi một vòng, quả nhiên phát hiện thân ảnh hắc đế tư tại tọa độ 4545,3434

Hồng Phi cũng không vội vàng hành động, cho nhân vật ăn một viên gia tốc, lại sử dụng phong chi chúc phúc tiếp tục gia tăng tốc độ. Phải biết rằng boss này công cao, tốc độ cũng mau, tốc độ bình thường của nhân vật tuyệt đối chậm hơn nó. Nhìn những tiểu quái xung quanh boss, Hồng Phi không dám tới gần, sử dụng kỹ năng cơ bản của cung thủ – liệt phong thư kích – kỹ năng có phạm vi công kích xa nhất, Hắc Đế Tư bị đánh trúng, lập tức chú ý đến Tiểu Tước Ưu Thương.

Tiểu Tước Ưu Thương rất nhanh di động, hướng khe đá gần đại thụ chạy tới.

Hắc Đế Tư tăng tốc đuổi theo.

Tiểu Tước Ưu Thương đến chỗ khe đá bên cạnh đại thụ liền dừng lại, đợi đến khi quái vật chuẩn bị đến gần công kích, mới từ giữa khe hở nhảy lên.

Hắc Đế Tư vừa thấy con mồi chạy trốn lại đuổi theo, thân thể không lồ chẳng mấy mất kết.

Đương nhiên, nếu có người chơi thấy được cảnh này, hoặc nói Tiểu Tước Ưu Thương may mắn, hoặc nói loại kỹ năng trụ quá này không khó, ta cũng làm được. Nhưng nói cũng như không. Nếu như ngay từ đầu Hồng Phi chạy qua khe hở, Hắc Đế Tư không tiếp cận được sẽ vượt qua chướng ngại vật tiếp tục truy kích, cho nên Tiểu Tước Ưu Thương ở trước khe hở đã dừng lại một nhịp. Tiếp theo, cho dù boss bị vây, nếu Tiểu Tước Ưu Thương không đứng đúng vị trí, chỉ cần lệch một phân, boss lập tức đào thoát kiếm chế, tiếp tục công kích. Đây nói khó không khó, nói dễ không dễ, là chỗ tinh diệu trong trụ quá.

Quái bị vây khốn, vấn đề được giải quyết 80%, Hồng Phi không ngừng phóng ra kỹ năng công kích cao cấp. Cô đánh như thế, nhưng cũng phải đến 10 phút sau, máu Hắc Đế Tư mới tụt tới đáy.

Hồng Phi ngáp một cái. Sắp kết thúc công việc, không biết lần này có rớt hay không.

Đúng lúc này, một thân ảnh bay qua người nàng, mạn thiên phi vũ cùng long quyền phong đồng thời xuất ra, hướng Hắc Đế Tư công tơi.

Hắc Đế Tư tử vong, thân thể to lớn ngã rầm một cái, dưới chân chính là một quyền kỹ năng thư lấp lánh, không phải hoàng ngân cấp 4 thì là gì?

Hồng Phi điều chỉnh góc độ xem xét, phát hiện Tây Tây á vũ không biết đứng đó từ lúc nào, pháp trượng trong tay đang vung lên, nhìn đã vừa sử dụng kỹ năng.

Trong Thiên Địa, quyền sở hữu vật phẩm do boss cùng tiểu quái rơi ra có khác nhau.

Quyền sở hữu vật phẩm do tiểu quái rơi ra thuộc về người gây thương tổn cao hơn.

Mà vật phẩm do boss rơi ra thuộc về người ra chiêu cuối cùng.

Tây Tây á vũ hẳn đã ở nơi này từ lâu nhưng không hề lên tiếng, mãi đến khi nhìn thấy boss sắp chết mới ra chiêu tất sát.

Cô nàng đặc ý vọt tới trước mặt boss chuẩn bị nhặt hoàng ngân thư.

Hồng Phi sao có khả năng để cho cô ta như ý, sử dụng kỹ năng quần công bạo phong tuyết, đem Tây Tây á vũ đóng băng, quái chung quanh cũng đồng dạng đông lạnh.

Tiểu Tước Ưu Thương chạy đến bên cạnh Tây Tây á vũ, không phải muốn nhặt vật phẩm vì có muốn cũng không được. Trước 5 giây, vật phẩm thuộc về Tây Tây á vũ.

[Tây Tây á vũ]: Tiệp nhân, ta giết người trước rồi lấy thư.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Giết ta. Đến a!

Hai người đối thoại xong, thời gian hữu hiệu của kỹ năng bạo phong tuyết chấm dứt, Tây Tây á vũ có thể khôi phục hành động, cô nàng nâng cao pháp trượng, chuẩn bị thi triển thần thánh quang hoàn công kích Hồng Phi. Còn chưa có xuất ra, cô ta cùng Tiểu Tước Ưu Thương đồng dạng chết trên mặt đất. Hóa ra kỹ năng bạo phong tuyết mà Tiểu Tước Ưu Thương vừa sử dụng không những thành công đóng băng Tây Tây á vũ, cũng thành công đem tiểu quái chung quanh boss Hắc Đế Tư – người hầu của Hắc Đế Tư kéo đến, một đàn quái vật cắn xé, hai kẻ phòng ngự thấp nháy mắt chết thảm.

Hồng Phi thao tác bản phím tuyết đối là nhanh nhất, hướng hồ cô quyết định làm, tự nhiên biết được tiếp theo nên làm cái gì, Tây Tây á vũ bị tình huống đột nhiên phát sinh này làm bất ngờ, đã lâm vào trạng thái si ngốc, đợi đến khi nhớ ra phải lấy được hoàng ngân thư, Hồng Phi đã nhanh chân đứng lên nhặt lấy, thuận tiện sử dụng khởi tử hồi sinh cứu sống Tây Tây á vũ.

Hai người không phải tổ đội, dựa vào cấp bậc 58 của Tây Tây á vũ, bị người cứu sống, tổn thất rất nhiều kinh nghiệm, mà Hồng Phi ngoài ý muốn đạt được rất nhiều kinh nghiệm, Tiểu Tước Ưu Thương lên cấp 21 -0-!!

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Oa, tỷ tỷ vừa giúp ta tăng kinh nghiệm vừa giúp đánh boss, quả nhiên người đẹp tâm cũng đẹp a.

[Tây Tây á vũ]: Người, đồ rác rưởi, không biết xấu hổ, đem hoàng ngân thư cấp bốn trả lại cho ta.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hoho~~ có bốn sự giết ta mà lấy a.

Tiểu Tước Ưu Thương vẫn chưa hồng danh, cho dù Tây tây á vũ giết nàng, cũng sẽ không đạt được trang bị gì.

[Tây tây á vũ]: Đừng cho rằng ta không dám! Hôm nay không luân bạch người, thề không làm người!

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Tỷ tỷ xinh đẹp rất có chí khí! Nhanh đến đây đi

~~Tây Tây á vũ hiện giờ là pháp sư cấp 58, muốn giết Tiểu Tước Ưu Thương không phải là việc khó, nhưng phải cái Hồng Phi lẩn nhanh như trạch, ở bên cạnh cô ta lượn tới lượn lui, Tây Tây á vũ thao tác không tốt, định vị không chuẩn, chịu thiệt thật lớn, người không đánh được, bản thân lại bị quái vật truy đuổi.

Đánh không lại, tự nhiên gọi người đến hỗ trợ.

Mà lần này người tới, lại là kẻ khiến cho Hồng Phi đau đầu.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Tây tây, sao lại thế này?

Ta Vì Ai Cuồng, cấp bậc đứng hàng thứ 2, võ giả, người chơi có phòng ngự cao nhất sever.

[Tây tây á vũ]: 555, Tiểu Tước Ưu Thương này rất vô sỉ, người ta trong lúc vô tình nhìn thấy boss Hắc Đế Tư, vất vả lắm mới đem nó đánh còn một tia máu, cô ta lại đánh lên, còn cướp của muối hoàng ngân thư cấp 4.

-0-!

Hồng Phi nhịn không được bội phục Tây tây á vũ. Cái gì kêu đổi trắng thay đen, cái gì kêu nói không thành có, ps mỹ nữ trước mặt là mình chứng hoàn mỹ nhất.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Tiểu Tước Ưu Thương, người là acc phụ của ai.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ta không phải acc phụ.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Thần Phong Ngự Tuyết? Đừng nghĩ đến người cùng bang hội với Ly Thương Chi Tuyết, lão tử sẽ bỏ qua cho người. Cùng người nói cho rõ, Ngọa Hổ Tàng Long chúng ta không cướp điểm luyện cấp của hắn, bất quá là giữ thể diện cho đôi bên, còn không ai sợ ai.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Vậy a, người ý cấp bậc cao giết ta, ta cũng không nói, chẳng qua hy vọng người có thể nhận thức chân tướng, Tây Tây á vũ thực sự có khả năng vậy được Hắc Đế Tư để giết sao?

[Ta Vì Ai Cuồng]: Này.....

[Tây tây á vũ]: Ta không vậy được quái, giết không được boss, vậy tiểu đệ sĩ cấp 21 như người có thể làm được sao? Cười đến rụng răng.

[Tây tây á vũ]: Cuồngggg, nữ nhân này thật quá đáng, cô ta vẫn đổi muối có thành kiến. Lần trước muối cùng huynh cãi nhau rồi bang, phải đi Thần Phong Ngự Tuyết, kết quả cô ta ở Thiên Tầm dẫn quái hại chết muối, còn ở trong bang vu muối ăn cấp trang bị, Vô Thanh Vô Túc kia chẳng phân biệt được thị phi trắng đen, đem muối đá ra khỏi bang,5555555 muối khổ muốn chết.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Tiểu Tước Ưu Thương người như thế nào không biết xấu hổ.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ta Vì Ai Cuồng, trước kia ta vẫn cảm thấy người ở sever chúng ta có chút năng lực, không nghĩ tới người cũng chỉ là một kẻ dễ bị người ta kích động..

[Ta Vì Ai Cuồng]: Ta là người thế nào, không đến phiên người đánh giá.

[Tây tây á vũ]: Cuồngggg, nữ nhân này thật không biết xấu hổ, ả cư nhiên chủ động làm người hầu của Ly Thương Chi Tuyết, ở khắp nơi kêu chủ nhân, sợ người khác không biết ả là người hầu, chẳng phải muốn Ly Thương Chi Tuyết ra mặt cho ả? Ngay cả tôn nghiêm cũng không cần, nếu là muối, muối thật không làm được.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ps tỷ tỷ,ta nghĩ dù người chủ động làm người hầu của Ly Thương Chi Tuyết, người ta còn không cần. Hừ! Lúc trước cùng một đám nữ nhân ở Thiên Tầm xin Ly Thương Chi Tuyết mang đi luyện cấp, giờ muốn trở mặt?

[Tây tây á vũ]: Người nói bậy!

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ta có chụp hình, muốn đăng lên diễn đàn?

Tây Tây á vũ nháy mắt trầm mặc, nhưng lập tức phản pháo.

[Tây tây á vũ]: Người muốn đăng ảnh đã ps, ta cũng không có ngăn cản, dù sao ta là người như thế nào, cuonggg rất rõ ràng.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Tây Tây nhân phẩm ta rõ nhất, ta tặng trang bị nàng chưa từng cầm, sẽ không làm việc ghê tởm đó. Người đăng ảnh ta cũng không tin.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Yêu a! Chỉ sợ trang bị người tặng cô ta không vừa mắt. Bây giờ cô ta một thân một mình vũ y, bao nhiêu trân quý a, hỏi cô nàng xem làm sao có được?

[Tây tây á vũ]: Ta dùng rmb mua, thế nào.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hay cho một câu ta mua. Tây tây á vũ, người cũng thực cực phẩm. Quên đi, ta cũng không cùng các người phí lời, hoàng ngân thư cấp bốn ở đây.

Nói xong, đem thư ném xuống đất, Tây tây á vũ vừa đi qua, tức giận muốn chết.

[Tây tây á vũ]: Người, người cư nhiên hủy!!!

Nữ nhân này cư nhiên hủy đi hoàng ngân thư cấp 4 giá 1 triệu nhân dân tệ

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Có sao không? Ai nha, ta là tân nhân, không biết sử dụng như thế nào, hủy cũng tốt. Mặc kệ nói như thế nào, thư ta đã không cầm, hiện tại có thể đi chưa.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Tiểu Tước Ưu Thương, người quá đáng, còn muốn chạy không dễ như vậy.

[Tây tây á vũ]: Bọn Thần Phong Ngự Tuyết các người là một lũ rác rưởi, một đám nhát gan sợ chết, làm cho người ta nhìn thấy liền phát ói.

Hồng Phi vốn coi Tiểu Tước Ưu Thương là acc phụ, bị giết cũng không sao. Dù saonàng cũng như nguyện thấy được bộ dạng điên cuồng của Tây Tây á vũ, một quyển sách đáng giá, nhưng ngàn vạn không nên sỉ nhục bang hội của nàng.

Thần Phong Ngự Tuyết, thời gian nàng gia nhập không lâu, nhưng nhớ lại những điều tốt đẹp đã trải qua, cùng bằng hữu đáng kết giao, có người tâm lý mơ hồ, đem cho nàng cảm giác gia đình, dù thế nào cũng không đến phiên người ngoài lăng nhục.

Bây giờ ở lại Thiên Tầm luyện cấp có ích gì, sau này có thể chiếm lại, nhưng không thể buông ta Tây Tây á vũ.

Hồng Phi đổi sang acc Thiên Thượng Hồng Phi, sử dụng hảo hữu truyền tống quyền trực, bay đến bên người Tiểu Tước Ưu Thương.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Thiên Thượng Hồng Phi người làm cái gì.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: ^_^ ta là một thành viên trong bang hội rác rưởi mà ps tiểu thư kia vừa mắng.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Người không phân biệt trắng đen đã xuất đầu?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Người ban đầu chẳng phải cũng không phân biệt trắng đen đã ra mặt sao?

[Ta Vì Ai Cuồng]: Tiểu Tước Ưu Thương của bang hội các người cướp hoàng ngân thư cấp 4 của chúng ta còn có mặt mũi để nói?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Phải không? Như vậy xin hỏi ps tiểu thư, người nơi nào gặp được Hắc Đế Tư? Lại làm sao trụ quá? Có thể mời người dùng một Người hầu Hắc Đế Tư, lặp lại lần nữa động tác trụ quá?

[Tây tây á vũ]: Ta cũng là trong lúc vô tình phát hiện, căn bản không chú ý đến tọa độ, trụ quá cũng là vô tình, thời điểm chạy trốn xuyên qua khe hở, nó liền không động đậy.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Oa! Ps tiểu thư may mắn không phải tốt bình thường, có nhiều vô tình như vậy.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Ta mặc kệ chuyện gì đã xảy ra, dù sao Tiểu Tước Ưu Thương cướp hoàng ngân cấp 4 của Tây Tây, nàng trong bang các người, lại khi dễ người khác, chuyện này ta nhất định quản.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Được rồi. Vậy đến pk đi.

[Ta Vì Ai Cuồng]: 2v2 cũng là công bằng.

Trước máy tính Hồng Phi bật cười một tiếng, Ta Vì Ai Cuồng này cũng dám nói ra miệng, 2v2 cũng là công bằng? Trước không nói nàng một người thao tác 2 acc, cấp bậc Tiểu Tước Ưu Thương so với Tây Tây á vũ thấp hơn không ít, công bằng ở đâu?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Hay cho câu công bằng! Đến đây đi!

20. Chương 20

Chương 25

Tử Ngộ Hồ tuy có phong cảnh xếp số một số hai trong thiên địa, nhưng bởi vì nơi đó có mấy loại quái vật mang diện mạo đáng khinh, ví như cóc ba chân, lại thêm con rết 18 chân chuyên gia đánh lén....., làm cho chỉ số xinh đẹp giảm xuống 300 điểm.

Tiểu Tước Ưu Thương lòng vòng bên hồ nước, phía sau là mấy con ếch phun khói độc màu xanh. Pháp sư tuần dật như thiên sứ hạ phàm nắm trong tay pháp trượng, chính đang khoan tay chậm rãi đi tới. Biết năng lực của nàng, cũng không có bất cứ loại hỗ trợ thừa thãi nào, chỉ khi thấy khoảng cách quái vật đủ gần, mới vẩy tay phóng ra một chiêu Băng Tiên Thuật, đóng băng lũ quái vật. Chỉ tiếc lực công kích quá mạnh mẽ, cho dù là kỹ năng cấp thấp cũng khiến cho đám cóc đó phải bỏ mạng.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Thật có lỗi.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Không đi nữa, chủ nhân ta mệt, giết sạch chúng nó đi.

Sai sử chủ nhân tự nhiên như thế, Tiểu Tước Ưu Thương ngày càng không có tự giác của một người hầu. Có lẽ là do hần chiều quá sinh hư.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hảo.

Lôi vân phong bạo! Chung cực kỹ năng pháp sư cấp 75, lúc đánh quái vật Thiên Tầm cũng chưa từng dùng qua.....

Quái vật trong phạm vi màn hình toàn bộ chết sạch.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Oa! Chủ nhân thật là lợi hại, ta hảo sùng bái người nga

~Hồng Phi khịt khịt mũi, giả bộ đến mức bản thân cũng không nhin được mà bật cười.

[Ly Thương Chi Tuyết]:.....

Quả nhiên con người lạnh lùng ở nước Anh xa xôi kia cũng J

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người hầu trước kia không sùng bái ta sao?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ách..... Trước kia cũng sùng bái, hiện tại càng sùng bái.

[Ly Thương Chi Tuyết]:

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Bởi vì không nghĩ tới chủ nhân được nhiều nữ nhân thích như vậy!!

[Ly Thương Chi Tuyết]:.....

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người hầu ăn dấm chua?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hứ, các nàng còn không đủ tư cách, ta chỉ ăn Hồng Phi sama dấm chua!

[Ly Thương Chi Tuyết]: A a.

Vô sỉ a..... Bất quá vô sỉ đến đáng yêu.

Khỏe miệng Tương Ly lại nhếch lên, nếu cô nàng biết được hấn đã sớm nhận ra nàng cùng Thiên Thượng Hồng Phi chính là một người, nhớ đến những lời nói hiện giờ, không biết có xấu hổ và giận dữ đến chết hay không?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Đúng rồi chủ nhân, hôm nay như thế nào hứng trí đến Tử Ngộ Hồ luyện cấp?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Chờ bên kia thanh tĩnh rồi trở về.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ừ.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Đúng rồi, ta gần nhất sẽ trở về một lần, cho nên thời gian luyện cấp có thể không nhiều như trước.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: -0-! Về nước?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ân, bên này là lễ giảng sinh, trường học cho nghỉ hai tuần.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Trở về tìm bằng hữu hay là.....?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người hầu người hy vọng ta tìm ai?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ách..... Người hầu không thể hỏi việc riêng tư của chủ nhân!!

[Ly Thương Chi Tuyết]: Đoán thử xem.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Là Thần Phongsama cùng Vô Thanh Vô Tức?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ngô..... Cũng tính, bất quá chỉ đúng một nửa.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Một nửa một nửa? Chẳng lẽ là tìm người yêu a!

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ân.

Hồng Phi nguyên bản đang cầm tách cà phê nóng, vừa nhìn thấy dòng chữ này nhảy ra trên màn hình máy tính, ngực tự nhiên có chút cay đắng khó nói nên lời, thật giống như cà phê quên không bỏ đường, chỉ để lại hương vị chua sót, đánh thẳng vào trong lòng.

Buông cái tách, Hồng Phi có chút gian nan đánh ra mấy chữ.

[Tiểu Tước Ưu Thương]:..... Là nữ?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ân.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Là nữ hài tử chủ nhân thích?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Thích.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Như vậy a..... thật tốt.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người hầu thì sao, lần trước người nói không muốn gặp bạn trên mạng, giờ vẫn kiên trì?

Nếu nói không kiên trì, có lẽ hấn sẽ nói cho nàng, hấn là đến tìm nàng. Địa chỉ IP ở trường Quý Viễn, muốn tìm một người, khó khăn không phải quá lớn.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Không. Nếu là bằng hữu, không thấy mặt chẳng lẽ không phải bằng hữu nữa sao? Nếu vậy..... Rất nhiều người ở gần nhau nhưng không thể duy trì tình cảm, cách một đường truyền internet, dựa vào cái gì để gắn bó?

Thật sự là như thế?

Vì cái gì qua mạng, hấn hiện tại cũng có thể cảm nhận được nàng thương tâm, có thể tưởng tượng bàn tay nàng đặt trên bàn phím đang run rẩy, cùng với khuôn mặt tái nhợt, bộ dạng cần mồi.

Nhưng, hần chung quy cái gì cũng chưa nói.

Cuối cùng, hóa thành hai chữ trên màn hình: ” Đứa gốc.”

Nhất thời không nói gì.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ta hạ, người hầu ngủ sớm một chút,88.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ngủ ngon.

Đêm nay, Hồng Phi không có ngủ, trước đây dù có luyện cấp điên cuồng thế nào, cứ đến giờ là phải lên giường ngủ, chỉ có đêm nay, nàng luyện cấp, cái gì cũng không nghĩ, dẫn quái, giết quái, lại dẫn quái, lại giết quái. Lặp lại có lẽ cũng là một loại lạc thú.

Di chứng thức suốt đêm chính là đây.

7 giờ sáng không dậy nổi, ngủ thẳng đến 4 giờ chiều mới rời giường.

Bất quá hoàn hảo là thứ sáu, không cần trốn học.

Mơ mơ màng màng đứng lên nghĩ muốn tiếp tục luyện cấp, lại nhận được điện thoại của Quý Viễn. nguyên lai hần mua vé xem phim, buổi tối19:00, muốn cùng nàng đi xem.

Lúc đó Hồng Phi cùng Quý Viễn đồng học đã kết thành tình hữu nghị thâm hậu—cứ cách hai ngày nàng lại có một tô thịt miễn phí, bởi vậy nghe hần nói mời đi coi phim liền vui vẻ đáp ứng.

Ba ác ma trong phòng nghe nói nàng muốn đi “Ước hội” (Tuy Hồng Phi đồng học lần nữa nhấn mạnh quan hệ giữa họ vô cùng thuần khiết, bất quá bị khinh bỉ không nhìn) vội lôi kéo nàng đến tiệm làm tóc.

Hồng Phi nguyên bản có một mái tóc nâu mềm mại dài tới ngang hông, nhưng cuối cùng dưới lời đề nghị của nhà tạo mẫu tóc, đổi thành tóc uốn quăn chưa thử bao giờ.

Khuôn mặt của nàng rất nhỏ, giờ bị mái tóc quăn ôm lấy càng thêm vẻ xinh đẹp đáng yêu. Lần này ba ác ma không hóa trang cho nàng, chỉ lệnh cho nàng đánh qua một chút phấn, thuận tiện nhéo mấy cái vào gương mặt khiến người khác ghen tị kia(má hồng -0-!), Hồng Phi giống như một tia sáng xuất hiện trước mặt mọi người.

Ai! Quả nhiên là mỹ nhân bại hoại!

Trước khi đi, lão Nhị lấy từ trong hòm ra một cái thắt lưng phụ trợ, lúc này mới cười vừa lòng, đẩy nàng ra cửa.

Ai ai ai, nàng mới 20 tuổi, sao lại có tâm tình giống như vừa gả nữ nhi, không biết là may mắn hay bất hạnh.

Hồng Phi là một đứa nhỏ rất đúng giờ, bởi vì trước khi ra cửa đã lãng phí thời gian vào việc ăn mặc trang điểm, cho nên dùng hết sức lực toàn thân chạy đến cửa trường.

Lúc đến nơi sớm hơn thời gian hẹn đúng 30 giây, Hồng Phi đương thờ hồng học đột nhiên phát hiện..... Quý Viễn đồng học còn chưa có đến!

Hùng hùng liệt hỏa thiêu đốt a!

” Như thế nào chạy gấp như vậy?” 30 giây sau, Quý đồng học “Phi thường đúng giờ” đến.

Một giây không hơn không kém..... Hồng Phi nhìn hần, không biết nên cười hay là nên sinh khí.

“Ta đến trước ngươi, ngươi thiếu ta một nhân tình, nhớ rõ tuần sau mang thịt đến! Ta muốn 10 phần.”

“Được.” Quý Viễn cười gật đầu, “Nhưng nhớ lần sau không cần chạy đến nỗi thở không ra hơi như vậy. Nữ hài tử đến trễ là sai lầm có thể tha thứ, không có đứa con trai nào để ý đâu.”

“..... Ngươi thường xuyên phải chờ?”

” Ngộ..... Không thường.” Trước mắt chỉ mới chờ tên Tương Ly kia.

“.....”

” Ngươi tóc.....”

” Ân? Rất khó xem?” Nói thế nào Hồng Phi vẫn là nữ hài tử, tự nhiên để ý người khác đánh giá chính mình.

” Không có, thực đáng yêu.”

“Thật sự? Không gạt người?” Nhớ rõ lần trước đánh giá của tên này làm cho nàng mang bộ dạng như quỷ đi đi lại lại trong sân trường.

” Thực thích hợp ngươi.”

[2012] kết cục là địa cầu hủy diệt, tổng thống Mĩ lưu lại cùng tồn vong với địa cầu, Trung Quốc chủ tịch lên phi thuyền vũ trụ chạy trốn-0-!! Đế quốc mỹ thực có sắc thái anh hùng, hơn nữa đem địch nhân Trung Quốc nói xấu một phen.

Tan cuộc đã là hơn 9 giờ tối, bầu trời đã u ám, trong chốc lát đổ mưa tầm tã, hoàn hảo hai người vận khí không tồi đã bắt xe trở về. Đang ngồi trên xe nói chuyện về tình tiết của bộ phim vừa xem, Quý Viễn lại ngoài ý muốn đích thu được điện thoại Tương Ly.

” Ta đã trở lại.”

“Ách, đúng a, đã đến lễ giáng sinh, các người bên đó cũng nghỉ. Muốn ta đến sân bay đón không?”

“Không cần, ta đã ở trên xe, phỏng chừng 1 tiếng nữa là về đến nhà. Đúng rồi, ngươi có thời gian không?”

“Làm sao?”

“Trong nhà đã lâu không ai ở.....”

“ok, ta hiểu được.”

Tương Ly tên này sạch sẽ thái quá, cahwn đêm mới mua có một năm đã không muốn dùng lại, lần này gọi điện đến là muốn hắt mua dùm đồ dùng! Ai, thực không nên cùng Tương Sinh đem hắt sủng nhiều năm như vậy.

Nghe được mấy từ lễ giáng sinh cùng máy bay, Hồng Phi không hiểu tại sao tâm nhảy dựng lên, tuy nàng không thích hỏi việc riêng tư của người khác, nhưng lần này lại không nhịn được: “Làm sao vậy?”

” Tên kia đã trở lại.”

” Tương..... Ly?”

” Ân. Như vậy, ta trước đưa ngươi về, sau đó ta còn phải đi mua sắm một chút.”

Mưa lớn như vậy, trời lại tối rồi, trung tâm mua sắm 10 giờ đóng cửa, người khẳng định đến không kịp.”

” Ân, cũng đúng.”

” Cho nên, ta cùng ngươi đi mua.”

” Lại tính toán cái gì?”

” Đó là, căn tin trường học có một bảng đề nghị, ta viết lên đó mỗi ngày đều làm món ta thích, bắt quá phải có học sinh ký tên, ngươi giúp ta lấy 100 chữ ký.”

Hừ hừ, Quý đại công tử là nhân vật phong vân trong trường học, có hắt ra tay, đừng nói 100,1000 chữ ký cũng không thành vấn đề.

“Thật sự chỉ cần 100 chữ ký, không có yêu cầu khác?” Quý Viễn hướng nàng cười, tươi cười mơ hồ nhìn không thực, Hồng Phi cực kỳ chột dạ.

Có lẽ, trong lòng của nàng chỉ muốn gặp mặt Tương Ly. Tuy nhiên đã nói không gặp bạn trên mạng, nhưng nếu đối tượng là Tương Ly, nàng giống như cũng không chán ghét. Huống hồ, dưới tình huống đối phương không biết mình là ai, nhìn trộm một chút cũng không sao.

Mua xong đồ dùng thường ngày, Quý Viễn lại mua một cái bánh ngọt rừng rậm thật to, sau khi gói lại, đã hơn 10 giờ.

Mưa càng lúc càng lớn, gió cũng càng lúc càng to, dây ngô đồng quấn quanh cột điện đều bị gió thổi lung lay như sắp đổ.

Quý Viễn hai tay cầm đồ vật này nọ, Hồng Phi che dù, một trận gió lớn gào thét mà đến, trực tiếp đem cây dù xinh đẹp kia cuốn bay.

Y phục hai người trong nháy mắt ướt hơn phân nửa, Hồng Phi nhìn Quý Viễn chật vật, mặc kệ bản thân bị lạnh đến phát run, vẫn cười ha hả.

” Lạnh không?”

Quý Viễn cởi áo khoác ngoài phủ lên người nàng, đỏ mặt, lui về phía sau từng bước.

“Không, không cần, mưa lớn như vậy, khẳng định phải ướt đầm, mặc hay không cũng không sao.”

Có thể cùng Tương Ly ở lâu một chỗ, Quý Viễn cũng có khi rất bá đạo, mặc kệ Hồng Phi nói không cần, vẫn cố chấp đem áo choàng khoác lên người nàng.

” Ách.....”

Giúp nàng kéo áo cao lên một chút, cũng giúp nàng buộc tóc lại Quý Viễn cười ôn nhu: “Làm tóc quần cũng không tốt lắm, ướt liền khó coi.”

Hồng Phi nói quanh một hồi, không hề cự tuyệt. Có lẽ đối với người bá đạo, nàng luôn luôn không biết nên cự tuyệt như thế nào, thật giống như bị ba ác ma trong phòng ngược đãi.

Thật vất vả mới bắt được xe, hai người quyết định trước tiên đem đồ vật đến chỗ Tương Ly, sau đó cùng nhau quay về trường học.

Trên xe, không thiếu được màn bình luận về Tương Ly đồng học sắp sửa gặp mặt.

” Cái kia, Tương Ly rốt cuộc như thế nào?”

” Ngô..... Ta nghĩ nghĩ, theo như hình dung của nữ hài tử các người, hẳn có lẽ là diện mạo tiểu thụ, khí chất tiểu công.”

“.....” Chủ nhân nguyên lai có bộ dạng này a, Hồng Phi cười trộm.

Nhà Tương Ly nằm trong khu đô thị cao tầng, có thể nhìn thấy toàn bộ cảnh đêm, giá 1m2 cũng đủ để những gia đình nghèo khó mua được 10m2 đất.

Quý Viễn ấn chuông cửa, đợi 1 phút đồng hồ còn chưa thấy người ra mở, vì thế lấy ra một chum chìa khóa, đẩy cửa đi vào.

Lúc này Tương Ly vừa mới tắm rửa xong, chỉ quần một chiếc khăn tắm đi ra mở cửa, lại không nghĩ song phương nhân mã thế nhưng gặp nhau ở cửa.

Thời điểm Quý Viễn mở cửa, Hồng Phi đang giúp hắn cầm túi mua hàng thật to, sau khi vào cửa, vừa định tìm chỗ để đồ, liếc mắt một cái lại nhìn thấy Tương Ly lỏa thể...

Hồng Phi ngây dại..... Nàng chỉ muốn nhìn trộm chủ nhân một chút, không muốn nhìn hắn trần truồng a.

Hơn nữa, Thần Phong đại thần lỏa thể trong trò chơi còn không khiến cho nàng động tâm, ngược lại Ly Thương Chi Tuyệt ở ngoài đời còn kín hơn lại khiến cho người ta muốn phun máu mũi.

Hai đóa mây hồng hiện lên gò má, Hồng Phi nâng cao túi mua hàng, đem khuôn mặt nho nhỏ che khuất.

Hoàn hảo Tương Ly cũng không có chú ý đến nàng, chỉ thản nhiên liếc mắt một cái, tiện thể nói với Quý Viễn: “Ta quên người cũng có chìa khóa.”

“Đồ vật người cần đã mua đến đây, có 4 bộ chăn ga gối đệm, tiện thì kéo Tương Sinh đến đây ở cùng.”

” Ân. Hôm nay người không ở đây?”

” Không, ta cùng nàng trở về.”

Rốt cục đem đề tài chuyển tới Hồng Phi, Tương Ly nhìn nhìn túi mua hàng che trước mặt, cùng với thân thể nhỏ nhỏ trốn đằng sau, thuận miệng hỏi: “Bạn gái?”

Quý Viễn sợ Hồng Phi xấu hổ, vội trả lời: “Không phải, chính là bạn học, kêu Hạ Hồng Phi.”

Tương Ly gặp nguy không biến trên mặt rốt cục có thần thái khác thường. “Hồng Phi?”

“Không phải Thiên Thượng Hồng Phi, nàng không chơi game.”

” Nga.” Tương Ly đưa tay ra, “Xin chào, tôi là Tương Ly.”

Thật lâu trước kia, thời điểm giết boss Bối Lạp Tư Thông, Hồng Phi có nói thiệt nhiều, tuy nhiên thời gian lâu như vậy, Tương Ly hẳn không nhớ được thanh âm của nàng, nhưng Hồng Phi vẫn rất cẩn thận thấp giọng: “Xin chào.”

Thực khẩn trương, không biết nên làm thế nào, Hồng Phi do dự nửa ngày, tay đều phát run, vì thế lỡ tay làm rơi túi hàng, hoàn hảo bên trong không có đồ sứ hay thủy tinh gì đó, bằng không xong đời.

Đập vào mắt Tương Ly chính là khuôn mặt đỏ bừng của Hồng Phi, nàng cúi đầu không dám nhìn hắn, lông mi dài cong vút, mũi cao, môi mềm mại, tản ra hào quang bảo vật.

Thanh âm quen thuộc, dùng tên người khác, lại không dám nhìn thẳng vào mắt hắn.

Còn nói không phải người hầu của hắn sao?

Tương Ly nheo mắt, mỉm cười.

21. Chương 21

Chương 26

Thấy Hồng Phi xấu hổ đến mức không biết phải làm sao, Quý Viễn nói: “A Ly, người có biết bl là gì không, lại thêm công thụ, xx rất lớn-”

Hồng Phi nghe Quý Viễn nói mấy câu, sớm sợ tới mức mặt mày thất sắc, cuống quýt lấy tay che cái miệng của hắn.

Bàn tay vừa trắng lại vừa mềm, còn tản ra mùi huân y hương thảo, môi của hắn cùng lòng bàn tay nàng dính chặt với nhau, cái loại cảm xúc này vừa rõ ràng lại mơ hồ, làm cho người ta nhận không được mất bình tĩnh.

Tương Ly liếc mắt nhìn bàn tay Hồng Phi, khuôn mặt không biểu lộ cảm xúc gì, hướng buồng trong đi đến.

” Tiến vào đi.”

Bên trong mở hệ thống sưởi, độ ẩm rất cao, Tương Ly vốn tính sợ lạnh, lại không thích mặc nhiều quần áo, bởi vậy luôn đem nhiệt độ tăng đến mức cao nhất mới thôi.

Quý Viễn quần áo gần như ướt sũng, Tương Ly lấy từ trong bao hành lý ra một bộ quần áo dài tay vút cho hắn, lại lấy từ trong đồng hồ vừa mua ở siêu thị ra một cái khăn mặt trắng đưa cho Hồng Phi.

Rốt cuộc không phải trong trò chơi, Quý Viễn không dám tùy tiện khỏa thân, đành chạy đến phòng vệ sinh thay quần áo.

Tương Ly cùng Hồng Phi ngồi ở hai đầu sofa, tâm tư quỵ dị.

” Dem quần áo cởi ra.”

” A? Làm cái gì?”

” Áo của a Viễn ướt hết rồi, lấy đi hong khô.”

“.” Hồng Phi giờ mới nhớ áo khoác ngoài đã ướt sũng, tóc dài buộc lại, những lọn tóc dài màu hạt dẻ rũ xuống, kết hợp với gương mặt trắng trẻo, đẹp đến mức không thể rời mắt nổi.

Tuy thực kinh diễm, nhưng Tương Ly cũng không để lộ cảm xúc của chính mình, vội vàng quay mặt đi, tiếp nhận quần áo rồi vào trong.

Quý Viễn sau khi thay xong quần áo, lau tóc đi ra, thấy Hồng Phi đã cởi áo khoác, cười nói:” Ngô.....áo khoác burberry tính năng không thấm nước cũng không tẻ ha, bên trong cũng chưa ướt.”

” Cảm ơn.”

” A Ly đang hong quần áo, ước chừng 30-40 phút nữa mới xong, bắt quá phải ngồi thêm chút nữa.”

” Ân, không có việc gì, dù sao bên ngoài cũng đang mưa to, có muốn bắt xe cũng không được.”

Thời điểm Tương Ly lại đi ra, bưng 2 tách cà phê nóng, nếu không nhờ phúc của Hồng Phi, phỏng chừng Quý đồng học đến ly nước lọc cũng không có mà uống.

Chẳng qua thời điểm đưa tách cà phê vào miệng, mới biết được chính mình mười phần sai- tách cà phê rất rất ngọt.

Tương gia là người phương nam, khẩu vị thiên ngọt, Quý gia là dân phương bắc di cư đến S thành, thích cay, không thích ngọt.

“Xin lỗi, quên mất người không thích ngọt.”

Nếu trong mắt Tương Ly không phải có ý vui sướng khi thấy người khác gặp họa, Quý Viễn thật muốn tin tưởng lời hắn nói.

Đương nhiên lý do khiến cho Tương công tử hành xử như thế, tất cả chỉ vì hắn ăn dấm chua..... Cư nhiên dám chạm vào người hầu của hắn, hừ....

Không biết người nào đó lại lấy từ trong hành lý ra mấy cốc mì, Tương Ly rót nước sôi, chuẩn bị bữa tối của chính mình.

“Ăn cái này?” Quý Viễn nhú đầu mày, Tương Ly gia hỏa, vĩnh viễn sẽ không biết chiều cổ chính mình, nếu hắn không ăn mấy thứ đồ ăn nhanh thì cũng uống viên dinh dưỡng, coi như đủ chất.

“Ừ.”

“Khoan, đừng ăn cái này, ta có mua bánh ngọt rừng rậm.” Nói xong, chạy tới lục lọi túi đồ vừa mới mua.

Hồng Phi đưa mắt nhìn trộm Tương Ly, phát hiện lúc hắn vừa nghe được hai chữ bánh ngọt hai mắt đặc biệt tỏa sáng, tinh thần phơi phới, mắt ngọc mê người, vẻ mặt tựa như, tựa như – con chó nhỏ đang đói bỗng nhiên phát hiện cục xương, vì thế nhếch miệng cười. Nghĩ tới việc Hồng Phi có thể đang quan sát mình, Tương Ly có chút không được tự nhiên, ho nhẹ một tiếng, mắt cụp xuống, che dấu khát vọng của mình đối với bánh ngọt.

“Để ở đâu nhỉ?”

Hồng Phi đi qua, cùng Quý Viễn tìm kiếm, thẳng đến khi đem hết tất cả đồ vật trong túi bỏ ra, còn chưa tìm được chút bóng dáng bánh ngọt.

Sắc mặt Hồng Phi đột nhiên cứng đờ, có chút lúng túng nói: “Xin lỗi, lúc nãy để trên ghế xe taxi, khi xuống xe quên lấy. Thực xin lỗi..... Nếu không hiện tại đi mua.”

“..... Không quan hệ. A Ly ăn mì cũng được.”

“.....” Tương Ly nhìn Quý Viễn, lần đầu tiên phát hiện Quý Viễn là loại hình thấy sắc quên bạn.

“Không được.” Rốt cuộc là do nàng quên lấy bánh ngọt, Hồng Phi cảm thấy mình ít nhiều cũng có lỗi, lại hồi tưởng ánh mắt tội nghiệp của chú chó nhỏ Tương Ly bị mất cục xương lúc nãy, lại liên hệ đến chú chó xin ăn nhà mình, càng thêm thương tiếc vạn phần.

“Có nguyên liệu nấu ăn không. Nếu có để ta đi làm chút gì đó. So với việc ăn mấy loại mì gói không dinh dưỡng có lẽ tốt hơn.”

“Không có, nhà a Ly ngoại trừ mấy loại vitamin, nước tăng lực, mì gói, cà phê, sữa, đường thì không có bất cứ thứ gì khác.”

Hắn chưa từng nếm thử thức ăn Hồng Phi nấu, tiểu tử mới về nước kia đã muốn ăn? Đừng mơ.

“Tuy không có, nhưng dưới lầu có siêu thị, bắt quá, rất phiền toái, vẫn nên ăn mì gói.”

Ánh mắt lờ lờ, trên mặt Tương Ly cư nhiên hiện lên vẻ cô đơn ẩn dấu biểu tình chờ mong, Hồng Phi nhìn thấy, cảm thấy giống hệt chú chó nhỏ đến nhà nàng xin ăn, tự nhiên có cảm giác đồng tình.

Bên dưới chung cư của Tương Ly có một cửa hàng tiện ích, nên người trong tiểu khu muốn mua đồ căn bản không cần ra ngoài, trực tiếp đi thang máy xuống tầng dưới là có thể, không cần lo mắc mưa. Quý Đại công tử quyết định không thể để cho xú tiểu tử giả bộ đáng thương để tranh thủ Hồng Phi đồng, một cước đá văng, để cho hắn tự đi mua thực phẩm. Nghĩ đến việc có thể ăn thức ăn người hầu nấu, Tương Ly rất là cao hứng, cũng không so đo với hắn, ngoan ngoãn đi xuống lầu.

Trong phòng nhất thời chỉ còn lại Quý Viễn cùng Hồng Phi, hai người tùy ý đích chuyện.

” Gần nhất lại thức suốt đêm?”

” Nhìn rõ lắm sao?”

” Thoạt nhìn một chết đi.”

” Ngủ không được.”

” Lại viết tiểu thuyết?”

” Ách, không có.”

“Vậy chơi game?”

Hồng Phi kinh hãi, nguyên bản đang cúi đầu uống cà phê, nghe được câu này, đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn Quý Viễn, đụng phải cái tách Quý Viễn đang cầm, bọt cà phê vương trên mặt.

Quý Viễn ôn nhu cười, đưa cho nàng tờ giấy ăn, điệu bộ không mấy kinh ngạc, thuận miệng nói: “Mấy cô bạn trong phòng nói người thích chơi trò chơi, bắt quá ta nghĩ, bọn họ nói đùa.”

Hồng Phi làm bộ cúi đầu nhăm nháp cà phê, trong lòng suy nghĩ vạn ngàn, hồi lâu mới nói: “Àn, lão đại bọn họ thích gạt người, thích nhìn người khác bị lừa giỡn. ta cũng từng chơi trò chơi, bắt quá không tỉnh, chơi nhiều nhất là vos.”

“Ừ.....” Quý Viễn đột nhiên tới gần,”Cùng a Ly dạo này đang chơi Huyền Môn, có hứng thú chơi hay không?”

Hồng Phi dùng khóe mắt kiếc hắn, phát hiện Quý Viễn chính đang cười, đồng tử màu đen rất thâm thúy, giống như hắc động có thể hấp thu toàn bộ ánh sáng, làm cho người ta thấy không thực.

Biểu tình, lời nói, thật giống như đang thử nàng.

Hồng Phi đột nhiên cười, cười rộ lên, má lúm đồng tiền nơi khóe miệng như ẩn như hiện, rất say lòng người, “Hảo a, khi nào có hứng thú liền chơi, bắt quá thao tác rất kém, cần có người mang.”

Đương lúc nói chuyện, Tương Ly đem thực vật trở về.

Từ trong túi thoáng thấp hai hộp ngô, mayonaise, cùng đồ uống.

” Ngô đóng hộp?”

” Ngô đóng hộp, có thể làm không?”

Ách..... trong nhà, người duy nhất thường thức tay nghề của Hồng Phi chính là con chó nhỏ béo ú, bắt quá mỗi lần chó nhỏ ăn xong cũng không có biểu hiện gì tiêu cực, chắc cũng không đến mức khó ăn.

Vì thế gặt đầu,”Biết đại khái.”

Ba người tiến vào phòng bếp, Hồng Phi mở hộp ngô, đổ ngô ra rửa sạch, cho thêm chút đường, tinh bột, trứng rồi khuấy đều. Đợi cho hỗn hợp hòa lẫn, nàng lấy một cái chảo hình bầu dục để lên trên bếp rồi cho chút dầu ô liu, tiếp đến đổ hỗn hợp vào chảo, dùng xẻng nấu ăn đem hỗn hợp biến thành hình tròn. Dưới ngọn lửa nhỏ, mùi ngô non hòa với mùi dầu ô liu tản ra bốn phía, ngay đến người không thích đồ ngọt như Quý Viễn cũng nhịn không được nuốt nước bọt.

Đợi đến khi chín đều, đổ một ít mayonnaise, dùng dao phết đều lên mặt.

Hồng Phi tuy chỉ có kinh nghiệm làm thức ăn cho chó, bắt quá rất có tiềm lực làm bà chủ gia đình, lần đầu tiên làm món này cứ nhiên lại thu được thành công, Tương Ly ăn rất vui vẻ, khiến cho Quý đại công tử ghen tị, nhất định phải cướp lấy hai miếng để ăn.

Lại thêm nửa giờ nữa trôi qua, áo khoác của Quý Viễn đã được hong khô, lấy ra mặc lên người, hai người cùng nhau rời đi

Lúc đi thang máy xuống lầu, phát hiện mưa chẳng những không ngừng, ngược lại còn to hơn lúc này.

Nhà Tương Ly tuy ở trung tâm thành phố, nhưng xung quanh thực im lặng, cũng không có taxi, thật vất vả mới vẫy được một chiếc, còn cự tuyệt đón khách.

Tinh thần Hồng Phi không tốt, trong ánh mắt tràn ngập mệt mỏi, trời lại lạnh, đứng ở đó giống như con gấu sắp ngủ đông, làm cho người ta không khỏi thương tiếc. Quý Viễn vươn tay vỗ nhẹ đầu, nói: “Không về nữa.”

“Hả?” Hồng Phi bị dọa, dùng ánh mắt đề phòng nhìn hắn.

“Đi theo ta.” Quý Viễn lôi nàng đi, lần nữa lên thang máy đứng trước cửa nhà Tương Ly.

Thật kỳ quái, lúc bọn họ đi về rõ ràng có đóng cửa, hiện tại lại mở ra, giống như đoán trước bọn họ sẽ quay lại.

” A Ly, đi ra khỏi phòng mau.”

“Hồng Phi, phòng của tên đó là chủ phòng, bên trong còn có nhà vệ sinh, có thể dùng, nếu còn không yên tâm, có thể đem cửa khóa lại.” Tiếp đó, lại hướng Tương Ly nói: “Đem chìa khóa phòng này lấy ra đây.”

Tương Ly yên lặng lấy chìa khóa trong ngăn kéo ra giao cho Quý Viễn, Quý Viễn đem chìa khóa đưa cho Hồng Phi, trấn an: ” Đi thôi, ngủ ngon.”

Ngẫm lại thật sự cũng không còn biện pháp nào khác, Hồng Phi vừa nói lời cảm ơn vừa cúi đầu đi vào phòng Tương Ly.

Lấy ra di động, thông tri cho ba ác ma trong phòng.

Ba ác ma vừa nghe nói nàng ở cùng Quý Viễn, đặc biệt vui vẻ, vội hô to gọi nhỏ bảo nàng đi ra cửa hàng tiện lợi mua xx, tránh bị trúng chiêu.

Hồng Phi quả thực hồng mắt, một lần nữa nhấn mạnh mình cùng Quý Viễn là quan hệ hữu nghị thuần khiết, bắt quá vẫn không có hiệu quả.

Thẳng đến lúc sắp ngắt điện thoại, lão nhị mới nói được một câu đúng đắn, đem cửa phòng khóa chặt, tuy Quý Viễn thoát nhìn rất chính nhân quân tử, nhưng gặp phải sắc đẹp của Hồng Phi, khó có thể làm Liễu Hạ Huệ.

Qua một lúc, có người gõ cửa, sau đó đưa cho nàng một bộ quần áo dài tay Tương Ly chưa bao giờ mặc, Hồng Phi yên lặng tiếp nhận, đợi khi tắm rửa xong mặc vào coi như áo ngủ.

Bây giờ mới có thời gian nhìn ngắm phòng của Tương Ly, hẳn thực yêu sạch sẽ, cũng không thích mấy thứ đồ kiểu cách, phòng rất sạch sẽ, trên chiếc tủ nhỏ nơi đầu giường để một khung ảnh, là ảnh chụp hai người. một cao, một thấp, bộ dạng cực kỳ giống nhau. Người cao đương nhiên là Tương Ly, người thấp kia, phỏng chừng chính là Lưu Ly đã tuyên bố lớn lên muốn kết hôn với nàng.

Hồng Phi im lặng nhìn chằm chằm khung ảnh, cũng tự giác đem toàn bộ lực chú ý đặt vào người Tương Ly. Diện mạo tiểu thụ, khí chất tổng công, Quý Viễn miêu tả thực sự quá chính xác.

Mặt hắn rất trắng, so với đứa nhỏ còn trắng hơn, mi phong rất cao, ánh mắt thâm thúy, cùng Quý Viễn giống nhau, có cảm giác là con lai, chính là Quý Viễn thoát nhìn có vài phần ngả ngớn, bộ dạng của hắn lại lạnh như băng, làm cho người ta nhìn mà thấy sợ. Đột nhiên lại nhớ Ly Thương Chi Tuyết trong trò chơi cũng vậy, giật mình cảm thấy cùng Tương Ly có chút tương tự, đều có tướng mạo vô địch, khí thế vô địch, nếu muốn hình dung, chính là phong độ vương giả mà người khác hay nhắc đến.

“Uy, chủ nhân.” Hồng Phi nhin không được đối với ảnh chụp lâu bầu, “Muốn gặp bạn trên mạng, không nghĩ tới lại để người hầu nhìn thấy trước. Nếu biết chân tướng, có thể hay không thực buồn bực?”

Càng nghĩ càng buồn cười, Hồng Phi ôm khung ảnh ngã xuống giường, khẽ cười khặc khặc.

Giấc ngủ thật an ổn, thực đắc ý, thực mỹ diệu.

Chẳng qua, bình thường đắc ý quá mức, là muốn bị trừng phạt.....

Ngày hôm sau, Quý Viễn có tiết, nguyên bản có thể trốn học, bất quá huynh đệ trong phòng gọi điện đến, nói giáo viên thất tình cho nên thực biến thái, tan học còn muốn mỗi sinh viên đi lên ký tên vào danh sách, Quý Viễn đã có thành tích trốn học, nếu không sửa đổi, chắc chắn phải học lại với khóa sau. Vì thế thực vô lương đem Tương Ly cũng đánh thức, dặn hắn không được bắt nạt Hồng Phi, chờ nàng tỉnh phải đưa tới trường học, nói xong liền chạy mất.

Hồng Phi bị đồng hồ báo thức của Tương Ly làm cho tỉnh giấc, vốn đồng hồ báo thức không phải để đầu giường mà đặt ở dưới gối, cho nên tối hôm qua Hồng Phi không có phát giác. Đợi đến thời điểm 9 rưỡi sáng, đồng hồ báo thức đột nhiên vang lên, lại vì có dây cót, còn có thể chui ra khỏi gối đầu, vui vẻ kêu lên.

Đó là một con chuột màu xám lông xù giả trang làm đồng hồ báo thức.

Cho dù Hồng Phi có ý chí kiên cường, nhưng dưới tình huống mới thức giấc không có chuẩn bị, bị con chuột yêu kia dọa cho mất hồn.

” Oa a a a-!!!” thanh âm mềm mại, có khi cũng có thể bùng nổ trở thành tiếng hét với lực xuyên thấu mãnh liệt.

Hồng Phi thực không có khí chất lặn từ trên giường xuống, mà cùng lúc đó, Tương Ly được xưng đã đem toàn bộ chìa khóa giao ra lại mở cửa xông tới.

” Như thế nào?”

Mục tiêu tầm mắt vừa lúc dừng ở trên đùi Hồng Phi, lúc này Hồng Phi cũng không có toàn bộ ngã xuống đất, hai chân nòn nà lúc này còn để ở trên giường, quần áo có dài đến mấy cũng không che lấp hết cảnh xuân, cặp đùi tuyết trắng bị Tương Ly nhìn thấy không bỏ sót.

Tương Ly không nghĩ mới tiến vào đã nhìn thấy cảnh đẹp, phi lễ chó nhìn vội đem tầm mắt dời về phía giường, những khi nhìn thấy những vết hồng hồng trên ga trải giường, trên mặt hắn cuối cùng cũng không thể kiềm chế... đỏ hồng lên.

Hồng Phi nương theo ánh mắt hắn nhìn về phía ga trải giường, mắt bị vết đỏ kai kích thích, muốn ngất xỉu tại chỗ!

Là ai tạo nghiệt a! Cô nương coi trong sạch như mạng bị người ta nhìn thấy đùi cũng thôi đi, đáng chết nhất là đi nhỏ lúc nào không tới, cố tình đến tới qua, nếu ngủ ở giường của mình cũng bỏ qua, nhưng lại ở trên giường của người khác!

Ô.....

22. Chương 22

Chương 27

Hồng Phi ăn cơm không quy luật, ngủ cũng không quy luật, tuy dì nhỏ mới ghé thăm nửa tháng trước, nhưng thể chất nàng kém như vậy, dì nhỏ đến bất ngờ cũng không ngoài dự đoán.

Chẳng qua không nghĩ đến Tương Ly lại thấy được.

Hầm ngấm đầu, nàng phải chui

Dây thừng đầu, nàng phải treo cổ! Bất quá bản thân lại không muốn chết, chỉ bằng đem Tương Ly giết chết sau đó hủy thi diệt tích.

Có lẽ ánh mắt Hồng Phi quá khủng bố, Tương Ly xoay người, đè thấp thanh âm, nhẹ giọng nói: “Em... có thể dùng nhà vệ sinh, tôi... đi mua...”

Cùng với ánh mắt kinh dị của Hồng Phi, Tương Ly không dám ở lâu, đóng cửa phòng rồi đi ra.

Tương Ly trước giờ muốn mua vật phẩm sinh hoạt đều sai Quý Viễn đi mua, số lần hẳn tự mình đi siêu thị mua đồ, tuyệt đối là đếm trên đầu ngón tay, càng miễn bàn mua đồ, dùng, nữ, nhân.

Không phải đi quá xa, Tương Ly cũng lười thay quần áo, chỉ khoác tạm một chiếc áo bên ngoài áo dài tay, đầu đội mũ lưỡi trai vạn năm tích bụi, đè thấp vành nón, cúi đầu đi xuống lầu.

Đi vào siêu thị, không yên lòng ném vào trong xe đẩy rất nhiều vật dụng không cần thiết như gối đầu, bát, bình hoa, chỉ cần là những vật có kích thước lớn, có khả năng che dấu tốt đều được ném vào, Tương công tử trước giờ chỉ mua những vật dụng dành cho nam tử, tuy biết thứ kia gọi là gì, nhưng có lẽ bản thân cũng chưa từng nhìn thấy.

Ngẩng đầu nhìn bảng hướng dẫn, giả bộ lơ đãng đi qua khu trưng bày vật phẩm dành cho phái nữ, thời điểm xe đẩy đi qua, khuỷu tay không cẩn thận đụng đến một bao, khiến nó rơi vào trong xe đẩy, sau lại nhanh chóng đem mấy thứ thượng vàng hạ cám cẩn thận che khuất. Động tác liên mạch dứt khoát, không lưu lại chút sơ hở nào, đạo(trộm) thánh nếu như muốn thu đồ đệ, Tương công tử nhất định là nhân tuyển số một.

Chẳng qua khuôn mặt trắng trẻo dưới vàng mũ lưỡi trai kia hiện giờ đang rất khôn ngoan, hai má thật sự nóng bỏng.

yuki(Tuyết)sama! fighting!!

Nhiệm vụ kế tiếp là mua quần nhỏ nữ hài tử thường dùng.

May mắn thay chỗ bán quần nhỏ cho nam và nữ ở cùng một chỗ, Tương Ly chọn nơi trung gian, làm ra vẻ đang chọn đồ cho nam, nhưng ngay lập tức lại lấy đồ của nữ bỏ vào trong xe

Hoàn thành được 50% nhiệm vụ, Tương Ly thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt lóe lóe, mơ hồ có chút đắc ý.

Ai ngờ còn chưa kịp đem quần nhỏ xe kín, một bé trai chưa đầy năm tuổi đi qua, chỉ vào vật phẩm trong xe của Tương Ly, nói: “Mẹ, mẹ, ca ca này cứ nhiên mua tiểu khổ khổ của con gái.”

“...”

Bà mẹ trẻ kia trộm liếc Tương Ly một cái, dáng người của hắn hơi gầy, nhưng vóc dáng cao to, thêm nữa khí chất hơn người, nếu như bình thường, chắc chắn là đối tượng khiến cho nữ nhân thét chói tai, hiện giờ liên hệ với một bao quần nhỏ của nữ nhân, khó tránh khỏi làm người ta... trợn mắt.

Vỗ nhẹ đầu đứa con không hiểu chuyện, bà mẹ kia có chút ngượng ngùng cười cười, đi qua bên người Tương Ly.

Tương Ly cả người hóa đá, nhất thời biến thành phù điêu.

Cách đó không xa, còn nghe được một đoạn đối thoại như vậy.

“Mẹ, mẹ.”

“Àn, bảo bố, làm sao vậy?”

“Ca ca kia có phải làm từ khối băng hay không, lúc con đi qua thấy rất lạnh.”

“Ách.. bảo bố a, ở bên ngoài không nên nói lung tung. Bình thường biến thái ca ca, tâm trả thù rất mạnh.”

“....”

Tương Ly không biết bản thân như thế nào đi đến quầy thu ngân, đợi cho đến khi hắn phản ứng lại, là lúc đến hắn thanh toán.

Lại đề thấp vành mũ, mặt cũng cúi thấp hơn, vẫn chưa đủ, đợi đến khi kết toán, còn bỏ thêm một câu:
“ , ” (này, bao nhiêu tiền?)

Ừ, Tương công tử thành công bơi đen quỹ Nhật Bản một lần, vỗ tay khen ngợi!

Gõ cửa phòng, Tương Ly nhẹ giọng nói: “Ở ngoài cửa, tự mình lấy.”

Hồng Phi mở ra một cánh cửa, Tương Ly ngồi trên sofa phòng khách nhìn thấy một cánh tay trắng trẻo mảnh khảnh, trên còn dính chút bọt nước, phỏng chừng vừa mới tắm rửa xong. Tim đột nhiên đập mạnh, Tương Ly vội vã rời tâm mất, chuyên tâm uống cà phê của mình, đại não lại bắt đầu không nghe lời đi vào cõi thần tiên.

Người hầu thật sự không có ý thức an toàn, nếu đổi lại là một kẻ có sắc tâm, chỉ sợ sớm đã phá cửa mà vào. Bất quá nàng dám không kiêng nể gì như vậy, phỏng chừng cũng bởi tin tưởng thái độ làm người của hắn.

Tin tưởng Ly Thương Chi Tuyết trong trò chơi, là một chính nhân quân tử.

Tương Ly cười nhẹ, hắn vị tất đã là chính nhân quân tử, cũng không phải Liễu Hạ Huệ, chẳng qua đôi bên tiếp xúc còn ít, vẫn nên tiếp tục bồi đắp.

Hồng Phi trong chốc lát không có đi ra, Tương Ly không có việc gì làm, mở máy tính lên mạng tra tư liệu.

Bạn gái đến ngày ấy nên ăn cái gì?

Mười phút sau, Hồng Phi từ trong nhà tắm đi ra. Vừa tiếp xúc với ánh mắt Tương Ly, lập tức cúi đầu né tránh, mái tóc dài thuận thế buông xuống dưới, che khuất hai má đỏ bừng, nhưng hai vành tai đỏ ửng vẫn tiết lộ cảm xúc của nàng lúc này.

“Ăn chút điểm tâm đi.”

Dưới lầu vừa vặn có một hàng cháo đậu đỏ linh tinh gì đó, di baidu nói nữ nhân đến tháng ăn thứ này rất tốt, Tương Ly do dự một lúc, cuối cùng quyết định mua hai phần, vài phút trước đã đưa đến.

“Cám... cám ơn.”

Người hầu trong trò chơi có chút lớn mật, cũng nghịch ngợm, ở ngoài đời lại thêm vài phần thẹn thùng, ít nói. Bất quá cho dù người hầu có thẹn thùng, cũng là một phong cảnh mỹ lệ.

Nhất thời không ai nói chuyện, cả hai im lặng ăn bánh, Hồng Phi ngẫu nhiên có liếc mắt nhìn Tương Ly một cái, thấy hắn thần sắc tự nhiên ăn chính mình điểm tâm, không hiểu tại sao cảm giác xấu hổ cũng chậm rãi hòa tan.

“Cái kia, giường đệm em sẽ giặt sạch sẽ, bất quá em sẽ mua lại một bộ, buổi tối bảo Quý Viễn đem tới.”

“Không cần.”

“Ách.”

“Tiết kiệm.” Liếc mắt nhìn nàng một cái, Tương Ly thần nhiên nói.

Đương nhiên nếu để Tương Sinh và Quý Viễn nghe được những từ này, phỏng chừng bọn họ sẽ cười đến rụng răng, với trình độ tiêu xài hoang phí của Tương công tử, một năm phải thay mới mấy bộ chăn đệm, còn có mặt mũi ở trong này nói phải tiết kiệm.

“....”

“Buổi sáng có tiết không?” Miễn cho nàng thêm xấu hổ, Tương Ly chủ động chuyển sang đề tài khác.

“Có. 10h45.”

Nhìn đồng hồ, “Chỉ còn nửa giờ, đi xe đến có kịp không?”

“Kịp, ước chừng chỉ mất hơn hai mươi phút.”

“Vậy người thì sao? Ở nhà hay là...” Đi tìm cô gái kia.

“Tôi đi cùng em.”

“A?”

“A Viễn bảo tôi đưa em về trường học. Huống hồ tôi cũng muốn nhìn xem đại học trong nước có dạng gì?”

“Như vậy...”

“Ăn xong chưa?”

“Xong.”

“Đi thôi.”

Tương Ly tiện tay khoác áo lông, chuẩn bị ra ngoài, Hồng Phi kinh ngạc hỏi “Bên ngoài rất lạnh, anh mặc ít như vậy?”

“Không mang áo rét.”

“Ách...” Hồng Phi liếc mắt nhìn hắn một cái, ngưỡng chừng đem khăn quàng cổ màu đen tự đan lấy xuống đưa cho hắn “Anh quàng lên trước đi.”

“Cám ơn.” Tiếp nhận, tự nhiên quàng lên cổ mình, một mùi hương cổ huân y thoảng qua mặt, thật sự rất dễ chịu, Tương Ly nheo nheo mắt, khóe miệng hiện lộ nụ cười.

Ngô, ngoài trời cũng không quá lạnh, áo choàng cất trong va ly không cần phải lấy ra dùng.

Bên ngoài mưa đã tạnh, lái xe rất thuận tiện, không đợi bao lâu, hai người cùng lên một chiếc xe.

Đều tự ngồi một bên, nhìn ra ngoài cửa sổ, bởi vì tình cảnh xấu hổ ban sáng, ai cũng không mở miệng nói thêm câu gì.

Lúc tới trường học, Hồng Phi chạy nhanh đến phòng truyền thông ở lầu năm, không nghĩ Tương Ly cũng đi theo.

Nàng có chút kinh ngạc “Anh không tìm Quý Viễn?”

“Tìm không thấy.”

“Hắn không tiếp di động?”

“Ừ.”

“Ách, nhưng môn học em chọn là bí thư học, căn bản không có nam nhân.”

“Tại sao chọn môn này?”

“Tại nó không điểm danh, từ lúc bắt đầu đưa môn này vào giảng dạy, 20 năm qua không hề có học sinh thi trượt, là môn học lý tưởng nhất.”

“....”

“Anh muốn đi cùng sao?”

“Đi nghe thử.”

Hai người đi vào phòng truyền thông, đủ lớn, có sức chứa hơn 100 người, đã có rất nhiều người đến trước, chỗ tốt đều đã bị chiếm, bọn Hồng Phi đến muộn, chỉ có thể ngồi ở phía trước.

Đến nghe giảng 99% là nữ nhân, chỉ có 1% nam nhân vì gỡ điểm mà đến, cũng cảm thất xấu hổ, che che đẩy đẩy đi vào, diện mạo cũng không mấy nổi bật, so với nam sinh viên Tương Ly diện mạo hoàn mỹ, tự đứng xuất hiện tại giảng đường, khó tránh khỏi cảm giác hạc giữa bầy gà. Ngay cả thời điểm giáo viên vào lớp cũng nhìn chằm chằm hắn để hỏi, hại Hồng Phi vốn định ngủ bù, không nghĩ ngồi bên cạnh Tương Ly cũng bị giáo sư xoay vòng vòng, muốn cũng không thể ngủ.

Tuy nói là lớp học bí thư, nhưng lại giảng lễ nghi học gì đó. Sau khi nói xong còn đem so sánh với văn hóa phương tây.

Tương công tử sống ở Anh quốc đã hơn 10 năm, phụ thân lại là người kinh doanh, bình thường tuy chán ghét nhưng lại không thể từ chối tham gia những buổi tụ hội, thời điểm còn nhỏ đã học qua không ít lễ nghi giao tiếp, giáo sư hỏi hần, hần tuy không nhiều lời, nhưng câu nào câu nấy làm người khác giật mình, không chỉ có đáp án chuẩn, lại có những điều mà ngay cả giáo sư cũng không biết đến. Giáo sư rơi lệ, liên tục khích lệ hần, nói từ trước đến giờ chưa từng gặp qua sinh viên nào xuất sắc như hần. Sau đó yêu ai yêu cả đường đi, ngay đến Hồng Phi bình thường cứ đến tiết là ngủ cũng cảm thấy thuận mắt hơn nhiều.

Xong tiết này, chính là thời điểm dùng cơm trưa, Hồng Phi lao ra khỏi phòng học, hướng nhà ăn chạy như điên.

Bởi vì nghe nói đầu bếp bị rút gân, món thịt nòng thích mấy hôm trước ăn nghe nói hôm nay lại có.

Hồng Phi chỉ kém không nước mắt vòng quanh, rút gân thật tuyệt a.

Thời điểm Tương Ly chậm rãi đi vào nhà ăn, nhìn thấy chính là Hồng Phi lần thứ 101 bị người khác đẩy ra.

Khê day cái trán, có chút bất đắc dĩ.

Tương Ly từ trong ví lấy ra một tấm thẻ, trầm giọng nói “Ai đánh rơi cash?”

Nguyên bản đám người đang giành nhau mua cơm, vừa nghe nói như thế liền đình chỉ động tác, toàn bộ nhìn về tấm thẻ trong tay Tương Ly.

Mà Hồng Phi nhân cơ hội này chen chân đi vào, mua được món mình thích. Đương nhiên vì cảm tạ, cũng mua cho Tương Ly một phần.

“Thật có lỗi, là cash của ta.” Bình tĩnh nói xong, lại đem thẻ bỏ vào trong ví của mình, xoay người chạy lấy thân.

Cao nhân a! chưa từng thấy nam nhân nào lừa người mà thần nhiên như vậy.

Tương Ly căn bản không quá đói, chỉ nhìn Hồng Phi ăn, đến khi ước chừng nòng ăn cũng sắp no, mới hỏi “Nhà ăn của các em lúc nào đến giờ cơm trưa cũng như vậy?”

Mọi người xô đẩy nhau, không xếp hàng như vậy mới không có hiệu quả.

“Trước kia cũng có xếp hàng, nhưng từ khi có người ngoài trường đến ăn mới thành ra như vậy.”

“Ừ.”

“Anh không ăn?”

“Không đói.”

“Thật sự?”

“Tôi.... không biết dùng đũa.”

Hồng Phi thiếu chút nữa làm ra tư thế orz, đi lấy một cái thìa đến cho hần “Này biết dùng.”

Tương công tử có chút khó xử “Tôi không quen dùng chung thìa.”

Ánh mắt lập tức giống như vô tình nhìn qua cái thìa của Hồng Phi.

Không quen dùng chung thìa, lại muốn dùng của nàng, không lẽ hắn nói không biết dùng thìa, là muốn nàng dứt...?

Đương nhiên Tương công tử cái gì cũng chưa mở miệng, yêu cầu gì cũng không nói.

Đương lúc Hồng Phi còn do dự, không biết tiếp theo nên làm như thế nào, Quý Viễn không biết ở chỗ nào xông ra, ngoài cười nhưng trong không cười, nói “Không biết dùng thìa? Không dùng chung thìa? Vậy không cần ăn. Dù sao đói một chút cũng không chết, buổi tối Quý ca ca lại mời người ăn.”

Thấy Quý Viễn tới, Tương Ly không xấu hổ khi toàn bộ những lời nói dối bị hắn vạch trần, lại lộ ra vẻ mặt tiếc nuối, nói “Vậy quên đi, buổi tối ăn bù, dù sao cũng không quá đói.”

Quý Viễn rút cuộc mang Tương Ly đi, Hồng Phi thở dài nhẹ nhõm, nhưng ngay lập tức lại nhớ đến cảnh tượng xấu hổ lúc sáng, trên mặt nóng rần lên.

Thấy tên này mặc ít như vậy, trên cổ còn quàng khăn của Hồng Phi, Quý Viễn một phen ghen tị, vội đem quần áo trên người mang ra trao đổi. Tương Ly sợ lạnh, có quần áo sao lại không mặc, nhưng muốn hắn giao ra khăn quàng cổ, điều này là không có khả năng...

Tranh chấp không thể tránh khỏi, nhưng kết quả cuối cùng vẫn có thể đoán được, Tương Ly cuối cùng mặc áo của Quý Viễn, quàng khăn của Hồng Phi, cười đắc ý.

“Tiểu tử người, sẽ không đối với Hồng Phi nảy sinh hứng thú.”

“Hả, sao có thể không?”

“...”

Quý Viễn nhớ lại chuyện trước kia.

Khi đó, hai người bọn họ vẫn chỉ là những đứa trẻ 7,8 tuổi, sở thích giống nhau, hứng thú giống nhau, mỗi ngày cùng chơi đùa một chỗ, khiến Tương Sinh trông thấy có chút lo lắng “Hai đứa các người tính cách giống nhau, lớn lên đừng bảo sẽ yêu cùng một nữ nhân.”

Quý Viễn cười, lộ ra răng nanh bé xíu “Tốt a, cùng nhau thích cũng tốt.”

Vừa nghe hắn nói như vậy, Tương Sinh bật cười “Tiểu tử người, kia phải đi tranh giành. Đến lúc đó ai nhường cho người?”

Quý Viễn tuổi tuy nhỏ, nhưng đầu óc thực thông minh, trả lời “Ai muốn nhường? Trước để cho nữ sinh kia lựa chọn, ta và Tương Ly đẹp trai như vậy, nàng nhất định lựa một người.”

Tương Sinh cười to, vỗ vỗ đầu của hắn nói “Thực như vậy sao, vậy ta cũng chen một chân, để nàng chọn một trong ba chúng ta.”

Quý Viễn có chút kinh ngạc “Vì sao phải thêm người?”

Tương Sinh nói “Càng đông càng vui.”

Quý Viễn tuổi nhỏ dễ lừa, ngốc nghếch gật đầu, nhưng Tương Ly lại lạnh lùng hừ một tiếng “Ai cùng các người thích một người?”

Ai ai ai, tình huống hiện tại không phải ứng với lời sấm truyền rồi sao.

Quý Viễn có chút nhức đầu, có thể coi như những lời đó là lời trẻ con không hiểu chuyện hay không, sao đó chân to vung lên, đem Tương Ly đá về Anh quốc của hắn?

“A Ly, cho dù nàng có là Thiên Thượng Hồng Phi, nhưng người người nên nhớ hắn là Tiểu Tước Ưu Thương?”

“chẳng lẽ nàng không phải là Tiểu Tước Ưu Thương?”

“...” Quý Viễn lần đầu tiên cảm thấy cực kỳ đau đầu, Thiên Thượng Hồng Phi, Tiểu Tước Ưu Thương, Hạ Hồng Phi cư nhiên là một người.

Mà hửn, Tương Sinh, Tương Ly, lại cùng lúc thích ba thân phận của nàng.

Lúc trước... nếu lúc trước không có câu nói chết tiệt kia thì tốt rồi.

Cuộc sống a, cái gì làm ra rồi để hối hận.

23. Chương 23

Chương 28

Hồng Phi đương nhiên không có gặp lại Tương Ly, cũng không thấy Quý Viễn.

Cũng không có nhiều lắm tiếc nuối, bởi khi cả hai ở chung với nhau đã xảy ra không ít chuyện xấu hổ, Hồng Phi tất nhiên không muốn nhớ lại, vì thế sau khi ăn xong cơm chiều, lại một lần nữa lên mạng.

Tương Ly cùng Quý Viễn đều không lên có ở trò chơi, không biết đang làm cái gì, nhưng lại thấy Vô Thanh Vô Túc ở trong bang hội không ngừng la hét, nói hai tiểu tử kia đi چراغ, không có nghĩa khí bỏ lại một mình hửn, dẫn tới đám mm trong bang hội kêu to.

[Mị Vũ Chi Giả]: Phải rồi, Tây Tây á vũ các nàng dường như bị đá khỏi bang hội, đã phát sinh chuyện gì?

[Bồ Đào Đa Đa]: Đúng nha, các nàng đã gây ra họa gì? Mấy nữ nhân đó vừa vào mạng đã năn nỉ người ta mang đi luyện cấp, còn xin xỏ trang bị, tính cách thật xấu.

[Vô Thanh Vô Túc]: Hừ, ai bảo các nàng bắt nạt tiểu Ưu dễ thương của chúng ta, bản công tử đương nhiên phải xuất đầu.

[Thiên Thượng Hồng Phi]:.....

[Vô Thanh Vô Túc]: A! Hồng Phi, nàng tới sao? Đừng hiểu lầm a, ta không có thích tiểu Ưu, ta chỉ là....

[Thiên Thượng Hồng Phi]: ^__^ đá rất hay!

[Vô Thanh Vô Túc]: Ha ha, nàng không tức giận là tốt rồi.

[Vô Thanh Vô Túc]: Kỳ thực để các nàng vào hội chỉ vì muốn tác hợp a Ly và tiểu Ưu, ai biết đám nữ hài tử kia nhân phẩm quá kém, ta sẽ không lưu lại.

[Mị Vũ Chi Giả]: Người như thế nào biết các nàng nhân phẩm kém?

[Vô Thanh Vô Túc]: Hắc hắc, cái này không phải rất đơn giản hay sao, các nàng xin ta mang theo các nàng luyện cấp, ta đáp ứng, sau đó phát hiện túi hành trang full, liền đem một bộ mộng chi vũ y ném trên mặt đất, bảo các giúp ta cầm. Sau đó khi ta phải trở về, tất cả bọn họ đều nói mình không cầm, còn quay sang chỉ trích lẫn nhau. Ai....

[Bồ Đào Đa Đa]: Người thật âm hiểm.

[Mị Vũ Chi Giả]: Tuy dùng tiền là phương pháp khảo nghiệm nhân phẩm của một người trực tiếp nhất, nhưng bộ mộng chi vũ y đó, người thực sự ném ra...

[Ta Là Tân Nhân]: Đốt tiền a!

[Vô Thanh Vô Túc]: wow, không cần sùng bái ca, ca là truyền thuyết.

[Thiên Thượng Hồng Phi]:.....

Tùy ý tán gẫu một hồi, Hồng Phi không hề lãng phí sức lực, đánh quái luyện cấp mới là vương đạo.

Ước chừng một tiếng sau, Quý Viễn rút cuộc online, ở kênh bang hội đem chuyện Tương Ly đã về nước nói qua loa, mấy chuyện liên quan đến Hồng Phi tự nhiên không đề cập tới, thấy Hồng Phi đang online, liền ở kênh bang nói:

[Thần Phong Nhất Thụ]: Hồng Phi, có rảnh không?

[Thiên Thượng Hồng Phi]:.....

[Vô Thanh Vô Tức]: (trạng thái cảnh giác): A viễn người muốn gì chứ.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Ta hiện đang viết một bài về tấn công phòng thủ của kiếm khách, muốn biết kiếm khách cấp cao thực lực pk có bao nhiêu, Hồng Phi, chúng ta đến đấu trường pk một trận đi.

[Hồng Phi người hầu 1]: -0-!! Kia người khác đọc bài viết của người, sau này chủ nhân pk với bọn họ không phải sẽ rất nguy hiểm sao?

[Thần Phong Nhất Thụ]: Hồng Phi có pk với người khác sao?

[Hồng Phi người hầu 2]: Có, Quả Táo Của Hera.

[Thần Phong Nhất Thụ]:.....

[Hồng Phi người hầu 3]: Bất quá chủ nhân có một tử địch là Thiên Hạ Huyền Ca, cao thủ đứng đầu bảng pk, hiện tại chủ nhân liều mạng luyện cấp chính vì sau này tìm hắc báo thù, bài viết của người để tên khốn Thiên Hạ Huyền Ca kia đọc được không tốt lắm đâu.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Như vậy đi, Hồng Phi, ta hiện giờ đi giết Thiên Hạ Huyền Ca báo thù cho nàng .

[Hồng Phi người hầu 1]: -0-!

[Hồng Phi người hầu 3]: -0-!!

[Mị Vũ Chi Giả]: Người là đệ tử, Thiên Hạ Huyền Ca cũng là đệ tử, nhưng Thiên Hạ Huyền Ca đến cấp 60 mới từ tân nhân chuyển chức, là đệ tử cực mạnh được mọi người công nhận, này, người đánh thế nào?

[Thần Phong Nhất Thụ]: Nhân vật mạnh cũng vô ích, mạnh mấy mà đến tay kẻ ngu ngốc cũng vô dụng.

Ý tứ của thần Phong sama , Thiên Hạ Huyền Ca chính là kẻ ngu ngốc.

Hồng Phi tất nhiên cực thích cách nói của hắn, vì thế thoải mái đáp lời.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Cảm ơn, bất quá không cần, vẫn để ta tự giết. Người cần tư liệu viết bài ta có thể phụng bồi, bởi vì dù kẻ khác biết phương thức pk của ta, cũng không theo kịp ta thao tác.

Cuồng, thật ngông cuồng.

Kiều ngạo, thật quá kiêu ngạo.

Nhóm người hầu của Hồng Phi trong bang hội bắt đầu phát ra ánh mắt sùng bái, Thần Phong Nhất Thụ lắc đầu cười khẽ, hắn lúc trước tại sao lại dễ dàng để ba ác ma trong phòng ngủ kia đánh lừa, tính cách quật cường không chịu thua của Hồng Phi cùng với Thiên Thượng Hồng Phi quả thật từ một khuôn mà ra.

Vẫn nhớ rõ lần đầu tiên hắn cùng nàng gặp mặt, nàng nhíu mày sắc giọng “chỉ một bản canon mà thôi, đừng tưởng chỉ có mình người biết.”

Nét đáng yêu, vẻ xinh đẹp, vì sao không có nhận ra.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Vậy đến đấu trường La Mã, ta là đệ tử, nàng có thể cân nhắc xem có bao nhiêu % có thể đánh thắng Thiên Hạ Huyền Ca.

Đấu trường La Mã là một khu vực pk hòa bình mà trò chơi mở ra, ở chỗ này chỉ có luận bàn pk, không bị hồng danh, không gia tăng giá trị tội ác, chết cũng không rút kinh nghiệm.

Hồng Phi đã chuẩn bị tốt trang bị, tuy không có y phục Athena, nhưng luyện cấp kiếm tiền cũng đủ để nàng mua được một bộ trang bị thượng thừa, thuộc tính xếp hạng nhất lưu, cầm trong tay trạm lô kiếm, chuôi

kiếm bằng gỗ, nhưng lưỡi kiếm sắc bén, quanh thân là kiếm khí màu đỏ. Nhưng khi truyền tống đến bên người Thần Phong Nhất Thụ, không nghĩ tới tên này cứ nhiên cởi sạch.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Tuy cấp bậc của ngươi cao hơn ta, chức nghiệp cũng thích hợp pk, nhưng không mặc quần áo cũng chẳng thể thắng nổi ta.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Cảnh quanh đây đẹp như vậy, đánh đánh giết giết không phải rất tưng tưng, nếu không trước tiên nàng đi dạo một vòng với ta?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: ... Đi đâu?

[Thần Phong Nhất Thụ]: Đấu trường La Mã không tệ, chúng ta dạo một vòng.

Hồng Phi kêu một tiếng, đấu trường La Mã này không rộng lắm, đi hết cũng chỉ mất khoảng 1 phút, có thể không cần đi không.

Bất quá cũng đang nhàm chán, Hồng Phi cứ nhiên cùng hắn dạo một vòng, sau đó rút kiếm, chuẩn bị công kích.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Ai da, đối với dáng người trên công dưới thụ như ta mà nàng cũng muốn giết?

Trên công dưới thụ! Một hắn nghĩ ra! Hồng Phi cười khanh khách, tay đang đánh chữ cung run rẩy.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Ta không đùa với nàng.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: ?

[Thần Phong Nhất Thụ]: Gả cho ta đi.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: -,- lại đùa?

[Thần Phong Nhất Thụ]: Không, không tin ca ca?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Không phải nói ngươi đã có đối tượng rồi sao?

Hừ! hay cho tên Quý Viễn chết tiệt, một bên vừa đàn vừa hát theo đuổi bốn cô nương, một bên lại cầu hôn cô nương trong trò chơi! Ngươi chết chắc rồi!

Quý Viễn buồn cười, hóa ra nàng không phải đầu gỗ, đã biết mình thích nàng, chẳng qua một mực giả ngốc thôi.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Làm sao, đối với vị cô nương ngoài đời kia ta cố nhiên là tình thâm không bỏ, nhưng người ta vốn không chấp nhận ta a, tên của nàng cùng nàng ấy giống như vậy, trong một đêm cô đơn thanh vắng, ta chỉ muốn xem nàng như nàng ấy, tán gẫu một chút gọi là an ủi.

.... Giận! Cứ nhiên dám đem nàng xem thành vật thay thế, tuy mình cũng từng làm như vậy, nhưng vẫn thấy phi thường khó chịu nha.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Di, không nói lời nào tương đương đồng ý nha, lão bà đại nhân.

Hồng Phi thực sự nổi giận, hậu quả rất nghiêm trọng.

Trong tay nàng là kiếm, không phải đao, kiếm thích hợp pk, đao dùng cho luyện cấp, cho nên một kiếm này chém qua, uy lực tự nhiên không phải nhỏ. Thần Phong Nhất Thụ lại đang không mặc y phục, nếu Hồng Phi đánh đến, tất phải chết không nghi ngờ, chẳng qua hắn đoán được nàng nhất định sẽ công kích, rất nhanh chóng tránh ra ngoài phạm vi công kích.

Đối với việc nắm bắt phạm vi công kích tinh tường của hắn, Hồng Phi rất là thưởng thức, càng thêm mong chờ muốn thử.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Mặc trang bị vào, không phải ngươi muốn thử sức sao? Cho ngươi nhìn xem kỹ năng pk của kiếm sĩ, phải biết rằng đơn đả độc đấu ở thế giới này không phải thiên hạ của riêng đệ sĩ.

Biết nàng đang hứng trí, không đành lòng làm cụt hứng, Quý Viễn mau chóng mặc lên một bộ trang bị.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Bộ trang bị đỉnh thánh khả y cùng quang minh chiến khả của nàng cùng một hệ, thuộc tính phòng ngự cũng không khác biệt lắm, cũng không thể để kẻ khác nói ta chiếm tiện nghi.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Tốt.

Hai người tự thêm trạng thái.

Hồng Phi thêm chính là phong nộ lôi đình- nháy mắt đề cao lực công kích, hội tâm cực đề – đề cao xác suất thi triển bao kích, vận kiếm thành thuận – gia tăng lực phòng ngự, nhất thiết xúc thành – gia tăng tránh né.

Thần Phong Nhất Thụ thêm chính là toàn năng đề thăng – tăng sp, hp,mp; ma kính, diễm kính – có tỷ lệ phản xạ công kính ma pháp, công kích vật lý (kiếm khách tuy là công kích vật lý nhưng trong số những kỹ năng cũng có những chiêu vừa vật công vừa ma pháp, cho nên ma kính là kỹ năng tất yếu)

Hai người đều là cao thủ có tiếng, đối với kỹ năng lại rõ như lòng bàn tay, có điều Hồng Phi đang ở thế hạ phong, bởi nàng là kiếm khách, mà kiếm khách là chức nghiệp cận chiến, công kích phải ở khoảng cách gần mới có hiệu quả, mà Thần Phong Nhất Thụ lấy chính là kỹ năng pháp sư, có thể tấn công từ xa.

Tuy nhiên đánh nhau một hồi, nếu xét đến cấp bậc cùng thuộc tính nhân vật, Hồng Phi nếu không có kỳ chiêu, sẽ khó lòng thắng được Thần Phong Nhất Thụ.

Trước mắt chỉ có một chiêu trước chết sau sống.

Hồng Phi sử một chiêu đề tốc kiếm, tốc độ xuất kiếm giảm dần, kỳ thực lực công kích lại tăng lên, mục đích chỉ vì muốn đến gần Thần Phong Nhất Thụ.

Không ngoài dự liệu, Thần Phong Nhất Thụ dùng một chiêu đại ma pháp, thương tổn rất lớn.

Hồng Phi còn thừa một tia máu.

Nhưng nàng liều mạng chịu Thần Phong Nhất Thụ một kích này chính vì muốn tiếp cận hấn trong phạm vi gần nhất, xuất ra một chiêu toàn vũ chi kiếm.

Toàn vũ chi kiếm, bản thân nó không mang nhiều công kích, nhưng lại có 100% làm đối phương mê muội, bất quả phạm vi hiệu quả rất nhỏ. Nói cách khác, khoảng cách giữa hai nhân vật phải đủ gần mới có thể phát huy công dụng.

Hồng Phi hé miệng cười, Thần Phong Nhất Thụ ăn một chiêu của nàng, trạng thái ít nhất duy trì 6 giây.

Hồng Phi còn dư một ít máu.

Trong hai giây, sử dụng kỹ năng hồi máu, hồi lại số máu đã mất.

4 giây tiếp, địa ma chi kiếm, thần ma kiếm pháp đồng thời sử dụng, cũng đủ trong thời gian tê liệt giết chết hấn, cho dù dị sĩ tránh né đủ cao, nhưng xuất 8 chiêu cũng có hai chiêu đánh trúng, thêm nữa dị sĩ máu ít, chết chắc rồi.

Bất quá Thần Phong Nhất Thụ không phải người dễ bắt nạt, hấn được mọi người ngưỡng mộ, là vì thực lực của hấn siêu khủng, chứ không phải chỉ dựa vào mấy bài viết trên diễn đàn kia.

Nhưng kỳ chiêu của Hồng Phi cũng khiến cho hấn thâm than, nàng thực sự là nữ nhân có thao tác hoàn mỹ nhất mà hấn từng gặp, trong trò chơi này, ngoại trừ hấn và Tương Ly, không có kẻ nào đáng là đối thủ của nàng. Bất quá, lần này nàng gặp phải hấn.

Trúng kỹ năng mê muội chính là nhân vật không thể làm bất cứ động tác gì, bị vây trong trạng thái 6 giây, nhưng có một ngoại trừ, đó là có thể dùng chiêu thức đồng dạng.

Khi Hồng Phi đến gần hấn trong một phạm vi nhất định, dị sĩ đồng dạng có thể sử dụng chiêu thức trộm kỹ năng, Thần Phong Nhất Thụ trong khoảng khắc đó đã trộm được toàn vũ chi kiếm của Hồng Phi, dĩ nhiên hấn chỉ đạo hoàn bỉ nhân chi thân (lấy chiêu của người đánh trả lại người), Hồng Phi cũng lâm vào mê muội không thể động đậy.

Đây đích thực là điều Hồng Phi không thể lường trước được, nàng không phải không tính đến chiêu trộm kỹ năng của hắn, mà do không dự đoán được thao tác của hắn so với nàng lại nhanh đến vậy. Phải biết sau khi trộm kỹ năng, kỹ năng đó sẽ xuất hiện trong bảng kỹ năng, người chơi muốn sử dụng được nó phải kéo đến thanh kỹ năng. Nhưng kỹ năng của dị sĩ rất nhiều, muốn tìm đúng phải lật qua vài trang, ai nghĩ Thần Phong Nhất Thụ chỉ trong vòng vài giây đã có thể hoàn thành một loạt thao tác.

Rất khủng bố, rất khó tin.

Nếu có được thao tác kinh khủng như này, giết được acc biến thái Thiên Hạ Huyền Ca thật sự là chuyện dễ dàng.

Trách không được lúc trước Ly Thương Chi Tuyết đã nói, trong game này Thiên Hạ Huyền Ca không phải kẻ mạnh. Nàng hiện tại mới chính thức hiểu được điều này.

Cũng coi như thua tâm phục khẩu phục, Hồng Phi buông tha chống cự, chuẩn bị chờ chết.

Chẳng qua, khiến cho nàng ngoài ý muốn chính là, người nằm trên mặt đất chính là Thần Phong Nhất Thụ.

[Thiên Thượng Hồng Phi]:.....

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hừ.....

[Thần Phong Nhất Thụ]: A Ly, người thật âm hiểm, cư nhiên đánh lén.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Cũng không phải chưa từng làm.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: – -!!

[Thần Phong Nhất Thụ]: -“-

24. Chương 24

Chương 29

Tử vong trong đấu trường La Mã, có thể sống lại trong vòng 10 giây. Thần Phong Nhất Thụ sau khi đứng dậy từ mặt đất, lập tức thay trang bị kỳ dị cực phẩm, cũng rất nhanh thêm trạng thái, nhắm ngay Ly Thương Chi Tuyết chính là một chiêu Băng phong vạn lý.

Ly Thương Chi Tuyết là pháp sư chân chính, đối mặt với chức nghiệp cao công, tất nhiên phải lui về phía sau tránh né, bởi vì bị đánh trúng một chút, tuy không chảy máu nhưng cũng xước da. Đường nhiều sau khi bình tĩnh lại, không cam lòng yếu thế, đánh trả một chiêu Địa long tỏa.

Đối với hai người tự nhiên xoay qua đánh nhau, Hồng Phi có chút kinh ngạc, được thấy hai người đẳng cấp siêu cường, thao tác siêu đẳng của sever pk là cơ hội hiếm có không thể bỏ qua. Hồng Phi nhanh chân chạy đến một chỗ khác, tiến vào nguyệt quang bảo hộp, sau đó thưởng thức ing

~~Đương nhiên mục đích tiến vào nguyệt quang bảo hộp chính là sợ kỹ năng quần công trên diện rộng siêu mạnh của pháp sư giết đến..... thưởng thức là một chuyện, nếu xem quá mê mẩn, không cẩn thận bị ‘tên bay đạn lạc’ đánh trúng, thanh danh một đời của cô coi như bỏ đi.

Ly Thương Chi Tuyết đơn thuần là pháp sư, công kích so với dị sĩ cao hơn, nhưng phòng thủ lại thấp hơn, đương nhiên hắn có huyền tinh chiến giáp đến gia tăng phòng ngự, Thần Phong Nhất Thụ cũng có sủng vật mạnh nhất sever đến trợ giúp công kích, bởi vậy hai người sàn sàn như nhau, nhất thời không phân cao thấp.

Hồng Phi biết lần pk này không có kết quả, hoặc sẽ lưỡng bại câu thương, hoặc cả hai cùng thu tay lại, vì vậy đối với kết quả trận pk này không có hứng thú. Cô xem, chủ yếu là vì 2 vị này rất tiêu sái, cùng với việc phân tích kỹ năng pk.

Không hổ là cao thủ số một số hai của sever, đối với thời gian hồi kỹ năng do hệ thống quy định, ở trong mắt bọn họ giống như không tồn tại, pháp sư mang tinh giáp màu lam cùng dị sĩ một thân hoàng kim khải giáp, một khắc không ngừng phát ra đủ loại hào quang, đại biểu cho kỹ năng không ngừng phóng xuất, cũng chỉ có người nắm chắc thời gian hồi cũng tần suất của các loại kỹ mới có thể đạt đến cảnh giới như vậy.

Chênh lệch a, Hồng Phi chu môi, âm thầm có chút khó chịu.

Cô cùng bọn họ, đối với khả năng nắm bắt kỹ năng có thể coi như không phân cao thấp, nhưng kỹ năng thao tác bàn phím vẫn chậm nửa phần.

Cho nên nếu để Ly Thương Chi Tuyết hoặc Thần Phong Nhất Thụ đi pk Thiên Hạ Huyền Ca, coi cấp bậc cùng thực lực của hắn lúc này, ước chừng cùng Thiên Hạ Huyền Ca ngang sức ngang tài, ai cũng không chiếm được tiện nghi.

Có nhận định này, Hồng Phi cảm thấy bản thân còn phải luyện tập nhiều hơn nữa, mặc kệ là luyện cấp hay thao tác.

Nghĩ như vậy, đối với trận pk này đã không còn hứng thú, nhanh chóng kêu dừng.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Đây, ta nói các người, các người ở trước mặt ta đánh nhau, chẳng lẽ muốn tranh bốn cô nương?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ai da, mỹ nhân hóa ra cũng không hẳn là tốt.

Đối với những lời không biết ngượng của người nào đó, rốt cuộc khiến hai nam nhân đang hứng trí pk ngừng lại.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Các người kỹ thuật không tệ, nhất thời không phân định được ai hơn, như vậy đi, ta chiếm tiện nghi, cả hai đều lấy.

Hừ hừ, một người thích Hạ Hồng Phi ở ngoài đời thực, trong trò chơi lại dám hái hoa ngắt cỏ, rõ ràng không phải thiệt tình.

Một người khác, trong trò chơi cùng người hầu ái muội, ngoài đời đã có bạn gái, còn chạy đến nhà người ta, cũng không phải thật tâm.

Nếu tất cả mọi người đều không thật lòng, vậy đến đùa giỡn.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: hai tư sáu một người, ba năm bảy người còn lại, còn chủ nhật, các người muốn bl ta cũng không để ý.

Ai bảo các người ở ngoài đời đùa giỡn bốn tiểu thư, trong trò chơi ta phải đòi lại.

[Ly Thương Chi Tuyết]:.....

[Thần Phong Nhất Thụ]:.....

Thành công thu hoạch, hai tên im lặng tuyệt đối. Hồng Phi rất ư hài lòng, cười to vài tiếng, ngẩng đầu ưỡn ngực nghênh ngang mà đi.

Bởi vì ở nhà Tương Ly ngủ một đêm, lãng phí không ít thời gian luyện cấp, Hồng Phi quyết định sẽ chơi suốt đêm.

Đương nhiên phải luyện cấp, nhưng kiếm tiền cũng không thể bỏ qua.

Hồng Phi nhớ rất rõ ràng, rạng sáng lúc 3 giờ, phía tay hồ nước trung tâm đảo Queri, boss Hắc Đế Tư sẽ xuất hiện trong nửa giờ. Tên kia, khi chết có xác suất nhả ra hoàng ngân thư cấp 4.

Khiến vũ khí gia tăng 20 công kích, tây phương có hoàng ngân thư cấp 4, đông phương có thanh đồng cấp 4. Mà hoàng ngân thư này phải là người đã từng đọc qua hoàng ngân thư, sưu tập đủ tài liệu mới có thể làm ra. Những thứ như vậy rất hiếm, bởi vì boss mỗi lần xuất hiện đều ở địa điểm khác nhau, chỉ có dựa vào may mắn, thêm nữa chỉ có 20 % xác suất rơi ra.

Bởi vậy quyền sách này có giá trên trời, trên sever đã ra giá 1 triệu nhân dân tệ.

Hồng Phi không lấy acc Thiên Thượng Hồng Phi đi tìm boss, bởi lẽ điểm luyện cấp ở Thiên Long Bát Bộ rất ít, nếu rời khi rất có thể bị kẻ khác chiếm mất, tuy có thể lấy về nhưng nghĩ đến vạn nhất chọc tới kẻ phiền toái liền chán ghét. Mục đích của Hồng Phi là tìm Thiên Hạ Huyền Ca báo thù, tạm thời không nghĩ chọc đến nhiều phiền phức, bởi vậy acc Thiên Thượng Hồng Phi nhất định phải ở Thiên Long Bát Bộ chiếm chỗ.

Hồng Phi song song mở acc Tiểu Tước Ưu Thương tới đảo Queri. Tiểu Tước Ưu Thương trước mắt cấp 20, đều là do cô cùng Ly Thương Chi Tuyết lúc trước mang đi luyện cấp. Ngay cả như vậy, một nhân vật cấp thấp, nếu muốn đánh boss cấp cao vốn không có khả năng. Bất quá Hồng Phi biết có một vài góc lag, có thể khiến quái bị động, kế tiếp có thể an toàn ngược boss. Đương nhiên kỹ thuật này không phải kẻ nào biết cũng có thể thực hiện.

Thời điểm 3 giờ sáng, boss lập tức hiện ra. Hồng Phi biết có vài điểm là nơi boss có khả năng xuất hiện, ấn theo trình tự đi một vòng, quả nhiên phát hiện thân ảnh hắc đế tư tọa độ 4545,3434

Hồng Phi cũng không vội vàng hành động, cho nhân vật ăn một viên gia tốc, lại sử dụng phong chi chúc phúc tiếp tục gia tăng tốc độ. Phải biết rằng boss này công cao, tốc độ cũng mau, tốc độ bình thường của nhân vật tuyệt đối chậm hơn nó. Nhìn những tiểu quái xung quanh boss, Hồng Phi không dám tới gần, sử dụng kỹ năng cơ bản của cung thủ – liệt phong thư kích – kỹ năng có phạm vi công kích xa nhất, Hắc Đế Tư bị đánh trúng, lập tức chú ý đến Tiểu Tước Ưu Thương.

Tiểu Tước Ưu Thương rất nhanh di động, hướng khe đá gần đại thụ chạy tới.

Hắc Đế Tư tăng tốc đuổi theo.

Tiểu Tước Ưu Thương đến chỗ khe đá bên cạnh đại thụ liền dừng lại, đợi đến khi quái vật chuẩn bị đến gần công kích, mới từ giữa khe hở nhảy lên.

Hắc Đế Tư vừa thấy con mồi chạy trốn lại đuổi theo, thân thể khổng lồ chẳng mấy mất kệt.

Đương nhiên, nếu có người chơi thấy được cảnh này, hoặc nói Tiểu Tước Ưu Thương may mắn, hoặc nói loại kỹ năng trụ quái này không khó, ta cũng làm được. Nhưng nói cũng như không. Nếu như ngay từ đầu Hồng Phi chạy qua khe hở, Hắc Đế Tư không tiếp cận được sẽ vượt qua chướng ngại vật tiếp tục truy kích, cho nên Tiểu Tước Ưu Thương ở trước khe hở đã dừng lại một nhịp. Tiếp theo, cho dù boss bị vây, nếu Tiểu Tước Ưu Thương không đứng đúng vị trí, chỉ cần lệch một phân, boss lập tức đào thoát kiếm chế, tiếp tục công kích. Đây nói khó không khó, nói dễ không dễ, là chỗ tinh diệu trong trụ quái.

Quái bị vây khốn, vấn đề được giải quyết 80%, Hồng Phi không ngừng phóng ra kỹ năng công kích cao cấp. Cô đánh như thế, nhưng cũng phải đến 10 phút sau, máu Hắc Đế Tư mới tụt tới đáy.

Hồng Phi ngáp một cái. Sắp kết thúc công việc, không biết lần này có rút hay không.

Đúng lúc này, một thân ảnh bay qua người nàng, mạn thiên phi vũ cùng long quyền phong đồng thời xuất ra, hướng Hắc Đế Tư công tới.

Hắc Đế Tư tử vong, thân thể to lớn ngã rầm một cái, dưới chân chính là một quyền kỹ năng thư lấp lánh, không phải hoàng ngân cấp 4 thì là gì?

Hồng Phi điều chỉnh góc độ xem xét, phát hiện Tây Tây á vũ không biết đứng đó từ lúc nào, pháp trượng trong tay đang vung lên, nhìn đã vừa sử dụng kỹ năng.

Trong Thiên Địa, quyền sở hữu vật phẩm do boss cùng tiểu quái rơi ra có khác nhau.

Quyền sở hữu vật phẩm do tiểu quái rơi ra thuộc về người gây thương tổn cao hơn.

Mà vật phẩm do boss rơi ra thuộc về người ra chiêu cuối cùng.

Tây Tây á vũ hẳn đã ở nơi này từ lâu nhưng không hề lên tiếng, mãi đến khi nhìn thấy boss sắp chết mới ra chiêu tất sát.

Cô nàng đặc ý vọt tới trước mặt boss chuẩn bị nhặt hoàng ngân thư.

Hồng Phi sao có khả năng để cho cô ta như ý, sử dụng kỹ năng quần công bạo phong tuyết, đem Tây tây á vũ đóng băng, quái chung quanh cũng đồng dạng đông lạnh.

Tiểu Tước Ưu Thương chạy đến bên cạnh Tây Tây á vũ, không phải muốn nhặt vật phẩm vì có muốn cũng không được. Trước 5 giây, vật phẩm thuộc về Tây Tây á vũ.

[Tây tây á vũ]: Tiệm nhân, ta giết người trước rồi lấy thư.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Giết ta. Đến a!

Hai người đối thoại xong, thời gian hữu hiệu của kỹ năng bạo phong tuyết chấm dứt, Tây tây á vũ có thể khôi phục hành động, cô nàng nâng cao pháp trạng, chuẩn bị thi triển thần thánh quang hoàn công kích Hồng Phi. Còn chưa có xuất ra, cô ta cùng Tiểu Tước Ưu Thương đồng dạng chết trên mặt đất. Hóa ra kỹ năng bạo phong tuyết mà Tiểu Tước Ưu Thương vừa sử dụng không những thành công đóng băng Tây tây á vũ, cũng thành công đem tiểu quái chung quanh boss Hắc Đế Tư – người hầu của Hắc Đế Tư kéo đến, một đàn quái vật cắn xé, hai kẻ phòng ngự thấp nháy mắt chết thảm.

Hồng Phi thao tác bản phím tuyệt đối là nhanh nhất, hướng hồ cô quyết định làm, tự nhiên biết được tiếp theo nên làm cái gì, Tây Tây á vũ bị tình huống đột nhiên phát sinh này làm bất ngờ, đã lâm vào trạng thái si ngốc, đợi đến khi nhớ ra phải lấy được hoàng ngân thư, Hồng Phi đã nhanh chân đứng lên nhặt lấy, thuận tiện sử dụng khởi tử hồi sinh cứu sống Tây tây á vũ.

Hai người không phải tổ đội, dựa vào cấp bậc 58 của Tây tây á vũ, bị người cứu sống, tổn thất rất nhiều kinh nghiệm, mà Hồng Phi ngoài ý muốn đạt được rất nhiều kinh nghiệm, Tiểu Tước Ưu Thương lên cấp 21 -0-!!

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Oa, tỷ tỷ vừa giúp ta tăng kinh nghiệm vừa giúp đánh boss, quả nhiên người đẹp tâm cũng đẹp a.

[Tây tây á vũ]: Người, đồ rác rưởi, không biết xấu hổ, đem hoàng ngân thư cấp bốn trả lại cho ta.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hoho~~ có bốn sự giết ta mà lấy a.

Tiểu Tước Ưu Thương vẫn chưa hồng danh, cho dù Tây tây á vũ giết nàng, cũng sẽ không đạt được trạng bị gì.

[Tây tây á vũ]: Đừng cho rằng ta không dám! Hôm nay không luân bạch người, thề không làm người!

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Tỷ tỷ xinh đẹp rất có chí khí! Nhanh đến đây đi

~~Tây Tây á vũ hiện giờ là pháp sư cấp 58, muốn giết Tiểu Tước Ưu Thương không phải là việc khó, nhưng phải cái Hồng Phi lẩn nhanh như trạch, ở bên cạnh cô ta lượn tới lượn lui, Tây Tây á vũ thao tác không tốt, định vị không chuẩn, chịu thiệt thật lớn, người không đánh được, bản thân lại bị quái vật truy đuổi.

Đánh không lại, tự nhiên gọi người đến hỗ trợ.

Mà lần này người tới, lại là kẻ khiến cho Hồng Phi đau đầu.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Tây tây, sao lại thế này?

Ta Vì Ai Cuồng, cấp bậc đứng hàng thứ 2, võ giả, người chơi có phòng ngự cao nhất sever.

[Tây tây á vũ]: 555, Tiểu Tước Ưu Thương này rất vô sỉ, người ta trong lúc vô tình nhìn thấy boss Hắc Đế Tư, vất vả lắm mới đem nó đánh còn một tia máu, cô ta lại đánh lên, còn cướp của muội hoàng ngân thư cấp 4.

-0-!

Hồng Phi nhện không được bội phục Tây tây á vũ. Cái gì kêu đổi trắng thay đen, cái gì kêu nói không thành có, ps mỹ nữ trước mặt là mình chứng hoàn mỹ nhất.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Tiểu Tước Ưu Thương, người là acc phụ của ai.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ta không phải acc phụ.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Thần Phong Ngự Tuyết? Đừng nghĩ đến người cùng bang hội với Ly Thương Chi Tuyết, lão tử sẽ bỏ qua cho người. Cùng người nói cho rõ, Ngọa Hổ Tàng Long chúng ta không cướp điểm luyện cấp của hắn, bất quá là giữ thể diện cho đôi bên, còn không ai sợ ai.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Vậy a, người ý cấp bậc cao giết ta, ta cũng không nói, chẳng qua hy vọng người có thể nhận thức chân tướng, Tây Tây á vũ thực sự có khả năng vây được Hắc Đế Tư để giết sao?

[Ta Vì Ai Cuồng]: Này.....

[Tây tây á vũ]: Ta không vây được quái, giết không được boss, vậy tiểu đệ sĩ cấp 21 như người có thể làm được sao? Cười đến rụng răng.

[Tây tây á vũ]: Cuồnggg, nữ nhân này thật quá đáng, cô ta vẫn đối muội có thành kiến. Lần trước muội cùng huynh cãi nhau rồi bang, phải đi Thần Phong Ngự Tuyết, kết quả cô ta ở Thiên Tắm dẫn quái hại chết muội, còn ở trong bang vu muội ăn cắp trang bị, Vô Thanh Vô Túc kia chẳng phân biệt được thị phi trắng đen, đem muội đá ra khỏi bang,5555555 muội khổ muốn chết.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Tiểu Tước Ưu Thương người như thế nào không biết xấu hổ.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ta Vì Ai Cuồng, trước kia ta vẫn cảm thấy người ở sever chúng ta có chút năng lực, không nghĩ tới người cũng chỉ là một kẻ dễ bị người ta kích động..

[Ta Vì Ai Cuồng]: Ta là người thế nào, không đến phiên người đánh giá.

[Tây tây á vũ]: Cuồnggg, nữ nhân này thật không biết xấu hổ, ả cư nhiên chủ động làm người hầu của Ly Thương Chi Tuyết, ở khắp nơi kêu chủ nhân, sợ người khác không biết ả là người hầu, chẳng phải muốn Ly Thương Chi Tuyết ra mặt cho ả? Ngay cả tôn nghiêm cũng không cần, nếu là muội, muội thật không làm được.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ps tỷ tỷ,ta nghĩ dù người chủ động làm người hầu của Ly Thương Chi Tuyết, người ta còn không cần. Hừ! Lúc trước cùng một đám nữ nhân ở Thiên Tắm xin Ly Thương Chi Tuyết mang đi luyện cấp, giờ muốn trở mặt?

[Tây tây á vũ]: Người nói vậy!

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ta có chụp hình, muốn đăng lên diễn đàn?

Tây Tây á vũ nháy mắt trầm mặc, nhưng lập tức phản pháo.

[Tây tây á vũ]: Người muốn đăng ảnh đã ps, ta cũng không có ngăn cản, dù sao ta là người như thế nào, cuồnggg rất rõ ràng.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Tây Tây nhân phẩm ta rõ nhất, ta tặng trang bị nàng chưa từng cầm, sẽ không làm việc ghê tởm đó. Người đăng ảnh ta cũng không tin.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Yêu a! Chỉ sợ trang bị người tặng cô ta không vừa mắt. Bây giờ cô ta một thân mòng chi vũ y, bao nhiêu trân quý a, hỏi cô nàng xem làm sao có được?

[Tây tây á vũ]: Ta dùng rmb mua, thế nào.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hay cho một câu ta mua. Tây tây á vũ, người cũng thực cực phẩm. Quên đi, ta cũng không cùng các người phỉ lời, hoàng ngân thư cấp bốn ở đây.

Nói xong, đem thư ném xuống đất, Tây tây á vũ vừa đi qua, tức giận muốn chết.

[Tây tây á vũ]: Người, người cư nhiên hửy!!!

Nữ nhân này cư nhiên hửy đi hoàng ngân thư cấp 4 giá 1 triệu nhân dân tệ

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Có sao không? Ai nha, ta là tân nhân, không biết sử dụng như thế nào, hửy cũng tốt. Mặc kệ nói như thế nào, thư ta đã không cầm, hiện tại có thể đi chưa.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Tiểu Tước Ưu Thương, người quá đáng, còn muốn chạy không dễ như vậy.

[Tây tây á vũ]: Bọn Thần Phong Ngự Tuyết các ngươi là một lũ rác rưởi, một đám nhát gan sợ chết, làm cho người ta nhìn thấy liền phát ói.

Hồng Phi vốn coi Tiểu Tước Ưu Thương là acc phụ, bị giết cũng không sao. Dù saonàng cũng như nguyên thấy được bộ dạng điên cuồng của Tây Tây á vũ, một quyển sách đáng giá, nhưng ngàn vạn không nên sỉ nhục bang hội của nàng.

Thần Phong Ngự Tuyết, thời gian nàng gia nhập không lâu, nhưng nhớ lại những điều tốt đẹp đã trải qua, cùng bằng hữu đáng kết giao, có người tâm lý mơ hồ, đem cho nàng cảm giác gia đình, dù thế nào cũng không đến phiên người ngoài lăng nhục.

Bây giờ ở lại Thiên Tầm luyện cấp có ích gì, sau này có thể chiếm lại, nhưng không thể buông ta Tây Tây á vũ.

Hồng Phi đổi sang acc Thiên Thượng Hồng Phi, sử dụng hảo hữu truyền tống quyền trực, bay đến bên người Tiểu Tước Ưu Thương.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Thiên Thượng Hồng Phi ngươi làm cái gì.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: ^__^ ta là một thành viên trong bang hội rác rưởi mà ps tiểu thư kia vừa mắng.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Ngươi không phân biệt trắng đen đã xuất đầu?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ngươi ban đầu chẳng phải cũng không phân biệt trắng đen đã ra mặt sao?

[Ta Vì Ai Cuồng]: Tiểu Tước Ưu Thương của bang hội các ngươi cướp hoàng ngân thư cấp 4 của chúng ta còn có mặt mũi để nói?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Phải không? Như vậy xin hỏi ps tiểu thư, ngươi nơi nào gặp được Hắc Đế Tư? Lại làm sao trụ quá? Có thể mời người dùng một Người hầu Hắc Đế Tư, lặp lại lần nữa động tác trụ quá?

[Tây tây á vũ]: Ta cũng là trong lúc vô tình phát hiện, căn bản không chú ý đến tọa độ, trụ quá cũng là vô tình, thời điểm chạy trốn xuyên qua khe hở, nó liền không động đây.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Oa! Ps tiểu thư may mắn không phải tốt bình thường, có nhiều vô tình như vậy.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Ta mặc kệ chuyện gì đã xảy ra, dù sao Tiểu Tước Ưu Thương cướp hoàng ngân cấp 4 của Tây Tây, nàng trong bang các ngươi, lại khi dễ người khác, chuyện này ta nhất định quản.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Được rồi. Vậy đến pk đi.

[Ta Vì Ai Cuồng]: 2v2 cũng là công bằng.

Trước máy tính Hồng Phi bật cười một tiếng, Ta Vì Ai Cuồng này cũng dám nói ra miệng, 2v2 cũng là công bằng? Trước không nói nàng một người thao tác 2 acc, cấp bậc Tiểu Tước Ưu Thương so với Tây Tây á vũ thấp hơn không ít, công bằng ở đâu?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Hay cho câu công bằng! Đến đây đi!

25. Chương 25

Chương 30

Hồng Phi từng lên diễn đàn xem bài viết hướng dẫn tấn công phòng thủ, trong lúc vô tình phát hiện chủ đề 'cùng thao tác hai nhân vật' do Thần Phong Nhất Thụ post lên.

Chủ đề này tuyệt đối không phải tiêu điểm giống như những chủ đề khác của Thần Phong Nhất Thụ, bởi lẽ dù có tính hấp dẫn cao, nhưng phản hồi lại rất ít, cho dù có cũng chỉ là mấy câu đại loại như quá khó, làm không được, có thể đơn giản hơn không...v...v...

Chủ đề này đề cử một phần mềm, sau khi sử dụng có thể mở đồng thời mở ra hai cửa sổ đăng nhập, sử dụng bàn phím có thể đồng thời thao tác hai nhân vật.

(tác giả: bình thường trong trò chơi cho dù mở 2 acc, cũng phải chuyển đổi cửa sổ đăng nhập mới có thể sử dụng nhân vật, hơn nữa khi nhân vật này hoạt động thì nhân vật kia tất phải đứng im)

Thần Phong Nhất Thụ mở ra chủ đề này, đơn giản là muốn giới thiệu phương pháp sử dụng phần mềm. Tay trái không chế bàn phím bên phải, a s d w thao tác nhân vật di chuyển, con số từ 0-9 bên trên dùng để thi triển kỹ năng, k l bổ sung máu mana, việc nhặt đồ tự người dùng bố trí, cũng tức là lấy tay trái không chế acc chính. Mà tay phải không chế bàn phím nhỏ bên phải, từ 0-9 phóng thích kỹ năng, del cùng enter bổ sung được phẩm, nút bấm ↓↑ không chế nhân vật đi lại, bởi vì là acc phụ nên việc thiết lập nhặt đồ không cần thiết.

Nói ra cũng đơn giản, yêu cầu người chơi có một máy tính đủ mạnh, vào 2 acc không lag, tiếp theo đem màn hình trò chơi thu lại ½, đồng thời đặt 2 cửa sổ trò chơi song song với nhau, sau đó thao tác nhân vật. Đương nhiên trên lý thuyết có vẻ dễ dàng, nhưng thực tế muốn làm được lại rất khó khăn. Việc này giống như trong tiểu thuyết Kim Dung, Lão Ngoan Đồng sử dụng song thủ hổ bát, yêu cầu người chơi nào phải không chế tay phải, nào trái không chế tay trái, không hoảng không loạn, động tác tay cũng phải mau mới có thể sử dụng đồng thời cả hai nhân vật. Thần Phong Nhất Thụ là người có kỹ năng không chế tốt nhất được cả sever công nhận, nhưng cho dù thao tác có nhanh thế nào, đồng thời chỉ huy hai nhân vật tốc độ cũng chậm xuống không ít, phỏng chừng không phải một biện pháp tốt. Lấy Thần Phong Nhất Thụ thao tác biến thái, đều không thể hoàn mỹ không chế cùng lúc hai nhân vật, đừng nói đến người chơi khác. Giữ được bên này không giữ được bên kia, kết quả cả hai cùng không tốt. đây chính là nguyên nhân khiến cho chủ đề này mặc dù rất hay nhưng không được nhiều người quan tâm.

Tuy nhiên Hồng Phi đối với chủ đề này lại cực kỳ thích thú, đương thiên đã tải xuống sử dụng. Tuy ban đầu có chút không thể làm nổi, nhưng qua lại vài lần, cũng chậm rãi bước vào giai đoạn nhập môn, về sau càng lúc càng thuần thục. Được như vậy cũng phải kể đến công lao cô đã tập đàn. Đánh vài năm, 30,40 ca khúc, tốc độ đánh máy của Hồng Phi có thể so với vận tốc của một viên đạn. Huống hồ, ca khúc càng khó, hai tay phối hợp càng nhuần nhuyễn, người bình thường tuyệt đối không thể làm được, Hồng Phi phản xạ thần kinh đã rèn luyện đến độ cao nhất định, bởi vậy thời điểm sử dụng phần mềm thao tác đồng thời hai nhân vật, mới có thể nhanh như vậy tu thành chính quả.

Hồng Phi tay trái thao tác Thiên Thượng Hồng Phi, tay phải không chế Tiểu Tước Ưu Thương phụ trợ, pk bắt đầu.

Dã ngoại pk, ai ra tay trước, người chịu công kích có thời gian 30 giây để phản kích, trong thời gian này, giết chết đối phương sẽ không hồng danh.

Bởi vậy Hồng Phi sẽ không ngốc đi công kích trước.

Nhưng bọn Ta Vì Ai Cuồng sẽ không suy nghĩ nhiều như vậy. Suy nghĩ đầu tiên của hai kẻ có cấp bậc cao hơn Thiên Thượng Hồng Phi cùng Tiểu Tước Ưu Thương chính là trước đem Tiểu Tước Ưu Thương giải quyết, sau đó hợp nhau đến đánh Thiên Thượng Hồng Phi, khẳng định tất thắng. nếu đã xác định tất thắng, bọn hắn vì giết Tiểu Tước Ưu Thương mà bị hồng danh cũng không thành vấn đề, hồng danh về sau có thể gột rửa sạch sẽ, bởi vậy không bằng chiếm trước tiên cơ đem Tiểu Tước Ưu Thương giết chết.

Tây Tây á vũ nhanh tay công kích trước, nàng phải giết chết Tiểu Tước Ưu Thương, phải sử dụng kỹ năng quần sát(kỹ năng công kích đơn của Tây Tây á vũ không cao bằng quần sát), Hồng Phi nguyên bản cách Tiểu Tước Ưu Thương rất xa, nhưng trong chớp mắt khi Tây Tây á vũ nâng lên pháp trượng, chạy đến bên cạnh Tiểu Tước Ưu Thương, mà Tiểu Tước Ưu Thương lại thuận thế chạy ra xa. Tây Tây á vũ không đánh được Tiểu Tước Ưu Thương, ngược lại là Thiên Thượng Hồng Phi chịu công kích, chẳng qua Thiên Thượng Hồng Phi né tránh cao, phòng ngự cao, một chút công kích yếu xui đó không để trong lòng, dùng được đây máu. Tây Tây á vũ một kích thất bại, lại chạy tới giết Tiểu Tước Ưu Thương, biết đâu Tiểu Tước Ưu Thương lấy Hồng Phi làm trục chạy loanh quanh luẩn quẩn, vừa cấp nàng thêm trạng thái vừa đề phòng Tây Tây á vũ đến gần. Ta Vì Ai Cuồng thân là võ giả, là chức nghiệp cận công, đối với dị sĩ Tiểu Tước Ưu Thương công kích từ xa, nếu không tới gần khẳng định giết không được, vì thế chỉ có thể đem toàn bộ công kích đặt ở trên người Thiên Thượng Hồng Phi.

So chức nghiệp, Hồng Phi chiếm được tiện nghi, tuy nhiên cấp bậc so với Ta Vì Ai Cuồng thấp hơn một chút, nhưng cô là mẫn kiếm, nhanh nhẹn cao, võ giả đánh cô ba chiêu chỉ trúng một chiêu. Mà Hồng Phi công kích tuy so với Ta Vì Ai Cuồng thấp, nhưng chiêu nào đánh trúng chiêu đó, khiến cho võ giả mất máu nhiều hơn cô. Chẳng qua Ta Vì Ai Cuồng có Tây Tây á vũ làm phụ tá, Tây Tây á vũ bắt không được Tiểu Tước Ưu Thương, liền sử dụng kỹ năng quần sát oanh tạc Thiên Thượng Hồng Phi, bởi vậy, song phương nhân mã vẫn như cũ duy trì trận đấu, nhất thời bất phân thắng bại, kết quả duy nhất chính là: Tây Tây á vũ tên ngày càng hồng(tác giả: cho dù không có giết người, nhưng vì Hồng Phi không đánh trả nòng, cũng sẽ gia tăng tội ác, số lần công kích càng nhiều sẽ hồng danh)

Hồng Phi không phải không nghĩ đến phương pháp phá giải cục diện này, chẳng qua cô thấy một kẻ như Tây Tây á vũ lại mặc mộng chi vũ y trên người quả thực rất lãng phí, vẫn là cấp Vô Thanh Vô Tức tốt hơn. Vì thế, tạm thời chỉ phòng thủ không công kích, đợi đến khi Tây Tây á vũ hoàn toàn hồng danh sẽ tính tiếp.

Lúc này, đã là 3h rưỡi sáng, Quý Viễn cùng Tương Ly đồng thời online.

Tương Ly bởi vì vừa trở về từ Anh quốc nên trong nhà không có máy tính tốt để dùng, pk rất khó khăn, vì thế tự tạo ra một phần mềm cải thiện, mới vừa hoàn thành, liền hưng phấn đem đi thí nghiệm.

Mà Quý Viễn đồng học bởi vừa viết xong một bản cung dị chiến lược (Dị sĩ, trộm kỹ năng cung thủ, kêu cung dị, diễn hình nhắm vào Thiên Hạ Huyền Ca) có chút hưng phấn, tuy biết Hồng Phi có thể đã offline, nhưng vẫn nhịn không được lên mạng gửi vào hòm thư cho nàng.

Tương Ly thấy Tiểu Tước Ưu Thương hình như đang trên mạng liền phát tin cho nàng.

[Ly Thương Chi Tuyết]to[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người hầu?

Mà Quý Viễn đồng dạng tin tức cho Hồng Phi.

[Thần Phong Nhất Thụ]to[Thiên Thượng Hồng Phi]: Lão bà còn đang luyện cấp?

Máy tính của Hồng Phi cùng lúc lên 2 acc không có vấn đề, chẳng qua Tiểu Tước Ưu Thương cùng Tây Tây á vũ là dị sĩ cùng pháp sư, chiêu thức đều rất hoa lệ, mỗi lần xuất kỹ năng trong phạm vi rộng đều khiến màn hình lag một chút, bất quá không phải vấn đề.

Nhưng thời điểm Thần Phong Nhất Thụ cùng Ly Thương Chi Tuyết phát tin tới, Hồng Phi lag mất 1 giây, cũng may cô thao tác không tồi, cho dù bị lag cũng có thể bảo vệ nhân vật không chịu tổn thương quá lớn.

Thần Phong Nhất Thụ cùng Ly Thương Chi Tuyết sau khi phát ra tin tức, lại giống như ném hòn đá xuống biển, không có hồi âm, cho dù Hồng Phi luyện cấp, khi có người phát tin vẫn như cũ đáp lời, huống chi nếu cô treo máy, không có khả năng cả 2 acc cùng treo. Lúc này phán đoán cô đã gặp phiền toái, song song sử dụng hảo hữu truyền tống trực bay qua. Chẳng qua khác nhau là một người bay đến bên cạnh Tiểu Tước Ưu Thương, một kẻ chạy đến bên người Thiên Thượng Hồng Phi.

Hồng Phi không nghĩ tới 2 tên này đồng thời chạy đến đây, Thần Phong Nhất Thụ và Ly Thương Chi Tuyết trang bị rất hoa lệ, trên người đều tỏa ra hào quang chói mắt, nhưng hào quang chói mắt này lại khiến cô mất mạng. Máy tính đột nhiên lag vô cùng, nhân vật không thể động đậy, Ta Vì Ai Cuồng cùng Tây Tây á vũ thấy hai người đứng im không động đậy, quyết không bỏ qua cơ hội, bật người sử dụng tuyệt sát, Thiên Thượng Hồng Phi và Tiểu Tước Ưu Thương đồng thời giây chết.

Hai người truyền tống tới mất 3 giây mới hiện ra, bởi vậy đợi đến khi thấy được toàn màn hình, Thiên Thượng Hồng Phi và Tiểu Tước Ưu Thương đều đã ngã trên mặt đất.

Vì thế đều tự rút pháp trường, sử dụng kỹ năng tấn công cao cấp.

Chẳng qua thời điểm Quý Viễn giết chết Ta Vì Ai Cuồng đã sử dụng kỹ năng quần công cao cấp của pháp sư, thuận tiện khiến cho nữ pháp Tây Tây á vũ yếu ớt ngã xuống mặt đất, rút luôn một thân trang bị cao cấp. Tương Ly truyền tống đến bên người Tiểu Tước Ưu Thương, Tiểu Tước Ưu Thương vì bảo vệ tính mạng nên luôn cách chiến trường một khoảng, bởi vậy hẳn cần tiến thêm vài bước mới tới được phạm vi công kích, cũng vì vài bước này mà mất đi cơ hội tru diệt Ta Vì Ai Cuồng.....

[Ta Vì Ai Cuồng]: Dựa vào! Thần Phong Nhất Thụ, Ly Thương Chi Tuyết, lão tử kính các người là cao thủ số một số hai sever, không nghĩ tới ti bỉ như vậy, cư nhiên đánh lên!

[Thần Phong Nhất Thụ]: Người không phạm ta, ta không phạm người, người giết lão bà của ta, ta giết người, cũng là thiên kinh địa nghĩa.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ai là lão bà của người!!

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hừ.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Lão bà đừng sợ, ta tới cứu người.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Sợ cái đầu người, cứu cái đầu người!!!

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta nói hai người các người, mặc trang bị đơn giản thôi được không? Để làm chi toàn thân bảo thạch cấp 5? Chẳng lẽ không biết một thân bảo thạch sẽ tạo thành hồng quang chói mắt, mang hồng quang cũng không tính, cứ nhiên cùng nhau truyền tống tới đây, chê ta máy tính chưa đủ hỏng a!!!!!!

NND! Giận! Trong cuộc sống lớn nhất bị kịch, không phải lúc pk không đánh lại đối phương, mà là rõ ràng đã nắm chắc phần thắng, thời điểm đang hưởng thụ thành quả chiến đấu, máy tính lag để bị giết.....

Ô

~Quý Viễn đáng chết.

Tương Ly đáng chết.

Cô cùng bọn họ không thù, vì sao vì sao a! Muốn anh hùng cứu mỹ nhân, cũng nên cứu nữ nhân tay tác sắt, mà không phải cô – một nữ kiếm khách siêu cấp có thể giết ngàn người!

[Ly Thương Chi Tuyết]:.....

[Thần Phong Nhất Thụ]:-,- ách~ nguyên lai quấy rầy lão bà nhà húng.

Tuyếtsama là loại hình đến cả trò chơi cũng không chịu chơi quần áo, mấy từ lão bà gì đó tất nhiên không thể gọi ra miệng, Quý Viễn một tiếng lão bà, nhất thời lại ăn dấm chua.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hừ.

Tiểu Tước Ưu Thương đầu tiên trở về thành, sau đó sử dụng hảo hữu truyền tống trực bay qua, cứu sống Thiên Thượng Hồng Phi.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Nếu máy ta không lag, 5 phút nữa bọn chúng sẽ chết!!!

[Tây tây á vũ]: Thiên Thượng Hồng Phi, người không biết xấu hổ, đánh không lại chúng ta tìm người giúp cũng không tính, làm gì lấy cớ.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Trong trò Thiên Địa này, chỉ cần không đồng thời vào 2 acc, chưa thấy qua có kẻ nào bị lag. Thiên Thượng Hồng Phi người lấy cớ này cũng rất buồn cười.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Nhà ta không mua được máy tính tốt a, bây giờ còn ở dùng 586~__

~[Ly Thương Chi Tuyết]:.....

[Thần Phong Nhất Thụ]: -__-!!

[Tây tây á vũ]: Thiên Thượng Hồng Phi, nguyên bản ta còn bội phục người, không nghĩ tới người nhân phẩm kém như vậy, giết người không phân trắng đen, giết không được kêu người đến giúp, chết còn lấy cớ, vô địch.

[Tây tây á vũ]: Ly Thương Chi Tuyết, Thần Phong Nhất Thụ, ta không biết các người nghĩ như thế nào, nhưng Thiên Thượng Hồng Phi xác thực tốt như vậy sao? Nàng trừ bỏ cấp bậc cao, còn có ưu điểm gì? Các người cùng nàng gặp gỡ qua? Chẳng lẽ không biết bên ngoài đồn nàng là gay?

[Thần Phong Nhất Thụ]: Ai, lão bà là gay, mà ta là yêu nhân, tuyệt xứng.

[Thiên Thượng Hồng Phi]:..... Đi tìm chết.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Thần Phong Ngự Tuyết, các người chờ cho ta, 3 ngày sau bang chiến!

[Tây tây á vũ]: Người Ngọa Hổ Tàng Long sao có thể bị khi dễ? Bang hội nhỏ nhỏ ỷ mình có chút cấp bậc liền kiêu ngạo thành bộ dạng này, ba ngày sau, Thiên Địa không còn nơi để các người sống yên.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Ngô, ba ngày sau, hình như là lễ giáng sinh, không biết Thiên Địa sẽ ra cái hoạt động gì.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ai da, luyện cấp đi, lãng phí không ít thời gian.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ta ngủ, người hầu ngủ ngon.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ngủ ngon, chủ nhân.

Vì thế, bốn người Thần Phong Ngự Tuyết, logout thì logout, luyện cấp đi luyện cấp, đều rời đi đảo Queri.

Mà hai kẻ chết ở đảo Queri, phỏng chừng giận đến xanh mặt.

Bang hội lớn nhất Thiên Địa—Ngọa Hổ Tàng Long khiêu chiến, cứ nhiên..... Cứ nhiên bị người không nhìn%& #!!!

Giữa trưa ngày hôm sau, Hồng Phi bởi vì ngày hôm qua ngủ quá muộn, giữa trưa về phòng ngủ bù, lại ngoài ý muốn ở dưới lầu gặp lại Tương Ly.

“A a, thật tình cờ, đến tìm Quý Viễn?”

“Không phải.”

“ Ách..... anh đến tìm em?”

“ Ừ.”

“ Như vậy..... Bất quá em phải về phòng ngủ. Anh cũng biết nơi này là phòng ngủ của nữ nhân, nam sinh không được vào, bảo vệ sẽ bắt.”

Tương Ly không nói tiếp, nghiêng đầu nhìn sang bên cạnh, nhìn theo ánh mắt anh, nghi hoặc.

Chỉ thấy một đôi nam nữ vừa cười nói vừa từ trên lầu đi xuống.

“.....” Hồng Phi cực kỳ xấu hổ, không biết nói cái gì cho phải.

Nhưng thật ra Tương Ly cười như không cười, “Không nghĩ trong nước cũng thoáng như vậy, phỏng chừng đã thành thói quen.”

“A a..... A a.”

Tương Ly đi theo Hồng Phi lên lầu, thời điểm đi vào trong phòng, diện mạo suát sắc của anh khiến cho ba nữ ác ma thét chói tai.

Nhưng bộ dạng Tương Ly lạnh như băng không thích nói chuyện, cho dù táo bạo như lão Nhị cũng không dám đi lên bắt chuyện, chỉ giữ một khoảng cách, ở một bên nhìn trộm.

“Tìm em có việc gì sao?”

“Này trả lại cho em.” Tương Ly đưa gói to cầm trong tay cho cô, bên trong là khăn quàng cổ màu đen, là Hồng Phi ngày đó cho anh.

Hồng Phi tiếp nhận, lúc vô ý đụng đến ngón tay của anh, cảm giác lạnh lẽo kia giống như người vừa từ nam cực trở về.

Trời lạnh như vậy, Tương Ly vẫn mặc rất ít, Hồng Phi nhớ rõ, Quý Viễn từng nói anh rất sợ lạnh.

Nàng trong nhà còn khoác áo da giữ ấm, vị trước mắt này mặc quá ít.

Vì thế, Hồng Phi đem gói to đưa lại cho anh,” Tặng cho anh. S thị mùa đông so với Anh quốc lạnh.”

“Đúng vậy.....”

“Đây là khăn tự đan, không tính là đồ quý, anh đừng chê là được.”

Tương Ly khoe miệng cười trộm, cũng rất bí mật không để Hồng Phi phát hiện, “Vây cảm ơn.”

Nói xong, lấy khăn ra quấn vào cổ.

“Thực ấm áp.”

Thấy anh đem mặt vùi trong khăn quàng cổ, bộ dạng thỏa mãn khiến sâu trong lòng Hồng Phi cũng cảm thấy ấm áp, dần dần trên mặt hiện ra nụ cười ôn nhu.

Hồng Phi khi cười lộ lên sẽ ẩn hiện má lúm đồng tiền, thực dễ làm cho người ta mê say, cười nhẹ lại khiến cho người ta trầm mê trong đó, Tương Ly nhìn thấy, tim đập rất mạnh, sợ nhìn nhiều sẽ khó kiềm chế, xoay người hướng tầm mắt ra chỗ khác, không nhìn cô nữa.

“Để đáp lễ..... Anh không mang theo đồ thích hợp, hoặc là, lễ giáng sinh em có rảnh không?”

“Không cần.” Hồng Phi xua tay, “Nó không phải đồ quý, anh không chê là tốt rồi.”

Nhưng Tương Ly rất kiên trì, “Khăn đan tay rất ít. Cảm ơn. Nếu lễ giáng sinh em không có hẹn, cùng a Viễn đến nhà anh chơi đi.”

“Ách.....”

“Hay em có hẹn?” Trên mặt Tương Ly lộ ra vẻ tiếc nuối cùng cô đơn, cùng với bộ dạng lần trước không ăn được cơm do Hồng Phi nấu giống nhau như đúc. “Thời gian anh ở trong nước không lâu, mấy ngày nữa phải về Anh quốc, bạn bè trong nước lại không nhiều lắm.....”

Hồng Phi tâm mềm nhũn, liền nói: “Hảo, lần sau em cùng Quý Viễn sẽ đến.”

“Thực vinh hạnh, như vậy.....” Tương Ly xoay người vừa định cáo từ, tay vô tình chạm vào bàn phím máy tính của Hồng Phi, cô cũng không tắt máy, đang ở trạng thái chờ, Tương Ly vô tình khiến cho máy tính khởi động.

Trên màn hình máy tính, rõ ràng là cửa sổ trò chơi Thiên Địa Huyền Môn.

“Em cũng chơi Thiên Địa Huyền Môn?”

Tim Hồng Phi đập mạnh, vội hỏi: “Không, lần trước nghe Quý Viễn nói mấy anh cũng chơi, em có chút hứng thú, đã đi xuống dưới nhìn xem, còn chưa đăng ký.”

“Nga.” Tương Ly gật đầu, “Có thể đến sever Hiên Viên, anh cùng a Viễn ở đó.”

“Àn. Được, nhất định sẽ đến tìm các anh.”

“Còn tải phần mềm?”

Hồng Phi hận không thể đem sét đánh chính mình, làm sao có thể ngốc nghếch đem phần mềm đó để ngoài desktop!!! Không có biện pháp, chỉ có thể xấu hổ cười nói, “Em xem mấy chủ đề trên diễn đàn, nói có thể đồng thời sử dụng hai acc, liền tải xuống.”

Thấy cô sử dụng phần mềm mở hai acc, Tương Ly giống như rất là cao hứng, lại nói thêm vài câu “Thiên Địa thiết kế không mấy hợp lý, mở 2 acc dễ lag, trước tiên tôi giúp em nâng cấp máy.”

“Vây..... tốt.”

Tương Ly ngồi xuống ghế dựa của Hồng Phi, ngón tay trắng trẻo của anh lướt trên bàn phím, Hồng Phi nhìn thấy không khỏi ngáy người, hóa ra cũng có người có bộ dạng đánh máy tao nhã hết như đánh đàn dương cầm.

Nữ hài tử phần lớn là dốt máy tính, Hồng Phi tuy không ngốc, nhưng cũng không biết quá nhiều, mấy chuyện nâng cấp cho máy tính đối với cô mà nói so với lên trời còn khó hơn, thấy Tương Ly đang vội giúp mình, cũng không thể không chiều đãi người ta một chút, biết anh thích uống cà phê sữa bèn đứng lên tìm cốc, nhưng tìm nửa ngày cũng không thấy, đành phải lấy cốc của mình rửa sạch rồi mang ra.

Thêm hai lần sữa cùng bốn thìa đường, Hồng Phi đem cà phê nóng đưa cho Tương Ly.

Tương Ly tiếp nhận uống một ngụm.

“Uống rất ngon.”

Thực ngọt, thực ấm áp, miệng cốc còn đọng lại hương vị của nàng, này, có phải hay không được coi là hôn gián tiếp?

26. Chương 26

Chương 31

Tương Ly đi rồi, Hồng Phi không tránh khỏi bị ba ác ma trong phòng truy hỏi.

Lão nhị là người đầu tiên nhảy đến, nàng chỉ vào Hồng Phi, phi thường khó chịu nói “Lão tứ người giỏi lắm, thông đồng với Quý Viễn chưa đủ, còn cả gan đi câu dẫn băng sơn mỹ thiếu niên, người muốn chọc ta tức chết.”

“Câu dẫn cái đầu người, hần là Ly Thương Chi Tuyết.”

Ba ác ma trong phòng tuy không chơi thiên địa, nhưng Ly Thương Chi Tuyết cái tên này như sấm động bên tai. Lão đại sắp lại “Ly Thương Chi Tuyết? Ta nhớ tên đó là chủ nhân của Tiểu Tước Ưu Thương, các người chủ phó tình thâm, như thế nào chạy ra ngoài đời thực?”

“Không có, hần không biết ta là Tiểu Tước Ưu Thương.”

“Không biết? Vậy hai người làm sao nhận thức?”

“Hần là bạn Quý Viễn, lần trước vô tình chạm mặt.”

“Shit! Lão tứ, vừa rồi nghe hai người nói chuyện, hình như hần du học bên Anh quốc? Chuyện hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, người không nghĩ giữa các người có khả năng phát triển?”

“Không có khả năng, anh ấy đã có người yêu, lần này về nước chính là tìm nàng.”

“Nonono!!! Lão tứ người quá ngây thơ rồi! Nếu đúng hần đã có người yêu, vì sao lễ giáng sinh không ở cùng nàng, mà cô tình mời người? Dùng cái đầu gỗ của người ngẫm lại đi.”

“Có khả năng nữ nhân kia không rảnh? Ta nghe anh ấy nói sẽ cùng Quý Viễn đón giáng sinh, như vậy có mời thêm ta cũng là chuyện bình thường, hưởng hờ anh ấy ở trong nước cũng không có nhiều bạn, gọi thêm ta cũng chỉ tăng thêm náo nhiệt thôi.”

“Lại nói thêm, có lẽ ngày lễ giáng sinh, nữ nhân đó cũng sẽ đến nhà hần?” Lời Hồng Phi nói vốn chỉ thuận miệng, nhưng nghĩ đến việc lễ giáng sinh ngày đó sẽ gặp được người yêu của Tương Ly, trong lòng lại có chút khó chịu, nhưng cụ thể như thế nào lại không nói nên lời.

Hồng Phi nhú mày, đột nhiên trở nên yếu ớt, lão nhị nhìn thoáng qua, đi đến vỗ vỗ vai cô “Lão tứ, không lẽ người thực sự động lòng với Ly Thương Chi Tuyết?”

“Không..... Ta làm sao có thể thích người đó.” Trong khoảnh khắc, tim Hồng Phi có cảm giác đau đớn, nhưng nhảy lập tức lắt léo “Trên đời này có nhiều người không chịu được cô đơn, ta cùng anh ấy cách xa như vậy, không có khả năng, ta không gốc như vậy.”

Lão đại giống như nhìn thấu cái gì đó, nhưng cũng chỉ cười cười, nói “Lão tứ a, ta không biết vì sao người nghĩ như vậy, nhưng tình yêu nói đến là đến, người vốn không thể khống chế được. Đến lúc đó, cho bản thân mình một cơ hội, cũng cho hần một cơ hội.”

Hồng Phi miễn cưỡng gạt đầu coi như xong chuyện, ba ác ma thấy cô như vậy cũng không tiếp tục truy hỏi.

Đến buổi tối, Hồng Phi ngoài ý muốn nhận được điện thoại của Quý Viễn.

“Hong Phi, buổi tối có rảnh không, anh muốn ra quảng trường mua linh kiện máy tính, cùng đi?”

“Ách?”

“Buổi tối có môn tự chọn?”

“Không.”

“Máy tính của em cũng nên nâng cấp một chút, bên đó có người quen, có thể giảm giá.”

“Không cần, buổi chiều Tương Ly có ghé qua, giúp ta nâng cấp máy tính, tốc độ hiện tại rất nhanh.”

Điện thoại bên kia đột nhiên trở nên trầm mặc “VẬY SAO, ĐƯỢC RỒI.”

“VẬY, CÁM ƠN ANH.”

“Không có chi.”

Treo điện thoại, Quý Viễn bấm số gọi Tương Ly, bắt đầu oanh tạc.

Tương Ly chậm rãi tiếp điện thoại, bộ dạng khoái trá “CÓ VIỆC?”

“Ờ, động tác người thật nhanh, buổi tối hôm qua mới nghe máy tính nàNG CHẬM, GIỮA TRƯA HÔM NAY ĐÃ ĐI NÂNG CẤP?”

“CÓ QUÀ CÓ LẠI.” Lần trước là kẻ nào đưa anh đi rất xa ăn cơm, hại anh muộn mới online, lại là kẻ nào cùng Hồng Phi tán gẫu, còn thân mật gọi cô lão bà.

“ĐÚNG RỒI.” Tương Ly tiếp tục kích thích hấn “LỄ GIÁNG SINH TA HẸN CÔ ẤY ĐẾN NHÀ CỦA TA, NGƯỜI MANG CÔ ẤY ĐẾN ĐÂY ĐI.”

Quý Viễn nghiêng răng nghiêng lợi “NGƯỜI NGHĨ CÔ ẤY SẼ ĐỒNG Ý SAO?”

Điện thoại đầu kia có thể nghe thấy tiếng Tương Ly cười khê “ĐÃ ĐỒNG Ý, KHÔNG TIN NGƯỜI ĐI HỎI.”

Qc dập điện thoại, chút nữa tức mà chết, khẳng định tiểu tử Tương Ly này ở trước mặt Hồng Phi giả bộ đáng thương để tranh thủ tình cảm, trước kia tại sao hấn không nhận ra tiểu tử này có thiên phú diễn trò!!!

XXX

Ba ngày sau, Hồng Phi chuẩn bị tốt lễ vật, cùng Quý Viễn đi xe đến nhà Tương Ly.

Phòng khách nhà Tương Ly rộng hơn 60m2, đặt một cây thông nô-en khá lớn, trên đó treo rất nhiều đồ trang trí đáng yêu, có quả táo vàng, hạt thông, chuông nhỏ, ruy băng, tất giáng sinh cùng đèn nê ông xinh xắn.

Ở dưới cây thông ước chừng có những hộp quà lớn nhỏ không đồng nhất, có màu đỏ, màu lam, màu hồng phấn, nhìn qua có hơn 10 cái.

Đẩy cửa đi vào, Hồng Phi bị cây thông này làm cho kinh ngạc, dù sao từ nhỏ lớn lên trong nước, chỉ sợ vẫn theo thói quen ăn tết âm lịch, đối với lễ giáng sinh vẫn không quá chú ý. Bởi vậy lúc này bị cảnh tượng xinh đẹp trước mắt làm rung động, trong lòng tự nhiên cảm thấy an lành.

“Giáng sinh vui vẻ.”

Tương Ly mặc áo sơ mi kẻ ô vuông sẫm màu, bên dưới là quần bò, phong thái khá thoải mái, thấy bọn Hồng Phi đi vào lập tức lao ra cửa.

“Giáng sinh vui vẻ.” Nhìn anh thật cao hứng, trên mặt là một nụ cười nhẹ.

Hồng Phi nhin không được lại thấy buồn buồn, vì người yêu sắp đến nên anh mới vui như vậy đi.

Trong phòng rất nóng, Hồng Phi cùng Quý Viễn mặc khá nhiều, thời điểm hai người đi vào phòng liền cởi áo treo lên giá. Hai người ngồi trên sofa nhẹ giọng nói chuyện, còn Tương công tử thân là chủ nhân lại bận rộn trong phòng bếp. Tương công tử vốn lười muốn chết, lần này lại phá lệ đi làm cơm, có thể nói mặt trời hôm nay mọc hướng tây.

“Lát nữa có ai đến không?” Hồng Phi nhẹ giọng hỏi.

“À, dựa theo quy củ hàng năm, còn có Tương Sinh, Tương Dịch ngẫu nhiên cũng sẽ đến, bắt quá nghe nói lần này không thể, chơi game quá mức, phải ở nhà ôn bài.” Quý Viễn nói xong đột nhiên nhe răng cười “Bắt quá những lời a Ly nói không thể tin, tôi nghĩ Tương Dịch sợ dĩ không đến chẳng phải vì ở nhà ôn tập, Tương Dịch cũng thông minh như a Ly, cho dù nghỉ học 2 năm cũng không vấn đề gì. Vì sao không đến, chỉ sợ là Tương Ly không chịu dẫn hần đi cùng, về phần nguyên nhân gì...” Quý Viễn nhìn cô đầy ẩn ý.

Trong lòng thầm nghĩ: a Ly người giỏi lắm, ngay cả đệ đệ mình cũng đề phòng, tiểu bằng hữu Lưu Hoả đơn thuần chỉ muốn bảo vệ phái nữ mà thôi.

Hai người trò chuyện, chuông cửa đúng lúc vang lên.

“Là Tương Sinh, em ngồi đó, tôi đi mở cửa.”

Cửa mở, một cơn gió lạnh thổi vào, Hồng Phi đã cởi áo ngoài lạnh quá rút cổ lại, cả người run rẩy.

Tương Sinh cùng Quý Viễn một trước một sau đi vào phòng khách, Hồng Phi đứng dậy, muốn nhìn rõ người đi đằng sau Quý Viễn.

Vô Thanh Vô Tức, tên ngồi lê đôi mách trong trò chơi, chiến sĩ rmb có giọng nói ôn nhuận như ngọc, thường xuyên chọc người tức chết rồi cuộc có dạng như thế nào?

Có chút chờ mong, có chút chờ mong.

“Hồng Phi, đây là Tương Sinh.”

“Tương Sinh, đây là bạn học của ta, Hạ Hồng Phi.”

“Hồng Phi? Là Hồng Phi của Thiên Thượng Hồng Phi?”

Không nghĩ tới Tương Ly đang ở trong phòng bếp cũng lao ra, cùng Quý Viễn đồng thanh nói “Cô ấy không phải Thiên Thượng Hồng Phi.”

“... Như vậy.” Người nọ từ đằng sau Quý Viễn đi lên, đưa tay ra, nói “Hạ tiểu thư, chào em, anh là Tương Sinh, là Tương Ly...”

“Thức thức.” Lại là Tương Ly cùng Quý Viễn đồng thanh.

Tương Sinh liếc mắt nhìn bọn họ, đôi mắt dưới cặp kính hiện lên một tia thấu hiểu, vì thế cười càng thêm rạng rỡ “Tuổi của anh và em cũng không kém bao nhiêu, không cần học bọn họ, bảo anh Tương Sinh ca ca là được.”

Hồng Phi lúc này đỏ mặt đánh giá Tương Sinh.

Bộ dáng hoàn toàn không giống như cô đã tưởng tượng.

Vô Thanh Vô Tức, làm cho người ta cảm giác tuổi của hần còn nhỏ hơn so với Tương Ly và Quý Viễn, nhiều nhất cũng chỉ là học sinh trung học, nhưng sự thực lại làm cho người ta mở rộng tầm mắt.

Bộ dạng của hần cùng Tương Ly có đến 5 phần giống nhau nhưng ngũ quan không quá cương nghị, ngược lại rất nhu hòa. Tương Ly lạnh như băng không thích nói cười, hần lại cực kỳ thích cười, hơn nữa mặt cười ôn hòa hữu lễ, nếu trở về cổ đại có thể hình dung bằng mấy từ sau: khiêm khiêm công tử, ôn nhuận như ngọc, dùng để nói về hần thập phần chính xác.

Nhưng xét cho cùng, dù phong cách ăn mặc trẻ trung, cộng với khí chất nho nhã lễ độ, cũng không thể phủ nhận hần đã hơn 30 tuổi, trai già a!!!

Lắm chuyện, lúc nào cũng bận rộn, sùng bái Thiên Thượng Hồng Phi, cư nhiên là một nam nhân thành thực? Xin cho phép cô dùng từ ‘già’ để hình dung, bởi nàng, Tương Ly, Quý Viễn bắt quá chỉ mới 20, như vậy một nam nhân lớn hơn bọn họ hần 1 giáp, dùng từ ‘già’ cũng không quá đáng?

Được rồi, Hồng Phi thừa nhận, cô đang rất khó xử, căn cứ vào sự nhận biết phiến diện của cô đối với Vô Thanh Vô Tức, lẽ vật cô định tặng cho hần là một cây kẹo đường hình người khá lớn. Bây giờ cô làm sao dám đưa ra.

Rõ ràng nhìn thấy Hồng Phi rất kinh ngạc, Tương Sinh cười càng thêm vô lại, lại bị vẻ mặt khó chịu của Tương Ly đuổi vào phòng bếp hỗ trợ. Quý Viễn ở phía sau lặng lẽ bơi đen hắc “Hồng Phi, em đừng nhìn bộ dạng của hắc mà lầm tưởng, bạn gái hắc nếu xếp hàng, có thể đứng chật kín sân thể dục của trường chúng ta.”

Tương Sinh đang đứng trong bếp hỗ trợ Tương Ly nghe thấy những liên quay sang Tương Ly nói “A Ly, để riêng miếng thịt bò kia ra, tí nữa ướp phải cho thật nhiều đường.”

Ồ... lòng dạ hẹp hòi, có thù tất báo, dựa vào điểm ấy, không ai nghĩ rằng Tương Sinh cùng Tương Ly không phải người một nhà.

Điều hòa trong phòng vẫn tiếp tục tỏa ra hơi nóng, Hồng Phi cảm thấy bức bối khó chịu, ngay cả miệng cũng khô khốc.

Quý Viễn đứng lên tìm đồ uống, tìm một lúc lâu mới thấy chai đồ uống có ghi tiếng tây ban nha, nhìn màu sắc, có vẻ là nước trái cây, liền mang qua cho Hồng Phi.

Mở bình ra, hương đào mật thoang thoảng, xác định là nước trái cây liền đưa cho cô.

Hồng Phi đang khát, trong chốc lát uống hết nửa bình.

Nhưng hình như càng uống càng có gì không đúng, da cô vốn trắng, cho dù nhiệt độ phòng lên cao cũng chỉ ửng đỏ đôi chút, đồ này vừa uống vào bụng, mặt liền đỏ như trái cà chua chín, Quý Viễn hoảng hốt, vội kêu Tương Sinh cùng Tương Ly ra.

Tương Sinh vừa thấy chai đồ uống, thốn thức một tiếng nói “Giỏi cho tiểu tử ngươi, dám đem rượu 400 cho người ta uống, bụng dạ khó lường.”

“...Này... đây là tiếng tây ban nha, ta đâu biết là rượu, ta nói a Ly ngươi tại sao lại đem thứ này vứt lung tung?”

“Này ngọt.”

“...” Tương Sinh cùng Quý Viễn không còn gì để nói, nhìn Hồng Phi ánh mắt dần mê ly, nhất thời không biết nên làm thế nào cho phải.

“Nóng.” Hồng Phi hai mắt khép hờ, môi xinh hé mở. Ba người nhìn bộ dạng này, nhất thời ngáy ngẩn.

Hồng Phi đột nhiên kéo áo lông, bắt đầu cởi cúc áo sơ mi, đến khi cô cởi được hai cúc, ba người mới từ trong mộng tỉnh lại, vội vàng đem cô giữ chặt.

Ba kẻ trong phòng đều không phải Liễu Hạ Huệ, tâm có thể không loạn, nhưng nếu tiếp tục cởi ắt sẽ xảy ra chuyện.

Hồng Phi không cởi được áo, lại thêm men rượu làm cho tính tình bộc phát, tay cầm bình rượu vừa uống vừa náo loạn “Ta.... ta ghét nhất bị người gạt, ách, bị gạt.”

“Nhưng là...” Nàng đột nhiên đưa tay túm lấy cà-vạt của Tương Sinh “Vô Thanh Vô Túc, ta không thể nói cho người biết.... ách, ta chính là Thiên Thượng Hồng Phi, sẽ rất mất mặt.”

“Còn có người.” Hồng Phi buông Tương Sinh ra, đập bàn, chỉ Quý Viễn nói “Ngươi tại sao thích lừa thế, làm hại ta gặp ác mộng, mơ thấy người.... ngoài đời cũng cởi sạch.”

Nói xong, đi đến trước mặt Tương Ly, bàn tay trắng nõn của cô bắt lấy mặt anh, sau đó cười khanh khách. Tương Ly có thể ngửi được hương rượu cùng với hương thơm thuộc về riêng cô.

“A a, anh.... nhất định không biết ta chính là Tiểu Tước Ưu Thương.” Mặt cô có chút đắc ý “Chủ nhân, anh đến tìm người yêu, lại bị ta.... bị ta bắt được trước.”

Nói xong, Hồng Phi lại nhú mày “Người ta nghĩ..hức.. nghĩ muốn nói với anh, người ta là Tiểu Tước Ưu Thương,..hức ..cũng là Thiên Thượng Hồng Phi, nhưng là, người ta không thể nói ra... hức.... người ta ngượng ngùng, người ta chính là..... là người hầu của anh, rất mất mặt a.”

Hồng Phi nói xong, lại uống một ngụm to, rượu ngấm. Bất quá lần này cô không hề nao loạn, chỉ dựa vào ghế sofa nhắm mắt ngủ say.

Ba người trong lòng nguyên bản đã biết rõ ràng, nhưng không nghĩ Hồng Phi khi say lại đem toàn bộ nói ra hết, nhất thời ba mặt nhìn nhau, không biết nói sao cho phải.

Đứng nhìn cô một hồi, Tương Sinh cười mắng “Giỏi a, hai tên xú tiểu tử các ngươi, đã biết nàng là Thiên Thượng Hồng Phi, vừa rồi còn gạt ta nói không phải.”

27. Chương 27

Chương 32

Ba người vốn nghĩ Hồng Phi rốt cuộc cũng yên lặng, lại không nghĩ rằng, đây là tĩnh lặng trước khi bão nổi mà thôi.

Cô ngủ nửa giờ, mơ mơ màng màng đứng lên, đoạt cái ly trong tay Tương Sinh, ở trước mặt mọi người một hơi cạn sạch.

Sau đó càng thêm điên cuồng, ba người chỉ ngăn cô cởi quần áo cũng hao hết sức lực. Ai biết Hồng Phi giãy dụa một hồi liền đem Tương Ly đè xuống sofa, chuyện người hầu đối chủ nhân phạm thượng nàng cũng dám làm, động tác ngày càng lớn mật, đang ôm lấy mặt anh cười hì hì nửa ngày, đột nhiên nhướng mày, quay đầu, ối!!!!

Hoàn hảo, không phun lên người Tương Ly.

Bất quá phun lên người kẻ đang ghen tị vì Tương Ly được cô đè – Quý Viễn.

Quý Viễn cười khở một tiếng, lấy quần áo của Tương Ly đi vào phòng tắm, vừa trở ra liền thấy Hồng Phi lại ối. Lần này cô không phun lên người kẻ khác, lại phun lên chính bản thân mình.

Này so với việc phun lên người Tương Ly còn nghiêm trọng hơn nhiều, dù sao bọn họ còn có thể tắm rửa thay quần áo, nhưng Hồng Phi thần chí không rõ, vô luận thế nào cũng không thể để cô đi tắm một mình.

“Nàng phun cũng đủ rồi, phỏng chừng cũng không ối tiếp nữa, ai giúp nàng thay quần áo liền ôm vào phòng ngủ của a Ly.” Tương Sinh quả dày dặn kinh nghiệm, người ta có phun nữa hay không cũng biết!!!

“Ân.” Tương Ly gật gật đầu, mặt không đổi sắc, xung phong nhận việc “Ta giúp cô ấy thay.”

“...” Tương Sinh lại muốn cười, có chút khó xử, vỗ vỗ trán nói “A Ly, người đừng nói cho ta biết bệnh sạch sẽ của người trị khỏi rồi nhá.”

“Ta đến.” Quý Viễn nóng nảy, thân thể nóng bỏng của Hồng Phi làm sao có thể cho tên Tương Ly xấu xa này nhìn thấy, không biết chừng Hồng Phi sẽ bị hấn ở trong đầu ỳ đến chết, không nên không nên “Ta không có bệnh, ta đến.”

“Đừng tranh, vẫn nên để ta đi thôi.” Tương Sinh ngăn trở hai người “Các ngươi tuổi trẻ thiếu kinh nghiệm, thấy cô nương trẻ tuổi lỏa thể sẽ không khống chế được, ta thành thực trầm ổn, cũng đã duyệt qua vô số cô nương, có kinh nghiệm sẽ không sinh ra tà niệm.”

Mới vừa nói xong đã bị Tương Ly cùng Quý Viễn loạn đánh.

Chính cái loại trai già hơn 30 tuổi không kết hôn không bạn gái, cấm dục quá lâu mới nguy hiểm.

Cuối cùng ba người không đạt thành hiệp nghị, ở nơi này hết đường xoay sở.

Vẫn là Quý Viễn trước nghĩ ra biện pháp, nói với Tương Sinh “Người không phải được xưng bạn gái trải khắp thiên hạ, gọi một người đến đây.”

Tương Sinh cả kinh, tiểu tử này định làm khó hần! Bất quá không còn cách nào khác, hai tên này đánh người rất dã man, toàn bộ đều đánh đến khuôn mặt hần mất bao nhiêu công bảo dưỡng, vì thế chỉ có thể đau khổ lấy điện thoại bấm số, dùng hoa ngôn xảo ngữ lừa một cô đến đây!!!

Có lẽ Tương Sinh buổi tối rất ít hẹn hò với nữ nhân, đặc biệt không hẹn đến nhà, bởi vậy khi cô nàng may mắn được triệu đến kia đang hưng phấn, không nghĩ rằng hần chỉ cần cô có 10 phút.

Quý Viễn cười ha hả, đem Tương Sinh đẩy lên phía trước, để cho hần giải thích mục đích hẹn cô nàng kia đến lễ giáng sinh hôm nay.

Tương Sinh hết sức ôn hòa, bình tĩnh tường thuật toàn bộ quá trình cùng mục đích, cô gái kia nhú mày, trừng mắt, cả giận nói “Hóa ra hôm nay anh hẹn tôi đến đây là muốn tôi thay quần áo cho đứa con gái kia! Giải cho Tương Sinh.”

Lập tức một cái ngũ trảo kim long đánh lên mặt Tương Sinh. Tương Sinh mặc dù tránh được, nhưng đang lúc cần đến người ta, vẫn phải hạ giọng một chút.

Hồng Phi quần áo, dưới sự năn nỉ của Tương Sinh cuối cùng cũng có thể thay. Trải qua sự việc vừa rồi, mọi người ai cũng mệt mỏi, toàn bộ dựa vào sofa phòng khách ngủ, mà phòng trống còn lại cấp cho vị tiểu thư ‘ngàn dặm xa xôi’ đến thay quần áo cho Hồng Phi.

Hồng Phi ngủ nhiều nhất, vì thế sáng hôm sau người dậy sớm nhất chính là cô.

Day day huyết thái dương đau nhức, Hồng Phi mơ mơ màng màng bò xuống giường, đi vài bước mới phát hiện sự tình.

Bởi vì cô mặc hiện giờ căn bản không phải quần áo của cô, mà là áo ngủ rộng thùng thình của Tương Ly, áo này tuy dài nhưng cùng lắm chỉ che kín hông, đôi chân thon dài vẫn lộ ra ngoài.

Hồng Phi hét lên một tiếng, vội vàng quay lại đem chăn trùm kín, lao ra cửa.

“Là ai, là ai cởi quần áo của tôi?”

Ba người nằm trong phòng khách nghe tiếng Hồng Phi thét lên dần dần tỉnh lại, vừa mở mắt ra liền thấy Hồng Phi quần mình như xác ướp, trừng mắt giận dữ, giống như muốn ăn thịt người.

Ách.... vấn đề này rất nghiêm trọng.

Ba nam nhân tràn đầy nhiệt huyết cùng một nữ nhân ở chung một chỗ, không xảy ra chuyện gì quả là khó tin, trừ khi bọn họ bất lực.

Ai muốn làm kẻ chết thay a.

Tương Ly đồng học rất có tinh thần tự giác, ngược mắt lên, không chút kinh hoảng, thần sắc tự nhiên nói “Là anh thay.”

Quý Viễn đồng học biểu tình như sau: -0-!! -,!! Ánh mắt khinh bỉ.

Tương Sinh đại thúc biểu tình như sau: -0-!! =,=!! Ánh mắt khinh bỉ.

Vô sỉ cũng phải có mức độ a.

Hồng Phi đang muốn phát tác, Tương Ly lại tiếp một câu “Anh sẽ phụ trách.”

Hồng Phi bị hai từ phụ trách này làm hoảng sợ, quên luôn cả việc hưng sư vấn tội, ngơ ngác nhìn anh, không biết làm sao cho phải.

Có lẽ nghe được tiếng cãi nhau, cửa phòng bên kia mở ra, đi ra là một nữ nhân thân hình nóng bỏng, ăn mặc sexy, đầu tóc rối bù, làn da nhợt nhạt.

“Tiểu muội muội yên tâm đi, bọn đàn ông này đều bất lực, em lớn lên xinh đẹp như vậy nhưng lại không có can đảm tiến lên.”

“Thật... thật sự?” Vừa nghe trình tiết được bảo vệ, Hồng Phi thiếu chút nữa lệ rơi đầy mặt, vui mừng quên mất mấy chữ ‘can đảm tiến lên’, vô cùng thân thiết kêu “Chị...”

“Là chị thay cho em, bọn họ ai cũng chưa chạm vào em.”

“Người tốt... chị là người tốt a.” Hồng Phi tiếp “Chị, chị tên gì?”

“Chị a, chị tên Kiều Kiều.”

“Chị Kiều Kiều, chị thật xinh đẹp.”

“Em mới xinh đẹp.”

Hai nữ nhân ở đó tán gẫu, hiển nhiên không thèm nhìn ba nam nhân trong phòng.

“A Viễn, Hạ tiểu thư nàng không có duyên tỷ tình kết chứ?”

Quý Viễn trầm mặc một chút “Giống như.... có lẽ, có một chút....”

“...” Tương Ly rõ ràng không thích, tình địch nam nữ đều có, đây không phải chuyện tốt.

Kiều Kiều đang cùng Hồng Phi nói chuyện vui vẻ, đột nhiên nghiêng đầu liếc bọn Tương Ly một cái, có chút gian trá cười nói “Muội muội a, làn da em thật tốt, vừa trắng vừa mịn, còn phần eo nha, vừa nhỏ vừa mềm, bộ ngực cũng lớn, phồng chừng cup C đúng không. Không nghĩ tới em không cao nhưng dáng người làm chị ghen tị muốn chết.”

Được rồi, chị Kiều Kiều lời còn chưa dứt, ba nam nhân đang ngồi trong phòng khách mắt mở lớn như muốn nhìn xuyên qua tấm chắn đang che người Hồng Phi, không biết trong đầu đang nghĩ cái gì, chỉ thấy Tương Ly đỏ mặt, Quý Viễn bối rối, Tương Sinh ho khan không được tự nhiên.

28. Chương 28

Chương 33

Hồng Phi cùng Kiều Kiều nhiệt tình tâm sự.

Nếu dùng ngôn ngữ trong game để nói tức là: Mức độ thân mật của Hồng Phi và Kiều Kiều tăng lên 100%.

Hồng Phi có một người chị tên gọi Hạ Lục Ý (tra mãi mới ra tên chị này), tuổi tác tương đương Kiều Kiều, tính cách cũng khá giống. Nếu nói trong trò chơi sự tồn tại của Hồng Phi mạnh mẽ như nữ vương thì chị của cô chính là nữ vương ngoài đời thực.

Hồng Phi rất yêu mến chị, bất quá vì một vài lý do không tiện nói ra, Hạ Lục Ý rất ít khi về nhà.

Bởi vậy, một khắc kia thấy Kiều Kiều thập phần tương tự chị mình, Hồng Phi duyên tỷ tình kết lập tức bộc phát.

Thời điểm Hồng Phi đến nhà Tương Ly đã chuẩn bị năm món quà nhỏ, bốn hộp là cho Tương Ly, Tương Dịch, Tương Sinh cùng Quý Viễn, hộp còn lại chính là cấp cho đối tượng yêu thích của Tương Ly.

Kiều Kiều, hẳn là cô gái mà Tương Ly thích.

Thành thực, tao nhã, có mị lực, so với mình mạnh hơn nhiều lắm. Tuy nhiên tuổi hình như lớn hơn Tương Ly một chút, bất quá tuổi tác không thành vấn đề, chỉ cần người ta không chê là được.

Vì thế dè dỗi mắt mát xuống đáy lòng, Hồng Phi lấy lễ vật ra tặng Kiều Kiều “Chị, cái này tặng chị.”

Là một chiếc kẹp tóc pha lê hình con bướm.

“Di, em gái, em biết chị sẽ tới sao?”

“Vâng.” Hồng Phi gật gật đầu.

Tuy có chút kinh ngạc, bất quá Kiều Kiều vẫn nhận lấy, sau đó lén ở bên tai Hồng Phi nói nhỏ “Em gái a, ba nam nhân bên kia hình như để ý đến em, em thích người nào nhớ nói cho chị.”

Ba? Hồng Phi nhìn nhìn Tương Ly, phát hiện tầm mắt anh đang nhìn về bên này, nhưng hình như dừng trên người Kiều Kiều?

Giống như càng lúc càng khó chịu, Hồng Phi lắc lắc đầu, cái gì cũng không nói.

Kiều Kiều dù thế nào cũng là nữ nhân từng trải, hưởng hồ ở bên cạnh Tương Sinh gốc lâu như vậy, tâm tình của một cô gái mới lớn như Hồng Phi sao có thể không nhìn ra, vì thế lại nói nhỏ “Em thích Tương Ly?”

A! Hồng Phi hoảng sợ. Đối diện với ánh mắt thản nhiên của Kiều Kiều, nàng bối rối, vội lắc đầu như trống bỏi “Không có, người anh ấy thích chính là chị, chị đừng hiểu lầm.”

“Phốc.” Kiều Kiều cao thấp đánh giá Hồng Phi, cười cực kỳ gian trá “Là vậy a.”

“Vâng vâng.”

“Được rồi.” Kiều Kiều đứng dậy “Em gái, chị thực thích em, như vậy đi, về sau có rảnh đến chơi với chị.” Nói xong khoác áo lông, cầm lấy túi chanel, cáo từ rời đi.

Trước khi đi, Kiều Kiều ngoài dự kiến không cùng Tương Sinh tạm biệt, ngược lại đến gần Tương Ly cười nói “Hồng Phi hình như hiểu lầm cậu thích tôi, nếu muốn tôi làm sáng tỏ, nhớ rõ trời Tương Sinh đem đến nhà tôi.”

Kiều Kiều đi rồi, không khí trong phòng trở nên khác thường, Hồng Phi cũng nói không nên lời, cảm giác được ba nam nhân này đều nhìn cô với ánh mắt không bình thường.

Vì thế không dám ở lâu, sau khi đem quà Giáng sinh tặng cho bọn họ, lấy cớ chạy về trường.

Sau khi trở về, ngẫm lại hình như còn có việc chưa làm xong trong trò chơi, liên online.

Bang hội đang rất náo nhiệt.

[Vô Thanh Vô Tức]: A Ly người cư nhiên cướp kẹo đường của ta. Nhả ra cho ta! Nhả ra.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hừ.

[Bồ Đào Đa Đa]: -0-!! Tuyệt sama cư nhiên thích ăn đồ ngọt!!!!

[Vô Thanh Vô Tức]: Nhả ra cho ta!!! Đây là quà Hạ tiểu thư tặng ta!!!

[Mị Vũ Chi Giả]: Ta nói... ở trong bang cãi nhau lâu như vậy, còn chưa cướp về sao?

[Vô Thanh Vô Tức]: Còn không phải hấn ti bỉ a! Cướp quà còn khóa trái cửa!!!

[Ta Là Tân Nhân]:.....

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Khụ khụ!!!

[Vô Thanh Vô Tức]: Hồng Phi nàng đến rồi sao.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Lão bà.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hừ.

[Hồng Phi người hầu 1]: Tại sao sau khi chủ nhân xuất hiện, ba nhân vật cao cấp trong bang chúng ta đều cùng lên tiếng.

[Hồng Phi người hầu 2]: Mất tinh a.

[Hồng Phi người hầu 3]: Có gian tình!!!!

[Vô Thanh Vô Tức]: Ta nói a Viễn, Hồng Phi lúc nào trở thành lão bà của người? Ta còn chưa đáp ứng đâu.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Hả... người đáp ứng? Chẳng lẽ người là ba ba của nàng. Ừm, lấy tuổi của người, làm ba ba cũng xứng.

[Vô Thanh Vô Túc]: A Viễn, ta hận người.

[Mị Vũ Chi Giả]: Ai đến nói cho ta biết, tại sao sau lễ giáng sinh nam nhân trong bang đều phát xuân?

[Chiến Vô Bất Bại]: Ta không phát xuân.

[Tiểu Tiểu Tích Đáp]: Người là nam =,=

[Chiến Vô Bất Bại]:

[Bồ Đào Đa Đa]: Nói đến lễ giáng sinh, hình như có đại sự đã xảy ra!!!

[Mị Vũ Chi Giả]: Hả? Đã xảy ra chuyện gì?

[Lưu Hoả]: Ngọa Hổ Tàng Long phát thành chiến.

[Tiểu Tiểu Tích Đáp]:.....

[Vô Thanh Vô Túc]: Có việc này sao? Chúng ta cùng bọn chúng trước giờ nước sông không phạm nước giếng.

[Lưu Hoả]: Phải, trong bang không có nhiều người, ta cảm thấy lấy một địch ba vốn không phải vấn đề, nhưng mấy trăm người đánh, ta không chống nổi liền logout. Thành ngữ mới học, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt. Anh, em nói đúng không?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Đúng.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: – -!! Nói đến thành chiến, ta hình như nhớ được, ngày đó...

[Thần Phong Nhất Thụ]: Ách... nàng nói ta mới nhớ.

[Vô Thanh Vô Túc]: làm sao?

Lập tức, Thần Phong Nhất Thụ đem việc lần trước Tây tây á vũ cướp boss, hãm hại Tiểu Tước Ưu Thương, còn dẫn Ta Vì Ai Cuồng qua bắt nạt nàng, kết quả bị hấn cùng Hồng Phi hợp lực giải quyết.

Đương nhiên tường thuật phi thường không nghĩa khí xem nhẹ Tuyết sama, làm cho Tương Ly đồng học rất không thích.

Vì thế...

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hừ.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: – -!!!

[Thần Phong Nhất Thụ]: Hắc! A Ly người ngày đó không đụng đến Ta Vì Ai Cuồng, miểu sát (một chiêu giết chết) hấn chính là ta.

[Mị Vũ Chi Giả]: Miểu sát? Người miểu sát Ta Vì Ai Cuồng? Không có khả năng, hấn chính là người được xưng có lực phòng ngự mạnh nhất sever.

[Vô Thanh Vô Túc]: A Viễn.

[Thần Phong Nhất Thụ]: ?

[Vô Thanh Vô Túc]: Làm rất tốt.

[Bồ Đào Đa Đa]:

[Vô Thanh Vô Túc]: Dám bắt nạt tiểu Ưu đáng yêu của chúng ta, không luân bạch hấn đã khách khí lắm rồi.

[Lưu Hoả]: Ta cũng muốn giết Ta Vì Ai Cuồng.

[Mị Vũ Chi Giả]: Anh bạn nhỏ, ngươi là võ giả, hần cũng là võ giả, lấy hần cấp bậc, cho dù thao tác ngu ngốc cũng giết được ngươi.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Chuyện này đến cùng là do ta không nói rõ ràng với Ta Vì Ai Cuồng, nếu ngày đó làm rõ, hần có thể hòa giải.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Việc thành chiến giờ định thế nào?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Bang chủ không login, không thể ứng chiến, nhưng bọn chúng muốn sỉ nhục chúng ta, nhất định lên kênh thể giới.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Lão bà nói đúng. Hiện giờ trên diễn đàn đều là bài mắng chửi chúng ta.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ai da, ta làm sao lại quên.

[Thần Phong Nhất Thụ]: - - quên không chỉ có mình nàng, còn có ta là a Ly.

[Ta Là Tân Nhân]: Rất khùng bố. Đệ nhất bang hội khiêu chiến cư nhiên bị bỏ qua.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: ách... xin lỗi.

[Ta Là Tân Nhân]: Uây! Ta không có ý trách mọi người, ý ta muốn nói, có thể chọc đến đệ nhất bang, cũng là một loại bốn sự, lại bỏ qua bọn họ khiêu chiến cũng rất khùng bố, không biết mọi người thế nào chứ ta rất sáng khoái! Ha ha ha....

[Chiến Vô Bất bại]: Được rồi, là nam nhân, ta cũng rất đặc ý.

Lập tức Hồng Phi người hầu 1,2,3, Mị Vũ Chi Giả, Bồ Đào Đa Đa đều bày tỏ vô cùng sung sướng, có lẽ trong hiện thực là người ít nói, nhưng trong trò chơi vẫn giương nanh múa vuốt khiến người ta thoải mái.

[Vô Thanh Vô Tịch]: Như vậy, chúng ta đến Ngọa Hổ Tàng Long khiêu chiến.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Không tệ.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Ý kiến hay, chỉ có thực chiến mới giúp nâng cao tốc độ thao tác.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: A...a.... làm sao bây giờ, tuy biết là không nên nhưng ta vẫn rất hưng phấn.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Chưa từng tham gia bang chiến?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Có trà trộn vào xem náo nhiệt, chưa tham gia.

[Vô Thanh Vô Tịch]: Ta chạy nhanh phát thư khiêu chiến, đập chết bọn chúng.

Vì thế Thiên Địa Huyền Môn sever Hiên Viên lần đầu tiên chứng kiến tiểu bang hội không đến 20 người khiêu chiến với sever đệ nhất bang hội 500 người.

Tần số [Thế giới] nhất thời nổ tung, việc này so với chuyện bang hội lớn khiêu chiến bang hội nhỏ, bang hội nhỏ không đánh mà chạy hấp dẫn hơn nhiều.

[Thế giới][Thiên linh linh địa linh linh]: Ta không nằm mơ chứ? Cư nhiên có bang hội khiêu chiến Ngọa Hổ Tàng Long.

[Thế giới][Thương nhân]: Là Thần Phong Ngự Tuyết!! Thần Phong Ngự Tuyết khiêu chiến Ngọa Hổ Tàng Long!

[Thế giới][Quá trường tử tích]: Chính buổi tối ngày hôm qua, không phải Ngọa Hổ Tàng Long nói Thần Phong Ngự Tuyết không đánh mà chạy sao? Hôm nay như thế nào lại đảo ngược?

[Thế giới][Ta chính là áo may ô]: Khẳng định là Ngọa Hổ Tàng Long thừa dịp người của Thần Phong Ngự Tuyết không có mặt mới phát thư khiêu chiến, bang nhân người ta không online, đánh vào mắt a! Còn nói dọa cho người ta sợ mất mật, không biết xấu hổ, bọn người Ngọa Hổ Tàng Long rác rưởi!!

[Thế giới][Bá vương đừng gấp]: Người đừng ngậm máu phun người! Áo may ô kia có tài gì, người Ngọa Hổ Tàng Long chúng ta sợ người chắc?

[Thế giới][Ta chính là áo may ô]: Nhìn kỹ tên ta..... Đến đánh ta đi! Ngọa Hổ Tàng Long các người trừ bỏ lấy nhiều đánh ít thì biết làm gì?

[Thế giới][Lục sắc tiểu loa]: Thần Phong Ngự Tuyết có Ly Thương Chi Tuyết, Thần Phong Nhất Thụ, Thiên Thượng Hồng Phi, còn có đệ nhất dũng sĩ rmb, làm sao lại sợ Ngọa Hổ Tàng Long? Mấy tên lên diễn đàn post bài chắc chắn đều là người của Ngọa Hổ Tàng Long.

[Thế giới][Thiên quân vạn mã]: Cho dù có mấy đại cao thủ trong sever thì thế nào, chẳng lẽ Ngọa Hổ Tàng Long đều là người chết? Bang hội bọn họ có hơn 20 người đã ngoài cấp 70, ngoài cấp 60 cũng hơn 100 người! Thần Phong Ngự Tuyết trừ bỏ mấy kẻ có cấp bậc cao, mặt khác đều ở 40-50 cấp, đánh thế nào?

[Thế giới][Thiên linh linh địa linh linh]: Hắc, dù sao Thần Phong Ngự Tuyết dám khiêu chiến Ngọa Hổ Tàng Long, khẳng định nắm chắc phần thắng, ta xem trọng Thần Phong Ngự Tuyết! Tuyết-sama, Thần Phong sama, Hồng Phi sama, ta xem trọng các người!

[Thế giới][Ta Vì Ai Cuồng]: Hừ, tính Thần Phong Ngự Tuyết các người còn có chút can đảm, vốn bang hội chúng ta còn có hơn 200 người chưa login, nếu các người đã muốn bang chiến, cũng đừng trách chúng ta lấy ít địch nhiều. Ngọa Hổ Tàng Long, toàn thể hội viên hiện tại có 512 người, nhận Thần Phong Ngự Tuyết khiêu chiến!

[Thế giới][Tây tây á vũ]: Thần Phong Ngự Tuyết, giao ra Tiểu Tước Ưu Thương, bằng bằng không đừng trách chúng ta ra tay không nể tình.

[Thế giới][Vô Thanh Vô Tức]: Được rồi! Ngọa Hổ Tàng Long, giao ra Tây tây á vũ, bằng không đừng trách chúng ta ra tay không nể tình.

[Thế giới][Thiên Thượng Hồng Phi]: Phốc~ thỉnh cho phép ta cúng bái bang chủ.

[Thế giới][Vô Thanh Vô Tức]: Hắc hắc, ta không phải rất tuần tú?

[Thế giới][Lệ Băng Phong]: Rất suất! Khẩn thỉnh tổ chức thu lưu ta cùng Thí Thần Chi yêu.

[Thế giới][Thiên Thượng Hồng Phi]:-0-! Các người cũng đến đây.

[Thế giới][Thí Thần Chi yêu]: Địch nhân của Tây tây á vũ chính là bằng hữu của chúng ta, hướng hồ Hồng Phi thân yêu cũng ở đây, chúng ta đương nhiên phải gia nhập.

[Thế giới][Vô Thanh Vô Tức]: Hoan nghênh hoan nghênh.

[Thế giới][Hiếu Phong Tàn Nguyệt]: Cuồng, xảy ra chuyện gì? Bảo ta đi lên làm cái gì?

[Thế giới][Ta Vì Ai Cuồng]: Hiếu Phong, người login thật tốt quá! Thần Phong Ngự Tuyết khiêu chiến chúng ta Ngọa Hổ Tàng Long, ta muốn cho chúng thấy sự lợi hại của chúng ta.

[Thế giới][Thiên linh linh địa linh linh]: Hiếu Phong Tàn Nguyệt? Oa! Lại đi ra nhân vật kỳ cựu của Thiên Địa a, mọi người mau đến cúng bái Hiếu Phong đại nhân!!

Hiếu Phong Tàn Nguyệt, nguyên bản vốn xếp thứ nhất trên bảng pk của sever, sau đó dần dần không chơi nữa, mới để Thiên Hạ Huyền Ca chiếm mất vị trí đệ nhất pk, nhưng những việc thần kỳ mà hắn đã làm, tuyệt đối có thể so sánh với Thần Phong Nhất Thụ và Ly Thương Chi Tuyết. Nhưng Hiếu Phong Tàn Nguyệt đã rời khỏi trò chơi 2 tháng, mà Ly Thương Chi Tuyết cùng Thần Phong Nhất Thụ cũng chỉ mới chơi được mấy tháng, cho nên 3 đại cao thủ chưa từng gặp mặt nhau, thời điểm Hiếu Phong Tàn Nguyệt còn là đại thần, Thần Phong cùng Tuyết-sama còn đang đi luyện cấp.

Hiếu Phong Tàn Nguyệt dù đã ngừng chơi 2 tháng, nhưng cấp bậc vẫn dừng ở 70, đứng thứ 40 trong bảng xếp hạng, hơn nữa nhân phẩm của hắn tốt, lực kêu gọi so với Ta Vì Ai Cuồng mạnh hơn rất nhiều, tuy hắn chỉ là phó bang chủ của Ngọa Hổ Tàng Long, nhưng một phần ba số bang nhân vẫn nghe hắn chỉ huy. Trước Ta Vì Ai Cuồng nói có hơn 200 bang nhân không online, chính là vì Hiếu Phong Tàn Nguyệt không chơi nữa, dẫn đến mấy người kia cũng không còn hứng thú mà rời đi. Hiện giờ Hiếu Phong Tàn Nguyệt trở về, 200 người tự nhiên cũng trở về Thiên Địa.

[Thế giới][Thiên Thượng Hồng Phi]: Ách.....

[Thế giới][Hiếu Phong Tàn Nguyệt]:..... Hồng Phi, nàng lại bắt đầu chơi Thiên Địa?

[Thế giới][Ta Vì Ai Cuồng]: Hiếu Phong người nhận thức Thiên Thượng Hồng Phi?

[Thế giới][Hiếu Phong Tàn Nguyệt]: Nàng là bằng hữu của ta, làm sao?

[Thế giới][Tình Thiên Tiểu Trư]: Ta cảm giác có kịch hay để xem..... Lão công mau đi ra!

[Thế giới][Tây tây á vũ]: Bằng hữu?! A a, trước kia là bằng hữu, hiện tại không phải rồi, Thiên Thượng Hồng Phi chính là thành viên của Thần Phong Ngự Tuyết, cũng chính là chúng ta địch nhân.

[Thế giới][Hiếu Phong Tàn Nguyệt]: Người này là ai?

[Thế giới][Tanh tách]: Hiếu Phongggg, lâu rồi người không online, cho nên không biết Tây Tây, nàng là đệ nhất mỹ nhân của sever chúng ta, diễn đàn có ảnh chụp nàng, khá xinh đẹp, nàng hiện tại là đại tẩu của chúng ta, phu nhân bang chủ.

Hiếu Phong Tàn Nguyệt ngồi trước máy tính uống cà phê blue moutani cười lạnh, đệ nhất mỹ nữ phải không? Có đẹp thế nào cũng không đẹp bằng nàng.

[Thế giới][Hiếu Phong Tàn Nguyệt]: Phát sinh chuyện gì?

[Thế giới][Tây tây á vũ]: Hừ, chuyện gì! Hỏi Thiên Thượng Hồng Phi thì biết? Nàng bao che bang nhân Tiểu Tước Ưu Thương, cướp của ta hoàng ngân thư cấp 4, rác rưởi!

[Thế giới][Ta Vì Ai Cuồng]: Tây tây, chú ý chút, đừng dùng ngữ khí này nói chuyện với Hiếu Phong.

[Thế giới][Tây tây á vũ]: Ta làm sao? Hắn là phó bang của chúng ta, lại cùng Thiên Thượng Hồng Phi kết giao bằng hữu, này không phải muốn làm khó chúng ta!

[Thế giới][Hiếu Phong Tàn Nguyệt]: Hồng Phi, nàng nói đi.

[Thế giới][Thiên Thượng Hồng Phi]: Chân tướng..... mời người đem những lời Tây tây á vũ đảo ngược lại.

^ _ ^

[Thế giới][Tây tây á vũ]: Thiên Thượng Hồng Phi người ngậm máu phun người. Đem chứng cứ ra đây.

[Thế giới][Thiên Thượng Hồng Phi]: Vậy người cũng đem chứng cứ đến a!

[Thế giới][Tây tây á vũ]: Cuồngggg~! Nữ nhân này quá bỉ ổi.

[Thế giới][Ta Vì Ai Cuồng]: Hiếu Phong, người nói đi, người tin ai.

[Thế giới][Hiếu Phong Tàn Nguyệt]: Ta tin tưởng Hồng Phi.

Nhớ rõ lần đầu tiên hắn cùng Hồng Phi nói chuyện, là ở trung tâm đảo Queri, hắn đang đánh quái vật ám hắc ưng sư, đánh cả ngày cũng không rơi ra trang bị, vì thế nhắm mắt nghỉ ngơi, chờ đến khi mở mắt, bên người nhiều thêm một nữ kiếm khách mặc trang phục athena.

Đó là Thiên Thượng Hồng Phi tiếng tăm lừng lẫy.

Có lẽ hai chữ Hồng Phi này đã khiến lòng hắn gợn sóng, người không thích nhiều chuyện như hắn lại mở miệng hỏi “Ồ trong này đánh quái? Có đánh được lưu kim hải không?”

” Nếu có nhặt được thì bán cho ta, giá cả tùy người định.”

Nữ kiếm khách mặc trang phục Athena trầm mặc một hồi, phỏng chừng đang tìm kiếm trong hành trang, lúc sau phát ra một yêu cầu giao dịch, mặt trên chính là lưu kim hải.

” Cảm ơn. Bao nhiêu tiền?”

” Không cần, dù sao không phải chức nghiệp của ta, tặng người.”

” Kia, cảm ơn.”

Từ biệt lúc đó, cũng không tiếp xúc qua, sau ở thời điểm giết boss, trong lúc vô tình gặp lại nàng, hai người hợp lực cùng nhau giết quái vật được xưng là 8 người tổ đội mới có thể đánh chết, hai bên phát ra biểu tượng tươi cười.

Vì thế, thường xuyên qua lại, hai người liền quen thuộc.

Nếu nói Thiên Thượng Hồng Phi ở Thiên Địa Huyền Môn chỉ có 3 bằng hữu, một người là Thí Thần Chi yêu, người kia là Lệ Băng Phong, vậy người còn lại đương nhiên là Hiểu Phong Tàn Nguyệt. Người khác đều kêu hần hiểu phong, chỉ có nàng, độc nhất kêu hần hiểu nguyệt.

Mà Hiểu Phong Tàn Nguyệt càng đơn giản, ngoại trừ huynh đệ trong trò chơi, nữ bằng hữu chỉ có duy nhất một người, Thiên Thượng Hồng Phi.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là ngưỡng mộ lẫn nhau, cũng không trở thành người yêu.

[Thế giới][Tây tây á vũ]: A a, Hiểu Phong Tàn Nguyệt, ta nhớ kỹ. Cuồnggg, người nói xem xử lý như thế nào.

[Thế giới][Ta Vì Ai Cuồng]: Hiểu Phong! Người—

[Thế giới][Quả Táo Của Hera]: Oa! Cứ nhiên còn có người tin lời tên gay Thiên Thượng Hồng Phi, chẳng lẽ các người đều không đọc chủ đề trên diễn đàn hay sao?

[Thế giới][Thiên Hạ Huyền Ca]: Thiên Thượng Hồng Phi, người khiến ta thất vọng, không nghĩ tới người còn câu dẫn nam nhân khác.

[Thế giới][Tây tây á vũ]: Không nghĩ tới Thiên Thượng Hồng Phi lại là một nữ nhân như vậy! Hiểu Phong Tàn Nguyệt, người tư tình cùng Thiên Thượng Hồng Phi cứ việc nói thẳng, làm gì giả bộ hỏi đông hỏi tây?

[Thế giới][Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta cùng Hiểu Nguyệt chính là quan hệ bạn tốt, không xấu xa như người nghĩ.

[Thế giới][Hiểu Phong Tàn Nguyệt]: Cuồng, nếu Tây tây á vũ là lão bà của người, ta cũng không tiện nhiều lời. Mấy trăm người Ngọa Hổ Tàng Long chúng ta so với bọn họ vẫn nhiều hơn gấp mấy lần, thiếu ta cũng không sao.

Lập tức, nhún nút rời bang hội.

[Thế giới][Ta Vì Ai Cuồng]: Hiểu Phong, vì sao lui bang?

[Thế giới][Hiểu Phong Tàn Nguyệt]: Ta tin tưởng bằng hữu

29. Chương 29

Chương 34

Hiểu Phong Tàn Nguyệt rời bang, không thể nghi ngờ làm người ta kích nộ.

Bởi lẽ tuy hần chỉ là phó bang của Ngọa Hổ Tàng Long, nhưng thực tế so với Ta Vì Ai Cuồng lại đặc nhân tâm hơn, mà hần ở trong bang công tư rõ ràng, lần này rời khỏi, không thể không khiến cho người ta suy đoán hần cùng Thiên Thượng Hồng Phi rốt cuộc có quan hệ gì, có thể khiến cho hần cam tâm mang trên lưng ác danh trọng sắc khinh bần.

Có lẽ mọi người đều suy nghĩ quá phức tạp, đối với Hiểu Phong Tàn Nguyệt, hai chữ bằng hữu là quá đủ để hần tin tưởng nàng.

Hồng Phi cũng bị biểu hiện của hần là rung động, nhất thời không biết nói sao, xa cách đã lâu, vừa gặp lại hần đã làm cô kinh ngạc.

[Mật ngữ][Thiên Thượng Hồng Phi]: Người tin tưởng ta, ta thấy rất vui, cho dù người tham gia bang chiến, ta cũng không có nửa câu oán hận!!!

Hiếu Phong Tàn Nguyệt không trực tiếp trả lời Hồng Phi, hỏi lại.

[Mật ngữ][Hiếu Phong Tàn Nguyệt]: Nếu hôm nay hai chúng ta đổi vị trí cho nhau, nàng sẽ làm thế nào?

[Mật ngữ][Thiên Thượng Hồng Phi]: Giống người.

[Mật ngữ][Hiếu Phong Tàn Nguyệt]:

[Mật ngữ][Thiên Thượng Hồng Phi]:

[Mật ngữ][Hiếu Phong Tàn Nguyệt]: Bất quá dù thế nào ta cũng không tham dự Thần Phong Ngự Tuyết, ta là người Ngọa Hồ Tàng Long, mặc kệ là trước hay sau khi rời bang.

[Mật ngữ][Thiên Thượng Hồng Phi]: Ân, ta hiểu được.

[Mật ngữ][Hiếu Phong Tàn Nguyệt]: Chú ý bản thân. Ta logout.

[Mật ngữ][Thiên Thượng Hồng Phi]: Hẹn gặp lại.

Hiếu Phong Tàn Nguyệt nói một là một, bang chiến ba ngày sau quả nhiên không ra mặt, mà Ngọa Hồ Tàng Long bởi vì Hiếu Phong Tàn Nguyệt rời bang mà náo loạn hồi lâu.

Rất nhiều người đều thấy thái độ kiêu ngạo của Tây tây á vũ khi nói chuyện với Hiếu Phong Tàn Nguyệt, một số nguyên lão trong bang trước kia từng được hãn giúp đỡ vô cùng bất mãn, hướng về Tây tây á vũ nói vài câu khó nghe, sever đệ nhất mỹ nữ thì sao? Ở trong lòng bọn họ, địa vị đệ nhất mỹ nữ còn xa mới sánh được với Hiếu Phong Tàn Nguyệt.

Vì thế, lại có một ít người rời bang.

Đương nhiên phần nhiều vẫn lựa chọn lưu lại, dù sao cũng là nhà của mình, cho dù trong nhà không hòa thuận, nhưng nhịn một chút cũng trôi qua.

Ngọa Hồ Tàng Long, xác nhận ba ngày sau login bang chiến, thống kê: 456 người. Sau đó Thiên Hạ Huyền Ca cùng Quả Táo Cửa Hera cũng tiến vào.

Mà Thần Phong Ngự Tuyết, toàn thể bang hội không đến 20 người, toàn bộ tham chiến, cho dù có thêm nhân vật có đẳng cấp cao như Lệ Băng Phong cùng Thí Thần Chi Yêu gia nhập, thực lực so sánh với Ngọa Hồ Tàng Long, vẫn chênh lệch rất lớn.

Nhưng dù vậy, nội bộ Thần Phong Ngự Tuyết cũng không có chút khẩn trương, ngược lại tán gẫu rất vui vẻ.

[Thí Thần Chi Yêu]: Chào mọi người~! Ta là vợ cả của tiểu Phi Phi nhà ta!

[Thiên Thượng Hồng Phi]: ^ _ ^

[Lệ Băng Phong]: Khụ! Lão bà, nàng lại không nhìn lão công.

[Mị Vũ Chi Giả]: Hoan nghênh hoan nghênh!

[Thí Thần Chi yYêu]: Lần này đối chiến Ngọa Hồ Tàng Long, ta có một vài bằng hữu cũng cảm thấy có hứng thú, có thể thêm bọn họ không?

[Vô Thanh Vô Túc]: Có thể.

Nhưng làm cho Vô Thanh Vô Túc không thể tưởng được, cái được gọi là một vài người, kỳ thật ước chừng 50 người. Trong đó hơn mười người đứng trong bảng xếp hạng 100. Những người khác, cấp bậc thấp nhất cũng là 60.

[Lệ Băng Phong]: Bọn họ đều là nguyên lão trong Băng Phong gia tộc và Thí Thần Yêu Nguyệt gia tộc, rất nhiều người đã bỏ game nhưng đều bị ta và thí thần kéo trở về.

[Thí Thần Chi Yêu]: Hừ, Tây tây á vũ, sớm hay muộn cũng phải cho ả ta nếm mùi đau khổ, bà nội không phát uy, ả tưởng ta là mèo bệnh.

[Lệ Băng Phong]: Yêu yêu, đừng nói linh tinh. Mặc dù thêm được 50 người, nhân số bang hội chúng ta vẫn kém nhiều lắm.

[Vô Thanh Vô Túc]: Nếu muốn pk, nhân số vốn không phải vấn đề. Chỉ cần không để ý cấp bậc, trong vòng ba ngày nhân số của bang ta khẳng định vượt qua bọn họ.

[Thí Thần Chi yêu]:-0-!!!! Không thể nào, sao có thể.

[Vô Thanh Vô Túc]: Đây giao cho bản công tử.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Ngọa Hổ Tàng Long cao thủ rất nhiều, trước khi đối chiến chúng ta từ trong bang chọn ra một ít cao thủ để huấn luyện, người tự tin theo ta đến đấu trường La Mã, ta hiện trường thao tác cho xem.

[Ô lạp lạp]: ^__^ Tốt, có đệ nhất chiến lược pk toàn sever, đừng nói một chọi một, chọi mười cũng không thành vấn đề.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta vừa mới xem tư liệu hội viên, cơ hồ đều là chức nghiệp công kích, mục sư cùng chức nghiệp phụ trợ quá ít. Thêm nữa thời điểm thành chiến, trừ mục sư có thể cứu người, những vật phẩm có thể hồi sinh như kim đan, Thiên Sơn Tuyết Liên hết thấy đều không thể dùng. Cho nên ta nghĩ, trong bang ta, người bị Ngọa Hổ Tàng Long giết đầu tiên chính là mục sư. Bởi vậy, những người có năng lực trong thời gian ba ngày luyện vài acc mục sư, không cần cấp cao, 25 là có kỹ năng hồi sinh. Sau đó đồng thời sử dụng 2 acc gia nhập cuộc chiến, trên cơ bản có thể bắt tử bắt bại.

[Hạ nhật dương quang]: Mở đồng thời 2 acc? Ta nhớ Thần Phongsama ở diễn đàn từng viết bài hướng dẫn, nhưng rất khó thao tác, phỏng chừng rất ít người làm được.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Đây không thành vấn đề. Thời điểm thành chiến, có một số địa phương có thể làm lá chắn, mục sư chỉ cần đứng đúng chỗ, cơ bản không cần thao tác đi lại. Acc chính bắt hạnh tử vong, mục sư chạy ra cứu rồi trở về vị trí an toàn.

[Nhất tiểu khuynh thành]: Có lá chắn? Nói như thế nào?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Thời điểm thành chiến, đôi bên đều có một thành lũy, nơi tiếp giáp giữa thành lũy và chiến trường có một vài phòng hỏa đài, mỗi phong hỏa đài đều có một góc lag, nhân vật đứng đó đảm bảo không chịu bất cứ thương tổn gì. Bất quá muốn đến được vị trí này độ khó khá cao, đợi lát nữa mở 2 acc, người nào có lòng muốn học thì đi theo ta, nếu không thích có thể mở 1 acc, không cần quá lo lắng, chắc chắn sẽ có người đến cứu.

[Ô lạp lạp]: Tốt, đợi lát nữa ta đi với người. Ha, Hồng Phi sama, ta phát hiện người quả nhiên giống như lời đồn không gì không biết~ xin thu ta làm người hầu đi.

[Hồng Phi người hầu 1]: Lạp lạp người nhìn tên của ta!

[Thiên Thượng Hồng Phi]: =,=

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Bất quá ta vẫn phải nói trước, mở 2 acc rất dễ bị lag, đến lúc đó thành chiến nhiều người, chức nghiệp sử dụng ma pháp đồng loạt oanh tạc, kênh [Thế giới] mắng chữ loạn xà ngầu, máy tính xong đời, người nào treo 2 acc mệt chết, không thu được chỗ tốt nào.

[Nhất tiểu khuynh thành]: Dích xác, đây chính là vấn đề mấu chốt.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Có thể giải quyết.

[Thiên Thượng Hồng Phi]:-0-??

[Hạ nhật dương quang]: A? Ly Thương Chi Tuyết sama? Trời ạ! Ta thiếu chút nữa quên, ngài cũng ở trong bang chúng ta!! Cười, có tuyết sama ở đây, căn bản không cần lo vấn đề lag máy. Chẳng lẽ các người chưa từng nghe nói, mấy phần mềm dùng chơi game Thiên Địa đều do ngài làm say sao?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ách? Cái gì tình huống.

[Thần Phong Nhất Thụ]: Lão bà, không phải nàng cũng dùng phần mềm mở 2 acc? Cái kia do a Ly làm.

[Hạ nhật dương quang]: Tuyếtsama làm một phần mềm nâng cao tốc độ, căn bản không thành vấn đề, tốt nhất chế ra phần mềm khiến người ta lag chết trong khi bản thân mình không sao!! Ha ha ha

[Ồ lạp lạp]: u~wa~ mắt lóe sáng, Tuyếtsama đồng dạng thu ta đi.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ân, ta trước logout, ba ngày gặp lại.

Không thể không bội phục, Vô Thanh Vô Tức thực trâu bò.

Ba ngày, chỉ trong ba ngày, hắn đã chiêu mộ không dưới nghìn người.

Hồng Phi từng lên hỏi hắn làm như thế nào, hắn cười đắc ý, ra vẻ thần bí, cái gì cũng không nói.

Sau mới biết được, hóa ra toàn thể nhân viên trong công ty nghỉ làm một ngày bởi hắn đánh trò chơi (ba ngày vừa lúc là thứ 6, thứ 7, chủ nhật)..... Người trong ba ngày có đạt được cấp bậc cao nhất có thể lĩnh tiền thưởng nhiều nhất cuối năm (Tương Sinh tuy cà lờ phát phơ, chơi game chẳng phân biệt công tư, nhưng đích thực là kỳ tài kinh doanh, thành tích của công ty năm nay so với năm ngoái cao hơn không ít, tiền thưởng rất hậu a.)

Đây không phải công ty gia đình, là do hắn tự thành lập, cho nên nhân viên không quá nhiều, chỉ có gần trăm người mà thôi. Nhưng những người này cư nhiên trở về chiêu mộ người nhà cùng bằng hữu đến tham gia, kết quả tổng số người vượt mức lên đến 1000, trong đó người có cấp bậc cao nhất trong ba ngày lên đến 50! Tương Sinh đối với hành vi lấy công làm tư chẳng hề thấy xấu hổ, ngược lại dương dương tự đắc, ngay cả khi bị Tương Ly nói thành bại gia cũng không chút để ý, ngược lại cà lờ phát phơ nói “Tiền kiếm được để làm chi? Chính là để tiêu.” Phỏng chừng để lão gia tử từ khổ cực mới có hôm nay nghe thấy, không cần thận sẽ tức chết.

Đương nhiên nói đi phải nói lại, người tuy nhiều, nhưng cấp bậc mới có 30, cũng không có nhiều tác dụng, ước chừng chỉ có thể phô trương thanh thế cùng lấn chiếm địa bàn. Chân chính pk, giết tướng đoạt thành vẫn phải dựa vào vài vị đại thần trong Thần Phong Ngự Tuyết.

Thần Phong Nhất Thụ thao tác pk quả thực trâu bò, lúc Hiểu Phong Tàn Nguyệt còn đứng đầu bảng pk, nếu để Thần Phong Nhất Thụ chơi thiên địa sớm hơn một chút, phỏng chừng có thể vượt qua hắn, hai người đối chiến, ai chiếm vị trí thứ nhất còn chưa biết được đâu. Đương nhiên, càng không có chỗ cho Thiên Hạ Huyền Ca. Có hắn chỉ đạo, một chọi hai, chỉ cần cấp bậc không kém đối phương quá nhiều cơ bản không thành vấn đề.

Thiên Thượng Hồng Phi, đối với những tiểu xảo cùng góc lag trong game, với cô mà nói vô cùng quen thuộc, người khác thấy cô thoải mái thao tác nhân vật đứng ở phía sau phong hỏa đài, có người không tin đó là bug, thì triển công kích lại phát hiện không thể gây nên bất cứ thương tổn nào cho cô, không khỏi càng thêm sùng bái. Đương nhiên, cô cũng có tư cách để người ta ngưỡng mộ, dù sao chỉ mới vào quan chiến một hồi mà có thể phát hiện một điểm bug lớn như vậy, muốn không nổi danh cũng khó.

Ba ngày sau, Tương Ly login, cấp cho Tương Sinh một phần mềm gia tốc, để cho hắn phân phát cho mọi người.

Phần mềm gia tốc có công năng: Chiếm lĩnh thông đạo trò chơi, đề cao tốc độ bản thân, làm chậm tốc độ đối phương, thực là phần mềm lưu manh! Nhưng lưu manh thật sự hợp tâm ý mọi người.

Buổi tối 20:00.

Thành chiến bắt đầu!

Thần Phong Ngự Tuyết căn bản không có kế hoạch tác chiến, chỉ phân phó những nhân vật cấp thấp đứng trong thành phụ trách phòng thủ. Người có công kích cao chạy tới tòa thành đối phương, đánh vỡ cửa lớn địch nhân.

Đương nhiên Ngọa Hổ Tàng Long vẫn đang cười nhạo Thần Phong Ngự Tuyết, chỉ khi bọn chúng tiến vào thành, mới phát hiện bản thân đắc ý quá sớm.

Hệ thống mạng đột nhiên lag mạnh, ngay đến những người máy tính không tồi, không mở hai acc, màn hình vẫn giật dữ dội. Cái này cũng chưa tính, trong thành của Thần Phong Ngự Tuyết còn có rất nhiều acc nhỏ, bọn họ công kích thấp, đánh trên người không đau, bạo kích cũng chỉ mất 50 máu, nhưng cái quan trọng bọn họ người đông, một người đánh không đáng kể, hàng trăm người đánh lại tạo ra thương tổn rất lớn, cộng thêm máy tính lag, đối với Ngọa Hổ Tàng Long thực vô cùng nguy hiểm..... Nga, quên nói, trong thời điểm thành chiến không thể sử dụng hồng lam được, bởi vậy những kẻ lọt vào thành đều bị những acc nhỏ không đến 30 cấp ăn tươi nuốt sống. Thêm nữa, có những lúc máy hết lag, nghĩ muốn bùng nổ một chút, lại người lên [Thế giới], người dùng [Phụ cận], lời nào lời nấy tức chết người không đền mạng, có kẻ không nhin nổi muốn đáp trả vài câu, cứ nhiên nói không ra tiếng – đương nhiên những người lên [Thế giới] không phải Tương Sinh tùy tiện tìm đến, bọn họ chính là biên tập trong công ty Tương Sinh, dựa vào viết văn để sống, am hiểu nhất chính là bút chiến! Người nói một câu, đáp lại hai câu, còn khiến cho người không thể đáp trả, đây là bốn sự. Cứ tiếp tục như vậy, máy lúc lag lúc được, qua một hồi không thể làm gì, có kẻ hoặc logout, hoặc bị ngược chết. Cái gì, chờ mục sư tới cứu? Đừng có mơ. Thần Phong Ngự Tuyết cung thủ chiếm số đông? Đang tránh chỗ tối chờ thời cơ ám sát, mà mục tiêu là mấy em mục sư da dày thịt béo bên Ngọa Hổ Tàng Long, 2 tiền một người, thích a thích a.

Cuộc chiến trong thành Thần Phong Ngự Tuyết nghiêng về một phía, mà bên Ngọa Hổ Tàng Long cũng đâu có ngoại lệ. Phải biết rằng, lọt vào thành chính là thành viên cao cấp của Thần Phong Ngự Tuyết, trong đó có ba người đứng trong top 10, nhiều người trong top 100, 30 trong top 200. giương mắt nhìn lại, đều là chức nghiệp công kích, sử dụng kỹ năng quần sát cấp cao, pháp sư – băng thiên tuyết địa, vân thạch thuật, kiếm khách – mãn nguyệt trảm, thần vương kiếm pháp, võ giả – vũ uy cuồng chiến, long hồng sát, chiêu thức quỷ dị, huyết lệ rực rỡ, đẹp không sao tả xiết!

Người Ngọa Hổ Tàng Long đương nhiên có phản kích, chẳng qua bọn chúng không dám dùng kỹ năng quần sát, nhìn qua thì giống như sợ tổn thương người nhà, kỳ thực là do máy tính lag không chịu nổi! Công ty Du Long chết tiệt, hệ thống mạng không tốt, tại sao còn chưa nâng cấp!! Du Long thực đáng thương, chịu tiếng xấu thay người khác

~Tiền phương bị công phá, hậu phương bại như núi lở.

Ta Vì Ai Cuồng ở trong kênh bang hét lên một tiếng, đem toàn bộ thành viên triệu hồi về thành, không tấn công nữa. Đánh không lại, chỉ cần phòng thủ thành công thì sẽ không chiến bại, ai bảo lần này là do Thần Phong Ngự Tuyết phát thư khiêu chiến. người phát thư khiêu chiến, nếu muốn toàn thắng phải hạ được thành của đối phương, bằng không bắt phân thắng bại, hệ thống vẫn phán thua.

Tốt lắm! Thần Phong Ngự Tuyết, đến hệ thống mạng cũng giúp đỡ các người, không thể tra tấn các người đến chết, nhưng ít nhất người chiến thắng vẫn là Ngọa Hổ Tàng Long.

Nhưng kẻ đi tấn công lui trở về, Ngọa Hổ Tàng Long mặc dù cứu sống không ít thành viên cao cấp, nhưng mục sư, mục dị tử thương vô số, thực lực ngày càng suy giảm, cứ tiếp tục như vậy, bại vong là điều khó tránh khỏi.

Ta Vì Ai Cuồng cũng không phải kẻ ngốc, hạ lệnh cho mục sư, mục dị đứng sau lưng các thành viên còn lại, như vậy dù cho Thần Phong Ngự Tuyết có phạm vi công kích lớn cũng không thể tổn thương bọn họ, ngược lại nếu phía trước có người tử trận liền phái mục sư cứu sống. Như vậy cũng đủ để giữ vị thế, chỉ cần đến 21:00, hệ thống sẽ tự phân định thắng thua.

Ngọa Hổ Tàng Long kể sách hữu hiệu, Thần Phong Ngự Tuyết lâu không công tới, có vài người không kìm được bắt đầu nóng nảy, cứ nhiên nhảy vào trận địa phòng thủ của đối phương, đây không thể nghi ngờ là đưa dê vào miệng cọp, trực tiếp bị miểu sát, tốt lắm, chết ở trận địa đối phương, mục sư cũng cứu không nổi, bởi vì cứu xong lại chết.

Tình huống biến thành như vậy, cho dù là Hồng Phi, Thần Phong, cũng hết đường xoay sở.

Dù năng lực cá nhân mạnh mẽ, cũng không thể chắn chính lấy ít địch nhiều, đơn đấu dựa vào thao tác, mà quần đấu loại này lại dựa vào nhân lực.

Ly Thương Chi Tuyết lại đi tới.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Đứng lên!

[Thần Phong Nhất Thu]: A Ly, để ý.

Hồng Phi đang mở đồng thời 2 acc, Tiểu Tước Ưu Thương thấy Ly Thương Chi Tuyết dây máu cạn dần, liền sử dụng kỹ năng hồi huyết thêm máu cho anh. Nhưng tốc độ thêm máu dù thế nào cũng không thể so sánh với độ thương tổn, Ly Thương Chi Tuyết không lâu nữa sẽ hết máu.

Đột nhiên, thiên địa lúc đó tràn đầy bạch quang chói mắt, Hồng Phi chỉ nhìn thấy màn hình một màu trắng toát, chói đến mức phải nhắm mắt lại. Thời điểm nàng mở mắt, Ngọa Hổ Tàng Long mấy trăm người, nhất thời chết hơn phân nửa.

Tương Ly nhanh chóng lui về, Tiểu Tước Ưu Thương không hề chậm trễ chạy đến hồi máu cho hắn.

Kế tiếp pk thoải mái. Mục sư bên Ngọa Hổ Tàng Long còn chưa kịp cứu sống thành viên trong bang, đã bị cung thủ của Thần Phong Ngự Tuyết chạy đến bắn chết toàn bộ, những người Ngọa Hổ Tàng Long không thể sống lại, chỉ có thể mắng chửi Thần Phong Ngự Tuyết. Bang nhân Thần Phong Ngự Tuyết mới rồi muốn tiến lên nhưng không thể tiến vừa nhìn thấy cục diện này, lòng vui như tết, không cần địch nhân tấn công, chính mình tự chạy đến, đảo mắt giao chiến cùng một chỗ.

Hồng Phi bọn họ tự nhiên đánh rất hưng phấn, còn thoải mái nói chuyện phiếm trên kênh [Phụ cận].

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Vừa rồi là tình huống gì?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Kỹ năng ẩn cấp 80.

[Thần Phong Nhất Thu]: Khó trách lần trước thấy người lên cấp 80 rồi lại biến thành 79, hỏi người còn không nói.

Hóa ra, trong game Thiên Địa Huyền Môn, 80 là mãn cấp, hệ thống cho người chơi 2 lựa chọn:

Tặng một con thần thú, cùng với một bộ khải giáp cực phẩm, hoặc là học tập kỹ năng thiên địa đồng diệt.

Chỉ có thể chọn một, không thể lấy hai.

Đương nhiên, vừa nhìn qua, rất nhiều người sẽ chọn cái thứ hai. Nhưng phương án 2, cũng không phải người nào có thể chọn.

Cấp 79 đến cấp 80 cần 1 triệu kinh nghiệm.

Cấp 80 học kỹ năng thiên địa đồng diệt, nhân vật hạ một cấp. Kỹ năng Thiên địa đồng diệt đạt cấp đến 1.

Kỹ năng Thiên địa đồng diệt, có tổng cộng 5 cấp.

Khác với những kỹ năng khác, nó không cần điểm kỹ năng, chỉ cần kinh nghiệm.

Cấp 1, cần 1 triệu kinh nghiệm. Người chơi khi tử vong tự động phóng xuất kỹ năng, phạm vi nửa màn hình.

Cấp 2, cần 2 triệu kinh nghiệm. Người chơi khi tử vong tự động phóng xuất kỹ năng, phạm vi toàn màn hình.

Cấp 3, cần 3 triệu kinh nghiệm. Người chơi khi tử vong tự động phóng xuất kỹ năng, phạm vi 1½ màn hình.

Cấp 4, cần 4 triệu kinh nghiệm. Người chơi khi tử vong tự động phóng xuất kỹ năng, phạm vi hai màn hình.

Cấp 5, cần 5 triệu kinh nghiệm. Người chơi khi tử vong tự động phóng xuất kỹ năng, phạm vi hai màn hình.

Ly Thương Chi Tuyết, kỹ năng này rõ ràng đã luyện đến tầng thứ năm. Trách không được thời gian dài như vậy hắn vẫn vẫn ngốc ở cấp 79 không chút tăng tiến.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Nhiều kinh nghiệm như vậy, trình độ luyện cấp nhất định rất điên cuồng, ta cam bái hạ phong.

[Ly Thương Chi Tuyết]:..... Trước chiếm bọn họ tòa thành rồi nói sau.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ủ.

Bởi vì chiến cuộc biến hóa, kênh [Thế giới] lại nổ tung, nơi nơi kẻ chửi người mắng, ngay cả rao bán đồ cũng bị đẩy lên trên, khiến cho những người buôn bán lệ rơi đầy mặt t_t

Đương nhiên, người bị thương nhất chính là đại bang chủ.

[Thế giới][Ta Vì Ai Cuồng]: Ta giết mẹ ngươi! Ly Thương Chi Tuyết, ngươi làm chi toàn nhằm vào lão tử.

[Thế giới][Thần Phong Nhất Thụ]: Ách..... lần trước bởi vì hấn đứng quá xa nên không giết được ngươi, buồn bực đến bây giờ, ngươi nhẫn nhịn một chút, phỏng chừng giết 8 – 10 lần, tên này sẽ thỏa mãn.

[Thế giới][Thiên Thượng Hồng Phi]: Phốc

~Đương nhiên Tây tây á vũ cũng không yên tĩnh, cư nhiên không biết xấu hổ gửi [Mật ngữ] cho Tương Ly.

[Mật ngữ][Tây tây á vũ]: Tuyếtgg, ta không phải cố ý muốn cho sự tình trở nên như vậy, chính là cuồgggg hiểu lầm ý tứ của ta.

[Mật ngữ][Tây tây á vũ]: Ưu Thương tỷ tỷ đâu, ngươi hỏi nàng, tình hình lúc trước rốt cuộc là thế nào? Ta thật sự không cướp quái của nàng.

Đối với những lời nói của kẻ tinh thần phân liệt, Hồng Phi không có phúc khí nhìn thấy.

Ly Thương Chi Tuyết đối với hàng chữ màu vàng đột nhiên nhảy ra này ([Mật ngữ] biểu hiện bằng chữ màu vàng) mặt không chút thay đổi, tùy ý tung một chiêu sét đánh, Tây tây á vũ liền thanh tĩnh nằm trên mặt đất.

[Vô Thanh Vô Tức]: A Ly! Ngươi cư nhiên giết nữ nhân!

[Ly Thương Chi Tuyết]: Gian tể.

Ngô..... một câu phi thường bác đại tinh thâm, trực tiếp làm cho Tây tây á vũ đen mặt.

Hồng Phi vận khí không tồi, thời điểm đuổi theo đến tầng hai, thấy kẻ phòng thủ ở đó chính là Thiên Hạ Huyền Ca.

Nguyên bản cấp bậc trước mắt chỉ có thể cùng hấn bắt phân thắng bại, không phai thời cơ ra chiêu tốt nhất, nhưng nếu đụng phải, vẫn đánh như thường. Hồng Phi dù sao cũng có tôn nghiêm của chính mình, nếu mở phần mềm gia tốc đến đối chiến với Thiên Hạ Huyền Ca, 1v1 rốt cuộc không công bằng. Vì thế quyết đoán đóng phần mềm.

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Tiện nhân, hôm nay phải cho ngươi biết sự lợi hại của ta.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Đến đây đi.

Hai người tự mình thêm trạng thái, công kích bắt đầu.

Chẳng qua, đây chỉ là một màn kịch.

Hồng Phi vốn nghĩ rằng hoặc bắt phân thắng bại, nếu may mắn thắng được Thiên Hạ Huyền Ca ít nhất cũng phải mất hơn 20 phút. Nhưng ai mà ngờ, chỉ trong vòng 3 phút cô đã đem hấn giết chết.

Hồng Phi một , rốt cuộc đã đánh giá quá cao acc mình luyện, hay là quá xem trọng thao tác của Thiên Hạ Huyền Ca.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Rác rưởi.

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Tiện nhân, nếu không máy tính ta lag, sẽ là ngươi thắng?

Hồng Phi cười lạnh một tiếng. Nếu nói máy tính lag, phải là nàng mới đúng, so sánh, acc Tiểu Tước Ưu Thương còn chưa có đóng đâu.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Bằng vào thao tác của ngươi, acc Thiên Hạ Huyền Ca này, ngươi không xứng có được.

Thao tác Tiểu Tước Ưu Thương truyền tống đến đây, dùng kỹ năng hồi sinh.

Thiên Hạ Huyền Ca bị ép hồi sinh (vì bị địch nhân cứu sống, dây máu của Thiên Hạ Huyền Ca không trống rỗng)

Hồng Phi tùy ý ra một sát chiêu, Thiên Hạ Huyền Ca lại bị giết.

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Người..... Người muốn làm gì?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Người nói đi? Acc này người luyện mấy cấp? Ta luyện cấp mấy? Ở trong tay người thời gian cũng khá dài, hiện tại là lúc ta thu hồi.

[Thiên Hạ Huyền Ca]: Người..... Người không thể làm như vậy! Mẹ nó! Lão tử rời khỏi, nhìn người như thế nào luân bạch.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Phải không? Rời khỏi?

Thiên Hạ Huyền Ca nhấn nút logout, lại phát hiện không thể đóng cửa sổ trò chơi. Hóa ra là Ly Thương Chi Tuyết mở ra 3 phần mềm, khiến cho máy tính của hắn lag mạnh.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Có thể trì hoãn 3 phút.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Đủ, ta cũng mở phần mềm.

Vì thế Tiểu Tước Ưu Thương hồi sinh, Thiên Thượng Hồng Phi giết người.

Thành chiến thật sự là đồ tốt, luân bạch người cũng không hồng danh.

Từ nay về sau, Thiên Địa Huyền Môn sever Hiên Viên, không còn tồn tại acc Thiên Hạ Huyền Ca.

Thần Phong Ngự Tuyết, Ngọa Hồ Tàng Long một trận chiến, đến khi trò chơi đóng cửa mới thôi, một cuộc chiến khiến cho người người biết đến.

Bởi vì thành chiến lần này, sáng tạo ba chuyện thần thoại.

Thứ nhất, trong thời gian ngắn nhất, triệu tập được nhiều hội viên nhất, trở thành đệ nhất bang.

Thứ hai, trong thời gian ngắn nhất chiếm được tòa thành của đối phương.

Thứ ba, thành chiến từ trước đến giờ, cho dù cao thủ cấp bậc cao đến đâu, khẳng định ít nhiều cũng có thời điểm tử vong, nhưng thành chiến này cư nhiên lại có người tử vong = 0, hơn nữa lại là ba người. (không tính mấy mục sư ở góc lag)

Một là Ly Thương Chi Tuyết, hai là Thần Phong Nhất Thụ, ba là Thiên Thượng Hồng Phi.

Đương nhiên Vô Thanh Vô Tức bị kịch tử vong một lần, là lúc thấy Thiên Hạ Huyền Ca bị luân bạch, cười quá đắc ý, bị người đánh lén từ phía lưng, chết một lần.

30. Chương 30

Chương 35

Sever Hiên Viên, sau một cuộc thành chiến lớn nhất từ trước đến giờ, bang chủ Ngọa Hồ Tàng Long Ta Vì Ai Cuồng không chịu nổi áp lực liền bán acc, mà Tây tây á vũ nguyên bản ngọt ngào nói cùng tiến cùng lui với hắn, lại vẫn như cũ ở trò chơi được người người vây quanh, đã làm cho Ta Vì Ai Cuồng hiểu được điều gì đó.

Bất quá bán acc là xong, có hối hận cũng không kịp. Điều may mắn duy nhất chính là trước khi hắn bán acc, đã đem Hiểu Phong Tàn Nguyệt kéo trở về bang hội, cũng đem vị trí bang chủ tặng cho hắn.

Cho dù Hiểu Phong Tàn Nguyệt không online, nhưng có tên hắc ở đó cũng đủ làm người khác kính sợ. Bởi vì bốn chữ Hiểu Phong Tàn Nguyệt này, trong Thiên Địa Huyền Môn chính là một tấm gương không thể xóa nhòa.

Đương nhiên sau khi Hiểu Phong Tàn Nguyệt trở về bang hội, Tây tây á á cũng không còn mặt mũi nào ở lại, lựa chọn rời khỏi, một số nam nhân thích nàng cũng đồng thời rút khỏi, bất quá Ngọa Hổ Tàng Long đối với việc bọn họ rời đi cũng không mấy quan tâm, dù sao Hiểu Phong Tàn Nguyệt đã trở lại. Đây chính là lực hấp dẫn khiến cho những người trước kia rời đi đều hưng phấn trở lại.

Thiên Hạ Huyền Ca sau khi bị luân bạch, acc này chính thức biến mất khỏi Thiên Địa Huyền Môn. Đương nhiên nhân vật bị luân bạch, cũng không có nghĩa Thiên Hạ Huyền Ca sẽ biến mất, Ta Vì Ai Cuồng không nghĩ, tất cả mọi người cũng không nghĩ, kể đến mua acc của hắc lại chính là Thiên Hạ Huyền Ca, đương nhiên hiện tại nên gọi hắc là Ta Vì Ai Cuồng.

Bởi vì Thiên Thượng Hồng Phi luân bạch Thiên Hạ Huyền Ca, nàng một hơi vượt qua vài vị, đứng hàng thứ ba trong bảng xếp hạng pk. Mà thứ nhất chính là Thần Phong Nhất Thụ, thứ hai là Ly Thương Chi Tuyết.

Thành chiến không quá vài ngày, Tương Ly liền về Anh quốc. Hồng Phi không có cơ hội gặp lại anh. Không nói lời từ biệt, ở nơi khác, Tương Ly quãng khăn của cô lên máy bay, mất hơn 8 giờ để bay về thành phố lạnh như băng kia.

Quà đáp lễ giáng sinh, Tương Ly ủy thác Quý Viễn mang đến cho Hồng Phi. Khi Hồng Phi nhìn thấy con nai biểu tình khoa trương, động tác quý dị kia, có điểm muốn cười, lại có chút buồn bã.

Cô không phải ngu ngốc, đối với tình cảm của mình, ít nhiều cũng hiểu rõ, nhưng dù thừa nhận bản thân có tình cảm với thiếu niên kiêu ngạo, biểu tình dờ dẫm nhưng kỳ thực thẹn thùng kia thì ích gì? Còn có cô gái mà anh thích, cùng với nút thắt chưa cởi trong lòng cô.

Thời tiết càng ngày càng lạnh, Hồng Phi hà hơi lên bàn tay lạnh buốt, lại liếc mắt nhìn con nai trên bàn, cười khổ một tiếng..

“Luyện cấp đi!” Ân, không cần nghĩ nhiều, tiểu Tương Ly luyện cấp điên cuồng, mấy triệu điểm kinh nghiệm kia, cũng = 10 lần 80 cấp.

Vì thế, trừ bỏ đi học, Hồng Phi lại nhớ tới thời điểm điên cuồng luyện cấp trước kia. Bởi vậy thăng cấp rất nhanh.

Không mất bao nhiêu thời gian, cô liền vọt tới cấp 78, toàn sever đứng hàng thứ 5.

Thứ nhất vẫn là Ly Thương Chi Tuyết, hơn mười ngày trước đã mãn cấp 80.

Thứ hai chính là Hiểu Phong Tàn Nguyệt, không biết đã trở lại khi nào, hơn nửa 24 giờ treo máy luyện cấp, tốc độ mau đến kinh người.

Thứ ba là Thần Phong Nhất Thụ, cà lơ phất phơ, muốn luyện thì luyện, không luyện liền liền lỏa, chạy khắp nơi tìm người pk. Thật không hiểu tên này làm sao leo lên được vị trí thứ 3.

Thứ tư là Ta Vì Ai Cuồng, người chơi thay đổi, tốc độ luyện cấp chậm hắc đi. Ở trong game không tiến ất lùi này, bị người ta thay thế cũng là chuyện sớm muộn.

Ngày ấy, Hồng Phi lại đánh được mấy trang bị màu lam, hành trang vốn không dư dả lại full, nhớ tới trong kho hàng còn một ít dược vật cùng với tài liệu, thở dài, lại phải chuyển qua acc Tiểu Tước Ưu Thương .

Mới vừa login acc Tiểu Tước Ưu Thương, Tương Ly liền gửi tin tức.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Login?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Vâng.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ta đến.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Không cần, người luyện cấp đi.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Mãn.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Đúng nha, chủ nhân đã mãn cấp, chúc mừng chủ nhân.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người hầu hình như tâm tình không tốt lắm?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Không có. Chỉ là bận rộn chút, sắp logout.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Chờ ta một chút.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ân?

Chờ chừng 2 phút, bên kia lại gửi tin tức.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Truyền tổng đến bên người ta.

Hồng Phi hiểu được tình cảm của mình, không muốn bản thân lún quán sâu, cho nên tận lực không login vào Tiểu Tước Ưu Thương, Thiên Thượng Hồng Phi cũng ít khi cất tiếng nói chuyện, chỉ có người khác ngẫu nhiên hỏi nàng một vài vấn đề về bản đồ mới trả lời. Tương Ly vốn không thích nói chuyện, tuy miễn cảm phát giác được Hồng Phi cố ý lảng tránh anh, nhưng acc Thiên Thượng Hồng Phi này cùng bản thân lại không có quan hệ, muốn anh chủ động nói chuyện, cũng thật khó xử, bởi vậy đã 2 tuần lễ, 2 người cơ hồ không trao đổi.

Hồng Phi do dự một hồi, trả lời.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ân.

Sau khi truyền tổng đến nơi, phát hiện Ly Thương Chi Tuyết không biết từ khi nào đã đứng bên cây cầu gỗ, dưới chân là dòng suối chảy róc rách, dòng nước phản xạ những tia sáng xinh đẹp. Mà hoa đào ven bờ đã nở rộ, hoa rơi rục rĩ, đẹp không sao tả xiết. Mây mù tản đi, tử y nữ đệ sĩ vừa lúc dựa vào lòng pháp sư mang huyền thiên tinh giáp, tiểu tước nép vào người, lưu luyến tình thâm.

Đó là một hình ảnh đẹp trong lòng bất cứ người nào, không phải vì xinh đẹp, mà bởi vì tình thâm.

Tuy rung động vì hình ảnh trước mắt, lòng có chút không nỡ phá hoại tình cảnh này, nhưng nhớ tới Kiều Kiều, tim Hồng Phi đau xót, rốt cục vẫn di chuyển chuột, khổng chế nhân vật rời khỏi vòng tay Ly Thương Chi Tuyết.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Nơi này rất đẹp đúng không?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ân, chính là, chủ nhân tìm ta có việc gì?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Không có gì, chỉ cảm giác hình như gần đây nàng luôn trốn ta.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: A a a~~ có sao? Chủ nhân người nghĩ quá nhiều.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Phải không? Vậy vì sao sau khi thành chiến, nàng liền ít login? Cho dù login cũng không nói chuyện với ta?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Trùng hợp, trùng hợp thôi, thời điểm ta login, vừa lúc chủ nhân không online.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Vậy sao không để lại tin nhắn cho ta?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Bởi vì..... Không biết nói cái gì.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ta nhầm lẫn đến mức khiến cho nàng không biết nói gì?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Không có không có, chủ nhân anh minh thần võ, người hầu không dám không dám.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ân, trở lại vấn đề kia, vì sao không nhắn cho ta?

..... Trốn không thoát, Tương Ly này, tại sao tự dưng gây sự.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Bởi vì chủ nhân đi tìm người mình thích, nếu ta nhẫn, để người chủ nhân nhìn thấy không phải sẽ hiểu nhầm sao?

[Ly Thương Chi Tuyết]:..... Như vậy, như vậy, xin hỏi nàng muốn nói cái gì, sẽ làm người ta thích hiểu lắm? Chẳng lẽ muốn thổ lộ?

[Tiểu Tước Ưu Thương]:-__-!! Chủ nhân không cần lấy người hầu ra giỡn.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Không hay nói giỡn.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Mấy ngày hôm trước có người đưa bài post của nàng đẩy lên trên....

Hồng Phi tim đập thật nhanh, khẩn trương cực kỳ.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Người nào?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ngơ..... Ta nghĩ..... Hình như là Ly Thương Chi Tuyết, ta thích người, làm lão công của ta đi.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Là nàng post.

Hồng Phi nháy mắt cảm thấy mình như bị người ta lột sạch rồi xem xét, xấu hổ đến nỗi chỉ muốn độn thổ.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Cái kia..... Đây.....

[Ly Thương Chi Tuyết]: Nàng còn muốn không?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ta.....

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ân?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Chuyện này bây giờ còn qua trọng sao? Dù sao chủ nhân đã có người mình thích, ta thế nào cũng được?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Rất quan trọng.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Đối với ta mà nói rất quan trọng.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Đừng cho ta chán ghét người.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ly Thương Chi Tuyết, sở dĩ là chủ nhân của ta, là vì ta cảm thấy tuy người có lúc lạnh như băng, lại không thích nói chuyện, nhưng trên thực tế lại rất quan tâm bằng hữu của mình, người trong bang, còn có ta, cho nên ta nguyện ý tin tưởng, trong cuộc sống người cũng là một người tình cảm trước sau như một, mà không phải loại người thích chân đạp hai thuyền, kẻ rác rưởi thích một người lại ám muội cùng người khác.

Thời điểm đánh ra những dòng này, đáy mắt Hồng Phi mờ dần. Cũng không phải muốn khóc, chỉ là không ngăn được nước mắt, không có bi thương, thế nhưng trong lòng mơ hồ đau đớn.

Ly Thương Chi Tuyết không nói thêm câu gì, nick của anh rất nhanh xám xịt, Hồng Phi đột nhiên không có tâm tình luyện cấp, logout đóng máy tính.

Tuy hiện tại mới có 8 giờ tối, Hồng Phi lại đột nhiên cảm thấy cực kỳ mệt mỏi, cô nhắm mắt, nhẹ nhàng lau đi giọt lệ nơi khóe mắt, cởi áo nằm ở trên giường.

Đêm nay giấc ngủ không yên ổn, nửa đêm tỉnh vài lần, cho đến 6 giờ sáng mới mệt mỏi thiếp đi.

8 giờ sáng Quý Viễn gọi điện, nói Tương Dịch một mình đáp máy bay đến S thị, vì muốn cho người nhà một phen kinh hãi, nhất định không để cho ai đi đón, chỉ liên lạc với Quý Viễn, nhưng buổi sáng nay hẳn có tiết không thể ra sân bay, bởi vậy muốn hỏi một chút Hồng Phi có bận hay không.

Hồng Phi nhìn thời khóa biểu trên bàn, phát hiện hôm nay không có tiết liền đồng ý.

Quý Viễn sau đó gửi ảnh chụp Tương Dịch cho nàng, Hồng Phi tiếp thu, nhìn thấy có 8 phần giống Tương Ly kia thì lâm vào trầm mặc.

Từ đại học C đến sân bay ước chừng mất 40 phút, Hồng Phi gọi taxi, đi đến nhà chờ trong sân bay.

Chuyến bay từ Luân Đôn đến Thượng Hải đã sắp hạ cánh, khoảng chừng 9h30 sẽ đến nơi. Có thể do thời tiết tốt, máy bay đến sớm hơn so với dự định, mới hơn 9h radio đã thông báo người nhà chuẩn bị đón người.

Hồng Phi ở trong đám người kiễng mũi chân ra sức tìm kiếm, rất nhiều người da trắng tóc vàng kéo hành lý đi qua nhưng không phát hiện bóng dáng tiểu bắt điểm Tương Dịch, ngược lại có người rất giống Tương Ly, thiếu niên đội mũ lưỡi trai trắng đi tay không.

Người dần đi hết, Hồng Phi ngày càng bất an, nếu, nếu đợi 10 phút nữa còn không thấy hân, cô liền đi hỏi quản lý sân bay.

Lúc này, thiếu niên đội mũ lưỡi trai trắng đi đến trước mặt Hồng Phi, Hồng Phi lại chỉ lo tìm bóng dáng Tương Dịch, cũng không chú ý tới hân.

Đột nhiên cảm thấy eo mình bị người ta ôm lấy, lại tức dùng sức một cái, cô mất thăng bằng mà ngã vào lòng người nọ, Hồng Phi ngẩng đầu, nhìn thấy chính là đôi mắt đen thâm thúy.

Là Tương Ly, thần sắc anh có chút mệt mỏi, nhưng đôi ánh mắt lại sáng đến kinh ngạc.

“Tương Dịch không đến, là anh.”

Biết bản thân bị lừa, Hồng Phi rất là tức giận, giãy dụa muốn thoát khỏi sự kiềm chế của anh, nhưng người Tương Ly tuy gầy, lực đạo lại rất mạnh, anh chỉ dùng một tay ôm cô nhưng Hồng Phi bất luận dùng cách gì cũng không giãy ra được.

“Anh muốn làm cái gì?” Rốt cuộc vì sợ mất mặt, Hồng Phi nhỏ giọng hỏi hân.

“Hồng Phi.” Đây là lần đầu tiên Tương Ly kêu tên của cô, “Có lẽ anh nên gọi em là Thiên Thượng Hồng Phi hoặc Tiểu Tước Ưu Thương?”

Hồng Phi rõ ràng bị dọa, một đôi mắt hân mở to, nhìn anh kinh ngạc.

“Anh làm sao biết?”

Tương Ly khoe miệng mỉm cười, “Đứa ngốc, em nghĩ mọi người đều không nhìn ra sao?”

31. Chương 31

Chương 36

Tương Ly thấy Hồng Phi vẫn không nhúc nhích, lại dịu dàng dựa vào ngực mình, thật đúng là làm cho người ta vui mừng. Nhưng khi cô tỉnh táo lại chắc sẽ ngượng chết mất.

Vì thế, cho dù vạn lần không muốn, Tương Ly vẫn nhẹ giọng nói: “Đi ăn chút gì đó với anh, đồ trên máy bay thật khó ăn.”

Nói xong, bất động thanh sắc kéo tay cô đi về phía trước.

Trong đầu Hồng Phi tiếp tục tiêu lời nói sét đánh kia, cho đến khi Tương Ly đem cô đến quán cà phê gần sân bay, bản thân vẫn chưa ý thức được tay mình vẫn bị người ta nắm.

Tương Ly mua hai cốc cà phê, một miếng bánh ngọt chocolate, một miếng bánh ngọt vị cam, cùng với một miếng sandwich lớn.

Bưng đồ ăn ngồi xuống, đem cà phê cùng bánh ngọt vị cam đưa đến trước mặt Hồng Phi.

Lắc lắc đầu, Hồng Phi tỏ vẻ bản thân không đói, cũng đem bánh ngọt đẩy lại cho anh.

“Anh..... biết khi nào?” Cho dù nhìn thấu Thiên Thượng Hồng Phi cùng Tiểu Tước Ưu Thương là một người, nhưng không thể khẳng định là cô?

Tương Ly không lập tức trả lời, mà thản nhiên ăn mấy miếng bánh ngọt chocolate rồi mới nói “Từ lần đầu tiên gặp mặt anh đã biết.”

“.....”

“Em từng post bài trên diễn đàn. Tiểu Tước Ưu Thương cùng Thiên Thượng Hồng Phi cùng ip.”

“IP của trường, mấy ngàn người, anh làm sao có thể xác định chính xác?”

Tương Ly cười khẽ, “Cho dù ip giống nhau, nhưng năng lực cùng nhận biết không thể giống nhau. Những gì chỉ Thiên Thượng Hồng Phi biết, Tiểu Tước Ưu Thương cũng biết.”

Hồng Phi cười khỏ, “Đúng a, em đích thực không thể giả bộ làm tân thủ.”

Uống một ngụm cà phê, Hồng Phi lại hỏi “Bởi vì ip của em và Quý Viễn giống nhau, anh nghe thấy tên của em và Thiên Thượng Hồng Phi tương tự, liền liên cho rằng đó là một người?”

Tương Ly lắc lắc đầu, “Chưa đủ.”

“Còn nữa.....?”

“Giọng nói của em, cùng biểu hiện của em ngày đó.”

“Em ở trong bang nói rất ít, thời gian đã qua rất lâu, anh vẫn nhớ kỹ?”

Tương Ly ngừng thần nhìn cô, đồng tử tựa như đêm tối, thực dễ dàng làm cho người ta không kiềm chế được chìm đắm trong đó, Hồng Phi bị hấp dẫn thập phần không tự nhiên, mặt đỏ bừng nhìn sang chỗ khác.

“Như thế nào.....?”

Tương Ly khẽ thở dài, “Người hầu của anh giọng rất dễ nghe. Cho dù qua bao lâu, đều không có khả năng quên đi.”

Lời nói ái muội, ánh mắt thâm tình, bất luận là ai cũng đều động lòng. Huống hồ bản thân cô cũng thích anh.....

Chỉ là giữa họ còn một Kiều Kiều.

Bọn họ đang làm gì? Vụng trộm? Còn cô? Là tiểu tam?

Đột nhiên có chút tức giận, Hồng Phi trừng anh, “Anh không phải thích cô gái khác rồi sao? Vì cái gì còn đến trêu chọc em?”

Tương Ly nhìn nàng có chút bất đắc dĩ, thật sự là đứa ngốc, EQ thấp đến đáng thương.

“Nếu anh không nhận ra em chính là Thiên Thượng Hồng Phi, em giận anh, anh cũng chịu, nhưng anh đã sớm biết em là nàng, chẳng lẽ em không nghĩ tới, anh đến đây là vì em sao?”

Hồng Phi cắn môi, bắt đầu hồi tưởng.

Anh nói với Tiểu Tước Ưu Thương đến S thị tìm bằng hữu, mà anh lại biết ip của Tiểu Tước Ưu Thương, đó là bạn cùng trường của Quý Viễn, tìm người cũng không khó lắm.

Nói như vậy, người anh muốn tìm, có thể là cô.

“Như thế nào? Nghĩ thông suốt?”

“Vậy Kiều Kiều là sao?”

Nói đến Kiều Kiều, xem ra đã tin hơn phân nửa, Tương Ly thở phào nhẹ nhõm, từ trong túi lấy ra điện thoại di động, bấm số gọi đi.

“Tương Sinh, là ta.”

Tương Sinh ở đầu bên kia gào rú “Giới cho Tương Ly người, cứ nhiên tính kế ta.”

Tương Ly bất động thanh sắc, “Đem điện thoại đưa Kiều Kiều.”

Một loạt âm thanh ồn ào vang lên, Tương Ly đem di động đưa ra xa, đến lúc nghe thấy tiếng cười từ bên kia truyền đến mới tiếp tục nói “Người đã đưa đến.”

“Ha ha! Là công của cậu. Hôm nay dù thế nào cũng không thể để tên này trở về dễ dàng.”

“Như vậy.....”

“Hong Phi muội muội ở bên cạnh cậu, đem di động đưa cho nàng.”

“Ân.”

Hong Phi có chút nghi hoặc nhìn di động Tương Ly đưa qua, nhưng vẫn tiếp nhận đặt ở bên tai.

Bên kia là tiếng Kiều Kiều cười sang sảng, loáng thoáng còn nghe tiếng Tương Sinh gào thét, tiếng đập cửa, nhưng thật sự rất mơ hồ.

“Em gái, đã lâu không gặp.”

“Tỷ tỷ hảo a.”

“Em cùng Tương Ly ở chung một chỗ?”

“Ân ân, chị đừng hiểu lầm, chúng em.....”

“Không quan hệ không quan hệ, chị không hứng thú với mấy tiểu tử còn chưa trưởng thành như Tương Ly, vẫn là nam nhân thành thực như Tương Sinh hợp với khẩu vị của chị. Bởi vậy em cứ yên tâm, lớn mật cùng hần phát triển a,b,c thậm chí x,y,z đi, chị hai chân hai tay ủng hộ em.”

“Nhưng.....”

“Đừng nghĩ linh tinh, chị cùng hần một chút quan hệ cũng không có, ngày đó cũng là lần đầu tiên chị gặp hần, cho nên chị cần bản không phải người kia trong lòng hần! Cho nên, không cần quan tâm chị, em a, hảo hảo cùng Tương Ly phát triển đi.”

“Ách.....” Hong Phi mặt đỏ bừng, liếc mắt nhìn Tương Ly. Tương Ly giả bộ ho khan một tiếng, cúi đầu uống cà phê.

“Bây giờ không tiện nói nhiều, chị đi vui vẻ,888.”

Hong Phi mới vừa mới nói hẹn gặp lại, đầu kia điện thoại đột nhiên truyền đến tiếng Tương Sinh quát to “Tương Ly chết tiệt, người trọng sắc khinh chú, ta sẽ không buông tha ngươi! Hong Phi, đừng tin tưởng xú tiểu tử vô tình vô nghĩa vô sỉ, tự tư tự lợi không bằng cảm thú kia! Vẫn là ca ca tốt, vừa dịu dàng vừa lăm lăm tiền, phong độ phiến phiến tựa phan an, lại biết làm việc nhà, còn biết nấu cơm, là người chồng tốt nhất, đến trong lòng ca ca, đến đây đi.”

Mới vừa nói xong, tiếng heo bị chọc tiết lại vang lên, “Kiều kiều..... cô thả tôi ra ngoài! Không cần, không cần cởi áo sơ mi của tôi! A, chớ có sờ nơí đó!!!!”

Hong Phi có chút hoảng hốt, Tương Sinh vốn tao nhã phong độ như vậy sẽ không phát ra thanh âm của heo. Vì thế, ân ân, coi như không nghe.....

Đem di động đưa cho Tương Ly, Tương Ly nhìn cô mỉm cười, cũng không lập tức tiếp nhận, “Đã tin?”

“Ngô..... vâng.” Hong Phi gật gật đầu.

“Tin tưởng người anh thích chính là em?”

“Ngô..... vâng.” Cái gì! Hong Phi suýt nữa phun sạch cà phê ra ngoài, thật vất vả mới nhịn được, ho khan đến nổi chảy cả nước mắt.

Hong Phi còn chưa hồi phục, Tương Ly nhẹ giọng nói:

“Người hầu, em chán ghét anh?”

“Không..... Không chán ghét.”

“Lúc trước Tiểu Tước Ưu Thương post bài, bây giờ còn giữ lời?”

“Em.....”

“Hoặc là em đang đùa giỡn anh?” Mắt khép hờ, lông mi Tương Ly thật dài, tâm sự trùng trùng, hơi nóng từ tách cà phê phả lên khuôn mặt trắng mịn của hắn, mơ hồ khiến cho người ta thấy không chân thực.

“Không nghĩ đến em lại là người bội tình bạc nghĩa.”

Hồng Phi không nghĩ đến anh sẽ nói câu này, cà phê trong miệng phun ra. Một bên ho khan, một bên cười nói “Tương Ly, đừng giả bộ.”

Thật là, mỗi lần đều dùng chiêu này, anh không mệt??

Mặc dù cô có lúc mơ hồ, nhưng cũng không ngốc.

Người kia, lừa cô làm bánh ngô, lừa khăn của cô, bây giờ còn muốn gạt cả tình yêu.

Cô dung túng anh, bắt quá bởi vì bản thân thích anh thôi.

Tương Ly ngẩng đầu, trên mặt hiện lên nụ cười đắc ý, biểu tình trẻ con này rất ít khi xuất hiện trên người Tương Ly. Nhưng nụ cười này lại chói mắt như ánh mặt trời mùa hạ, làm cho tim người ta đập nhanh hơn.

“Xem ra, người hầu em cũng không quá ngốc.”

“Hừ! Còn dám nói, khăn quàng cổ của em.”

Lần trước cố ý mặc ít như vậy, hại nàng đồng tình, quá đáng.

“Không phải đã đáp lễ? Nai con giáng sinh thích không?”

“Kia không tính, em cũng tặng quà giáng sinh cho anh.”

“Ngô..... anh không phải đã giúp em nâng cấp máy tính? Hiện tại tốc độ nhanh hơn nhiều đúng không. Coi như mình trao đổi.”

Vô lại a! Hồng Phi không nói gì, pháp sư Ly Thương Chi Tuyết – pháp sư được vạn người sùng bái, sự thật là một tên phúc hắc vô lại.

Bắt quá, quên đi, Hồng Phi đổi, dùng đĩa chọc chọc bánh ngọt xem như xả giận, đột nhiên nhớ tới một chuyện khác.

“Chuyện em là Thiên Thượng Hồng Phi, Quý Viễn cùng Tương Sinh biết không?”

“Ngô.....” Tương Ly ăn một miếng sandwich, chậm rãi đáp “Biết a.”

“Anh nói?”

“Không, em tự nói.”

“!! Khi nào?!!”

“Ngày đó em uống sau, tóm cà vạt Tương Sinh, một cước đạp Quý Viễn, sau đó đẩy anh xuống xô pha.”

“.....”

“Lại nói tiếp, chuyện em đè anh xuống xô pha tính sao hả?”

“.....”

“Người hầu?”

Hồng Phi không nghĩ bản thân đòi bại như thế, chỉ hận không rơi lệ đầy mặt, “Em đời này còn có thể làm ra chuyện mất mặt hơn không?”

Tương Ly thần sắc không đổi, “Có a, lần trước em ở trên giường của anh.....”

Được rồi, lại nhắc tới việc khiến Hồng Phi xấu hổ, nàng chống hai tay lên bàn, nức nở.

Tương Ly an ủi hồi lâu, Hồng Phi mới khôi phục lại, đối với việc Quý Viễn cùng Tương Sinh biết chuyện còn giấu rất “Oán hận” ! Lại căn bản quên mất, trước hết gạt người chính là cô.

“Lần này ở mấy ngày?”

“Không được”

“Ách?”

“11h lên máy bay.”

“..... Anh ngồi máy bay lâu như vậy chỉ vì 2 tiếng đồng hồ này?”

“Buổi chiều anh có tiết học.” Tương Ly ở Anh quốc học trường công, việc học nặng nề, tuy anh cực kỳ thông minh, nhưng lại tự ngược bản thân, mới năm hai đã học chương trình năm tư.

“Như vậy.....”

“Người hầu nhớ anh sao?”

“Không nhớ.” Cúi đầu, điển hình là khẩu thị tâm phi.

“Hồng Phi.”

Thấy Tương Ly kêu tên cô, Hồng Phi ngẩng đầu lên.

Tương Ly lại cúi người xuống, môi của hai người nhất thời dán cùng một chỗ.

Môi Hồng Phi mềm mềm, có chút ướt át, khoe miệng thoán hương thơm, còn thơm hơn cỏ huân y, tuy nghĩ nhấm nháp càng nhiều hương vị, nhưng Tương Ly không muốn dọa đến cô, môi lướt qua, chỉ chạm nhẹ một cái liền rời đi.

“Chờ anh trở lại, Hồng Phi.”

32. Chương 32

Chương 37

Tử Tương Ly, xú Tương Ly, ai cho anh can đảm, ai cho anh dũng khí, dám hôn cô?

Cô chưa thổ lộ, cũng chưa đáp ứng làm bạn gái anh, nhưng anh, anh cứ nhiên trắng trợn, không kiêng nể gì hôn cô?

Quá phạm quá phạm!

Hồng Phi nhẹ nhàng sờ lên bờ môi nóng rực, khuôn mặt ửng hồng, giận dữ ở trong lòng mắng anh một ngàn lần một vạn lần, nhưng dù tức giận, không cam lòng thế nào cũng không thể phủ nhận chuyện anh hôn cô là thật.

Tương Ly hôn rất chuẩn, không lấn tới, không để cho người ta tức giận, ngược lại nụ hôn mang theo hương vị cà phê ngọt ngào kia, trong phút chốc đã khiến cho lòng cô rung động.

Nhưng anh đột nhiên hôn cô, đáng vẻ tự nhiên như thể mọi việc quá bình thường, chẳng lẽ chỉ có vậy đã chắc chắn cô thích anh?

Vô sỉ vô sỉ!

Cô nhất định phải lý luận với anh!

Vì thế buổi chiều sau khi đi học về liền login, lần này phá lệ không dùng acc Thiên Thượng Hồng Phi mà login vào Tiểu Tước Ưu Thương, ở chung quanh lác lác.

Cho dù biết Tương Ly phải mất 12 tiếng mới về tới Luân Đôn, bên kia vừa vãn là buổi chiều, lịch học của anh đã được xếp đầy, phải đến tối muộn mới login, lúc đó bên này đã là 5-6 giờ sáng, trên thực tế, nếu muốn gặp được anh, cô phải thức suốt đêm.....

Trời thực lạnh, Hồng Phi tự pha cho mình một cốc trà nóng, cái miệng nhỏ nhắn nhấm nháp.

ngoài dự kiến, cô một chút cũng không mệt mỏi, nhìn đồng hồ chỉ đúng 6h, tâm tình ngược lại hưng phấn hẳn lên.

[Hệ Thống]: chủ nhân của bạn Ly Thương Chi Tuyết login.

Hồng Phi động tác rất nhanh, vèo một cái bay đến bên người anh.

Tương Ly hiển nhiên ngoài ý muốn.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Sớm như vậy đã login?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hừ!

Chờ lâu như vậy, vừa lạnh vừa đói, tức chết!

[Ly Thương Chi Tuyết]: Thức suốt đêm?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hừ hừ!

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hôm nay em có tiết, đi ngủ đi.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hừ

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Em logout!!

[Ly Thương Chi Tuyết]: Chờ đã, đem sổ di động cho anh đi.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Nhà nghèo, không có tiền mua di động.

[Ly Thương Chi Tuyết]:..... Điện thoại phòng?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Phòng xuống cấp, có con chuột, đường dây bị nó cắn đứt.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người hầu, đây là em đang giận dữ anh

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Mới không có!!

[Ly Thương Chi Tuyết]: A, anh nghĩ ra rồi, em online suốt đêm, không lẽ vì chờ anh?

Tương Ly chỉ là nói giỡn, không nghĩ tới Hồng Phi lại trầm mặc, Tiểu Tước Ưu Thương nửa ngày không nói câu nào. Tương Ly lúc này mới giật mình hiểu ra, cô tại sao lại tức giận, vì cái gì giận dữ.

Trong lòng cảm động, nhưng đa phần là lo lắng, có lẽ còn tức giận vì cô không biết tự chiều cố bản thân, không biết tự giữ sức khỏe, Tương Ly vừa ra, ai dám tranh phong!

[Ly Thương Chi Tuyết]: 0044-7xxxxxxx, số di động của anh. Nếu em nhớ anh, có thể gọi cho anh, không cần thức suốt đêm.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hiện giờ có thể đi ngủ rồi chứ?

[Tiểu Tước Ưu Thương]:..... anh, vì sao hôn em?

Hóa ra rồi rắc chuyện này. Tương Ly cười khẽ.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người hầu tức giận như vậy, không lẽ đây là nụ hôn đầu của em?

Nụ hôn đầu?

Hồng Phi ngẩn ra.

Lại nhớ tới nụ hôn lần đó.

Bá đạo, gần như hút hết dương khí, nụ hôn cuồng bạo.

Đó là cái bóng cô không sao xóa bỏ. Lại là người cô không bao giờ muốn nhớ tới.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Không phải.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Một nhọc, em logout.

Có lẽ là do di chứng thức suốt đêm, Hồng Phi nhắm mắt, mí mắt nặng trĩu không mở ra nổi, ngay đến sức bò lên giường cũng không có. Đơn giản dựa vào ghế, nghiêng đầu, nằm không nhúc nhích.

Dần dần, chìm vào giấc ngủ say.

Nhưng dù đang ngủ, bàn tay cô vẫn nắm rất chặt.

Trong mộng, có một người đã bị lãng quên 3 năm.

Quý Tiêu, người nàng thống hận nhất trên đời.

Buổi sáng 9h, Hồng Phi rời giường, đánh răng, rửa mặt, uống cốc nước sôi.

Tự nhiên quên đi người trong mộng kia.

Quý Tiêu.

Nên quên đi. Quý Tiêu kia, ly khai ba năm, không bao giờ... xuất hiện nữa.

Chị của cô sẽ về nhà, cùng cô đi dạo phố, cùng nhau đồ ngọt, sẽ đánh đuổi những kẻ không ngừng dây dưa theo đuôi cô.

Hồng Phi hôm nay đi học đúng giờ, chăm chỉ ghi chép, tích cực trả lời câu hỏi của giảng viên, cùng Hồng Phi trước kia hoàn toàn khác biệt.

Không thể tiếp tục để cho Quý Tiêu kia làm ảnh hưởng đến cuộc sống của cô, tuyệt không!

Trời gần trưa, ngoài dự kiến nhận được điện thoại quốc tế.

Dãy số quen thuộc, là số của Tương Ly ở Anh quốc.

“Hồng Phi.” Điện thoại đầu kia, là giọng nói của quen thuộc, “Là anh.”

“Vâng.” Hẳn là anh đang lo cho cô? Hồng Phi cười nhẹ, “Làm sao anh biết số di động của em?”

“Hỏi a Viễn.”

“Như vậy a.....”

“Em.....” Tương Ly thiếu gia đời này chưa từng quan tâm người nào, bởi vậy những lời hỏi han ân cần cứ nghẹn ở yếu hầu, không cách nào nói ra được.

“Làm sao? Lo lắng cho em.” Hồng Phi ở bên này cười ha hả, “Em không sao. Thật sự. Nhưng hình như bên anh bây giờ là 3 giờ sáng? Không ngủ được?”

Nếu Hồng Phi im lặng không nói, còn có thể làm cho người ta hơi chút yên tâm, nhưng nay Hồng Phi lại cười to nói bản thân không có việc gì, có thể khiến người ta mặc kệ hay sao.

Mất 8 tiếng, chín ngàn hai trăm lẻ tám km, khoảng cách xa như thế, không thể vượt qua một cái ôm.

Bất đắc dĩ thở dài, Tương Ly hướng di động nhẹ giọng nói: “Nghỉ đông lần này, có hứng thú đến Luân Đôn không?”

“Tiếng anh của em rất kém, không cần.”

“Nhưng, anh sẽ nhớ em.”

Thình thịch! Thình thịch! Trái tim không thể ức chế nhảy dựng lên, ngay cả màng nhĩ cũng bị chấn động.

Cảm động, rung động, xấu hổ, Hồng Phi ở giờ khắc này, mới chính thức quên đi Quý Tiêu.

Cô lấp bắp nói, “Em, em..... Lo lắng, lo lắng.”

33. Chương 33

Chương 37

Tử Tương Ly, xú Tương Ly, ai cho anh can đảm, ai cho anh dũng khí, dám hôn cô?

Cô chưa thổ lộ, cũng chưa đáp ứng làm bạn gái anh, nhưng anh, anh cứ nhiên trắng trợn, không kiêng nể gì hôn cô?

Quá phận quá phận!

Hồng Phi nhẹ nhàng sờ lên bờ môi nóng rực, khuôn mặt ửng hồng, giận dữ ở trong lòng mắng anh một ngàn lần một vạn lần, nhưng dù tức giận, không cam lòng thế nào cũng không thể phủ nhận chuyện anh hôn cô là thật.

Tương Ly hôn rất chuẩn, không lấn tới, không để cho người ta tức giận, ngược lại nụ hôn mang theo hương vị cà phê ngọt ngào kia, trong phút chốc đã khiến cho lòng cô rung động.

Nhưng anh đột nhiên hôn cô, đáng vẻ tự nhiên như thể mọi việc quá bình thường, chẳng lẽ chỉ có vậy đã chắc chắn cô thích anh?

Vô sỉ vô sỉ!

Cô nhất định phải lý luận với anh!

Vì thế buổi chiều sau khi đi học về liền login, lần này phá lệ không dùng acc Thiên Thượng Hồng Phi mà login vào Tiểu Tước Ưu Thương, ở chung quanh lác lác.

Cho dù biết Tương Ly phải mất 12 tiếng mới về tới Luân Đôn, bên kia vừa vặn là buổi chiều, lịch học của anh đã được xếp đầy, phải đến tối muộn mới login, lúc đó bên này đã là 5-6 giờ sáng, trên thực tế, nếu muốn gặp được anh, cô phải thức suốt đêm.....

Trời thực lạnh, Hồng Phi tự pha cho mình một cốc trà nóng, cái miệng nhỏ nhắn nhấm nháp.

ngoài dự kiến, cô một chút cũng không mệt mỏi, nhìn đồng hồ chỉ đúng 6h, tâm tình ngược lại hưng phấn hẳn lên.

[Hệ Thống]: chủ nhân của bạn Ly Thương Chi Tuyết login.

Hồng Phi động tác rất nhanh, vèo một cái bay đến bên người anh.

Tương Ly hiển nhiên ngoài ý muốn.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Sớm như vậy đã login?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hừ!

Chờ lâu như vậy, vừa lạnh vừa đói, tức chết!

[Ly Thương Chi Tuyết]: Thức suốt đêm?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hừ hừ!

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hôm nay em có tiết, đi ngủ đi.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hừ

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Em logout!!

[Ly Thương Chi Tuyết]: Chờ đã, đem sổ di động cho anh đi.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Nhà nghèo, không có tiền mua di động.

[Ly Thương Chi Tuyết]:..... Điện thoại phòng?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Phòng xuống cấp, có con chuột, đường dây bị nó cắn đứt.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người hầu, đây là em đang giận đối anh

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Mới không có!!

[Ly Thương Chi Tuyết]: A, anh nghĩ ra rồi, em online suốt đêm, không lẽ vì chờ anh?

Tương Ly chỉ là nói giỡn, không nghĩ tới Hồng Phi lại trầm mặc, Tiểu Tước Ưu Thương nửa ngày không nói câu nào. Tương Ly lúc này mới giật mình hiểu ra, cô tại sao lại tức giận, vì cái gì giận đối.

Trong lòng cảm động, nhưng đa phần là lo lắng, có lẽ còn tức giận vì cô không biết tự chiều cố bản thân, không biết tự giữ sức khỏe, Tương Ly vừa ra, ai dám tranh phong!

[Ly Thương Chi Tuyết]: 0044-7xxxxxxx, số di động của anh. Nếu em nhớ anh, có thể gọi cho anh, không cần thức suốt đêm.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hiện giờ có thể đi ngủ rồi chứ?

[Tiểu Tước Ưu Thương]:..... anh, vì sao hôn em?

Hóa ra rồi rầm chuyện này. Tương Ly cười khẽ.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Người hầu tức giận như vậy, không lẽ đây là nộ hôn đầu của em?

Nộ hôn đầu?

Hồng Phi ngẩn ra.

Lại nhớ tới nộ hôn lần đó.

Bá đạo, gần như hút hết dương khí, nộ hôn cuồng bạo.

Đó là cái bóng cô không sao xóa bỏ. Lại là người cô không bao giờ muốn nhớ tới.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Không phải.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Một nhọc, em logout.

Có lẽ là do di chứng thức suốt đêm, Hồng Phi nhắm mắt, mí mắt nặng trĩu không mở ra nổi, ngay đến sức bò lên giường cũng không có. Đơn giản dựa vào ghế, nghiêng đầu, nằm không nhúc nhích.

Dần dần, chìm vào giấc ngủ say.

Nhưng dù đang ngủ, bàn tay cô vẫn nắm rất chặt.

Trong mộng, có một người đã bị lãng quên 3 năm.

Quý Tiêu, người nàng thống hận nhất trên đời.

Buổi sáng 9h, Hồng Phi rời giường, đánh răng, rửa mặt, uống cốc nước sôi.

Tự nhiên quên đi người trong mộng kia.

Quý Tiêu.

Nên quên đi. Quý Tiêu kia, ly khai ba năm, không bao giờ... xuất hiện nữa.

Chị của cô sẽ về nhà, cùng cô đi dạo phố, cùng nhau đồ ngọt, sẽ đánh đuổi những kẻ không ngừng dây dưa theo đuổi cô.

Hồng Phi hôm nay đi học đúng giờ, chăm chỉ ghi chép, tích cực trả lời câu hỏi của giảng viên, cùng Hồng Phi trước kia hoàn toàn khác biệt.

Không thể tiếp tục để cho Quý Tiêu kia làm ảnh hưởng đến cuộc sống của cô, tuyệt không!

Trời gần trưa, ngoài dự kiến nhận được điện thoại quốc tế.

Dãy số quen thuộc, là số của Tương Ly ở Anh quốc.

“Hong Phi.” Điện thoại đầu kia, là giọng nói của quen thuộc, “Là anh.”

“Vâng.” Hân là anh đang lo cho cô? Hong Phi cười nhẹ, “Làm sao anh biết số di động của em?”

“Hỏi a Viễn.”

“Như vậy a.....”

“Em.....” Tương Ly thiếu gia đời này chưa từng quan tâm người nào, bởi vậy những lời hỏi han ân cần cứ nghẹn ở yếu hầu, không cách nào nói ra được.

“Làm sao? Lo lắng cho em.” Hong Phi ở bên này cười ha hả, “Em không sao. Thật sự. Nhưng hình như bên anh bây giờ là 3 giờ sáng? Không ngủ được?”

Nếu Hong Phi im lặng không nói, còn có thể làm cho người ta hơi chút yên tâm, nhưng nay Hong Phi lại cười to nói bản thân không có việc gì, có thể khiến người ta mặc kệ hay sao.

Mất 8 tiếng, chín ngàn hai trăm lẻ tám km, khoảng cách xa như thế, không thể vượt qua một cái ôm.

Bất đắc dĩ thở dài, Tương Ly hướng di động nhẹ giọng nói: “Nghỉ đông lần này, có hứng thú đến Luân Đôn không?”

“Tiếng anh của em rất kém, không cần.”

“Nhưng, anh sẽ nhớ em.”

Thành thật! Thành thật! Trái tim không thể ức chế nhảy dựng lên, ngay cả màng nhĩ cũng bị chấn động.

Cảm động, rung động, xấu hổ, Hong Phi ở giờ khắc này, mới chính thức quên đi Quý Tiêu.

Cô lắp bắp nói, “Em, em..... Lo lắng, lo lắng.”

34. Chương 34

hương 39

Lần này đi Hải Nam 4 ngày, trong đó may mắn có hai ngày nghỉ. Hong Phi cùng Quý Viễn chỉ phải xin nghỉ thêm hai ngày

Tương Sinh luôn luôn vô sỉ, lần này càng phát huy đến tận cùng, lấy cớ đi Hải Nam khảo sát thị trường, vứt bỏ nhân viên trong công ty.

Hong Phi hỏi qua Tương Ly, anh cũng không đưa ra câu trả lời thuyết phục, nói còn phải xem thầy giáo có tha người hay không. Mặc dù có chút tiếc nuối, nhưng thời gian qua Tương Ly quá bận rộn, thân thể chắc chắn rất mệt mỏi, vẫn là thôi đi, bởi vậy cũng không có miễn cưỡng.

Đương nhiên, trước khi đi, Hong Phi cũng nhìn qua danh sách những thành viên có tư cách tham gia gặp mặt ở sever mình.

Trong đó quen thuộc có: Tây tây á vũ, Ta Vi Ai Cuồng. Quả Táo Của Hera hình như cũng câu được một thiếu gia có tiền, tên cũng ở trong danh sách. Ngạc, đều là những kẻ không thể nói chuyện.

Bất quá, bằng hữu cũng không ít. Tỷ như Lê Băng Phong, Thí Thần Chi Yêu. Bọn họ không theo đuổi cấp bậc, nhưng lại theo đuổi tài phú, trong bảng xếp hạng đứng ở vị trí thứ 3, thứ 4. Nhưng, khiến nàng chú ý

nhất vẫn là Hiếu Phong Tàn Nguyệt. Hiếu Phong Tàn Nguyệt so với Thiên Thượng Hồng Phi còn thần bí hơn.

8h sáng, sân bay quốc tế S thị.

Đẩy hành lý về phía trước, Hồng Phi cùng Quý Viễn, Tương Sinh đứng nói chuyện.

Hồng Phi mặc quần jean tối màu, đi một đôi giày da trâu, áo sơ mi màu trắng đơn giản, bên ngoài khoác gi lê kẻ sọc, vô cùng anh khí.

“Sớm a..... Hắt xì!”

Hồng Phi khụt khịt mũi, tháng này mặc ít như vậy cũng có chút lạnh.

Tương Sinh đem tây trang của mình khác lên người Hồng Phi, Quý Viễn không cam lòng yếu thế, cũng đem áo của mình khoác lên người cô.

“Tại sao mặc ít như vậy?”

“Hải Nam nóng. Không muốn mang nhiều quần áo, rất nặng.”

Tương Sinh cười, “Em cái gì không học, lại học theo Tương Ly. Sợ lạnh nhưng lại mặc rất ít, còn ngại hành lý nặng.”

Ba người vừa thoả mái trò chuyện, vừa xếp hàng đợi kiểm tra an ninh. Lại không biết ba người bọn họ đã sớm trở thành tiêu điểm chú ý trong sân bay.

Tương Sinh cùng Quý Viễn đều cao, khổ người cũng lớn, quần áo lịch sự, tuy vật dụng tùy thân như vali cùng điện thoại di động không phải loại bắt mắt, nhưng phàm là người có kiến thức đều nhận ra đó là loại đắt tiền. Huống hồ, cho dù không có mấy thứ xa xỉ phẩm đó, Tương Sinh cùng Quý Viễn đứng ở đây vừa vặn là cảnh đẹp khiến người ta không rời mắt nổi. Bởi vì bọn họ nhắc tay tao nhã, thần sắc tự nhiên, thật sự chói mắt.

Hồng Phi là con gái Giang Nam, dáng người tuy nhỏ nhắn, nhưng tỷ lệ vóc dáng hoàn hảo, đùi không quá to khiến hai chân có vẻ thon dài, cùng đám Quý Viễn đứng cùng một chỗ không quá lạc lõng. Hơn nữa khuôn mặt nàng kia đẹp như trăng sáng, cùng giọng nói dịu dàng đặc trưng của con gái Giang Nam, cho dù là nữ nhân, cũng nhịn không được phải liếc nhìn, trừ bỏ cảm thán thượng đế bất, lại không thể sinh ra chút ghen tị.

Vừa nói chuyện, kiểm tra xong. Ba người xách hành lý chuẩn bị đăng ký.

Lúc này, hai người một nam một nữ đột nhiên tới gần. Nam dáng người hơi béo, bụng khá to, nữ vóc dáng không tệ, vừa cao vừa gầy, nói đến diện mạo, nếu không so với Hồng Phi, khẳng định có thể xếp vào loại trung đẳng.

Nam nhân kia nhìn thấy Hồng Phi, trong mắt đều là hâm mộ, hần bình thường ăn to nói lớn, lần này lại dè dặt thanh âm, có chút lễ phép nói: “Thật có lỗi, xin hỏi các bạn có phải người chơi Thiên Địa Huyền Môn không?”

Hần sở dĩ hỏi cái này không phải không có căn cứ. Lúc Hồng Phi kiểm tra hành lý, hần thấy được trong túi của cô có một con búp bê nho nhỏ, đúng là tạo hình của nhân vật nữ kiếm khách trong Thiên Địa Huyền Môn.

Hồng Phi nghĩ, dù sao sớm hay muộn cũng gặp mặt, nói hay không cũng không sao cả, vì thế mặc dù không thích ánh mắt của người này, vẫn lịch sự đáp lại “Đúng vậy.”

“Là thật?” Cô gái bên cạnh mặt mày hớn hở, cùng Quý Viễn, Tương Sinh nói: “Các anh ở sever nào a?”

Ánh mắt cô nàng này không trong sáng, lúc nhìn thấy những vật trong hành lý của bọn họ, đáy mắt ẩn chứa dục vọng rất sâu.

Tương Sinh cùng Quý Viễn đã gặp không ít cô nàng ham vật chất, vẫn là không tiếp xúc tốt hơn. Vì thế cùng nhau lựa chọn im lặng.

Bọn hần không nói, Hồng Phi tự nhiên cũng không nhiều lời, xoay người chạy lấy thân.

Cô gái kia ở phía sau bọn họ hô lớn: “Tôi ở sever Hiên Viên, kêu Quả Táo Cửa Hera.”

Hồng Phi nghe vậy, chân đang chạy suýt té ngã, hoàn hảo bên cạnh có Quý Viễn cùng Tương Sinh đỡ lấy cô.

Quý Viễn cùng Tương Sinh tự nhiên hiểu rõ ân oán tình thù giữa Thiên Thượng Hồng Phi cùng Quả Táo Cửa Hera, bởi vậy không khỏi có chút buồn cười, nhưng ngại Hồng Phi ở đây, không dám cười ra tiếng. Hồng Phi trừng mắt nhìn hai kẻ đang cười trộm một bên, xoay người cười nói: “Tôi không chơi sever Hiên Viên, bắt quá cái tên Quả Táo Cửa Hera tôi đã từng nghe qua.”

Nghe Hồng Phi nói như vậy, cô gái có chút đắc ý, dù sao nàng cũng từng là vợ cũ của đệ nhất pk – Thiên Hạ Huyền Ca, ở sever Hiên Viên cũng được nhiều người biết đến, chỉ bằng chút tiếng tăm này mới tìm được một người chơi rmb lắm tiền. Chẳng qua có tiền thì sao, làm sao sánh bằng hai chàng trai trước mắt này a, hành lý, đồng hồ, còn có trang phục, không phải cùng một đẳng cấp?

“Phải không, kỳ thật tôi cũng không quá nổi tiếng.” Ai, ở trước mặt con mồi mà nàng nhìn trúng, vẫn nên giả bộ một chút.

Hồng Phi suýt nữa bật cười, đồ đệ ngoan, người vô địch.

“Sao có thể, danh tiếng của cô khá lớn, sever chúng ta đều biết.”

Quả Táo Cửa Hera còn chưa kịp nói, Hồng Phi đã tiếp lời.

Hồng Phi cũng không để cho nàng thất vọng, che miệng cười khê, nói: “Dụ dỗ chồng của sư phụ, xú danh này sao có thể không vang xa.”

Nói xong, Hồng Phi quay đầu bước đi, căn bản không để ý sắc mặt lúc xanh lúc trắng của tiểu thư Táo.

Đương nhiên, Quý Viễn cùng Tương Sinh cũng lười ứng phó nữ nhân ham hư vinh này, vội tránh xa hai kẻ thân mặc hàng hiệu này, miễn cho nàng quần lấy bọn họ.

“Vớ tiền của người không tệ, mua ở đâu? 50 nhân dân tệ.”

“Không đến, hàng vỉa hè, 10 nhân dân tệ.”

“Thật hả, nhìn cũng hay, lần sau mang cho ta một cái.”

“Không vấn đề. Thất lưng gucci của người cũng không tồi, rất đắt phải không?”

“Không, có 30 nhân dân tệ, phổ đi bộ thiếu gì, chắc người cũng biết chỗ đó.”

“Tiểu tử người cũng thích đi nơi đó a, lần sau chúng ta cùng đi.”

Hồng Phi nhin cười đến đau cả bụng, sau khi ngồi vào chỗ của mình mới dùng hai tay che miệng, cười muốn lộn hơi.

“Hai người các người, thực vô địch.”

“Kỳ thực tên mập kia càng vô địch.” Tương Sinh nhin không được cảm khái.

“Vớ sao?”

“Hần cư nhiên xem trọng loại nữ nhân như thế. Thường thức rất đặc biệt.”

“Chính xác.”

Vì thế ba người làm bộ thộn thốc, tiếp theo đó là một tràng cười.

Nhờ phúc Quả Táo Cửa Hera, hành trình mở màn đến Hải Nam của ba người thực happy! Chỉ tiếc Tương Ly hiện tại không có ở đây, nếu để Quả Táo Cửa Hera nhìn thấy anh, không biết sẽ có bộ dạng như thế nào?

2 giờ sau, máy bay đáp xuống phi trường quốc tế Mỹ Lan. Máy người Hồng Phi ở trong khách sạn 4 sao mà công ty Du Long đã an bài.

Không biết vô tình hay cố ý, công ty Du Long an bài cho Hồng Phi cùng Quả Táo Cửa Hera ở chung một phòng, Hồng Phi còn chưa kịp biểu đạt ý tưởng, Tương Sinh đã giúp cô tìm một căn phòng khác, còn anh cùng Quý Viễn ở trong một căn phòng xa hoa -0-!!!

Sau khi xếp xong hành lý, ba người cùng nhau ăn cơm. Bất quá Quý Viễn đột nhiên nhận được điện thoại trong nhà gọi đến, bảo hắn thuận tiện ghé thăm cục trưởng Hải Nam — Quý Viễn xuất thân từ gia đình cán bộ cấp cao, việc giao tiếp này vốn không thể tránh khỏi, không còn cách nào khác đành phải đi trước. Tương Sinh mừng rỡ định cùng Hồng Phi ăn món cơm tình nhân, không ngờ điện thoại từ công ty gọi đến, nói có hội nghị quan trọng cần hắn tham gia. Vì thế lệ rơi đầy mặt mở ra máy tính, điều chỉnh tần số theo dõi hội nghị.

Hồng Phi cũng không nhất thiết phải ăn cùng bọn họ, nhưng nếu hai người chưa ăn, bụng cô cũng không thấy đói, liền chuẩn bị đi tham quan cảnh sắc bên ngoài tổng công ty Du Long.

Có nhiều chiến sĩ nhân dân tề như Tương Sinh, Du Long muốn không giàu cũng khó, vì thế đã bao trọn từ tầng 1 đến tầng 5 một tòa nhà thương mại, tầng dưới cùng hiện là hội trường, cũng đặt ở đó một khán đài lớn, trên đó có vài người mẫu xinh đẹp, tạo hình bắt chước mỹ nữ NPC trong trò chơi.

Ngoài cửa từng tốp người chơi lần lượt tiến vào, có người chơi đến từ nơi khác, cũng có người chơi ở tại Hải Nam. Hồng Phi thân hình nhỏ nhắn, rất nhanh bị bọn họ ép đến góc tường

“Hạ tiểu thư, là Hạ tiểu thư phải không?”

Tuy ngạc nhiên vì có người kêu tên nàng, Hồng Phi vẫn quay đầu lại hỏi “Người tìm ta?”

Người nọ thấy Hồng Phi, cao hứng đem nàng kéo vào hội trường, cũng thúc giục nàng vào phòng hóa trang

“Hạ tiểu thư, cuối cùng cô cũng đến, mau thay y phục đi.”

Hồng Phi có chút khó hiểu, người chơi tham gia gặp mặt còn phải thay quần áo?

Nghiêng đầu nghĩ nghĩ, nói không chừng là ý tưởng mới của công ty Du Long, vì thế cũng không hỏi nhiều, lấy quần áo đi thay.

Hồng Phi tiến vào phòng thay đồ không bao lâu, một nhân viên khác vội vã chạy vào phòng thay đồ “Xong rồi xong rồi, Hạ tiểu thư kia đột nhiên gọi điện cho ta bảo có việc không thể tới.”

“..... Không đến? Vậy người đang thay quần áo trong kia.....?” Hai người đối mặt nhìn nhau, Hồng Phi thay xong quần áo bước ra.

“Xin lỗi, chúng tôi lầm người.”

“Không sao.” Nhầm là tốt nhất, ai muốn mặc thành như vậy a! Lúc trước thời điểm thay quần áo cô đã vô cùng không tình nguyện, vì cái gì quần áo đến tay cô vĩnh viễn là đồ, người, hầu!! Cô muốn mặc trang phục chiến sĩ – athena, pháp sư – thần quan phục, cung thủ – Helen hộ khẩu, không muốn mặc trang phục người hầu để nam nhân yy!

“Tôi đi thay ra.”

Một người trong đó đột nhiên hướng người còn lại đánh mắt, người nọ liền nhảy đến trước mặt cô kêu khóc “Tiểu thư, giúp chúng tôi được không?”

“”Ách?”

“Hạ tiểu thư kia không tới, không có ai mặc bộ này. Tôi vẫn còn là thực tập sinh, nếu không xử lý tốt chuyện này sẽ bị đuổi việc!!! Xin cô.”

“..... nhưng mà, cô mặc không được sao?”

“Dáng người của tôi có thể mặc được sao? Đây là thiết kế đặc biệt, tôi mặc quá nhỏ.”

“.....”

“Xin cô! Thời gian cũng không kịp rồi, muốn tìm người khác khẳng định không thể.”

Thấy nàng đáng thương không ngừng khẩn cầu mình, Hồng Phi cảm thấy mềm lòng, “Tôi có cần làm gì phức tạp không?”

“Không cần không cần!” Vội muốn chết lắc đầu, “Cô chỉ cần đứng ở trên đài là được, không cần động, cũng không cần phối hợp bất luận kẻ nào, rất đơn giản.”

“Hơn nữa chỉ cần đứng 10 phút, để cho người chơi chụp hình là được rồi.”

“Vây..... Được rồi.”

Hồng Phi rốt cục khó chịu đi lên đài, váy cho người hầu khá ngắn, cô lặng lẽ kéo nó xuống, tuy không xuống được nhiều, nhưng ít nhất hông sẽ không lộ ra. Người chơi nhìn lên đài nhiều lần, hơn nữa đều là nam sinh tay cầm di động quay camera, Hồng Phi trước giờ chưa bao giờ bị nhiều người nhìn đến vậy, thành ra mặt đỏ bừng, xấu hổ cúi đầu. nhân viên bên cạnh đành phải nhỏ giọng kêu cô “Đầu nâng cao một chút, Please.”

Hồng Phi không còn cách nào đành phải nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, cảm nâng lên, khuôn mặt vốn xinh đẹp khó ai sánh nổi của cô lần này vì xấu hổ mà đỏ bừng lại càng làm cho người chơi thêm điên cuồng. Nguyên bản đại đa số mọi người tụ tập ở NPC bên trái chụp ảnh, Hồng Phi vừa xuất hiện, tất cả bọn họ cư nhiên nhảy vọt đến chỗ cô.

Thế công ào ạt! Cái này công tác nhân viên cũng không ngăn được, còn có người lớn gan cư nhiên nhảy thẳng lên đài muốn cùng cô chụp ảnh thân mật. Hồng Phi hoảng sợ, nghĩ muốn quay đầu bỏ chạy, lại phát hiện bốn phía đã bị người vây quanh.

Vài người lịch sự đứng ở dưới đài chụp ảnh, quay video, nhưng thấy bộ dạng hốt hoảng của nàng cư nhiên khiến cho người ta nảy sinh ý muốn lưu lại khoảnh khắc tốt đẹp này. Mà một số điên cuồng khác xoa xoa tay chuẩn bị nhảy lên đài, có thể chụp ảnh chung thì tốt, nếu được nắm tay càng tốt hơn.

Trong lúc Hồng Phi tiến tới lưỡng nan, sợ tới mức mặt mũi trắng bệch. Lúc này ở phía dưới đài, một thiếu niên dáng người cao gầy, đầu đội mũ lưỡi trai, ra sức chen về phía này, có vài người bị đẩy ra nhịn không được trợn mắt, vừa muốn mắng chửi, nhưng nhìn thấy ánh mắt lạnh băng như muốn giết người của thiếu niên kia đều âm thầm nuốt nước miếng, cả người bỗng chốc lạnh run, người như thế, trời sinh có loại khí thế bức người, làm cho người ta không thể mạo phạm, vì thế những lời mắng chửi ngay lập tức phải nuốt vào, thân hình vô thức lùi về phía sau, mở ra một con đường.

Thiếu niên đi đến dưới đài, hai tay mở ra, hướng Hồng Phi thấp giọng kêu “Đến bên này.”

Nghe được tiếng kêu, trái tim Hồng Phi đập mạnh, hướng phía dưới đài nhìn lại, người đang kêu cô, không phải Tương Ly thì là ai?

Nội tâm nguyên bản đang sợ hãi, bất lực, nhất thời biến mất không còn bóng dáng, đó là một cảm giác yên tâm chưa từng có, Hồng Phi chạy nhanh đến chỗ Tương Ly, nhảy xuống đài, vừa lúc tiến vào trong lòng anh.

Tương lập tức tháo đồ trang sức người hầu trên đầu cô xuống, lại lấy mũ lưỡi trai trên đầu mình đội cho cô.

Trong đám người bắt đầu xôn xao, Tương Ly làm như không thấy, hẩn nhanh cởi bỏ áo khoác trên người mình, đem Hồng Phi bao lại thật kín, khi xác định không ai trông thấy bộ dạng của cô, lúc này mới cầm tay cô dắt ra ngoài.

Mấy người xem dưới đài có chút cảm phẫn, tiểu tử thôi này từ đâu đến đây? Cư nhiên dám kéo nữ thần trong lòng họ bỏ chạy? Vừa định tiến lên lý luận, thoáng thấy khuôn mặt rét lạnh cùng ánh mắt sát nhân của Tương Ly không khỏi ngăn ra, trong lòng tự nhiên cảm thấy xấu hổ, buông tha ý niệm vừa mới nảy sinh trong đầu, thối lui từng bước, để cho hai người rời đi.

Hội trường lúc này khá đông, bởi vậy trừ những người đứng gần khán đài hiểu rõ nội tình, những người ở xa chỉ nhìn thấy vị tiểu thư xinh đẹp mặc đồ người hầu sau khi nhảy xuống đài liền biến mất, bởi vậy cũng dừng lại bước chân, không tiếp tục đi đến nữa.

Mà Tương Ly, cứ như vậy nắm tay Hồng Phi, cúi đầu, thông dong tự nhiên từ trong đám người chạy thoát ra ngoài.

35. Chương 35

Chương 40

Tương Ly cũng không quay đầu, tiếp tục đi về phía trước.

Hồng Phi đi theo phía sau anh, không dám nói lời nào. Cụ thể vì nguyên nhân gì khiến cô không nói nên lời, có lẽ là do bản năng cảm nhận được tâm tình của người đằng trước rất xấu, không dám tùy tiện trêu chọc.

Vì thế, chỉ có thể cúi đầu nhìn mười ngón tay đan xen.

Tay Tương Ly thực gầy, ngón tay lại dài, khung xương rất rõ ràng, Hồng Phi cảm nhận được lực lượng từ bàn tay đó truyền đến, cùng với..... Độ ấm.

Da anh trước sau trắng như tuyết, thân thể lại nóng đến dọa người, bị độ ấm từ đầu ngón tay truyền đến, Hồng Phi đỏ mặt.

Hai người trực tiếp về khách sạn, vào thang máy, lên lầu, đi vào phòng ở của Hồng Phi, Tương Ly để nàng lại đó, cũng không định ở lại, xoay người đi ra.

Hồng Phi buồn bực, trong lòng khó chịu nói không nên lời, giữ chặt góc sofa của anh, cất giọng đáng thương “Anh..... đang tức giận?”

Tương Ly cũng không quay đầu lại nhìn cô, chỉ cúi đầu, tóc ngắn che khuất hai mắt, “Không.”

“Vậy tại sao lại đi vội như thế?”

Bởi vì Hồng Phi mặc đồ người hầu quá đáng yêu, sẽ làm cho người ta nhịn không được muốn ôm, muốn hôn, muốn nhiều thứ khác nữa.

Nhưng, cho dù bọn họ xác lập quan hệ, số lần hai người gặp mặt chỉ có thể đếm trong lòng bàn tay, huống hồ, anh vẫn còn nhớ, lần đầu tiên hôn cô, Hồng Phi bộ dạng buồn bã, ngừ khí lại ra vẻ kiên cường, trong lòng của cô còn rất nhiều bí mật chưa nói cho anh, trước khi trừ được tâm bệnh trong lòng cô, anh sẽ tự khắc chế không cùng cô thân mật.

“Có phải do em mặc đồ người hầu không? Em cũng không cố ý ăn mặc như vậy trước mặt nhiều người, kỳ thật..... em rất sợ hãi. Em sợ bọn họ xông lên, cùng em chụp ảnh, cùng em bắt tay, em.....”

Tương Ly rốt cuộc không nhịn được, xoay người, đem Hồng Phi gắt gao ôm ở trong lòng.

Khoảng cách hai người gần như vậy, Hồng Phi có thể cảm thấy nhịp tim đập của anh rất rõ ràng, cùng với hương vị dễ chịu khiến người ta cảm giác yên tâm chỉ riêng anh mới có.

“Tương..... Tương Ly.”

“ Ừ.”

“Đừng giận.”

“Không giận.” Chỉ là không thích mà thôi, cô không biết nam giới là loại động vật gì, cho dù sờ không được chạm không đến, trong đầu vẫn sẽ sinh ra những ý nghĩ xấu xa.

“Rõ ràng có.”

“..... Hừ.”

Trong trò chơi Ly Thương Chi Tuyết ‘hừ’ một tiếng biểu thị không thích, không nghĩ tới hiện thực cũng vậy a.

Hồng Phi cười khê, Tương Ly thấy được ngực có chút rung động, cúi đầu nhìn cô, Hồng Phi đứng lú lại ngẩng đầu lên, hai người một cao một thấp, vì thế cái trán của Hồng Phi khó khăn lắm mới đụng đến cằm của anh.

Độ ẩm cao đến dọa người.

Hồng Phi lấp bắp kinh hãi, vội vàng đưa tay sờ lên trán anh, “Ai nha, phát sốt.”

Vội vội vàng vàng cởi áo khoác trên người đưa lại cho anh, lại phát hiện ánh mắt anh nhìn cô càng thêm thâm sâu.

Hồng Phi lúc này mới nghĩ đến việc đánh giá lại bản thân, lúc trước chen qua đám đông chật chội, vấy vùa kéo xuống đã khôi phục về nguyên trạng, trang phục mê người, cơ hồ không đem mộng bao trọn, lộ ra ngoài chính là chính là cặp đùi non trắng mịn.

“Nha.” Hồng Phi đẩy anh ra, chạy trốn vào trong phòng. “Em, em thay quần áo.”

“Ừ.”

Hồng Phi đóng cửa, đi vào thay trang phục. Tương Sinh vừa lúc kết thúc hội nghị lại đây tìm cô. Không ngờ nhìn thấy Tương Ly sắc mặt đỏ hồng, có chút run rẩy đứng ngoài cửa không biết đang làm cái gì, vì thế tiến lên vỗ vai hắn “Hảo a, A Ly người xấu xa, cứ nhiên ở trong này nhìn lén!”

Hồng Phi thay xong quần áo đi ra, vừa lúc nghe thấy hai chữ nhìn lén, tuy biết nhân phẩm Tương Ly tuyệt sẽ không làm mấy việc nhảm chán này, nhưng mặt vẫn đỏ lên, đứng đó xấu hổ không biết nói gì.

Tương Ly lạnh lùng liếc mắt nhìn Tương Sinh một cái, nói: “Con mắt nào của ngươi thấy ta nhìn lén?”

Tương Sinh nói: “Hai mắt ta đều thấy được.”

“Được rồi.” Tương Ly thở dài, “Kỳ thật ta xem rất quang minh chính đại.”

Phốc....., đối mặt với những lời vô lại của người nào đó, Hồng Phi chỉ có trừng mắt liếc qua, không nói gì.

Buổi tối, Quý Viễn mệt chết mệt sống đã trở lại.

Tương Ly uống viên thuốc, ngủ cả buổi chiều liền cảm thấy khỏe hơn.

Bốn người không có việc gì làm, liền lập hội đánh bài.

Đương nhiên, có chơi cũng là đầu địa chủ đang lưu hành.

Tương Ly vốn không biết chơi, nhưng không biết có phải anh quá may mắn, chơi đúng một giờ, đến cuối cùng cũng là anh thắng, hơn nữa còn thu được rất nhiều, ba người kia nhất thời khó chịu.

Quý Viễn là người thứ nhất nhảy lên, chỉ vào Tương Ly nói: “Ngươi ăn gian.”

Tương Ly hừ lạnh: “Đừng thua rồi nói ta ăn gian.”

“Ai bảo ta thua! Không tin hỏi a Sinh.”

Tương Sinh cũng không phải người tốt, cùng Quý Viễn đồng thời bôi đen hắn, “Ta cũng thấy!”

Tương Ly lần này ngay cả nói cũng lười, chỉ ‘hừ’ một tiếng. Chẳng qua tầm mắt hướng tới Hồng Phi, mơ hồ có chút chờ mong.

“Hồng Phi, em nói.” Quý Viễn cười gian, cấp Hồng Phi đánh mắt, Hồng Phi buồn cười nhìn mấy người này, cũng tham gia vào hàng ngũ bôi đen địa chủ, “Ngô, em hình như có thấy anh ấy ăn gian.”

Một câu dứt khoát. Tương công tử bị đặt trên giường, thực hành khổ hình cực kỳ vô nhân đạo- thọc lét.

Hành hình xong, áo sơmi của Tương Ly trong lúc hỗn loạn đã bị bung mấy cúc, nhất thời lộ ra cơ ngực. Không nghĩ anh gầy như vậy, dáng người vẫn rất được nha, hình như không có sẹo-0!

Hồng Phi nhìn thấy, không biết sao lại nghĩ tới ‘thân hình tiểu thụ, khí chất tổng công’ để hình dung. Hiện tại dựa theo vóc dáng của anh mà phán đoán, có thể coi là công thụ cùng kiêu.

Tương Ly không nghĩ Hồng Phi cũng hòa theo bọn họ bắt nạt anh, nhất thời nảy sinh ý muốn trả thù, thấy Hồng Phi ngơ ngác đứng đó như đang vào cõi thần tiên, nhú mi cười nói “Người hầu muốn nhìn thân thể chủ nhân cứ việc nói thẳng, cần gì dùng chiêu này?”

Mới vừa nói xong, liền bị Quý Viễn ấn xuống, “Không cho tiểu tử ngươi dụ dỗ Hồng Phi.”

Nhưng thật ra Tương Sinh, nhìn nhìn Tương Ly, lại nhìn Hồng Phi, hai người bọn họ ánh mắt cũng như nụ cười, đều là khoảng cách mà hẳn cùng Quý Viễn không thể nào vượt qua nổi, nhất thời thông suốt.

Trong lòng có chút cô đơn, không cam tâm, nhưng hẳn luôn luôn không chế tốt tình cảm của bản thân, cũng không quá khó khăn, chỉ là có chút tiếc nuối.

Ngày thứ hai, Hồng Phi cùng Tương Ly bọn họ đi trả quần áo người hầu, bốn tuần nam mỹ nữ diện mạo xuất chúng đồng thời xuất hiện, hiệu quả rung động quá sức tưởng tượng, nhân viên công ty Du Long nhận không được phỏng đoán, bốn người trong trò chơi của rốt cuộc là nhân vật nào.

Trả xong quần áo, một hàng bốn người được dẫn đến một phòng máy có sức chứa hơn 100 người, bên trong đã có hơn phân nửa người chơi, tất cả mọi người đều đang thưởng thức chức nghiệp mới, chạy bản đồ mới.

Chức nghiệp mới cư nhiên là thương thủ(tay súng), rất hiếm game online thiết kế chức nghiệp như vậy, Hồng Phi thực cảm thấy hứng thú, chọn cho mình một máy tính, bắt đầu tiến hành thử nghiệm.

Tương Ly bọn họ không hưng phấn như cô, đều đứng ở phía sau xem cô thao tác.

Bởi vì bốn người thật sự rất chói mắt, không muốn người ta chú ý cũng khó, dần dần, một số ít người chơi ở bên cạnh lục tục vây lại, ôm hai tay, xem Hồng Phi điều khiển nhân vật.

Tốc độ ẩn bàn phím như bay, thao tác nhân vật vô cùng chuẩn, rõ ràng đây là chức nghiệp mới, rất nhiều kỹ năng chưa bao giờ xuất hiện, ở trong tay cô lại vô cùng thuần thực, hoàn toàn không nhìn ra đây là chức nghiệp mới.

“Nàng thao tác thật tốt.”

“Chính xác, ta chưa bao giờ gặp qua cô gái nào có thao tác thuần thực như nàng.”

“Ta nghĩ mấy cô nàng xinh đẹp đều thích trò chơi gia đình. Ha ha!”

“Nàng còn hơn Thanh sắc đồng thoại kia, thao tác rất tốt.”

“Có thể so sánh sao? Rõ ràng tốt gấp mấy lần.”

“ A a! Đừng đứng trước mặt người đẹp tung hô quá mức, lúc trước rõ ràng người nói thao tác của Thanh sắc đồng thoại không thua nam giới.”

Chung quanh đang đàm luận, một người chơi nữ đến bên cạnh Hồng Phi, nàng lạnh nhạt nói “Xin hỏi, tôi có thể dùng máy tính này sao?”

Hồng Phi bỏ xuống tai nghe, liếc mắt nhìn cô ta một cái, cười nói: “Thấy bên cạnh không có ai cô cứ ngồi, không phải bàn của tôi, không cần hỏi tôi.”

Người nọ không hề nói gì, có chút căm giận ngồi xuống, khởi động máy, nhập tài khoản, mật mã, tạo hình nhân vật là Thanh sắc đồng thoại.

Bên cạnh đột nhiên có người lẩm miệng “Ai, đây không phải là Thanh sắc đồng thoại sao? Nàng đang chơi ở bên kia, như thế nào bây giờ lại sang ngồi bên này?”

Thanh sắc đồng thoai rõ ràng có chút không tự nhiên, cô nàng liếc mắt nhìn Tương Ly một cái, chỉ huy con chuột, đem bộ vũ nữ sáo trang gắn bảo thạch cấp 4 mới mua được mặc lên người.

Vũ nữ sáo trang màu đỏ, cùng với bảo thạch cấp 4 có hào quang dạng lốc xoáy, khiến Thanh sắc đồng thoai đẹp đến xa hoa, nàng chậm rãi đi lại, xuyên qua những con quái vật màu nâu, đem lại cảm giác cực kỳ mỹ lệ

Chẳng qua, loại hành vi nhàm chán này của nàng thật sự làm cho người ta cảm thán.

Bởi vì thời điểm đánh quái trang bị sẽ chịu hao tổn nhất định, mà đây lại là đồ thời trang không thể sửa chữa. nói cách khác, khi độ bền của trang bị xuống đến mức cuối cùng, quần áo này chính là phế phẩm. Cũng không biết Thanh sắc đồng thoai mắc chứng gì, tới đây không thử chức nghiệp mới, cũng không chạy bản đồ mới, lại mặc quần áo đắt tiền như vậy đi đánh quái cấp 50.

Đương nhiên, ý đồ của cô nàng cũng không khó đoán, chỉ cần nhìn cô ta thỉnh thoảng lại liếc Tương Ly bằng ánh mắt thẹn thùng là có thể nhìn ra manh mối.

Nhưng không may cho cô ta, Tương Ly tựa vào cạnh bàn, hai mắt nhìn chăm chăm vào nhân vật Hồng Phi đang thao tác trên máy tính, căn bản không chú ý tới cung thủ bên cạnh. Nói cách khác Thanh sắc đồng thoai lần này bày ra đủ trò là vô ích.

Đánh quái hơn 10 phút, Thanh sắc đồng thoai rốt cục hiểu được, nếu cô chỉ điều khiển nhân vật của mình đi đánh quái, chắc chắn không thể thu hút sự chú ý của mọi người cũng như Tương Ly, vì thế tháo xuống tai nghe, hướng Hồng Phi nói: “Thao tác của cô không tồi, là người ở sever nào?”

“A?” Hồng Phi đang chơi vui vẻ, cũng không dừng lại thao tác, thuận miệng trả lời: “Tôi không phải danh nhân, có nói tên ra cô cũng không biết tôi.”

Thanh Sắc Đồng Thoai cười lạnh một tiếng: “Hóa ra trà trộn vào, chẳng lẽ cô không biết nơi này chỉ có người đứng trong bảng tài phú, chi tiêu, dung mạo, cấp bậc mới có thể tiến vào hay sao?”

Lời này kỳ thực có chút quá đáng, chưa nói đến việc Hồng Phi không quen biết cô ta, cô ta lại chanh chua như thế, bất quá vì Hồng Phi đem lực chú ý của mọi người toàn bộ kéo đi. Nhưng chơi game phải dựa vào thao tác, thao tác của người tốt, người khác tự dừng sẽ đến xem, đây là chuyện của người ta, cô có tư cách gì đứng ra ngăn cản.

Hồng Phi không muốn gây chuyện, chỉ cười nhạt, vốn muốn đáp lại nhưng giờ không thêm để ý đến nàng, tiếp tục thể nghiệm nhân vật mới của mình.

Không nghĩ tới Thanh Sắc Đồng Thoai càng tức giận, cô nàng đập bàn, trừng mắt cả giận nói: “Cô có ý gì? Khinh thường người khác sao? Tôi tốt xấu gì cũng là người đứng trong bảng tài phú, là người chơi Du Long mới đến, dựa vào cái gì để cho một kẻ không tên tuổi ở Hải Nam như cô chạy vào đây chiếm vị trí?”

“ID trong trò chơi của cô là gì? Cùng tôi pk.”

Cái này, Tương Sinh bọn họ không nhận được nữa. Vừa định nói gì đó, Hồng Phi lại hướng bọn họ cười, lắc lắc đầu.

Bên cạnh có người vì Hồng Phi mà bất bình, “Nàng không phải nói nàng là tiểu nhân vật sao, người cấp bậc cao, làm sao đánh được người.”

“Vậy các người nói nên làm thế nào?”

Tương Ly đột nhiên nói một câu, “Lập acc mới, công bằng.”

Tương Sinh cùng Quý Viễn quay đi cười trộm, Tương Ly tên này luôn bao che khuyết điểm, còn nói cái gì công bằng, ai nhìn thấy thao tác của Hồng Phi đều biết Thanh sắc đồng thoai không thể nào cùng cấp bậc với cô, nếu lập acc mới pk, Hồng Phi thắng là cái chắc.

Nhưng tất cả mọi người đều không nhận ra, ngay đến Thanh sắc đồng thoai cũng vậy, cô nàng hướng Hồng Phi nói: “Vậy tôi lập acc mới pk, tôi nghĩ cùng cô luận bàn.”

Hồng Phi liếc nhìn Tương Ly một cái, Tương Ly hướng cô nháy mắt, Hồng Phi bất đắc dĩ, chỉ có thể đáp ứng.

Quá trình pk không cần tự thuật, kết quả cũng không cần đoán, chẳng qua kết quả đến quá nhanh, chỉ trong vòng 30 giây, nhân vật mới lập của Thanh sắc đồng thoại đã bị thương thủ của Hồng Phi bắn chết nằm trên đất.

Thanh sắc đồng thoại được xưng có thao tác không thua nam giới, những lời này không biết là phỉ báng nam giới hay làm mất mặt nữ giới.

Thanh Sắc Đồng Thoại không phục, lại chỉ vào Hồng Phi nói: “Cô chơi Thiên Địa cấp bậc thấp, tự nhiên quen thuộc những kỹ năng này, tôi vẫn chơi ở cấp cao, trạng thái kỹ năng cũng như thời gian chờ đều quen, như thế nào có thể thắng cô. Nếu có bốn sự, liền cùng tôi so tài Orchestra Jin.”

Orchestra Jin: gần giống audition

Trong máy tính của Du Long tự nhiên không có trò Orchestra Jin, Thanh Sắc Đồng Thoại lấy từ trong túi một cái usb, nói: “Tôi nơi này có, có thể đấu trực tiếp.”

Hồng Phi nhìn cô ta kinh ngạc, trong lòng âm thầm oán hận, vị tiểu thư này là fan của Orchestra Jin? Thực tế là đến phá rối hội trường thử nghiệm của Du Long? Bằng không ai lại mang theo usb chứa Orchestra Jin 24/24, lúc thích hợp lại tìm người ta tỉ thí.

Hồng Phi đang định nói mình không biết chơi, muốn nhanh chóng chấm dứt trận đấu nhàm chán này, ai biết Quý Viễn đột nhiên cười nói: “Thật trùng hợp, nàng cũng là cao thủ Orchestra.”

Vừa nói như vậy, Thanh Sắc Đồng Thoại lại càng không buông tha cô, quyết tâm cùng cô so tài, Hồng Phi không có biện pháp, bị buộc lên Lương Sơn.

Cài đặt xong Orchestra. Trên máy tính, hai người tiến vào trò chơi

Thanh Sắc Đồng Thoại cố ý chọn một thủ khúc cấp 40, giai điệu ưu thương, tốc độ nhanh gấp đôi.

Hồng Phi nhìn ca khúc này, không những khó lại còn nhanh, đều có thể tham gia trận đấu vos, lập tức cho rằng Thanh Sắc Đồng Thoại là cao thủ. Nhưng cô không muốn thắng, miễn cho kế tiếp lại phải so nọ độ kia, cho nên nghĩ mình ẩn sai mấy nút, cố ý bại dưới tay cô ta.

Tiếng nhạc báo trò chơi bắt đầu, Hồng Phi bóp bóp hai tay, thả lỏng một chút. Đánh bài nhạc nhanh như vậy, ngón tay chần chẫn chịu tội.

Hai nhân vật trong trò chơi đứng ở trung tâm quảng trường, theo âm nhạc lắc lư thân thể, lực chú ý của Hồng Phi nhanh chóng rơi vào mấy nút sdf dấu cách jkl, tạm thời không đếm xỉa tới Thanh sắc đồng thoại.

Một khúc xong, Hồng Phi không được điểm tối đa, ở đoạn giữa bỏ qua vài âm tiết, bất quá kết quả này vẫn khiến cho người bên cạnh lú lẫm. Lúc này, cô mới có thời gian tháo xuống tai nghe, nhìn về phía Thanh sắc đồng thoại, lại phát hiện cô nàng bất quá đánh được 10000 điểm số điểm này, phỏng chừng ngay đến 1/10 ca khúc cũng chưa đánh xong! Vì thế lúc này mới hiểu được, Thanh Sắc Đồng Thoại căn bản không có khả năng đánh được ca khúc này, đơn thuần chỉ muốn làm khó cô, lại không nghĩ rằng..... Ách..... cô không phải cố ý.

Hồng Phi thiếu nước không lệ rơi đầy mặt, ngồi trên ghế, chờ đợi Thanh sắc đồng thoại khiêu chiến tiếp.

May mắn Thanh Sắc Đồng Thoại không lấy ra bất cứ dụng cụ gì, đen mặt đứng lên, cũng không quay đầu rời khỏi hội trường.

Hồng Phi vô tội nhìn Tương Ly bọn họ, “Em không phải cố ý làm cho cô ta mất mặt.”

Quý Viễn cười khê, “Anh biết.”

“Ta cảm thấy tên cô ta nhìn rất quen.”

“Chính là một trong số những kẻ bị ta đá ra khỏi bang hội lần trước.”

Hồng Phi cả kinh nói: “Là cô ta?”

“Vậy thì sao?”

“Biết sớm đã cho cô ta đẹp mặt. Ai.”

Vô hạn ảo não vô hạn hối hận vô hạn bi thương a.....

Nữ nhân kia, mơ ước chủ nhân của cô, làm sao có thể đối đãi ôn nhu .

“.....”

Ánh mắt Tương Ly sáng ngời, tuy nhiên không cười, nhưng trên mặt tràn ngập ý cười, ấm áp như gió mát, hóa ra người tương gia giống nhau, ngay cả người lạnh lùng như Tương Ly cũng có làm cho người ta có cảm giác ấm áp.

36. Chương 36

Chương 41

Thời điểm buổi chiều, công ty Du Long có an bài khác, mang theo một đám người đi lên lầu trên đánh bida.

Bình thường mà nói bên trong phòng bida tràn ngập mùi thuốc lá, nơi nơi đều là mấy tiểu lưu manh tóc xanh tóc đỏ và loại con gái không đứng đắn, bất quá cũng may công ty Du Long đã bao trọn nơi này, lại vì chiều cổ người chơi nữ, không cho phép tồn tại hành vi hút thuốc.

Tương Sinh cùng Quý Viễn không hứng thú với loại hình pool* của người Mỹ, cả hai cùng chọn cách chơi của Anh, bắt đầu tỷ thí snooker*. Tương Ly lại không muốn chơi, bởi vì dù có muốn cũng không ai nguyện ý chơi cùng anh — dưới tầng hầm nhà anh có bày một bàn bida, khi không có việc gì làm sẽ tập luyện đánh bi, nghe nói là người đứng đầu trong các cơ thủ nghiệp dư, khi đánh đơn từng được 100 điểm

(Kiến thức thông thường: Bida chia hai loại, billiards Anh và billiards Mỹ, ở Anh gọi là Snooker. Nếu so sánh độ khó, mỹ quốc 1, anh quốc 10, cao thủ nước Mỹ chỉ có thể là tân binh nước Anh, cao thủ nước Anh lại là bá vương nước Mỹ.)

*snooker, pool: là hai trong số các loại hình Billiards & Snooker, Nếu như thể loại carom được phổ biến ở châu Âu, pool thịnh hành ở Mỹ thì snooker lại xuất phát từ Anh và phát triển mạnh mẽ trong khối Liên hiệp Anh trước khi du nhập vào khu vực Đông Nam Á.

Hồng Phi cùng Tương Ly ngồi ở sô pha bên cạnh trò chuyện , lỏ vào đột nhiên xôn xao hẳn lên.

Không cần đi hỏi thăm, xung quanh đã có người đem tin tức mới nhất truyền lại.

Hóa ra, người được xưng tụng đệ nhất mỹ nhân sever Hiên Viên – Tây Tây á vũ đang đến.

Tây Tây á vũ này nhìn qua không giống người huyênh hoang, trên đầu đội một cái mũ rơm chuyên dùng ở bãi biển, đem mặt che hơn phân nửa, chỉ lộ ra cái cằm thanh tú và đôi môi hồng nhuận. Chẳng qua cái gọi là dịu dàng khiêm tốn chỉ đúng với trang phục cô ta đang mặc trên người, nếu thực sự không kiêng cang tự phụ, làm gì hướng ra bên ngoài tuyên bố mình là Tây Tây á vũ?

Bất quá người ta khiêm tốn hay kiêu ngạo, Hồng Phi không quản, chẳng qua cô và nàng ta ở trong trò chơi có chút xích mích, liền ngẩng đầu liếc mắt một cái. Mà Tương Ly đối với những cô gái khác không có hứng thú, ngay cả mí mắt cũng không động. Tương Sinh cùng Quý Viễn, đang đánh đến thời điểm mấu chốt, tính điểm, thỉnh thoảng lại bàn luận xem bi tiếp theo nên đánh thế nào, căn bản không chú ý có người vừa đến.

Tây tây á vũ thực ra chỉ muốn hưởng thụ cảm giác được mọi người chú ý, môi đỏ mọng héch về phía trước 20o, tự nghĩ tư thế này của mình rất hoàn hảo, thực tế trên mặt đang hiển hiện nụ cười giả tạo.

Trong phòng bida, có vài người đi đến chỗ cô nàng, những người khác cho dù không đến bắt chuyện, cũng thoáng ngưng lại trận đấu, nghỉ chân xem hội, đối với dung mạo và cách ăn mặc của Tây tây á vũ bình luận

một phen. Cô nàng quả thực rất hiểu tâm lý đàn ông, cái cảm giác ‘ôm tỳ bà che nửa mặt hoa’ được khá nhiều người tán thưởng.

Tâm tư con người thực kỳ diệu, đang lúc Tây Tây á vũ đắm chìm trong tiếng ca ngợi của mọi người, lại phát hiện ở góc bên kia có ba nam một nữ không có hứng thú với cô ta, không khỏi có chút tức giận, hoặc là không cam lòng. Bởi vậy cố ý di chuyển phương hướng, hướng bên kia đi đến.

Vừa lúc Tương Sinh cùng Quý Viễn đấu xong một trận, dừng lại uống miếng nước, cùng Tương Ly và Hồng Phi tán gẫu vài câu, đột nhiên thấy một cô gái đang mùa xuân nhưng đã mặc quần áo mùa hè, trên đầu đội một cái mũ rơm, điệu bộ kiêu ngạo ngẩng cao đầu đi về phía bọn họ.

“Cô ta là ai?”

“Hình như là Tây Tây á vũ.”

“.....”

Tương Sinh cười cười, nhẹ giọng nói: “Các người đoán thử, cô nàng sẽ nhìn trúng ai, a Viễn, a Ly, hay là ta?”

Hồng Phi, tương thúc thúc rất nhàm chán, cũng rất rất tự tin, dựa vào cái gì mà chỉ cần là nữ nhân liền nhất định nhìn trúng bọn họ. Tuy bọn họ quả thực rất tuấn tú, cũng rất vĩ đại, lại là hạc trong bầy gà, nhưng nữ nhân cũng có tôn nghiêm! Tây Tây đồng học, tôi xem trọng cô, sẽ không rơi vào tay giặc.

Không nghĩ tới Tây Tây á vũ rất không tiết tháo, so với bất kỳ cô gái nào đều nhúng chàm nhanh hơn, lặng lẽ đánh giá ba nam nhân này vài lần, ngay đến đứa ngốc nếu có mắt cũng nhận ra được cô nàng muốn chinh phục bọn họ, quên mất bên cạnh còn có một mỹ nhân diễm lệ. Hồng Phi đồng học, hoàn toàn bị phốt lờ.....

“Chào mọi người, đang đánh bida? Tôi cũng biết chút ít, có thể cùng chơi với các anh không?” Cô nàng tháo mũ xuống, nhìn bọn họ cười thân mật.

Không thể phủ nhận, Hồng Phi vốn tưởng đôi mắt cô ta rất khó coi, mới có thể dùng nón rộng vành che nửa khuôn mặt, nhưng sự thực đôi mắt cô ta khá đẹp, mắt to, đồng tử đen láy, nhìn qua rất có thần. Danh hiệu đệ nhất mỹ nhân sever Hiên viên mặc dù khá khoa trương, nhưng không phải hoàn toàn sai lầm, ít nhất so với Quả Táo Của Hera và Thanh sắc đồng thoại đẹp hơn nhiều lắm.

Nguyên bản Tây Tây mỹ nữ nghĩ mấy nam nhân này chắc chắn sẽ rung động trước vẻ đẹp vô song của mình, khẩn cấp đáp ứng yêu cầu của cô nàng, không nghĩ tới.....

Tương Ly không nhìn.

Quý Viễn không nhìn.

Tương Sinh thúc thúc cũng lần đầu tiên không ôn nhu nho nhã, không lịch sự, phốt lờ cô ta.

Hồng Phi gia giáo đích thực không tệ, tuy Tây Tây á vũ trong trò chơi chưa từng lễ độ với cô, nhưng không thể để cho cô ta mất mặt, bởi vậy thay họ đáp lời “Bọn họ đánh snooker, không đánh pool.”

Mấy cô gái bình thường đều thích chơi pool cho dễ, cho nên Hồng Phi nói bọn họ đánh snooker, trên cơ bản muốn từ chối khéo yêu cầu của Tây Tây á vũ.

Tây Tây mỹ nữ lúc này mới nhìn thấy Hạ Hồng Phi, lúc trước cô nàng nghĩ ba nam nhân kia không để ý tới mình, chẳng qua không biết mình trong trò chơi là đệ nhất mỹ nữ, cho nên bước tiếp theo chuẩn bị giới thiệu một phen, nhưng liếc mắt nhìn Hồng Phi một cái, những câu muốn nói nhất thời nghẹn trong cổ họng, bất luận thế nào cũng không nói nên lời.

Không thể phủ nhận, bên người ba nam nhân vĩ đại này có một cô gái rất xinh đẹp, ừ, cùng cô ta không phân cao thấp.

Có lẽ, đối với tây tây mỹ nữ mà nói, cùng cô ta không phân cao thấp đã là lời ngợi khen cao nhất.

“Vậy người thì sao? Chắc biết đánh pool? Dù sao ngồi không cũng nhàm chán, cùng tôi luận bàn một chút đi.”

Đương nhiên, những lời này căn bản không phải nói với Hồng Phi, mà nói với Tương Ly đồng học đang ngồi bên cạnh. Hồng Phi đồng học tiếp tục bị phốt lờ ỉng

~Quý Viễn cùng Tương Sinh thấy thế, nhin không được muốn ôm bụng cười to, nhưng ngại làm cho Tây Tây á vũ mất thể diện nên phải nhin xuống, nhưng nhin cười rất khó chịu, chỉ có thể nói với Tương Ly “À Ly, chơi cùng cô ấy đi.”

“Đúng a, người không chơi snooker. Chơi pool cũng tốt.”

“Đúng, pool chơi cũng hay.”

Hồng Phi a , hai người này thật không phúc hậu, nói nhiều lời vô nghĩa như vậy, lại không nói đến chủ đề chính—trình độ đánh pool của Tương Ly đồng học rất cao!

Nghe Quý Viễn bọn họ vừa nói, ánh mắt Tây Tây mỹ nữ càng thêm khẩn cầu nhìn về phía Tương Ly. Tương Ly không thèm nhìn cô ta, chỉ lạnh lùng hướng về Tương Sinh bọn họ liếc mắt một cái, ánh mắt đóng đinh trên người Hồng Phi.

“Em chơi với cô ta đi.”

Hồng Phi trừng mắt nhìn anh, lại nhìn thấy trong mắt anh ẩn chứa ý cười xấu xa, nhất thời hiểu được điều gì đó. Lúc trước cùng người này thảo luận cách chơi snooker, cùng với vấn đề đánh bi như thế nào, nói vậy anh đã nhận ra cô cũng biết chơi pool, thắng một cô nàng nghiệp dư hẳn không thành vấn đề.

Nếu Tương Ly đã nói như vậy, nếu Tây Tây mỹ nữ tiếp tục muốn đánh với Tương Ly, không khỏi khiến người ta chán ghét, bởi vậy cô nàng lập tức đổi giọng, cười dịu dàng “Cô cũng biết đánh pool sao? Tôi chơi không hay lắm, cô nương tay nha.”

Ồi..... Hồng Phi run rẩy một cái, Tây Tây á vũ không phải lúc nào cũng dùng cái giọng rợn người này nói chuyện đấy chứ? Quả thực làm cho lông tơ – tóc gáy đều rụng hết.

Tây Tây á vũ quả nhiên là tâm điểm quan sát của mọi người, cô ta nàng cùng Hồng Phi tỷ thí, nhất thời khiến cho tất cả mọi người đang có mặt trong phòng chú ý. Mà Hồng Phi đã cố tình dấu mình, lúc này bại lộ trước mắt nhiều người, vẻ đẹp kinh người của cô, làm cho người ta than thầm, so sánh trước mắt, Tây Tây mỹ nữ thực quá bình thường, danh hiệu đệ nhất mỹ nữ hiện giờ xem ra quả thực châm chọc.

37. Chương 37

Chương 42

Hồng Phi không thích kiêu ngạo, nhưng không có nghĩa cô sẽ chịu bại trước Tây Tây á vũ. Tâm háo thắng của cô vốn rất mạnh, nếu Tây Tây mỹ nữ – người từng muốn dụ dỗ Tương Ly và bắt nạt cô khiêu chiến, không hảo hảo đáp lễ một chút, tựa hồ rất có lỗi với bản thân mình.

Hồng Phi đến chỗ để gậy đánh bida, chọn lấy một cây, đi về bên cạnh bàn, ra hiệu cho Tây Tây á vũ biết có thể bắt đầu trận đấu.

Tây Tây á vũ nhìn cây cơ trong tay cô, giả bộ hảo tâm “Cơ này dùng đánh snooker có vẻ thích hợp, nhưng đánh pool hình như không hay lắm.”

Lời này nghe thì rất xuôi tai, đầu tiên không để người ta nghe ra cô ta có ý khinh thường, tỏ vẻ hảo mình có lòng nhắc nhở Hồng Phi, nhưng thực tế muốn cho mọi người biết Hồng Phi căn bản không biết đánh bida, ngay cả cơ cũng không biết chọn cho đúng, quả thực là một bao cỏ thêu hoa.

Hồng Phi biết ý tứ của cô ta, cũng không thèm tranh cãi, “Cái này được rồi.”

Tây Tây á vũ trộm cười lạnh một tiếng, trong lòng thầm nghĩ: Đây là chính người muốn mất mặt, ta tốt xấu gì cũng chơi pool 2 năm, thắng kẻ gà mờ như người thật dễ dàng.

“Ai đánh trước?”

Hồng Phi nhìn cây cơ nhỏ, nói: “Cô đánh đi.”

Cây cơ nhỏ, lúc khai bi phải dùng sức, đợi lát nữa gãy hoặc nứt ra sẽ không tốt lắm.

“Tốt, đúng rồi.” Tây Tây á vũ ra vẻ tao nhã đem tóc vén qua tai, “Đánh 9 bi hay 8 bi?”

Hồng Phi nhin không được muốn cười.

Tây Tây mỹ nữ thật đúng là không lúc nào không tự đề cao mình.

Bình thường mà nói, những người đến phòng bida công cộng đều lựa chọn 8 bi, mà 9 bi chỉ xuất hiện trong trận đấu chuyên nghiệp, Tây Tây mỹ nữ vừa hỏi như vậy, bề ngoài có vẻ như tôn trọng đối thủ, trên thực tế muốn nói cho mọi người, cô ta là cao thủ đánh pool, 9 bi cũng có thể thắng được.

“Tùy tiện.”

Trong nụ cười của Tây Tây á vũ hiển thị một chút khinh thường, khẳng định trong lòng đang cười nhạo Hồng Phi ngay cả 8 bi và 9 bi cũng không biết là gì?

“Vây 8 bi đi.” Tây Tây á vũ thể hiện bản thân mình rất ‘rộng lượng’, nhưng thực ra 9 bi yêu cầu độ chính xác cao, bản thân cô nàng đánh cũng không phải rất tốt, vẫn nên lựa chọn 8 bi, dù gì đánh quen tay cũng tốt hơn.

Trận đấu bắt đầu, Tây Tây á vũ khai cuộc thành công, lập tức đánh trúng 2 viên bi màu, ngoài ra còn có 2 viên bi màu nằm gần lỗ, đánh rất dễ dàng. Cô nàng cười đắc ý, ngay cả ông trời cũng giúp cô ta giành chiến thắng trong lượt đánh tiếp theo.

“Đông, đông” Hai cơ liên tiếp, đem hai viên bi màu nằm gần lỗ đánh vào, thời điểm đánh bi số 5 mắc một sai lầm nhỏ, không ghi được điểm số, bất quá ở trong mắt mọi người, cô ta vẫn đang dẫn trước Hồng Phi ‘cái gì cũng không biết’ khá nhiều.

Quý Viễn cùng Tương Sinh nhin không được nhỏ giọng nói với Tương Ly: “Tiểu tử người cố ý để Hồng Phi mất mặt a.”

Tương Ly mỉm cười, ánh mắt không rời khỏi người Hồng Phi, chỉ nhẹ giọng trả lời: “Xem tư thế đánh bi của cô ấy.”

Quý Viễn cùng Tương Sinh lúc này mới lại nhìn về phía Hồng Phi, người nàng cúi thấp, cầm đặt lên cây cơ chuyên dùng đánh snooker, cánh tay, cây cơ tạo thành một đường thẳng tắp, là tư thế tiêu chuẩn khi đánh snooker! Lúc này mới thoải mái cười lên, “A Ly người cũng không nói sớm, hại bọn ta lo lắng lâu như vậy.”

Bình thường mà nói, người chơi pool, thời điểm đánh bi sẽ không hạ thấp người, thân thể lúc này sẽ hơi cong một chút, nhưng người đánh snooker lại khác, bởi vì phải nhắm cực kỳ chính xác, thân thể gập thành một góc 90o, tầm mắt cùng cây cơ phải tạo nên một đường thẳng tắp mới được, cho nên Hồng Phi vừa đưa ra tư thế tiêu chuẩn, rất nhiều người có kiến thức đều hiểu biết tình thế. Huống hồ động tác xoay người của cô rất nhẹ nhàng, mái tóc dài màu nâu xõa xuống mặt bàn, khuôn mặt thoát nhìn tú lệ giờ trở nên quyến rũ, hai chân cô vừa nhỏ vừa dài, mặc quần bò bó sát người, thân thể tựa vào cạnh bàn, tư thế có bao nhiêu hấp dẫn.

“Ba!” Một cơ nhẹ nhàng lưu loát, tất cả những viên bi lăn tứ tung.

Định vị chính xác, trực tiếp đánh viên bi màu vàng, cơ đẩy nhẹ một cái, hoàng cầu cũng theo đó rơi xuống.

Bốn viên bi tiếp theo cũng thuận lợi vào lỗ, bởi vì cây cơ này dùng không được thoải mái, Hồng Phi mắc phải một sai lầm nho nhỏ, viên bi trắng lăn đến vị trí không mấy thuận lợi, Tây tây á vũ xoa xoa tay, từ trên ghế đứng lên, sẵn sàng chơi tiếp.

Bất quá Hồng Phi rõ ràng không muốn cho cô ta cơ hội, xoay người một cái, quả cầu đỏ ‘xoay tròn’ một cái, lại chui vào lỗ. Cho dù viên bi có ở vị trí khó, cũng bị Hồng Phi nhẹ nhàng đánh gọn, khiến cho những người ở đây đều vô tay khen hay.

Nội dung bi số 8 là 1 nội dung có cú đánh gọi được chơi với 1 bi cái và 15 bi mục tiêu được đánh số từ 1 đến 15. Một đấu thủ phải đưa vào lỗ 1 nhóm bi được đánh số từ 1 đến 7 (bi màu) trong khi đấu thủ khác phải đưa vào lỗ 1 nhóm bi khác được đánh số từ 9 đến 15 (bi khoang). Đấu thủ nào đánh hết nhóm bi của mình sau đó đánh bi số 8 vào lỗ một cách hợp lệ thì thắng luôn ván đó – (tham khảo thêm tại: www.avsbilliards)

Thừa thắng xông lên, Hồng Phi dọn dẹp tất cả những viên bi còn lại, mọi người ở đây đều vì biểu hiện xuất sắc của cô mà hoan hô nhiệt liệt, Hồng Phi cũng không quá đắc ý, dù sao thắng Tây Tây á vũ cũng không phải việc đáng để kiêu ngạo, cô chỉ nhìn về phía Tương Ly nở một nụ cười, tỏ vẻ không làm nhục sứ mệnh, tiện tay thả xuống cây cơ, đi về phía bọn họ.

Về phần Tây Tây á vũ, cũng không cần tiếp tục tỏ vẻ, với tính cách coi mình là cái rồn của vũ trụ như cô ta, nói nhiều sai nhiều, hiểu lầm càng sâu, vẫn nên ngâm miệng ăn tiền là tốt nhất.

Việc đã đến nước này, tất cả mọi người đều hiểu được, cô gái xinh đẹp kia vì sao lại chọn cây cơ nhỏ chuyên dùng để đánh snooker, mà không phải cây cơ thô hay dùng chơi pool, cô chẳng phải không biết chỗ lợi hại giữa hai cây cơ, mà ngay từ đầu cô đã định sẽ dùng cây snooker.

Tây Tây á vũ cắn cắn môi, vừa muốn phát tác, nhưng nghĩ một hồi lại nhẫn nhịn nuốt xuống. Bởi vì giờ phút này chỉ cần cô ta nói thêm một câu, nhất định sẽ khiến cho mọi người nghĩ cô ta đồ kỵ, hướng hồ bên kia còn có ba nam nhân vĩ đại như vậy, bản thân phải lưu lại trong lòng bọn họ ấn tượng hoàn mỹ.

Vì thế, cằm nhỏ nâng lên 45o, dịu dàng nói: “Nhìn cô tuổi không lớn, không nghĩ tới đánh giỏi như vậy, chắc một ngày phải chơi vài tiếng.”

Mấy người Tương Sinh nhìn nhau, nụ cười có chút dăm chiêu.

Tương Sinh tuổi lớn từng trải, Quý Viễn con cháu thế gia, loại người hai mặt đã thấy qua rất nhiều, mà Tương Ly cực kỳ thông minh, Hồng Phi lại cực mẫn cảm, hàm nghĩa ẩn chứa trong những lời nói của Tây Tây á vũ, bốn người đều hiểu rất rành mạch.

Ý của cô ta là: Mỗi ngày chơi nhiều như vậy, học hành chắc không ra gì, chẳng qua cũng chỉ là loại con gái thích ăn chơi.

Ở đây cũng có kẻ nghe ra ẩn ý trong lời Tây Tây á vũ, cũng hòa theo nói “Trò chơi a, bida a, loại nào cũng tinh thông, con gái như vậy không có gì tốt.”

Người hòa theo, chính là Thanh sắc đồng thoại buổi sáng im lặng bỏ đi.

“Ai da, bộ dạng xinh đẹp, khí chất phong trần.”

Giọng nói quen thuộc, Hồng Phi quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy Quả Táo Của Hera ‘kiêu ngạo’ đứng trong đám người, dáng người cô ta cao gầy, chỉ liếc mắt một cái cũng nhìn ra.

Được rồi..... nữ oan gia trong trò chơi đều đã đến đủ, hơn nữa trong tình huống không biết thân phận của cô lại một lần nữa kết oán. Đây—chính là ‘viên phân’ đáng ghét a!

Ba nữ nhân phỉ báng Hồng Phi, khiến cho ba nam nhân ở đây rất là khó chịu, nhưng Tương Ly không quen đấu võ mồm, chỉ dùng ánh mắt lạnh như băng trừng các cô một cái, khinh thường quay đi chỗ khác, Tương Sinh là nam nhân thành thực, tự nhiên sẽ không cùng đám con gái mới lớn so đo, chỉ có Quý Viễn hừ lạnh một tiếng, nói “Không nghĩ tới, trong mắt các người, có thể vào đại học C ở S thị là một người suốt ngày chỉ biết chơi?”

S thị ,đại học C?

Tất cả mọi người lấp bắp kinh hãi, nhao nhao nhìn về phía Hồng Phi, vốn nghĩ một cô gái xinh đẹp như nàng, nếu bằng cấp thấp thành tích kém, bọn họ còn tự tin theo đuổi, biết đâu mỹ nhân cả chơi lẫn học đều rất tốt, bộ dạng lại xinh đẹp, dáng người càng không cần phải nói, nhìn lại bản thân không khỏi xấu hổ, nhất thời do dự không dám tiến lên.

Đương nhiên, đối với những nam nhân bình thường tự ti là điều dễ hiểu, nhưng với những kẻ luôn coi mình là trung tâm vũ trụ , muốn cả thế giới đều phải vây quanh mình sẽ không nghĩ như vậy.

Trước mắt, cô gái ưu tú, xinh đẹp như thế cùng với mình không phải là tuyệt phối sao?

Thiên Hạ Huyền Ca, không, hiện tại gọi hắn là Ta Vì Ai Cuồng, đáng đi tự nhận tiêu sái mê người, một hàng thẳng tiến đến trước mặt Hồng Phi.

“Chào cô.”

Hồng Phi kinh ngạc liếc mắt nhìn hắn, “Anh kêu tôi?”

“Phải. Tôi là người chơi thuộc sever Hiên Viên, không biết mọi người có cùng sever với tôi hay không?” Ta Vì Ai Cuồng thực thông minh khi không báo ID của mình, bởi vì hắn biết lần này được mời đến đầu là những nhân vật có tiếng ở khắp các sever, chuyện mua lại acc từ người khác vốn không vẻ vang gì, vì thế tốt nhất nên im lặng.

“Có việc gì sao?”

“Tư thế đánh bida của cô rất được, phỏng chừng trình độ không tồi, luận bàn đi.”

“Không có hứng thú.”

Trực tiếp cự tuyệt, không chút lưu tình.

Trước đây, chị của Hồng Phi từng nói với cô, để đánh giá một người đàn ông, đầu tiên phải nhìn vào mắt anh ta, đại đa số đàn ông đều là động vật cải trang, bởi vì ánh mắt sẽ tiết lộ tâm tư của bọn họ. Mà người trước mắt này, tuy bộ dạng không khó coi, có lẽ còn khá đẹp trai, nhưng trong đôi mắt kia đều là dục vọng muốn chiếm lấy cô, đối với một cô gái lần đầu tiên gặp mặt, ánh mắt như vậy quá xấu xa.

Quý Viễn và Tương Sinh nghe vậy ôm bụng cười to, Hồng Phi đáng yêu a. Đối với nam nhân như vậy nên cự tuyệt không chút lưu tình, cần gì nề tình, cần gì cho hắn thể diện?

Ta Vì Ai Cuồng có chút ê mặt, kim lòng không được chắn trước mặt Hồng Phi. Hồng Phi trừng mắt nhìn hắn, tức giận dần dần bốc lên.

“Ta đánh với người.”

Tương Ly vẫn im lặng ngồi một bên rớt cục lạnh lùng đứng dậy, nhìn thẳng hắn. Trong mắt anh không có chút cảm tình, làm cho người ta sợ.

Tương Ly tao nhã tự nhiên cởi bỏ áo khoác ngoài, lộ ra áo sơ mi trắng, rõ ràng sáng chói như ánh mặt trời, nhưng mái tóc đen tương phản, càng có vẻ lạnh lùng tuấn kiệt.

“Người?” Ta Vì Ai Cuồng cười to một tiếng, “Hảo, bất quá nếu là đàn ông đừng chơi pool như phụ nữ, đánh snooker?”

“Tùy người.”

Lười nhìn hắn, Tương Ly yên lặng đứng chọn cơ, tương phản với thái độ tùy ý của Hồng Phi, anh chọn cơ rất cẩn thận, không những so hoa văn, chất gỗ, còn có tính vững chắc, tất cả những cây cơ trong này dường như đều không hợp ý. Tương Sinh biết tính tình của anh, bình thường đều dùng cây cơ bằng gỗ sồi, phòng bida công cộng tự nhiên sẽ không có cơ chất lượng tốt, bởi vậy bí mật nói với quản lý ra ngoài mua một cây, tuy không thể so sánh với cây cơ mà anh đã dùng, nhưng cũng khá thuận tay. Quản lý nhìn thấy khách nhà giàu, lập tức lấy trong kho ra mấy cây tốt nhất, nhưng biểu hiện của Tương Ly lại làm cho hắn thất vọng, so qua so lại liền chọn ra một cây “Cái này đi.”

Hồng Phi, Tương Sinh, Quý Viễn giật mình kinh ngạc, tên này ghê thật a, người khác tưởng anh muốn chọn cây tốt nhất, ai ngờ anh lại chọn cây tệ nhất.

Ta Vì Ai Cuồng cười lạnh mấy tiếng, người cứ giả bộ nữa đi, lúc trước chỉ ngồi không chơi, căn bản là không muốn mọi người nhận ra trình độ của mình, nếu trình độ thật sự cao đến mức không có đối thủ, tại sao không đi ra thể hiện, để cho mọi người chiêm ngưỡng sùng bái một phen? Trong tâm tưởng của tên bại não Ta Vì Ai Cuồng, thái độ làm người càng kiêu ngạo càng tốt, đối với hành động khiêm tốn của Tương Ly, tự nhiên không thể lý giải.

Trận đấu bắt đầu, Ta Vì Ai Cuồng toàn lực ứng phó, Tương Ly không chút để ý. Bởi vậy thời điểm 15 viên bi đỏ chỉ còn có 1, Ta Vì Ai Cuồng đã được 50 điểm, mà Tương Ly khó khăn lắm mới được 4 điểm – 4 điểm

này là do Ta Vì Ai Cuồng không cẩn thận sai lầm, bi trắng rơi xuống lỗ nên anh mới có điểm. Nói cách khác, hấn đánh như vậy cũng đủ chiến thắng. (trong 50 điểm kia, cũng có không ít điểm là do Tương Ly tặng cho hấn)

Tham khảo thêm: Vào thi đấu phải đánh chạm bi đỏ trước (vào lỗ được tính 1 điểm; 6 bi màu có điểm lần lượt: vàng- 2, xanh ve chai- 3, nâu- 4, xanh dương- 5, hồng -6 và đen- 7) và muốn đánh bi màu vào lỗ phải đánh bi đỏ vào trước (chỉ có bi màu được lấy lên đặt lại vào vị trí đã được qui định) và đánh xen kẽ.

Ván đấu chỉ kết thúc khi đánh hết số bi đỏ vào lỗ và sau đó đánh các bi màu vào lỗ theo điểm số thứ tự (từ nhỏ đến lớn). Đặc biệt là khi phạm lỗi, điểm bị phạt tối thiểu sẽ là 4 và được cộng cho đối phương (ví dụ đánh bi đỏ vào lỗ mà bi chủ cũng vào luôn).

Chung quanh có người bắt đầu cười nhạo, có kẻ thì thầm to nhỏ, có người cảm thấy thắng bại đã phân, không cần tiếp tục coi nữa, mặc kệ là ai, ngoại trừ đám người Hồng Phi, tất cả đều khẳng định Tương Ly sẽ thua.

Hồng Phi nói nhỏ bên tai Quý Viễn cùng Tương Sinh “Còn một viên bi đỏ, có thể làm snooker.”

“Ừ.”

Vừa dứt lời, Tương Ly đẩy cơ đánh viên bi đỏ, bi trắng trốn sau bi vàng, tạo thành thế snooker. Kế tiếp đến phiên Ta Vì Ai Cuồng, hấn phải dùng bi trắng đánh trúng bi đỏ, nhưng bi đỏ lại bị bi vàng chặn trước, không thể đánh trực tiếp— cái này kêu là snooker, phiên dịch sang tiếng Trung chính là “Chương ngại”, nếu không nghĩ biện pháp đánh trúng, điểm sẽ thuộc về Tương Ly.

Ta Vì Ai Cuồng tùy tiện đánh một cơ, bi trắng không đánh tới bi đỏ mà đụng phải bi đen, tặng Tương Ly 7 điểm.

“Vận khí không tồi.” Hấn còn cười được, châm chọc Tương Ly một câu.

Tương Ly yên lặng không nói gì, cúi người thấp xuống, lại là một cơ — snoo..... ker, vẫn là snooker!

Ta Vì Ai Cuồng cười lạnh một tiếng, “Ta nhìn xem người còn may mắn đến khi nào.”

Nhưng, nữ thần may mắn có vẻ thích Tương Ly, liên tục 12 cơ, có 10 cơ tạo thành snooker, Ta Vì Ai Cuồng mất sạch 50 điểm. Điều này làm cho tất cả mọi người sôi trào. Bởi vì dù cho may mắn đến đâu, cũng không thể tạo ra nhiều snooker đến vậy, Tương Ly này dùng cây cơ tệ nhất, đánh ra những đường bi tinh diệu nhất, trình độ so với người thường không biết cao hơn bao nhiêu.

Nếu đã đủ số điểm, Tương Ly cũng không muốn lời thôi với Ta Vì Ai Cuồng, kéo, đẩy, cầm, đảo, nhồi, các loại kỹ thuật đều mang ra sử dụng, thật sự làm cho người ta hoa mắt chóng mặt, chỉ chốc lát sau, tất cả bi đều bị đánh sạch.

Được rồi, Tương Ly đồng học hoặc là không ra tay, đã ra tay là chặt đứt đường sống của người ta, trước đưa họ lên đỉnh cao nhất, sau đó khiến họ nặng nề ngã xuống đất, đích xác đủ âm hiểm.

Quý Viễn lại càng không phúc hậu, đi lên vỗ vỗ vai Tương Ly nói: “Vốn ta không tin người từng đánh với hendry, hiện tại ta tin.”

Hen-d-ry?! Gì chứ, hoàng đế billiards! Có thể cùng đánh với hấn, trình độ nhất định hơn người bình thường.

Tương Sinh cũng không cam yếu thế, chậm rãi nói “Tiểu tử này 2 năm trước có thể một cơ phá trăm.”

Ta Vì Ai Cuồng nhất thời xấu mặt, ném cơ xuống, quay đầu rời đi.

Tất cả mọi người cười rộ lên, nhìn Ta Vì Ai Cuồng khinh bỉ vài lần, âm thầm đoán nam nhân này rốt cuộc là ai? Muốn đem chuyện cười này kể cho bằng hữu trong trò chơi. Mà Ta Vì Ai Cuồng may mắn không nói ra ID, bằng không acc mới mua liền vô dụng.

Bị Tây Tây á vũ và Ta Vì Ai Cuồng chọc phá một trận, Hồng Phi bọn họ cảm thấy không muốn chơi bida nữa, chuẩn bị về khách sạn tiếp tục đấu địa chủ đang chơi dở tối qua, hơn nữa kêu gào, nông nô nhất định phải xoay người thành chủ nhân, đem Tương Ly áp chế.

“Hong Phi.....” Ngón tay có chút thô ráp, nhẹ nhàng chà lau khung hình, cho dù mặt trên không có chút tro bụi, anh vẫn theo thói quen lấy khăn tay lau nhẹ vài cái.

Máy bay hạ cánh xuống sân bay Mỹ Lan, Quý Tiêu cẩn thận đem khung hình cất vào vali, thu lại tâm tình xao động trong phút chốc, khôi phục bộ dạng lạnh lùng sắc sảo trước sau như một.

Cài lại cúc áo tây trang, đem vali đưa cho trợ lý đi cùng, Quý Tiêu mặt không cảm xúc ngồi vào audi a8.

Lần này đến, là vì việc thu mua 50% cổ phần của công ty Du Long, Quý Tiêu tuy xuất thân từ gia đình cán bộ cấp cao, nhưng đối với con đường chính trị không có hứng thú, anh trời sinh vương giả, đối với những việc như che dấu bản thân, tạm cúi mình vì lợi ích toàn cục anh không bao giờ làm. Biết được tính cách của anh, Quý lão gia tử cũng không miễn cưỡng, hơn nữa dựa vào quan hệ xã hội rất tốt, Quý Tiêu kinh doanh khá lớn. Một nam nhân không đến 30 tuổi, gia sản ước tính cũng hơn vài trăm triệu. Anh bộ dạng cực suât, lại không gần nữ sắc, nghe nói lúc đi học từng có một người bạn gái, sau khi chia tay cũng không quen thêm ai nữa, bởi vậy rất nhiều người ở sau lưng nói anh là gay, thích nam nhân. Chỉ có một vài người biết, anh luôn luôn chờ một người.

Hong Phi.....

Thời gian anh và chị em ước định, rất nhanh sẽ đến.

4 năm. Không đi tra tin tức của em, không đi tìm em, lại càng không thể gọi điện cho em, nghe em nói chuyện.

Nhớ em.

Xe rất nhanh chạy đến tổng bộ Du Long, dưới lầu đã có rất nhiều nhân viên cấp cao xuống đón, Quý Tiêu không nói một câu, thần sắc thản nhiên đi vào tòa nhà, Du Long phái nhân viên nữ xinh đẹp nhất công ty đến giới thiệu hoạt động mới đưa vào, Quý Tiêu chỉ nghiêng tai lắng nghe, căn bản không đem vị tiểu thư xinh đẹp ăn mặc thời thượng này để vào mắt. Việc này chính là minh chứng tốt nhất cho câu chuyện mà những nhân viên bất quãi của Du Long hay đàm luận, chứng có xác nhận Quý Tiêu là gay.

Thông qua lối đi riêng, Quý Tiêu cùng đoàn người tiến thẳng vào thang máy, một khắc trước khi đóng cửa, mấy người Hong Phi đứng lúc vừa nói vừa cười đi qua trước mặt anh.

Mọi người trong thang máy lần đầu tiên nhìn thấy Quý tổng tài – người lúc nào cũng tỏ ra bình tĩnh, thấy biến không kinh, hiện giờ lộ ra vẻ mặt mừng như điên, anh không kìm được sung sướng đưa tay về phía trước, muốn từ cửa thang máy đi ra ngoài, nhưng đã không còn kịp, cửa thang máy đã đóng lại, thân ảnh xinh đẹp của Hong Phi biến mất trước mắt anh.

“Quý tổng? Sao vậy?”

Quý Tiêu có thói quen đè nén tình cảm bản thân, rất nhanh khôi phục lại, lạnh lùng nói: “Không có gì.”

“Phải rồi, Tạ tiểu thư, tôi nghe nói gần đây Du Long mở một cuộc gặp mặt trong trò chơi?”

“Quý tổng, không phải, hội gặp mặt lần này là vì muốn giữ chân những người chơi đã tiêu nhiều tiền vào game, không phải là-.”

“Hoạt động không tồi.” Quý Tiêu đánh ngắt lời cô, “Giúp tôi tra toàn bộ thông tin về người chơi tham gia lần này, một giờ sau đưa qua.”

“Vâng, Quý tổng.”

Hong Phi, không nghĩ tới, ở chỗ này lại gặp được em.

Biết không? Mấy tháng trước biết tin em chơi Thiên Địa Huyền Môn, anh cũng lập một acc, nghĩ chỉ có người cấp bậc cao mới khiến em chú ý, bởi vậy luyện đến đệ nhất sever, đệ nhất pk. Hiểu Phong Tàn Nguyệt tên này, em có thể nhận ra anh không? Hoặc là, thời điểm chúng ta gặp nhau trong trò chơi, có thể nhận ra nhau?

Nhưng mặc kệ chúng ta có nhận ra nhau hay không, chỉ cần nghĩ đến việc em và anh chơi cùng một trò, lại có một cảm giác hạnh phúc.

Bốn năm, thời điểm anh lại đứng trước mặt em, em có thể nhận ra??

38. Chương 38

Chương 43

Bốn người trở về khách sạn đánh bài, cảm giác được bụng đói, liền quyết định đi ăn.

Có pizza hải sản, cánh gà nướng, salat rau quả, ốc bươu nướng....v.v..

Chỉ chốc lát sau, đồ ăn được đưa tới. Hồng Phi phi thường may mắn được chứng kiến thời điểm ba nam nhân tao nhã trở nên bất nhã.

Mồ hôi đổ như thác, sớm biết sẽ ăn nhiều như vậy, lúc trước gọi thêm là được, để bây giờ Tương Ly cùng Quý Viễn động tay động chân vì một cái cánh gà.

Tương Sinh giống như nhìn ra suy nghĩ của Hồng Phi, vỗ vai cô nói “Kỳ thực, có tranh nhau mới thưởng thức được hết cái ngon của thức ăn, nếu là lúc bình thường, a Ly cùng a Viễn tuyệt đối không ăn nhiều như vậy.”

“.....”

Chắc, đây là kinh nghiệm vĩ đại mà Tương đại công tử truyền dạy cho tiểu Tương Ly và tiểu Quý Viễn.

“Còn có Hồng Phi, em không ăn sao, nếu không cướp, sẽ bị ăn hết đấy.”

Bị bọn họ kích thích, Hồng Phi nhất thời cảm thấy rất đói bụng, đi đến trước khay đồ ăn, lấy một cái cánh gà nướng bỏ vào miệng. Còn chưa kịp cắn một miếng, Tương Ly đồng học thực xấu xa chặn lại nửa đường, thành công ‘cướp’ đi.

Hồng Phi trợn mắt nhìn, Tương Ly chết tiệt, cô cũng được coi là bạn gái anh, chẳng lẽ không chiều cô một chút sao?

Cầm giận lấy một cái cánh, sau đó nhìn Tương Ly khiêu khích, lần này Tương công tử rất ngoan, không đến cướp của cô, Hồng Phi một phen thỏa mãn, ngửi ngửi mùi, muốn chậm rãi thưởng thức, lại không nghĩ rằng, Quý Viễn đồng học cũng nửa đường chặn cướp. Cánh thứ hai lại bay.....

Giận a! Hồng Phi giật lấy một con tôm, cũng không vội ăn, phi thường độc ác liếm liếm, hừ, dính nước miếng của bốn cô nương, để xem các người ai dám cướp, hừ.

Nhưng Hồng Phi càng khiêu khích, Tương Ly càng hăng hái.

Bị liếm thì sao chứ, bắt quá coi như kiss gián tiếp.

Đến đến đến, chạy nhanh đến cướp thức ăn.

Vì thế Hồng Phi lệ rơi đầy mặt, phát hiện con tôm đang để trên đĩa cũng không cánh mà bay.....t_t.

Con tôm dính nước miếng của Hồng Phi đột nhiên trở thành vật bị người ta tranh đoạt, Quý Viễn chạy đến chỗ Tương Ly cướp, mạnh tay quá khiến con tôm xả làm hai, Quý Viễn vui vẻ muốn bỏ vào trong miệng, không ngờ lại bị Tương Sinh cướp đi, Tương Sinh mới vừa đắc ý được vài giây, bị Tương Ly cùng Quý Viễn lúc này đang tức giận đè chặt xuống không thể động đậy, Hồng Phi cũng tính là ngư ông đắc lợi, đem nửa con tôm bắt, cầu, cào trở về, lần này không dám tiếp tục khiêu chiến bọn họ, vội vàng bỏ luôn vào miệng, sau đó rất nhanh nhai nhai nuốt nuốt—ngô, hình như chỉ có thức ăn ăn vào bụng, mới có cảm giác nó là của mình a.

Đang lúc bốn người tranh cướp đến kinh thiên động địa, nhưng đồng thời cũng vô cùng vui vẻ, Hồng Phi mơ hồ cảm thấy hạnh phúc. Lại nghĩ trước đây cùng chị gái tranh nhau ăn bánh ngọt, không phải do bánh ngọt quá ngon, mà là quá trình cướp đoạt làm cho người ta thỏa mãn. Hiện tại đại để cô cũng có tâm tình

này. Bởi vì có thể khiến cô làm ra những việc kỳ cục như thế cũng vì trước mặt là những người thân thuộc, mới có thể buông lỏng bản thân. Nói vậy, hiện giờ cô có thể thoải mái cướp cánh gà, không phải đã coi bọn họ là người thân rồi sao?

“Cười cái gì? Ăn có nửa con tôm đã vui như vậy? Chẳng lẽ là do nửa con tôm kia bị anh ăn?” Tuyét-sama thấy Hồng Phi mơ màng, lại nhìn không được cười nhạo cô. Hồng Phi trừng mắt liếc anh một cái, còn chưa kịp hành động, Quý Viễn đã đem Tương Ly đè xuống, giận dữ nói “Tiểu tử ngươi lại dụ dỗ Hồng Phi.”

“Vậy thì sao?”

Không nghĩ tới Tương Ly thành thật thừa nhận, mặt Hồng Phi đỏ lên, Quý Viễn lại nhìn không được ngăn ra.

Thần Phong Nhất Thụ trong trò chơi, lớn mật, kiêu ngạo, phóng dăng, cùng hiện thực hoàn toàn tương phản. Đối mặt Hồng Phi, hắn có cảm giác khó mở miệng giống như đang đứng trước mặt người yêu, thật không bằng Tương Ly thản nhiên như vậy.

Hắn không phải ngu ngốc, bên cạnh Hồng Phi và Tương Ly tỏa ra không khí ái muội, làm sao có thể không cảm giác được, nhưng cho dù nhận ra thì thế nào? Hắn cũng không có dũng khí nói hết toàn bộ, lần trước tỏ tình dưới ký túc xá, chỉ vì bản thân không đủ nhiệt tình mới đủ lớn gan. Đến bây giờ hiểu được chính mình tâm ý, lại càng không có can đảm.

Tương Sinh thấy Quý Viễn trong nháy mắt thất thần, đáy mắt phảng phất cô đơn, lặng lẽ nhón lấy một quả đào trong đĩa salad đầy màu sắc, vung tay một cái hướng Quý Viễn ném tới, Quý Viễn trong lúc không đề phòng bị ném ngay giữa mặt.

“A Viễn, ta phát hiện phản xạ thần kinh của ngươi càng ngày càng kém.”

Quý Viễn rốt cục phục hồi tinh thần, phần hận hướng Tương Sinh đánh tới, Tương Sinh cười to một tiếng, chạy đến trốn phía sau Hồng Phi, Tương Ly không thích hắn đụng tay vào người Hồng Phi, một cước đem hắn đá đến chỗ Quý Viễn, Quý Viễn bắt lấy cơ hội, hướng Tương Sinh công kích.

Tiếng ồn ào, tiếng cười vui, thỉnh thoảng truyền ra từ bên trong cánh cửa, không khí náo nhiệt cùng cảm giác tĩnh lạnh ngoài cửa hình thành hai khoảng đối lập.

Quý Tiêu đứng ngoài cửa, tay đưa lên, lần đầu tiên không có can đảm gõ cửa.

Từ ngày đó đến nay, rất ít khi thấy được Hồng Phi cười thoải mái, cô không vui, anh biết.

Cô chán ghét anh, cô sợ anh, thậm chí càng hận anh, những việc đó anh đều cảm giác được.

Ngay đến người bình tĩnh như anh, cũng không thể khống chế cảm tình của mình. Loại này giống như dây thường xuân không gì chặt đứt trói lấy trái tim anh.

Anh cho cô thời gian bốn năm, đồng thời cũng cho mình bốn năm.

Có lẽ, trong 4 năm này, cô sẽ tiếp nhận anh.

Hoặc, anh sẽ dần dần quên cô.

Hiện giờ bốn năm trôi qua, Hồng Phi nghĩ gì anh không biết, điều duy nhất biết được, anh lại không làm được.

Không có dũng khí gõ cửa, Quý Tiêu lấy ra di động, bấm số điện thoại của Quý Viễn.

Trong phòng mơ hồ nghe thấy tiếng nói.

“A Viễn, điện thoại của ngươi.”

“Nga.”

Xem tên người gọi đến, Quý Viễn trong nháy mắt có chút trầm mặc, nhưng lập tức cười nói: “Các người ăn trước, ta nhận điện thoại.”

Hắn tìm một góc khá yên tĩnh nhận điện thoại:

“Uy, anh họ, như thế nào lại gọi điện cho em?”

“Anh ở ngoài cửa.”

“Hả?”

“Mở cửa.”

“Mở..... đừng đùa, em hiện đang ở Hải Nam.”

“Anh biết, phòng 3012 , anh đang ở ngoài cửa.”

Quý Viễn có chút kinh hãi, hắn cảnh giác hỏi han: “Anh tìm em có việc gì không?”

“Anh đến tìm cô ấy. Hồng Phi, ừ, đang ở trong phòng.”

“.....”

“A Viễn, là ai gọi đến?” Thấy Quý Viễn thần sắc ngưng trọng, Tương Sinh nhin không được hỏi.

“Là anh họ ngoại.”

“Làm sao?”

“Hắn ở ngoài cửa.”

“ Ách..... Thực trùng hợp. Vậy mở cửa cho hắn vào đi.”

“.....”

“A Viễn làm sao vậy? Bộ dạng đột nhiên rất trầm trọng.”

Quý Viễn lắc đầu, “Không có việc gì, ta đi mở cửa.”

Quý Viễn quay người đi mở cửa, Hồng Phi nhin không được hỏi Tương Sinh, “Cái kia, anh họ ngoại của Quý Viễn là người thế nào?”

Tương Sinh sờ cằm, nhú mào, khó khăn hình dung, “Mặt đen, là ông cụ non.”

..... Loại hình dung này.

“Bình tĩnh, cơ trí, hết thấy lấy đại cục làm trọng, Quý Tiêu chính là người như vậy.” Lại bổ sung một câu.

“Nga, như vậy a, không chừng em cùng anh ta có thể trở thành bằng hữu.” Hồng Phi buông đồ ăn, trước mặt người ngoài, vẫn nên chú ý hình tượng của mình.

“ A, tên Quý Tiêu này rất ít bạn bè.”

” Quý Tiêu?” Trong nháy mắt, nụ cười trên mặt Hồng Phi đông cứng, trong mắt của cô, dần dần hiện ra biểu tình sợ hãi, phần nộ, thương tâm. Tương Ly cùng Tương Sinh đều sửng sốt, còn chưa kịp đặt câu hỏi, Quý Tiêu đã đi đến trước mắt bọn họ.

Anh mặc bộ tây trang màu đen được là ủi kỹ càng, mái tóc chải chuốt tỉ mỉ, kiểu cách ăn mặc tuy giống Tương Sinh , nhưng không có được vẻ nho nhã như hắn, ngược lại trời sinh trên người anh đã có khí chất uy nghiêm lạnh lùng, làm cho người ta vừa nhìn đã sợ.

“Hồng Phi.” Giọng anh khàn khàn, trong lời nói mang theo tâm tình mừng rỡ, đôi mắt đen có mong muốn chiến hữu thật sâu.

“Quý Tiêu!” Hồng Phi đột ngột đứng lên, cô giận dữ mở to hai mắt, oán hận nhìn anh, “Việc cho tới bây giờ, anh còn có mặt mũi xuất hiện trước mặt tôi?”

“Đi ra ngoài! Đi ra ngoài!” Cô với lấy khăn lau tay trên bàn, gối ôm trên ghế, vài cuốn sách trong tủ, vừa gầm gừ vừa ném về phía anh, Quý Tiêu cũng không trốn, chỉ là thần sắc có chút chật vật, đợi cho đến khi trong tay cô không còn đồ vật để ném, tức giận đến mức hô hấp dồn dập, lúc này mới tiến lên muốn ôm cô

Hồng Phi lùi về phía sau từng bước, cự tuyệt việc anh tiếp cận.

“Vì cái gì? Vì cái gì anh cùng chị tôi chia tay?”

“Anh.....”

“Quý Tiêu coi như tôi cầu xin anh được không? Cùng chị tôi về lại với nhau, để chị ấy trở về, cho chị ấy về nhà!”

Cảm giác thất vọng mãnh liệt, bốn năm thời gian, bản thân anh không thay đổi, Hồng Phi cũng vậy, nàng vẫn chán ghét anh, hận anh, trong mắt không có hình ảnh của anh.

Đau đớn đến thế nhưng lại cố tỏ ra tàn nhẫn, anh lạnh lùng nói: “Không có khả năng, Hạ Hồng Phi. “Em không có quyền yêu cầu anh thích chị em.”

“Bốp!”

Ai cũng không nghĩ đến, Hồng Phi sẽ ra tay đánh người, mà ông cụ non Quý Tiêu trong miệng Tương Sinh kia, cứ nhiên để cho cô đánh một bạt tai, một chút cũng không tránh.

“Nếu không thích, lúc trước tại sao lại kết giao với chị ấy, làm gì tới nhà của tôi? Một bạt tai này, là tôi thay chị tôi đánh anh.”

Quý Tiêu không giận còn cười, “Tốt lắm, như vậy bạt tai này, có thể coi như trả lại hết tình cảm chị em dành cho anh? Bây giờ em có thể nhìn thẳng vào anh? Cho anh quyền được theo đuổi em?”

Hồng Phi không thể tưởng được anh ta lại nói như vậy, đối mặt với khí thế đốt người, vừa giận vừa sợ “Không có khả năng, tôi không có khả năng sẽ thích anh, anh chết tâm đi, tôi hận anh, Quý Tiêu, anh nghe thấy không, tôi hận anh!”

Quý Tiêu còn muốn tiếp cận cô, Hồng Phi gạt tay anh ra, đẩy cửa chạy đi.

Tương Ly theo phản xạ chạy đuổi theo cô, Quý Viễn cũng muốn đi theo, lại bị Tương Sinh gọi lại “A Viễn, chúng ta có hay không nên bức cung anh họ của người, để xem chuyện này rốt cuộc là thế nào?”

Quý Tiêu châm một điếu thuốc, hút một hơi, nhìn những vòng khói trắng bay lượn lơ, có chút xuất thần.

Tương Sinh đề lại Quý Viễn, sau đó tiêu sái đến ngồi trên sô pha, ngoài cười trong không cười, hỏi “Làm học trưởng, quan tâm học đệ chút đi.”

Quý Tiêu lạnh lùng liếc mắt nhìn hẩn một cái, lúc này mới thở dài, “Cô ấy là em gái Lục Ý.”

Lập tức lại tự giễu, “Giật mình không? Có phải không nhìn ra? Các nàng không giống nhau.”

Tương Sinh gật đầu, “Đích xác không giống.”

Hạ Lục Ý quả thực là phiên bản của Quý Tiêu, trừ bỏ mặt đen. Cô bình tĩnh, thông tuệ, xem xét thời thế, một chút đều không kém Quý Tiêu.

“Chẳng qua Quý Tiêu, người vẫn luôn là người biết lấy đại cục làm trọng, cho nên, Lục Ý thông minh tinh tường vẫn thích hợp với người hơn.”

Đúng vậy. Nhiều năm trước, ông nội cũng nói với anh những lời như vậy.

“Quý Tiêu, Hạ Lục Ý, là Hạ gia trưởng nữ?”

“Ừ.”

“Không tồi, môn đăng hộ đối, lại thêm thông minh, cùng cô ấy kết giao đối với người về sau càng có lợi.”

“Phải.”

Nếu không gặp Hạ Hồng Phi, có lẽ năm sau anh chắc chắn sẽ kết hôn cùng Hạ Lục Ý, còn có thể có mấy tình nhân, sau đó toàn tâm lao vào sự nghiệp, cứ như vậy sống hết một đời.

Nhưng tất cả, sau buổi trưa hôm đó, đã hoàn toàn biến mất.

Vĩnh viễn cũng không quên, đứng ở phía sau Hạ Lục Ý, tiểu Hồng Phi trên mặt tràn ngập nụ cười, ánh mặt trời sáng chói ban trưa, chiếu rọi trên mặt cô, lại xinh đẹp khiến người ta đui mù.

“Anh là Quý Tiêu ca ca?” Cô nâng khuôn mặt nhỏ nhắn, lấy lòng hỏi, “Anh có muốn ăn kem dâu tây không?”

Lục Ý vuốt mái tóc nâu của cô, cười to nói: “Ngốc quá, Quý Tiêu anh ấy không ăn đồ ngọt.”

“A.” Hồng Phi hơi cúi đầu, khoe miệng hơi mím lại, có chút thất vọng, “Nhưng nó rất ngon mà.”

“Kem dâu tây? Anh nghĩ, có thể thử xem.”

Anh không thích ăn ngọt, nhưng kem dâu tây ngày đó đã mang đến cho anh cảm giác hạnh phúc, là thứ ngon nhất anh từng ăn trên đời này. Có lẽ sinh ở Quý gia, bị bồi dưỡng trách nhiệm cùng với tư tưởng lấy gia tộc làm trọng, cũng đồng thời lấy đi cảm xúc của anh. Mà loại ảm áp này, tràn đầy trên người Hồng Phi.

Nghe Quý Tiêu kể lại, Tương Sinh tùy ý nói, “Nghe a Viễn nói người cũng chơi Thiên Địa Huyền Môn? Người đứng đầu bảng pk – Hiểu Phong Tàn Nguyệt kia chính là người?”

Quý Tiêu không tưởng được hần đột nhiên nói những lời này, kỳ quái liếc hần một cái, nhưng vẫn gật gật đầu.

Tương Sinh mỉm cười: “Như vậy, người phải biết, cô ấy là Thiên Thượng Hồng Phi?”

Quý Tiêu hiển là sững sốt, “Cái gì?”

Tương Sinh cười càng thêm vô hại, “Người xem, Thiên Thượng Hồng Phi là hảo hữu của người trong trò chơi, nhưng người lại không nhận ra cô ấy. Thật buồn cười.”

39. Chương 39

Chương 44

Tịch dương chậm rãi khuất sau đường chân trời, không gian bên ngoài dần dần chìm trong bóng tối.

Hồng Phi liều mạng chạy khỏi khách sạn, miệng khê nhếch, dùng sức hít thở. Trái tim vì hít vào thở ra quá nhanh mà có chút đau đớn. Cô cắn cắn môi, biết bản thân hiện giờ cần phát tiết, nếu không những cảm xúc bị thương, phần nộ, thống khổ sẽ khiến cô đánh mất lý trí.

Cuối cùng vẫn quyết định đi đến phòng bida được công ty Du Long bao trọn, những trận đấu bên trong còn chưa chấm dứt, nhưng người không còn đông như buổi chiều, Hồng Phi cúi đầu đi vào, chọn một cái bàn nằm trong góc, lấy cơ đánh pool bắt đầu chơi một mình,

Lần này cô không chọn cơ snooker, bởi lẽ có quá nhiều tình cảm phải phát tiết, nếu vẫn dùng cơ như lần trước, nhất định sẽ làm hỏng nó.

Đánh bida cần sự kiên nhẫn, giờ phút này tâm cô loạn như ma, ra cơ tự nhiên không chuẩn, có mấy bi đơn giản vẫn không đánh được, định vị cũng rối tinh rối mù.

Tây Tây á vũ, Thanh sắc đồng thoại và Quả Táo Của Hera chưa rời đi, sau khi Hồng Phi đi qua cửa đã phát hiện ra cô.

Ba người thấy cô đi một mình, im lặng tiến đến gần, nhìn cô đánh bi không chuẩn liền buông lời châm chọc.

“A, trách không được buổi chiều chỉ dám đánh với Tây Tây một ván, may mắn chỉ có một ván, bằng không với trình độ tệ hại thế này, sao có thể thắng cô?”

“Đại học C ở S thị? Ta nghe nói đại học này nếu có sinh viên chịu bỏ ra một số tiền lớn cũng có thể đi vào, không biết.....”

“Lãng lơ đến như vậy, lúc nào cũng muốn tất cả đàn ông đều phải vây quanh mình. Không biết xấu hổ.”

“.....”

Thấy mấy người Tương Ly không có ở đây, ba kẻ này nói chuyện đặc biệt ác độc. Hồng Phi vốn dĩ tâm tình không tốt, đánh cầu lại không chuẩn, nghe bọn họ ở bên cạnh châm chọc, cơn tức nhất thời bùng lên.

“Đông!” Đánh một cơ thật mạnh, bi màu đen đập vào cạnh bàn, lại bởi vì dùng lực quá lớn, viên bi cứ thế bay ra ngoài, nặng nề rơi trên mặt đất

“Cáp! Trình độ này!”

Hồng Phi khép mắt, liều mạng áp chế cơn tức giống như núi lửa sắp phun trào, nhưng sau khi nghe thấy tiếng cười nhạo phát ra từ Quả Táo Của Hera, cuối cùng nhịn không được.

“Ba” một tiếng, cây cơ bị cô ném mạnh xuống mặt bàn, khuôn mặt lạnh băng bước đến chỗ ba người.

Nếu là Hồng Phi lúc bình thường, thoát nhìn không thích gây sự. Cho nên đám người Tây Tây mỹ nữ, Thanh Sắc Đồng Thoại mới có thể nhiều lần khiêu khích cô, nhưng nhìn là một chuyện, sự thật lại là chuyện khác. Trong máu Hồng Phi, có sự kiêu ngạo và đánh đá không thua gì Hạ Lục Ý.

“Làm sao?” Hồng Phi cười lạnh một tiếng, “Nói tiếp đi chứ?”

” Nói a, mấy tên đàn ông ưu tú không ở đây, cần gì giả bộ thực nữ, mắng cho thống khoái.”

“Bỏ tiền chạy vào đại học C? Gái hư chỉ biết chơi nhạc không biết đọc sách? Còn gì nữa?”

“Trong đầu các cô, chẳng nhẽ chỉ có tiền, chỉ có ham đọc sách mới là người vĩ đại? Đó là tiêu chuẩn duy nhất để đánh giá một con người trong mắt các cô? Như vậy đạo đức thì sao? Một tên tội phạm có tri thức càng nguy hiểm hơn tội phạm không có tri thức, một người ăn mỳ lương thiện so với một tên nhà giàu keo kiệt càng đáng để cho người ta tôn kính, chẳng lẽ không nên đưa đạo đức lên làm tiêu chuẩn đầu tiên để đánh giá?”

“Chính là cô?” Hồng Phi đánh giá Quả Táo Của Hera từ trên xuống, trong mắt đều là khinh thường. “Chẳng những cướp chồng của sư phụ, còn ngang nhiên chiếm trang bị của nàng làm của mình, cô không thấy hổ thẹn với lương tâm? Chẳng lẽ những lời mắng chửi mà người chơi trong sever Hiên Viên dành cho cô, cô đều không nghe thấy? Nếu là người còn có chút tôn nghiêm, có điểm đạo đức, sẽ không làm bộ mặt mù tai điếc chơi vui vẻ như vậy?”

“Còn cô, Tây Tây á vũ, cô lừa trang bị của người khác, còn dám đổi trắng thay đen, nói người ta cướp của cô? Những lời bí ố như vậy cô cũng nói ra được. Tiểu Tước Ưu Thương cùng cô có thù gì? Để cô liên hợp với người khác hại chết nàng? Rõ ràng là do người ta đánh được hoàng ngân thư cấp 4, cô cư nhiên mặt không đỏ tâm không loạn nói nó là của mình? Nói thật, nếu cô thực sự có khả năng, người khác cũng không dám bắt nạt? Nhưng cô, ngoại trừ có chút nhan sắc, ở trong trò chơi mê hoặc mấy người đàn ông có nhiệt huyết nhưng không biết suy nghĩ, còn có thể làm cái gì? Đệ nhất mỹ nữ? Nực cười, nội tâm dơ bẩn như vậy, vẻ ngoài có đẹp đến mấy cũng có ích lợi gì!”

“Cô..... cô rốt cuộc là ai?”

Những chuyện ở sever Hiên Viên đều nắm rõ như lòng bàn tay, trừ phi cô ta là.....

“Đừng bị cô ta dọa, cô ta có thể là ai? Bất quá là đứa con gái Hải Nam trà trộn vào đây.” Thanh Sắc Đồng Thoại hừ lạnh một tiếng, tiến lên phía trước, “Mắng người thực hại, không nhìn lại xem bản thân mình là ai, cô có tư cách gì đến nơi này?”

“Tư cách?” Tương Ly đột nhiên xuất hiện trước mặt mọi người, lạnh mặt nói: “Thiên Thượng Hồng Phi, có đủ tư cách hay không?”

Thiên Thượng Hồng Phi!

Cô chính là Thiên Thượng Hồng Phi!

Trên mặt ba người có thần sắc hoảng sợ, cảm giác giống như bị người ta lột trần mang đi điều phố.

Phía trước cãi nhau đã đưa đến không ít người xem, một câu này của Tương Ly lại khiến cho tất cả bọn họ sôi trào.

Xem, cô gái so với Tây Tây á vũ còn muốn đẹp hơn kia, cư nhiên là Thiên Thượng Hồng Phi bị mọi người chỉ là gay trên diễn đàn?

A, đột nhiên nhớ ra, người post bài đó chính là Quả Táo Của Hera, là cự đồ đệ của Thiên Thượng Hồng Phi, không những cướp chồng của sư phụ, chiếm lấy trang bị của nàng, còn đi khắp nơi nói nàng là gay, hóa ra những chuyện này đều có thực, đúng là không thể nhìn bề ngoài.

Thao tác của Thiên Thượng Hồng Phi thế nào, Thanh Sắc Đồng Thoại làm sao có thể là đối thủ của cô, vậy mà cũng dám nhảy ra buông lời khiêu chiến, thua người ta xong còn nói cô không có tư cách bước vào nơi này? Thiên Thượng Hồng Phi không có tư cách, chẳng lẽ Thanh Sắc Đồng Thoại cô có?

Còn nữa, người vẫn ý mình là đệ nhất mỹ nữ – Tây Tây á vũ được đông đảo nam nhân ái mộ, đem so với Thiên Thượng Hồng Phi mới nực cười làm sao.

Nhìn ba người Tây Tây á vũ, biểu tình của mọi người từ xem kịch đã chuyển thành khinh bỉ, Tương Ly yên lặng tiến lên dắt tay Hồng Phi, nhẹ giọng nói: “Chúng ta đi thôi.”

Người đang tức giận dễ sinh ra những ý tưởng độc ác, nhìn bộ dạng xám xịt của ba người Tây Tây á vũ, Hồng Phi tự nhiên cảm thấy rất sảng khoái. Mọi chuyện không vui tích tụ trong lòng đều đã phát tiết ra ngoài, không biết có nên cảm tạ ba người đã có lòng tương trợ hay không?

Theo Tương Ly ra khỏi phòng bida, hai người đi dọc theo bờ biển.

Trên trời vô số vì sao lấp lánh, một ngôi lại một ngôi, chiếu sáng cả bầu trời.

Hồng Phi cởi giày, đi chân không trên bờ cát. Tương Ly mua sprite mang đến, nhưng không lập tức mở ra, lắc qua lắc lại vài lần mới đưa cho Hồng Phi.

Hồng Phi tiếp nhận, giật nắp mở ra, bọt khí tràn lên khiến cô hoảng sợ, đợi đến khi phản ứng lại, trên tay dính đầy nước sprite.

“Anh.” Biết bị trêu, Hồng Phi tức giận trừng mắt nhìn Tương Ly, tên đùa dai kia lại cười khê, “Thực không cẩn thận, haiz, không nên lãng phí.”

Nói xong, kéo tay Hồng Phi qua, nhẹ nhàng liếm những giọt nước đọng trên ngón tay cô.

Đầu lưỡi nóng ẩm của anh lướt qua khiến Hồng Phi cả kinh, rút nhanh tay về, lại bị Tương Ly thuận thế ôm lấy, ngửi mùi hương trên người cô, nhẹ giọng nói: “Hồng Phi, người làm em tổn thương trước kia, là Quý Tiêu.”

“.....”

“Em thích anh ta?”

Hồng Phi hít một hơi thật sâu, “Anh biết không, em vẫn rất tự hào, ở cái tuổi dễ sùng bái một người, em vẫn không thích anh ta.”

Nghe thấy đáp án này, Tương Ly rất rất thỏa mãn, anh như con chó nhỏ cọ qua cọ lại trên đầu Hồng Phi, hỏi: “Vì cái gì?”

“Anh ta là bạn trai của chị em, em nghĩ, một người sống trên đời, trừ bỏ tình yêu, còn có tình thân. Có chút cảm tình, con người tuy không thể khống chế, nhưng có thể tránh được.”

Tương Ly cười khê, Hồng Phi nhin không được sáng giọng: “Cười cái gì?”

“Anh thật cao hứng khi em không tránh anh.”

“Uy, em chưa từng thổ lộ với anh nha.”

“Nói vậy, người hầu không phải đã sớm post bài cầu hôn sao?”

“Không cho phép kêu em người hầu!! Em lập lại lần nữa!”

“Không gọi người hầu, vậy em hy vọng anh gọi em là gì? Nương tử? Vợ Yêu?”

“.....”Chương 45

Cho dù là Hải Nam, tối tháng 3, tháng 4 vẫn hơi se se lạnh, Hồng Phi đi chân không, thỉnh thoảng lại hắt xì vài cái. Tương Ly vội vàng chạy đến, trên người chỉ có một chiếc áo, tự nhiên không thể cởi ra khoác cho cô. Bởi vậy cho dù không khí giữa hai người đang rất tình cảm, vẫn quyết tâm quay trở về khách sạn.

“Không cần!”

“.....”

Tương Ly thuộc trường phái hành động, đưa tay bế bổng Hồng Phi, dẫn đến một tiếng thét chói tai.

“Anh có thể ôm em trở về.”

Hồng Phi da mặt mỏng, giấy dựa nhảy xuống

“Không được, để tự em đi về.”

Tuy có chút tiếc nuối, bất quá Tương Ly cũng không miễn cưỡng, tự nhiên dắt tay cô, mười ngón đan xen, “Đi thôi.”

Nước biển xanh, bờ cát trắng, ánh trăng bàng bạc rơi xuống phản chiếu hai thân ảnh nhỏ bé một trước một sau.

Yên tĩnh hài hòa, cũng là một cảnh đẹp.

Đến dưới lầu khách sạn, Hồng Phi không nghĩ thấy Quý Tiêu, nhưng phòng cô lại ở cách vách phòng Tương Sinh, bởi vậy do dự không muốn đi lên.

Tương Ly cười thấu hiểu, “Nếu không, trước đến phòng anh ngồi.”

Anh đến Hải Nam tương đối muộn, không thể thuê phòng cách vách Tương Sinh, bởi vậy đành lấy phòng ở tầng trên.

Bình thường Tương Ly đều hoạt động ở phòng Tương Sinh, còn phòng này chỉ dùng ngủ qua đêm, vì vậy cũng không lộn xộn. Trên đầu giường anh chỉ đặt một quyển sách, ngoài ra không còn gì cả.

Hồng Phi đi lên phía trước cầm lấy cuốn sách, tất nhiên toàn bộ đều là tiếng anh, nhưng sách chuyên ngành khá nhàm chán.

Mở ra xem thử, bên trong thi thoảng có vài dòng ghi chú, chú thích đều bằng tiếng Anh, Tương Ly chữ viết thực thanh thoát, thoát nhìn cực kỳ thoải mái, không biết khi viết tiếng Trung sẽ mang đến cảm giác như thế nào.

“Em không mấy hứng thú với những môn chuyên ngành.”

Hồng Phi đột nhiên cảm thấy thực hổ thẹn.

Ngồi máy bay hơn 10 tiếng, Tương Ly rõ ràng đã muốn mệt chết, vậy mà vẫn cố đọc sách. Còn cô, vì việc học không quá bận bịu, tạm thời không có cuộc thi mà tùy tiện xin phép đi du lịch.

Lại đột nhiên nhớ tới, cho dù chơi game điên cuồng đến đâu, Tương Ly cho tới bây giờ cũng chưa từng bỏ tiết.

“Làm sao vậy?”

“Không có gì.” Hồng Phi lắc đầu, “Em chỉ muốn hướng anh học tập, chăm chỉ đọc sách!”

“....” Tương Ly trong nháy mắt có chút xấu hổ, giải thích với cô “Học nhiều môn, lại toàn là lý thuyết, không xem nhiều sẽ không nhớ được.”

“Nhiều bài tập lắm đúng không?”

Đại học trong nước hình như thoải quá hơn đại học nước ngoài.....

“Ừ.”..... Để có thể về nước sớm một chút, anh trước tiên phải học xong thạc sĩ. Trong thời gian một năm rưỡi, phải đọc hết những quyển sách mà bình thường mất ba năm mới đọc xong, cho dù thông minh như Tương Ly, vẫn mệt chết đi được.

Đương nhiên, việc này Tương Ly không thể nói, da mặt anh mặc dù không tẻ, nhưng không dày như ai kia. Mấy việc như học xong sớm quay về nước kết hôn với Hồng Phi..... làm sao có thể nói ra miệng? (Mỗ nguyệt: Tương Ly đồng học, hiện tại đã nghĩ đến việc kết hôn, có sớm quá không??)

“Anh học tiếp đi, không cần quan tâm đến em.”

“Ừ, vậy em xem tv đi.”

Bài tập rất nhanh sẽ xong, Tương Ly cũng không muốn phí thời gian đọc sách khi Hồng Phi đang ở đây, tuy nhiên, cô nam quả nữ ở chung một phòng, trước mặt lại là cô gái mà mình thích, khó có thể không sinh ra tạp niệm, trước kia ở chung một nhà, không động thủ là vì đối phương lúc đó chưa hiểu được tâm ý của mình, hiện tại..... Ân, vẫn nên dùng sách chuyên ngành để di chuyển lực chú ý.

“Em không quấy rầy anh chứ?”

“Không.” Tương Ly lấy từ trong ngăn kéo ra một cặp kính không độ, đeo lên, lập tức ngồi ở mép giường im lặng đọc sách.

Hồng Phi lén nhìn anh, cảm thấy Tương Ly sau khi đeo kính mắt càng giống Tương Sinh, khí thế sắc bén bị che dấu, ngược lại sinh ra cảm giác ôn nhu.

Không nên tiếp tục nhìn lén, bị phát hiện nhất định anh sẽ cười nhạo cô, Hồng Phi mở TV, chuẩn bị chuyển đài lực chú ý.

Chuyển mấy kênh luôn tục, đến khi thấy kênh phim mới dừng lại. Điều khiển từ xa tùy tiện ném sang một bên, Hồng Phi ngồi ở mép giường bên kia, im lặng theo dõi.

Phim này đoạn đầu cũng bình thường, nam chính nữ chính ngẫu nhiên có nắm tay, khá là tình cảm, nhưng màn hình đột nhiên chuyển cảnh, đến phiên nam phụ nữ phụ lại song song nhảy lên trên giường. Phòng khách sạn vốn dĩ tĩnh lặng, phồng chùng ngay cả tiếng cây kim rơi xuống cũng có thể nghe được, lúc này đột nhiên truyền đến tiếng nam nữ rên rỉ, đây khác nào khiến cho người ta a!

Hồng Phi bị tình huống bất ngờ này làm cho đỏ mặt, bối rối tìm điều khiển chuẩn bị chuyển kênh, nào biết lúc trước cô tiện tay ném một cái, cư nhiên bay đến bên tay Tương Ly. Hồng Phi vội vã vươn người đi lấy, Tương Ly lập tức bắt lấy tay cô kéo một cái, thân thể Hồng Phi tự nhiên ngã vào lòng anh.

“ A.” Hồng Phi hoảng sợ, tự nhiên cảm thấy bản thân lúc này giống như người bị rơi xuống nước, quấy đạp một hồi, đến khi ôm được cổ Tương Ly mới an tĩnh lại.

Tương Ly nhìn cô nàng, ánh mắt thâm thúy, giọng nói chưa bao giờ mê hoặc lòng người như lúc này “Người hầu, đây là em muốn dụ dỗ anh?”

Đôi môi anh khiêu gợi, gần trong gang tấc.

Mùi thơm hoa cúc nhẹ nhàng vây quanh cô, quá..... Quá mức hấp dẫn.

Anh áp vào mặt cô, ở bên tai cô thì thầm: “Nếu người hầu em đã dụ dỗ anh,vậy.....”

Xoay người một cái, đem cô đặt ở dưới thân.

Hồng Phi không biết bản thân sợ hãi, hay bị anh hấp dẫn, tim đập thật sự mau, mấy tiếng thành thịch thành thịch, phồng chùng Tương Ly cũng nghe được.

Đang lúc cô vô tội nhìn anh, không biết nói cái gì cho phải. Tương Ly lại cười khê ra tiếng.

“Người hầu, biểu tình của em vậy là sao?”

Khê hôn xuống trán Hồng Phi, Tương Ly đứng dậy, thuận tiện kéo cô, “Sợ anh ăn luôn em?”

“ Mới không có.”

“Yên tâm đi, nếu muốn ăn em, lần đó ở nhà anh.....”

Hồng Phi lúc này mới nhớ, lần đầu tiên ngủ lại nhà anh, kẻ xấu xa được xưng đã giao ra toàn bộ chìa khóa phòng lại nhảy vào phòng của cô!

Nhìn không được bóp cổ anh, Hồng Phi tức giận nói: “Anh gạt người, ngày đó căn bản không giao ra toàn bộ cái chìa khóa.”

Tương Ly thần sắc không đổi, ngược lại làm bộ vô tội, “Anh quên nói, khóa phòng đó bị hỏng.”

“A a a! Kia nửa đêm nếu các anh.....”

“Anh còn sợ nửa đêm em đến ăn anh.”

“Còn lâu!!”

“Còn không phải? Vừa rồi ai dụ dỗ anh?”

“Đó là vì em không biết đột nhiên nhảy ra mấy cảnh này .”

“Không phải có câu giải thích chính là che dấu sao?”

“.....”

Hồng Phi lệ rơi đầy mặt, cô lúc nào cũng nhanh mồm nhanh miệng, tại sao gặp người kia chỉ có thể ngậm miệng.

Thấy bộ dạng đáng thương của Hồng Phi, Tương Ly nhìn không được lại hôn cô, ghé vào bên tai cô nói: “Bất quá một khắc vừa rồi, anh thực sự nghĩ sẽ ăn luôn em.....”

!!

Người kia..... Bình thường bày ra điệu bộ lạnh lùng, không nghĩ tới không nghĩ tới a, nhìn người không thể nhìn tướng mạo! Hồng Phi nhảy dựng lên, cách xa Tương Ly vài bước, bộ dáng cẩn thận lại khiến cho Tương Ly cười nhạo thật lâu.

Đương lúc hai người đùa vui vẻ, bên ngoài vang lên tiếng đập cửa, Hồng Phi thực cảnh giác, sợ là Quý Tiêu, bởi vậy nhất định không chịu ra mở cửa.

Tương Ly chỉ có thể đem cô đẩy vào phòng tắm, lúc này mới đi ra mở cửa.

Hoàn hảo ngoài cửa chỉ có Quý Viễn cùng Tương Sinh, Quý Tiêu cũng không cùng đến.

“Hồng Phi ở chỗ người.”

“Ừ.”

“Quý Tiêu.....?”

“Hắn có chút việc phải xử lý, cho nên tạm thời sẽ không quấy rầy chúng ta..... Hồng Phi, xuất hiện đi.”

Ban đêm.

Bốn người đã không có hưng trí đánh bài, thấy Hồng Phi đã không còn kích động như lúc trước, sau khi an ủi vài câu đều tự rời đi.

Sáng sớm hôm sau, Tương Ly lên máy bay trở về Luân Đôn, Hồng Phi tự nhiên cũng không còn tâm tình ở lại Hải Nam, bởi vậy một nhóm 4 người vui vẻ đi trả phòng.

Đến sân bay quốc tế S thị, lại ngoài ý muốn gặp phải Quý Tiêu. Hóa ra buổi tối hôm ấy anh quay về S thị, sáng nay biết tin Hồng Phi đáp chuyến bay buổi sớm, anh nhân thời gian rảnh rỗi chạy đến đây chờ máy bay. Hồng Phi ban đầu định trốn, lại bị anh một phen giữ chặt. Hồng Phi theo phản xạ chạy đến trốn phía sau Tương Sinh, Tương Sinh lại trấn an nói: “Trốn tránh không phải biện pháp, đi cùng hắn nói chuyện đi.”

Hồng Phi trầm mặc một hồi rồi đi theo Quý Tiêu.

Đi chưa được mấy bước, Tương Sinh ở đằng sau kêu lên, “Hong Phi, nếu tên kia dám làm gì quá đáng với em, nhớ nói cho anh. Anh nghĩ a Viễn nhất định rất vui về đại nghĩa diệt thân.”

Quý Tiêu là tự mình lái xe đến.

Hong Phi ngồi ở ghế phụ, chỉ nhìn về phía trước, không liếc mắt nhìn anh đến một lần.

“Hong Phi, chuyện của chị em, anh sẽ giải thích rõ ràng với cô ấy, để cho cô ấy về nhà, cho nên em.....”

“Không có khả năng, anh làm nhiều chuyện quá đáng như thế, tôi vĩnh viễn sẽ không tha thứ cho anh.”

“Xin lỗi, ngày đó là do anh không kìm lòng nổi.”

“Giải thích có ích lợi gì? Giải thích có thể xóa bỏ tất cả những tổn thương? Chị của tôi có thể trở về hay sao? Tình cảm chị em chúng tôi có thể khôi phục như lúc đầu?”

“Hong Phi.....”

“Ta thật sự không rõ, tôi rốt cuộc có chỗ nào tốt? Chị của tôi ưu tú như vậy, thông minh như vậy, xinh đẹp như vậy, quan trọng nhất chính là, chị ấy yêu anh, anh vì sao phản bội chị?”

Đối mặt với những lời chỉ trích của Hong Phi, Quý Tiêu cũng không thể khống chế được cảm xúc, anh phanh xe lại, dùng tốc độ nhanh nhất dừng xe, quay sang nói với Hong Phi: “Anh chưa bao giờ bắt đầu với chị em.”

“Hừ! Không bắt đầu? Anh nghĩ tôi là đứa trẻ lên ba chắc?”

“Phải, ông nội của anh hy vọng anh có thể kết giao với Lục Ý, anh đã đồng ý, nhưng, đối với cô ấy anh không có tình cảm. Không thể phủ nhận, cô ấy đích thực rất ưu tú, xinh đẹp, thông minh, chỉ là anh không thương cô ấy, thậm chí đến thích cũng không phải, duy nhất có cũng chỉ là thương thức, chị của em rất giống anh, đứng trước một cái gương, anh hoàn toàn không cảm giác được trái tim mình rung động.”

“Vậy ngày đó anh đến nhà tôi làm gì?”

“Ngày đó, anh muốn đến nói rõ với cô ấy, cũng không lấy thân phận người yêu đến nhà em. Chỉ có điều.....” Quý Tiêu lắc đầu cười khổ, “Anh không biết mình sẽ gặp được em, sau đó tất cả đều không nằm trong dự tính của anh.”

Bởi vì, nếu nói rõ ràng, lấy tính tình của Hạ Lục Ý, phỏng chừng cả đời sẽ không nhìn mặt anh, cũng không thể cho em gái mình tiếp xúc với anh, vì tham luyến những giờ phút ở bên cạnh Hong Phi, anh đã gạt cô 6 năm. Nhưng khi Hạ Hong Phi lớn lên, anh lại mất đi cơ hội nói thật, làm cho tất cả trở thành bi kịch.

“Ngày đó anh không nói, giờ nói với tôi liệu có ích gì? Quý Tiêu. Anh có từng nghĩ tới, 6 năm trước tôi đã không thích anh, 6 năm sau, tôi làm sao có thể thích anh?”

“Anh biết không, cũng bởi vì anh, khiến tôi không tin cái gọi là cảm tình. Anh cùng chị tôi yêu nhau hơn 6 năm, lại trong nháy mắt trở thành người xa lạ, tôi sợ hãi bản thân mình rồi cũng sẽ như vậy. Cho đến khi.....đến khi người kia xuất hiện. Tôi đã nghĩ không chỉ một lần, nếu là lời anh ấy nói, tôi có thể tin tưởng. Tin tưởng anh ấy không thay lòng, tin tưởng chính mình cũng không thay đổi..... Thực xin lỗi, Quý Tiêu, tôi đã có người mình thích.”

40. Chương 40

Chương 46

Một ngày sau.

Diễn đàn Thiên Địa Huyền Môn lại vui như tết.

Hóa ra có người ở trên diễn đàn, youku post video quay cảnh Hồng Phi mặc y phục người hầu đứng trên đài biểu diễn, đưa tới sắc lang vô số.

Tiếp đó lại có người đem video trận đấu của Thiên Thượng Hồng Phi vs Tây tây á vũ, vs Thanh sắc đồng thoại, Tương Ly đối chiến Ta Vì Ai Cuồng cũng được đăng ngay sau đó, kết quả rất nhanh có người phát hiện, nguyên lai cô gái mặc y phục người hầu ngày đó, lại chính là Thiên Thượng Hồng Phi.

Thiên Thượng Hồng Phi – người vẫn bị nam nhân nhận định là nhân yêu, thực sự chính là đại mỹ nữ, so với đệ nhất mỹ nhân Tây tây á vũ còn đẹp hơn vài phần. Đây—đã khiến cho rất nhiều người mở mắt.

Sau chuyện đó, Thí Thần Chi Yêu [Mật ngữ] với Hồng Phi, khó hiểu nói: Nếu người xinh đẹp như vậy, tại sao lúc trước chịu chat video với hắn? Nếu chat video, Quả Táo Của Hera ngay đến một chút cơ hội cũng không có.

Hồng Phi gửi cho nàng một hình mặt cười, còn lại cái gì cũng không nói.

Kỳ thật trong lòng cô rất rõ ràng. Nếu lúc trước người cô quen chính là Ly Thương Chi Tuyết, nếu anh đưa ra yêu cầu cùng cô gặp mặt, có lẽ cô sẽ đáp ứng.

Cô kiên trì như vậy, bất quá vì không có mấy cảm tình với Thiên Hạ Huyền Ca .

Sau đó.

Có rất nhiều người chơi mới tiến vào thiên địa, mua loa lên [Thế giới], nội dung đều là muốn cô mang đi luyện cấp. cô một cái cũng không để ý, dần dần cảm thấy có chút phiền chán.

Những người trước kia chưa từng tiếp xúc trong trò chơi giờ nghĩ đủ mọi cách đi theo cô, cùng cô lôi kéo làm quen, cô đi đến đâu cũng xuất hiện rất nhiều chuyện gọi là ‘ngẫu nhiên’. Câu đầu tiên của bọn họ đều là nói, “thật trùng hợp, cùng đánh boss được không?” Bình thường, nếu là người chơi nam, Hồng Phi đều trực tiếp cự tuyệt, nhưng nếu là những nữ hài tử nói năng lịch sự, cô cũng khách khí giữ thể diện cho các nàng, đáp lại vài câu. Chẳng qua, sau khi nói thêm vài câu, vấn đề của các nàng đều xoay xung quanh một chủ đề, mặc kệ trực tiếp hay gián tiếp, mục đích đều muốn hỏi ra thiếu niên anh tuấn đánh snooker đứng bên cạnh cô ngày đó là ai.

Hồng Phi nghĩ nghĩ, Tương Sinh..... Ca ca, lớn tuổi thành thực, có khả năng ứng phó nữ hài tử, liền phi thường “phúc hậu” đem tên trong trò chơi của hắn nói cho mọi người.

Bởi vì chuyện này, Tương Sinh ở trong bang hội vừa khóc vừa mắng cô không có lương tâm, Hồng Phi hừ lạnh một tiếng, trả lời: “ai cho anh lúc trước để em lại một mình với Quý Tiêu.”

Hóa ra là trả thù kẻ nào đó lần trước không trượng nghĩa.

Tương Sinh nâng lên kính mắt, trầm than: Cùng tiểu tử Tương Ly ở chung một chỗ lâu ngày, ngay đến tiểu Hồng Phi đáng yêu cũng trở nên hẹp hòi t_t

Tiếp sau đó, cô dần dần chán ghét cuộc sống luyện cấp mỗi ngày, cũng có thể là bị Tương Ly ảnh hưởng, trong đầu khắc sâu hình ảnh anh vất vả học tập, làm cho Hồng Phi cảm thấy được, bản thân không thể không cố gắng, bằng không sau này sẽ bị người kia vượt mặt. Vì thế cuộc sống về sau dần dần biến thành login treo máy chờ Tương Ly, thời điểm anh logout, cô đang cầm quyển tiếng Anh cấp 6 học miệt mài.

Những chuyển biến này của Hồng Phi không tránh khỏi bị ba ác ma trong phòng cười nhạo, nói cô ra sức học tiếng Anh như vậy, có phải sau này muốn định cư ở Anh quốc hay không.

Không nghĩ tới Hồng Phi đối với đề tài này thực sự rất quan tâm, thành phố Luân Đôn này, đem đến cho người ta cảm giác lạnh như băng, không nói đến nhiệt độ, mà là tình người với người ở nơi đó. Nói thật, cô không có thói quen sống ở nước ngoài.

Nhưng, nếu tương lai Tương Ly muốn cô sang Anh thì làm sao bây giờ?

Vì vậy, Hồng Phi lo lắng bất an mất mấy ngày, Tương Ly lại siêu cấp miễn cảm, sau ba ngày nhẫn nhịn, rốt cục từ trong miệng Hồng Phi ép hỏi.

[Ly Thương Chi Tuyết]: ^_^ hóa ra người hầu muốn cùng anh ở chung một chỗ a, mấy ngày nay đều lo lắng vấn đề này.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Hừ! Anh cứ cười nhạo em đi. - -!!!

[Ly Thương Chi Tuyết]: Tốt lắm tốt lắm, đừng tức giận.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: - -!!! Ghét anh nhất!

[Ly Thương Chi Tuyết]: Bé ngốc, nhớ lại những gì trước đây anh nói, bảo em chờ anh?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Vâng.....

[Ly Thương Chi Tuyết]: Anh cùng cha nói chuyện một lần, nói sau khi tốt nghiệp xong sẽ về nước phát triển, ông đồng ý.

[Tiểu Tước Ưu Thương]:!! Nhưng anh đã sống ở Anh trong một thời gian dài, về nước sẽ không quen.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Nếu đổi lại là Tương Dịch thì có lẽ không quen, tiếng Trung của nó không được tốt. Bất quá anh không có vấn đề.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Ý em không phải như vậy. Mà là, nếu anh về nước, người trong nhà sẽ rất tịch mịch.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Nếu anh thực sự không về nước, người hầu sẽ rất buồn.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Còn lâu à.....!!

[Ly Thương Chi Tuyết]: (Khuôn mặt tươi cười) thực không thẳng thắn.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Em không cần lo lắng, hiện giờ tình hình trong nước rất tốt, cha anh quyết định khai phá thị trường nội địa, không quá vài năm, cả nhà chúng ta sẽ trở về, anh bất quá trở về sớm hơn dự định của bọn họ một khoảng thời gian thôi.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Thật sự?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Không lừa em.

Đang lúc cao hứng, Hồng Phi lá gan cũng lớn hơn một chút.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Uy, anh biết không?

[Ly Thương Chi Tuyết]: Ân?

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Có thể quen biết anh, đương nhiên còn có Tương Sinh, Quý Viễn là điều khiến em vui vẻ nhất. Trước kia em không chịu chat video với mọi người, sau khi gặp được các anh, hết thấy đều phá lệ. Sau đó ngẫm lại, kỳ thật không phải em không muốn, mà là do người kia không thể mang đến cho em cảm giác yên tâm. Bởi vì chuyện của Quý Tiêu.... và chị em, làm cho em không thể dễ dàng tin tưởng người khác. Chính là, nếu người kia là anh, em nguyện ý tin tưởng.

[Tiểu Tước Ưu Thương]: Tương Li, em..... em thực thích nh.

Tương Ly đang chuẩn bị gõ chữ, đột nhiên thấy một câu thổ lộ, kinh ngạc có, vui sướng có, khuôn mặt tuấn dật sau một phen kinh ngạc hiện lên nụ cười dịu dàng.

Đầu ngón tay đều có thể cảm nhận được cảm giác hạnh phúc này, anh nhẹ nhàng gõ nhẹ lên bàn phím, khung đối thoại hiện ra ba chữ. Còn chưa kịp phát đi, lại xuất hiện kẻ không mời mà đến, phá vỡ không khí tốt đẹp này.

[Tây tây á vũ]: A a, thực không may, chủ nhân của người, đã có Thiên Thượng Hồng Phi.

[Tây tây á vũ]: Ta thấy người chắc chưa lên diễn đàn? Thiên Thượng Hồng Phi thao tác tốt, người lại xinh đẹp, vóc dáng miển chê, người lấy cái gì để so với nàng?

Sau khi trở về từ Hải Nam, bởi vì chuyện tốt bị người ta post lên diễn đàn, làm cho cô ta mất hết thể diện, danh hiệu đệ nhất mỹ nữ không còn, lại trở thành trò cười cho tất cả mọi người. Tất cả đều do Thiên

Thượng Hồng Phi ban tặng. Nguyên bản người kiêu ngạo như cô ta không có khả năng nói ra những câu tán dương người khác, nhưng thấy Tiểu Tước Ưu Thương cấp bậc thấp, không có trang bị tốt lại có thể làm người hầu của Ly Thương Chi Tuyết, còn có thể ngang nhiên ở trong này thỏ lộ, nhất thời cảm thấy rất chướng mắt, trong lòng giống như có kim, không ngừng đâm sâu xuống, từng chút từng chút một, làm cho người ta đau đến không thở nổi. Bởi vậy cô ta dù tức đến ói máu cũng cố nói ra những lời tán dương Thiên Thượng Hồng Phi, sau đó ở bên cạnh chờ xem Tiểu Tước Ưu Thương thương tâm tuyệt vọng, hoặc là mặt dày mày dạn tiếp tục quẩn quýt lấy Ly Thương Chi Tuyết rồi bị anh vô tình vứt bỏ, vô bất luận là hình ảnh nào, cũng có thể khiến cho cô ta vui vẻ hơn nhiều.

Có một số người, thích tìm kiếm khoái hoạt trên sự đau khổ của người khác

Nhưng khiến cho cô ta thất vọng chính là, chờ một lúc lâu, tình cảnh giống như cô ta đang suy nghĩ trong đầu không có xuất hiện.

Tương Ly rất tức giận, không muốn nhiều lời vô nghĩa, trực tiếp một câu, đem Tây tây á vũ miếu sát.

[Ly Thương Chi Tuyết]: Hồng Phi, chúng ta đi thôi.

Từ đó về sau, Tây tây á vũ không còn có xuất hiện. Có người nói cô ta bán acc, cũng có người nói cô ta mua một acc mới, nhưng mặc kệ như thế nào, cả đời cô ta, chắc chắn không bao giờ muốn lấy thân phận Tây tây á vũ xuất hiện trước mặt Hồng Phi.

Khi một cô gái hạ thấp mình đi tán dương một cô gái khác, chỉ vì muốn một người khác khó chịu, lại phát hiện người mà cô ta ghen tị và tán dương, cùng người bị cô ta bắt nạt và cười nhạo chỉ là một người. Cuối cùng có bao nhiêu châm chọc, bao nhiêu bi ai, bao nhiêu tuyệt vọng?

Trong một trò chơi, người cũ người mới đến rồi lại đi. Dù có thích như thế nào, cũng có thời điểm chán ghét.

Hồng Phi nghĩ, đã đến lúc cô nên rời khỏi trò chơi. Hoặc nên nói, đây là thời điểm từ trò chơi trở về đời thực.

Trò chơi, trước kia đối với cô chỉ để giải trí, hiện tại, cô có người mình thích, có bằng hữu chăm sóc, cũng nên nói lời từ biệt.

Ngày tạm biệt, Hiểu Phong Tàn Nguyệt login

Hồng Phi theo thói quen gửi một mặt cười cho hần. Hần lại phá lệ không hồi đáp, trong chớp mắt truyền tống đến bên người cô.

[Thiên Thượng Hồng Phi]:-0-, hôm nay người không giống ngày thường.

[Hiểu Phong Tàn Nguyệt]: Người..... Cùng nhau đánh boss sao không?

Hồng Phi nghĩ nghĩ, coi như đây là nghi thức tiễn biệt sau cùng, cũng không có cự tuyệt. Hai người đi đến đầm lầy hắc ám, boss nơi này là xà nữ Ella.

Hai người vẫn giống như trước đây, phối hợp cực kỳ ăn ý, những người chơi khác cùng cấp bậc với họ muốn giết boss cũng phải mất nửa giờ, bọn họ ngược lại chỉ mất có 10 phút đã thu phục xong.

Bất quá rp (có lẽ là may mắn) không tốt lắm, chỉ nhặt được một quả lê và một thanh chủy thủ, quả lê có thể nhảy mất bổ sung 1000 thể lực, chủy thủ không phải thứ vũ khí thông dụng, kiếm khách, võ giả, thích khách, đều không thích dùng thứ này.

[Thiên Thượng Hồng Phi]:-__!! Không biết là người rp không tốt hay là ta không tốt.

[Hiểu Phong Tàn Nguyệt]: Có lẽ là ta.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ha ha. Cho chúng ta một con dao nhỏ, chẳng lẽ muốn chúng ta cắt lê ra ăn?

Chia lê, chia ly.

A a, thực mĩa mai, ngay cả mấy số liệu cấp thấp này cũng ám chỉ kết cục của bọn họ sao?

[Hiếu Phong Tàn Nguyệt]: Ta suy nghĩ, chúng ta mà trở thành bằng hữu?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Vấn đề của người thực quái. Bất quá hôm nay cả người người đều quái dị.

[Hiếu Phong Tàn Nguyệt]: Phải không?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ta nghĩ, có thể trở thành bằng hữu vì chúng ta rất giống nhau. Người xem, người thích pk, theo đuổi trang bị cực phẩm, cấp bậc cực hạn, không thích nhờ vả người khác. Bên cạnh người có rất nhiều người đi theo, nhưng bằng hữu rất ít, bởi vì người kiêu ngạo, tính thích cô độc, mà ta, cũng giống như người.

Quý Tiêu sưng sốt sưng sốt, đột nhiên có chút hiểu được, vì sao khi nhìn thấy nickname Thiên Thượng Hồng Phi, anh lập tức không hoài nghi cô chính là Hạ Hồng Phi.

Bởi vì, hai người không giống nhau

Thiên Thượng Hồng Phi độc lập, mạnh mẽ, đường hoàng, cả người phát ra hào quang lấp lánh.

Mà Hạ Hồng Phi then thưng, ôn thuận, như ánh trăng dịu dàng xinh đẹp.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Làm sao vậy, không nói?

[Hiếu Phong Tàn Nguyệt]: Không có việc gì.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Nga, người có đánh boss khác không?

[Hiếu Phong Tàn Nguyệt]: Có, đi thôi, đi úy lam chi hải.

Trên đường đi đến úy lam chi hải, hai người gặp phải Ta Vì Ai Cuồng. Hồng Phi vị này trước kia không có thâm thù đại hận, hiện tại đối với người mua acc của hắn lại càng không có, cho nên thời điểm Ta Vì Ai Cuồng đi theo cô không nói lời nào, làm cho cô kinh ngạc hồi lâu.

Thiên Thượng Hồng Phi: Có việc?

Ta Vì Ai Cuồng]: Ta..... Hồng Phi, ta là.....

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Xin hỏi, ta cùng người quen biết sao?

[Ta Vì Ai Cuồng]: Ta là huyền ca.

[Thiên Thượng Hồng Phi]:.....

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Tạm biệt.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Từ từ, người muốn đi đâu?

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Liên quan gì đến người?

[Ta Vì Ai Cuồng]: Con đường này, a, ta biết, người muốn đi úy lam chi hải.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Người còn nhớ không, lúc trước hai chúng ta từng đến úy lam chi hải xem mặt trời mọc, cũng xem qua mặt trời lặn. Trong lúc chờ boss xuất hiện, chúng ta cùng nhau câu cá, cùng nhau làm món ăn nâng cao thuộc tính.....

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Hiếu Nguyệt, chúng ta đi.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Hồng Phi, ta biết người chán ghét ta, thậm chí hận ta, chính là ta—

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Dừng! Dừng mang mấy lời trong tiểu thuyết Quỳnh Dao ra nói với ta, ta chịu không nổi. Ta không chán ghét người, cũng không hận người, đây là sự thực.

[Ta Vì Ai Cuồng]: Thật sự? Vậy người có phải hay không.....

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Bởi vì ta cảm thấy được, người là người tàng hình, cứ như vậy đi. Vĩnh biệt.

Hồng Phi hiện giờ có rất nhiều thời gian, nghĩ rằng lúc tới úy lam chi hải, thuận tiện nhìn ngắm phong cảnh trên đường đi, bất quá bị thiên hạ huyền ca phá hư cảm xúc, nhất thời không còn hứng thú, sử dụng bản

đồ trực tiếp truyền tổng đến úy lam chi hải, mà Hiểu Phong Tàn Nguyệt một lát sau mới sử dụng hảo hữu quyền trực bay đến bên người cô.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Thực chậm a Hiểu Nguyệt, làm chi lâu quá vậy.

[Hiểu Phong Tàn Nguyệt]: Không có việc gì. Ta Vì Ai Cuồng trước kia dù sao cũng là người Ngọa Hồ Tàng Long, ta không muốn thấy acc này ở trên tay một kẻ như thế.

[Thiên Thượng Hồng Phi]:=__=!! Cho nên người liền..... Cái kia hẳn?

[Hiểu Phong Tàn Nguyệt]: Ân.....

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Ách.....

Quý Tiêu không muốn nói cho cô biết, sợ dĩ anh luân bạch hẳn, là bởi vì sau khi Hồng Phi bỏ đi, Thiên Hạ Huyền Ca lại khôi phục bản tính, đối với anh nói rất nhiều lời khó nghe.

[Hiểu Phong Tàn Nguyệt]: Hồng Phi, ta cảm thấy người ở trên mạng, cùng với người trong hiện thực rất không giống nhau.

[Thiên Thượng Hồng Phi]:-0-!! Người xem qua ảnh chụp của ta? Bị vẽ ngoài của ta lừa đi.

[Hiểu Phong Tàn Nguyệt]: Không..... Anh là Quý Tiêu, Hồng Phi.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Anh mua acc của hẳn? Quý Tiêu anh tại sao lại giống âm hồn không tiêu tan?

[Hiểu Phong Tàn Nguyệt]: Anh vẫn là anh. Anh chính là Quý Tiêu. Thật đáng tiếc, tuy biết em chơi Thiên Địa Huyền Môn, nhưng anh lại không nhận ra em. Mà em cũng không nhận ra anh.

[Thiên Thượng Hồng Phi]:.....

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Quý Tiêu, được rồi, nếu anh là Quý Tiêu, tôi đây không ngại hỏi anh một câu, nếu anh thích Hạ Hồng Phi, vì sao không thích Thiên Thượng Hồng Phi?

[Hiểu Phong Tàn Nguyệt]: Bởi vì hai người khác nhau.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Anh sai rồi. Chúng tôi không hề khác nhau, mà là anh đem chúng tôi biến thành hai người. lần đầu tiên anh nhìn thấy tôi, đã khắc sâu hình ảnh của tôi lúc đó trong lòng anh, sau đó cự tuyệt nhìn tôi lớn lên. Quý Tiêu, anh nghĩ lại cho kỹ, tính cách của tôi, cùng Thiên Thượng Hồng Phi hoàn toàn không khác biệt.

[Thiên Thượng Hồng Phi]: Quý Tiêu, kỳ thực, anh căn bản không có yêu tôi. Hạ Hồng Phi trong lý tưởng của anh, vốn dĩ không hề tồn tại

Tuy đã đến úy lam chi hải, nhưng tiếc rằng không đánh được boss.

Sau khi trở về thành, Hồng Phi cáo biệt bằng hữu trong Thần Phong Ngự Tuyết, cũng nói cho họ phương thức liên lạc, hoan nghênh mọi người sau này đến tìm cô. Trải qua một số việc, cô đã không còn nhất nhất cho rằng trò chơi cuối cùng cũng chỉ là trò chơi, những bạn bè kết giao trong game, vẫn có thể gặp lại trong hiện thực.

Sau khi cô rời đi, Tương Ly, Tương Sinh, Quý Viễn cũng tiếp bước theo sau.

Những câu chuyện kể về bọn họ, cứ như vậy trở thành thần thoại trong Thiên Địa Huyền Môn.

Sau khi rời bỏ trò chơi, Tương Sinh, Quý Viễn, vẫn thường xuyên cùng Hồng Phi tụ hội. Uống trà chiều, nói chuyện phiếm, đọc sách.

Ngày ấy. Nắng vàng tươi sáng, vạn lí tinh không. Ba người ngồi trong một hoa viên, uống hồng trà, ăn bánh ngọt, vô cùng vui vẻ.

Hồng Phi đọc tin nhắn Tương Ly gửi cho cô.

Đọc được một nửa, di động bị Tương Sinh đoạt đi.

“Chắc chắc! thực không thể tin được a Ly này có thể gửi đến tin nhắn buồn nôn đến vậy, hừ hừ. loại kỹ thuật tán gái này, quả nhiên vẫn là Tương gia ta lợi hại hơn.”

“Trả lại cho ta, Tương Sinh!” Hồng Phi nhào qua đoạt lại, Tương Sinh ném cho Quý Viễn, Quý Viễn mỉm cười trả lại cho Hồng Phi.

Tương Sinh liếc nhìn Quý Viễn, lắc lắc đầu, “Hồng Phi, em cùng a Ly nói chuyện đã bao lâu rồi?”

“Em cũng không biết. Cứ như vậy bắt đầu.....”

“Ngọt ngào a..... hai người các người khiến trai già như ta ghen tị muốn chết.” Tương Sinh đột nhiên nói với vẻ thần bí, “Nói cho em biết một bí mật, lúc trước anh rất rất thích em, nếu không phải a Ly động tác mau lẹ, anh khẳng định sẽ không buông tay sớm như vậy.”

Hồng Phi bị anh làm cho hoảng sợ, không biết nên nói cái gì cho phải, im lặng nửa ngày, cuối cùng chỉ nói được ba chữ “Thực xin lỗi.”

Tương Sinh cũng không nói gì, chỉ lấy chân đá Quý Viễn một cái: “Không có món tráng miệng, a Viễn đi mua đi.”

Quý Viễn biết hẳn có chuyện muốn nói với Hồng Phi, đầu cúi thấp, che dấu hết thảy tâm tình, rời đi.

Tương Sinh lúc này mới ôn hòa cười nói: “Đừng để trong lòng, tuổi tôi cũng lớn, đã qua rồi cái tuổi phóng túng trong tình cảm. Ở trong lòng em, chung quy vẫn thích tiểu tử a Ly nhiều hơn một chút, chuyện này cũng chỉ có tiểu tử a Viễn kia nhìn không thấu. Bất quá bảo em chọn a Ly không phải vì nó là cháu của tôi, tôi từ nhỏ nhìn bọn chúng lớn lên, đều coi chúng như đệ đệ của mình, chính là a Viễn tiểu tử này tính cách hoạt bát, nếu so sánh cũng dễ thấy được, a viễn dù có thương tâm nhưng rất nhanh sẽ hồi phục, còn a Ly lại khác, từ nhỏ tính tình đã không tự nhiên, nếu gặp vấn đề trong tình cảm, muốn thoát ra là rất khó khăn.”

Hồng Phi ghen hờn nhìn trần trời, “Ý anh muốn nói, Quý..... Viễn, anh ấy đối với em là thật lòng?”

Tương Sinh uống một ngụm trà, rót cục nghiêm mặt nói: “Hồng Phi, cùng a Viễn nói chuyện đi.”

Đang nói thì thấy Quý Viễn cầm điểm tâm trở lại, Tương Sinh khôi phục lại biểu tình tươi cười vốn có, “Anh nói Hồng Phi, em xem, hai người nhà anh, hai người nhà a Viễn, đều đối với em..... mị lực của em, ừm, không thua chị em nhà.”

Sau khi buổi trà chiều kết thúc, Tương Sinh đi về trước, Quý Viễn cùng Hồng Phi học chung một trường, tự nhiên cùng đường.

“Quý..... Viễn.”

“Ừ.” Quý Viễn cười khổ một tiếng, “hiện tại em đã tin những lời anh nói ngày đó là thật.”

“Thực xin lỗi, em vẫn nghĩ anh hay đùa giỡn, bởi vì ngày đó anh ở dưới ký túc xá của bọn em.....”

Biểu tình của anh, đa phần là đùa cợt, không nhiều lắm thật tình.

“Đúng vậy. Anh quá mức kiêu ngạo, không dám bộc lộ cảm xúc thực của mình, cho nên trước khi em nói thích anh, nếu anh ngổ lời trước cũng đồng nghĩa anh đã thua. Cho nên chuyện ngày đó ở dưới ký túc xá, đùa giỡn nhiều hơn là theo đuổi. Nhưng mà, bản nhạc canon đó, thực sự anh đã luyện mất một tháng.”

Một tháng.....

“Thần Phong Nhất Thụ có một tháng không luyện cấp, thứ hạng trên bảng xếp hạng vì thế thụt lùi không ít, là do anh luyện đàn ghi-ta?”

Quý Viễn không trả lời vấn đề này, chỉ nói: “Ngày đó anh nói với em rằng lần đầu tiên anh nhìn thấy em là trong bữa tiệc do trường học tổ chức, kỳ thật không phải, anh họ anh, trên bàn anh ấy có ảnh chụp của em, trong lúc anh đi tìm anh ấy đã vô tình nhìn thấy.”

“Quý Viễn, em không biết nên nói gì cho phải.”

“Không quan hệ.” Quý Viễn than nhẹ một hơi, “Kỳ thực thời điểm chúng ta ở Hải Nam, anh đã mơ hồ cảm giác được. Chỉ là tự gạt mình gạt người đến tận bây giờ thôi, em không cần để ý.”

“.....”

“Hong Phi, ký túc xá của bọn em ở phía trước, đi lên đi.”

“ A..... Úc. Hẹn gặp lại.”

Quý Viễn nhìn Hong Phi đi lên cầu thang, trong lòng tự nhiên nghĩ đến một câu, một loại kiên trì, anh nói với cô: “Hong Phi, nếu ngày đó, ngày đó anh thực sự thổ lộ chân tình, em có thể tiếp nhận anh hay không?”

“Thực xin lỗi. Vào thời điểm đó, em đã thích Tương Ly.”

Hong Phi cười áy náy, chân bước nhanh, chạy lên cầu thang.

Nghe tiếng bước chân, lòng Quý Viễn dần dần trầm xuống, anh nhìn lên bầu trời, ánh trăng sáng hơn bao giờ hết, không khí không một chút bi thương, vì thế cười tự giễu, quả nhiên cái cảm giác bị ai này chỉ có mình hiểu rõ, những chuyện đại loại như người buồn cảnh có vui đâu bao giờ, là do những người bị thương tự nghĩ ra mà thôi.

Phải rồi, giờ cũng là lúc buông tay.

Tạm biệt, mối tình đầu của tôi.

1 năm sau.

Tương Ly trở về sớm hơn 2 tháng so với dự tính.

Hong Phi ra sân bay đón anh, lâu rồi không thấy, anh lại gầy đi, bộ dạng mệt mỏi hơn bao giờ hết, chỉ có một đôi mắt vẫn sáng ngời như trước.

Trong đám đông chen chúc, hai người đối mặt nhìn nhau, cười nhẹ.

Hết thấy đều không nói câu nào.

Đợi khi đến gần, Tương Ly nắm lấy tay Hong Phi, mười ngón đan xen.

“Hong Phi.”

“Vâng?”

“Sau khi em tốt nghiệp, chúng ta kết hôn đi.”

* Hoàn chính văn *

41. Chương 41

Phiên ngoạiPhiên ngoại lễ giáng sinh.

Chuyện kể rằng trong một mùa đông khi Tương Ly còn chưa về nước.

Trước lễ giáng sinh

Tiếng chuông quen thuộc vang lên, Hong Phi nhận điện thoại, đầu bên kia là giọng nói không thể nào quen hơn, lười biếng nhưng không thiếu phần dịu dàng.

“Là anh.”

“..... Vâng.”

“Anh đã trở lại.”

“Em ra sân bay đón anh.”

“Không cần, anh còn có việc khác.”

“Ừ? Chẳng lẽ đi gặp tiểu tình nhân?”

“A, em ăn dấm chua?”

“ Hừ hừ.”

“Đừng nóng giận, sau khi anh gặp em, sẽ nói cho em là việc gì, cứ thế đi.”

“Được rồi.”

“Còn nữa, ngày mai theo lệ đến nhà anh đón giáng sinh, không được quên.”

“Vâng, 88, anh đi đường cẩn thận.”

Cúp điện thoại, Hồng Phi vẫn cảm thấy rất kỳ quái, nhưng, cô luôn luôn lạc quan, lại thêm tin tưởng Tương Ly, liền không suy nghĩ nhiều nữa.

Ngày thứ hai, trang điểm tỉ mỉ một phen, làm tóc, mặc vào quần áo mới mua, Hồng Phi hưng phấn đón xe tới nhà Tương Ly. Nhưng đến dưới lầu lại chột dạ, không nhận được nghĩ mình đến có sớm quá không? Anh đã rời giường hay chưa? Hay là nên đi mua chút đồ rồi quay lại? Do dự nửa ngày, di động vang lên.

“Đi lên đi, bé ngốc.”

Hồng Phi ngẩng đầu, hôm nay sắc trời tươi sáng, ánh mặt trời chói mắt, nhà Tương Ly lại ở trên tầng cao, cô mơ hồ nhìn thấy một bóng người đang vẫy tay với mình.

Hồng Phi theo thang máy lên lầu, không tìm được soi gương sửa sang lại quần áo, tóc, chịu không được dùng lược chải vài cái. Từ khi ở Hải Nam trở về, hai người rất lâu không gặp mặt nhau, rất nhớ nhưng, cũng muốn gặp mặt, nhưng rồi lại thấy lo lắng. Cảm giác bất an kiểu này đại loại cũng chỉ những người đang yêu mới có.

Tương Ly đã mở cửa từ sớm, khi Hồng Phi đi tới cửa, một luồng khí nóng từ bên trong tỏa ra phả vào mặt cô. Tên sợ lạnh này, quả nhiên chính điều hòa ở nhiệt độ cao nhất.

Anh tựa vào cửa, bộ dạng lười nhác nhưng vô cùng tao nhã, một đôi mắt thâm thúy cứ như vậy nhìn cô một khắc không rời.

“Hồng Phi.” Anh khẽ lên tiếng, hướng cô vẫy vẫy tay, ý bảo cô đi vào.

Hồng Phi nghe lời tiến lên, lại bị anh kéo vào trong lòng. Chiều cao của hai người có điểm chênh lệch, Tương Ly hơi cúi người, tiện tay đóng cửa lại, cúi đầu hôn lên môi cô.

Nụ hôn này không giống như nụ hôn lần trước ở sân bay, ngày ấy giống như chuồn chuồn đập nước, chạm nhẹ rồi rời đi. Nhưng lần này lại triền miên thật lâu, thẳng đến khi Hồng Phi sắp ngạt thở, Tương Ly mới chịu buông cô ra

“Anh này.... bị người ta thấy xấu hổ muốn chết.”

Hồng Phi tựa vào ngực anh, nhỏ giọng oán trách.

Tương Ly hít mùi thơm trên tóc cô, không thềm để ý: “Những người khác còn chưa có đến.”

“Nga.”

“ Hồng Phi.”

“Vâng?”

“Anh đang rất hối hận.”

“Hối hận cái gì?”

“Ngô..... Ngày ấy ở Hải Nam không có ăn luôn em.”

“.....”

Rời khỏi vòng tay ấm áp của anh, Hồng Phi trừng mắt liếc anh một cái, bắt đầu tính nợ cũ, “Ngày hôm qua anh nói còn có việc, rốt cuộc là việc gì?”

Tương Ly mở ngăn kéo tủ tron phòng khách, từ bên trong lấy ra một bức thư đưa cho cô.

Hồng Phi nghi hoặc nhìn anh, Tương Lynói: “Là chị của em gửi cho em.”

Hồng Phi tròn mắt, vội vã bóc ra, đọc đi đọc lại mấy lần, rốt cục nhin không được gục vào lòng Tương Ly bật khóc.

Vuốt ve mái tóc mềm mại của cô, trong mắt Tương Ly tràn đầy ôn nhu, “Đừng khóc, chị của em nói với em cái gì?”

Hồng Phi đem thư cho anh, Tương Ly đọc nhanh như gió, rất nhanh xem xong mỉm cười.

Em gái ngốc của chị.

Uy! Ngốc nghếch, chẳng nhẽ em nghĩ chị vì em nên mới rời nhà đi? Nói cho em biết, mấy chuyện mất mặt đó chị đây không làm được. Quý Tiêu không thích chị, chị đây cũng không thích hẳn. Chị của em mới không vì một nam nhân liền cùng em gái ngốc của mình trở mặt thành thù.

Quý Tiêu này đáng ghét, đã sớm nhìn ra hẳn không phải thứ tốt, lolicon (chỉ những người thích bé gái), còn dám động thủ với em gái của chị! Thật sự là không thể tha thứ. Nguyên bản chị tưởng hai bên đều tình nguyện, nghĩ muốn thành toàn cho hai người, không biết tên kia vốn chỉ đơn phương, còn dám cưỡng hôn em! Ngày đó..... chị cùng hắn lập một bản hiệp ước, ép hắn trong 4 năm không được đi tìm em, cũng không được tra bắt cứ tin tức gì liên quan đến em. Em cũng biết Quý Tiêu này nhân cách quá mức hẹp hòi, đã nhìn trúng cái gì thì quyết không buông tha, cho nên chị nghĩ, thời gian bốn năm đó, có lẽ hắn sẽ quên được em. Nhưng tên Quý Tiêu chết tiệt lại cho rằng chị đồ kị thành hận, sẽ xuống tay với em gái của mình, cho nên vui vẻ đáp ứng, nhưng cũng yêu cầu chị bốn năm không được về nhà. Hừ hừ, thật sự là gian trá a!

Bất quá, mặc kệ nói như thế nào, Quý Tiêu thích em là thật, bốn năm cũng không quên được em. Cho nên, nếu em không thể tiếp nhận hắn thì cũng đừng hận hắn, cùng hắn làm bằng hữu, việc em chơi Thiên Địa là do chị nói cho hắn biết. Em nhất định không thể ngờ được, chị của em cũng chơi Thiên Địa Huyền Môn, Thí Thần Chi Yêu chính là ta, ha ha ha! Ngẫu nhiên ở trong trò chơi giả bộ yếu đuối, giả bộ ngu ngốc cũng rất hay. Bất quá Hồng Phi nhà chúng ta cũng không chịu thua kém nha, rất mạnh mẽ, có phong phạm của chị đây, ha ha ha! (Lệ Băng Phong không phải lão công của chị, là do chị tìm đến làm khách mờ. Lần sau mang em đi nhìn hắn, người kia thực nhược thụ.)

PS: Cái người làn da thực trắng, mái tóc thực đen, dáng vừa cao vừa gầy, bộ dạng vạm vỡ năm tiểu thụ, nhưng khí chất là bá vương tổng công đó là bạn trai của em? Ân ân, không hổ là em gái của chị, thưởng thức rất độc đáo!

Bất quá, ngày đó hắn vọt tới văn phòng của chị, khí thế khi bức chị viết bức thư này..... Ân ân, nếu hắn không phải là người của em, chị đây mặc kệ trâu già gặm cỏ non, trực tiếp đem hắn ăn.

Chị gái xinh đẹp nhất vô địch nhất của em.

“Cám ơn, cám ơn anh.” Hồng Phi níu lấy áo Tương Ly, nhìn anh tràn ngập cảm kích.

Tương Ly nhú mày, “Đi máy bay hết 12 tiếng, lại phải ngồi máy chuyển xe đi tìm người, chỉ cảm ơn là xong rồi sao?”

“Vậy anh muốn thế nào?”

“Thế này.” Tương Ly nguyên bản ngồi trên sofa, hai tay vươn ra, thuận tiện đem Hồng Phi kéo vào trong lòng, bắt đầu hôn cô

Đang lúc Hồng Phi bị hôn đến mức đầu óc quay cuồng, cửa phòng đột nhiên mở ra.

Quý Viễn có chìa khóa nhà, cùng Tương Sinh mở cửa tiến vào, trông thấy hai người ở trên sô pha trong tư thế nữ trên nam dưới, giống như đang xxoo.

Phi lễ chó nhìn, Quý Viễn muốn đóng cửa đi ra ngoài, bị Tương Sinh một cước đá vào trong.

“Khụ, khụ.” Ho khan một tiếng, kéo sự chú ý của đương sự.

Bị hai người thấy chuyện đáng xấu hổ như vậy, Hồng Phi tiểu vũ trụ rất cục bùng nổ.

Chỉ thấy cô giả bộ say rượu từ trên người Tương Ly đứng lên, xiêu xiêu vẹo vẹo lượn qua vài vòng, nói mấy câu hàm hồ, sau đó nằm phơi thây trên sô pha.

Vì màn biểu diễn tuyệt vời của Hạ tiểu thư, vỗ tay.

Tương Ly nhìn cô cười bất đắc dĩ, trong nháy mắt nghĩ ra được biện pháp tuyệt diệu như vậy chắc cũng chỉ có mình cô.

Tương Sinh cười to, rất thức thời nói: “A Ly, tiểu tử ngươi thực âm hiểm, biết rõ Hồng Phi uống rượu sẽ say, còn lừa nàng uống, nếu chúng ta không đến, tiểu Hồng Phi đã bị ngươi ăn.”

Tương Ly lúc này mới từ trên sô pha đứng lên, nhún nhún vai, từ chối cho ý kiến.

Hồng Phi lập tức bị anh ôm vào phòng ngủ, Tương Sinh cùng Quý Viễn tự chơi ở phòng khách, không có phương tiện đi vào, Tương Ly ở bên tai Hồng Phi nỉ non: “Em đem hết trách nhiệm đẩy cho anh, này, lần sau em phải bù đắp gấp đôi.”

Hồng Phi vốn dĩ giả bộ ngủ, nhưng vẫn từ từ nhắm mắt, cuối cùng ngủ thật.

Đợi đến khi tỉnh lại, trong phòng đã rất náo nhiệt.

Bởi vì Tương Dịch đến, Kiều Kiều đến, ngay cả Quý Tiêu cũng đến. Đương nhiên, làm cho Hồng Phi vui vẻ nhất chính là, chị của cô – Hạ Lục Ý cũng đến đây.

“Chị.” Hồng Phi nhảy chồm lên, một bàn tay Hạ Lục Ý đánh lên đầu cô, Hồng Phi nhanh chóng né tránh, cười hì hì nói: “Cám ơn quà giáng sinh của chị.”

Cư nhiên thấy cô từ trong túi lấy ra một hộp nhỏ.

Tương Sinh một trận mồ hôi lạnh, nhìn không được hỏi Quý Tiêu, “Hai chị em này lúc nào gặp mặt cũng như vậy sao?”

Quý Tiêu hừ nhẹ một tiếng, không nhìn. Tương Sinh sờ sờ mũi, nói sang chuyện khác: “A Ly, có đĩa phim nào xem không?”

“Thập nguyệt vi thành.”

“Tốt, xem cái này đi.”

Nhưng mới xem không bao lâu, Kiều Kiều tỷ tỷ đã làm khó: “Thực nhàm chán, không có nhiều cảnh H.”

Kiều Kiều táo bạo a..... Bất quá chị Lục Ý cũng không kém, “Ân, ngày lễ lớn, không xem phim A đúng là tiếc nuối.” (Phim A = phim sex)

Tương Sinh nhìn Kiều Kiều, lại nhìn Lục Ý, cuối cùng nhìn tiểu Tương Dịch đang miệt mài hấp thu tri thức, cười khổ hỏi Quý Tiêu, “Là ai mang hai bà này đến?”

“Không liên quan đến ta.”

Quý Tiêu vừa nói xong, chị Lục Ý liền phát hỏa, lập tức nhảy dựng lên: “Tử Quý Tiêu, anh là đồ lolicon, dám ở trong nhà tôi chơi trò thiếu nữ trưởng thành, em gái tôi là để cho người như anh bắt tới tay sao?”

Chị Kiều Kiều tỷ thực thích cách nói chuyện của Lục Ý, ở một bên huýt sáo phối hợp.

Quý Tiêu chỉ im lặng, nhưng khuôn mặt đen đường như đang bị chuột rút.

“Hừ! Xem phim A thì sao? Dám cùng chị đây phân rõ giới hạn? Quý Tiêu anh chưa từng xem qua hay sao? NND, bốn tiểu thư xem công khai, tên biến thái ngươi xem lên lút, anh tưởng tôi không biết!!!”

Quý Tiêu rốt cuộc không nhận được, trên gương mặt luôn luôn trầm tĩnh hiện ra biểu tình hận không thể giết chết cô, “Tôi lên xem hồi nào?”

“Còn nói không có, cái phim Lương Triều Vỹ cùng Thang Duy xxoo, không phải anh xem rất hăng say sao?”

“..... Sắc Giới tôi ngẫu nhiên nhìn thấy, hăng say chỗ nào?”

Chuyện này không thể trách Quý Tiêu, lúc rảnh rỗi anh thường chọn một bộ phim để xem, sau khi xem được một nửa, thấy không hay liền tắt đi, bất quá vừa lúc bị Hạ Lục Ý bắt được.

Hai người chính đang tranh luận, Tương Dịch hỏi Tương Sinh, “Sắc Giới là cái gì, ta cũng muốn xem.”

Tương Sinh vừa định cự tuyệt, Kiều Kiều liền nói: “Hảo a hảo a, mọi người cùng xem!”

“Kiều Kiều, nó còn nhỏ, làm sao có thể xem thứ này, đừng làm loạn.”

“Hừ! Thế mới phải giáo dục sớm.” Kiều Kiều kiên trì, sau đó lấy máy tính của Tương Ly, lên mạng down phim về xem.

Trong nhà Tương Ly có thiết bị trình chiếu, phim trên máy tính có thể trực tiếp chiếu lên tivi. Đường truyền internet nhà Tương Ly khá nhanh, trong chốc lát đã tải xong hết.

Bộ phim bắt đầu, tất cả những người ở đây dưới sự áp bức của Kiều Kiều và Lục Ý đều không được rời khỏi.

Đoạn đầu hoàn hảo, đến thời điểm Thang Duy cùng Lương Triều Vỹ xxoo, tất cả mọi người đều hành động Hồng Phi che mắt Tương Ly, Tương Ly che mắt Hồng Phi.

Tương Sinh che mắt Tương Dịch, Kiều Kiều che mắt Tương Sinh.

Quý Tiêu quay mặt đi, Lục Ý cười lạnh nói: “Giả bộ cái gì, tôi biết anh kỳ thực rất muốn xem.”

“.....”

Quý Viễn nhìn hai người giương cung bạt kiếm, cười tự ti, “Còn có tôi, có phải cũng nên tự bịt hai mắt, xuyên tường mà ra?”

42. Chương 42

Phiên ngoại 2Phiên ngoạiiii

Tương Ly về nước không quá vài ngày liền đến chào hỏi người nhà Hồng Phi, sau đó lấy biểu hiện làm người khác cực kỳ vừa lòng, chinh phục tất cả trưởng bối Hạ gia. Kết quả, Hồng Phi lúc đó đang học năm thứ tư đã cùng người nào đó đính hôn.

Vào một ngày thứ bảy sau khi hai người đính hôn, Tương Ly nguyên bản phải đưa Hồng Phi về nhà ngoại, bất quá đột nhiên nhận được điện thoại từ công ty, nói có việc phải xử lý, vì vậy đi ra ngoài.

Nhưng trùng hợp làm sao, chị Kiều Kiều cùng chị Lục Ý thế nhưng lại đến chơi nhà bọn họ. Thấy Tương Ly không có mặt, hai mắt sáng ngời vội giữ chặt Hồng Phi, bắt đầu thảo luận chuyện xxoo giữa hai người.

“Em gái a, nói cho mấy chị, hai đứa đính hôn được hai tuần, có hay không phát sinh cái kia a?”

Hồng Phi cùng hai người bọn họ tiếp xúc nhiều, tuy ngày càng táo bạo, nhưng câu hỏi trắng trợn như thế vẫn khiến cho cô xấu hổ chút ít.

” Không.....”

Chị Kiều Kiều vạ phần tiếc nuối .

Chị Lục Ý nói “Tương Ly này thế mà cũng nhịn được, em gái ta cùng hần sống dưới một mái nhà, cứ nhiên không có động thủ.”

Chị Kiều kiều thương cảm: “Cái đó của hần không phải hồng rồi chứ.”

-_-!!

Tương Ly dù gì cũng là phu quân tương lai của cô, làm sao có thể để người ta chọc ghẹo. Hồng Phi vội vàng nghiêm mặt phản bác: “Vây còn chị Kiều Kiều, chị cùng Tương Sinh thúc thúc cũng không phải không có cái kia sao, chẳng lẽ Tương Sinh thúc thúc cũng..... Không được?”

- 0-!! Hồng Phi muội muội không ngoan, cứ nhiên dám đánh trả cô?

Kiều kiều rất hưng phấn, vội hỏi: “Em gái a, em định cứ tiếp tục như vậy sao?”

Chị Lục Ý đồng tình: “Đúng vậy, nếu hiện tại không phát sinh cái đó, đợi đến ngày kết hôn em sẽ rất vất vả.”

“Tại sao?”

Kiều Kiều cười to, “Người ta nín nhịn quá lâu, em sẽ bị ép khô.”

“Hơn nữa, hiện tại mấy đứa sống chung cũng nên tìm hiểu nhau một chút, nếu thước tắc không thích hợp, còn có thể đổi lại. Miễn cho sau khi kết hôn nó không được, còn phải ly hôn nhiều phiền toái.”

“.....” Được rồi, so độ táo bạo, chị Kiều Kiều và chị Lục Ý vừa ra, ai dám tranh phong?

“Cho nên, em gái, nói cho chị biết, em cùng Tương Ly đã đi đến bước nào? Ân?”

“Mấy đứa đã đến bước nào trong a,b,c?”

“Ách..... Cái này.” Hồng Phi nhăn nhó nghịch nghịch góc áo của mình, không biết nên trả lời thế nào.

“A đại biểu kiss, hai đứa chắc chắn đã từng.”

“Ngô..... Vâng.”

“B đại biểu sờ sờ, có hay không?”

-_-!!

Hồng Phi mặt ửng đỏ, không khỏi nhớ tới buổi tối hôm nào hai người đã suýt vượt rào một lần. Thời điểm đó cách lễ đính hôn không quá mấy ngày, cô xác định chạy đến nhà Tương Ly ở S thị, buổi tối Tương Ly ở trước máy tính xử lý chút chuyện công ty, cô bưng đến một ly trà sữa để anh nâng cao tinh thần, vì không muốn làm phiền liền chậm rãi rời đi, ai biết vừa xoay người đã bị ai đó túm lại ôm hôn. Hôn hôn, Tương Ly không nhịn được đem tay luồn vào trong vạt áo của cô, đặt lên nơi tròn trịa, nhưng vừa cởi được nút thắt bra, khi đầu ngón tay lạnh lẽo nhẹ nhàng tiếp xúc với da thịt nóng bỏng, chuông điện thoại vang lên.

Là Tương Sinh, hần cười trêu chọc Tương Ly, nói đêm dài tĩnh lặng, lại cùng Hồng Phi một mình một chỗ, dặn người nào đó không được để thú tính bộc phát, đem cô ăn luôn. Tương Ly không nói câu nào, Hồng Phi lại nghe không sót một lời, khuôn mặt nóng bỏng như sắp cháy đến nơi, khẽ kêu lên một tiếng rồi chạy ra khỏi thư phòng.

Tương Ly bộc phát thú tính không thành công, mặt ngoài tỏ vẻ không có gì nhưng trong lòng ảo não muốn chết. Bởi vậy ngày hôm sau anh đem địa chỉ cùng chìa khóa căn hộ Tương Sinh mới mua đưa cho Kiều Kiều, khiến đêm đó Tương Sinh gọi điện khóc lóc kể lể, nói suýt nữa bị Kiều Kiều ăn sạch sẽ.

Mặt Hồng Phi càng ngày càng hồng, Kiều Kiều cùng Lục Ý vừa thấy biểu hiện của cô cũng đoán được Hồng Phi và Tương Ly đã tiến hành đến bước thứ hai.

“Em gái ngốc, trong trò chơi Tương Ly là chủ nhân của em, nhưng cứ tiếp tục như vậy, em sẽ bị tên kia ăn đến không còn mảnh giáp. Chị nói cho em biết, ít nhất ở phương diện xxoo, em từ bị động phải chuyển sang chủ động.”

-0-!!

“Đúng vậy, nông nô phải xoay người làm chủ nhân a.”

“Em, hay là thôi đi.....”

“Như vậy sao được! Đến, các chị dạy em!” Chị Kiều kiều đột nhiên lấy từ trong túi Chanel ra rất nhiều sách lậu, đĩa phim A, đặc ý nói: “Đến, xem thứ này, bảo đảm có thể giúp em ăn sạch tên gia hỏa Tương Ly kia.”

Hồng Phi, nhin không được hỏi: “Chị, trong túi của chị thường xuyên mang theo những thứ này?”

“Đương nhiên!” Kiều Kiều chẳng những không xấu hổ mà còn rất tự hào, “Còn có tt. Đúng rồi, cho em mấy bao, buổi tối nhớ cùng Tương Ly dùng. Nơi này có bốn cái, cho em hết đó, nhìn bộ dạng Tương Ly như vậy, ước chừng một đêm phải ép em vài lần.”

Hồng Phi đang nâng mặt, bất đắc dĩ nhìn Kiều Kiều, cô hoàn toàn hết chỗ nói rồi.

Chị Lục Ý còn có chút lương tâm, “2 cái là đủ rồi, em gái gốc nhà ta là đêm đầu tiên, một tối làm quá nhiều sẽ chết người đó.”

Chị Kiều Kiều kiên trì, “Cứ giữ lại, nghe Tương Sinh nói Tương Ly cũng là tân thủ, có khi còn không biết sử dụng, chúng ta để lại cho bọn họ, không dùng hết có thể để dành.”

Chị Lục Ý gật đầu, “Đúng.”

Vì thế, Hồng Phi dưới sự áp bức mạnh mẽ của hai bà chị, kiên trì xem xong bộ phim kia. Cũng may chị Kiều Kiều thông cảm cho cô mới xem loại phim này lần đầu tiên, cho nên chọn thể loại khá bình thường—ít nhất không phải người thú,bl.....

Đợi cho Hồng Phi thụ giáo xong, hai người phi thường vừa lòng, đóng túi sách, sửa sang lại mái tóc, cùng bạn đi ăn cơm chiều

Hồng Phi bị những cảnh tượng xxoo tràn ngập trong đầu làm cho hoảng sợ, có trời đất chứng giám, cô chưa bao xem loại phim A trần trụi như thế này, hiện tại nhắm mắt lại cũng có thể nhớ rõ động tác 1 0 của nhân vật nam nữ. Ô.....

Kiều Kiều cùng Lục Ý bỏ đi không bao lâu, Tương Ly đã quay lại, Hồng Phi còn chưa kịp thu lại đồng bao tt kia.

Tương Ly liếc nhìn đồng đồ vật tà ác trên bàn, bất động thanh sắc hỏi: “Kiều Kiều cùng chị em đến?”

“Vâng.”

“Nói gì đó.”

“Không..... Không có gì.” Hồng Phi không dám nhìn thẳng vào mắt anh, quay mặt đi nói: “Chỉ xem một số bộ phim chính trị.”

“..... Nội dung?”

“Nông nô như thế nào xoay người làm chủ nhân.”

“.....” Tương Ly cầm lấy mấy bao tt trên bàn, cười nói: “Nông nô chẳng lẽ dùng cái này để xoay người làm chủ nhân?”

“A!” Hồng Phi lấp bắp kinh hãi, nhìn đồ vật trên tay anh, xấu hổ không biết nói gì cho phải. Tương Ly nhìn vẻ mặt hận không thể chết của cô, không khỏi triu mến vạn phần, ôm cô ngồi lên ghế sofa, xoa xoa hai má, ghé vào bên tai nói: “Anh? Hiện tại có thể nói cho anh biết, mấy bà chị đó của em dạy em đối phó anh như thế nào?”

Vành tai Hồng Phi đặc biệt mẫn cảm, hơi thở ôn nhu của anh mang đến cho cô cảm giác tê dại, khiến cô cả người xụi lơ. Thân thể mềm mại nằm trong lòng Tương Ly, nhẹ giọng nói: “Các chị nói, trong trò chơi anh là chủ nhân của em, hiện thực em phải lấy trở về.”

Tương Ly kêu lên một tiếng, nói lỏng cả vật, nâng cằm cô lên nói: “Ừ, cho em cơ hội làm chủ nhân.”

“Cáp?” Hồng Phi mới vừa biểu hiện kinh ngạc, Tương Ly đã ôm ngang người cô đi vào phòng ngủ.

Tương Ly nằm trên giường, kéo cánh tay non mịn của cô, muốn cô giúp anh cởi nút áo sơ mi.

Động tác Hồng Phi có chút ngốc nghếch, thái độ khấn trương khiến cô cởi mãi không xong, ngược lại làm cho áo sơ mi của anh trở nên nhăn nhúm. Tương Ly thật ra rất bình tĩnh, nhìn thấy Hồng Phi chậm rãi cởi nút áo.

Tương Ly thoát nhìn thực gầy, nhưng thân hình anh gần như hoàn mỹ, thậm chí còn có cả cơ bụng.

Hồng Phi đâm lao thì phải theo lao, thẹn thùng muốn buông tay, khuôn mặt xinh đẹp đỏ bừng như bị lửa thiêu.

Tương Ly nhịn không được trêu cô: “Như thế nào, không muốn làm chủ nhân?”

“Ai nói không muốn.” Bị anh khích tướng, Hồng Phi nhảy dựng lên, đánh tiếp. Cô bắt đầu hôn anh, việc này đã có kinh nghiệm, cứ thế mà tiến hành.

Đầu lưỡi ướm át tiến vào trong miệng anh, quần quýt không ngừng, Tương Ly hô hấp trở nên dồn dập, ánh mắt dần dần trầm xuống, thâm thúy giống như đáy sông sâu. Cảm nhận được sự biến hóa từ anh, Hồng Phi dần dần lớn mật, đôi môi rời ra, chậm rãi đi xuống dưới.

Trước tiên là cằm, sau đó đi xuống cổ, còn nghịch ngợm liếm lên yết hầu của anh, người Tương Ly cứng ngắc, lại có chút chờ mong, nhịn không được ấn đầu cô xuống dưới.

Đôi môi lạnh băng của cô rốt cục dán trên ngực anh, nụ hôn khiến thân thể Tương Ly càng lúc càng nóng, đỏ rực giống như người bị cháy nắng. Hồng Phi nhẹ nhàng hôn lên điểm nhỏ trước ngực anh, đổi lại là tiếng thở dốc của Tương Ly, đôi mắt khẽ nhắm lại.

Phát hiện anh không thể khống chế, Hồng Phi có chút đắc ý, càng thêm làm càn không kiêng nể gì, Tương Ly không chịu được bắt lấy tay cô hướng xuống dưới.

Hồng Phi đột nhiên đụng tới một vật thể nóng bỏng, trong chốc lát đã hiểu được đó là cái gì, hoảng sợ rút tay về.

Tương Ly có thể dễ dàng buông tha cô? Một tay vòng quanh eo, tay kia chống xuống giường, đột nhiên xoay người đem Hồng Phi đặt ở dưới thân.

“Anh.....”

Trong mắt anh tràn ngập khát vọng không hề che dấu, Hồng Phi có chút sợ hãi, rồi lại có chút chờ mong, nhịn không được cắn cắn môi, không biết đối diện với anh thế nào.

Thanh âm Tương Ly khàn khàn, nhìn cô nói, “Xem ra em không biết làm chủ nhân thế nào, để anh dạy em.”

Trình độ cởi cúc áo của Tương Ly so với Hồng Phi cao hơn rất nhiều, chỉ trong chốc lát, áo sơ mi màu trắng trên người cô rơi xuống, lộ ra bra màu phấn hồng. Tương Ly nhẹ nhàng kéo nút thắt phía trước, bộ ngực tuyết trắng không còn gì che lấp cứ như vậy xuất hiện trước mặt anh.

Cảm giác lạnh lẽo trước ngực làm cho Hồng Phi đang chìm trong dục vọng tỉnh táo lại, cô theo bản năng che lại cảnh xuân vừa lộ ra, ngăn cảm ánh mắt nóng rực của người nào đó.

Tương Ly có thể bỏ qua hay sao? Anh bắt lấy cánh tay trắng nõn của cô đặt lên đầu giường, cả người đè lên thân thể cô.

Đôi môi anh lạnh lẽo, nhưng lưỡi lại rất nóng bỏng, hôn lên điểm hồng trên ngực cô, nhẹ nhàng cắn mót, Hồng Phi bị cảm giác mãnh liệt này làm cho choáng váng, không nhịn được rên lên một tiếng.

Nhưng vừa cất tiếng nỉ non, đã biết âm thanh đó tượng trưng cho cái gì, Hồng Phi cắn môi, không để mình tiếp tục phát ra tiếng kêu đáng xấu hổ đó.

Tương Ly lại di chuyển đến bên môi cô, mỉm cười nói: “Anh thích nghe em kêu.”

Hồng Phi vừa thẹn vừa gáp, giây dựa muốn đứng lên lại bị Tương Ly dùng thân thể đè xuống.

Bởi vì nhúc nhích một cái, hai chân nguyên bản khép chặt giờ hơi mở ra, Tương Ly theo đó thừa thế mà vào.

“Hong Phi.” Anh thấp giọng an ủi, “Sẽ đau một chút, cố gắng chịu đựng.”

Tương Ly tiếp tục hôn lên vành tai mẫn cảm của cô, tay trái ở nơi mẫn cảm trước ngực nhẹ nhàng vuốt ve, mà tay phải nâng lên eo nhỏ, dùng sức động thân một cái.

Nơi đó tuy đã ướt át nhưng vẫn làm cho Hong Phi phải kêu to, thân thể không ngừng vặn vẹo, muốn anh rời đi thân thể của cô.

Nhưng vì động tác kịch liệt này, hạ thân xé rách càng lợi hại, đau đớn khiến cô bật khóc, “Không muốn, em không muốn, Tương Ly.....”

Cô bắt an vặn vẹo lại càng làm cho thân thể Tương Ly phản ứng dữ dội hơn, anh đè lại Hong Phi, trấn an nói: “Đừng động, Hong Phi, ngoan, đừng động.”

“Nhấn một chút, lát nữa sẽ không đau.”

Dần dần, hạ thân hình như đã có thể tiếp nhận anh, mấy điểm mẫn cảm trên người cũng bị Tương Ly chậm rãi đốt nóng, loại cảm giác tê dại này khiến cho cô trầm luân trong dục vọng, mà đau đớn, cũng chậm rãi mất đi.

Thấy Hong Phi không tiếp tục cay mảy giãy dựa, thân thể cứng đờ của Tương Ly rốt cuộc cũng được giải phóng, anh ôn nhu hỏi: “Khá hơn chút nào chưa?”

Hong Phi gật gật đầu, tiếng nhỏ như muỗi kêu: “Àn.”

Tương Ly ôm chặt cô, dần dần đẩy nhanh tốc độ, tuy hạ thân đôi lúc còn truyền đến cảm giác đau đớn, nhưng rất nhanh bị khoái cảm lấp đầy, khoái cảm này càng ngày càng đậm, bao phủ lấy toàn bộ thân thể cô.

Lần đầu tiên của Hong Phi cũng không quá đau đớn, bởi Tương Ly tuy rằng bá đạo, nhưng động tác rất là ôn nhu, trong cơn đau đạt đến cao trào.

Tương Ly rất là sĩ diện, sau vài phút khi Hong Phi đạt đến cao trào mới bắn vào trong cơ thể cô.

Sau cơn triền miên, Hong Phi nằm trên người Tương Ly, nhịn không được miên man suy nghĩ.

Lão tam trong phòng có bạn trai, nghe nói đã xảy ra quan hệ cấp c. Nghe cô ấy nói, nam nhân lần đầu tiên đều xong rất nhanh. Nhưng nhìn bộ dạng Tương Ly, không ngờ có thể ép cô lâu như vậy.

Hong Phi nhịn không được tức giận hỏi: “Anh thực sự là lần đầu tiên? Tại sao lại lâu thế?”

Tương Ly thần sắc phức tạp nhìn cô, Hong Phi bĩu môi, trừng mắt nhìn lại anh.

Khẽ cười một tiếng, Tương Ly lại xoay người đem Hong Phi đè xuống dưới, “Lần này, anh sẽ làm rất nhanh.”

Túng dục quá độ a!

Sớm ngày hôm sau, đi chứng đến rồi, tuy khoái cảm ngày hôm qua đã mang đi một chút thống khổ, nhưng đến buổi sáng hết thấy hoàn trả lại cho cô.

Khi Hong Phi vào WC, phát hiện chỗ đó vô cùng đau đớn.

Cô không nhịn được òa khóc, hướng Tương Ly vừa cắn vừa đánh, Tương Ly nghĩ đêm qua là lần đầu tiên của Hong Phi, anh làm những hai lần xác thực rất quá đáng, bởi vậy thấy cô đem anh ra phát tiết cũng không phản kháng. Hong Phi rất yêu anh, cắn mấy phát cho hả giận là mọi chuyện lại đầu vào đó.

Bởi thân thể đang trong giai đoạn hồi phục, Tương Ly cũng không tiếp tục quần lấy cô, suốt ba ngày, nhịn thực là vất vả.

Ba ngày sau, một cơn mưa lớn đổ xuống S thị, thời điểm Tương Ly ướt đầm về đến nhà, Hong Phi vừa lúc đi siêu thị mua đồ vật này nọ.

Tương Ly lấy khăn mặt tiến vào phòng tắm, vừa mới cởi quần áo, Hong Phi đồng dạng ướt sũng chạy vào.

Buổi tối hôm ấy không nhìn rõ thân thể anh, nhưng hôm nay, lại thấy không sót chỗ nào, dáng người hoàn hảo, hai chân thon dài, cùng với thứ đã làm đau cô.....

Ách, phi lễ chớ nhìn, Hồng Phi lui ra ngoài.

Không nghĩ tới một lát sau, Tương Ly mặc quần áo đi ra.

“Em đi tắm trước đi.”

“A..... Nga.” Hồng Phi ngoan ngoãn cầm khăn mặt của mình chạy vào, vừa mới cởi xong quần áo, còn chưa kịp bước vào bồn tắm, Tương Ly lại đột nhiên mở cửa tiến vào, Hồng Phi cả kinh nói: “Anh muốn làm gì?”

Tương Ly rất bình thản, “Tiết kiệm nước.”

Vì thế, người nào đó thực vô sỉ cùng Hồng Phi tắm uyên ương.....

Bất quá, Hồng Phi rất bội phục ai kia, cùng cô tắm rửa, ấy vậy mà chỗ đó không hề phát sinh biến hóa-0!

Tắm rửa xong, Hồng Phi mới vừa lau khô thân thể bước ra khỏi bồn tắm, Tương Ly ở phía sau thuận thế ôm lấy cô, ở bên tai khàn giọng nói: “Thân thể đã tốt hơn chưa? Anh muốn em.”

Mặt Hồng Phi lại nóng lên, cũng không biết nên trả lời anh như thế nào, để mặc Tương Ly kích động ôm lấy mình, đặt cô ngồi lên thành bồn tắm.

“Nơi này được không?”

Đây là câu nghi vấn, nhưng đối với Tương Ly lại là câu khẳng định, địa điểm mà anh đã quyết, Hồng Phi không có năng lực cò kè mặc cả.

Buổi tối ngày hôm đó, người nào đó cầm dục đã lâu đem cô ép khô vài lần!t_t, Hồng Phi lần này thậm hại hơn, lần trước tốt xấu gì cô cũng có thể rời giường, nhưng hiện giờ lưng đau muốn chết, giấy dựa hồi lâu cũng không thể đứng lên.

“Đều tại anh! Hôm nay em muốn ra ngoài.”

Tương Ly xoay người đè cô lại, Hồng Phi hoảng sợ, “Anh muốn làm gì?”

“Vậy đừng đi, chúng ta tiếp tục.”

“.....”

Hoàn.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thien-thuong-hong-phi>